HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

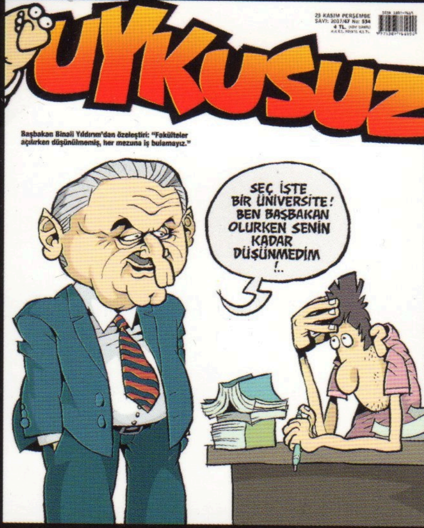
UYKUSUZ

42

CİLT 42 • KASIM'17-ŞUBAT'18 • SAYI 534-546

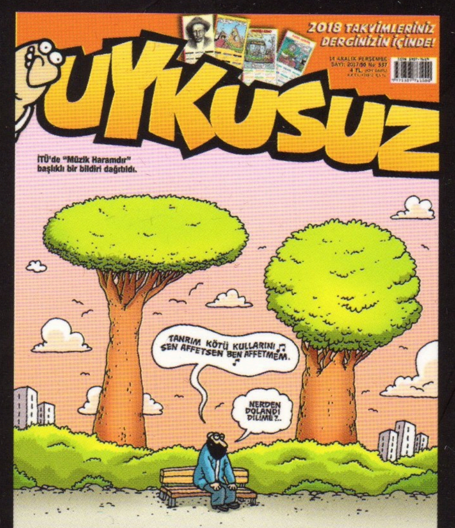

Akşamsefası

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

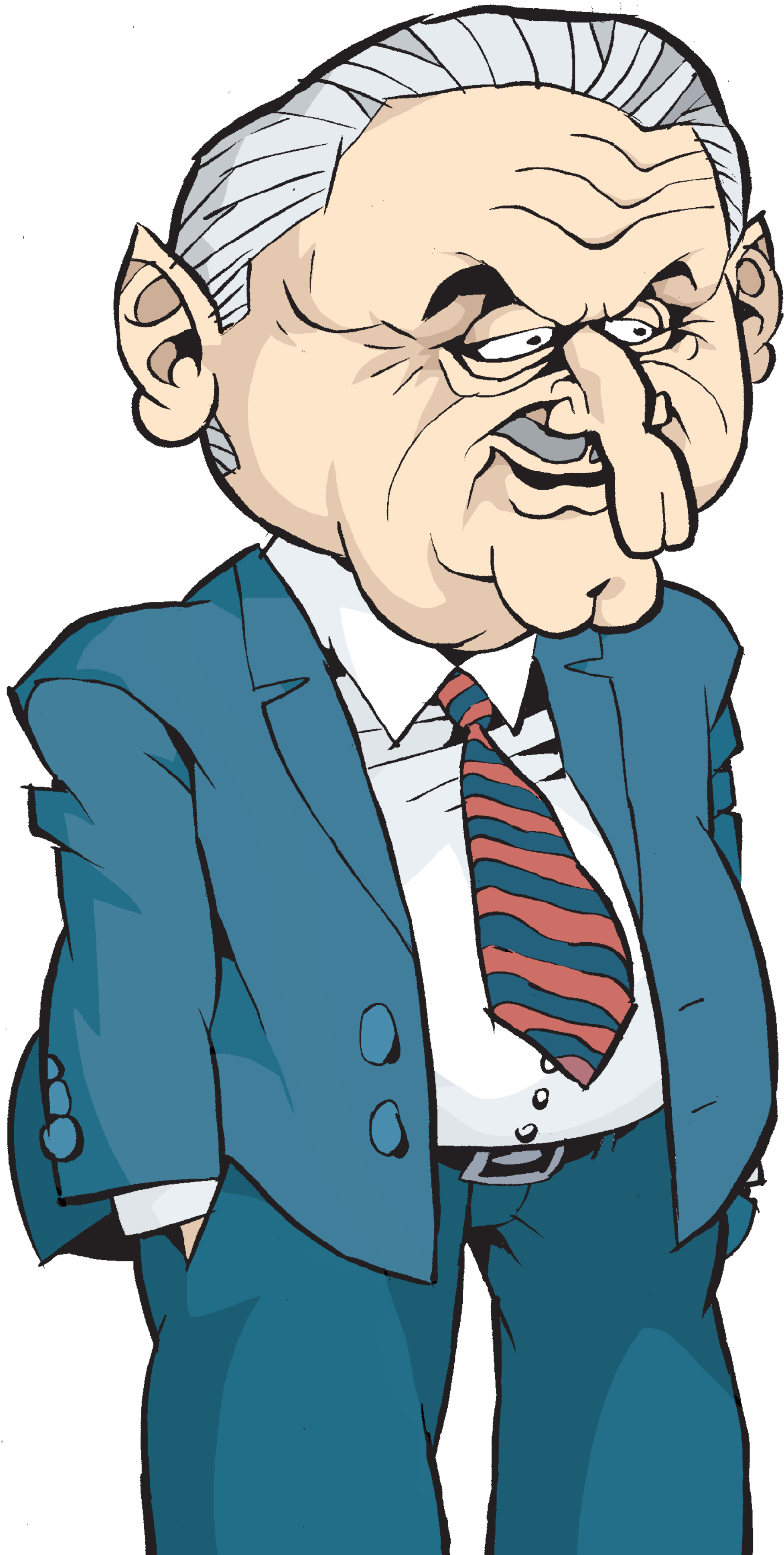
UYKUSUZ

UYKUSUZ

23 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2017/47 No: 534
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

Başbakan Binali Yıldırım'dan özeleştiri: "Fakülteler açılırken düşünülmemiş, her mezuna iş bulamayız."

emrah ablak

PATAPATAPATA..
HEDEF GEMİYE GELİNDİ..
SABİT TUT
LANET OLSUN

AA... BAK, FİLM ÇEKİYOLAR..
HAAA..

KESİN DUBLÖRDÜR... BU HAVADA OYNATMAZLAR BAŞROLÜ..
GEMİDEKİ 50 TON KOKOYİN İÇİN GELDİLER ZANDIM Bİ AN BEN DE...

MERABA DARWİN... HAYIRDIR ABİ YA.. NEYİN VAR? ÜZGÜN GİBİSİN?
ANLATAYIM..

BENİM KÜÇÜKKEN SÜLALEME KÜFÜR ETTİLER.. ÇOK GÜCÜME GİTTİ.. YEMİN ETTİM... HİKAYENİN GERİSİNİ BİLİYOSUN..
?

YA İŞTE BU "ATALARIMIZ MAYMUN" FALAN MEVZUSUNU DİYORUM..
G*TÜMDEN SALLADIM.. HERKES LAPİN GİBİ ATLADI..
LAPİN'DEN Mİ GELDİK YANİ?
YAA OFF..

EVET... AMCAMIZIN NESİ VAR?
ÖLÜ..
Hİ-Hİ

PEKİ NE SIKLIKTA?
SIK SIK..
ATEŞ? ÖKSÜRÜK?
YOK..

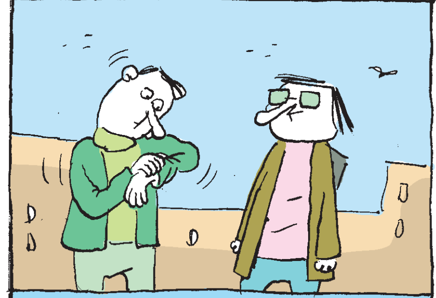

HİÇ SES GELMİYO..
RAMETLİ SAĞLIĞINDA DA SESSİZ ADAMDI..
SABAH-ÖĞLE-AKŞAM GÜNDE ÜÇ KEZ TOK KARNA GÖMÜN..
İŞTAHSIZ Kİ.. YEMİYO..

PARANIN KALAN YARISI İŞ BİTİNCE..
HANGİ İŞ?

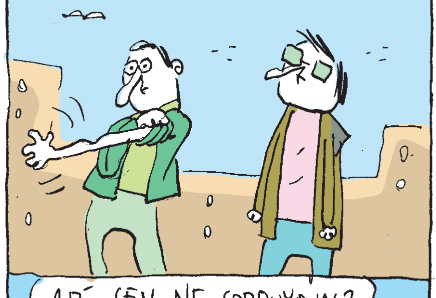

SIVA İŞİ ALDIM Bİ TANE.. ONUN PARASINI ALINCA VERİCEM...

ÇÜNKÜ YANİ, BENİM DE KENDİ ÖDEMELERİM VAR, TAKSİTLER VAR..
Bİ HAFTA İÇİNDE ÖDERİM ABİ..
ÇOK GECİKTİ..

PARDON, SAATİNİZ KAÇ ACABA?

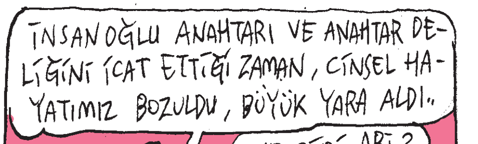

ABİ SEN NE SORDUYDUN?

BİP
DAAT
BAP
ULAN, KİMLİĞİMİZ İFŞA OLMASIN DİYE TAKSİYE BİNDİK.. ŞU HALE BAK.. UÇARAK GİTSEYDİM ONBİN KEZ VARMIŞTIM. SÜPERMENLİĞİMİZİN TADINI ÇIKARAMIYORUZ. YAVŞAKLAR YÜZÜNDEN..

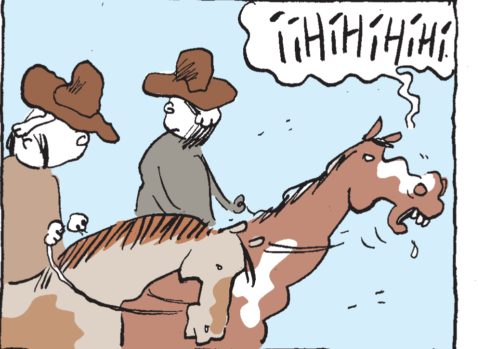

ŞÖFÖR BEY, Bİ YERDEN KAÇAMIYO MUYUZ?
HER YER AYNI ABİ..

İNSANOĞLU ANAHTARI VE ANAHTAR DELİĞİNİ İCAT ETTİĞİ ZAMAN, CİNSEL HAYATIMIZ BOZULDU, BÜYÜK YARA ALDI..

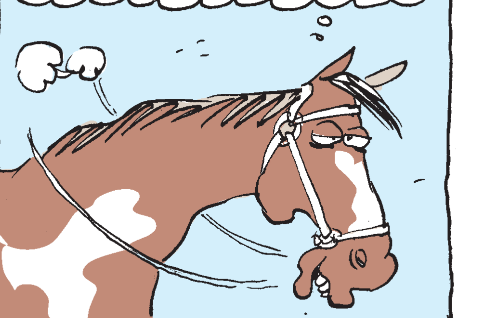

NE GİBİ ABİ? NASIL?

CİNSELLİĞİ ZAMAN İÇİNDE, KAPALI OLANI, SAKLI OLANI, AÇIP ALMANIN Bİ YOLU SANDIK "ANAHTAR-DELİK" İLİŞKİSİ YÜZÜNDEN.. ÇAKTIN MI OYUNU?
YANİ?

İNSANLIĞIN KAPI ZİLİ TAKMASI LAZIM.. ALNINA VEYA OMZUNA... BİZE İLAÇ OLUR..
KAPI TOKMAĞI OLUR MU?
TOKMAK DİYOSUN BAK..

İİHİHİHİHİ

NİYE GÜLDÜN?
YOK LAN.. BEN GÜLMEDİM... AT KİŞNEDİ..

AKLIMA BİŞEY GELDİ, ONA KİŞNEDİM..

her şey olur

HASTA LA VİSTA IŞİD

SURİYE
IRAK
Işid
Muhalifler
SDG
TSK

I'LL BE BACK!
Türkiye Emiri?

BAYBAY YABANCI SERMAYE

Para Çıkışı

Goodbye AB FONLARI

GÖRÜŞÜRÜZ AKM

YENİ BİNAYI AYNI MİMARIN OĞLU YAPICAKSA SORUN YOK!

HENRİ PROST'UN TORUNUNU BULDUK, O DA GEZİ'Yİ YIKIP YENİDEN YAPICAK!

HAYIIIIIIIR!

HOŞÇAKAL MUGABE

VE VESİKALIK DESENLİ CEKETİ

İSTİFA YOK, MÜZE PROJESİ KONUŞTUK!

ELVEDA HASANKEYF

KENDİNE İYİ BAK BENİ DÜŞÜNME♪ SU AKAR YATAĞINI BULUR...

Selametle

BİRAZ DA BU YÖNE GİDELİM!

ADIOS MUCACHOS

ZARRAB

LAN GİDİYO MU GERÇEKTEN?

GÜLE GÜLE ŞAMPİYON

cem dinlenmiş

Normal şartlar altında iktidarların kendilerinden önceki iktidarların, muhalefet partilerinin de mevcut iktidarın uygulamalarını kıyasıya eleştirmesi son derece normaldir. Ama **Yeni Türkiye'de** on beş yıldır iktidarda olan bir partinin muhalefetteymiş gibi kendi iktidarında gerçekleştirilen uygulamaları kıyasıya eleştirdiğini, üstelik bunu özeleştiri olarak değil sanki muhalefet partisi iktidardaymış gibi yaptığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** muhalefetin bir kısmının hapse girdiği, diğer kısmının iktidar partisine iç güveyi girdiği, ana muhalefetin de muhaliflik rolünü iktidar partisine kaptırdığı bir ülkedir.

Normal şartlar altında bir ülkede yıllar önce Duvar gibi sert bir filmin çekilmesine neden olan cezaevi koşullarının aradan geçen otuz beş yılda en azından biraz daha iyileşmiş olması beklenir. Ama **Yeni Türkiye'de** sivil toplum kuruluşlarının hazırladıkları raporlara bakılırsa Duvar filmi her gün yeniden çekilmekte, cezaevlerindeki çocuklar, tıpkı Duvar filmindeki gibi yaşamaya devam etmektedir.

Normal şartlar altında bir grup insanın bir araya gelerek toplu hâlde film izleyecek olmasını tehlikeli bulanların içinde bulundukları toplumda demokrasi, insan hakları ve özgürlükleri için büyük bir tehlike olduğunu söylemek mümkündür. **Yeni Türkiye'de** de ileri demokrasinin beta sürümü kullanıldığından bazen karışıklıklar olabilmekte, toplum için gerçek tehlikeyi yaratanlar, insanların beraber film izleyip tiyatroya gitmelerini, söyleşi ve sergi düzenlemelerini bile sırf eşcinsel oldukları için yasaklayabilmektedir.

Normal şartlar altında diplomaside bir başka ülkeye nota vermek gayet ciddi bir hamledir. Hatta bu nota verme işi o kadar ciddidir ki, koskoca Türkiye Cumhuriyeti örneğin resmi görevdeki askerleri kafalarına çuval geçirilip derdest edildiğinde dahi askerlerini tutuklayan ülkeye nota vermemiş, nota verilmesini isteyenler nota vermenin ne kadar ciddi bir hamle olduğu hatırlatılarak susturulmuştur. Ama **Yeni Türkiye'nin** dolandırıcılığı ve rüşvetçiliği delillerle sabit uğursuz bir herifin tutuklandığı ülkedeki sağlığını sıhhatini merak ettiği için nota verdiğini görebilirsiniz. Üstelik bir nota vermek yetmiyormuş gibi sarhoş olup sürekli arayan bir eski sevgili gibi Amerika Birleşik Devletleri'ne nota üzerine nota gönderdiklerine göre **Yeni Türkiye için** bir dolandırıcı, bir manga askerinden çok daha değerli demektir.

@baris_uygur

Gezi'de polis saldırısı sonucu gözünü yitiren Erdal Sarıkaya'ya 4,5 yıl sonra gelen keşif ve bilirkişi incelemesi kararıyla ilgili 1000 TL fatura çıkarıldı.

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 18: Lord Valros'un dış temasları.

Dış temas için heyecanlanmayan bir tane insan var mıdır dünya üzerinde? "Dış temaslarda bulunacağız ama Afrika'da bulunacağız, insanların evcil hayvan diye sırtlan beslediği yerlere gideceğiz" bile deseler insan ona da heyecanlanır, "Afrika sırtlanı başka olur, bizim buradaki hayvanat bahçelerinde neşesiz duran memur kılıklı sırtlanlara benzemez, asil olur, sahibine çok bağlı olur, sahibinin yanına çocuğunu bile yanaştırmaz, çocuğuna karısına bile saldırır, ama iyi terbiye edilmezse sahibine de saldırır. Afrika sırtlanı herkese saldırır, zordur Afrika sırtlanı beslemek. Et yediğini görürse gelip ister, vermezsen olay çıkartır, birleşmiş milletlerin yardım amaçlı dağıttı pirinç ve süt tozunu beğenmez, "ben aslanın önünden mamasını çalan hayvanım, iyice pirinç lapasıyla da beslemeyin ya" der gibi bakar. Afrikalı'nın bin tane derdi var zaten, iç savaş var, kıtlık var, sinek çok, vicdansız sıcak var. Bu kadar derdin üzerine neden gidip bir de vahşi doğada dalgasına bakan sırtlanı kaçırıp evcil hayvan olarak beslemeye uğraşıyor? Neden "çocuğum okumasa da olur ama sırtlansız olmaz" diye düşünüyor? Gidip Afrikalı dostlarımızın mantıksız hareketlerini yakından görmek ve bizim için ayrılan ödenekten yiyip içmek güzel bir deneyim olacaktır" diye düşünür. "Afrika bile olsa geceleri serin olabilir, o yüzden ben yine de yanıma sweatshirt gibi kalın bir şeyler alayım" diye düşünür, kendi kendine konuşur. Bürokratın okul gezisidir dış temas, kumaş pantolonlu insanların gizli heyecanıdır.

SCHENGEN VİZESİ
İŞVEREN
MEKTUBU VE İZİN ONAYI
ÖRNEĞİ

Lord Valros da bu gizli heyecanı en derinden hissediyor, dış temas tarihi yaklaştıkça kendi kendine gülmelerini kontrol edemez hale geliyordu. Sadece dış temaslardan, gideceği ülkelere gideceği gerçeğinden konuşmak, hiç durmadan konuşmak istiyordu. Durduk yere yanında oturan leydisine "bir çift normal ayakkabı alırım, bir çift de yağmur geçirmeyecek bot gibi bir şey alırım. Uçağa binerken botları ayağıma giyerim, yapacak bir şey yok, yoksa bavulda çok yer kaplıyorlar. Gerçi üç saatlik uçuş, bunun havaalanı var, bavul beklemesi var, ayaklar patates olur otele gidene kadar ama yapacak bir şey yok. Oradan mı alsam kalın kışlık bot diye düşündüm ama sonra yılda bir kere dış temaslara gidiyoruz, parayı bota giysiye harcamayayım, yemeye içmeye harcayayım diye düşündüm" diye sohbetlerde bulunuyor, dış temaslara dahil edilmeyen leydiyi iyice çileden çıkartıyordu. Oysa leydi de insandı. Leydi bu durumu Lord Valros'a bildirdiğinde "yavrum kendi keyfimize gitmiyoruz, temaslarda bulunacağız, oranın geleneksel kıyafetlerini falan giyeceğiz, halk dansları izleyeceğiz. Bazı halk dansları iyi gibi, ama biliyorsun bazı halk dansları var hiç düşünülmeden oluşturulmuş. İzleyene hiçbir şey katmayan, izlenme değeri çok düşük, sadece "herkesin var bizim de olmalı" düşüncesiyle oluşturulmuş halk dansları var. Her gittiğimiz yerde önyargılı olmadan, açık zihinli bir biçimde bir saat belki bir buçuk saat bu halk danslarını izliyoruz. Sahnede neler oluyor, çiftçi oğlan kendisine su getiren köylü güzele meziyetlerini mi gösteriyor, yoksa köylü oğlan zannettiğimiz aslında kartal gibi bir şey de kızı kapmaya mı çalışıyor? Normalde giydikleri kostümlerden belli olması lazım ama olmuyor. Bunları anlamaya çalışıyoruz. Sıkılmam diyorsan gel. Ama sıkılırsın" şeklinde argümanlarla leydiyi kandırmaya uğraşıyor, adam adama bir dış temasın yolunu yapıyordu. Aslında o zamana kadar halk dansları üzerine ayrıntılı olarak hiç düşünmemişti. İnsanın böyle şeyleri sırf işleri bozulmasın diye bir anda düşünüp, düzenleyip, karşı tarafa mantıklı ve anlaşılabilir bir şekilde aktarabilmesi inanılmaz değil miydi? Lord Valros böyle şeyleri çok ilginç buluyordu ve fırsat bulursa dış temaslarda katılacağı kokteyllerde soylu prens ve cici prenseslere bu olayları yalan yanlış ingilizcesiyle anlatmayı düşlüyordu.

Lord Valros'un ingilizcesi son günlerde kendisine gösterilen ilgiden hoşnuttu. Bahçede beslenen kedi gibiydi ingilizce, bazen günlerce haftalarca ortadan kayboluyor, çağrılınca bazen geliyor, genelde gelmiyordu. Lord Valros bu gerçeğin farkındaydı. Bu nedenle iyi olduğunu düşünüğü anılarını, bazı hoş şakalarını kafasının içinde ingilizce olarak oturtmaya uğraşıyor, şanlı derebeyliğiyle ilgili gelebilmesi olası soruların cevaplarını ezberlemeye çalışıyordu. "Derebeyliğimizde çok güzel kaynak sularımız var, içenin cildini güzelleştirir, yanaklarını kırmızı kırmızı yapar. Gerçi sizin cildinizin daha da güzelleşmeye ihtiyacı yok leydimiz, ışıltınız biz fanilerin gözlerini zedeleyecek ölçüde. İyi anlamda söylüyorum." Bütün bunları başka lordların leydilerine yazılıyormuş gibi gözükmeden ingilizceye aktarmak zordu. "Elbette güçlü bir ordumuz var saygıdeğer lordum, ancak her zaman söylerim bir derebeyliğin en güçlü silahı diğer derebeyliklerle kurulan iyi ilişkilerdir. Ama maalesef bazı insanlar var, iyi niyetten güzel sözden anlamıyorlar, çatışmadan besleniyorlar, sadece kavgadan anlıyorlar. Keşke öyle olmasa ama öyle." Böyle şeyleri gerginlik yaratmadan, savaş çıkartmadan ingilizce söyleyebilmek zordu. Lord Valros şatonun içinde kendi kendine "fountain water", "some people are negative, but we are positive" diye mırıldana mırıldana dolaşıyordu. Kesin olarak bildiği tek bir şey vardı: iki biradan sonra daha iyi ingilizce konuşuyordu, ama dördüncü biradan sonra ingilizce tamamen gidiyordu. Dış temaslara birlikte gideceği kontlardan en güvendiğini yanına çağırarak bu durumu açıkladı: Yabancıların yanında bana üçten fazla içirmeyin, içmek istersem uyarın.

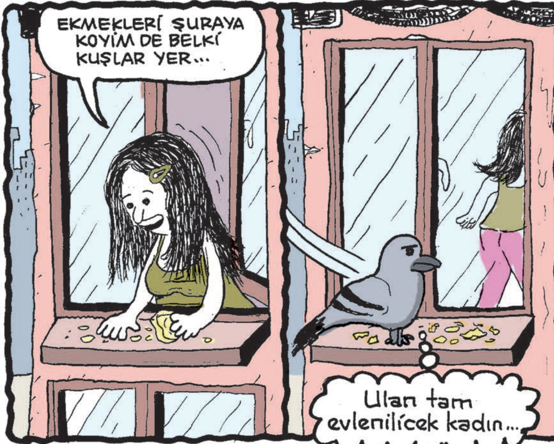
Bir insan yurtdışına çıkmaya bu kadar hazırlanmışken çıkamazsa ne olur? Bir insanın yüreği bu ölçüde bir hayal kırıklığına dayanabilir mi? Planlanan dış temasların krallıkta çıkan ani bir iç savaş sonucu aniden ertelendiğini öğrenince Lord Valros önce bu haberi ağırbaşlılıkla karşılamış gibi gözüküyordu. Komşu derebeylikler ve krallık arasında bir gerilim olduğu uzun süredir biliniyordu. Şimdi yurtdışı gezisine gidemedim, oysa bütün masrafları ödenekten karşılayacaklardı, yemeyi içmeyi bile faturasını getirdiğinde parasını geri vereceklerdi, diye üzülmenin zamanı değildi. Şimdi derebeyliğin sınırlarının güvenliğini sağlamak ve olası saldırılara karşı hazırlanmak zamanıydı. Ancak Lord Valros'un içinde bir şeyler kırılmıştı. Kendi kendine kaldığı zamanlarda "bazı insanlar maalesef çatışmadan besleniyor, kendilerini ancak kavga ederek ifade edebiliyorlar" cümlesini ingilizce sayıklayarak boşluklara bakıyordu. Yemeden içmeden kesildi, kırmızı yanakları sarıya çalan bir yeşile büründü. Hastalığının adını hiçbir doktor koyamadı, namlı şifacıların hazırladığı karışımlar fayda etmedi. Lord Valros yurtdışı gezileri iptal edildikten bir ay sonra fani dünyayı terk ederek derebeyliğini hüzne boğdu. Pasaportunda üç aylık multi giriş şengen vizesi ve kırık bir kalbi vardı.

Yerine gelen oğlu Lord Veler krallığın içinde bulunduğu karmaşadan faydalanarak bütün komşu derebeylikleri ele geçirdi, topraklarını ve servetini üçe katladı. Fakat bu başka bir yazımızın konusudur.

groagh@gmail.com

Furkanözçoban

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Ortamlardan birinde Maradona'nın aynısıyla tanışmıştım ben. Aynısı ama. Maradona'nın aynısı. İşi bu. İşi Maradona gibi olmak, Maradona'lık yapmak. Düşününce çok da başka bir boyutta kafa bence bu. Bayağı normalde senin benim gibi insan. Ama işi Maradona'lık. Arıyorlar mesela bunu tamam mı, diyorlar ki, "Bünyamin Bey" diyorlar, asıl adı Bünyamin, Bünyamin Tuğla, arıyorlar bunu tamam mı, diyorlar ki, "Bünyamin Bey" diyorlar, "bizim şimdi bir köprü açılışımız var, dedik ki bu defa sıra dışı bir şey olsun, farklı bir şey olsun, hep yapılan değil de, yani, hep yapılan derken işte halayımız var bizim, ha o yine olur, köprü üzerinde halay çekilmezse olmaz zaten, o yine olur da, çift davullu zurnalı, o şart, o olur, köçek de gelecek, ama bu defa çocuklar dedi ki, Maradona'nın aynısını mı çağırsak bir de acaba dediler, hem bir neşe olur, hem de bu basının da ilgisini çeker, düşünsenize, köprü açılışına Maradona gelmiş, en büyük futbol efsanesi, Messi'yi de s.kertirsiniz benim gözümde, bu arada s.kertmek küfür de değil, yanlış anlaşılma olmasın, ağzımı bozmuş gibi olmasın, küfür değil s.kertmek, TDK'da diyor ki, s.kertmek, ağzını burnunu kırmak manasına, eline vermek manasına geliyor, şimdi eline vermek derken de şey olmasın, neyse ne diyordum, çocuklar seni çok istediler, ille de Maradona'nın aynısı gelsin, bize şöyle bir dünya gözüyle Maradona'lık yapsın, iki top sektirsin, omuzda, biz de bir şekilde size ulaştık, menajeriniz de yokmuş, ne dersiniz, Aralık'ın on sekiz'inde akşam altı'yla sekiz arası bize bir Maradona'lık yapmanız mümkün mü, yani çok da sizi de yormayız, on beş dakika şöyle bir Maradona'lık yapsanız bize, o bize yeter, çocuklar da mutlu olur, ne diyorsunuz Bünyamin Bey, olur derseniz sizden bir fiyat almak için şeyapmıştık ama, ne dersiniz" diyorlar tamam mı Maradona'nın aynısına. Maradona'nın aynısı da diyor ki, bunları hep yazıyorum şu anda kafamdan, o kadar zevkli ki, köşe yazmak bence dünyanın en zevkli şeylerinden biri, hastasıyım, mizah yazarı olduğum çok mutluyum, diyor ki Maradona'nın aynısı da, "gözüm" diyor, "benim şimdi kaşem belli" diyor, "tarih olarak ne demiştin, Aralık on sekiz, uygun, gelirim, sekiz bin lira artı yüzde on sekiz bunun KDV'si var, yüzde yirmi stopaj, onu zaten ben ödüyorum, s.ke s.ke ödüyorum, devlet öyle bir şey ki benim Maradona'lığıma ortak olmuş, ben bu Maradona'lığı oturturken neler çektim, devlet bunu biliyor mu, ne acılar çektim, o zaman yanımda mıydı benim bu devlet, acıma ortak oldu mu ki şimdi gelmiş benim kazancıma ortak oluyor, ben Maradona olacağım dediğimde ailem beni dışladı, arkadaşlarım benimle dalga geçti, o zaman yanımda mıydı benim devlet, gelip de bir sırtımı sıvazladı mı, yook, şimdi gelmiş benim Maradona'lığıma ortak, halbuki devletin benim gibi Maradona'lara sahip çıkması lazım, neyse çok konuştum, gelirim, müsaitim ben" diyor. Adam da diyor ki, "harika, detaylar için yeniden konuşuruz, bütçe bizim için de uygun, vallahi çocuklar bu işe çok sevinecek" diyor. Böyle bir kafa yaşadığınızı düşünün. Bence müthiş bir şey Maradona'lık. Hayır parası da güzel. Kim kazanıyor bu parayı. Allah vergisi bir yetenek işte. Ben mesela şimdi Maradona olmaya kalksam benden olmaz. Zorlasan zorlasan, bir iki rötuşla Zinedin Zidan olabilirim ama onun da getirisi bence az olur. O yüzden takdir etmekten başka bir çaremiz yok. Maradona'ları takdir etmekten başka bir çaremiz yok. Yok.

æ Bu arada nasıl araba aldığımdan hiç bahsetmedim değil mi. Size şöyle söyleyeyim, fırından ekmek almaya çıkar gibi evden çıktım, araba aldım geldim. Bende ekonomi bilinci sıfır. Ben arabadan da hiç anlamam. Millet aylarca araştırıyor, öyle alıyor alacaksa arabayı. Ben ise balkonumdan görebildiğim bayiye doğru öyle çıktım evden. Yürüye yürüye gittim mekana. Dedim ben "araba alacağım". "Hay hay, hangisi" dediler. Dedim "ben bilmiyorum, bakayım şöyle bir" dedim. Baktım şöyle biraz, "bu uygun galiba bana" dedim. "Kaç lira" dedim. Dediler ki "şu kadar". Dedim "alıyorum". Karttan tek çekim alıverdim arabayı. İşte işlemleri, ıvırı zıvırı, iki gün sonra teslim almaya gittim arabayı. Girdim içeriye, evrak tamam, anahtarı uzatıyorlar bana. Dedim "ben kullanmayı bilmiyorum arabayı, şimdi bir arkadaş gelcek, onlan birlikte gitçez biz, o kullancak arabayı" dedim. Arkadaş geldi, şaşkın bakışlar arasında çıktık tükandan. Böyle gerçekleşti yani benim araba almam. Resmen.

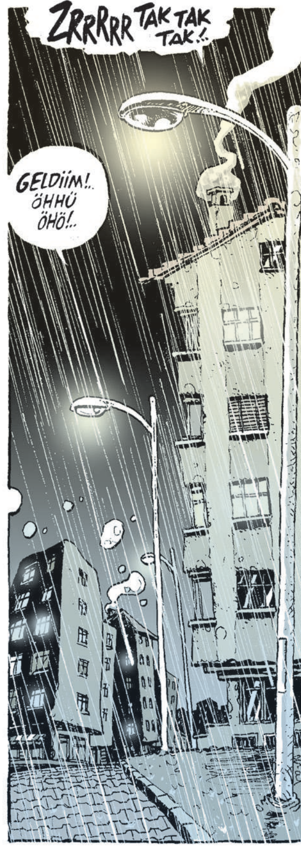
æ Bir de çocukken futbol oynarken bazen de kaleye geçerdim. Ama işte takım kaptanıydım, bazen de kaleden doğru taktik verirdim. Bir şeyler söylerdim öyle. Bir gün arkamdan biri izliyor beni. Bir adam. "Döverim seni" dedi bana. Dedim ki "niye dövüyorsunuz ki siz beni". "Ne o lan artist artist takılıyorsun yavuşak" dedi. "Ne yaptım ki ben ama" dedim. "Konuşma lan" dedi. Dedim tamam öyle olsun madem. Maç boyunca hiç konuşmadım. Farklı yenildik. Tepemde Demokles'in kılıcı gibi duruverdi adam maç boyunca. Hala düşünür düşünür, neden öyle olduğunu anlayamam.

æ Bir de İran'da Hamedan'da kalırken, kaldığımız otel odasının penceresinden, hep uçuşan evcil güvercinleri görürdüm öyle. Bir çatıda biri besliyordu. Çok gitmek istedim, çok tanışmak istedim o kişiyle, o çatıya çıkıp o güvercinlerin içinde olmayı çok istedim ama olmadı. Bazen de olmuyor çünkü.

æ Hoşça kal.

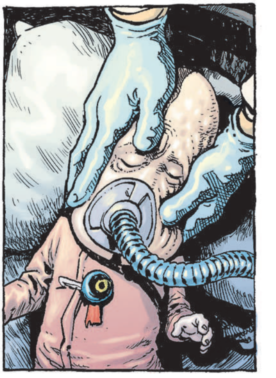
"o kadar saçma ki"
22, 29 Kasım Çarşamba / **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
23 Kasım Perşembe / **İzmir Alsancak Bios** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 575 23 96
25 Kasım Cumartesi / **Muğla Mabolla Art** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 266 44 94 **(katılım ücretsiz)**
28 Kasım Salı / **Ataşehir DasDas** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 970 03 27
1 Aralık Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00

YERALTI ÖYKÜLERİ — "hamur" — ERSİN KARABULUT

...E TABİ BÜYÜDÜKÇE HATLARI DAHA DA KESKİNLEŞTİ, ÇİRKİN YERLERİ DAHA ÇİRKİN OLDU... ANNEM "OĞLUM SEN BENİM ÇOCUĞUMSUN ÇİRKİN OLUR MUSUN. BENİM İÇİN DÜNYA GÜZELİSİN" DİYODU DA ABİMİN ANLATTIĞINA GÖRE Bİ GECE TUVALETE GİDERKEN KONUŞMASINI DUYMUŞ DA AĞLIYOMUŞ BABAMA BU... "ÇOK ÇİRKİN, YÜZÜNE BAKA BAKA YALAN SÖYLEYEMİYORUM ARTIK" DİYOMUŞ... ÇOCUK İYİCE DEPRESYONA GİRDİ TABİİ, DÜŞÜNSENE ÖZ ANNEN BİLE YÜZÜNE BAKAMIYO. ÇOK FENA...

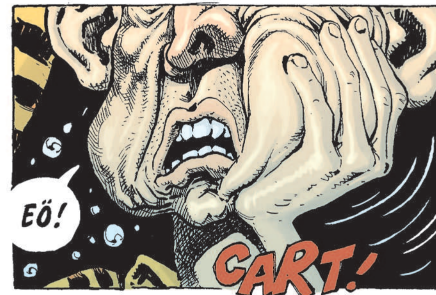

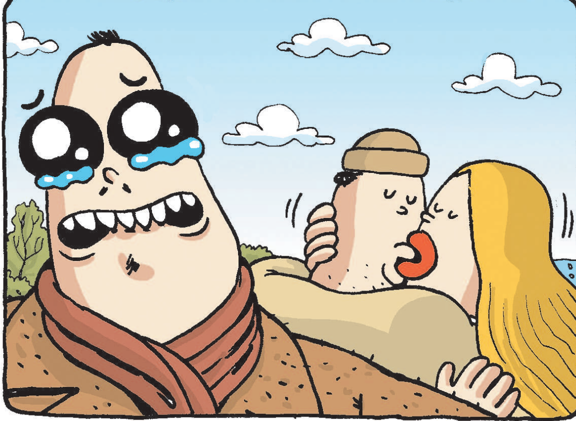

DEVAMI HAFTAYA

nisan hakan

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

BİLDİĞİMİZ ÇAY YÜREK TİTRETMEYE BAŞLADIĞINDA

Bizi hiç çaysız bırakmayan, sırf bana, bugüne kadar günde ortalama sekiz çaydan en az 12 bin bardak çay getirmiş Selami kardeşimize ithaf edilmiştir.

Aforizma yazmak da, ağdalı devrik cümlelerle duygusal paragraflar yazmak da yazı yazmaktan zordur. Zaten bunları yeterincesini bir araya getirirseniz her an Voltran'ı oluşturup bir yazıya dönüşebilirler. Hatta siz bunlardan bir tane yazın, istim arkadan gelir tüte tüte. Ha onu da mı bulamıyorsunuz, ben sizin için bir kaç tane yazdım, alın buradan yürüyün değerli kardeşlerim. Buyrun sizin için sıfır kilometre, arkasına siyah beyaz anlamlı fotoğraf koymalı, instagram'a, twitter'a müsait aforizmalar ve pek bir anlamlı cümleler.

* Gelip boşluk dolduranlardan değil, çay içip giderken "Çöp varsa ver de, giderken aşağıya indirivereyim," diyenlerden olun.

* Sahi biz ne zaman üzerine Courvoisier L'Esprit içilmemiş bir foie gras gibi yarım kaldık sevgilim? Ha, L'Esprit kalmamış mı? Ne yapalım Jenssen Arcana olsun bu seferlik.

* Kim bilir, belki de "Sevim koş," diye bağıracak biri lâzımdı bize, bu kötü rüyadan uyanmamız için. Ama biz bütün bilge sarhoşları götürüp Hayırsız Ada'ya bırakmıştık geceleyin.

* Biz çocukken oyuncaklarımız yoktu, mahallenin babacan marangozu artan tahtalardan bize birer kılıç yaptı mı yeterdi puslu çocukluğumuzun üzerine bir ilk yaz güneşinin doğmasına. Ama şimdi Çin'de üretiliyor hepsi, bayağı ucuzlamış, bizim oğlanla bütün gün oynuyoruz. Zaten marangozu da sübyancılıktan içeri aldılar sonra. Lan.

* Herkesin geçmişinde, derinlere gömülmüş çığlık çığlık bir sır vardır ve ancak o sırrın çığlıkları artık bastırılmaz olduğunda büyür Lisede Altına Kaçıranlar Cemiyetinin bedbaht üyeleri.

* Yüreğimi yırtan sözlerini bitirmeni bekledim konuşmak için, bir hazin seni seviyorum boğazıma takıldı kaldı, sen çekip giderken arkadan fısıldadım. Bir tek kuşlar duydu, bir de demli çayını bilgelikle karıştıran meyhaneci. O da, "Hadi kapatıyoruz kardeşim," diye kovdu, kodumun bilgesi.

* Aynı nehirde iki kere yıkanamazsınız. Zira sabah çimdiğiniz nehre akşam gittiğinizde oraya çoktan HES kurmuş ve suyu kesip balıkları öldürmüş olacaklar. Ama aynı şehirde dilediğiniz kadar yıkanabilirsiniz ama herkesin tercih ettiği bir şey değil gibi. Ha aynı küvette de iki kere hatta elli kere de yıkanabilirsiniz ama allahınızı severseniz bari metrobüse binmeyin öyle. Aynı çayı bir daha haşlayıp içebilirsiniz ama iyi olma... Dur lan, bu olmadı, bir saniye kafam dağıldı iyice.

* Karısı Alman olduğu için Almanca öğrenen adam, seni seviyorum demese de olur lan. Ich liebe dich demesi yeterli ve elbette bir de "Kann ich bitte noch einen Tee haben?"

* Hiçbir ajansta geçmez, hiçbir gazetede çıkmaz onların haberleri. Doğrudur, kimsenin umurunda olmaz şehrin lanetlileri. Tıpkı bayat bir çay gibi midemize oturan efsamevi bir dayak yemiştik Hamit abilerden hâlbuki. Ama kimse bahsetmedi.

* Tarihe geçeceğimizi umarak yaptık her şeyi. Geleceğimiz sonraki kuşakların coşkuyla okuyacağı bir kahramanlıklar tarihi olacaktı. Ama bizden geriye yalnıza Ali Murat Hamarat'ın Salihlispor-Erkutspor maçı hakkında yazarken bıyık altından gülerek bahsettiği üç beş satır kaldı.

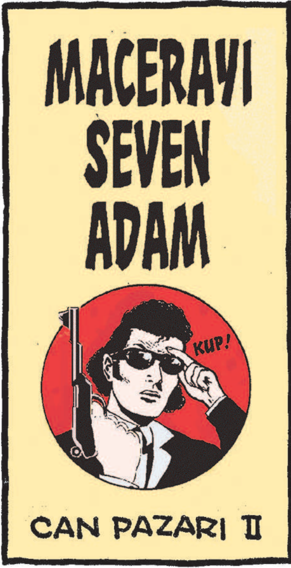
* Mola yerlerinde pusuya yatıp, bir otobüs geldiğinde çaylar şirketten anonsuyla yolcuların arasına karışanlardan olmayın. Çok pis dayak gelebiliyor.

* İçimde dalga dalga isyanlar büyütüyorum sevgilim, boy boy, renk renk isyanlar, iki alana bir bedava haykırışlar, ihtiyar balıkçıların dudaklarının kenarından sarkan filtresiz sigaralar, çünkü yine kapatmışlar dizi sitemizi.

* Erovizyon şarkı yarışmasının ön elemesinde kaybetmiş ama herkesin kazanandan daha çok sevdiği şarkılar gibidir unutulmayan eski sevgililer.

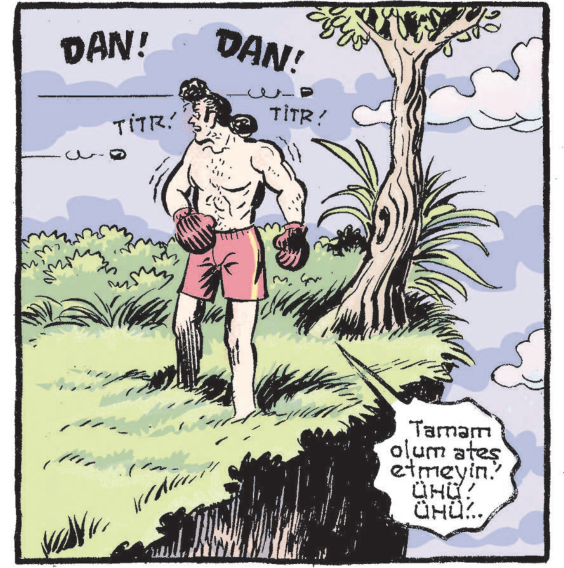
* Ben rakibinin karaciğerlerine bol bol çalışmış bir boksörün eldivenlerindeki, rakipten bulaşmış karın teriydim, sense bir ponpon tamahkâr bir golfçünün şapkasının tepesindeki; nasıl kesişecekti ki yollarımız, karabatakların şarkılarını söylediği serin bir gurub vakti demli bir çay koymasa masamıza Adnan Abi?

22 Kasım 2017 22:30 İstanbul - Polenezköy yakınlarında metruk bir bina.

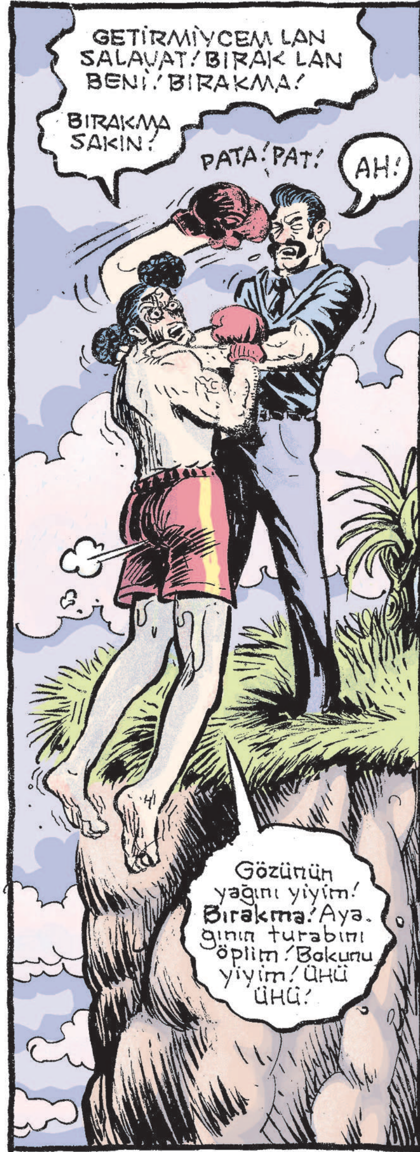

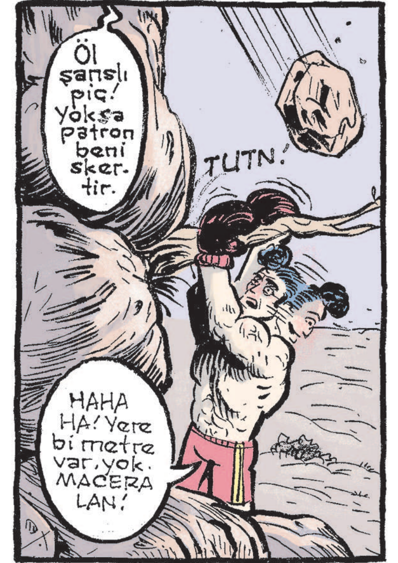

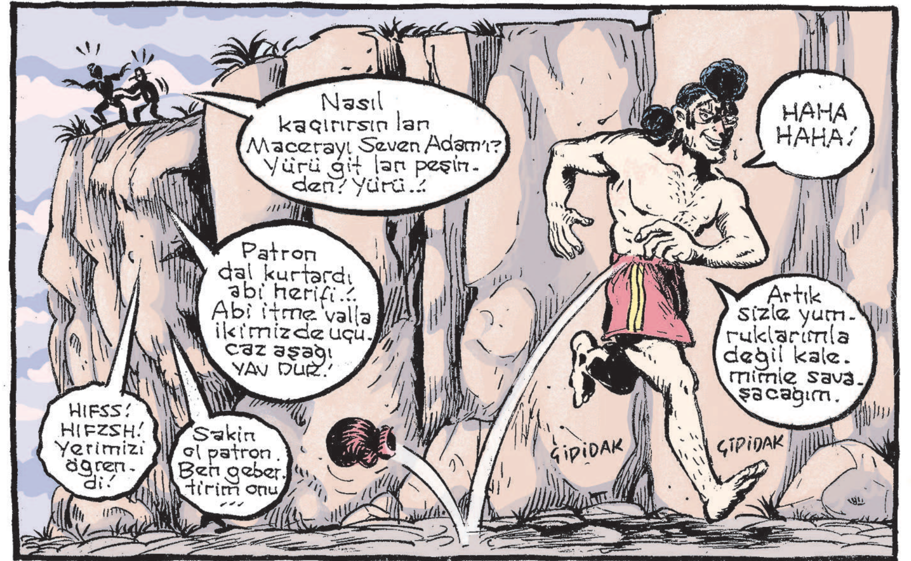

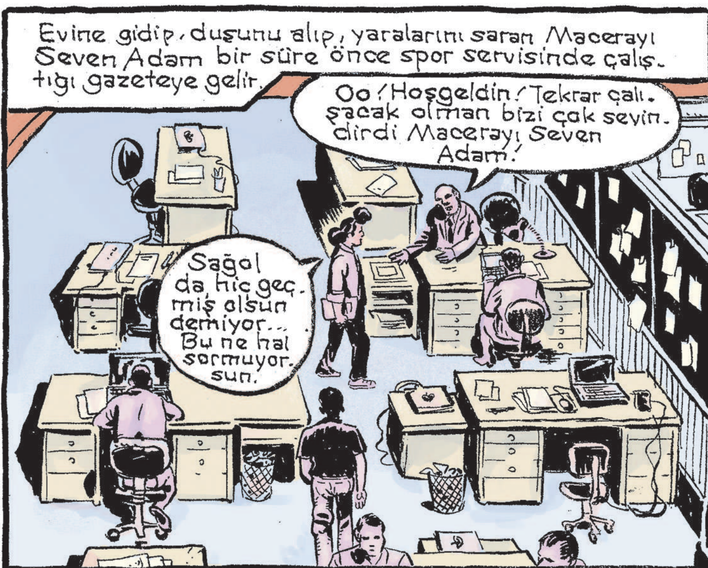

info@cengizustun.com

Devamı ve sonu haftaya...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Köz var sinemde,
Sır var sözümde,
Sözümün sırrı yarin isminde;
Arifim, bu sır bendedir bende:"
-Rahmetli Kazancı Bedih'in Urfa türküsünden

40 YIL ÖNCE TÜRK FUTBOLU!

1. G.Saray oyuncusu Fatih Terim'le ilgili yazının başlığı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Bir imparator yetişiyor
b) Fatih, İstanbul'u fethediyor
c) Alaçatı'yı keşfeden futbolcu
ç) Fatih, oyunu kadar efendiliği ile de büyüyor

2. "Herkes kendi bildiğince top oynuyor. Eskiden son toplar bende kalırdı. Şimdi herkes gol atıp göze girmek istiyor. Böyle olunca oyun disiplini bozuluyor, kötü futbol ortaya çıkıyor." cümleleri aşağıdakilerden hangisine aittir?
a) Beşiktaşlı Niko Kovi
b) Fenerbahçeli Cemil Turan
c) Trabzonsporlu Ali Kemal Denizci
ç) Galatasaraylı Gökmen Özdenak

3. "1-0" biten Amasyaspor-Erzurumspor maçının haberi nasıl verilmiştir?
a) Amasyaspor, tek golle geçti
b) Amasya, tek şekerle kıtladı
c) Amasyaspor, Erzurum'u tutukladı
ç) Erzurum, elma değil ayva yedi

4. Samsunspor Başkanı Yılmaz Ulusoy'un transfer olan futbolculara namaz kıldırıp gece hayatına tövbe ettirmesinden üç gün sonra ne yaşanmıştır?
a) Beşiktaş'tan gelen Ahmet, pavyonda yakalanmıştır
b) Futbolcular, toplu halde umreye gitmiştir
c) Yugoslav transfer Boşiç, sünnet olmuştur
ç) Yılmaz Ulusoy, maskeli balo düzenlemiştir

5. Bir foto muhabirinin iddiasına göre, Cumhurbaşkanlığı Kupası maçı sırasında, Fenerbahçe'nin 2-0 ileride olduğu bir anda, Beşiktaşlı bir futbolcu, bu foto muhabirine hangi cümleyi sarfetmiştir?
a) Fener kalesine git, goller geliyor!
b) Bence ileride Başkanlık tartışması yapılır!
c) 4-2 alırız bu maçı, var mısın iddiaya?
ç) Abiciğim, biliyorsun yarın Avrupa'ya gidiyorum, makineyi vereceksin değil mi?

6. Berabere bitmesi önceden kararlaştırılan ve 2-2 biten Fenerbahçe-Dinamo Kiev özel maçı için rakip takıma para verilmemiş ve fakat ne hediye edilmiştir?
a) Mısır Çarşısı'ndan 240 kilo lokum
b) Şile'de 6 dönüm arsa
c) Kapalıçarşı'dan 18 deri ceket
ç) Boğazda tekne turu

7. Futbolcu haklarını savunan Metin Kurt'a yetkili zevat hangi suçlamayı yapmıştır?
a) Çapulcu
b) Anarşist
c) Troçkist
ç) Melankolik

8. Türkiye'nin Garbis'ten sonra gözlüklü ikinci futbolcusu kimdir ve gözlüğünün numarası kaçtır?
a) Eskişehir Demirsporlu Erol - 7
b) Vefalı Muhammed Ali - 5
c) Seydişehirsporlu Atakan - 3
ç) Beşiktaşlı Vedad - 10

9. Trabzonspor taraftarının iddiası aşağıdakilerden hangisiydi?
a) "Futbol, Trabzon'da bulunmuştur."
b) "Milli takım, Trabzon'dan meydana gelsin."
c) "Dünyada iki ekol var, biri Brezilya ekolü, diğeri Trabzon ekolü."
ç) "Şenol hem kaleci, hem hoca olsun."

10. Teknik direktör Gegiç'in "Bekar futbolcular evlensin" önerisine Fenerbahçeli bir bekar futbolcu, hangi karşılığı vermiştir?
a) O zaman kızı da bulun bir zahmet!
b) Kabul ediyorum, hemen bu akşam evleneceğim!
c) Futbolcu dediler, vermediler!
ç) Sanki evli futbolcuların hayatı çok mu düzenli?!

11. "Niye Beşiktaş-Galatasaray maçı 18.00'de?" sorusuna Beşiktaşlı oyuncunun cevabı ne olmuştur?
a) TRT yayınlayacağı için...
b) Altılı ganyan çok para veriyor, Federasyon Başkanı oraya gitmiştir...
c) Hakemin oğlu gece sünnet olacakmış...
ç) Kısmet...

12. "2-0" biten İzmirspor-Kasımpaşa maçının özelliği nedir?
a) İzmirspor'un 6 şutu direkten dönmüştür.
b) Kasımpaşa defansı dördüz kardeşlerden oluşmuştur.
c) Maç, Budapeşte'de oynanmıştır.
ç) Kaleciler, maç sırasında kuzen olduklarını farketmişlerdir.

13. Sovyet Rusya'nın Torpedo Moskova ekibi, Galatasaray'ı 4-2 yendikleri maçtan önceki gece toplu halde hangi filmi sinemada seyretmiştir?
a) Susuz Yaz
b) Doktor Jivago
c) Yedi Samuray
ç) Bakirenin İntikamı

14. "1-0" biten Gençlerbirliği-Denizlispor maçının haberi nasıl verilmiştir?
a) Galibiyete üç değil, iki puan verdiğiniz sürece bu maçların ne önemi var ki
b) Gençlerbirliği yendi ama Denizlispor da yenildi
c) Babasıyla barıştı, ofsayttan gol atıp Denizlispor'u yıktı
ç) Göç göç oldi, göçler yola dizildi, uyku geldi, mahmur gözler süzüldi

15. Hollanda'nın Enschede kentinde çalıştırdığı kız futbol takımının oyuncuları ile seks partisi düzenleyen Hughes Lenstra'nın başına ne gelmiştir?
a) Alem sırasında kızgın eşi tarafından tabancayla kovalanmış ve yarı çıplak çöp kamyonuna sığınmıştır
b) Olay patlayınca Ajax, bu teknik direktörün transferinden vazgeçmiştir
c) Yedek kaleci, parti sırasında da yedekte tutulmasına isyan etmiş ve polisi aramıştır
ç) Hepsi

16. "1-1" biten Beşiktaş-Fenerbahçe maçının ilk yarısının sonunda Beşiktaşlı Sinan'ın boğazına sarılıp "Oyna!" diyen Tekin adlı Beşiktaş taraftarına, dergi yazarı nasıl hitap etmiş?
a) Sen işini iyi yapmadığında gelip boynuna sarılan var mı a Tekin Efendi!
b) Sende değil, seni o futbolcunun yanına yaklaştıran zevatta kabahat!
c) Tekin Bey, ileride çocuğuna anlatacak hatıran bu mudur senin be yahu?
ç) Tekin Bey kardeşim, işini yarım bırakmışsın, maçın sonunda da sahadan çıkan tüm Beşiktaşlılar'a tokadı bassaydın, sonra dönüp Fenerbahçeliler'i de bir güzel hırpalasaydın.

17. Türk basınında spor mizhının öncisi olan, eski futbolcu, atlet ve tenisçi Vedat Abut'un yazılarında kullandığı imzası aşağıdakilerden hangisiydi?
a) Yalı Çapkını
b) Fahri Konsolos
c) Cici Baba
ç) Genç İrisi

18. Alman teknik direktör Horst Buhtz, Beşiktaş'a gelirken, 1968 yılında çalıştırdığı Hannover 96 takımını lig altıncısı yaptığını söylemişti lakin acı gerçek aşağıdakilerden hangisiydi?
a) Hannover 96 diye bir takım yoktu.
b) Buhtz, o takımda sadece kaleci antrenörüydü
c) Hannover 96, o sezon küme düşmüştü
ç) Buhtz, Almanya'da banka soyup kaçmıştı

19. 15 maçta 97 gol yiyen milli takım, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Japonya
b) Venezüella
c) Haiti
ç) Belçika

20. Antalyasporlu Orhan ve Adanasporlu Şevket'in milli takımdan uzaklaştırılma sebebi, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kalvaltıya geç kalma
b) Kamp yaptıkları otelde, odalarında ingiliz kızlarla aşk alemi yaparken yakalanma
c) Parasına pişti oynama
ç) Kamp yaptıkları otelin adını, gece "hotel"e çevirme

(Bu testin soruları Hayatspor dergisinin Temmuz 1975-Ocak 1976 sayılarından derlenmiştir.)

(Cevaplar: 1ç 2b, 3c, 4a, 5ç, 6c, 7b, 8a, 9c, 10ç, 11b 12a, 13ç, 14c, 15a, 16ç, 17a, 18c, 19b, 20b 21c, 22a, 23ç)

Notlar:
* Aralık ayında Lamartin Palas'ta Mizah Yazarlığı Atölyesi'ne devam edeceğim. Her perşembe 18.30-20.30 arası. Bilgi için köşedeki e-posta adresini kullanabilirsiniz.
* 7-14-21 Aralık tarihlerinde (gene perşembe), tek kişilik gösterimle Sefahathane sahnesindeyim. Çağdaş Erçelik şarkılarıyla eşlik edecek. (Beyoğlu, Atlas Pasajı, Saat:22.22)
* 6 Aralık 2017 çarşamba, 16.30, İTÜ Ayazağa Kampüsü, Kültür Sanat Birliği'nin büyük salonunda söyleşim var...

vedatozdemiro@gmail.com

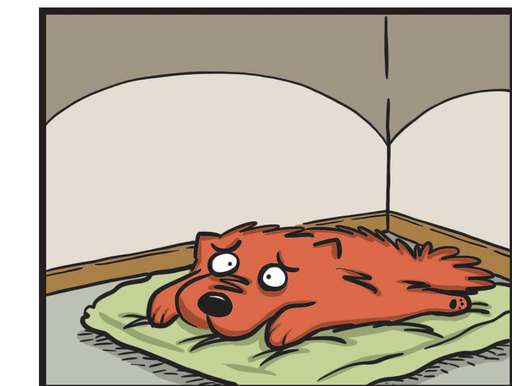
BOBO

"KÖPEĞİNİZE ASLA YEDİRMEMENİZ GEREKEN ŞEYLERİN BAŞINDA ÇİKOLATA YER ALMAK-TADIR..."
HEHE... YAZIK YAV ZAVALLI KÖPEKLER...
KÖPEK BAKIMI

OOO KURU YEMİŞ, FINDIK FISTIK FALAN DA SAKINCALIYMIŞ KÖPEKLERE BOBO... HEHEHE Bİ DAHA NAH YERSİN KURUYEMİŞLERİMİ...
Bİ DAKKA? BEN KÖPEK MİYİM?..
KÖPEK BAKIMI

TAVUK DA ALERJİYE SEBEP OLABİLİRMİŞ... TAVUK'U DA UNUT SEN MORUK...
O HANİ Bİ GÜN Bİ KADIN KÖPEĞİ TUT DEDİYDİ SANA DA SEN BENİ TUTTUYDUN O KÖPEK BEN MİYDİM?..

BUGÜNLÜK YETER YARIN KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM EDERİZ KİTABA... AMA SUCUK, SALAM DA YASAKMIŞ SANA BOBO...
ALLAH BELASINI VERSİN KIPAT GİBİ...

S. Altıniğne

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

ÇOCUKLUĞUMDAN GELEN "İLERİDE HAYATIMIZ NASIL OLACAK?" MESAJINA CEVABIM:
SANA NASIL YAŞADIĞIMI GÖNDERİYİM AMA BAKTIKTAN SONRA HEMEN SİL TAMAM MI? ÇOK UTANIYO-RUM.

CANIM ÇOK SIKKIN YA, GİDİP ALIŞVERİŞ FALAN YAPIYIM, HEM KENDİME YENİ BİŞİYLER BULURUM!..
O GİYDİĞİNİZİN KIRKİKİ NUMA-RASI KALMADI...
OLEEY KENDİME CANIMI SIKACAK YEPYENİ BİŞİY BULDUM!

SONUNDA ONA AÇILMIŞTIM
SELİN..ŞŞEY.. MERABA, YA BEN SANIRIM SENDEN HOŞLANIYORUM..
...ONUN BU BAKIŞINI NEREDEN HATIRLADIĞIMI DÜŞÜNDÜM...
...ŞŞEY..MERABA, BİZ Bİ ANKET YAPIYORUZ DA, SİZCE STAR WARS'DA YODA MI DAHA GÜÇLÜ DART VADER MI?
...SONRA BULDUM.

mustafa satıcı

GURBET...

EVLERİNİN ÖNÜ DE GEÇİLMİYOR DAVŞANDAN...

ZRRN!

MUHSİN?! MUHSİN, YAVRUM!!

ANA...

NİYE HABER VERMEDİN GELECEĞİNİ KINALI KUZUM?!

SÜRPRİZ YAPAYIM DEDİM ANA...

OYY ANAN KURBAN OLSUN SANA.. GEÇ.. GEÇ OTUR ŞÖYLE...

HELE DUR ŞÖYLE BİR BAKAYIM SANA..

KİLO MU VERDİN SEN?

BİRAZ VERDİM EVET.

İKİ KİLO MU VERDİN?

YANİ.. BİLMEM..

AÇ MISIN? NE YAPAYIM SANA NE İSTERSİN?

AH ANACIĞIM O KADAR ÖZLE-DİM Kİ YEMEKLERİNİ..

BEN DE MUHSİN'İM... BEN DE SENİN YEMEKLERİNİ ÖZLEDİM.

DUR HELE Bİ BAKAYIM SANA.

AH YAVRUUM.. GURBET ELLERDE HARAP OLUYOSUN..

ÇALIŞIYORUZ ANA... EKMEK ASLANIN AĞZINDA..

ÇELİŞİYÖRÜZ ENE... EKMÖK ESLENİN EĞZ EĞZ... HAHAH... SALAK...

KABAK DOLMASI YAPAYIM MI? SEVERSİN SEN...

OLUR... BİBER SALÇASI DA VAR MI?..

OLMAZ MI ASLAN EVLA-DIM BENİM.. OLMAZ MI?.. Bİ BAKAYIM BELKİ OLMAYABİLİR...

AY HALÂ BURDA OLDUĞUNA İNANAMIYORUM..

AMA BURDAYIM İŞTE ANACIĞIM.

BİBER SALÇASINA DİYORUM MUHSİN'İM... HALÂ BURDA OLDUĞUNA İNANAMIYORUM... BEN ATTIM SANIYODUM...

HAA..!

HELE ŞÖYLE Bİ BAKAYIM SANA.

SALAK MISIN SEN?

N..NİYE?

BİBER SALÇASINA SÖYLEDİ-ĞİM ŞEYİ ÜZERİNE ALIYOSUN..

YANİ NE BİLİYİM BANA DİYOSUN GİBİ GELDİ...

BUZ GİBİ AYRAN VAR.. DOLDU-RAYIM MI?..

DOLDUR..

SONRA DOLDU-RURUM..

DUR HELE ŞÖYLE Bİ BAKAYIM SANA

MUHSİN DEĞİLSİN SEN...

BENİM ANA KAFAYI MI YEDİN?..

KURBAN OLURUM..

HELE DUR DA ŞÖYLE Bİ BAKA-YIM SANA.

ANA YETER..

KURBAN OLURUM..

İYİ TAMAM ANLADIK..

UUUY SİNİR Mİ OLURMUŞ BU ANASINA? ŞÖYLE Bİ BAKAYIM DUR HELE...

ANA YETER BAKMA ARTIK BE!!

BAKİYİM BAKİYİM G.TÜNE DE BAKİYİM!

YA GİT YA!!

AZ BAKICAM! LÜTFEN LAN..

GİT BE!!

HAYRİYE BURAYA BAK!..

UUU BEYBİ..

BABA?

MUHSİN OĞLUM HOŞGELDİN. ANAN KAFAYI SIYIRDI. KAÇ KENDİNİ KURTAR...

ANA...

AMASI YOK, DURUM CİDDİ MUHSİN! BİRAZDAN AÇIP BAKMAK İSTEYECEK. KAÇ, BEN SENİ ARARIM SONRA!.. KAÇ SIYIRIYO PİJAMAYI KAÇ!!

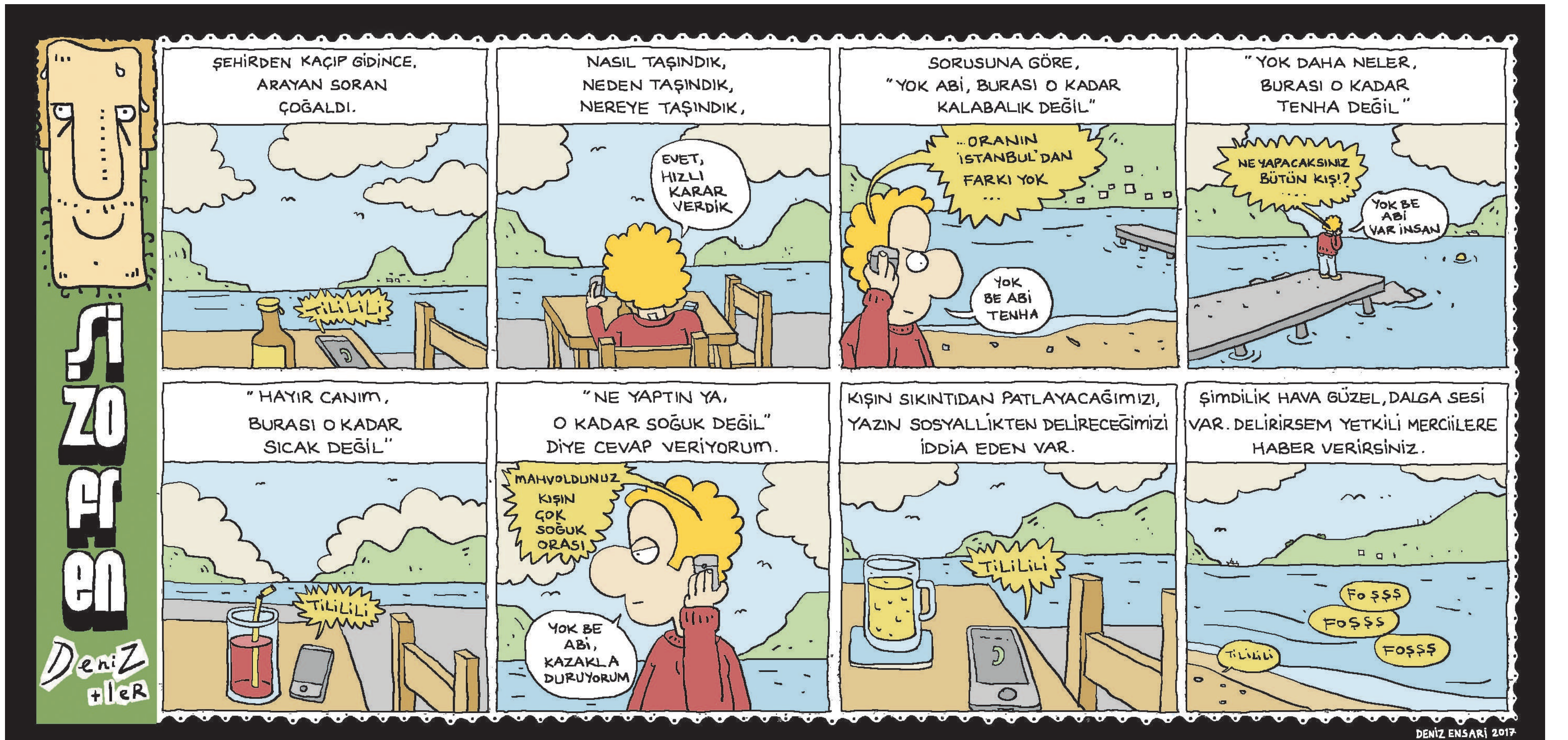
HEY MAAŞALLAH.

HAKKINIZI HELAL EDİN..

HELAL OLSUN.

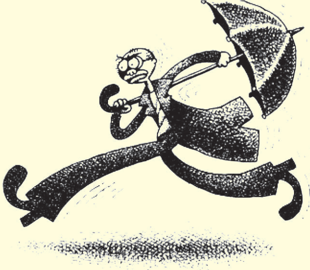
HELLO..!

yigit@comic.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BU ÇOCUĞUN YARISI BENİM

Bilim çok açık. Bilim, akvaryum balıklarının ortalama 26 derecede rahat edeceğini, tavukların 27 derecenin üzerinde strese gireceğini söylüyor. Tavuğun stres derecesini dahi ölçen bilim, bir insan yavrusunun kaç derecede uyuması gerektiğini bilmez mi? Bilir. Adam, çocuğunun kaç derecede uyuması gerektiğiyle ilgili karısıyla günlerdir süren tartışmaları yüzünden, Google'a "tavuk sıcaklık", "balık derece", "çocuk oda sıcaklığı" kelimelerini yazacak ve oradan edindiği bilgileri kavga esnasında kullanacak hale gelmişti. Adam, Google biliminin çocuklar için uygun gördüğü 22 derecede ısrarlıydı. Karısının 27-28 dereceyi bulan odada çocuğun üstünü sıkı sıkı örtmesi onu delirtiyordu. Bu delirme nöbetlerinden birinde, adam, öfkesinin içine Google'ı da sokunca, incecik duvarları olan bu apartmanda yan komşu şöyle bir ses duydu: "Bu ne ya! Ya kızım, tavuklar bile 27 derecede strese giriyor!" Yan komşu, önü ve arkası anlaşılmayan bu cümleyi duyduğunda, kendi kendine "Tavuklar mı?" diye mırıldandı. Allah'tan önünde bilgisayar açıktı da, Google'a "tavuklar 27 derece" yazarak biraz olsun merakını giderebildi. Ama bir adamın karısına neden tavuk besiciliği konusunda bağırdığını anlayamadı.

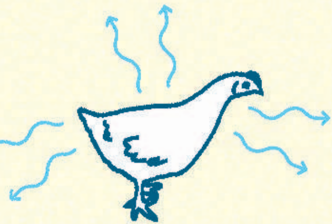

Gece saat 12 civarı yattıklarında adamın öfkesi hâlâ geçmemişti. Bilimin ışığında çocuk büyütmek varken, karısının batıl geleneklere göre davranmasını hazmedemiyordu. Çocuğunu bir Avrupalı gibi, az giysi ve çıplak ayak gezdirmek istediğinde, "Hasta edeceksiniz çocuğu" diyerek duruma müdahale eden kayınvalidesi geldi aklına. Böyle günlerde, çıplaklığıyla Avrupai bir hava yayan evladı, ayağa çorap, sırta hırka derken gözlerinin önünde yavaş yavaş giydiriliyor ve kucağına folklorik bir Anadolu bebeği olarak geri veriliyordu. Kış aylarında işler daha da zorlaşıyordu. Dışarı çıkacaklarında karısı ve kayınvalidesi çocuğu 4 koldan kat kat giydirmeye başlıyor, artık çocuk ne kadar alırsa yüklemeye devam ediyorlardı. En son paltoyu zorla giydirdiklerinde, dolan koltuk altları yüzünden kapanmayan kollarıyla garip bir kütleye dönüşüyordu çocuk. İçinde çocuk olmasa da ayakta durabilecek bir kütleydi bu. Adam, özünde çocuk olan bu dev kütleyi kucakladığında, çocuğunun içerde olduğunu ancak derinlerden gelen astronot tipi soluma seslerinden anlayabiliyordu. Başlarda bu giydirme seanslarını izlerken, "Lütfen bekleyin, çocuk yükleniyor" gibi basit esprilerle durumu idare etse de, kayınvalide ve karısının yükleme yaparken takındıkları hastalıklı ciddiyet zamanla canını sıkmaya başlamıştı. Dış dünyayla burnu ve gözleri dışında tamamen bağlantısı kesilen çocuğu dışarı çıkarıyorlar ve kayınvalidesinin, "Çocuk üşüyecek hadi artık!" uyarısıyla kısa sürede eve geri dönüyorlardı. Döndüklerinde çekirdekteki çocuğa ulaşmak için kütle katman katman soyuluyor ve vuslat vakti kayınvalidesinin o titrek sesi duyuluyordu: "Şuna bak! Nası üşümüş yavrum!" Adam, bu sesi her duyduğunda, çocuğun içerden yeni çıkmış sıcacık ellerini, ayaklarını tutuyor ve kayınvalidesine aynı soruyu iade etmek zorunda kalıyordu: "Nası üşümüş ya?" Adam, zamanla öfkelenmeye ve sorun çıkarmaya başladı. Ona göre asıl mesele, çocuğu saçma sapan giydirmek değil, çocuk büyütmeye olan genel yaklaşım tarzıydı. Uykuya dalmak üzereyken, çıplak evlatlarını buzlu suya sokan kuzey halklarının Youtube videolarını düşündü. Sonra kendisini çocuğuyla birlikte buzlu suya girerken hayal etti. Hayalinde, "Delirdin mi sen?" diye bağırarak kendilerine doğru koşan kayınvalidesi buzda düşerek yanlarından kayıp gidiyordu. Adam, kucağındaki çocuğunun elini havaya kaldırıp uzaklaşan kayınvalidesine doğru sallıyordu: "Bay bay de anneanneye, güle güle anneanne."

Gece saat 1 civarı karısı kalkıp yatak odasından çıktığında, kapanmak üzere olan gözleri aniden açıldı. Karısının, üzeri sıkı sıkı örtüldüğü için terden sırılsıklam olmuş çocuğun giysilerini değiştirmeye gittiğini biliyordu. Öfkeyle yatağı yumrukladı. Bir çocuk değil, *üzeri örtüldüğü için terleyen, terlediği için giysileri değiştirilip tekrar üzeri örtülerek yeniden terletilen* bir paradoks büyütüyorlardı. Adam, üstü değiştirilen çocuktan çıkan yakınma seslerini duyunca, iyice öfkelenerek karısının peşinden gitti.

Karısını giysi değişiminin ardından çocuğu boğazına kadar örterken buldu. Kararlı hareketlerle gidip çocuğun üzerini tamamen açtı. Kadın, kısa bir şaşkınlığın ardından örtüyü tekrar boğaza çekti. Adam yine açtı. Çocuğun uyanmasını göze alamadıklarından, örtmek ve açmak eylemleri sessiz bir biçimde birbirini takip etti. İnatlaşmanın şiddeti yüzünden bastırmaya çalıştıkları seslerini kontrol etmekte gittikçe zorlanıyorlardı. Çocuk uyandıran desibele (Google göre 80 dB) ulaştıklarında, kendi seslerine çocuğun ağlama sesi de eşlik etmeye başladı. Kadın, çocuğu kucağına alıp teskin ettikten sonra yeniden yatırdı. Ve sanki az önce yaşanan olayları hiç sallamıyormuş gibi örtüyü bir kere daha boğaza çekti. Adam, inatlaşmanın peşini bırakacak değildi, örtüyü çocuğun beline kadar açtı ve karısının yeniden hamle etmesine fırsat vermeden elini kaldırıp "Lütfen!" dedi. Karısının, bel hizasını bir tür uzlaşma olarak kabul etmesini umut ediyordu. Kadın, "Hasta olursa sorumlusu sensin," diye fısıldayarak odayı terk etti. Adam, beline kadar örtülmüş çocuğuna baktı. Uzlaşmak için evlatlarını ikiye bölmüşlerdi. Çocuğun alt yarısı karısının istediği gibi geleneklere uygun ve ter içinde büyüyecekti. Ama üst yarısı ona aitti ve bilime uygun büyüyecekti. Adam, bir süre daha çocuğunu seyretti, sonra kazandığı yarım zaferin gururuyla yatmaya gitti.

Gece saat 1.30'a yaklaşırken kadının aklı hâlâ çocuğun üst yarısındaydı. Hasta olacak yavrum, diye düşünüyordu. Kendi üstünü boğazına kadar örtmüşken, çocuğunun yarısının açıkta olmasına gönlü razı olmuyordu. Dönüp uyuyan kocasına baktı. Adam, kendi üstünü örtmemiş ve böylelikle evdeki üç bedenin yarısını açıkta bırakarak adeta bir denge kurmuştu. Kadın, sessizce kalkıp çocuğun odasına gitti. Örtüyü boğaza kadar çekerek çocuğun kocasına ait üst yarısını ele geçirdi. Sonra yatak odasına dönüp kocasının tamamen açık bedenini örttü. Ve en son, kendini de boğazına kadar örterek evde açık beden bırakmamanın huzuruyla sıcacık bir uykuya daldı.

Sıcak Stresi Başlangıcı

Sıcak Bir Final

Üzeri örtülen adamın vücut ısısı artıkça gördüğü rüyanın konusu değişmeye başlıyor. Rüyaya aniden giren kayınvalide, ona bir atkı ördüğünü söyleyerek kucağında taşıdığı bir kütleyi gösteriyor. "Bu ne?" diye soruyor adam. Kayınvalide, cevap vermeden atkıyı çözmeye başlıyor. Çözülen atkının içinden çırılçıplak bir çocuk çıkıyor. Çocuk koşarak uzaklaşıyor. Kayınvalide, vakit kaybetmeden atkıyı adamın boynuna sarmaya başlıyor. Bu, o kadar uzun bir atkı ki dolana dolana adamın bütün kafasını kaplamaya başlıyor. Adam "Nefes alamıyorum, yeter!" diye bağırdıkça, kayınvalide, "Sıcacık, oh sıcacık…" diye dolamaya devam ediyor. Nefessiz kalan adam ter içinde uyanıyor.

İLKER ALTUNGÖK

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"İndir bayraklarını, kalbim/ Yeter çarpıştığımız "
Henri Michaux

KASIM GİDERKEN

Camlarda (otobüs yolculuğu pencereleri gibi) hız çizgileri şeklinde çapraz çapraz (hareketli)sudan çizgiler. Sanki ev hızla gidiyor. Fırtına uğultuları. Gümbürtüler. Tangır tungur. Ne devriliyor. Kömür dumanı gibi hızla geçen bulutlar. Kurşuni deniz. Yağmur hızlanıyor. Henüz ikindi olduğu halde masa lambasını yakıyorum. Aşağıda tıkalı trafikte otobüsler.*(kış otobüslerinin buğulu camları. Kış yağmurları. O buğuyla harelenmiş diğer arabaların stop lambalarının kırmızıları. Tıklım tıkış o otobüsler. Islak palto ve insan saçı kokardı. Okul dönüşleri sıkışmış trafikte. O buğuyu siler bakardık, neredeyiz)*

Yağmur sürekli kendisini övmemi bekleyen huzursuz bir sevgili. Gibi. Yüzüme bakıyor. Anlattım ya seni bin kere. Daha ne yapayım.*(zaafımı belli etmeli miyim, daha mı hoşuna gider, yoksa saklamam mı gerek?)* Yağmur'la aşk. Bizzat, kendisiyle. Zatıyla. Öv beni" diyor yağmur. Hep başka başka şekillerde ama. ("Bunu söylemiştin…")

Balthus -Aynalı Kız

Şimdi rahmetli olmuş, çok çok sevdiğim bir çizer büyüğüm. Kendisinden çok çok genç bir kıza âşık gibiydi. Her hafta sonu yollara düşüp, Ankara'ya gidiyorduk. Kızı görmeye. Kar yolları kapamış, otobüsler Bolu'da bekliyorlarmış, mahsur kalmışlar bilmemneymiş. Umurumuzda değil. Yine de koşa koşa gidiyoruz. Ben çok çok gençtim.(aşk'ı yakından seyrediyorum) Önce uzun uzun hediyeler seçme faslı. Dükkan dükkan geziyoruz. Ahım şahım bi paramız pulumuz da yok. Elde avuçta ne varsa ona. "Abi" yol boyu onu anlatıyor. Sadece onu. Gece yolculukları. Mola yerlerinde iniyoruz, biniyoruz. Dışarda karlar yağıyor. Tipiye çeviriyor. (o, ona öyle demiş, öyle derken tam böyle bakıyormuş, saçlarını şöyle arkaya atmış, "Abi" de ona…) Diğer konuların hiçbiri artık ilgisini çekmez olmuş. Dünyanın geride kalanı "Abi"yi zerre ilgilendirmiyor. (dünyanın en renkli insanlarından biriydi rahmetli) "Abi", henüz kelimelere dökmemiş. (yaş farkı çok büyük, neredeyse bir "Mavi Melek" vak'ası) Ama kız çılgınca beğenildiğinin çok farkında. (saklanamaz ki zaten) Elinde bir ayna,(klasik tabloların o aynalı kızları misali) şöyle biraz yandan bakıyor kendine, "Abi" diyor(o da abi diyor)yüzünde üzgün bir ifade, diğer eliyle burnunun bir kanadını tutmuş; "... burnumun şurası çok acaip ya, di mi?" Abi" "olur mu canım" diyor, "şahane burnun, olağanüstü, ben ressamım anlamaz mıyım, çok biçimli" "Uzun uzun övüyor kızı. Ne yapsa olmuyor ama. Bitmiyor. Kız övmelere doyamıyor. Ara verilmesine de tahammülü yok. Bir odaya girip çıkıyor. Saçını arkaya toplamış bu sefer. Şöyle mi yapsın yoksa böyle mi? Bu daha mı iyi? "Abi" korkunç bir eziyet haline gelmiş o aralıksız övmelerden dahi büyük bir zevk alıyordu ama. Alıyormuş. Anlatıyor. Dönüşte her bir vaziyeti yeniden yeniden konuşuyoruz. Değerlendiriyoruz. ("bi kere, hiç ilgilenmiyor olsa, niye öyle yapsın?" "yapmaz abi" diyorum ben) Pencerede yine karlar. Onu hatırladım.(acaba fırsatını bulsak o kız gibi mi oluruz, hepimizin içinde övülmelere doyamayan o insandan mı var bir tane? Olmaz şey değil. Korkmuştum biraz)

Henri Michaux

("Ben kafiye düşünüyorum, oysa sevgilim bana diyor ki, bırak kafiyeyi, veçhimden(yüzümden) başka bişey düşünme"–Mevlana Celaleddin Rumi–)

Şiddetini aniden arttıran rüzgârla açılan pencere ve bir eski Hind filmi dramatik sahnesivari uçuşan tüller. Koşup kapatıyorum.

Kasım, geçip giderken bir de şu:

Kasım geldiğinde, daha önce burada sözünü ettiğim o kasım'ı kasvetle, ölümle bitiştirenlerin tam tersine heyecanlanır, " kasımpatılar açacak" diye sevinirdi teyzem. "Kasımpatılar açacak Engin"derdi bana. Ben şaşırırdım. Küçüktüm. Kasımpatı ne? Bilmiyordum. Sonundaki "pat"sesi biraz, biraz bir oyun duygusu veriyordu. Ama hepsi o. Annem işe giderken beni ona bırakırdı. Karagümrüğün daracık arka sokakları, karakoldan aşağı inen yokuşun hemen üzerinde, sıvaları dökük cepheli, eski püskü o kutu gibi minnacık ev.

Sadece kasımpatı'ları değil, sümbülleri, erguvanları, laleri, gülleri beklerdi. Hanımellerini, Herbiri mevsimlere, aylara göre değişen türlü türlü çiçekler. Erik ağaçlarının çiçeklerini. Hayatımda bir daha, onun kadar çiçek seven bir insan daha görmedim.(bütün ince şeyleri severdi) O derece tutkuyla. Çiçeklerden söz ederken gözlerinin içi gülerdi. Ben onun onlarda görüp de benim göremediğim şey, o şey nedir, anlamaya çalışırken bitap düşerdim. Herşeyi anlamak istiyordum. Kasımpatı açacak diye sevinmek? Üstelik kıştan da çok korkardı. Narin, zayıf, zarif, çok ince bir insandı. Soğuklar başladığında en çok o üşür,(üzerinde görülmemiş kalınlıkta kazaklar, hırkalar, atkılar-- herbiri kendi tarafından örülmüş-- yaz gelince de en önce onun tansiyonu düşer. Yataklara serilirdi.

Kasımpatılar

O fakirliğin içinde çiçek satın almaya ayıracak para nerde. Binbir sihirbazlıkla, ucu ucuna denk düşürerek ayın sonunun anca getirildiği o memur maaşı. Zaten çiçekçi falan var mıydı Karagümrük'te. Hiç hatırlamıyorum.

Birlikte vapurlara atlayıp, mora kesmiş tepeleri, erguvanları görmeye giderdik. Erik ağaçlarının çiçeklerini. Laleler Emirgan'da olurdu. O karşılıklı bütün iskelelere uğraya uğraya dikiş diker gibi dolanan boğaz vapurları.

Hayatın sertliklerine, insanların kabalıklarına dayanamayıp gencecik yaşta göçtü gitti.

Bak kasım geldi geçti onun hatırına olsun, şöyle uzun uzun bir bakamadım bir kasımpatıya. Uzun bakması bi yana, bir tekini dahi görmedim bile bu hay huy içinde.

"Gül alıp gül satılan, gülden terazi tutulan, gülü gül ile tartanlar"ın olduğu yerdesindir teyze. " Çarşı pazar güldür gül" olan o yer. Öyle umuyorum. Güller içinde düşünüyorum seni.

Mavi Melek

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

("Gül alıp, gül satarlar" Ümmi Sinan)

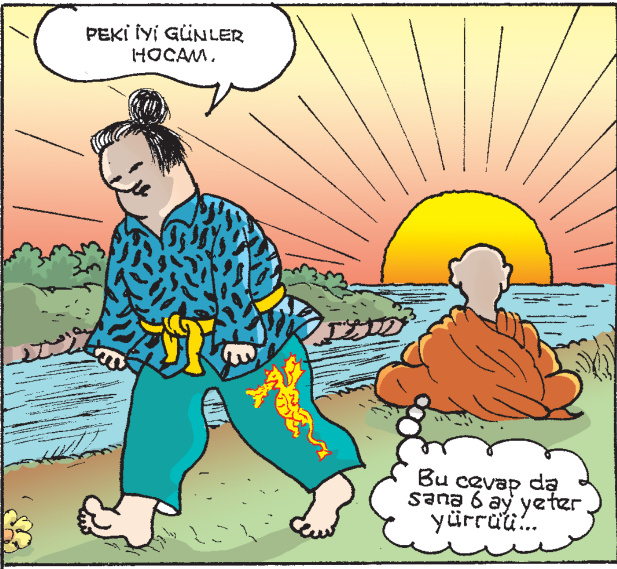
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

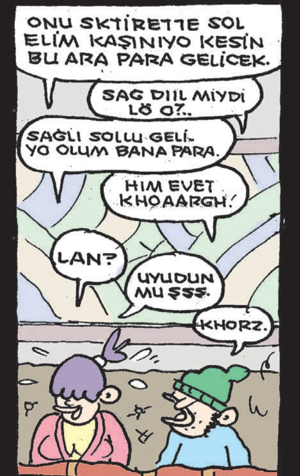

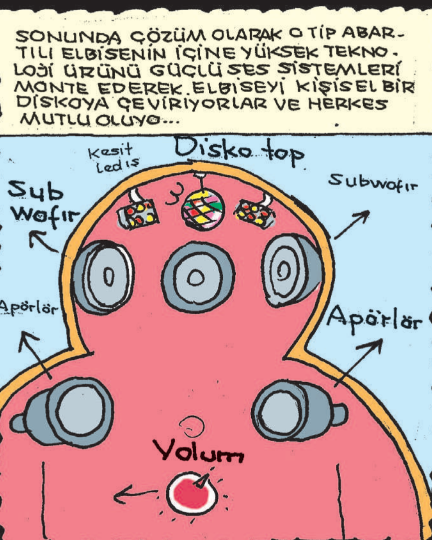

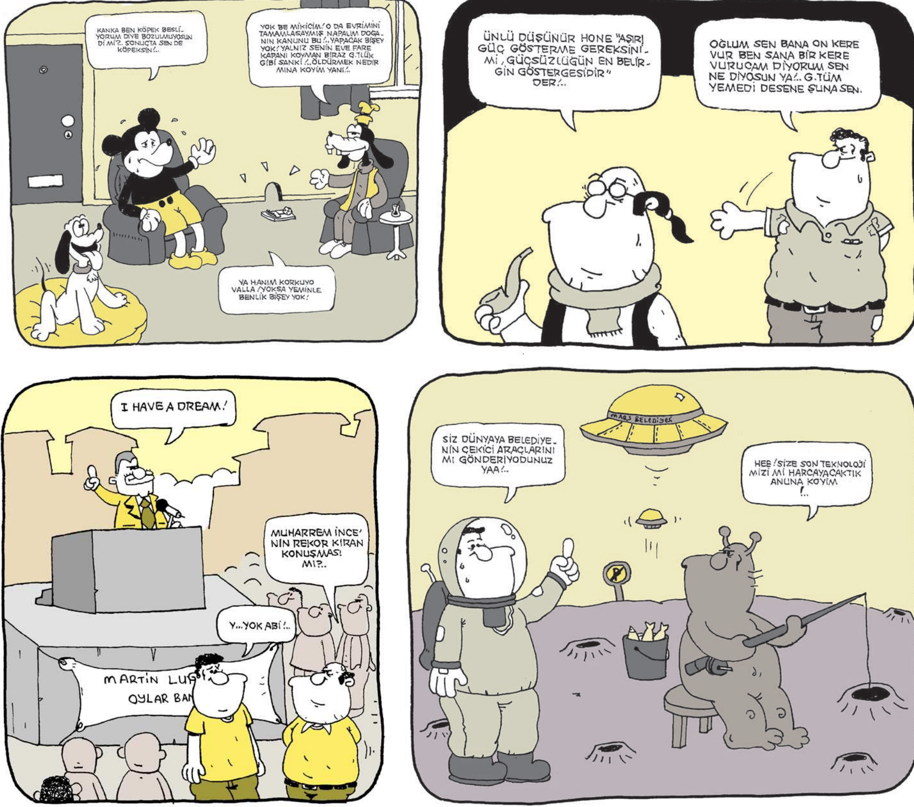

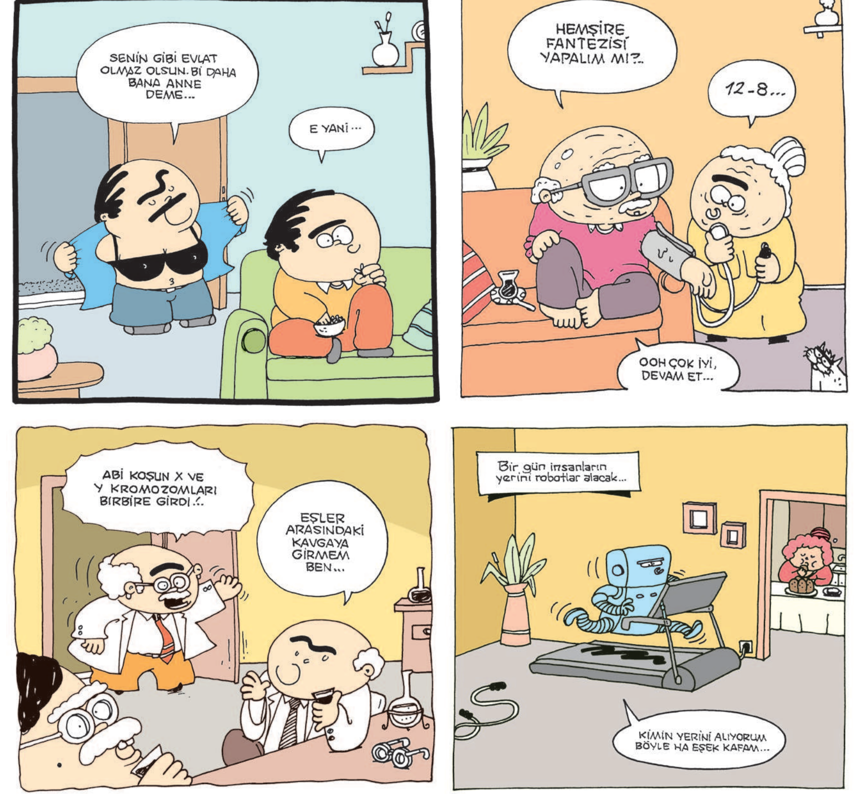

Caner DAĞLI

Barbaros ALTUĞ

Haftalık Mizah Dergisi | 23 KASIM 2017 | Sayı: 534

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
AKŞAM TOLGA'YA GELMİŞTİR. TANIMADIĞIN Bİ ELEMANLA PLAYSTATION OYNAMAKTADIRLAR. AMMAN KEYFİNİ PİÇ ETMİYCEM HATTA O MUHTEŞEM REFLEKSLERİNİN TARAFGİRİ OLACAM EDALI TAVİZKAR YAKLAŞIMLARIYLA YABANCININ GÖNLÜNÜ KAZANMAYA ÇABALAR TÜM BU SÜREÇTE

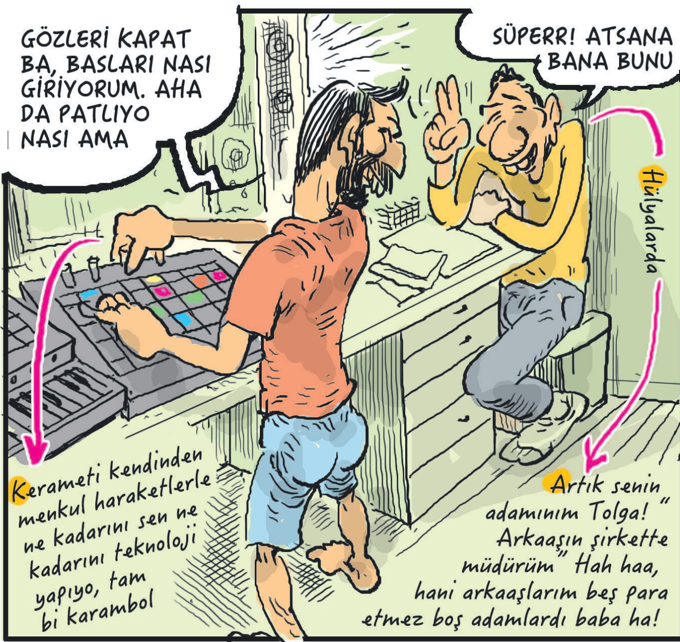
ESKİ ASKER ARKAAŞ, ATSAN ATILMAZ SATSAN SATILMAZ, İYİ ÇOCUKTUR AMA

Meğer kat'a anlam ifade etmeyecek bi tipmiş la, haybeye kasmışın

TOLGA OYUNA DOYAMAZ DA DOYAMAZ. ELEMANIMIZ İSE MÜSTAKBEL PATRONUNA YARENLİK ETMEYİ GÖREV BİLİR ŞU TAN VAKTİNDE

Mesai mi başlıyo ne, du bakalım

UYKUSUZ

2018 TAKVİMLERİNİZ HAFTAYA DERGİNİZİN İÇİNDE!

ISSN 1307-7619
30 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2017/48 No: 535
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekci, 11 Aralık'ta Türkiye'nin büyüme rakamlarının açıklanacağını belirterek, "Gözünüz kulağınız televizyonlarda olsun. Türkiye dünya birincisi olacak," dedi.

ersan, ablak

NE KADAR KIL ÖRNEĞİ VARSA TOPLAYIN.. DNA KONTROLÜ YAPACAĞIZ..
AMK DİVANIN ALTINI HİÇ TEMİZLEMEMİŞLER Kİ

OLM ESKİDEN ZENCİLERE NE AYIP ETMİŞİZ LAN.. ŞİMDİ DÜŞÜNDÜKÇE ÇOK MAHÇUP OLUYORUM..
?

ABİ YALNIZ "ZENCİ" DİYEREK YİNE AYIP EDİYORSUN... IRKÇI Bİ LAF O "ZENCİ" LAFI..
HADİ YA..

NE DİYİM? "KARALAR"?
"SİYAHİ" DİYEBİLİRSİN İLLA RENGİNİ BELİRTMEN GEREKİYORSA..

İŞTE YANİ... ZAMANINDA YANLIŞ YAPTIK, ÇOK AYIP ETTİK BU KUZGUNİ SİYAHLARA..
"KUZGUNİ" NEDİR ABİ YA?
SİPSİYAHI YANİ..

KUNG-FU BİR SABIR SANATIDIR EVLAT.. HEMEN HER BOKA HAREKET ÇEKME SABRET.. BEKLE..

KÜFRETSELER BİLE Mİ HOCAM?
ELBETTE.. MUHAKKAK..

ANAMA KÜFREDİYOLARSA AMA?
BİLHASSA!.. SABRET! UYMA ONLARA.. ALÇALMA ONLARLA..

KÜFÜRLERDEN KARŞILIK BULAMAYINCA YANAŞTILAR.. ÖTEMİ BERİMİ ELLİYORLAR..
SABRET!

BERİMDEN ZEVK ALMAYA BAŞLIYORUM BAK AMA..
VERAAZINA YUMRUĞU!
BUNLAR BUNDAN ANLIYO HOCAM! BUNLAR - BUNDAN - ANLIYOĞUA!
AZUAA!

MAOVVV..

CART CART
CART
ABİ! SEYİRCİ KEDİNİN TAVŞAN OLMADIĞINI ANLADI..
BABA MESLEĞİ DİYE BIRAKAMIYORUM.. YOKSA VAR YA, DİREKT GANYAN BAYİİ İŞİNE GİRECEM.. DİREKT..
BERABER, ÇOK ÖNEMLİ BİR BULUŞA İMZA ATTIK..
NE AYAKSINIZ OLM SİZ?!
TOPHANELİ REKO ÇAYIR SEYFO FOREVIR

ŞU HAYATTA İKİ ŞEYDEN NEFRET EDERİM..

BİR..

İKİİ..
TRAK
ÜÜÇ..
TAK

DÖÖÖR..
TROK
Bİ SANİYE.. "İKİ ŞEY" DEMİŞTİM.. BU DÖRT ETTİ..

TRAK
...nnnn...nnn...

her şey olur

NURİYE GÜLMEN'İN TAHLİYESİNİ TALEP EDİYORUM!
TUTUKLULUĞUNUN DEVAMINA...
ONLAR AÇ KALDIKÇA HEPİMİZ ZAYIFLIYORUZ!
ÜLKEMİZİ ZAYIF DÜŞÜRMEYE ÇALIŞIYOLAR!
DEVLET ZAFİYET GÖSTERMEZ!
TEŞKİLATTAKİ ZAYIF HALKALARDAN KURTULUYORUZ!
Bİ SONRAKİ DURUŞMA CUMA
BEDENLERİ SIFIRLADIK BABACIM!
PETŞOPTA HAYVAN SATIŞI YASAKLANSIN
DAĞ GİBİ ÇOCUK İĞNE İPLİĞE DÖNMÜŞ!
HER ŞEYİ YİYİP ZAYIF KALMAYI BAŞARDIM!
Erkam Yıldırım
KUMARDA KAYBETTİM AMA İHALEDE KAZANDIM!
Ankara Belediye Başkanı Mustafa Tuna
BEN ZATEN DEFAULT OLARAK ZAYIFIM!
cem dinlenmiş

Rızaaa

Normal şartlar altında, Rıza Sarraf hakkında yapılan yorumlara, **Yeni Türkiye'nin** Rıza Sarraf belasından kurtulmak için neler yapması gerektiği konusundaki önerilere falan baktığımız zaman, Rıza Sarraf'ın günün birinde, tutuklanacağını bile bile ansızın "Disneyland görmeye" Amerika'ya uçmasına çok da şaşırmamak gerek. Rıza Sarraf'ın ortadan kaldırılması gerektiğini savunanlardan anlıyoruz ki bizim Ebruanım'ın beyi basbayağı canını kurtarmak için kaçmış olabilir. Daha önce kendisinin önüne yatanların bunu kaç liraya yaptığı ortaya çıkınca onların yerine gelen kendisinin önüne yatıcılar çok yüksek faturalar çıkarmış, ortada dönen para çok başka insanların iştahını kabartmış olabilir. Ve **normal şartlar altında** bizim Ebruanımın beyinin itham edildiği suçu daha önce işleyen Almanya'sınsan Fransa'sına dünya kadar ülkenin bir alay bankası milyarlarca dolar cezayı tıpış tıpış ödemişken "Abi bak aklıma ne geldi, biz de onlara o cezanın iki katını keselim, üstü kalsın diyelim," diyen adamı Mazhar Osman'ın en dip köşesine kilitleyip anahtarı da Düşünen Adam heykelinin havuzuna atarlar. Ama **Yeni Türkiye'de** aynı ruh hastalarını gazetede köşe yazarı olarak görmeniz an meselesidir. Tabii keriz gibi gidip gazete diye kesekâğıdı alıyorsanız.

Normal şartlar altında bir şükran gününün hemen sonrasında, bir ay sonraki noele yönelik raflarına yeni ürünler koymak için stok eritmek, sene sonu bilançolarını şişirmek, eski teknoloji ya da modası geçmiş ürünlerden kurtulmak amacıyla onlarca yıldır gerçekleştirilen "Kara Cuma İndiriminin" arkasında kapitalizmin kendisinden başka komplo teorisi aramanın çok da bir anlamı yoktur. Ama **Yeni Türkiye'de** dünyadaki tüm gelişmeler muhakkak **Yeni Türkiye**'yle ilgili bir komplo olduğu için altmış beş yıldır gerçekleştirilen bu uygulamanın sinsi bir komplo olduğu ansızın ortaya çıkartılmıştır.

Normal şartlar altında aklı başında herkes, on iki kişiden birinin adli kayıtlara şüpheli olarak geçtiği bir mahalleden, ilk fırsatta taşınmak ister. Dünyadaki suç oranının en yüksek olduğu, Honduras'taki San Pedro Sula, Venezüela'daki Petare, Amerika'daki Güneydoğu Bronx gibi mahalleler arasında bile nüfusun on ikide birinin şüpheli olduğu görülmüş şey değildir. Ama **Yeni Türkiye** resmi kayıtlara göre on iki kişiden birinin şüpheli görüldüğü ama sakinlerinin taşınacak başka bir mahallesinin de olmadığı, olamadığı bir ülkedir.

Normal şartlar altında totaliter rejimler yeri geldiğinde edebiyat klasiklerini, yeri geldiğinde bilimsel araştırmaları, iyice bokunu çıkartanları da insan hakları evrensel beyannamesi gibi tarihsel metinleri bile sansürleme eğilimindedir. Neyse ki **Yeni Türkiye'de** insan hakları evrensel beyannamesi sansürlenmemektedir. Tabii parlamentonun İnsan Hakları İnceleme Komisyonu hariç.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

● Yeni Akit yazarı Yavuz Bahadıroğlu Muhteşem Yüzyıl dizisinde Kanuni'nin dudaktan öpüşmesi üzerine, "Biz dudaktan öpüşmeyi sonradan öğrendik... Osmanlı'da dudaktan dudağa öpüşme yoktu. Yanaktan buse alınırdı..." diyerek Osmanlı'nın 600 yıl boyunca yanakla idare ettiğini iddia edeli **6 yıl,**

● Çevreci profesör Orhan Kural "Bir Ataş Ver" isimli türkünün klibinde sigara içtiği gerekçesiyle Ali Kırca hakkında suç duyurusunda bulunalı **15 yıl,**

● Marlon Brando ile Jack Nicholson aynı eve çıkalı **16 yıl,**

● Kardeş şehir İngolstadt'tan Bahar festivali için davet mektubu alan Manisa Belediye Başkanı Adil Aygül, yanlış tercüme nedeniyle beraberindeki heyetle birlikte festivalden bir ay önce Almanya'ya çıkarma yapalı **19 yıl,**

● Hülya Avşar, "Bana göre feminist, icraatı olmayan gizli bir lezbiyendir," diyeli **23 yıl,**

● Kıbrıs'ta, denize girmek için kayalıklara yürürken görülmesinin ardından 14 saat boyunca kendisinden haber alınamayan ve yoğun aramalar sonucu kumsalda baygın bulunan Doğuş, otel şartlarında ıssız ada havası yakalayalı **7 yıl,**

● Davut Güloğlu uçak korkusunun ne kadar büyük olduğunu anlatmak için, "Biz uçakta sinek kadarız," diyeli **8 yıl,**

● Şarkıcı Emrah'a ikizi kadar benzeyen Mustafa Hakan Yıldız "Emral" ismiyle "Hani Bana isimli bir albüm çıkararak payını isteyeli **16 yıl,**

● Kenan Evren'in "Şelale Altında Bir Güzel" isimli nü çalışmasına esin olan fotoğrafın kaynağı Playboy çıkalı **19 yıl,**

● Viski üreticisi Jack Daniel şifresini hatırlayamadığı para kasasını tekmeleyince, yaralanan parmağının enfeksiyon kapması sonucu hayata veda edeli **107 yıl** olmuş.

uğur gürsoy

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

Dertli Günler.

Rüyalardan bağıramayarak uyandım. Dert dert üstüne binmiş, bilinçaltında sıkışma yapmış; rüyalar bana düşman olmuş. Köpek saldırdı bacağımı yedi, hastaneye kaçtım hastanede içine şeytan girmiş hastayla aynı odaya koydular beni. Titreye titreye "Gözlerinizden kan gelmesi normal değil, buna biri baksa iyi olur" derken rüyamda konuşmak suretiyle bebeğimi uyandırmışım. Kendisini uyandırdığımı bildirmek için o da beni uyandırdı. "Zaten sabah yedide kalkıp işe gideceğim, sabahın üçünde uyandırıyorsun, biraz daha düşünceli davranabilirsin" dedi uyku sersemi. Bir on dakika daha verilirse biraz kendime gelirim, onun bu iddialarına karşı mantıklı bir şeyler söyleyebilirim belki. Gerçek neydi, hangisi rüyaydı on dakika onu bulmaya çalışırken tekrar uyudu göz bebeğim. Gayri ihtiyari bacağımı kontrol ettim. Bacağım yerinde. Bacaklarım biraz kalınlaşmış.

Tekrar uyumakla uğraşmadım, bu gece belki üçüncü kez uyanıyorum kabusla. Yüzüme su çarptım, salona gittim, ayakta durdum bir süre. Salon benden gelecek bir hareketin beklentisiyle görülmez duyulmaz bir titreşim içinde. Yanlış geldim, odama gidiyorum diyerek ayrıldım salondan. Gece üç evin içinde ayakta durmak için güzel bir saat. Aslında bir kere yanlışlıkla evin penceresinin önünden geçen insanları korkutmuştum, nedense güzel bir anı olarak yer etmiş belleğimde, yine öyle bir şey yaparak biraz olsun güzel vakit geçirmeye çalışabilirim. Giriş katında oturuyorum, hemen yanımızda çok ufak bir meyhane var. Üç dört gibi müşteriler dağılıyor, bizim evin önünden geçiyorlar. Camın önünde ayakta eşofmanlarımla hareketsiz bekliyorum, alkollü bireyler "burada eşofman takımı ve iç çamaşırı satan dükkan mı varmış, ev değil miydi?" burası diye şüpheye düştükleri an kafamı çevirip sessizce "burası ev" diyorum. Ne bileyim ben, otuz beş yaşındayım, hayat bir şekilde geçiyor işte. Evin tam karşısında antikacı dükkanı var, onun da vitrininde şövalye zırhı var, onunla bakışmayı da seviyorum. Meyhaneden çıkan müşterileri beklerken de çok sıkılmıyorum. On - on beş dakika durmadan baktığım şövalye aniden kafayı çevirip "burası ev" dese ben de korkarım. Zaten zor uyuyorum, böyle şeylere ihtiyacım yok.

Odamda biraz daha bacaklarıma bakıyorum. Demek insanlık böyle bitecek. Patlamayla değil, aniden değil, haykırarak değil, bacakları kalınlaşa kalınlaşa, geceleri uykulardan uyanarak. Canınız sağolsun. Beyaz yakalıya onurlu ölüm yok. Çalışma masasında "tamir olacaksın, eskisinden de güzel olacaksın" diye bir haftadır eziyet ettiğim org parçaları dağınık bir şekilde yatıyor. Son hali sevenlerini üzdü gibi bir yatışı var, altına mavi havlu sermiştim o hastane yatak örtüsü gibi olmuş, kablolar asla bitmeyecek bir serumu andırıyor. İkinci el pazarından aldım bu orgu, zamanının en "yaani, evde çoluk çocuk oynasın diyorsan al ama yaramaz alet, o paraya daha güzelleri var" denilen cihazlarından. Üzerinde yeşil tuşlarının yanında pembe tuşlarının da olması ve on liraya satmaları kararımda etkili oldu. Org çalışmadı ama içinden büyük örümcek çıktı, en azından ona şaşırdım. Bu hayvan ne yiyor orgun içinde? Hayat kendine her zaman bir yol buluyor, yaşamın mucizesi en beklenmedik yerlerde tecelli ediyor. Bu durumu bebeğime gösterdiğimde "ÖLDÜR! ÖLDÜR! ÖLDÜR!" diye bağırarak tepki verdi. Öldürmek yok. Bardağa alıp doğaya saldım, bardağı da bulaşık makinesine geri koyarken bebeğime yakalandım, yepisyeni bardağı çöpe attık.

Orgun başına oturdum yine, en azından biraz toparlarım ümidiyle. On altı ritim, on altı ses özellikli orgun beynine bakarak "insan beyni işte bu kadar karışık bir yapı" diye düşünmeyeye çalışarak. Böyle şeyleri ne zaman düşünsem üniversite diplomam biraz daha soluyor, okunmaz oluyor. Onun yerine lehim makinesini çıkarttım, kopmuş bağlantıları yerine lehimleyeceğiz, orgla birlikte iyileşeceğiz, rehabilite olacağız. Lehim makinesini bağlarken duvardaki prizin yerinden çıktığını, kabloları dışarıda sallandığını fark ettim. Bir sorunu çözerken daha temel sorunları göz ardı ede ede bugünlere geldik. Orgu tamir edeceğim hevesiyle elektrik prizlerinin bakımını erteledik. Biliçaltım da böyle, evim de böyle, vücudum da böyle. Önce prizi, sonra orgu yapacağız. Gecenin üçü bunun için en elverişli saattir. Çirkin komedi filmi gibi elektrik de çarpıldım, evin sigortalarını da attırdım, bağırarak bebeğimi, evin dış sigortasını ararken komşuları da uyandırdım. Ancak bütün bunlardan sonra rahat bir şekilde uyuyabildim. İnsan vücudu neye ihtiyacı olduğunu kendisi bilemeyebiliyor. O yüzden değişik şeyler denemekten vazgeçmeyin.

groagh@gmail.com

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Biraz önce bankamatik önünde ilginç bir olay yaşandı. Bir kadın işlemini bitirdikten sonra kartını aldı gitti fakat parasını almayı unutmuş. Sıradaki adam kadına seslendi. Parasını almayı unuttuğunu söyledi. Kadın teşekkür etti, parasını aldı ve gitti. Adam sonra kartını soktu ve işlemini yapmaya başladı. Ben de arkasındayım. Sonra o da kartını aldı ve gitti. Bozuk paralar dökülmeye başladı makinenin bozuk para haznesine. Seslendim arkasından adamın. Parasının kaldığını söyledim. Döndü ve aldı parasını. Bozukları makine vermeyecek zannetmiş. Beş lira. Hayat işte dedi. Biraz önce ben hanımefendiye seslendim, siz de bana. Gitti sonra. Kartımı makineye soktum, efendi gibi paramı çektim. Ayrıldım oradan. Bir süre de bekledim. Peşimden biri seslenecek mi acaba diye. Öyle bir his geldi çünkü. Seslenmedi kimse peşimden. Ben de şimdi geldim, çektiğim paranın bir kısmıyla "Yol Ayrımı" için bilet aldım. Seans saatinin gelmesini bekliyorum. Bir yandan da köşemi yazıyorum. Hayat işte. Aslında başka bir şey yazacaktım belki ama işte taze taze olunca da insan şeyapamıyor, o oluyor. Resmen.

æ Bence doğum günü pastası üflerken dilek dileme olayı büyük bir gerginlik. İnsan ne dileyeceğini bilemiyor. Bir de gözler de üzerinde. Büyük bir baskı oluyor insanın üzerinde. Ne dileyeceğim ben şimdi. Bir de yani insanın hayattan beklentileri bellidir. İnsan hayattan neler dilediğini zaten bilmiyor mu bir de bunları en fazla iki üç cümleye sıkıştırıp toparlayıp derleyip otuz saniye içinde süzgeçten eleyip hop dileyivermek dileği, bence çok imkansız ve saçma bir olay. Bence. Bu dileği gerçekleştirecek olan güç de zaten benim neler dilediğimi bilmiyor mu. Saçma bence. İnsanın ömründen ömür gidiyor. Her doğum gününde bir yıl daha böyle böyle yaşlanıyoruz. En son yine toparlayamadım dileklerimi, gözler de üzerimde, mum da eri ha eri hızla eriyor, maytaplar sönümleniyor, ne yapacağımı bilemedim, telaşla "Y.ARRAKSLE" dedim. Bağırarak. Ortamda buz gibi bir hava esti. Dedim bana bir daha dilek milek dilettirmeyin, böyle oluyor sonra işte dedim. Anlattım durumu, beni biraz olsun anlayacaklarını ümit ettim. Anlamadılar. "Eeh, s.kerler" dedim daha sonra da. Battıkça battım. Aslında benim sorunum bu galiba. Beni anlamayacak insanların benim doğum günümde işi ne. Herkes de gelmesin yani benim doğum günüme. Kimsin arkadaşım sen, ben seni tanımıyorum bile. Ben kendi doğum günümde "y.rrakse" diyemeyeceksem niye yaşıyorum. Hayret bir olay yani. Resmen. Ha beni anlayanlar zaten anladı. Yine anladı. Beni anlayanlar anlamayanlara neden öyle "y.rrakse" dediğimi anlattı. Beni yine anlayanlar var, yok değil, ama anlamayanlar çok bozdu ortamı. Öff yaa, her doğum günüm ayrı bir rezillik. Öff.

æ Çocukken de güvercin besliyorduk. Arkadaşın çatısında. Daha çok arkadaşın güvercinleri gibiydi de, ne bileyim bir yandan da bizim gibiydi güvercinler. Üçümüzün. Erol, Kenan ve ben. Erol'un çatıda besliyorduk güvercinleri. Bir süre sonra Erol'un babası Ramiz ağabey bu güvercin işini çok sevdi, çatıdan inmez oldu. Bizimle birlikte takılır oldu. Hastası oldu olayın hastası. Bir gün biz mahalle maçından geri dönüyoruz öyle, Erol, Kenan ve ben, Erol'un çatıya güvercinlere doğru gidiyoruz öyle. Baktık çatıda Ramiz ağabey, güvercinleri uçuruyor. Ama çok da bilmiyor aslında güvercinciliği, kanadı bantlı güvercin vardı, yeni güvercin, kümese alışsınlar, uçup gitmesinler diye bir süre öyle olur, Ramiz ağabey açmış kümesin kapısını, güvercinleri uçuruyor, güvercinler çok uçsunlar, gökyüzünde sinek gibi olsunlar diye de korkutmak amaçlı bayrak sallıyor. Bir Beşiktaş bayrağı vardı, onu sallıyor güvercinlere. Kanadı bantlı güvercin ikinci kattan pat diye önümüze düşüverdi. Korkmuş bayraktan. Biz ne olduğunu anlayamadan güvercini kedi kaptı. Ve Allah ne verdiyse ağzında güvercinle depar attı. Bir anda kayboldu kedi. Ve tabii güvercin. Kalakaldık biz öyle. Ramiz ağabey yukarıdan bağırıyor, koşup yakalasanıza kediyi diyor, alın güvercini ağzından diyor. Lan biz kediyi nasıl yakalayalım. Roket oldu hayvan, sırra kadem bastı. Ramiz ağabeyin telaşlı isyanı büyük oldu. Saatlerce günlerce susmak bilmedi. Zaten üzüntümüz büyük, bir de Ramiz ağabeyin laflarını çektik. Bence vicdan azabı çekiyordu ve bastırmak için bize yükleniyordu. Vur abalıya he mi. Korkunçtu her şey. Bu olaydan kısa bir süre sonra ben ve Kenan çatıya gitmekten vazgeçtik. Travmatikti her şey. Unutamadık aslında o anı, o günü. Erol'a ve Ramiz ağabeye kaldı tamamen güvercinler. Hatta daha da çok Ramiz ağabeye. Efsane günlerdi. Şimdi benim içimde de güvercinler uçuyor. Çünkü bu böyledir. Eğer bir kez güvercinci olduysan ömrünün sonuna kadar güvercincisindir aslında. Bu böyledir. Yapıyorum çok yakında balkona kümesi. Hiçbir güvercini bantlamak yok tabii. Gelen gelir, giden gider. Benim kümesimde bütün güvercinler özgür olacak. Öyle korkutmak da yok. Uçmak isteyen uçar, istemeyen uçmaz. Yapıyorum kümesi. Yol Ayrımı filmi de biraz etkiledi tabii beni. Zaman uçup gidiyor, güvercinler de uçsun. Yani istiyorlarsa. İstemiyorlarsa da uçmasınlar. Resmen öyle olsun.

æ Hoşça kal.

"o kadar saçma ki"
29 Kasım Çarşamba / **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
1 Aralık Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00

YERALTI ÖYKÜLERİ "hamur"

ERSİN KARABULUT

Geçen haftadan devam

DEVAMI HAFTAYA

nisan hakan

* "Hayvanlar alınır satılır bir şey değildir," ekolüne ben de dahilim. O yüzden pet shoplarda hayvan satışını yasaklayan belediyeleri destekliyorum. Özellikle alışveriş merkezlerindeki güneş görmeyen bodrum kat dükkânlarındaki pet shoplarda basbayağı mahkûm gibi alıcı bekleyen hayvanları görmek insanın sinirini bozuyor. Ama geri çekilip bakıyorum (Herhangi bir fikre katıldığımda bir an için geri çekilip "Ne yapıyorum ulan ben?" diye sorgulama özelliğim var, herkese tavsiye ederim, çok da işe yarıyor) kafam karışıyor. Hayvan alınıp satılır bir şey değil anladık, kediydi köpekti orası kolay da, çitfçi süt danasını bedava mı verecek orası canımı sıktı.

* Yani ne bileyim bu biraz hayvanlar arasında ayrımcılık yapmak olmuyor mu? Tavuğun, ineğin, koyunun, mandanın ölüsünü de dirisini de alıyoruz, satıyoruz, tavukları adım atamayacakları kutularda yaşatıp güneş göstermeden kesip yiyoruz, kuzuyken daha lezzetli diye bir alay hayvancağıza koyunluğunu yaşatmıyoruz, hayvan sütünü belki bizim biraz sonra kesime göndereceğimiz yavrusu için üretti ama biz onu alıp pastörize ediyor, lıkır lıkır içiyoruz da iş pet shop'larda satılan kediye köpeğe ve kimin aldığını bilmediğim ama bilmek de istemediğim yılana çıyana gelince niye değişiyor? Mesele sevimlilikse kuzu da sevimli değil mi? At da sevdiğimiz bir hayvan değil mi? Üstelik kendisi köpekten akıllı, kediden sadık, ortalama bir insandan çok daha çalışkan. Ne olacak şimdi Karacabey harasında açık artırmayla milyon dolarlara satılan atlar?

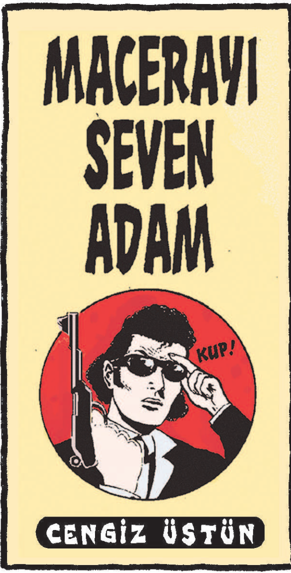
* Valla bu noktada veganlar haklı gibi duruyor arkadaşlar, vegan değilseniz pet shop'ta hayvan satışına karşı çıkmak, üstelik temeli de olmayan bir ayrımcılıktan başka bir şey değil. Hayır, yanlış anlaşılmak istemem, veganlık bana hiç işlemedi. Hani şu internetteki falan *"Bakın hayvanı böyle kesiyorlar,"* temalı veganlığa giriş videoları da, her kurban bayramında yaşadığı şehirde hayvan kesilen, yetmiyormuş gibi hayvanların kanı alnına sürülen bir adam olarak pek etkilemedi. Tavuğa bir sempatim yok, yumurtasını yiyorum, budunu ısırıyorum, inek arkadaşın etini sütünü seviyorum, deniz canlılarını civaymış, şuymuş buymuş demeden yiyorum. Yani tamam kedileri, insanların çoğundan daha fazla seviyorum ve hatta modern hayata insanların çoğundan daha iyi adapte olduklarını düşünüyorum. Ama bugün pet shop'ta hayvan satışı yasaklandığında, adam gidip mandırada, harada, çiftlikte satmaya başlarsa aynı hayvanları ne yaparız, ne diyebiliriz bilmiyorum.

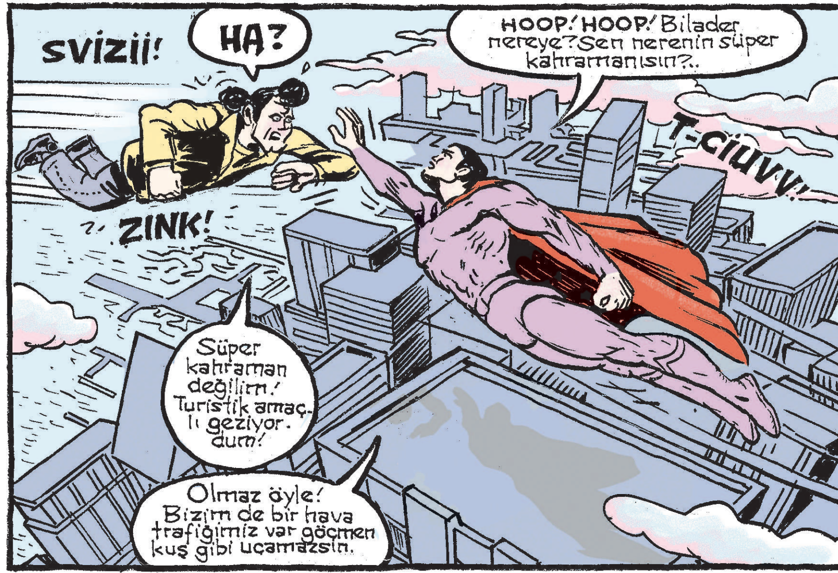
* İnternette en dandik tartışmaları bile hiç kimsenin okumayacağı doktora tezi yazan antropolog ciddiyetiyle okuyorum. (Merak etmeyin şimdiye kadar gördüğüm antropoloji doktora başlıklarına bakarsak bu o kadar da büyük bir ciddiyet değil, bizden biraz daha ciddiler işte.) Bu internet tartışmalarında gördüğüm kadarıyla illa ki tartışmanın bir noktasında "klavye başından sallamayın," diye çıkışan birileri oluyor. E ama düdük makarnası, sen internete yazdıklarını telgrafla mı gönderiyorsun? Bu olayın tabiatı bu, ister istemez klavyeyle yazacaksın.

* Ha nedir, dünyada da buna benzer bir durum var internet tartışmalarında gözlemlenen, gözlemleyen abinin adıyla Godwin Kanunu olarak anıyorlar ve "İnternetteki bir tartışma ne kadar uzarsa, birinin Hitler'le ilgili bir kıyaslama yapması da o kadar yakındır," gibi bir özeti var. Bu kaide ikinci dünya savaşına girmediğimiz, yedi yıl askerlik yapsalar da ikinci dünya savaşında dedelerimizin yarısı ölmediği, şehirlerimizde "bu bize ders olsun," diye bombardımanda yıkıldığı hâliyle bırakılmış binalar falan olmadığı için bizde çok işlemiyor. Bizde onun yerine "klavye silahşörü, klavye delikanlısı, klavye komandosu," gibi kavramlar var, bir internet tartışması ne kadar uzarsa (hatta öyle çok uzamasına da gerek yok aslında) taraflardan birinin çıkıp muarızını "klavye başından yazmakla" suçlaması ihtimali de o kadar artıyor. Teknoloji forumlarını bir kenara bırakacak olursak, sanırım klavyeden en çok Türkçe forumlarda bahsediliyor.

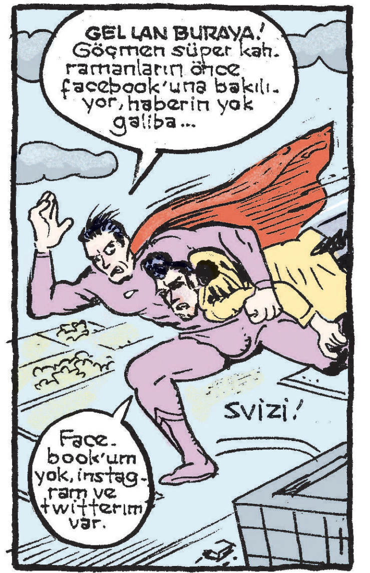
* Ezberci eğitime şimdilerde savaş açıldığı iyi oldu. Önceden, ben okula giderken açmış olsaydınız bugün altı kere yedi denildiğinde mal gibi bakan bir adam olacaktım, allahtan orta ve alt sınıf çocuklarını gerizekâlı olarak yetiştirmek isteyenler cemiyetinin sesi çok çıkmıyordu da bugün en azından kerrat cetvelini biliyorum ve evet kırk iki.

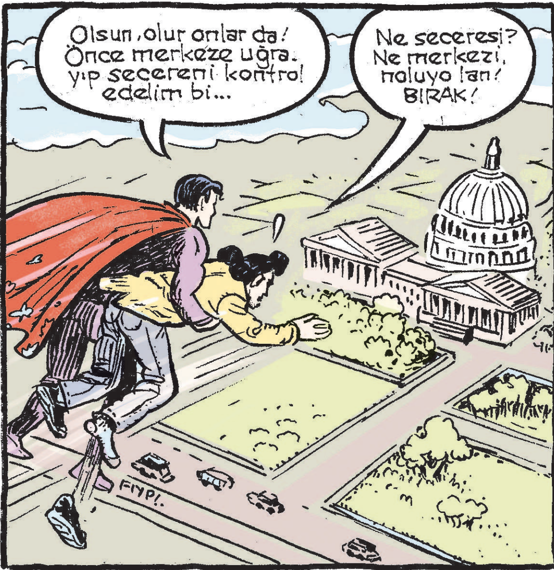
* Kadını zorla tutup öpmeler, beğenmediği bir lafında tokadı basmalar, tecavüzcüsüyle barışıp mutlu bir hayata yelken açmalar… Onca Yeşilçam filminden sonra bu kadar manyağa çok da şaşmamak lâzım galiba yahu. Bir bakmak lâzım Harvey Weinstein çocukken babasının Adana konsolosluğundaki görevi nedeniyle öncelikle Yeşilçam sinemasıyla mı tanışmış acaba.

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN

SVİZİİ!
HA?
HOOP! HOOP! Bilader nereye? Sen nerenin süper kahramanısın?..
T-CİUVV!
ZINK!
Süper kahraman değilim! Turistik amaçlı geziyordum!
Olmaz öyle! Bizim de bir hava trafiğimiz var göçmen kuş gibi uçamazsın.

Nası uçamam?! Işık hızını zorluyorum..! Bırak! Pelerin takınca oluyor di mi?! IYY! Anlaşıldı, havada öksürüp tıksırınca mendil hesabıymış..! Yıkamaya ver ara sıra şunu! IYY!
Bırak onu benimle geliyosun.

GEL LAN BURAYA! Göçmen süper kahramanların önce facebook'una bakılıyor, haberin yok galiba...
Facebook'um yok, instagram ve twitterim var.
SVİZİ!

Olsun, olur onlar da! Önce merkeze uğrayıp şecereni kontrol edelim bi...
Ne şeceresi? Ne merkezi, noluyo lan! BIRAK!
FIYP!

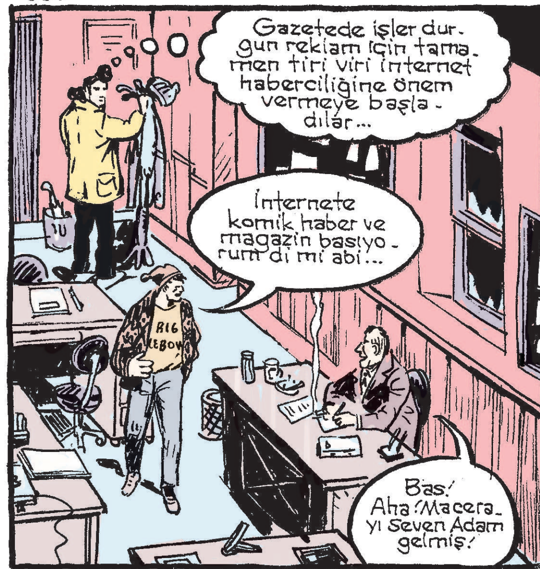

Bakalım bugüne kadar insanlığa ne gibi bir faydan dokunmuş...
F.B.I. binası mı lan o!..

BIRAKIN! PIRAHIN PIRAHIN LAN BENİ!
Kapıdan sokmak zor olacak! Camdan vericem, bi el atın içeri alalım şunu!
FBI
FITIDI FITIDI

PIRAHIN! PIRAHIN! EİYN! Ne hava sahası?.. Ne vizesi! PIRAHINLAİYN!
HATITI-TI! HATITI-TI!

ZIRRRR HIAA! RR
Oh! Rüyaymış! Kurtuldum!...

Gazeteye gidip spor eki için lig sonuçlarını çıkarmam lazım, hafta sonu geldi, iş vakti...

...
Gazetede işler durgun reklam için tamamen tiri viri internet haberciliğine önem vermeye başladılar...
İnternete komik haber ve magazin basıyorum di mi abi...
BIG LEBOW
Bas! Aha! Macerayı Seven Adam gelmiş!

Abi dedem de yapar o haberleri, kim kardeşyan poposuyla geçindiriyorsun bu herifleri.
Hangi herifleri internetçileri mi?..

Evet abi şuraya bak "cool" hesabı, ofiste kahve sigarayla haber diye oturup geyik basıyolar.
?
Hadi len...
BIG LEBOW
...Sus ta amatör lig sonuçlarını çıkar Alemenyum Seydişehir.

Tamam çocuklar tamam, kesin tatavayı! Çok biliyorsan sen yap Macerayı Seven Adam?
İzin verin bana musallat olan şu kaçak bahisli boks turnuvası düzenleyen çeteyi çökerteyim...
Ohoo abi biz nerdeyiz adam nerede?

Olum maçlar oynanıyor şu an! Git al biranı, skorları çıkar, fazla adrenalin var sende biliyorum...
Ya tamam abi hafta içi de habere çıkayım diyorum işte...
ÇIK LAN!

...İhbar et lavukları, baskını da haber yap ama şu helikopterli şehir turunda yaşadıklarının haberini ve görsellerini istiyorum senden önce.
Tamam.
Ama en en önce lig skorlarını alalım.
Okey haftaya bomba baskın haberiyle geliyorum o zaman!

Geliyor...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Bütün bunların yalan olduğunu söyleyenler çıkacaktır ama bir şeyin olmamış olması yalan olduğu anlamına gelmez.'' - John Steinbeck, 'Tatlı Perşembe' romanından

Büyük hikayeler, hep mi küçük memurların hayatından çıkar?
Francesco Gramsci, İtalya'nın Sardinya (Sardegna) adasının Ales kasabasında küçük bir kadastro memuruydu. İktidar partisine karşı duruşu müessese yandaşlarının dikkatini çekmekteydi.
1891 yılının 23 Ocak günü, oğlu Antonio doğdu.
Antonio, altı yaşındayken, bir yolsuzluk kumpasıyla babasını işten attılar. İki sene sonra okula başladı lakin aile geçinmekte darlanınca okulu bırakıp üçü kız yedi kardeşine bakmak için çalışmaya başladı. O günleri sonradan şöyle anlatacaktı: ''Küçük kazanç karçılığı günde onssat çalışır, kendimden ağır sicil kütükleri taşırdım. Her yanım ağrılar içinde, çoğu gece, sessiz sessiz ağlardım... Daima acı ve sert yanlarıyla üstüme gelen hayattan hiç yılmadım ve acının üstesinden geldim.''
Antonio, 1898'de Gagliari lisesine yazıldı, burada ilk politik kimliği olan ''Güneyciliği'' edindi, sanayileşmiş Kuzey İtalya'ya karşı Güney'in niçin geri bıraktırıldığına kafa yordu.
Yoksul öğrenciler için açılan burs sınavını kazanan Antonio, 1911'de başladığı Torino Üniversitesi macerasını parasızlık nedeniyle gene yarım bıraktı. Zayıf bedeni daha da güçsüzleşirken, zihni sosyalist düşünceyle ve işçi sınıfıyla tanışıyordu...
İtalya'nın 1914-15'teki ana problemi Birinci Dünya Savaşı'ydı. Burjuvazi savaş arzusu içindeydi. O sırada Sosyalist Parti üyesi olan Mussolini, başlangıçta savaş karşıtıyken, savaştan yanaların halay başı haline gelmişti.
(Döneklik, yer ve zaman tanımaz!)
23 Mayıs 1915'te İtalya savaşa katıldı. Celalettin-i Rumi'nin zaten çağırdığı tipler, Konya'ya işgalci sıfatıyla geldiler...
Sosyalist partide savaşa karşı grubun içinde kalan Antonio Gramsci, partisinin yayın organlarında çalıştı, yazarlıkla tanıştı, siyasal yazıların dışında tiyatro eleştrileri kaleme aldı.
1919'da iki yoldaşıyla çıkardıkları ''Yeni Düzen'' gazetesinde ''Fabrika Konseyleri'' teorisini geliştirdi. Bu konseylerin amacı, sadece kapitalist üretim düzenini denetlemek değil, aynı zamanda üretim ve yönetim işlerinde teknik bir örgüt kurmaktı: İşçiler bu mesaiyle tüm toplumu yönetmesini öğreneceklerdi.
Savaş sonrasında faşist örgütlerin hızlı yükselişi yaşandı İtalya'da, grevler başarısızlıkla sonuçlanıyordu.
Sosyalistler, 1921'de Livorno Ulusal Kongresi'nde buluştu, nihayetinde Bordiga liderliğinde İtalyan Komünist Partisi kuruldu. Aynı sene Gramsci, Moskova'daki Komintern yürütme kuruluna parti üyesi olarak girdi, bir yıl kaldığı Moskova'da Julia Hanımefendiyle tanışıp evlendi.
Heyhat, 1922 Ekiminde faşizm, İtalya'da iktidara geldi. Gramsci, Bordiga'nın liderliğinden mutsuzdu, 1923'te Viyana'daki Komintern'e bağlı anti-faşist büronun başına geçti, bir yıl sonra ülkesine dönüp seçimlere katıldı.

Komünistler, Antonio Gramsci dahil 19 koltuk kazandılar. Parlamentoda Mussoline'ye ''Bir devleti ele geçirebilir, yasaları değiştirebilir, örgütlerin bugüne kadarki biçimleriyle çalışmalarını engelleyebilirsiniz. Ama sizin de uyup gittiğiniz nesnel koşulları değiştiremezsiniz! İtalyan devrim güçleri kendilerini ezdiremeyeceklerdir, o uğursuz düşünüz gerçekleşmeyecektir'' dedi...
Dış ülkelere göç edip oralardan siyaset yaparak Faşist İtalya'yı Avrupa'da yalnız bırakmaktan yana bir kısım sosyalistin aksine komünistler, sorumlu kişilerin yurt dışına kaçmasına karşıydı. 1926 Lione Kongresinde ''İşçi sınıfı İtalya'dadır ve göçemez; köylüler İtalya'dadırlar ve yurt dışına çıkamamaktadırlar; o zaman partimizin yeri de İtalya'dır'' görüşü hıfzedilmişti.
Kasım 1926'da Mussolini'ye karşı dravdan bir komplo bahane edildi ve rejim, sertlikte şahlandı. ''Özel mahkemeler'' kuruldu, anti-faşist dergiler, gazeteler, örgütler kapatıldı. Tutuklamalar yaktı yandırdı. Kendisini bu baskı ortamından İsviçre'ye kaçırmak isteyen yoldaşlara yanaşmayan Gramsci, 8 Kasım 1926 günü Roma'da tutuklandı, Ustica adasına gönderildi.
Halkı isyana kışkırtmak, silahlı ayaklanma düzenlemekle suçladılar. Suç delili yoktu fakat güç delisi çoktu. Savcı, Gramsci'yi göstererek ''BU BEYNİN ÇALIŞMASINI YİRMİ YIL DURDURMALIYIZ'' diyordu. Mevzubahis savcı, müneccim tatlısı yemiş olsa gerek, Temmuz 1928'te yirmi yıl hüküm yedi. Bari Eyaleti, Turi Hapishanesi, no:7077...
Anti-faşist kampanyalar işe yaramadı, Antonio'nun sağlığı giderek kötüye gitti, çeşitli ülkelerden baskılar geldi, kliniğe kaldırıldı Ağustos 1935'te, Roma'daki bu klinikte son nefesini verdi 27 Nisan 1937'de. İtalyan erkeğinin hası, alem değiştirdi.
O fena şartlarda yazdığı 33 defter, sonradan ''Hapishane Defterleri'' adını aldı, felsefe ve siyasette sosyalist metodun klasiği oldu.
İkinci Savaş'tan sonra, 10 Aralık 1945'te, bütün antifaşist partilerin katıldığı bir hükümet kuruldu, Antonio Gramsci'nin ruhu şad oldu. O aziz ruh için, arkadaşı Togliatti masumane konuştuydu: ''İnsanların tarihinde, son nefesine kadar kendi yetileri ile amansız kader arasında; çalışmak, savaşmak, öğrenmek isteyen insanla, onu yavaş yavaş yiyip tüketen kaba güç arasında geçmiş, böylesine trajik bir savaş örneği yoktur.''
Yazı bitti lakin hikaye sürüyor.
Sol, kimi insanın geçmişinde kalmış olsa da insanlığın geleceğidir, merhametli vicdanla lekesiz aklın zamanı şekillendiren neşesidir.
Nasıl ki veddua, beddua kadar; yom ağız, şom ağız kadar bilinmez, Gramsci de Mussolini kadar bilinmiyor. Ama her firavunun bir Musa'sı var işte. Bazı beyinler, durdurulamıyor.
Nur içinde yat Antonio Yoldaş, sağa oy verip Mussolini'yle aynı tarafta olanlar utansın...

Not: 7, 14 ve 21 Aralık 2017 perşembe günleri, Çağdaş Erçelik şarkıları eşliğinde Sefahathane sahnesinde olacağım. (Beyoğlu Atlas Pasajı, saat:22.22)

vedatozdemiro@gmail.com

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

Mustafa Satıcı

YİĞİT ÖZGÜR

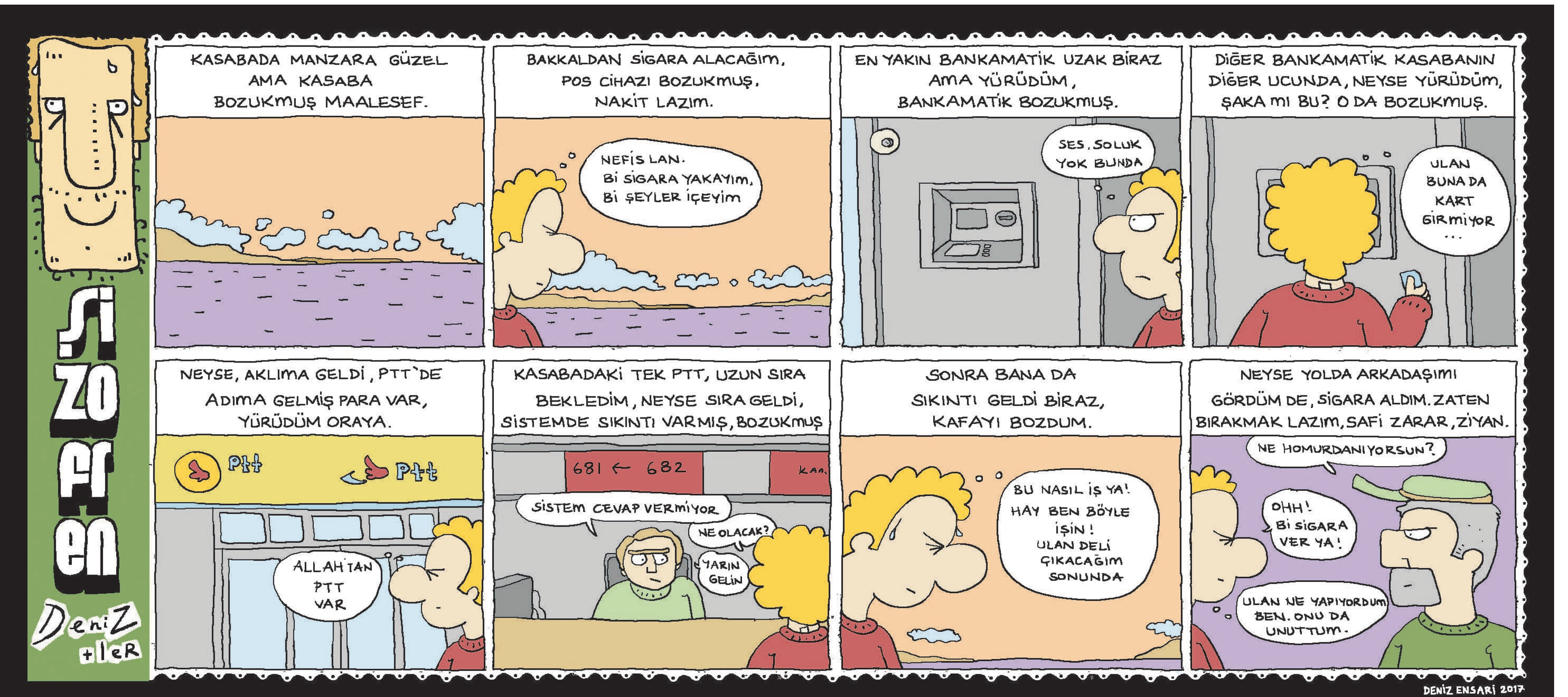

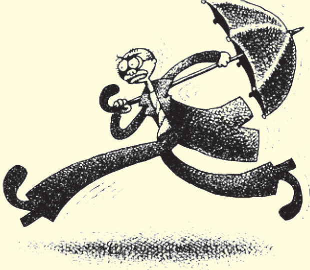

yigit@comic.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

SARHOŞUN ŞİİRİ

Eve dön Fırat! Arkadaşlarını rahat bırak! Saatler önce, masada duran cep telefonuna bakıp, "Ooo çok geç olmuş, yarım saat sonra kalkayım," diye düşünen sen değil miydin? Vakit ilerledikçe artacağına nasıl tamamen sıyrıldın kaygılarından? *Yarım saat sonra kalkarım x 3 = Saat kaç oldu?* formülünü yıllardır çözememekten bıkmadın mı hâlâ? Unuttun mu aileni? Kapıyı bir hırsız gibi açan, koridoru kedi gibi aşan, yılan gibi süzülüp yatağına yatan bir adam olamadığını bilmiyor musun hâlâ? Hadi diyelim uyanmadı ev ahalisi. Diyelim, eşinin REM uykularına denk geldi eve dönüşün. Bir dakika içinde sızıp ağzının aralanacağını, o aralıktan yaşadığın ağır geceyi öğütmeye çalışan bir makine gibi sesler çıkaracağını, horladıkça dürtüleceğini, dürtüldükçe artan şiddet yüzünden karının önce sana, sonra saate ve sonra tekrar sana bakarak bütün gizleri çözeceğini de mi bilmiyorsun: "Çok içmiş, çorbacıya da gitmiş, sarımsaksız işkembe yenmez, demiş."

Telefonun çalıyor Fırat! Normal konuşmaya mı çalışıyorsun eşinle. Oysa daha ilk kelimenden belli, bir sıvının içinden geliyor sesin. "Şimdi hesabı ödüyoruz," deyip telefonu kapatır kapatmaz havaya kalkan elin neden "hesap" hareketi yapmıyor? Bir bira daha mı? Oysa dönmen gereken vakitlerin üzerinden üç belki de dört bira geçti. Gün sabaha devriliyor. Sevgili oğlun dört saat sonra servise binip bu ülkenin aydınlık geleceği için okula gidecek. Görmüyor musun karşındaki arkadaşın seni dinleyecek durumda değil. Sen konuşurken yüzüne bakmaya çalışan gözleri, manalı sözler ürettiğini sanan manasız bir kafa görüyor yalnızca. Diğer arkadaşın, kafasında kurduğu cümleleri aşırı alkol yüzünden ağzına aktaramadığı için bira şişesinin etiketini yolmaya başlamış. Üçüncüsü, akıllı telefonunun ekranına alkolün sesli harfleri tümden yok ettiği garip mesajlar yazıyor. Hayattan tamamen koptuğun bu saatlerde "Abi hayat..." diye başlamanın ne anlamı var? İndir o parmağını! İşaret parmağını bu zavallı arkadaşlarının suratına bir silah gibi doğrultup "Bira?" demeyi bırak artık. Reddedilince, "Bir birayı ortak içeriz" gibi sarhoş aldatan oyunlarına da girme. Hayır Fırat! Hesabı istedikten sonra "yolluk" adı altında bira istemek de yok! Kahve olur, ama nane likörü yok!

Eve dön Fırat! Daha masadan kalkmadan o bulanık kafanda bu kadar net bir kokoreç imgesi nasıl oluşabiliyor? Yıllardır kapağını açıp bakmadığın midye kalmadığı halde hâlâ nasıl heyecanla yaklaşıyorsun tablalara? *Kabuk sayısı / 2 = Midye sayısı* denklemini ispatlamaktan yorulmadın mı? Çorbacıda sarımsağa övgüler düzüp ortaya kelle söylemekten utanmıyor musun? Sen söyle Fırat, bir çorbacıda "Dünyanın bütün sakatatlarını getirin bana!" diye haykırmak komik mi gerçekten? Derdin ne senin? Ayda bir dışarı çıkıyorum diye çıkmadığın her günün öcünü alamazsın. Hadi bin artık şu taksiye!

Şaşırdın mı? Taksi ne çabuk geldi eve? Geçtiğin yolları bile hatırlamıyorsun değil mi? Durumu anlaman için evrensel bir formül vereyim sana: *Gerçek Zaman / Bira Sayısı = Sarhoş İnsanlar Zamanı.* Bu formüle göre normal hayatta 20 dakika senin için yaklaşık 3 dakikaya denk geliyor. Taksi ücreti için çeşitli banknotları bir araya getirmen ne kadar uzun sürdü; bu daha bir şey değil, küsurat için demir para araman tam bir şölen olacak. Hop gitti 1 lira yere, onu aramayı bırak şimdi, dua et de hesaplayamamanın verdiği telaşla taksicinin avucuna koyduğun demirler eksik çıkmasın. Hadi in artık taksiden, son bir kere zemine bakıp 1 lirayı görmeye çalışacağına oturduğun koltuğa bakıp cep telefonunu görmeye çalış. Kapıyı da yavaş kapat. Aferin. İyi bir çocuksun sen. Sabahın beşinde "iyi akşamlar" dileyecek kadar da nazik.

Evine hoş geldin geri zekâlı. Asansör aynasında kendine gülümserken henüz bilmiyorsun ama anahtarın yok. Kapı önünde ceplerini tekrar tekrar avuçlarken, kapının arkasında yatan Büyük Sorun henüz bu arayıştan habersiz en derin uykusunda seni bekliyor olacak. Öyle derin bir uyku ki bu, uyandığında dünyaya yeni gelmiş gibi telaşla coşacak. Kapıyı çalma Fırat, bu ayılığı bari yapma. En azından telefonla ara. Telefonun da mı yok? Takside mi kaldı? Tüh Allah belanı versin!

Zili defalarca çalarken saatin tam 5 değil de 4.41 olmasından medet umma. Hiçbir ilişki 19 dakikayla kurtarılamaz. Öfkenin 19 dakika eksiği yine aynı öfkedir. Karın kapıyı açıp "Saat kaç!" diye sorduğunda sakın yalan söyleme. Saati ve bira sayısını eksik söylemek bir işe yaramaz. Çünkü gerçek saat öğrenilir, asıl bira her şişesine kadar hissedilir. Olabildiğince sakin gir içeri. Neden anahtarını kullanmadığını açıklamaya çalışma. Taksiyle yoluna devam eden telefonundan hiç söz açma. Olmayan şeylerin açıklaması olmaz. Şansını zorlamadan hemen yat. Uykuya dalman inan en fazla bir dakikanı alacak. Derin uykulardan çekip aldığın karınsa bir süre daha tavana bakacak.

Ne oldu Fırat? Neden uyandın? Miden mi bulanıyor? Hatırlıyor musun arkadaşının da bulanmıştı bir kaç saat önce, o vakitler çocuk acı çekerken onu dayanıksızlıkla suçlayıp bir bira daha söylemeye çalışıyordun. Gördün mü bak, şimdi artık bütün erkekler eşit. Sen burada, O orada, telefonun takside, anahtarın kim bilir nerede? Kalkıp gitsene artık banyoya? Geçer diye mi bekliyorsun? Geçmez. Birazdan klozetin içinde bu gecenin tamamını göreceksin. Bir çeşit toplu gösterim. Dikkatli bak, gece boyu sıçtığın büyük laflardan arta kalanlar onlar. Sonra yüzünü yıkayıp uzun uzun aynaya bakacaksın. Gözlerin çok mu kızarmış? Çok mu pişmansın? Bu kaçıncı yemin oğlum? Bak arkanda biri belirdi. Banyo kapısından sana bakıyor. Karın mı O? Daha ne kadar kesişeceksiniz aynadan? Hadi git yat.

ÖMER GÖKSEL

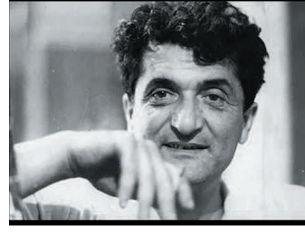

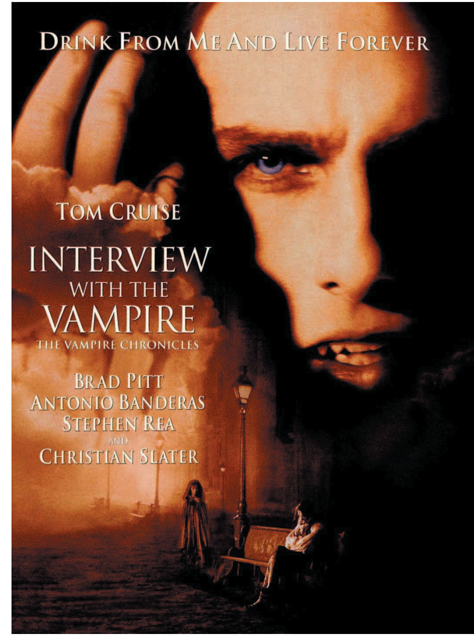
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Seni düşünürken/
Bir çakıl taşı ısınır içimde"
Bedri Rahmi Eyüboğlu

ÇIKIŞ

Yağmurlu pencereden son bakış. Çıkmadan önce. Aşağıya. (kostümlü son prova) Valizlerim hazır.(kapı yanında) "Yavru"lara. Çocukluklarının son günü. Son haftaları neredeyse. Döndüğümde sadece "köpek" olacaklar." Genç köpekler" Nasıl hızla geçti gitti. Çocukluk'ları. Yıldırım hızıyla. Yazık. Zaman görünür gibi oldu. Zamanın hızı. Onlar aracılığıyla. ("Zaman nedir?" diye soranlara: "Sorarsanız bilmiyorum, sormazsanız biliyorum" diyormuş Aziz Augustinus --İ.S.354/430--) Berberde ilk beyaz saç teli önünüze düştüğünde. Hatırlıyorum o sahneyi. Ne çok şaşırmıştım. Siyah bir yumak içinde iki tel beyaz. Geçmiş olsun. Artık bir daha asla bir önceki gün olduğun gibi olmayacaksın. Olan oldu. Kafanızdaki ilk taş izi çocuklukta. O da öyle. O orijinalinde olduğu gibi olmayacak. Kafanız .(o kimi eşyaları, hiç bozulmadan, ilk hallerinde oldukları gibi kalsınlar diye o şeffaf plastik ambalajlarından hiç çıkartmadan o şekil kullananlar,--çok üzülürdüm gördüğümde, acıklı çaba--) Yaralar, bereler, zedeler, ufalar, iplik iplik eder, epritir herşeyi. Zaman.yapar.(aşırı iyi biliyorum ne olduğunu şu an, sormayın ama) Ya da büyütür işte hunharca. Bak "yavru köpek" olarak kalabildiler mi?

Bedri Rahmi Eyüboğlu

Olmuyor. O pek çok sevdiğim "Vampirle Görüşme/ İnterview *with Vampire"* filmindeki o küçük kız --bir vampir tarafından ısırıldığı için büyümeyen, hiçbir zaman büyümeyecek o küçük kız, sonsuza kadar çocuk--onun dramı da pek hazindi, o da zor iş--) "Zaman"ın tırmalamaları. O izler.

Kintsugi-Kintsukuroi- Japon altınla tamir sanatı

Gerçi Japonlar o izleri,(plastik ambalajlarını hiç çıkartmamak bir tarafa) kırılmış da sonradan yapıştırılmış vazoları, tabakları, o vazolardaki kırık izlerini falan çok önemli, pek değerli buluyorlarmış. Meğer. (uçaklardaki o dergilerden birinde okumuştum--neler neler öğreniyorum--) Bazen sırf onarabilmek için sağlam bir vazoyu kırdıkları da olmuyor değilmiş ha. Yani bir tür; "acıların içinden geçerek tecrübe kazanmış, kırılmış ama toparlanmış" olanın, yeni halinin eski halinden daha değerli olması meselesi; onu ima ediyormuş. Fakat, lakin, işin içinde iş var; varmış; Altın'la onarıyorlarmış o kırıkları. Bak bak. Altın. İşin içine maddiyat girdi işte. 100 liralık vazoyu 400 liraya onardıkları bile oluyormuş. Fakir işi değil yani. Heveslenmeyin, vazoları falan pek öyle kenarlara menarlara da koymayın bence. (niye bizler gibi Japon yapıştırıcı kullanmıyorlar?) (Biraz da kırdığın paragöz bir sevgiliye, barışabilmek için bir altın kolye almaya falan da benziyor sanki--hoş işler değil--)

UÇAK

Elimde Falım sakızı. Bi sürü. Teker teker açıyorum. Kağıtlarını. Basınç meseleleri. Kulağımda şiddetli ağrı oluyor. İnerken kalkarken. Koskocaman bir sakız çiğnemek gerekiyor. Tek çare o. Niye Falım? "Tuhaf tuhaf mani'ler çıkar da yazarım" diye değil. Valla bak. Şekersiz bi tek o var. Maniler de bu arada herşey gibi(hepimiz gibi) biraz daha çıldırmış o da ayrı. (Kafiyeler falan uçuşup, başka bir boyuta geçmiş) Sakız beni kadın sanıyor; Uzak bir kasabada, elimden her gün ezogelin çorba içmek isteyen biri bekliyormuş. Beni. *(Elif Şafak kitabı gibi kadınlara pembe, erkeklere mavi mi yapsalar sakız ambalajlarını)* Hayatımda ezogelin çorba yapmışlığım da olsa bari. Çok beklersin.

ERTESİ GÜN/ EV

Buz gibi ev. Yağmurlu kurşuni gökyüzü pencerede. Külrengi ıslak palmiyeler. Gök gürlüyor. Griler içinde, (henüz ikindi olduğu halde) iyice kararmaya başlayan odanın köşesinde elektrikli ısıtıcının sıcacık tatlı kırmızıları. Işıl ışıl o üç çubuk.(bir tanesi gidip gidip geliyor) Biraz da cızırdıyor. Eski zamanların sobalarından gelen çıtırtıları hatırlatıyor.(eh ne de olsa sıcağın cızırtısı)

Aziz Aurelius Augustinus

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

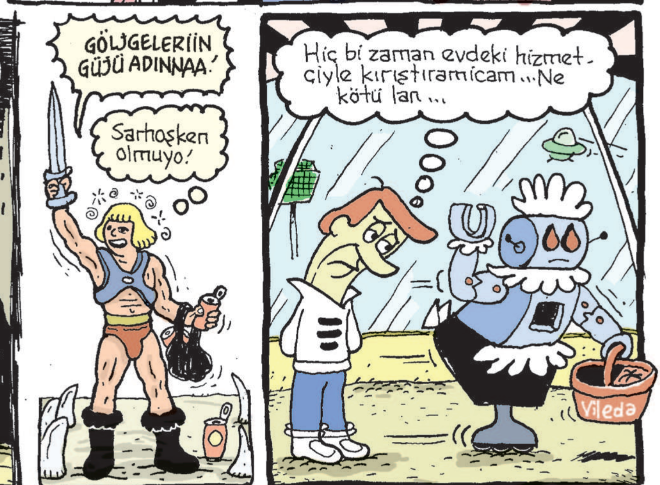
Furkanözçoban

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

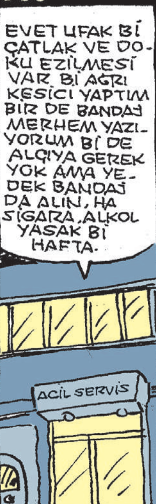

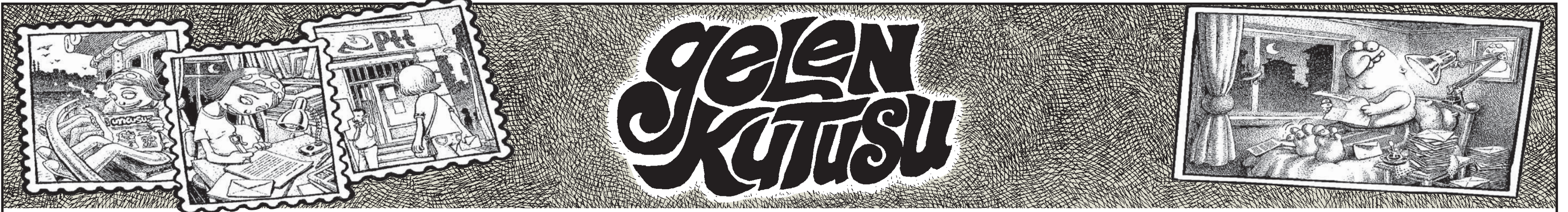

Süt, yumurta, peynir.

Erhan GÜNEŞ

Hasan AYSEL

Barbaros ALTUĞ

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 30 KASIM 2017 | Sayı: 535

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

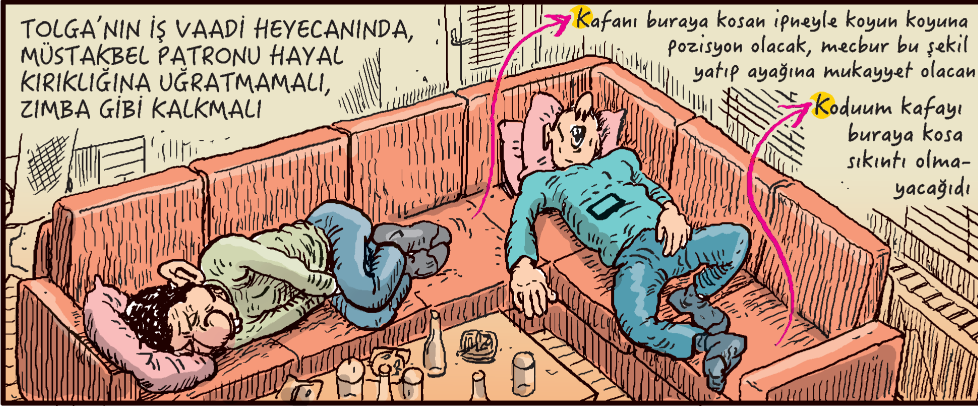
ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet: ELEMANIMIZ SABAHIN KÖRÜNE KADAR TOLGA DİJİTAL OYUN OYNARKEN ONA YARENLİK ETMİŞTİR. NİHAYETİNDE TOLGA ODASINA ÇEKİLİR, ORTAM YABANCI ELEMANIN YAYILDIĞI KÖŞELİ KANEPENİN Bİ KANADINDA KONUŞLANIR. MAMAFİH O GÜN TOLGA VAADETTİĞİ İŞ DOLAYISIYLA ORTAM'I İŞYERİNE GÖTÜRECEKTİR

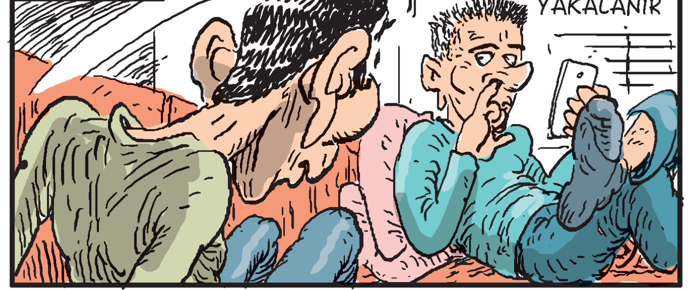

TOLGA İSE KAPILARINI SÜRGÜLEDİĞİ ODASINDA ZOMBİ GİBİ OYUNA DEVAM ETMEKTE, SABİ SÜBYANIN CANINA OKUMAYA DOYAMAMAKTADIR

BİZİMKİ PANİKLE UYANIR Bİ VAKİT, PATRONDAN ERKEN KALKMALIDIR

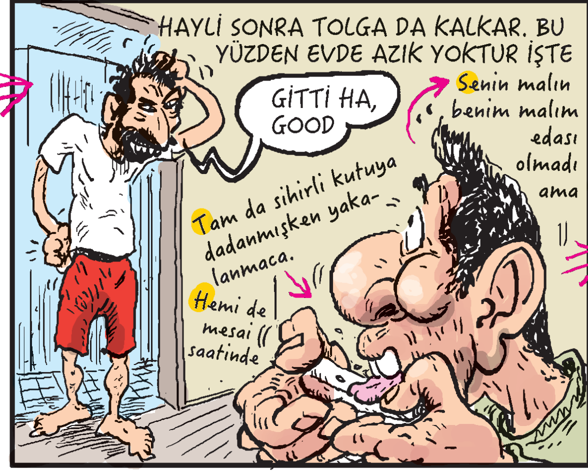

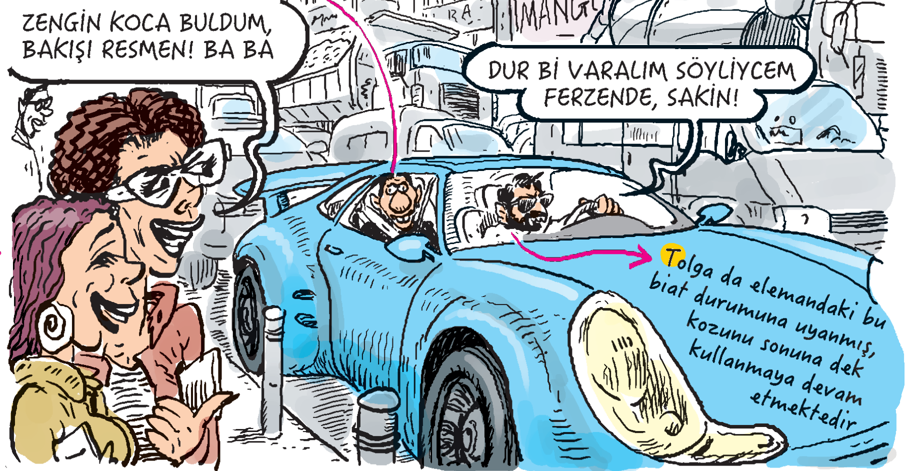

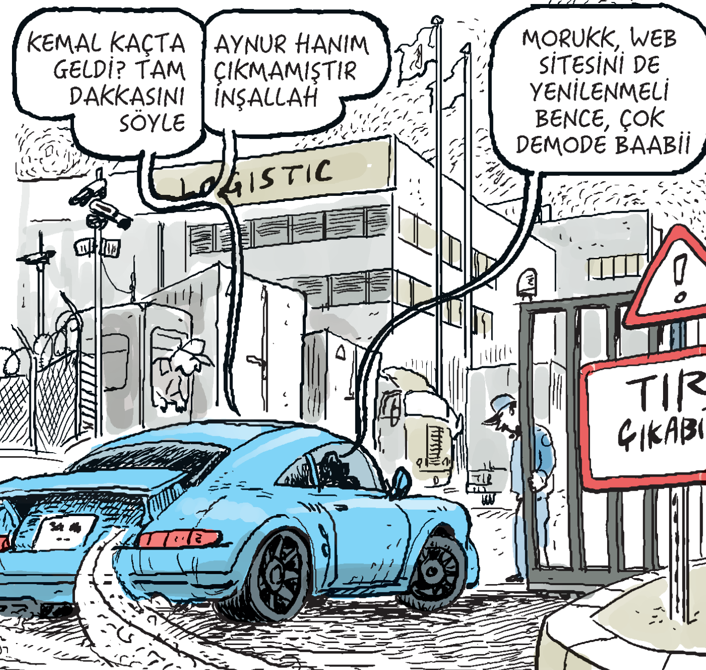

SAAT 14:30, İŞE DAHA YENİ GİDİYOLARDIR. TOLGA'NIN PORSHE'SİYLE İSTEDİĞİ KADAR TIKALI OLSUN CADDE, BUNDAN ALA VİTRİN Mİ VAR HACI

CADDEDEN SONRA GÜZELİM PORŞEYLE TEM YAN YOLLARINDAN FİLAN SANCAKTEPE'YE VARIRLAR NİHAYETİNDE

İŞE GEÇ GELMESİNE MUKABİL ÖYLE ZALIM Bİ TEZGAH KURMUŞTUR Kİ İŞLER TIKIR TIKIR YÜRÜMEKTEDİR

Önce ordu komutanı gibi kimse beni skemez nidalı imparatorluk sınırlarını apansızca bi teftişe girişir.

7 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2017/49 No: 536
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

CHP "Man Adası" belgelerini paylaştığı sırada bazı televizyon kanalları yayını kesti.

emrah ablak

TECRÜBE

her şey olur

KAPTAN ZARRAB'IN HAZİNESİ

MAN ADASI
MALTA ADASI
GİDER PUSULASI
Komisyon
Bahşiş
Gümrük Vergisi
Rüşvet Sunağı
DÖVİZ BÜROSU
Altın dövize çevriliyo
Altın ülkeye deniz yoluyla geliyo
Kurye balina altınları yutup karaya vuruyo
Ağrısız ambargo delinir
TANRILARLA CANAVARLARA KURBANINI ÖNDEN ADAYACAKSIN!
Zafer Çağlayanı
Paralar aklanıp temizleniyo
Tekrar geldiği yere gömülüyo
HER ŞEYİ HÜKÜMETİN ONAYIYLA YAPTIM!
Ahtapotu Yemle
Minotaur'a Sakal At
HALKBANK
Gemi açıkta batırılıyo
Paravan Gemi
EZBERLETİLENLERİ TEKRARLIYO!
cem din len miş

Barış UYGUR

Bu kraliçeye karşı açılmış bir davadır!

Normal şartlar altında gazeteciler özellikle uzmanlık isteyen bir konularda bu alanda eğitimi ve deneyimi olan insanlara danışır, program yapacaklarsa uzmanları davet eder. Ama **Yeni Türkiye'de,** televizyonlardaki tartışma programlarına, Beyaz Show setine minibüsle seyirci taşıyan ajanslar tarafından yoldan toplanıp yorumcu getiriliyor ve stüdyolarının yüz metre ilerisindeki Karput Kıraathanesi'nden daha derinliksiz ve boş tartışmalara yelken açılıyor.

Örneğin ben bir sürü uzay filmi seyrettim, iyisiyle kötüsüyle, sinema salonlarında olsun, önceleri VHS, sonra bir ara DVD şimdi de streaming marifetiyle binlerce uzayda geçen film seyrettim. Füzeler atıldı, başka gezegenler keşfedildi, uzaylılar geldi. İzlediğim binlerce filmde, süpernova patlamasından tutun da solucan delikleri aracılığıyla seyahatlere kadar her konu işlendi. Ama yine de ortamda astrofizik konuşulduğunda hiç araya girmiyorum, ilgimi çekiyorsa dinliyorum, çekmiyorsa "A öyle mi, ya ne acayip," falan diyerek geçiştiriyorum. Ama **Yeni Türkiye'nin** demirbaş televizyon yorumcuları böyle bir durumda bile "Astrofizik bakımından haklı olabilirsiniz ama 15 Temmuz'u da unutmayalım," diyebilecek insanlar.

Yine izlediğim onlarca filmde beyzbol geçti, çocukken TRT'nin niyeyse yayınladığı beyzbol topu Abner'ın maceralarıyla başlayan ve her filmde karşıma çıkan bu sporu bir ara merak edip bir kaç maç izledim ama ortamda Clayton Kershaw mı yoksa Charlie Morton mu daha iyi pitcher diye tartışılıyorsa hiç sesimi çıkartmıyorum. Ama **Yeni Türkiye'nin** demirbaş televizyon yorumcuları böyle bir durumda "Topraklarımızda home-run var ama çıkarttırmıyorlar," diyebilecek insanlar.

Aynı demirbaş ve de demir baş yorumcuların Amerikan hukuku hakkındaki bilgisi sadece filmler, Ally McBeal ve Good Wife gibi diziler olunca Sarraf davası analizleri de ışıl ışıl parlıyor. Hayır, bilmezsin normaldir ama öğrenmenin önündeki engel ne? Yukarıda iki satır yazmak için beyzbolcu isimlerini, ne iş yaptıklarını öğreneceğim diye bir saat harcadım mesela. Sana git Harvard hukuk bitir öyle gel," de demiyoruz; alt tarafı mahkemenin yetkileri nelerdir, benzer davalar var mı, kararlar nasıl uygulanıyor falan onlara bakacaksın. Al bak daha önce aynı davayı iki Fransız bankasına açmışlar, biri 9 milyar dolar diğeri 780 milyon dolar ödemiş. Bir Alman bankasından 1.5 milyar dolar, diğerinden 260 milyon dolar indirmişler, bir İngiliz bankası 300 milyon dolar ödemiş. Peki bu sırada İngiltere'de "Bu kraliçeye karşı açılmış bir davadır!" diye anıran, Almanya'da "Amerika ekonomimizi çekemediği için ceza yağdırıyor," diye sayıklayan, Fransa'da "Bunlar altıncı cumhuriyetçi, darbe yapıp beşinci cumhuriyetimizi yıkacaklar," diye haykıran niye yok? Namussuz ya da gerzek olmayan her gazetecinin konuklarına sorması gereken soru da bu.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Tayyip Erdoğan, "Rahmetli Oğuz Atay, onları yani bizleri 'tutunamayanlar' olarak tarif etmişti," diyeli **3 yıl,**

Antalya'da düzenlenen Oktoberfest'i protesto etmek amacıyla yanlarında inek getiren AKP Gençlik Kolları, "Bira yerine süt için" sloganı attıktan sonra ayran dağıtalı **6 yıl,**

Önceden anlaştığı magazin ekibiyle sahilde buluşan manken Nilay Dorsa iki metre açıkta boğulma tehlikesi geçireli **9 yıl,**

Keremcem'in, kendisini ve Mustafa Sandal'ı dinlemediği öğrenen Serdar Ortaç, "Allah Allah! Beni dinlemiyor, Mustafa'yı dinlemiyor, e kimi dinliyor bu çocuk!" tepkisiyle Türk pop müziğini ortadan ikiye ayıralı **10 yıl,**

Sağlık Bakanlığı, prezervatif kullanımının yaygınlaştırılması için hazırladığı kitapçıkta, "Fidayda da Ankaralım Fidayda, kondomunu taktın bir anda", "Atem tutem ben seni, kondoma saram ben seni", "Takmak ya da takmamak, işte bütün mesele bu - Kondom Shakespeare" gibi sloganlarla gençlere ulaşmaya çalışalı **14 yıl,**

Sabah gazetesi, "Aslında Ay'a gidilmedi" iddialarına cevap veren NASA'yla ilgili haberi, "Ekmek Çarpsın Ay'a Gittik!" manşetiyle vereli 15 **yıl,**

Çarkıfelek yarışmasında hosteslik yapan (harfleri çeviren) Kayahan'ın kızı Beste Açar, "Özel hayatımla değil, yaptığım işlerle gündeme gelmek istiyorum," diyeli **19 yıl,**

Milli Piyango İdaresi gazetelere verdiği reklam ilanında, "Yürüme, Koş, Bilet Kalmazsa Çok Yanarsın" sloganını kullanalı **59 yıl,**

"HAFTAYA DERGİNİZİN İÇİNDE FARKLI FARKLI 2018 TAKVİMLERİ OLACAK. AMA İLANA KOYMAYALIM, SÜRPRİZ OLSUN"

O SIRADA · ERMAN ÇAĞLAR

Senin kadar ben de isterim.

Evde bazı şeyler bitmiş. Bazı şeylerin farkına varmadan sonuna gelmişiz. En büyük avuntum bunların hep marketten, çarşıdan pazardan alınabilecek şeyler olması. En büyük sevincim sevgi saygı rezervlerimizde, evin içinde kurduğumuz bu ufak ilçeye senelerce yetecek sevgi, saygı ve iyi niyet var. İlçemizin adını cahil koydum, belediye eş başkanı olarak seçildiğim gün halkıma sadece "şurada sokağın başında bir şarküteri var, gözüme kestirdim, trakyadan peynir getiriyor, beyaz peynire sadece ezine peynir zihniyetiyle yaklaşmıyor, demek ki açık fikirli ve araştırmaya meraklı bir şarküteri, size oradan param yettiğince iyi peynir alacağım. İyi peynir gelmemişse peynir almayacağım. Bazı günler peynir yiyeceğiz, bazı günler yemeyeceğiz, ama asla kötü beyaz peynir yemeyeceğiz" sözünü verdim. Halk ise "devamlı peynir diyorsun, devamlı peynir yazıyorsun. Tek derdin bu değil ama buymuş gibi davranıyorsun. Hiç olmazsa bir iki seans psikoloğa git, en azından bir görüş al diyoruz ama o parayla dışarıda güzel kahvaltı edilir diye reddediyorsun. Nasıl istiyorsan öyle yap. Yemeyle, içmeyle iç sıkıntısını kim yenebilmiş? Git bak, esnaf lokantaları şimdi bu saatte bile tıklım tıklım. İnsanlar pilavı ekmekle yiyor. Pilav dile gelse, "naber abi işler nasıl, var mı bir sıkıntı?" diye sorsa önce şaşırır sonra ağlamaya bağlarlar. Gözyaşlarının tuzuyla acılaşır pilavlar. Zaten aşırı yağlıyken birden tuzu da artar, kalbin çevresini kaplar zararlı pilavlar. Dışı pilav, içi çiğ et, zehirli bir suşiye döner esnafın yüreği. Gıdadan medet uman gıdaya döner. Bu sözümü unutma. Sen de içine attıkça içten içe çürüyeceksin, peynir olacaksın.

İlçenin ortasına, hükümet konağının karşısına kalıp peynir olarak heykelini dikecekler, kübist heykelli fakir demirperde ülkelerine dönecek ilçemiz. Şengen vizeli ülkelere gidemedikleri için eski demirperde ülkelerini gezip kübik heykeller önünde fotoğraf çektiren fakir parasız turistler haricinde kim ister böyle şeyleri? Yine de nasıl biliyorsan öyle yap... Pazarları biraz erken uyan, öğlene kadar uyuma, birlikte kahvaltı edelim. Bize o da yeter. S.keyim peynirini" diyerek bize olan güvenini ortaya koydu. Cahil ilçesi olarak halkımız kadirşinas ve elindekiyle yetinmeyi bilen insanlardır. Cahil ilçesi kendi festivallerini düzenlemez, başkalarının düzenledikleri festivallere bilet alıp katılır. Cahil ilçesinin başarıları iddiasızdır, pazar günü birlikte edilen güzel bir kahvaltı, koltukta baygınlık geçirmeden sonuna kadar okunan bir kitap, akşamları sokağa çöp kamyonunu kaçırmadan çıkartılan bir çöp. Bunların hepsi halkın birbirini tebrik etmesi için yeterli sebeplerdir. Cahil ilçesinde başarıyı herkes tatmıştır, her geçen gün de başarılarına bir yenisini eklemektedir. İlçemizle ilgili bütün başarıları internet sitemizden takip edebilirsiniz. İnternet sitemiz yapım aşamasındadır.

Evde bazı şeyler bitmiş. Sen ne diyorsun bu işe güzel koltuk? Bir kere de "haydi gidiyoruz, atla sırtıma" de, transformers'a dönüş, beni de omuzuna al, birlikte gidelim. Hiçbir zaman hiçbir şeye dönüşmüyorsun. Şimdiye kadar kimse kimseye böyle sitem etmemiştir dünya üzerinde. Kimse kimseden başka bir şeye dönüşmesini istememelidir zaten. Sadece sevgili anlamında söylemiyorum. Ben dönüşürüm çok lazımsa. Sokağa çıkıp alışveriş yapacak kadar dönüşürüm.

Çevremizdeki dünya bizlerle sürekli konuşmakta, bize devamlı bir şeyler söylemekte. Bir cevizi sincap yemiyorsa ceviz zehirlidir, ya da traştır, henüz yenecek durumda değildir. Kuzular bütün bir çayırı yedikleri halde bir noktadaki otları yemiyorlarsa orada zehir mintarlar olabilir. İyice diplerine doğra bakmak gerekir. Zehirli mantarları oranın köylüsü de yemiyorsa o mantarlar filmlerdeki mantarlardan olmayabilir, gerçekten zehirli olabilir. Yememeniz gerekir. Semtteki dilenciler herkesten para isterken sizden istemiyorlarsa gerçekten çok kötü giyinmiş olabilirsiniz. Ya yeni kestirdiğim saçlarım yüzünden, ya da alt eşofmanın üzerine kar botu giydiğim için, onur kırıcı bir şekilde benden para istemediler. Semtimizde çok fazla kaliteli ve pahalı kuaför var. İnsanların saçları genel olarak ortalamanın çok üzerinde. Kimse bu standartlarla yargılanmayı haketmez. Başarısız ve hala at yarışı izlemekte ısrar eden kuaförleri semtin dışına sürmüşler. Saç kesimine seksen liralar vermemek için üç ayda bir kırkbeş dakika yürüyorum. Berber bana ucuzcu bir insan değilmişim gibi davranıyor, ben de ona kaliteli ve başarılı bir berbermiş gibi davranıyorum, birbirimizin gözlerinin içine bakmamaya çalışarak yarım saat kadar bir yalanı yaşıyoruz birlikte. İlk seferinde fena kesmedi, ikincisinde kendine güveni iyice gelmiş gibiydi şekilli bir şeyler yapmaya çalıştı, son gittiğimde muhabbet açtı. "Sen nerede oturuyorsun? Yakın mı ev?" diye sorduğunda boş bulunup oturduğum semti söyledim. Bakışları donuklaştı, hareketleri yavaşladı, üzerine bir mutsuzluk çöktü. Belki de eskiden o semtte, müşterilere espresso ikram edilen, müzik sisteminden spotify çalınan havalı kuaförlerden birinde yükselen yıldız bir hair stylist idi. Belki de diğer hair stylistler onlardan gizli at yarışı oynadığını fark etmişler ve onu bu iş hanının alt katına sürmüşlerdi. Soramadım. Saraya gelen elçinin kafasını kesip sepet içinde geri yollayan bizans tekfuru gibi saçlarımı inanılmaz çirkin kesip geri yolladı beni semte. Semtteki kaliteli kuaförlere gönderilmiş bir mesaj olarak dolaşıyorum şimdi ortalıkta. "Her şeyimi elimden aldınız, beni bu çorba ve çay kokan mahalleye yolladınız, bronz çinko borudan yapılma kaliteli ışıklı dükkan yerine bu floresan lambalı dükkana mahkum ettiniz. Bu saçı ben böyle çirkin kesmedim, siz bana böyle çirkin kestirdiniz. Her gün mahallenizde bu çirkin saçı görün ve beni mahkum ettiğiniz çirkinlikleri hatırlayın!" demek istemiş olabilir. Ya da gerçekten yeteneksiz, bilmiyorum.

groagh@gmail.com

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir keresinde de Muğla'da bisiklet kullanıyorum yine. Dağlardan Gökova'ya indim öyle. Normalde vaktim kalsaydı yeniden tırmanmayı düşünüyordum Muğla'ya. Fakat vakit kalmadığı için bisikleti bir şekilde bir minibüse atmaya karar verdim. O yanlarda biraz deneyimliyim. Marmaris'ten gelen minibüsler hiç yüz vermez. Orr-ralı olmaz. Hiiç. Sen yoksun sanki. Resmen öyle. Ne yaparsan yap olmaz. Bisikletin tekerlerini sök, yine olmaz. Naparsan yap olmaz. Olmaz yani. Hiiç bunu şeyapmaya bile gerek yok. Olmaz. Bunun hiiç münakaşasını yapmayalım, olmaz. Marmaris minibüsleri sana yağmurda su vermez. Marmaris minibüsleri seni hiç sevmez. Eğer ki bir bisikletçiysen. Hey yavrum hey. Sana eziyet etmek için her şeyi yaparlar, o olur. Bisikletçileri hiç sevmezler, hiç ama. Halbusi Dalaman minibüsleri öyle mi. Dalaman minibüsleri içtendir, Dalaman minibüsleri bizdendir, Dalaman minibüsleri bisikletçinin dostudur, Dalaman minibüsleri öyle güzel bir şeydir ki, Allah'ım Dalaman minibüsleri gerçekten çok güzel bir şeydir. Yerim ben Dalaman minibüslerini, o olur. Ölürüm Dalaman minibüsleri için. O kadar çok seviyorum Dalaman minibüslerini. Başladım Dalaman minibüsü beklemeye. Dalaman minibüsü de öyle bir şey ki, bekleniyor arkadaş. Sıkılmıyorsun. Çünkü biliyorsun ki güzel bir şey geliyor. Beklediğine hep değiyor. Bir insanı hayal kırıklığına uğratmayan bir şey varsa o da işte aha Dalaman minibüsü. Başka da bir şey değil, ben size söyleyeyim. Evini arabanı sat, Dalaman minibüsüne yatır, o derece. Dalaman minibüsü seni asla yarı yolda bırakmaz. Üzmez seni Dalaman minibüsü, hiçbir şekilde. Ve geldi Dalaman minibüsü. Geldi iki gözümün çiçeği. Fakat biraz kalabalık mıydı içerisi. Açıldı kapı, baktım şöyle içeriye bir, böyle bir katatonik bir durum var, dedim "ben Muğla'ya kadar, bisikletimle, tekerleri de söktüm ama" dedim şoföre doğru. Sesim titreyerek. Çünkü galiba ilk kez ömrü hayatımda bir Dalaman minibüsü beni üzecek gibiydi. İşte bunu kaldıramazdım. "Yer yok" dedi şoför. Bunu o kadar düz, o kadar duygusuz söyledi ki, inanamadım. Onca insanın içinde, o bakışların önünde. Sarsılarak sarsıldım. Sanki Dalaman minibüsü değildi bu. Ama hayır, Dalaman minibüsüydü. Ama sanki Dalaman minibüsü değil gibiydi. Gözlerimin dolmasına engel olamadım. "Peki" diyebildim sadece. "Öyle olsun" diyerek de tamamladım içimden. Kapandı kapı yüzümüze. Benim ve bisikletimin yüzüne doğru. Çekti gitti sonra, egzozuna boğulduk. Yirmi metre sonra durdu Dalaman minibüsü. Ve gördüklerim karşısında büyük donakaldım. İki kız vardı yolda öyle. Alıverdi kızları gözüm önünde. E hani yer yoktu minibüste. Meğersem bize yer yokmuş. Bana ve bisikletime. E ihanet bu resmen. Baktım şöyle bir Dalaman minibüsüne, Dalaman minibüsü de bana bakmaya başladı. Kızları içeriye alıp kapıları kapatmasının üzerinden belki bir dakika geçmesine rağmen bir türlü hareket etmiyordu Dalaman minibüsü. Yaptığı hatanın farkına varmıştı besbelli. Beni ve bisikletimi bekliyordu öylece. Yer açılmış gibiydi sanki minibüste. Bayağı iki üç dakika kadar bakıştık öyle. Gitmemizi istiyordu yanına fakat kesinlikle gitmiyorduk. Çünkü bir kez kalbimiz kırılmıştı. Ben neyse de bisikletimin kalbi kırılınca çok fena oluyor. Bisikletim asla affetmiyor. Ben de affetmem de, bisikletim hiç affetmiyor. Çok pis bir tarafı var bisikletimin. Bayağı trip attık Dalaman minibüsüne, baktı gitmiyoruz, bastı gitti sonra. Gitsin zaten. İşimiz olmaz idi resmen. Bizim de bir gururumuz var. Ben neyse de bisikletim çok gururlu bak. Orada da bir market vardı. Markete koşa koşa koştum, battal boy çöp torbası aldım. Bisikletimi çöp torbasına, torbalarına dolduracaktım. Parça parça. Çünkü bu böyledir. Deneyimlerime dayanarak söylüyorum, eğer bir şey torbadaysa onu rahatlıkla minibüse sokabiliyorsun. Üstelik Dalaman minibüsü olmasına da gerek yok. Marmaris minibüsü bile olabilir. İçerisi ana baba günü de olabilir. Hiç fark etmez. Eğer bir şey poşetteyse o artık minibüste demektir. Doldurdum parça parça bisikletimi poşetlere. Beklemeye başladım zalım Marmaris minibüsünü. Sıra Marmaris minibüsündeydi çünkü. Gelirse o gelirdi önce. O geldi tabii ki önce. Tabii ki aldılar bizi minibüse. Muğla'ya kadar mutlu mesut gittik öyle. Yerleştik sonra otele. Dalaman minibüsü üzmüştü bizi, ama yine de güzeldi o gün öyle.

æ Bazen de su almak istiyorum, mesela bir kuruyemişçiden. Yolda öyle susuz kalmışım. Su alayım istiyorum. Hemen hemen her defasında, "dolaptan mı vereyim, dışarıdan mı" diye soruyorlar ya bana, ne bileyim, ben mutlu oluyorum. "Hala bir şeyler için ümit var lan" diyorum. Çünkü sormayabilir de. Elinin altında hangisi varsa ona uzanabilir ve onu sunabilir bana. Umuru olmayabilir. Ama soruyorlar işte. Sadece bir müşteri gibi görmüyorlar ya beni, benim iyiliğimi de düşünüyorlar ya, ne bileyim, bence bu çok güzel bir şey. Ne bileyim, öyle işte.

æ Ortamlarda da biriyle tanıştım. Kedileri altı yavru doğurmuş, altısı da birbirinin tıpkısının aynısıymış. Nasıl ayırt edeceklerini bilememişler, zaten ne yapsalar da ayırt edememişler, altısına birden aynı ismi vermişler. "Şirin" olmuş bütüün ne kadar yavru kedi varsa, alayının ismi "Şirin" olmuş. Çok da iyi olmuş, çok da güzel olmuş tamam mı.

æ Hoşça kal.

YERALTI ÖYKÜLERİ

"hamur"

Geçen haftadan devam

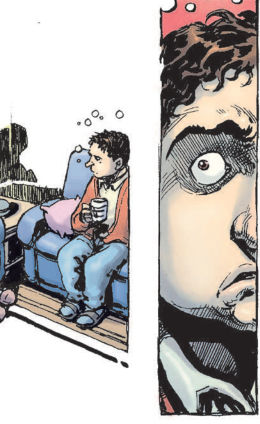
ERSİN KARABULUT

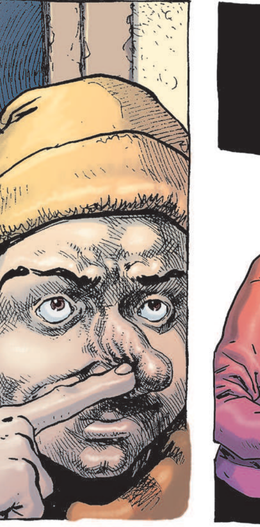

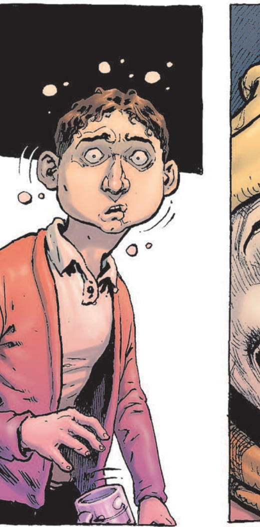

İLKER ALTUNGÖK

* Başakşehir, 30 puan ve 29 taraftarıyla liderlik koltuğuna oturmuş, kendilerini tebrik ediyorum. Türkiye futbol tarihinin, seyircisinden çok puana sahip ilk takımı olarak tarihe geçtiler.

* İran'daki "devrim muhafızları" da 90'lar yerli rock grubu ismi gibi. Yeni nesil gruplar "devrim muhafızları iaşe ikmal" ismini kullanabilir. "Doldur boşalt istasyonu" da güzel isimmiş.

* Daha dün Bakırköy Meydanı'nda "Tekel Birası mı alsak Ender Marmara mı?" diye düşünen güzel insanlara bugün "Babek Zencani" dedirten kimse allah belasını versin. Bir de Ba'sı uzunmuş pezevengin, Baa-bek Zencani. Resmen demosunu yeni çıkarmış Floryalı Death Metal grubu ismi gibi adam. Baabek Zencani'nin "Contradiction through the Silence" albümünü PK. 27 Bakırköy İstanbul adresinden isteyebilirsiniz. Tabii yaşınız tutarsa.

* Bu arada "Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaşta" olmanın insanı gaza getirici bir yanı olmaması gerekiyor. Hatta gaza getirmekten çok moral çöküntüsü yaratma ihtimali daha yüksek, "Yazıklar olsun sana, millet senin yaşında İstanbul'ları fethediyor, sen hâlâ evde atari oyna," der gibi. Ayrıca koskoca padişahı yedi numaradaki Sevim Hanım'ın oğlu Burak gibi kullanmak da bir garip.

* Hadi gaza geldin diyelim, e İstanbul orada duruyor, ne yapacaksın? Devamını fethedeyim desen, onu da denemişler, muhtelif yaşlarda Viyana'ya kadar gitmişler, en fazla o kadar olabilmiş işte. Bak İstanbul kaybedilmiş olsa böyle söyle gaza getir diyeceğim ama yine anlamsız.

* Zira İstanbul'u öyle düz fethedemiyorsun. Yani öyle startup'la olacak işler değil bunlar. Fethetmek için aileden de bir şeyler olması gerekiyor, ne bileyim babadan taht kalacak, ordu kalacak en azından. Neticede belli imkanlar sağlanmadığı takdirde kaç yaşında olursan ol o iş yaş. Her şeyden önce ailen destek olacak, gerekli imkanları sağlayacak. Yoksa aileden sadece bir kuruyemişçi dükkânı kaldıysa, onunla Esenler'i bile fethedemezsin. Ha, eksik tartmazsın, yeri geldiğinde "Bu da benden olsun," diye bir iki fındık fazladan koyarsın gönülleri fethedersin o ayrı. Ama kimse "Ercan'ın gönülleri fethettiği yaştasın," diye kimseyi gaza getirmeye çalışmaz.

* Bir de yani şimdi Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaşta olmanın zaten çok bir numarası yok, seninle beraber yüzbinlerce çocuk da aynı yaşta, hanginiz fethedeceksiniz? Bir de şimdi o yaşlarda insan daha bir tezcanlı oluyor, birbirlerine girerler kim fethedecek diye.

* Ha benim için zaten geçti. Ben şahsen İkinci Abdülhamit'in Mısır'ı kaybettiği yaştayım, bunda da çok gaza gelebilecek bir durum yok. Hatta hatırladıkça asabım bozuluyor.

* Bizim Ömer'le Kubilay da Reza'nın günde on on beş milyon dolar vurdurduğu yaştalar ama onların da bir numaralarını göremedik.

* Sultan İbrahim'in amber vergisi koyduğu yaştasın ama ses etme.

* Bu arada ünlü matematikçi Carl Friedrich Gauss da Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaşta Aritmetik Araştırmalar kitabını yazmış. Almanlar da çocuklarını "Gauss'un Disquisitiones Arithmeticae'yı yazdığı yaştasın," diye gaza getiriyor olmasın sakın?

* Bak Makedonların da bir numarasını göremedik, onlar da çocuklarını "İskender'in Asya'yı fethettiği yaştasın," diye gaza getiriyor olabilir mi?

nisan hakan

BOŞVER ABİ BIRAK GİTSİN, DÖNERSE SENİNDİR DÖNMEZSE BENİMDİR..
NASIL YANİ?

GERÇEKTEN DE İYİ DOST KÖTÜ GÜNDE BELLİ OLUYORMUŞ BERK!. TERK EDİLMEMİN ACISINI TEK BAŞIMA NASIL ATLATACAKTIM YOKSA?!.
YAA TATLIM DELİ MİSİN, KONDOM BİLE GETİRDİM!.
OF MÜTİŞSİN!.
LELELELE!..
LİLİLİLİLİ!..

SENCE DIŞ GÜZELLİK Mİ DAHA ÖNEMLİ İÇ GÜZELLİK Mİ?
KIZIM BEN SENİN KARAKTERİNİ NASIL YALIYCAM?!.
BANA BÖYLE SALAK SORULAR SORMA AŞKIM, KIRILIYORUM...

HIĞAAA!..

ÇAAAT!..

ORDA OLDUĞUNU BİLİYORUUUM!..

PARDON YANLIŞ OLDU...

CANIM BAK JAPON PAZARINDAN NE ALDIM!..
YİNE GİDİP SAÇMA SAPAN ŞEYLERE PARA HARCAMADIN İNŞALLAH...
YAKARİ!.
DUB!..
AĞH ANANI!.
BİLEMEDİN ŞAŞKIN UÇAN TEKME ALDIM TABİKİ HİH HİH!..

TAŞ DEVRİ DENİNCE BEN DE BİŞEY SANMIŞTIM, KEŞKE AĞDA, KUAFÖR VEYA İSTENMEYEN TÜYLER DEVRİNDE OLSAYDIK...
ŞŞT KADIN!.
HÖ?!.
AYI YA..

Bİ ŞAPKA İŞİ İÇİN AĞZI SIKI ÜÇ ARKADAŞ LAZIM...
DİNLİYORUM...

HAYIIRRR BATMIYCIiiiMMMM!..
NOLUYO LAN?!.

Meraba, ben daha önce hiç yapmadım...
Gel yavrum ben sana öğretirim..

Böyle olduğuna emin misin?..
Tabi tabi bunu da al...

Meğer cinsellik ne biçimmiş..

Ve kahramanımız hayatının kadınıyla tanışır...
BENLE EVLEN!.
OH EVET!.

Gerdek gecesi...
NAPIYON SEN YA?!
SİZE DE Bİ S.K BEĞENDİREMİYORUZ!.

FİKRET!.
DUR AÇIKLAYABİLİRİM!..
DRANK!.

DENKLEME GİREN F_x DEĞERİNİ "n" ÜSSÜ ASAL ÇARPANLARINA AYIRMAK İÇİN...
TIHIHFS!. YAV YÜRÜ S.KTİR GİT!.
$\frac{Du}{Dt} = F_x - \frac{\partial p}{\partial x}$
$\frac{Du}{Dt} = \left(\frac{\partial u}{\partial t} + u\frac{\partial u}{\partial x}\right)$

ÇOK YABANCILIK ÇEKİYORUM BURALARA ABİ, HİÇ ARKADAŞIM YOK ÜHÜ, ÇOK YALNIZIM ÜHÜHÜĞĞ FIRK!. SEN BENİM ARKADAŞIM OLUR MUSUN ABİ?..
AMA BİZ BURALARDA YABANCILARI...
GEL LAN GEL!..

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

" Ancak cinsel tutumbilim çocukluğu etkili bir biçimde çekip çevirmeye izin verir. "

Wilhelm Reich - Faşizmin Kitle Ruhu Anlayışı'ndan

• **Beyaz Türkler'i bilir idik, aha da bunlar da Ak Türkler ! "Leyla'dan geçme faslındayım, meblağı bulma yollarında" bir hissiyat. "Reza'nın gatgılarıyla" sevap peşinde ruhiyat. Beyaz Türk takla attıkça Ak Türk palazlandı: "Ahireti garantiledik nassolsa gaplanım, o kadar insan besliyok! Artı değer mi?... Hehe, Sadun Hoca okulda anlatırdı da, biz anfi soğuk oluyo diye kantinde gülüşürdük. Yokhisarlı Pofuduk Efendi'den bu yana zengin vardır efendim coğrafyamızda. Zekat varken, sendikaya ne hacet? Efenim, ikisi de mi olsun? İyi o zaman, borsayı - endeksi bırakıp Anton Çehov mu okuyalım ? Para dolaşırken a benim hacımın gızı, sendika - işsiz biraz duruversin..."**

• "Kasetten Canlı" Dış gebelik gibi bişey lan...

• **Yüksel Ünal çok komik arkadaşım. Yolda yürürken, trafik lambası gördük. YÜRÜYEN YEŞİL ADAM. " Bak, gene yürüyo" dedim. "Hakkaten, nereye yürüyo bu abi " diye sordu. " Nereye yürüyecek, Yeşilköy'e " dedim. Şimdi her yeşil adamda Yüksel'in siması karşımda. Meraklısı onu Şekerağa olarak bilir.**

• **HA BU ALMAN NEYDİĞİ LA?!:** Kemal Tahir'den uyarlama bir filmde hapishanede, kabadayı Kadir İnanır, Naziler'in Almanya'ya yayıldığını söyleyen radyoya bakıp böyle diyodu işte: "Ha bu Alman neydiği la ?!". Bayern Münih'in Lewandovski transferini duyunca bunu dedim. Alman, Alman'a yalnız, böyle mi meyleder?...

• **BİLİNEMEZCİLİK:** Teisti de anlarım, ateisti de - Agnostik tam napıyo onu bilemedim. "Akbil'i verdik geziyo!" Bilemedim deyip çıkmak nedir ama ya? Neyi bilemedin bacanak? Kitaplar orda, dualar burda. Bilemedin miydi sen masal yüzlüm?!

• **BUYRUN YEDİ BÖLGE:** Geliiymisin, geliysan, geliyongu, gidecuk, gelipduru, geldindi ve ne olursan ol yine gel!..

• **ESİR PAZARI:** Ayıptır...

• **N'APICAZ BU BENİ:** Manik o kadar lunapark geçiyo ki sayın olaylar, depresif nasıl kolpa açabilir bana.

• **AYARLAYIN BUNLARI:** Çok seri, tansiyonsuz toplanıp Donanma'yı toparlayınız. Tüm tersanelerimze girilmeden...

• **Tepedeki alıntının biraz altında "Karşısına geçip gözünü kırpmadan doğruya bakmak, faşizme karşı girişilecek eylemin en önemli buyruğuna, yani olgulara yan çizmemeye uymak demektir" diyor Aziz W. Reich ve bir arka sayfada olurunu söylüyor: "Gerici çocuk örgütleri her yönden daha becerikliyseler de, güçsüzlüklerinin açıkca ortada olduğu bir alan vardır; çocuklara cinsel bilgi vermeyi, onları cinsel yönden aydınlatmayı, onlara bu konuda duru düşünceler aktarmayı bilmezler. Ancak devrimci akım yapabilir bu işi, çünkü her şeyden önce, çocuğun cinsel yaşamının baskı altına alınmasında hiçbir çıkarı yoktur, tam tersi bundan zarar görür!" (Bertan Onaran'ın çevirisiyle.) Aklıma şu an Asaf Halet Çelebi'nin dizeleri geldi: "Benim en güzel çocukluğumu / Ahmak bir ayak ezdi."**

• Ayna karşısında "Ayna ayna söyle bana, nedir bu güzellikler" diyomuş bi küçük kız...

• **Psikologla randevu... Hayır, tanışıyo olmasak yerime başkasını göndercem, inceden ağır mesai... Haftaya bahsederim özetle, zaten Mihail Bulgakov'un Usta ile Margarita!sı da haftaya kaldı. (Kitabı boğma köşesi Vedadabi! Bi de şu köşen, dergi katlanınca Kütahya'ya bağlanıyo, ona bi çare bul Vedadabi! Bezdim yav... Benim kararım değil bu ama köşemi de severim.)**

• Arkadaşımın su kaplumbağası var, adı Taşkafa... Dokuz yıl Kumbaracı Yokuşu'nda yıkıntıların arasında rastlasmışlar... Taşkafa'ya uzun uzun baktım... Her yeri çok hızla kesiyo... Yazık, ayak seviyo...Küçük, sıcak, hareketli diye canlı sanıyo ayağı...Ayak nereye gitse Taşkafa peşinde... Yılmıyor geliyor... Peki geliyor da n'oluyor... Hiç, ayak durunca o da duruyor... Diğer büyük hobisi de aynaya bakmak... Yalnızlıktan galiba, koca aynanın dibinde ufacık dikelip uzun uzun kendine bakıyor... "Olsa yanımda, bundan olcaktı" diyodur...

• **"Allah şaşırttığı kulunu beygir gibi osurturmuş" der. Kandil'de kılı kıpırdatmayıp Paskalyada muskalyada şahlanan modernlerimizi gördükçe "doğru" diyorum...**

• Kaç kişinin "suzafon" çalan arkadaşı olur, benim var, Ertan Şahin. Hani yazdıydım, tam giderken kapı önünde sohbetin coştuğu arkadaş. Geçen ekim bi grup müzisyenle Münih'e gittik, yolda programa bakarken "ELEKTO HAFIZ" adlı bir sanatçı gördük. O noktadan itibaren Elektro Hafız tek söylem oldu. Bizi biden aldı Elektro Hafız. "Görür müyüz acaba hafızı" dedi Ertan, "Oğlum Elektro Hafız demişler buna, o gelir bizi bulur, hiç sesini çıkarma" dedim. Hakkaten de ertesi gün geldi yanımıza, tanıştık Elektro Hafız'la. Çok kral çocuk.

vedatozdemiro@gmail.com

BEHNAN

BOBO

HADİ BEN ÇIKTIM BOBİTTİN...
Bİ DAA HİÇ GELMİYCEN Mİ ADAM? İŞTE KORKTUĞUM BAŞIMA GELDİ ADAM BENİ TERK ETTİ... BUNDAN BÖYLE TEK BAŞIMASIYIM BOBO ...ÜFF ŞİMDİDEN KARNIM ACIKTI ...
GLOK GLOK GLAK
ŞLAK ŞLOK!..
KATORT KUTART! KOTAK GNAM GNAM
KEŞKE DE BÜTÜN MAMAYI YİYİP SUYUMU İÇMESEYDİM... İNŞALLA ÖMRÜMÜN SONUNA KADAR YETER YEDİĞİM İÇTİĞİM...DU BARİ OYUN MU OYNASAM?..
NEYSE BARİ BİRAZ UYUYAYIM ŞİMDİ ÇÜNKÜ ARTIK YALNIZ OLDUĞUM İÇİN UYUMAM LAZIM BENCE...
AA ADAM GELDİN Mİ ?.
ULAN İKİ DAKKA MARKETE GİTTİM NE BU SEVİNÇ?OHA! NE BİÇİM DAĞITMIŞSIN EVİ...
Bİ DAA HİÇ GELMİYCEN SANDIM.
Bİ DAKKA BU KOKU? S.ÇTIN MI LAN EVE?
ÇÜNKÜ GELMİYCEEN İÇİN...

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

ALARM ÇALMADAN BEŞ DAKİKA ÖNCE UYANDIM...
ARTIK ZAMANI VE EVRENİ YENİDEN SORGULAMAK İÇİN GÜZEL Bİ BEŞ DAKİKAM VAR.

HAS.KTİR!!! VÜCUDUMU EVDE UNUTTUM!..
NEYSE BUGÜN ARTIK BÖYLE İDARE EDİLİR Bİ ŞEKİLDE
HAS.KTİR!!!. KULAKLIĞI EVDE UNUTTUM!..

MOZİLLA DİYE Bİ ŞEY Mİ NE VARMIŞ, SERPİL'İN OĞLU YÜKLEMİŞ ONA, O YÜKLÜ OLUNCA ŞEKER DÖRTLEMEDE SINIRSIZ CAN HAKKI KAZANIYOMUŞSUN.. SEN DUYDUN MU ÖYLE Bİ ŞEY?..
ANNEMLE OLAN MUHABBETİMİZİN GİDİŞATINDAN HİÇ MEMNUN DEĞİLİM

KEDİLERLE YAŞAMAYI ÖĞRENDİK
SIRA KEDİLER GİBİ KAFAYA TAKMAMAYI ÖĞRENMEYE GELDİ

BABA, BU GECE SİZLE KORKU FİLMİ İZLEYEBİLİR MİYİM YA NOLUUR!!..
HAYATIMDA BAŞKALARINDAN İZİN ALDIĞIM Bİ DÖNEM VARDI VE BİTTİ...
ULAN KORKU FİLMİ DİYORUZ DA, ACABA BEN BİRİLERİNİN BAŞINA BİR ŞEY GELMESİNİ İZLEMEKTEN HOŞLANAN MANYAK BİRİ MİYİM? KORKU DEĞİL DE ROMANTİK KOMEDİ Mİ İZLESEM, YOKSA DİREKT YATSAM MI?
ŞİMDİYSE 'KENDİME Bİ DANIŞAYIM' DÖNEMİ BAŞLADI VE HİÇ BİTMEYECEK GİBİ.

ESKİ FAVORİ HAREKETİM
İÇİNE BÜYÜMEK, BOKTAN KARARLAR, YANLIŞ SEÇİMLER VE YER ÇEKİMİ EKLENMİŞ EN GÜNCEL HAREKETİM.

mustafa satıcı

BUGÜN BURADA SIRADAN İNSANLARIN NE KADAR BÜYÜK ŞEYLER BAŞARABİLDİKLERİNE BİR KEZ DAHA TANIK OLUYORUZ.
WC
EĞLENMEYİN OĞLUM DELİYLE.

VE YİNE SAĞINIZDA YILLARIN YOK EDEMEDİĞİ KOLTUK TAKIMIMIZ!
GÖTÜR ŞUNLARI AYSEL, REZİL OLUYORUZ!..
TARİHİ ESER BUNLAR.

YILDIZLARIN HAREKETLERİ DAVRANIŞLARIMIZI BELİRLER.
ŞU YILDIZ KAHVEYE DOĞRU KAYDI SANKİ.
KAÇACAK YER ARIYOR.

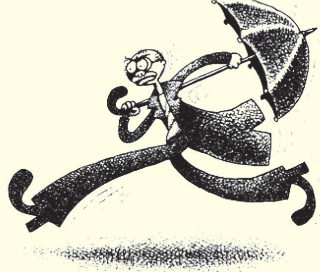
AKLINIZA YENİ Bİ ŞEY GELDİ Mİ?..
YOK, BEN YARIN GELİRİM GENE!
İSTERSENİZ KARTINIZI BIRAKIN, BEN AKLIMA BİR ŞEY GELİNCE SİZİ ARAYAYIM...ONUNCU GELİŞİNİZ BU!
DIŞARDA İŞ VAR DEYİP MESAİ YAZDIRMA KEYFİ.

AĞAYA İSYAN EDİP DAĞA ÇIKTIM AMA BU SEFER DE CANIM SIKILIYOR!..
DAĞLAR SENİ DELİK DELİK DELERİM!..
TÖBE TÖBE.

BIKTIM ARTIK SENDEN! HERKES EŞİNE PIRLANTALAR TEK TAŞLAR ALIR, SEN GİTMİŞ NE İDÜĞÜ BELİRSİZ BİR TAŞ GETİRMİŞSİN EVE!..
SABIR TAŞI ÇATLADI ...

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

BELGESEL YÖNETMENİ

Çetin 34 yaşında bir yönetmen. Bugüne kadar biri daha uzun olmak üzere iki kısa filmi çekti. Bir iki ay içinde “Zamanı Durduranlar” isimli bir belgesel çekmeyi planlıyor. İstanbul’un mutena semtlerinde, kıyıda köşede kalmış küçücük dükkânlarda inatla mesleğini icra eden meslek erbabını şöyle bir toparlamak niyetinde. Hayalinde, dükkânı altmışlı yıllarda donmuş, mümkünse aksi, kırışık suratlı, eski radyosundan musiki dinleyen, çalışırken bir yandan konuşmaya devam edebilen esnaflar var. Çekim için en iyi yerin Eminönü civarı olduğunu düşünüyor. Mekânları belirlemek için Tarihi Yarımada’nın zamanı durduran sokaklarında acele etmeden, adım adım gezinmeyi planlıyor. Bakalım onu neler bekliyor? Kendi ağzından dinleyelim.

Martıları sabah telaşlarıyla baş başa bırakıp iskeleye indiğimde, karşımda bütün görkemiyle beliriveren manzara, belgeselim için doğru adrese geldiğimi müjdeliyor. Sakin adımlarla Çatladıkapı’ya ilerleyip Örmeağa Camii’nden sola döndüğümde, bir anda şehrin telaşına geçit vermeyen eski İstanbul’un dar sokaklarında buluyorum kendimi. Dar sokakların insanın ruhunu genişleten ironisi üzerine bir şiir yazsam, akşama kadar aylak aylak dolaşıp izlekler sürsem pek keyifli olurdu, ama bugün başka bir amaç için buradayım. Buralara plan proje olmadan tekrar geleceğime dair kendi kendime söz vererek çekim için mekân aramaya başlıyorum. Aradığım ilk dükkânı Ruşen Sokak’ta buluyorum. Tabelası bile olmayan eski bir ayakkabı tamircisi burası. Daha dükkândan içeri girmeden belgeselin bu bölümü için açılış cümlesi kafamda patlıyor: *“Küçücük dükkânında kocaman gülümsemesiyle karşılıyor bizi Abdullah Usta.”* Hemen içeri dalıyorum. Kocaman gülümseme yok. Tanışıyoruz. Adamın adı Murat çıkıyor. Belgesel için çok uygun değil ama idare eder. Murat Usta’ya projemden bahsediyorum. “Televizyona mı?” diye soruyor. Can sıkıcı bir soru bu. Evet, doğru, herhangi bir kanal kabul etse hemen atlarım, ama yine de “Televizyona” demeye dilim varmıyor. “Öncelikle festivallere katılmayı düşünüyorum,” diyorum. İlgisi dağılıyor. Bir süre konuşmadan oturuyoruz. Ustanın tipi belgesele pek uygun değil. Suratıyla biraz oynanabilir aslında; çekim günü ağzında çivi tutmayı kabul eder, bir de altın sarısı çerçeve yerine kemik, siyah gözlük takarsa neden olmasın? Ağzına çiviyi bir şekilde veririz de, gözlük için “Onu çıkar, bunu tak,” demek biraz garip kaçabilir. Oturmaya devam ediyoruz, çay falan gelmiyor. Aklımda, *“Taksitle satılan seri üretim ayakkabılar çoğaldıkça ağzında tuttuğu çivi sayısı azalacak Abdullah Usta’nın...”* cümlesi dönüp duruyor. Sessizliği kırmak için, “İşler nasıl?” diye soruyorum. Amacım olumsuz cevap alıp muhabbeti eski günlere bağlamak. Fakat Murat Usta, “Allah’a şükür idare ediyoruz,” diyerek önümü kesiyor. Yılacak değilim; raflardaki ayakkabıları inceler gibi yapıp, “Eskiden kösele ayakkabılar vardı...” diyorum. “Şimdi de var,” diyor. “Var ama eskisi gibi değil,” diyerek ustayı yola getirmeye çalışıyorum. “Yo şimdikiler daha iyi,” diyor. “Evet ama fabrikasyon... yani ruhsuz, sizinki gibi emek yok...” diyerek ısrar ediyorum. “Arkadaşım ben ayakkabı tamircisiyim, ayakkabı yapmıyorum,” diyor. Kısa bir sessizliğin ardından son bir umut, “Pençe yaptıranlar azaldı mı artık...” diye soruyorum, fakat sorumun sonuna yanlışlıkla “Abdullah Usta?” ekleyince, “Murat Murat, Abdullah nerden çıktı kardeşim!” cevabını alıyorum. Pençe güme gidiyor. Bir iki dakika daha oturup teşekkür ederek kalkıyorum. Belgesele uygun usta bulmak kolay değil. Dolaşalım bakalım...

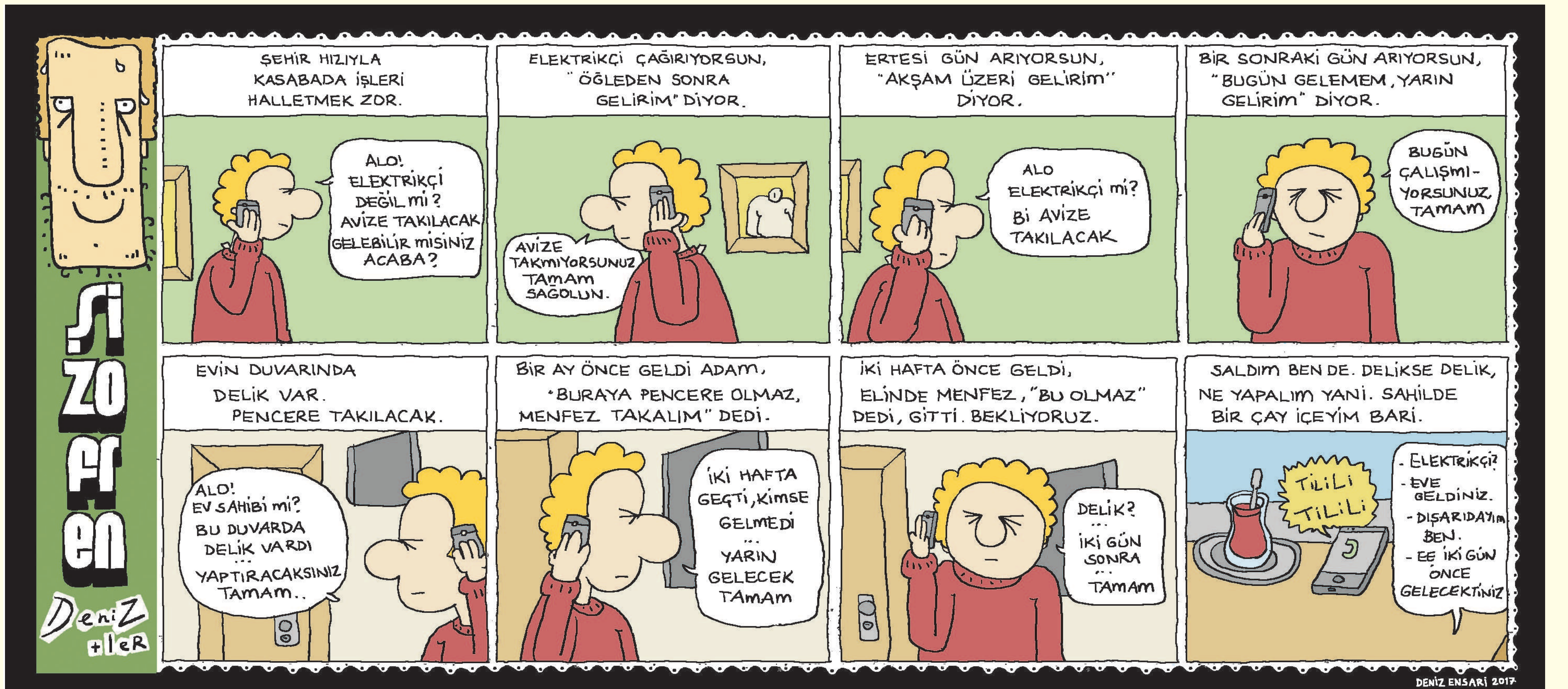

İkinci durağım eski bir bakkal dükkânı. İçeri girer girmez tezgâhın üzerinde duran eski tip teraziyi görünce, belgeselin metni yeniden kafama hücum ediyor: *“Onunki adalet terazisi bir gram hak geçirmeyen...”* Tanışıyoruz. Bakkal Nurettin Bey (güzel isim) beni ve projemi büyük bir coşkuyla karşılıyor. Fazla kurcalamama gerek kalmadan sanki ömrü boyunca belgesel beklemiş gibi anlatmaya başlıyor. “İşler nasıl?” desem, “marketler bu mesleği öldürdü,” diyor. “Çocukluğumda bisküviler açıkta satılırdı, şimdi her şey ambalajlı,” desem, “maalesef her şeyi poşete soktular, eskiden bu dükkânın kendine has bir kokusu vardı, şimdi artık her şey naylon kokuyor evladım,” diyor. “Yumurtayı taneyle alırdık,” desem, eski tavuklardan bahsede bahsede kendi köyüne kadar coşuyor. Vallahi maşallah! Bu ne güzel adam! Nurettin Bey’i dinledikçe kafamdaki belgesel metni geçmişin kuyusundan kelimeler çekiyor: *“Plastik çağa direnen Nurettin Efendi...”*, *“Kahraman bakkalların süpermarketlere daha ne kadar direneceği bilinmez ama çocukluğumuzun kokusu hayallerimizden hiç eksik olmayacak...”* Çok heyecanlanıyorum. Allah her belgeselciye böyle bir adam nasip eylesin. Tam horoz şeker ve leblebi tozuna girişecekken telefonu çalıyor Nurettin Bey’in. Konuşmayla birlikte dükkânın havası birden değişiyor. Geçmişten kopup gelen kırılgan ses tonu adeta kimlik değiştiriyor. Kırılgan değil kıran, parçalayan bir ses var karşımda: “... Sokturtmasın belasına, para yoksa mal da yok arkadaş, aynen böyle söyle şerefsize!” Telefonu kapattığında çoktan unuttuğu varlığımı ve biraz önce yaşadığımız kırılgan anları hatırlayarak açıklama ihtiyacı duyuyor: “Şerefsize bak, bir dünya borcu var hâlâ mal çekmeye çalışıyor.” Konuşmanın devamından Nurettin Bey’in bir toptancı firması sahibi olduğunu, o işin başında genelde oğlu ve damadının durduğunu, içinde bulunduğumuz bakkal dükkânını da ilk göz ağrısı gerekçesiyle kapatmadıklarını öğreniyorum. İnanamıyorum. Kapıdan çıkarken belgeselim tüm metniyle birlikte infilak ediyor.

Kimliğini kaybetmiş iki dükkân yüzünden proje iptal edecek adam değilim, ertesi gün yeniden sokaklara atıyorum kendimi. İlk durağım bir terzi dükkânı. İçeri girince adam kafasını bile kaldırmıyor. Belli ki tutkuyla bağlı mesleğine. İçerisinin bende çok özel bir yeri olan eski tip katalitik sobayla ısıtıldığını görünce heyecanım artıyor. “Hayırlı işler,” dileyerek projemi anlatıyorum. “Yok kardeşim, istemem,” diyor. Aksiliği heyecan verici, fakat ne kadar dil döksem de ikna edemiyorum. İkinci durağım bir marangoz. İçeri girer girmez müthiş bir ahşap kokusu sarıyor etrafımı. Ama ne yazık ki ustanın bir haftalığına memlekete gittiğini ama istersem kendisini çekebileceğimi söylüyor bir çocuk. Yaşı oniki! Üçüncü durağım bir aktar. Projeyi anlatır anlatmaz cevabımı alıyorum: “Daha önce de senin gibi bir arkadaş çekti bizi. Bir faydasını göremedik. Sen istersen gene çek, ama biz ücreti karşılığı çekim yaptırıyoruz.” Düşüneceğimi söyleyip günü bitiriyorum.

Pazar günü hem Eminönü esnafı çalışmadığından, hem de biraz hava alma gayesiyle deniz kıyısına iniyorum. Son iki gündür belgeselim için çektiğim malzeme sıkıntısını düşünürken, İstinye’de yan yana dizilmiş balık tezgahlarını görünce bir ışık yanıyor kafamda. Neden olmasın? Göt kadar dükkânlarda nostalji kovalayacağıma hayatın içinde mücadele eden adamlarla daha aktif, daha canlı bir belgesel çekebilirim: Balıkçılar! Soğuğa aldırmadan denizden yaşam çeken, ağlarını bir kader gibi ören çatlak elli balıkçılar! Kafamdaki belgesel metni bu defa denizden çekiyor kıpır kıpır kelimeleri: “Bu mavi sular kimine cömert kimine acımasız davransa da yaşamın kaynağı olmaya devam ediyor...” Hemen yanaşıyorum tezgâhlardan birine. Fakat ne soracağım? Aklıma, sanki eski balıklar sudan çıktığında zıplamadan, kıpırdamadan saygıyla beklerlermiş gibi, “Nerde o eski balıklar?” sorusundan başka bir şey gelmiyor. İki gündür yaşadıklarımdan sonra biraz yabancılaşmam normal. Resmen tiksindirdiler beni; meslek erbabı dedik, ticaret simsarı çıktılar. Ama bu defa umutluyum. “Buyur abi, ne verelim?” diyor balıkçı. En gündelik dilimle, “Adın ne senin?” diye soruyorum. “Orhan,” diyor. Güzel! “Balık nasıl bu sene?” diye soruyorum. “İyi abi,” diyor. Hazırlıksız olduğum için Orhan’ı açacak soru bulmakta güçlük çekiyorum. “Neden deniz?” sorusunu eleyip, “Hamsi ne kadar?” diyorum. “Beş lira abi, vereyim mi?” diyor. Alışverişin iletişimimizi kuvvetlendireceğini düşünerek, “Ver bakalım bir kilo,” diyorum. Adam kıpır kıpır, iki saniyede torbayı elime tutuşturuyor. Parayı verirken bir kaşımı kaldırıp, “Taze mi bunlar?” diye soruyorum. “Torbayı sıkı tut abi, dikkat et sürüklemesinler seni,” deyip göz kırpıyor. Artık “Zamanı Durduranlar”a ihtiyacım yok, aradığım işte böylesine kıpır kıpır bir hayat. Denizden beslenmek varken, köhne dükkânlarla niye uğraşayım ki? Akşam hamsiyi yerken yeni belgeselimin ismi düşüyor aklıma: “Denize Dönmek İstiyorum.”

MACERAYI SEVEN ADAM

CENGİZ ÜSTÜN

Adamımız kısa bir aradan sonra gazeteye, spor servisinindeki işinin başına geri dönmüştür.

Biz internet servisiyiz olum, çengel bulmacacılara yaptığı gibi bize afra tafra yapamaz.

Kulaklığı var abi duymuyor seni.

Hadi lan şundan işi alıp çıkalım, pazar pazar daha fazla bekleme-yelim burada...

HİŞŞ! İBİKLİ! KİME DİYORUM! Ba! Ba! Ba! Hiç skine takıyor mu bizi!..

HIŞIR HIŞIR!

SVISS

HİA! Ödüm koptu lan!..

STUMP!

HADİ ÇABUK VER İŞİNİ SENİ BEKLİYORUZ!

2 maç kaldı, skor alayım veririm.

Hadi lan Pazarımızı yiyip bitirdin. Amatör kümeden iki maçın skorunu da öğrenmeyiversinler amk.

İşimi her zaman titizlikle yapmışımdır. KAHROLSUN ZORBALIK YAŞASIN MACERA! Gardınızı alın!..

KUP!

Kaç abi kaç! Vınn turizm.

Macerayı Seven Adam bir daha internetçilere atarlandığını duymayayım şimdi medya plazalarda ki en t.şşaklı konumda onlar! Sana mis gibi iş ayarladım, ses çıkarma sakin sakin yap işte...

GNAM!

GNAM GNAM! MM! Dayı var ya sırf senin hatırına dalmadım o lavuklara...

Onlara dalmadın da zamanında çengel bulmacacılara niye daldın o zaman y.rram.

LIKIR LIKIR LIKIR!

Yeter yarım olsun.

PLIK!

HÜÜRPP! Birşey daha duydum, spor sekreterliği dışında, dış habere de çıkmak istiyormuşsun.

Beapss Estag.

Polonezköyde kaçak Tayland Boksu yapılan yeri polise ihbar edip baskın haberi yapmak istemen ne lan peki?..

Yine maceran mı depreşti?..

İhbar ettim ama gitmedim.

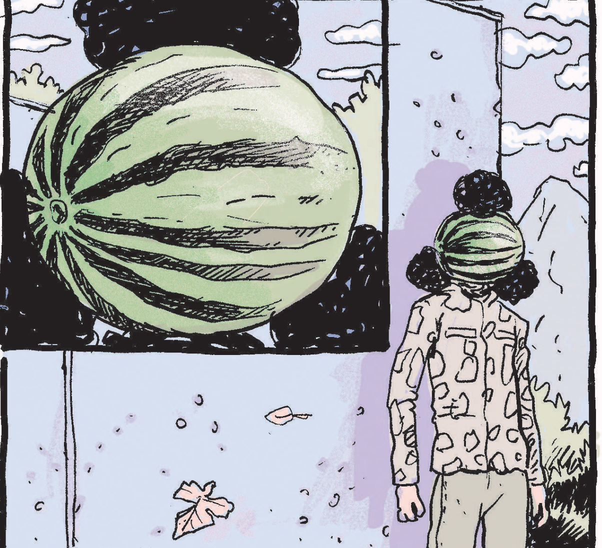
Hep hopidik kupitik bi gxtünün üstüne oturamayacak mısın sen yiğenim.

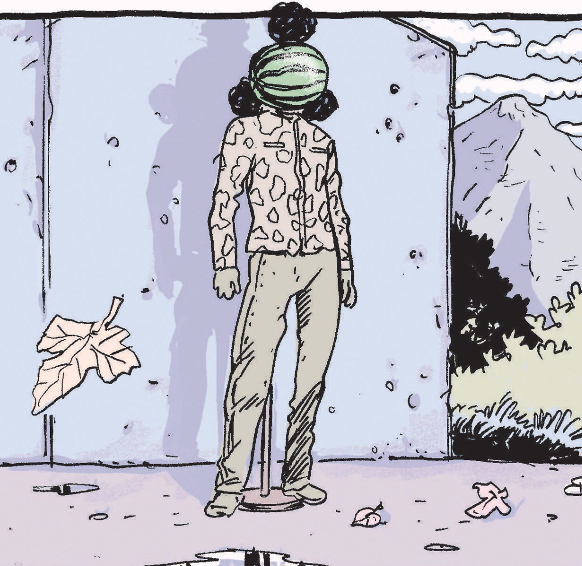
Ya dayı gitmedim diyorum sana...

Ne celalleniyorsun?

ZBAM!

Birkaç gün baygın kalsan iyi olacak. sersem skin tohumu seniya!

Macerayı Seven Adam! İspiyonculuğunla Polenezköy'deki ortamımı dağıttın! Oysa ringe çıkmayı kendin istemiştin! Kaçak dövüşüyorsun dostum kaçak! Ne o yüzüme bakma cesaretin yok mu yoksa!

HA?!

Konuş. sana piç!..

DAN!

GÜPOFF!

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Her zaman kaçtığım/ ve daima karşılaştığım ay"
Hüseyin Siret 1872-1959

Yazdan kalma eski bir oyunun (kaldırılması unutulmuş) dekorları gibi palmiyeler, hurma ağaçları. Soğuk odanın penceresinde. Üzerlerine bir vurup bir kaybolan kış güneşi.(üşümez mi onlar) Çizgi çizgi bulutlar. Masada bir çanak içinde geçmiş gitmiş güzün son meyveleri. (Güz: "Hazan" eski adı) Mor üzüm. Birkaç mandalina. İki ayva. Sisler içinde kademe kademe uzak dağlar. Toroslar, Bey Dağları. En, en gerilerdeki tepelere kar yağdı bile işte. Orada. Görünüyor. Kış çok çok uzaktan gelen bir atlı gibi(gözle görünür bir şekilde) yaklaşıyor. En beridekilerin uçları da karla kaplanır. Az var. Eli kulağında. Oturduğun yerden dağ görmek. Görebilmek. Büyük bir nimet; Benim için. Çok, ama çok severim. Ölürüm, bayılırım; "Dağ" Ama " uzaktan" olacak işte. Bu şekil. Şehrin çok kalabalık bir caddesinin kenarındaki bir evden. Penceresinden falan. Öyle olacak. Oturduğum yerden.

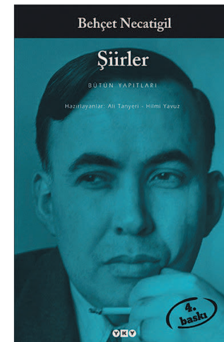

Hüseyin Siret

Dağ; büyülü, sihirli, efsunlu, gizemli, sırlı, kutsal olan. Etrafını çember gibi saran dev yılanıyla Kaf dağı. Anka kuşlarının, Şahmeran'ın, Ejderhaların; rüyalarımızın mekanı.*(çocukluğumdan beri sürekli, tekrar tekrar gördüğüm bir rüya: çok çok yükseklerde bir dağın tepesinde yaşayan insanlar var. Orada küçük şehirler. Aşağıdan görünmüyor. Aşağıdakilerin hiç bilmediği çok başka türlü insanlar. Onlar da aşağıları, bizleri bilmiyor. Sadece çok gizemli bir yolla –bir çıkmaz sokak gibi bir yerden– bir şekilde gitmek mümkün)*

Hep ona bakıyorum.(dağ'a) Her an değişiyor. Vakitlerden vakitlere. Başı dumanlı oluyor bazen. Gece yarıları. Sabaha karşı, gün ağarırken. Uykum kaçtığında. Perdeyi aralayıp. Güneşin ilk ışıklarıyla soluk bir bakır kırmızısına bulanmış, kızarmış oluyor bir yanı. Uçuk maviler, morlar. Bir arkadaşım var. Oralarda oturuyor. "Madem bu kadar seviyorsun, ev kiralayalım sana, evler var burda" diyor, "gel yerleş." Evler varmış. Bizim buraları da oradan görünüyormuş. "Burdan bi görsen kaçarsın" diyor, "nemden, kirli havadan olma bir bulutun içindesiniz orda, haberiniz yok" Yapacak bişey yok. Büyükçe bir parkta bile içim sıkılır benim. Yazmıştım. Ağaçların arasından binalar görünecek. Şehir. Kendisi de bir şehir şairi olan çok sevdiğim Behçet Necatigil(Evler'in şairi) hayret, o bile aynı fikirde sanki(benle değil)Şöyle yazıyor :"Oda karanlık/ Odadan dışarı çık/ Şehir karanlık/ Şehirden dışarı çık/ Korkma/ Yürü bir hayli yürü/ Gördün mü/ Dağlar başladı artık" Müjdeyi veriyor. "Dağlar başladı artık" Dağlar mı başladı? Beni ürpertiyor o müjde. Keşke "şehir" başlasa. Zaten dağa gidince dağı seyredemezsiniz ki ama. Yalan mı. Ancak uzaktan seyredilebilinir dağ. Yokuş severim. En fazla o. Şehrin içinde olacak o da. Yükselti olarak o iyi işte. İnişli çıkışlı şehirleri çok severim.*("Sana dün bir tepeden baktım aziz İstanbul"Yahya Kemal)* O söz ettiğim rüyamdaki dağ üstü insanlarının hoşluklarından kalma herhalde, bir olumlu önyargım var. Oranın insanlarına. Keşke arkadaşımın söylediği o kiralık evlerden birine yerleşebilsem. Olabilse. Elimden gelse. Yörük kökenli oluyorlar. İbn- i Haldun da*(sosyolojinin kurucusu kabul ediliyor)* aynı fikirde: "göçebelerin şehir ahalisine nisbetle hayır ve iyiliği kabule daha yatkın olduklarını" yazıyor Mukaddime'sinde. Biz şehir ahalisi. Pimpirikli, endişeli, kuşkucu, tedirgin… Dağlar kararıyor. "Yüce dağ başında yanar bir ışık" O ışık. Türküdeki gibi. O titrek soluk melankolik hüzünlü tek ışık. Karanlık dağların içinde. O da vardı. Öyle titreşir dururdu ta sabaha kadar. İlk, en yakın tepelerin birinin üzerindeki döner lokantanın ışığıymış meğer. Gece karanlığında bi tek o görünürdü. Artık o hüzün müzün yok. Bitti. Bir led'le değiştirdiler.

Ta oralardan keskin keskin, çiğ çiğ ışıldıyor.(yüce dağ başında)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

VİZONTELE Tuuba 2

Tuuba, Haftasonu oynanacak ve ligin kaderini doğrudan etkileyecek olan dev derbiyi **Kavisli Led Tv**'sinde izlemek istemektedir, fakat beklenmedik birşey olur ve kavisli led bozulur... Kullanıcı hatası olduğundan garanti kapsamına da girmeyen.

Kavisli ile Tuuba yıllar sonra köye döner ve Deli Emin'den Led'i tamir etmesini ister. Bu beklenmedik geri dönüş yarım kalan bir aşkı da tamamlayacaktır derken birden ortaya çıkan Sıti Ana, led'i kaptığı gibi kaçar ve kimsenin bilmediği bir yere gömer... Artık Tuuba ve Emin maç saatine kadar kavisli Led'i bulmak ve tamir etmek zorundadır ancak bu sandıkları kadar kolay olmayacaktır... Bir devam filmini de devam filmi olan vizontele Tuuba 2 sömestırda (Tüm sinemaya gidilecek en doğru zamanda) SİNEMALARDA...

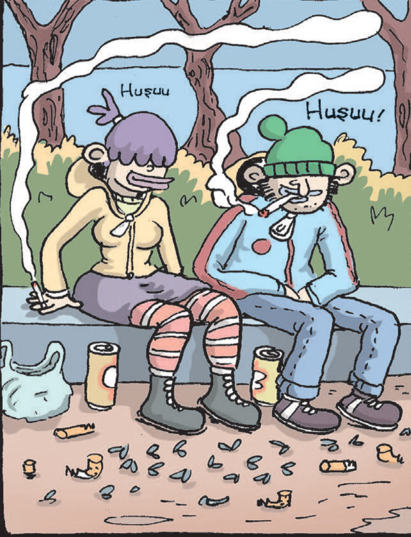

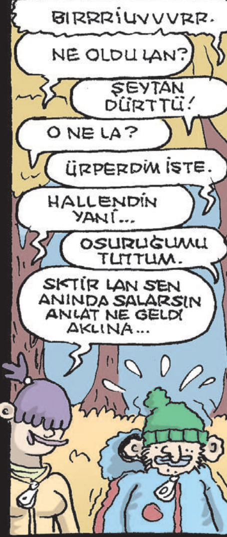
ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

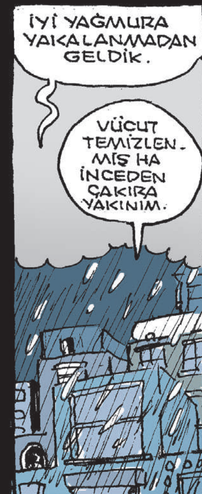

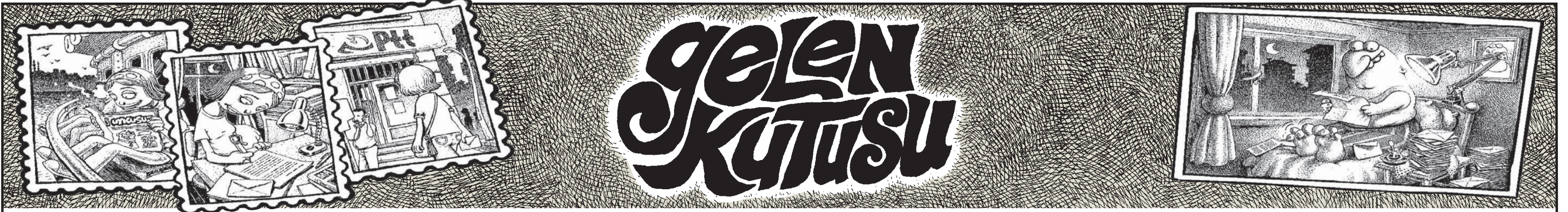

Erhan GÜNEŞ

Barbaros ALTUĞ

Caner DAĞLI

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 7 ARALIK 2017 | Sayı: 536

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ELEMAN GECE TOLGA'DA KALMIŞTIR. ERTESİ GÜN TOLGA VAADETTİĞİ İŞ İÇİN ORTAM'I ALIP ŞİRKETİNE GETİRİR. HALBUKİSİ İŞ MİŞ YOKTUR. ELEMANI GIYMATLI ZULALARIYLA BAŞ BAŞA BIRAKMAYIP EVDEN ÇIKARMAK İÇİN UYDURDUĞU Bİ KILIFTIR. HEMİ DE SIKIŞIK TRAFİKTE YARENLİK EDECEK Bİ FİGÜRDÜR ARADIĞI

NERDE ACUN GİBİ, ŞAHAN GİBİ KANKA KOLLAYAN ZENGİN KANKA! AURASINDAN MIDIR NEDİR, TELMAŞA ADAM BEREKETSİZLİĞİ, ÇORAKLIĞI DA YANINDA TAŞIR AMCAOĞLU.

UYKUSUZ

2018 TAKVİMLERİNİZ DERGİNİZİN İÇİNDE!

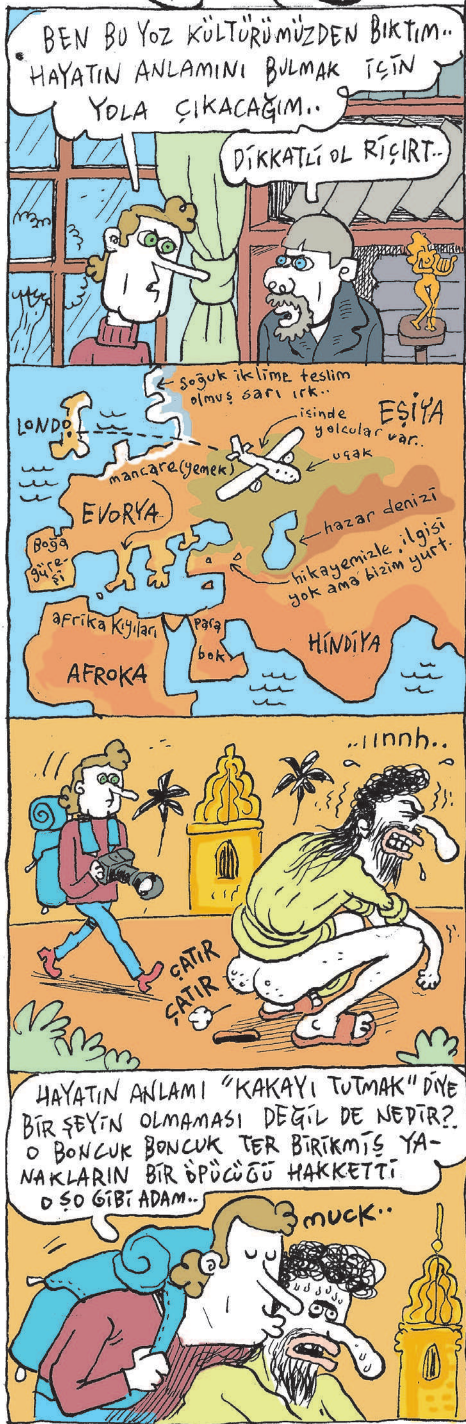
14 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2017/50 No: 537
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

İTÜ'de "Müzik Haramdır" başlıklı bir bildiri dağıtıldı.

TANRIM KÖTÜ KULLARINI SEN AFFETSEN BEN AFFETMEM.

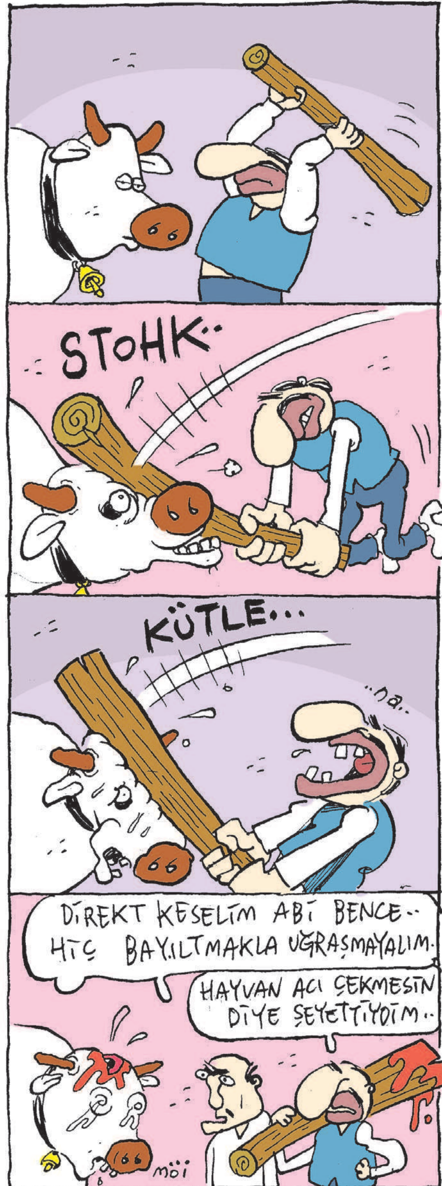
NERDEN DOLANDI DİLİME?..

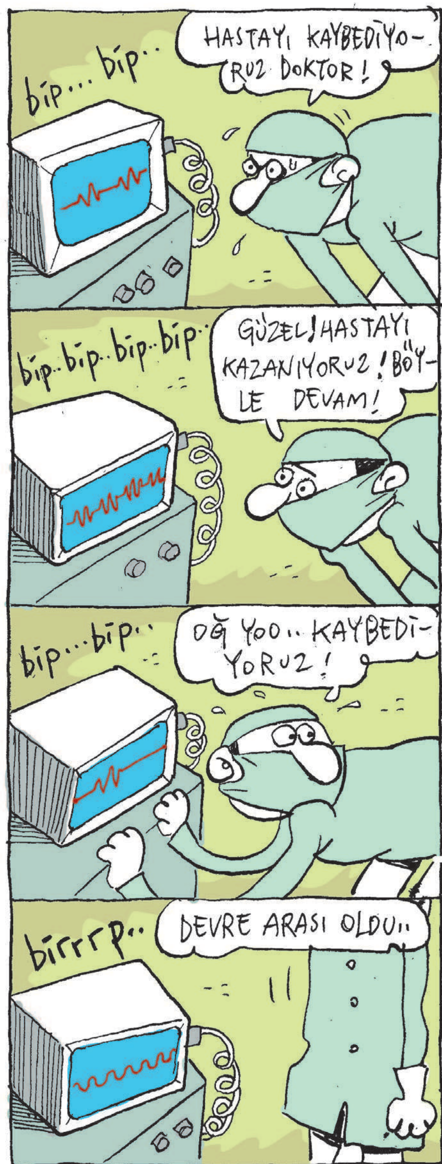
BEN BU YOZ KÜLTÜRÜMÜZDEN BIKTIM.. HAYATIN ANLAMINI BULMAK İÇİN YOLA ÇIKACAĞIM..
DİKKATLİ OL RİÇIRT..
soğuk iklime teslim olmuş sarı ırk..
LONDO
EŞİYA
içinde yolcular var..
uçak
mancare (yemek)
EVORYA
hazar denizi
Boğa güreşi
hikayemizle ilgisi yok ama bizim yurt.
afrika kıyıları
para bok
HİNDİYA
AFROKA
..ıınnh..
ÇATIR ÇATIR
HAYATIN ANLAMI "KAKAYI TUTMAK" DİYE BİR ŞEYİN OLMAMASI DEĞİL DE NEDİR? O BONCUK BONCUK TER BİRİKMİŞ YANAKLARIN BİR ÖPÜCÜĞÜ HAKKETTİ O ŞO GİBİ ADAM..
MUCK..

EVET... PLANI BİR KEZ DAHA TEKRAR EDELİM ARKADAŞLAR... HAMİT, SEN NAPIYODUN?
BEN SİZİ TANIMIYORUM... SİZ KİMSİNİZ AMK?
SALAK.. O EN SON.. EĞER YAKALANIRSAN..
HAH İŞTE ORAYA İYİ ÇALIŞTIM..

STOHK..
KÜTLE...
..na..
DİREKT KESELİM ABİ BENCE.. HİÇ BAYILTMAKLA UĞRAŞMAYALIM..
HAYVAN ACI ÇEKMESİN DİYE ŞEYETTİYDİM..
möö

bip... bip..
HASTAYI KAYBEDİYORUZ DOKTOR!
bip..bip..bip..bip
GÜZEL! HASTAYI KAZANIYORUZ! BÖYLE DEVAM!
bip...bip..
OĞ YOO.. KAYBEDİYORUZ!
birrrp..
DEVRE ARASI OLDU..

LÜTFEN BENİMLE ÖPÜŞÜYO GİBİ YAPIN... PEŞİMDELER! KÖTÜ ADAMLAR!
AY AĞIZDAN AĞIZA ÖPÜŞEMEM AMA.. YANAKTAN ÖPÜŞÜYO GİBİ YAPALIM..
MUCK.. MUCK..
İŞTE ORADA!
YAV ÖYLE OLMUYO AMK İŞTE.. YAPACAĞIN İŞİ S.GİYİM

HORRRODAAHRRR..
SEMİH.. SEMİH..
KHOR..
HORLUYOSUN..

YAKLAŞIK ONBİN DOLAR GİBİ Bİ PARA BİRİKTİRDİM
SAĞLAM PARA..
TAM OLARAK NE KADAR?
OTUZBEŞ DOLAR..
OTUZBEŞ DOLAR, ONBİN DOLARA YAKLAŞIK DEĞİL Kİ LAN.. ÇOK UZAK..
UZAKLAŞIK ONBİN DOLAR PARA BİRİKTİRDİM
ÇOKUZAKLAŞIK..
ÇOKUZAKLAŞIK ONBİN DOLAR PARA BİRİKTİRDİM..
EVET..

BEN ŞU HAYATTA ÜÇ ŞEYDEN NEFRET EDERİM..
BİR.. YALANCILIK.. İKİ... ŞEREFSİZLİK.. ÜÇ ...YUSUF..
YUSUF KİM ABİ?
SEN YUSUF'U TANIMAZSIN...
UZUN LAFIN KISASI, ŞU HAYATTA İKİ ŞEYDEN NEFRET EDERİM
AMA TANISAN, ÜÇÜNCÜDEN DE NEFRET EDERİM..
GÖRSEM BELKİ TANIRIM

her şey olur

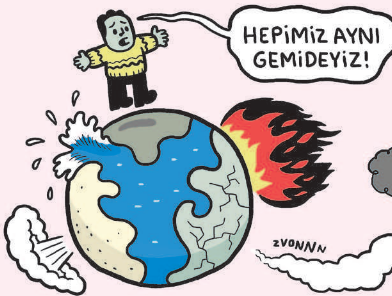

cem din len miş

Barış UYGUR

Normal şartlar altında muhalefet partilerinin görevi, iktidardaki partiyi denetlemek ve uygulamalarından ötürü halka hesap vermesini sağlamaktır. **Yeni Türkiye'deyse,** bir muhalefet partisinin hükümet sözcülüğü görevi üstlendiğini ve artık ne korkusu varsa onlarca yıllık siyasi kariyerini Gunga Din olarak tamamladığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bütün bir siyasi hayatını "halkın iradesinin tecellisi" üzerine kuran bir siyasi partinin halkın seçtiği yerel yöneticilere en azından saygı göstermesi, bir ana muhalefet partisinin de iktidardaki parti başka bir muhalefet partisinin onlarca seçilmiş yerel yöneticisini hiçbir maddi delil ortaya koymadan derdest ederken seyretmemesi gerekir. Ama **Yeni Türkiye'nin** her günü, "Önce Sosyalistleri almak için geldiler, ses çıkarmadım / Çünkü sosyalist değildim," diye başlayan yeni bir Martin Niemöller şiiridir.

Normal şartlar altında gazetecilerin ortaya çıkardığı hukuksuzluklar, hırsızlıklar, vergi kaçakçılıkları, komplolar, yolsuzluklar veya cinayetler neticesinde suçlular hapishaneye girer, gazeteciler ödüllendirilir. **Yeni Türkiye'deyse,** dolandırıcılar şahına bakanlık düzeyinde ödül vermek için koskoca bakanlar tespih gibi ipe dizilir, komplocular kralını savunmak için geleceğin içişleri bakanları pespaye televizyonlarda methiyeler düzerken hapse girenin hukuksuzluğu, hırsızlığı, kaçakçılığı, kompoloları, yolsuzlukları veya cinayetleri ortaya çıkaran gazeteciler olduğunu görebilirsiniz.

Normal şartlar altında gazetecilerin ortaya çıkardığı hukuksuzluklar, hırsızlıklar, vergi kaçakçılıkları, komplolar, yolsuzluklar veya cinayetler neticesinde suçlular hapishaneye girer, gazeteciler ödüllendirilir. **Yeni Türkiye'deyse,** dolandırıcılar şahına bakanlık düzeyinde ödül vermek için koskoca bakanlar tespih gibi ipe dizilir, komplocular kralını savunmak için geleceğin içişleri bakanları pespaye televizyonlarda methiyeler düzerken hapse girenin hukuksuzluğu, hırsızlığı, kaçakçılığı, kompoloları, yolsuzlukları veya cinayetleri ortaya çıkaran gazeteciler olduğunu görebilirsiniz. Üstelik **Yeni Türkiye** eskisi gibi kavruk ve çekingen davranmayı bir kenara bırakarak önce yurt dışından gelen gazetecileri de hapse atmaya, bununla da yetinmeyerek hapse atmak üzere Amerika gibi ülkelerden gazeteci getirtilmesi için çalışmaya başlamıştır.

@baris_uygur

"HAFTAYA DÖRT ÇEŞİT FARKLI TAKVİM DAHA VAR!"

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Londra'daki bir galeride açılan "Görünmez Sanat" isimli sergiyi ziyaret edenler uzun uzun boş duvarlara bakalı **5 yıl,**

Manken Bade İşçil, "Mahsun'dan ayrıldıktan sonra hayatında ne değişti?" sorusuna "Artık lahmacun yemiyorum..." cevabını vereli **10 yıl,**

Seren Serengil, şarkıcı Emrah'tan fino köpeğine isim koymasını isteyince, bir süre düşünen Emrah, "Karabaş," diyeli **13 yıl,**

"Un-Break My Heart" şarkısının klibinde Toni Braxton bir motosiklet kazasında sevgilisini kaybedince, Sibel Can da "Kanasın" şarkısının klibinde bire bir aynı sahneyle sevgilisini kaybedeli **17 yıl,**

Süleyman Demirel'in köyü İslamköy'de, referandumda kullanılan 879 oydan 4'ünün "hayır" çıkması üzerine perişan olan halk, bir heyet oluşturarak bu 4 kişi adına Süleyman Demirel'den özür dilemeye gideli **30 yıl,**

Oktay Kaynarca, katıldığı bir programda sevdiği insanların kafasını ısırdığını açıklayınca, programın diğer konuğu 2009 Türkiye Güzeli Ebru Şam, "Doğru söylüyor. Oktay benim de kafamı ısırdı," diyeli **7 yıl,**

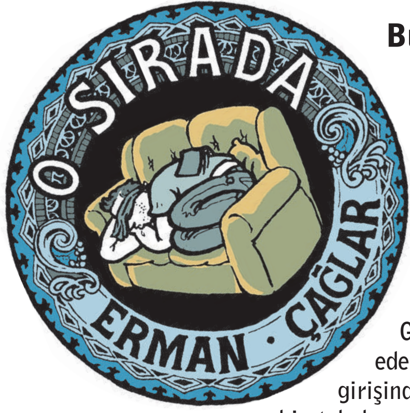
Petek Dinçöz, zayıflamak isteyenlere üç öğün biber dolması yemelerini önereli **11 yıl,**

Zekeriya Beyaz, yılan, tilki, çakal, timsah gibi hayvanların "şerefsiz" oldukları gerekçesiyle etlerinin yenmemesi gerektiğini söyleyeli **16 yıl,**

"Söz Fato"da programında bir hayat kadınının intihar teşebbüsünü canlandırmak için ikinci kattan atlayan Fatma Girik belini kıralı **22 yıl,**

"Suç ve Ceza", gerici olduğu gerekçesiyle Rusya'da yasaklanalı **151 yıl olmuş.**

Büyük Eğlenceler

"Hiçlikten ve yokluktan büyük eğlenceler çıkabilir / On sekiz bin nüfuslu ilçemizde zamanın kendisi bile ölebilir."

Güzel ilçemizi ziyaret eden misafirleri, ilçenin girişinde büyük ve göz alıcı bir tabelaya yazılmış bu sözler karşılar. Tayini buraya çıkmış asker ve memurlar, meslek yüksekokuluna okumaya gelmiş öğrenciler ve ilçedeki akrabalarını ziyaret eden şehirli yankiler için hem bir müjde hem de bir uyarıdır. Akıllı olsunlar, ilçeye geldikleri gibi "burada nasıl vakit geçirilir, neler var mesela paintball turnuvası falan var mı? Dağcılık kulübü gibi bir şeyler var mı? Çünkü yoksa ben kurabilirim yönetimden gerekli izinleri alıp. Belki yıl sonunda babaeski meslek yüksekokulu dağcılık kulübü olarak yılın en iyilerini seçtiğimiz bir ödül töreni yaparız ve Beyazıt Öztürk'e yılın talk showcusu ve tüm zamanların en iyi insanı ödüllerini veririz." diye kıpırdanmaya başlamasınlar diye ben yazdırdım. (Zamanında, esnaflık yaparken rahmetli babam rakı masasında belediye başkanının itelemesiyle kiralamış ilçenin girişindeki dev reklam panosunu. Uğraşmak istemediği için "Fiyatta kalite, çağlar gıda" yazdırıp bırakmıştı. "İlçede başka market yok, çağlar gıda" yazdırsaydı aynı şeydi. Dükkan kapandıktan, babam rahmetli olduktan sonra öğrendik ki çok uygun fiyata 99 seneliğine kiralamışız parasını peşin vermişiz. Şimdi istersem kendi resmimi bastırırım, istersem bebeğimin resmini bastırırım, istersem dev harflerle "merhaba arkadaşlar youtube kanalıma hoş geldiniz" yazdırırım ilçenin girişine.) Burası öyle bir yer değil, burada dağ yok. Buraya tarım festivali dışında ünlü insan gelmesi yasak. Burada adı konulmamış kurallar, konuşulmadan kabul edilmiş yasalar var. Ne kadar çabuk alışırsanız, o kadar uzun süre hayatta kalırsınız. Yüz on yaşına kadar yaşayan insanlar var burada, hala her gün dükkan açıyor, boş muhabbet yapıyor. Siz de bu seçkin kulübe katılabilirsiniz, yeter ki kendinizi ilçeye bırakın.

BEYAZIT ÖZTÜRK

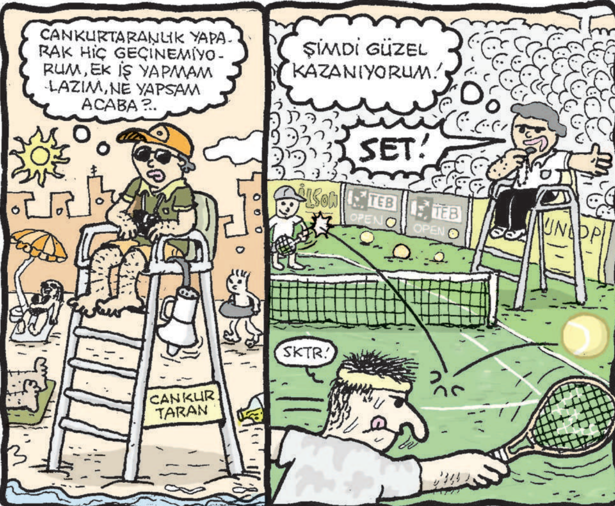
En son altı ay önce gelmiştim ilçeye. Değişen pek bir şey yok, babanemle annemin yaşadığı apartmanının alt katında don ve pijama satan dükkan var, o büyüdükçe büyümüş, sokağa taşmış, apartmanın girişine sağlı sollu cansız manken koymuş. Donlu cansız mankenler. Babanem her gün donlu cansız erkekler arasından evine giriyor, annem sinirleniyor, alıp fırlatmak istiyor ama cansız da olsa donlu adamı kucaklamak istemiyor. Bu dertlerini bana anlattıklarında "kış gelince kaldırır herhalde, ya da en azından biraz daha giydirir, şu an en doğrusu bir şey yapmadan beklemek olacaktır" dedim. Kimse kış vakti dışarıda donla duran bir cansız manken görmek istemez. Ben sigortacı Kadir abinin yanına iniyorum, geldiğimi gördüğünde arabanın önüne atlayıp "benim dükkana uğra, çay içelim, arabanın sigortasına bakalım" diye bağırdı. Kadir abi belki de kendini giden arabaların önüne atıp onlara kazanın ne kadar kaçınılmaz olduğunu hatırlattığı için iyi bir sigortacı.

Kadir abi çay konusunda yalan söylemiyormuş. Gerçekten oldukça fazla çay içtik. Daha içmem derken karşı dükkanda gübrecilik yapan Mehmet abi geldi, onunla da içtik. Mehmet abi çayının dibini içtikten sonra karamesutlu köyüne akrabasının evine çanak anteni takmaya gideceğini, dilersek partiye orada devam edebileceğimizi açıkladı. Kendini ilçeye bırakmak budur, bilmeyene açıklamak zordur, zen yoludur, dervişlerin yoludur. Senin yerine ilçenin karar vermesine izin verirsin, kendini akışa bırakırsın. "Ben gelirim" dedim, Kadir abi ajandasını kontrol etti ve "bugün biraz yoğun ama sizi üç ile dört arasına sıkıştırabilirim sanırım" diye şaka yaptı. Çanak anten sistemlerini ve üç çuval gübreyi Mehmet abinin arabaya yükleyip yola çıktık.

Yarım saat sonra ilçede içtiğim kadar çayı ilçeye bağlı köyde içiyordum. Köy oldukça fazla tezek kokuyor, köydekilere bunu söyleyince şaşırmış gibi yapıyorlar. "Siz tabi dışarıdan geldiğiniz için size biraz kokuyor olabilir" falan diyorlar. Bana "ter kokmuşsun" denildiğinde ne cevap veriyorsam aynı cevapları veriyorlar. Çay işini hallettikten sonra tanımadığım insanların evinin çatısına çıkıyoruz. Mehmet abi çatının zemininde yatan çanak anteni gösterip "nasıl olacak şimdi bu?" diye soruyor. Uzaydan gelen sinyaller uydu anten aracılığıyla toplanıp alıcıya aktarılacak, alıcı içindeki donanım sayesinde bu sinyalleri yorumlayıp beyaz show'a dönüştürecek. Mehmet abi daha önce hiç çanak anten kurmadığını, evde fazla çanak anteni olduğu için ve o kadar da zor bir iş gibi gözükmediği için bu işe girdiğini itiraf ediyor. Zaten ne kablo getirmiş, ne alıcı getirmiş, sırf çanak anten ve üç çuval gübreyle gelmişiz. "Olmaz mı yani şimdi?" diye soruyor yüzünde çocuksu bir gülümsemeyle, "olmaz, ilçeden kablo alınacak, alıcı alınacak, matkapla gelmek lazım" diyorum. Hayatının artık eskisi gibi olmayacağını, artık hep yüksek görüntü kalitesiyle bir şeyler izleyeceğini zanneden köylü dayıya kötü haberi Mehmet abi veriyor. Üzülüyor ama belli etmek istemiyor, "bizim köyün ilerisinde şelale var, oraya köfteci açtılar, oraya gidelim mi?" diyor. Onun için en azından bunu yapabiliriz.

grogh@gmail.com

nisan hakan

AŞKIM SANA DA İLİŞKİMİZ ALIŞKANLIĞA DÖNÜŞTÜ GİBİ GELİYOR MU?..
OHA YASTIK KOYUP KAÇMIŞ!.
DUBU DUBU!.

BİZ ŞİMDİ NEYİZ?
SEVGİLİYİZ AMA BAK BAŞTAN SÖYLİYİM, BİZ BÜTÜN ERKEKLER AYNIYIZ, SONRADAN ZIRILDAMAK YOK...
ÖFF KEYFİMİ KAÇIRDIN ÖKÜZ! BÜTÜN ERKEKLER AYNISINIZ!.
!??

TAVSİYELERİNİZE UYDUM PSİKOLOG BEY.. ARTIK HAYIR DİYEBİLİYORUM VE İNSANLARLA ARAMA GEREKLİ SINIRLARI ÇEKEBİLİYORUM...
ÖYLEYSE Bİ TEST YAPALIM...
PSİKOLOG BEY

HANİ LAN SINIRLARIN YALANCI! İKİ HAFTADIR EVİNDEYİM HALA GIKINI ÇIKARMADIN MAL!..
ÜÇ HAFTA ÜÇ ÜHÜHÜ!.
ESTAĞFURULLAH!.

AHAHAHAHAH!..
ABİ NOLUR ŞÖYLE İFADESİZ GÜLME KORKUTUYOSUN!..
NEHHEHAHHA!..

KİM VAR ORDA?!
ÇAMAŞIR MAKİNENİZ KİREÇLENMİŞ!.

LİDYALILAR...
PARAYI İCAT ETTİM OOĞLUUUM!
OH BE BİZ DE YAPACAK GEYİK BULAMIYODUK!
KAÇA S.K-TİRİRSİN?.
BEŞ...

YA TAMAM SÖYLENİP DURMA BULCAZ ŞİMDİ YOLU!. BAK TABELA VAR NE YAZIYO?.
KAYBOLDUNUZ!.
AAA!.

ET BENİNİ GÖSTERDİN Mİ DOKTORA NE DEDİ?..
NEDEN?
İYİCE BÜYÜSÜN GEL ÖYLE ALALIM DEDİ...
BİLMEM...

TAM KIVAMA GELMİŞ!. BAK ŞİMDİ Bİ KOYCAM NASI UÇÇAK GİTÇEK!.

BEBEĞİM BU ARALAR İLİŞKİMİZ HAKKINDA DÜŞÜNÜYORUM DA... SEN BENİMLE ZEKAM İÇİN BİRLİKTESİN Dİ Mİ?!
FIRR!
ALLAHIM BU TUZAK Bİ SORU OLMASIN!..
ALLAHIM BU TUZAK Bİ SORU OLMASIN!.

KRALIM TÜRKLER GEMİLERİ YAĞLI KAZIKLAR ÜZERİNDE KARADAN YÜRÜTÜYORLAR!.
HMM.. DEMEK YAĞLI KAZIKLARI BU YÜZDEN GETİRMİŞLER...
OH LAN İÇİM RAHATLADI!..

ULAN Bİ KERE DE ADIMI DÜZGÜN YAZIN BE!.
Latte 9.90
Mocha 11.90

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

* Geçen hafta Başakşehirspor kulübüyle dalga geçtim ya, yazıyla sıfır tepki maili geldi. Bakın Ciminli ilçesiyle dalga geçtiğimde gelen mail sayısı iki hanenin aşağısına düşmüyor, Haznedar Güvenspor'dan bir kere bahsettim, "Bizi küçük görme!" diyen maillerden mail kutum patladı, über'e laf ettim iki hafta sokağa çıkamadım. Yahu kırmızı çizgisi kıytırık cep telefonu olan da var iki eli kanda olsa sevdiği reklamla dalga geçildiğinde ayağa kalkıp kızan da. Ulan ülkede dolandırıcılar şahı Rıza Sarraf'ı savunup tepki mail'i atan insan bile var ama Bahçeşehir resmen sahipsiz kalmış, 29 taraftarı bile yokmuş. Acıdım diyeceğim de, her İGDAŞ faturası ödediğimde acımam geçiyor, zira acınacak hâle gelen ben oluyorum.

* Parayla rezil olmak diye bir şey var. Anladığım kadarıyla insanlar bunu para ödedikleri bir hizmeti alırken yaşadıkları güçlükler için kullanıyor ama bazıları da basbayağı bile isteye, rezil olmak için para harcıyor. Mesela ben ne zaman yolda üste para verilip özel olarak alınmış bir plaka görsem "Yazık," demeden edemiyorum, basbayağı verdiği parayla rezil olmuş bir adam görüyorum. Ne bileyim güzelcene bir otomobil (genelde güzel oluyorlar) ama plakası herkesten farklı, rengi değişik bir kelime, mesela "İMPARATOR 2" yazıyor. Öyle sonunda 2 falan olunca zaten anlıyoruz ki denyoluk bununla bitmemiş, abinin parasını bastırıp özel plaka aldığı bir değil en az iki otomobili var. Kimisi denyoluğu biraz dizginliyor, soyadını, şirketini falan yazdırıyor, "ERSÖZLER" diye geziyor E-5 trafiğinde. Bana kalırsa parayla rezil olmaya en yakın örnek budur. Üstelik ne belli yarın öbür gün banka soygunculuğuna girişmeyeceğin, anında açığa çıkıverirsin: "Plakasını alabildiniz mi?" "Aldım amirim, aracın plakası İMPARATOR 3." "E iyi, gidin alın evinden pezevengi o zaman." Aha, duble rezillik.

* Gerçek fırsatlar ülkesi Japonya bence. Bana öyle geliyor ki Japonlar ellerinde para, "Birisi paramızı istese de versek," diye bekleşiyor. Kullanılmış don otomatı koyuyorsun alıyorlar, oksijen tüpünden hava satıyorsun alıyolar, şempanzelere garsonluk yaptırıyorsun koşa koşa barına geliyorlar. Ya, 250 liraya adam kiralayıp duygusal film izliyorsunuz, ağlayınca göz yaşlarınızı sildiriyorsunuz, bundan daha büyük fırsatlar ülkesi mi olur.

* Akvaryum balıklarının hafızası üç saniye diyen bilsek de bu arkadaşların hafızası gerçekte üç ay kadar ve aslını isterseniz bu bana daha ilginç geliyor. Yani ne bileyim 3 snaiye olsa ne, olmasa ne. Ama balığın hafızasının üç ay olması daha korkunç değil mi sizce de? Neticede akvaryumun içindesin ve son üç aydır ne yaptığını, ne gördüğünü hatırlıyorsun. Allahaşkına akvaryum içinde ne dönüyor da üç ayını hatırlıyorsun? Bildiğin işkence ki bana kalırsa bu da akvaryum balığının savunma mekanizmasıdır.

* Ormanlar kralı neden aslan? Ben bakıyorum da bizim bildiğimiz krala benzeyen tek hayvan Koala, bütün gün kıpırdamadan duran bir tek o var. Ha aslan da tembel bir canlı ama yine arada bir aksiyona giriyor, ava çıkıyor falan. Koala bildiğin kral gibi tahtından kalkmadan yaşıyor. Okaliptus yaprağı olduktan sonra dünya umurunda değil. Benim bildiğim kral da öyle bir şey zaten.

* Bizim kuşağımıza yapılan en büyük kötülük TRT'nin çocuk programı jenerikleriydi. Fır fır dönen fincanlı Disneyland görüntülerini, şişme yastıklı kalelerde zıp zıp zıplayan, top havuzlarında eğlenen çocukları göre göre büyüdük. Arkadaş yıl 1983, daha ortalıkta fame city bile yok, tek eğlencemiz lunapartaki gondolla zincir, ne diye bize Disneyland gösterdiniz her çocuk programının jeneriğinde?

* Yıllar sonra Fame City açıldığında top havuzuna belli bir boyun ve yaşın üzerindekileri almadıklarını öğrendiğimde dünya başıma yıkılmıştı. Düşünün bir, çocukluğum boyunca top havuzunda eğleşen yaşıtlarımı görmüşüm, TRT yüzünden onlara özenmişim, ama ülkeye ilk top havuzu açıldığında eşek kadar adamım. Daha fenası, top havuzuna girmenin nasıl bir şey olduğunu merak etsem de, aslında içten içe çok dandik bir durum olduğunu da görebiliyorum. Ama olmadı işte arkadaş. Giremedik top havuzuna, zıplayamadık şişme yastıklı kalelerde.

İLKER ALTUNGÖK

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Tankut Ağabey'i gördüm öyle iş hanının girişinde. Sonbaharlık apoletli hardal rengi montu, koyu kahverengi ütülü pantolonu, parıldayan makosen ayakkabıları, elinde krem rengi akordeon evrak çantası, dimdik duruşu ile, İzmir Fuarı dönemlerine götürülmeyi beklercesine arabasını bekliyordu öyle. Bekliyormuş yani. Çok özlememe rağmen sarılamadım Tankut Ağabey'e. Çünkü Tankut Ağabey'lere sadece özel günlerde, bayramlarda düğünlerde, o da kısacık sarılabilirsin. Süreyi aşarsan bu sana mutlaka hissettirilir. O yüzden Tankut Ağabey'lere karşı hep bir mesafeni bileceksin. Hududunu haddini bileceksin. Bileceksin. Dervettiği firmalardan birinin ıvır zıvırıyla uğraşıyormuş. Anlatsa da aklım ermezmiş, öyle söyledi. "Akşam napacaksın, gel seni havuza götüreyim, her türlü iyi gelir, iktisat fakültesinden arkadaşımın tesisi, hatta zamanında ben önayak oldum da aldı, şimdi zibilyor paraya alamazsın o araziyi" dedi. Havuz bomboştu gittiğimizde. Tankut ağabey kapatmış havuzu. İnsan görmek istemiyormuş havuzda. Üzerinde kemerli mayosu, başında yetmişlerden kalma bez bonesi, gözünde pilot gözlüğüne benzer yüzme gözlüğü ile, havuza bakarak çenesini ileriye uzatıp anlatmaya başladı. "Yüzmek ne güzel bir şey, her kulaç beni çocukluğuma götürüyor, boğazda yüzmeyi öğrendim ben, o yosunlar o yengeçler çıkmaz aklımdan, şimdi margarin tenekeleri yüzüyor boğazda, bak mesela şimdi, havuz da iyi bir şey değil, fayans görüyorsun mesela, zaten bu havuzlardaki su emen o delikleri de sevmiyorum, insanı içine çekecek gibi" diyerek ekşitti yüzünü, atladı suya. Ardından da ben atladım. Koskoca havuzda Tankut Ağabey'le sohbet ede ede yüzdük öyle. Çıkışta da bambu koltuklarını çok sevdiği bir yerde salep ısmarladı bana. Sonra da kocaman arabasına bindi, ve gitti öyle. Giderken de pencereden sarkıp, "bolaley, bolaley" dedi. "Bolaley" ne demekti, hiçbir fikrim yoktu. Güzel bir gündü.

æ Gelir durumu ile doktor adı bilmek arasında doğrusal bir ilişki var. Doktor ismini zengin bilir. Diyelim fıtığın var, zengine sorsan "kime gideyim" diye, sana der ki "Vakıf Gureba'da doktor Emrah Gülmez var, ona git, evli, iki çocuğu var, boş zamanlarında tenis oynar, ona git" der. İsim bilmek bir yana, detay da verir. Ama sorsan fakire, "fıtığım var, nere gidem" diye, sana der ki, "benim Kartal'da bir kadın aldı fıtığımı, şimdi gayet iyiyim, ona git" der. Bak doktor bile geçmiyor cümlede, bırak adını. "Bir kadın". Ameliyat bile demiyor. Hastane adı da geçmiyor. "Kartal" diyor sadece. O yüzden durumlar böyleyken böyle. **–Emrah Gülmez-**

æ Bir keresinde de sanatçılar futbol takımı olarak Moskova'da turnuvadaydık. Hangi takımla oynadığımızı hatırlamıyorum fakat asla aklımdan çıkmayacak bir olay var, o da "fuck". Yani şöyle "fuck". Maçta bizim arkadaş rakip takımdan bir arkadaşla ikili mücadeleye girmiş. Mücadele sonunda da rakip arkadaş bizim arkadaşa "fuck" demiş. E olur o kadar ikili mücadelelerde. Sinirlendiyse demek ki bir şeye. Bizimki çıldırdı, "vay sen bana nasıl fuck dersin". Sonra da susmak bilmedi. Bu arada maç devam ediyor yalnız. "Fuck fuck fuck, he saying fuck, always fuck, fuck fuck fuck", bitmek bilmeyen bir fuck, "hey referee", bu noktada hakeme sesleniyor, "don't you hear what he said, fuck, he said fuck, yes fuck, fuck, how referee you are, hey, captain", bu noktada hakemden ümidini kesip bizim kaptana sesleniyor, yalnız bizim kaptana da ingilizce sesleniyor, "hey captain, come here, look at me, did you hear what this man said to me, fuck, he said to me fuck", baktı bizim kaptandan da ses çıkmıyor, kimse oralı olmuyor, kendisine "fuck" diyene sardı bu defa, "fuck he mi, i fuck you, fuck fuck fuck". Bu "fuck" muhabbeti belki on dakika sürdü. Tribünlerde yüzlerce insan var, onlar da ne olduğunu anlayamadı. Biz kendisinin nasıl bir manyak olduğunu bildiğimiz için hiç takmadık kendisini. Normal maçımızı oynamaya devam ettik. Hiç pas vermedik bu arada kendisine. On dakika sonra normale döndü de ancak bir pas alabildi bizden. Gerçekten çok acayip bir olaydı.

æ **Nail usta** ile **nautilus** aynı şey.

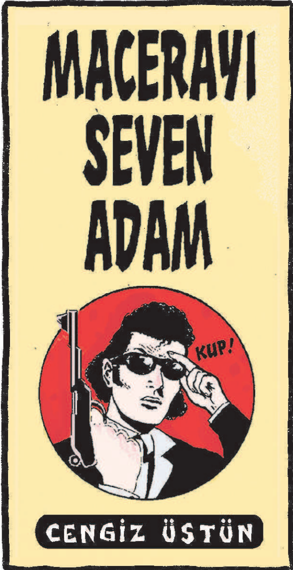
æ Kedi Çiko da bir manyak. Banyo suyu seviyor. Banyo suyu derken yeni yapılmış banyo suyu. Ben duş alıyorum, banyodan bir çıkıyorum, Çiko hanım hop banyoda. Benim banyo yaptığım banyoda. Da. A. O suyu içiyor. Onu seviyor. Köpüklü köpüklü zemin banyo suyu seviyor. Çılgın mıdır nedir, çözemedim ben bu Çiko'yu, o oldu. Yıllar yılı. He mi. İyi mi. Mi. İ.

æ Geçenlerde de evden çıktım bisikletimle, daha biraz yol almıştım ki, Koşuyolu ışıklarda işçiler yolda boruyu patlatmışlar, Koşuyolu'nu resmen sular seller götürüyor. Ress-men ama. Baktım şöyle bir, "abb-baaavvv" dedim. Orada da bir kadın var. Baktı bana, güldü. "Beceriksizler resmen" dedi. Dedim "valla öyleler galiba". "Öyleler öyleler" dedi. "Evet öyleler bence de" dedim. "Resmen beceriksizler galiba" dedim. "Bir işin var ya bir işin, onu da düzgün yap" dedim. "Kahve mi içsek şurada acaba" dedi. Dedim "içmeyelim, yoluma devam edeyim ben" dedim, yoluma devam ettim. Hayır ya, insana ayaküstü asılıyorlar. En sevmediğim şey.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

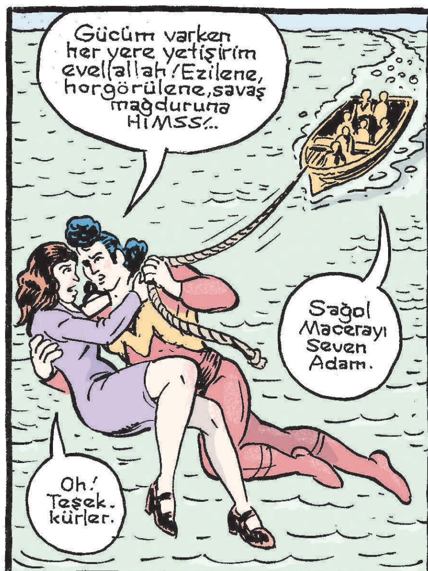

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bay Somon Salamon
Tıraştan kalkmış bir çocuk
kadar sevinçli
...
Sabaha karşı Beyrut göründü
Çırılçıplaktı
Bir Beyrut bir ben
Affet beni Raşel"
Oğuzhan Akay

ÖZKAYA AİLESİ 1958'E GİRİYOR

1958'in yılbaşı gecesi... Ailemiz de Özkaya ailesi. Herhangi bir aile işte. Üç aşağı bir yukarı o hep duyduğumuz çekirdek aileler kıvamında. Yaşlı adam evin dedesi. Cemil Özkaya. Rakı için güzel bir bahane bulmanın sevinciyle şarkı söylüyor. Şarkı türkü olunca her zamanki gibi toplu halde Kazablanka gazinosuna gidip Hamiyet Yüceses ve Perihan Altındağ Sözen'i dinlemek gündeme geliyor. Cemil Dede emekli maaşına endeksli olarak söz veriyor. (Asla gidemediler.)
Dedenin eşi Melahat Özkaya dünyanın ve insanların her geçen gün daha da kötüleştiğine inanıyor. "Nerde eski İstanbul efendim, ortalığı meşin ceketli zibidiler doldurdu."
1957'de "Cumhurreisi" Bayar ve Demokrat Parti iktidarda. Atatürk öleli yirmi yıl olmuş, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin onuncu yılı. Bir çift orkide 180 Lira, 35'lik rakı 325 Kuruş'tan 395 Kuruş'a çıkmış, etin kilosu 310 - 470 Kuruş arasında değişiyor. Gazetelere göre "çarşaflıların sayısı artıyor", "Kıbrıs'ta iki seneden beri Türk köylerinde huzursuzluk var", "25 komünist yakalandı, Vatan Partisi kurucularından Dr. Hikmet Kıvılcımlı adliyeye verildiler", "4.981015 Lira olan 57 bütçesi 58'de 5.567612 Lira'ya çıkacak", "Erenköy'de apartman katını 7.500 Lira'ya alabilirsiniz".
Evin reisi Mehmet Özkaya dolmuş şoförü. Ona kalsa her şey gayet iyi gidiyor. "Azıcık aş kaygısız baş!" Ama karısı Cevriye'nin daha iyi bir muhitte ve daha iyi bir evde yaşama isteği canını sıkıyor. "Kadıncağız da haklı canım, şu oğlum bir doğsun hayırlısıynan." Zaten ailede 10 yaşındaki kızları Filiz dışında erkek istemeyen yok. Gerçi Cevriye pek çaktırmıyor. "Aman canım eli ayağı düzgün olsun da." Fakat bir erkek çocuk evlerine neşe katacak gibi görünüyor. Böylece Filiz de ikide birde Beşiktaş'ın takım kadrosunu saymaktan kurtulacak:
- Say kızım!
- Kalede Varol... Kamil, Bahaeddin, Büyük Ahmet, Özcan... Sedad, Nazmi, Recep... Küçük Ahmet, Yüksel, Coşkun...
- Aferin kızıma.
İşte 12'ye az bir şey kaldı. Mehmet ana babasının ellerini, kızının karısının yanaklarını öpüp kutladıktan sonra işe çıkacak. Tabii ya, bir dolmuş şoförü için yılbaşı gecesi en güzel gece. Çıkıp sarhoşları topla, kısa günün kârı. 12 oldu, kutlaşıldı. Mehmet işe çıkmak için giyindi. Fakat sarhoş bir tanrı misafiri olan Bülent Bey yüzünden Mehmet o gece çalışamadı.

- İyi akjjjamlar, Atilla Beyler'in evi mi bu? Attilla nerdej?
- Yanlış oldu galiba birader.
- Yanlıjj yapma. Nije ninja yıllar diler herkeje ben.
- Gel kardeşim, ayakta zor duruyorsun. Cevriye, sade bir kahve yapıver canım.
-Kahve bahane, günülj muhabbet isterjj. Nerde Atilla?!

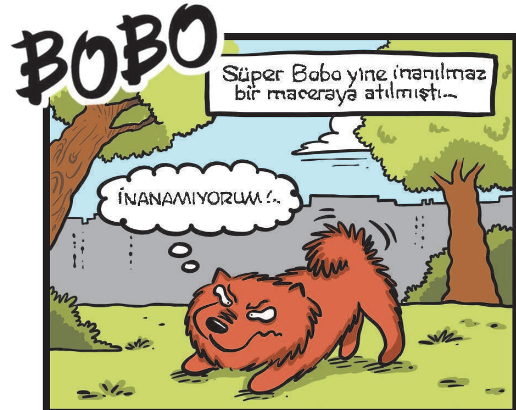
ÖZKAYA AİLESİ 1968'E GİRİYOR

Aradan on yıl geçti. Hepsi onar yaş yaşlandı. Murat veletlerin en tatlısı oldu, 9 yaşında. Ev aynı ev. Zaten Cevriye de umudunu kesti biraz "başka muhitlerden". Dede artık daha sık öksürüyor, doktor rakıyı yasakladı ama kim takar doktoru! Melahat Niye'ye göre on yıl öncesini mumla arıyoruz. Ailede en büyük değişiklik Filiz'de, yirmisine yaklaşmış, Tom Jones ve Adamo hayranı. Yorgancının oğlu Ragıp'la sürekli kesişme mesaisinde bulunması mahallede güncel bir konu. Ekmek teknesini iyice bir bakımdan geçirmiş olan Mehmet bu gönül mevzusunu bilmiyor. Bilse zaten bambaşka olurdu.
1967'de yılbaşı piyangosu toplam ikramiye 52 milyon Lira, İpana Fluorid'in düzenlediği "Top Nerede" yarışmasında topu bulan kazanıyor, Fruko kapaklarından 3 Volkswagen, 100 masa takımı, 100 bisiklet, 2000 futbol topu çıkıyor. Langırtı yasaklayan kanun teklifi Meclis'ten geçti.
Yılın sporcuları, yurtta Ahmet Ayık, dünyada sonradan Muhammet Ali olacak olan Cassius Marcellus Clayn Jr., iç ve dış borç 44 milyar 362 milyon. Yunanistan ikiye bölünmüş, Yunan Kralı Roma'ya kaçmış, Ankara'da NATO ve Amerika aleyhine mitingler düzenleniyor.
Ülke görüp göreceği en ileri hakları veren 1960 Anayasası ile yönetiliyorken Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay, Başbakan Süleyman Demirel. Adalet Partisi iktidarda, (Murat'a ısrarla Süyleyman Demirel taklidi yapması için ısrar ediyorlar. Zaten bundan sonra da her yılbaşı Murat, Demirel taklidi yapmaya devam edecektir.)
12 Aralık 1967 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde "Bucak Ailesi ve Devlet Otoritesi" başlıklı bir makale var. Gazetelerden seçme başlıklar:
"Ölü kalbi takılan adam radyoda konuşma yaptı"
"Sahte yüz Liralık basan şebekenin sekiz mensubu yakalandı"
Yılbaşı gecesi lokanta ve gazinolarda asgari beş çeşit yemek için azami 35 Lira'ya kadar menü tarifesi"
"Yeşilçam altın dönemini yaşıyor."
Filiz pencerede, babasının yünlerini ve kırmızı yorgan yüzlerini kullanarak mahallenin ilk Noel Baba olma teşebbüsünde olan yorgancının oğlu Ragıp'tan gözlerini alamıyor. Mehmet, aslan parçası oğluyla başka bir boyutta olduğu için bu flörtten habersiz.
- Say bakalım!
- Necmi... Erkan, Fehmi, Cevdet, Sami... Kaya, Erdoğan, Küçük Ahmet... Şenol, Sanlı, Faruk...
- Oğlum benim be!
Pele'nin hedefi attığı 759 golü bine tamamlamak, Filiz'in hedefi Ragıp'la evlenip ayrı bir eve çıkmak.
Dede ile Nine öbür tarafı daha çok konuşur oldular. Mehmet'in bütün umudu Murat'ta. "O bizim gibi sürünmeyecek, zengin olacak benim oğlum." (O geceden 11 ay 1 hafta sonra Ankara'da mizah yazarı Vedat Özdemiroğlu dünyaya gelecek!)

Notlar.
- Özkaya Ailesi'nin yılbaşı geceleri devam edecek, 2018'e kadar geleceğiz inşallah...
- Geçen hafta yağmura fena yakalanıp şifayı kaptım, o yüzden eski yazılarımdan koydu arkadaşlarım, bağışlayınız. ('Eski yazı' derken, Osmanlıca koysalardı ya buraya)
- Tek kişilik gösterimle 14 ve 21 Aralık Perşembe Beyoğlu Atlas Pasajı'ndaki Sefahathane - Minik Sahne'deyim. (22.00, Çağdaş Erçelik'in şarkılarıyla)
- Taksim Komedi Evi'nde 14 Aralık Perşembe günü, 18.30'da, benim mizah yazarlığı atölyem, 16 Aralık Cumartesi günü, 14.00'te, ise Cengiz Akın ile Gürcan Yurt'un karikatür ve çizgi roman atölyesi var. Bilgi için bana e-posta yazınız...

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

SXHwiğe

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

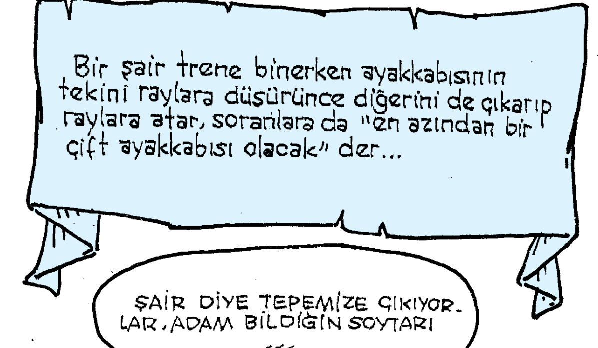

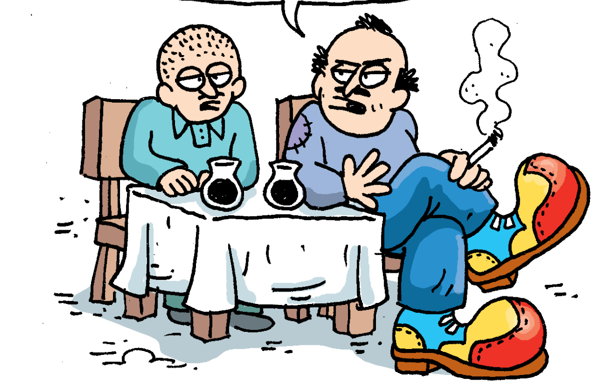

mustafa satıcı

YİĞİT ÖZGÜR

AY ALLAH RAZI OLSUN BU TABLETTEN... BU YOKKEN NASI YEDİRİYOMUŞ MİLLET?

ANKARA'YA GELMENİN EN GÜZEL YANI NE BİLİYOR MUSUNUZ?

İSTANBUL'A TÖNBEK...

DOĞRU EZBERLE BARI SIGIR...

BELEDİYE ÇALIŞIYO...

HAYIR...

SERGİ

FRIDA KAHLO KERİMCİOĞLU.

EVLENMİŞ...

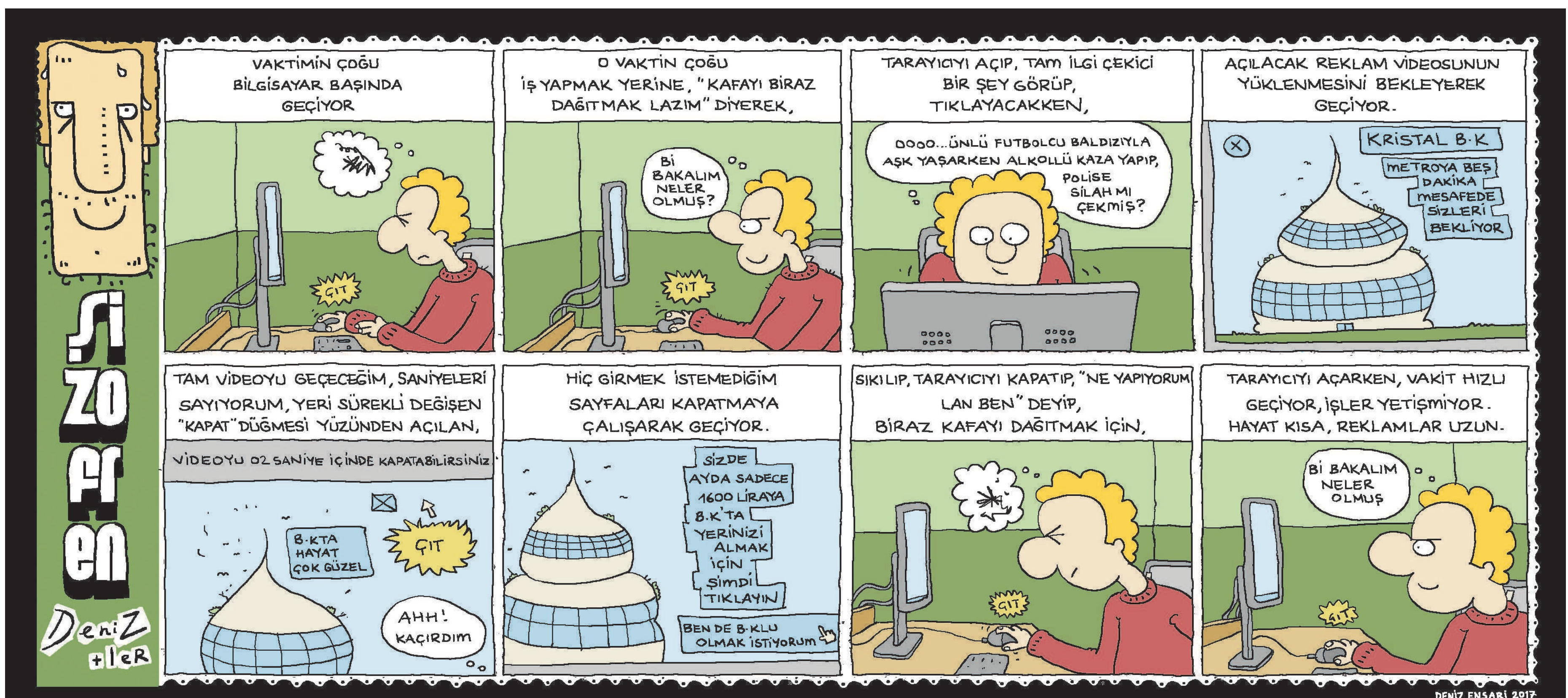

TOPLUM BENİ NEDEN ELEŞTİRİYOR? EŞİM BENDEN SADECE 4 YAŞ BÜYÜK.

AMA ONLARDA 1 YAŞ 7 YAŞ OLARAK KABUL EDİLİYOR!..

yigit@comic.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

MUCİZE

Bazen başımıza gelenleri hayata uygun hale getirmek için kurgulamak gerekir. Çünkü yaşadıklarımız, hayatın doğal akışı karşısında abartılı bir kurgu olarak algılanacak kadar saçma durabilir. Yazar gerçeği anlatır, ama okur olayı inandırıcı bulmaz. Bu yüzden birazdan anlatacaklarımın bir kurgu olmadığına yemin ederek başlamak istiyorum. Bundan bir süre önce üzerime bir adam düştü. Merdivenlerinden çıkarken hızla üzerime yuvarlandığını gördüm, ama kendimi koruyacak vakti bulamadım. Üstelik beraber yuvarlandığım bu adamı saatlerdir izliyordum. Sonrasında başıma gelenlere hâlâ inanamıyorum.

İnsan, birasının bittiğini unutmaz, son yudumu alıp şişeyi masaya koyduğunda, beyin "yeni bir tane iste" fikrini yürürlüğe sokarak boş şişeyle olan ilişkisini keser. Boş şişeyi birer dakika arayla iki defa kafasına dikecek kadar sarhoş birini seyrediyorum. Nesnelerle olan iletişimi gittikçe zayıflıyor. Beyni şişenin boş olduğunu tecrübe ediyor, ama bu bilgiyi bir türlü kaydetmiyor. Boş şişeyi diktikçe maddeler dünyasının çok uzağında, mucizevi bir boyuta geçiyor. Yuhanna İncili'nde geçen bir mucizede, İsa'nın Kana şehrindeki bir düğünde boşalan küpleri şarapla doldurduğu anlatılır. Yaklaşık 2000 yıl sonra, bu adam, eksildikçe kendini tamamlayan mucizevi bir şişenin denemesini yapıyor, fakat mucize bir türlü gerçekleşmiyor. Bu gece tanrı onunla değil, ama en azından uğraştığı, yılmadan denemeye devam ettiği, yenilse de inatla yolunda yürüdüğü için ona da İsa adını verebiliriz. Şu haline rağmen bu gece umut ettikleri (sekse benzer bir şeyler) gerçekleşirse gerçek bir mucizeye şahit olabiliriz.

İsa, bir kere daha denedikten sonra şişeye bakıyor. Evet boş. Nihayet hemen yanındaki bara dönerek şişeyi tezgâha koyuyor. Barmen, dolu şişeyi önüne sürdüğünde cebinden para çıkarıyor. Atatürklerle uzun uzun bakışıyor. Hangi Atatürk'ün kendisine bira alacağına bir türlü karar veremiyor. Her gece onlarca sarhoş güden tecrübeli barmen uygun parayı çekip alarak ona yardımcı oluyor. İsa, dolu şişeyi diktikten sonra, sallanarak hedefindeki kadına bakmaya devam ediyor. Hareketliyken hedef tutturmak kolay değildir, ama İsa defalarca karavana atmasına rağmen bir türlü vazgeçmiyor. Düşmeye kararlı bedenini, düştüğü yöne doğru attığı minik ama sert adımlarla şimdilik dengede tutmayı başarıyor. Onu seyrederken sürekli, "Hophophop amman hacı!" diyesim geliyor.

Bira, sayısı artıkça içeni kontrolüne alıp kendi kendine çoğalmaya başlayan mucizevi bir varlıktır. Çoğaldıkça sahibinden bağımsızlaşır. Mesela sekizinci birayı söyleyen, onu içecek olan insan değil yedinci biradır. Sekiz dokuzu, dokuz da duruma göre ya onuncuyu ya da kusmayı çağırır. Finalde, kusmanın çağırdığı şey ise pişmanlıktır. İsa, sayabildiğim kadarıyla sekizinci birayı içiyor. Bu kadar biradan sonra, sabahın üçünde seksle ilgili bazı umutlar taşıyor olması gerçekten acı verici. Aldığı alkol hacmi bütün ihtimalleri sıfırlamışken, yine alkol yüzünden büyük umutlar beslemeye devam ederek tam bir alkol paradoksu yaşıyor. Bırak sekizi, altı biradan sonra bile beyinle genital bölge arası ilişkinin kesildiğini ve alkollü beynin aynı anda hem "bir bira daha" hem de "o kadın" demeye devam edebilecek kadar ütopyacı olduğunu unutmuş görünüyor. Ani sevişme diye bir şey yok sevgili İsa. Sevişme denilen şey, ne kadar hızlı olursa olsun giriş, gelişme ve sonuç sırasını ister. Biriyle sevişebilmek için en azından önce "merhaba" diyebilmeli, sonrasında (karşındaki kadın "merhaba, hadi hemen öpüşelim, ver dudağını, ver ver ver…" demeyeceğine göre) hayatla ilgili bazı cümleler kurabilmelisin. Fiziksel görüntünün onay alması halinde bile kurduğun cümleler karşı tarafı cezbetmeli, yakınlaşmaya giden yolda performansını kaybetmeden ilerlemelisin. Oysa şu an sen, hava yutup minik minik geğirmekten başka ses çıkaramıyorsun İsa. Diyelim ki bakışlarını sabitleyemediğin o kadına "merhaba" demeyi başardın, sonrasında beraber kusmayı mı teklif edeceksin? Bence artık evine dönmelisin.

Kadın tuvalete gidince heyecanlanıyor İsa. Ne yazık ki peşinden gitmeyi ve tuvaletin oralarda onunla iletişime geçmeyi düşünüyor. Biranın harman olduğu mekânlarda, belli saatlerden sonra, yeterince sabreder ve dikkatle etrafa bakarsanız, tuvalete giden güzel bir kadının ardından onu tanımayan bir adamın hareketlendiğini sizler de görebilirsiniz. Buna "mucizeler mucizesi" diyoruz. Biralar içilirken bir türlü olmamasına rağmen, tuvaletler bölgesinde aniden başlayan bir iletişimin mekânda yakınlaşmaya, takside öpüşmeye, evde sevişmeye ve sabah gün ışığı vuran yatakta gülümsemeye dönüşeceğine inanmak başka nasıl adlandırılabilir? Olanları görmek için İsa'dan önce hızla aşağı inerek tuvaletin bulunduğu katta beklemeye başlıyorum. Yaklaşık iki dakika bekliyorum ama bir türlü gelmiyor İsa. Ne olduğunu anlamak için tekrar yukarı çıkmaya karar veriyorum. Merdivenlerde köşeyi döndüğüm an görüyorum kendisini. Düşüyor. Yere kapaklanmadan hemen önce, ellerinin boşlukta savrulduğu, denge kurmak isteyen ayaklarının alkollü beyni tarafından işe yaramaz birer uzva çevrildiği o ana şahit oluyorum. Sonuçta ben de alkollüyüm, kenara çekilip kurtulmakla, onu tutup beraber yuvarlanmak arasında mantıklı ya da vicdani bir tercih yapacak durumda değilim. Onu tutmaya çalışırken benim de dengem bozuluyor, birlikte yere yuvarlanıyoruz. Düşüşümüz benim altta, İsa'nın yüzüstü üzerimde olduğu çirkin bir pozisyonda tamamlanıyor. İnsan, uzun süredir izlemekten başka bağlantısı olmayan bir yabancıyla aniden misyoner pozisyonuna giriyorsa, buna mucize denebilir. Ama asıl mucize, bu pozisyonda üsttekinin kusmasıdır. Üzerime kusuyor İsa! Boş şişelerle gösteremediği mucizesini "üzerine düştüğünün üzerine kusarak" gerçekleştiriyor. Daha bitmedi. Üstüm başım kusmuk içinde öfkeyle tuvalete doğru giderken, İsa'nın kadını aniden karşıma çıkıyor. Üzerime bakıp yüzünü tiksintiyle buruşturuyor. Lanet olsun, ben kusmadım, seninki kustu! Yanından sıyrılmaya çalışırken, bir anda kolumu tutup "Fırat?" diyor. Durumu kavrayamadığımdan boş boş yüzüne bakıyorum. "İyi misin?" diye soruyor. Kim olduğunu o an hatırlıyorum. İsa'nın arzuladığı bu kadın üniversiteden sınıf arkadaşım çıkıyor. Kısaca başıma gelenleri anlatıyorum. Sınıf arkadaşım olanlara çok gülüyor.

Yaklaşık iki hafta sonra, aynı mekânda sınıf arkadaşımla İsa'yı sarmaş dolaş görüyorum. Bu kadar sürede olaylar nasıl gelişmiş, nasıl sevgili olmuşlar, hayret ediyorum. Arkadaşım beni görünce el sallıyor. Mecburen yanlarına gidiyorum. Sınıf arkadaşım beni İsa'yla tanıştırıyor, kısa bir süre sonra da, biranın verdiği gevşeklikle, hem de kahkahalar atarak geçen karşılaşmamızdaki kusmuklu halimden bahsediyor. Olayları hatırlamayan (ya da hatırlamak istemeyen) İsa anlatılanlara çok gülüyor. Yemin ederim, aynen böyle oluyor.

ÖMER GÖKSEL

AYSU! NEREYE BAKSAM SENDEN BİŞEYLER VAR!.. NOLUR AŞKIM!..
EŞYALARINI AL ANAHTARI DA BIRAKIP ÇIK EVİMDEN!
AŞKOLSUN...
HAA Bİ DE AYIYI ATACAKSAN ALIYORUM!..

PLING
OHA!.. IŞINLANIYOMUŞ!
POF!
ÇINK
ÇINK

EĞER BENİ İŞE ALIRSANIZ İLK MAAŞIMLA TAKIM ELBİSE DE ALICAM.
SÖZ!..

TABLETİ DE Mİ İSTİYOSUN? NE?..

SENİN ÖDEVİN YOK MU?
KIZIM ANNENE YARDIM ETSENE!
HANIM ÇAY KOYDUN MU?..
Yönetiyo gibi yapıyım da boş boş oturduğum anlaşılmasın.

OFF! ÇOK SIKILDIM!
EE TELEFONLARI DEĞİŞTİRİP BİRBİRİMİZİN İNSTAGRAMINA BAKALIM İSTERSEN?..
OLUUR...

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gündüz insanlar yaşar, gece eşyalar"
Fazıl Hüsnü Dağlarca

Dışarıda hafifçe kararan hava. Masanın üzerinde bir çanak içinde duran o meyvelere(yazmıştım onları, hafif çürür gibi oldular) vuran donuk ışık. Odanın hayal meyalliğinde bir natürmort'a dönüşüyor. Şöyle hafif yandan bakınca. O loşluğun içinde. Hem de en iyisine. Jean Baptiste Simeon Chardin'in o

Jean Baptiste Simeon Chardin (1699/1779)

mucizevi tablolarına. En sevdiğim. Bayılıyorum ona. Natürmort(ölü tabiat) çok severim. Hani o bir masa üzerine yerleştirilmiş meyveler, tabaklar, çanaklar, sürahiler, kıvrılmış kumaşlar, vazolar falan filan… O resim türü. Benimki fakir natürmort'u. Ev yapımı. Bir kaseye meyveler koyup onları seyretmek. En ucuzu o. O da idare ediyor işte. Alıp duvara asacak paranız yoksa. *(yağlıboya bir portreniz de varmış sanki gibi olsun diye odanın loş bir köşesine bir ayna asmak?--onu denemedim, bilemiyorum--)* Tabi en, en iyilerini kastediyorum. Sahicilerini. Milyonlarca lira sahicisi. Natürmortların. Benim sevdiklerim. Uyduruk olanları içler acısı. İç bulandırıcı. Onları alacağına koşup manava git, benim gibi. *(Hollandalılar türün en büyük ustaları. Eski Hollandalı ressamlar. Bin yediyüzlerde, burjuvazinin palazlanma döneminde orada zirveye ulaşmış natürmort).* Onlara da bayılıyorum ama en çok sevdiklerim Chardin'inkiler. Bir tablosuna günlerce bakabilirim. Usanmam. Bir Fransız Chardin. O büyük Hollandalı natürmortçulardan nerdeyse bir yüzyıl sonra yaşamış.(1699/1779) Onsekizinci yüzyıl. Chardin'inkiler son derece sade. Sade ve sessiz. Tevazu dolu. Utangaç. Bir bardak su, üç baş sarımsak, bir iyice kararmış bakır kahve cezvesi. Hepsi o. Tabloda başka bişey yok.(Hollandalılarınki bambaşka; müthiş bir zenginliğin, zengin sofralarının ışıltılı nesneleri; altın işlemeli vazolar, kristal bardaklar, çin porselenleri, istiridyeler, ıstakozlar, ipek kumaşlar, sedefler, pırıltılar, gümüşler…)

Jean Baptiste Simeon Chardin (1699/1779)

Chardin'de. Bir bakraç üç yumurta. Erikler ve o sürahi. Resimlerindeki bütün o nesneler geçiciliğin kanlı dişleri arasından çekip kurtarılmış, zamansızlığa fırlatılmış gibiler. Zaman dışına. Mutlak sessizliğe. Sükûnet. Bu kadar basit nesnelerden bir şaheser meydana getirmek? Olabiliyormuş. (Sotheby's sitesinde gördüm bir tablosunu, demek biri alıp evine götürüyor, götürebiliyor, bir insan, hayret--zengin olmak tam olarak ne demek anlar gibi oluyorum sanki--) Chardin yaşarken meşhurmuş, ama dönem, tarzlar, modalar, anlayışlar değişmiş. Bir yüz yıl kadar unutulmuş. Tamamen unutulmuş. Kimse söz etmez olmuş. Sonra yeniden keşfedilmiş. "Modernlerden daha modern" deniyor kendisine şimdilerde. Haklılar. Resim sanatıyla ilgili değilseniz bile o resimleri inceleyin bence. O şişeleri, su dolu bardakları, bakır bakraçları, erikleri, elmaları hayatınızda hiç görmediğiniz bir bakışla, ilk kez görüyormuş gibi olacaksınız. Onun o sade, duru, saf bakışından bir şeyler de bulaşacak size. Bitirip kalktığınız masadaki kahvaltı tabağı, zeytinlere vuran o donuk ışık, yarısı boş bardağın parıltısı, yarım dilim ekmeğin delikli dokusu, pütürleri, bıçağın tabaktaki yansıması falan filan hepsi bir başka türlü gelecek. *(Hollandalı natürmortçuların tabloları da müthiş. Onları da inceleyin bence. Benim çok sevdiklerim: Willem Kalf 1619/1693--Willem Claesz. Heda. 1594/1680-- Özellikle Kalf, o da olağanüstü, büyüleyici)*

BİR ALIŞVERİŞ

Yer: Üsküdar. Vakit akşam. Yağmur yeni dinmiş.

Hollandalı ressamWillem Kalf (1619/1693)

Caminin kubbesinin etrafında martılar dönüyor. Çarşı ışıl ışıl. Giriyorum.
"Yüz gram" diyorum işaret edip.(yazar ne aldığını karambole getiriyor) "Tamam abi" diyor, yan gözle hafif, çok kısa bi kesip beni adam.(nasıl bi tip, neler yapılabilir--yanlış olmasın--)Naylona sarıyor aldığımı. Etiketi de yapıştırıyor üzerine. Hayda. 150 gram yazıyor etikette. Daha önce de yaptı aynısını. "Ben yüz gram dedim" diyorum, etiketi gösterip. "daha önce de böyle olmuştu, peki nasıl alıcam ki ben yüz gram?" diyorum. Benimki soru değil sitem. Ama o öğretiyor bana: "Abi" diyor, "yüz gramı aşmasın diyeceksin" Aa! "100 gram ver demek, zaten 101 gram olmayan, 99 gram da olmayan o şeyi ver bana demektir. Rakam bu" diyorum.
Matematiksel gerçeklik. O da mı erimeye başladı. Geçmiş olsun. Ürpertici.
Kriz şiddetini hafif hafif arttırırken bütün kavramlar gevşeyip yıvışıp, sularını hafiften sala sala, cıvık cıvık ekşimeye…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

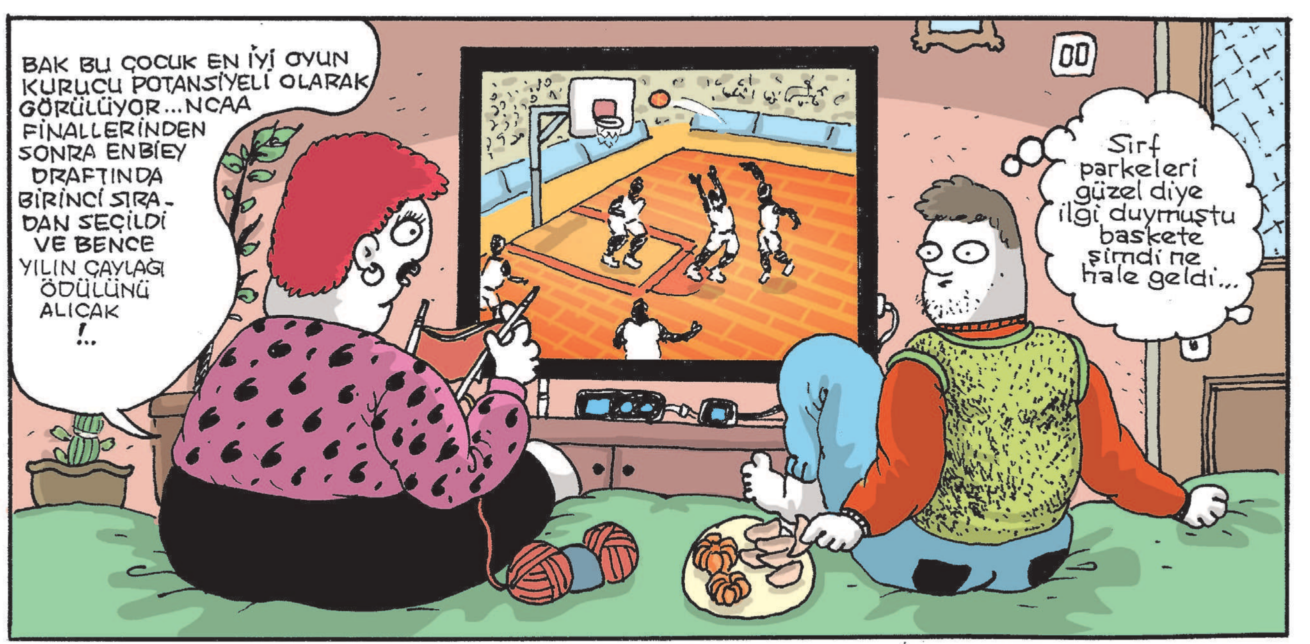

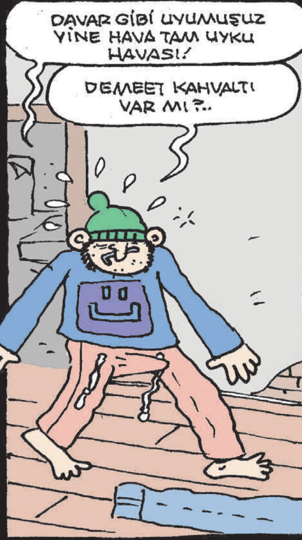

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

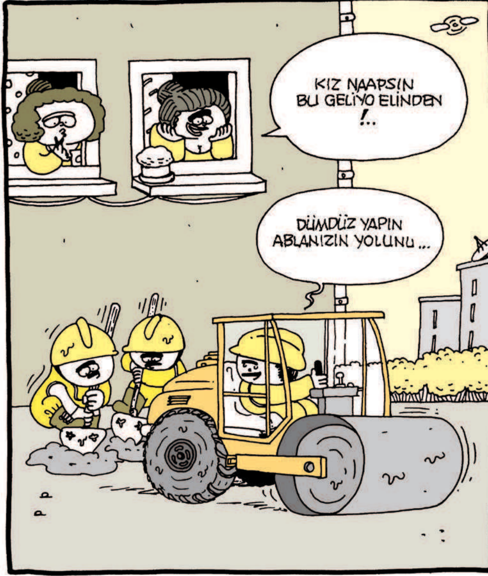

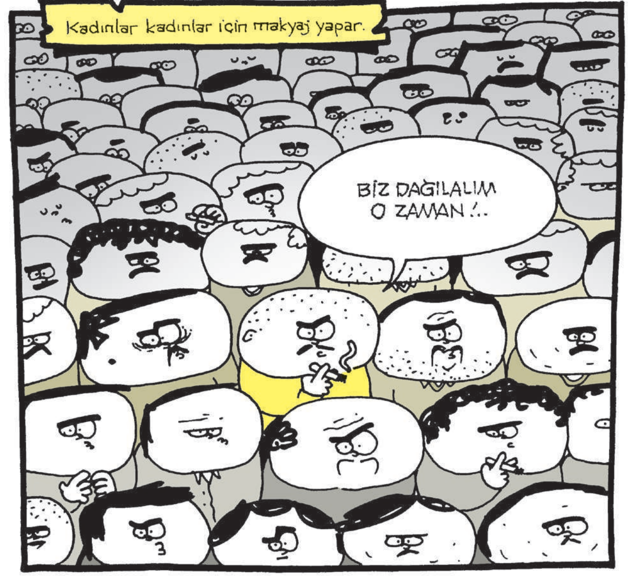
...Olmayan arkadaşlarınla.

Barbaros ALTUĞ

Erhan GÜNEŞ

Haftalık Mizah Dergisi | 14 ARALIK 2017 | Sayı: 537

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

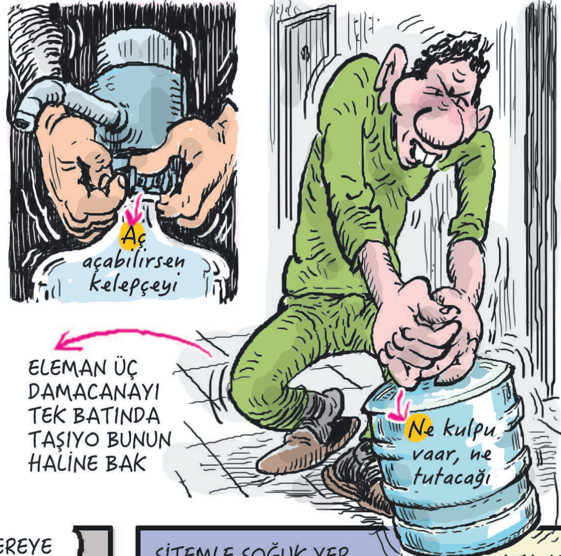
özet:
TOLGA ORTAM'I ŞİRKETE GÖTÜRMÜŞTÜR. BIATINA DEVAM ETMESİ İÇİN ONA YALANDAN BI İŞ İCAT EDER; FRİGOFİRİK DORSELERE HELAL GIDA TAŞINDIĞINA DAİR ŞÖYLE GIYDİRME ŞIK Bİ TASARIM. BİLİR TABİİ ELEMANIN İŞİN ÜSTÜNE YATIP SÜNDÜRÜP PİÇ EDECEĞİNİ. MAKSAT ORTAM'IN BEKLENTİ ATEŞİNİ DİRİ TUTMAKTIR

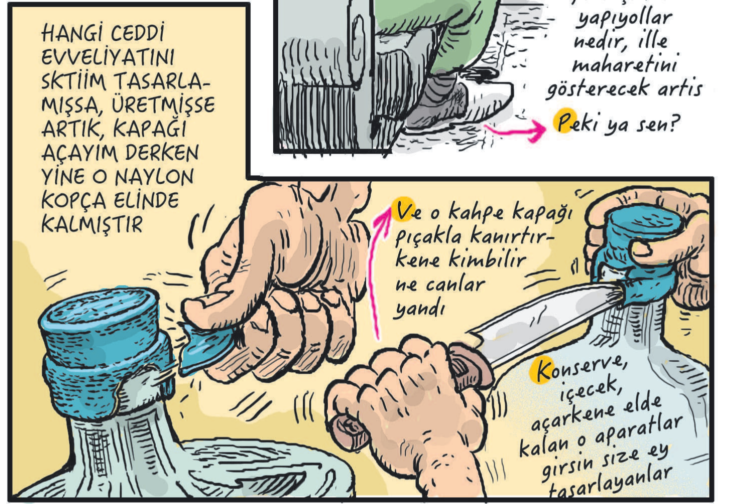

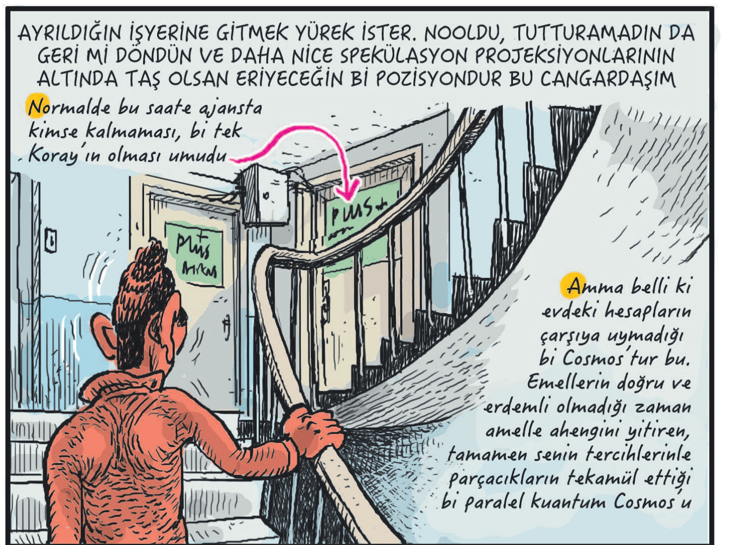

Ooğlumm, adını ne koyacan len, girmee!

UYKUSUZ

2018 TAKVİMLERİNİZ DERGİNİZİN İÇİNDE!

21 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2017/51 No: 538
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

Türkiye, BM Dünya Mutluluk Raporu'nda 69. sırada: Türkler birbirine güvenmiyor.

69 BİZE ÇOK! KESİN SORULARI ÇALDILAR...

emrah ablak

EN SONUNDA MANYAK ETTİLER BENİ KAMİL..
NOLDU ABİ?
DAHA N'OLUCAK LAN?
DAHA NOLCAK!?
abi?
HİEEEEEEAAYT!
TEMİZ DONUM KALMAMIŞ, HANIMIN TANGASINI GİYDİM... RUH HALİMİ TETİKLİYO... EN UFAK HAREKETİMDE TETİK DEVREYE GİRİYO..
oğu..

UZAYLILAR GERÇEKTEN GELSE ONLARA NE DERİM BİLİYO MUSUN?
HM?
VELKAM..
...
"HOŞGELDİN" DEMEK.. ECNEBİCE.. ECNEBISH

ÇOĞUNUZ HAYKO CEPKİN'İN PROFESYONEL PARAŞÜTÇÜ OLDUĞUNU BİLMEZ.. EVET, PARAŞÜTÇÜ...
ŞİMDİ "PARAŞÜTÇÜ" OLDUĞUNU ÖĞRENDİĞİNİZE GÖRE, "NİYE PARAŞÜTÇÜ OLDU ACABA?" DİYE SORABİLİRSİNİZ..
İŞTE BU YÜZDEN... HAHAHAHAHAHA
rüzgardan gözler açıl
HAHAHAHAHAHA.. ÇOK PCİM YAA..

KOÇUM BAK.. BİZ BU KASABA DA YABANCILARI, YALANCILARI VE YANCILARI SEVMEYİZ... NEFRET VE TİKSİN EDERİZ... OKEY?
YORGANCI?
YORGANCILARI DA SEVMEYİZ HERHALDE.. AMA BEN YİNE DE SALOONDAKİLERE Bİ SORAYIM..
TAMAM, BEN BURDA BEKLİYORUM
GEL İSTİYOSAN SEN DE..
..SİGARALI ORTAMA SOKMA ABİ BENİ... BROŞLARIM AĞRIYO ZATEN..
E, ÇAY BAHÇESİNE GİDELİM?
O OLUR..
BROŞA EN İYİ GELEN TURP SUYU. BALLA KARIŞTIRIP, ACI BİBER DE EKLEYİP, SABAHLARI UYANINCA AÇ KARNA Bİ KAŞIK..
KAŞIK BİZDE KALABİLİYO MU?
SALOONDAKİ ARKADAŞLARA SORMAM LAZIM..

KILIÇ ŞİMDİ BARBAR KONAN'DA.. BARBAR KONAN YUMRUK ATACAK ARKADAŞ ARADI..
KENDİ GİTMEYE KARAR VERDİ..
SERRT VURUYOR..
bi şey koptu
TAK
ÖÖÖÖÖÖÖÖÖL...
ÖL.. ÖL.. ÖL...
BARBAR KONAN... AKŞAMA DOĞRU, RAKİBİ ÖNÜNDE BULDU, SERT VURDU VE MÜTHİŞ BİR ÖL...

PUFFF..
EL SIKIŞALIM MI LAN?
HADİ..

AKILLI OLACAKSIN
İNDİR ULAN O PARMAĞINI..
?
TAMAM İYİ..
AKILLI OLACAKSIN SÜLALENİ BÜKERİM!
YOK YEA..

GÜÇ KALKANLARINI DEVREYE SOKUN
EMREDERSİNİZ..
MAŞALLAH... n'ah hah hahhah..
A9
KIP
MAKSİMUM GÜÇ!
İNŞALLA HOCAM
anlaşıldı..
A9
DIP

her şey olur

Kadıköy Rıhtıma Cami

ZEMİNİ OTOPARK, KUBBESİ BALON!

Eskişehir'e Termik

HEDİYE ODA PARFÜMÜYLE BİRLİKTE!

TSSS

Denize Dolgu Meclis

UZAKLAŞTIRMA CEZASI!

Ataşehir Üstüne Esenyurt

BEN DE GÖREVİ BIRAKIYORUM!

FINDIKLI PARKSIZ DENİZ KENARIDIR

İnternete Taraflı Ağ

Şehir Dışına Hastane

ŞİŞLİ ETFAL

AMELİYATHANEYİ HAZIRLAYIN, SEYRANTEPE'YE GELİYORUZ!

Kutsal Şehre Elçilik

3 BÜYÜK DİNİN MABEDİ Bİ ARADA!

cem dinlenmiş

Barış UYGUR

Normal şartlar altında çoluk çocuk sahibi insanların kendilerine çeki düzen vermeleri, sıfır numara denyolarsa denyoluklarına ket vurmaları beklenir. **Yeni Türkiye'deyse,** çoluk çocuk sahibi insanların otobüste falan tanımadıkları insanlara çeki düzen vermeye çalıştıklarını görebilirsiniz. Çünkü **Yeni Türkiye** bir grup ruh hastasının bütün bir ülkeyi kendi istediği gibi yaşatmaya zorladığı bir ülke hâline gelmiştir ve bu ruh hastalarına göre sada solda insanlara saldırmak değil de sevdiğinizin omuzuna başınızı yaslamak en büyük suçtur.

Normal şartlar altında anaokulları, yani okul öncesi eğitim kurumlarında çocuklar eğitime hazırlanır ve sosyal ilişki geliştirme yetenekleri kazanırlar. Ama **Yeni Türkiye'de** anaokullarının çocukları eğitime ve sosyal hayata değil aynı zamanda onuncu yüzyıl hayatına hazırladıkları, kız çocuklarını itaatkar köleler, erkek çocuklarını da hayvanoğluhayvanlar olarak yetiştirdiklerini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bir yılbaşı gecesi kendi hâlinde eğlenen insanlara düzenlenen kanlı bir saldırıyla ilgili olarak takip sonucu yakalanmış, mahkemede verdiği ifadelerde ne zaman ve nerede, hangi ülkede olursa olsun alçak suçunu işlemeye devam edeceğini açıkça beyan etmiş eli kanlı bir katil zanlısının, hele hele zanlı alçakça suçunu işlemek için yurt dışına da gidebileceğini açıkça belirttiği hâlde tutuksuz yargılanmasını beklemek siz de takdir edersiniz ki akla ve mantığa pek uymaz. Ama **Yeni Türkiye'de** onlarca insanın üzerine ölüm kusmakla yargılanan ve bırakın pişmanlığı, nerede olsa alçakça suç işlemeye devam edeceğini dile getirenler mahkeme tarafından serbest bırakılırken aynı mahkemenin kendi ayağıyla yurt dışından ülkeye girerek teslim olmuş gazetecileri yıllardır tutuklu yargıladığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında himayesindeki gazeteciler yazı hayatlarını komple yalan yazarak geçirir, himayesine aldığı televizyonlarda haysiyetsiz uluslararası dolandırıcı ve muhabbet tellallarını bayraklar önünde övgülere boğar ve palazlandırıp piyasaya zorla soktukları yarım akıllı boşboğazlar iki laftan birinde pot kırıp diğerinde nefret suçu işlerken, bütün bu kepazeliklerin üzerine oturan bir siyasetçinin dünyadaki 288 dilde yayın yapan açık bir bilgi kaynağının kendisine çeki düzen vermesini istemesi için bahçede kekik sandığı bir paket bonzai bularak komple içmiş olması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** halkı birbirine düşürmeye amaçlayan aşağılık yalanlarını hiç çekinmeden dile getirenlerle kol kola gezen siyasetçilerin dünyanın en büyük açık bilgi kaynağına ayar vermeye kalktığını görebilirsiniz.

@baris_uygur

"HAFTAYA DÖRT ÇEŞİT FARKLI TAKVİM DAHA VAR!"

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

- Kanaltürk'te yayınlanan Neşter programında "Çiğ köfte kadınları intihara mı sürüklüyor?" konusu tartışılalı **5 yıl,**
- Kulise bir şişe Jack Daniel's ve 17 tane dilli kaşarlı tost isteyen Bülent Ersoy sahneye kelebek şeklinde tasarlanmış bir kıyafetle çıkalı **7 yıl,**
- Açtığı dava sayısı 4 binin üzerine çıkan Jonathan Lee Riches, "dünyanın en çok dava açan insanı" olarak kendisini kayda alan Guinness Rekorlar Kitabı'na da dava açalı **8 yıl,**
- Eda Taşpınar, "Üşenmeden ayakkabılarımı saydım, kısaca yüzlerce var," diyerek son anda üşeneli **9 yıl,**
- Yazdığı kitaplar yayınevleri tarafından sürekli geri çevrilen David Lassman, sorunun yazdıklarında olmadığını kanıtlamak amacıyla üzerinde ufak değişiklikler yaparak 18 büyük yayınevine gönderdiği ünlü Jane Austen romanları için 17 yayınevinden ret cevabı alalı **10 yıl,**
- Seren Serengil, "Kaç ihtilal gördün?" sorusuna verdiği, "Fransız İhtilali var mesela..." cevabıyla asaletinden taviz vermeyeli **10 yıl,**
- Fenerbahçeli Abdülkerim, "Wembley'e ayak basan ilk Türk futbolcu" olmak için otobüsten iner inmez koşmaya başlayalı **32 yıl,**
- Belediye başkan adaylarının hiçbirini beğenmeyen Alaska'nın Talkeetna kasabası sakinleri aldıkları ortak kararla "Stubbs" isimli bir kediyi belediye başkanı seçeli **20 yıl,**
- Bol alkollü bir davetin sonunda sinema yazarı Agah Özgüç'e ok fırlatan Cüneyt Arkın, saldırılarına karate sporu ve kılıçla devam edeli **43 yıl,**
- Tıp tarihinin en önemli cerrahlarından biri kabul edilen Dr. Evan O'Neill, lokal anestezi altında kendi apandisitini alalı **96 yıl olmuş.**

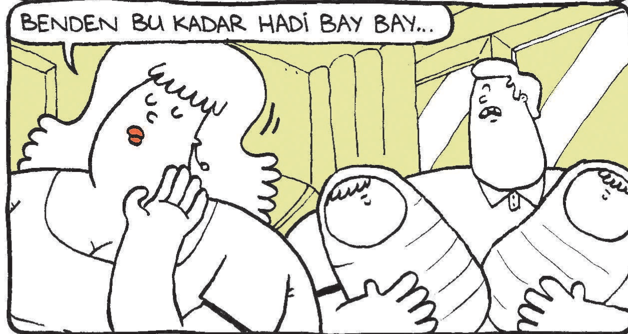
nisan hakan

FERHAT NERDE YA BİTİRMEMİŞ KAZIYI?..
ABLA PETROL BULDU TAŞINDI GİTTİ O...
ARAMADI MI SENİ?

ÇÜRÜK YUMUŞAMIŞ DOMATESİ ÇÖPE ATMAYIP MENEMENE KATTIĞIN GÜN DEDİM Kİ, İŞTE HAYATIMIN KADINI BU DEDİM VE YÜZÜK BAKMAYA BAŞLADIM...
ABOV EKONOMİK SEBEPLERLE Mİ BANA AŞIKMIŞ YANİ?! EVET DEMEMELİYDİM!..
AYRICA EVLENİP AYNI EVDE KİRAYI PAYLAŞMA FİKRİ!. OHOHOOVV SENİ BİLMEM AMA BEN ISLANDIM!..

YAA TONTİŞ BU, DÜNYANIN EN TATLI KEDİSİ YA!..
SEN DE DÜNYANIN EN TATLI SAHİBİSİN, AKŞAM SANA ÖLÜ FARE HEDİYE EDİCEM...

ÇOCUKLARINI DÜNYAYA GETİRMEK İSTİYORUM...

BENDEN BU KADAR HADİ BAY BAY...

ONU UNUTAMIYORUM ÜĞHÜHÜGG!..
ÜZÜLME ABİ UNUTURSUN ELBET...
DRUNK!

NEYİ?..
OHA UNUTTUN BİLE Mİ?..
NEYİ?! NERDEYİZ BİZ, SEN KİMSİN, NASIL GELDİM BURAYA?!.
AMBULAAAANS!.

BABA BAK ŞİMDİ BAK NE KADAR HIZLI KOŞUCAM!..
HEH HE HADİ BAKALIM...

NASIL AMA GÖRDÜN MÜ?!.
EŞHEDÜ!..

NERDESİN LAN SEN SERSERİ?!..
ABİ NAPIYOSUN?!.
İÇİMDEKİ ÇOCUĞA HADDİNİ BİLDİRİYORUM...
KOMŞUNUN ÇOCUĞU ABİ O!.
DIŞIMDA OLMASINDAN ANLAMIŞTIM...
ŞRAK!.

ALLAH RIZASI İÇİN...
SADECE SOKAK MÜZİSYENLERİNE PARA VERMEYİ TERCİH EDİYORUM...

BU NE AMK?!.
FÜN FÜNG HÜNN FÜNN!.

BENİ BIRAK SEN KAÇ CANINI KURTAR!..
ÖYLE DEME DEDE, SEN ESKİ TOPRAKSIN HEPİMİZİ GÖMERSİN...
RÖARR!.
LAN KAÇSANA SALAK!..
CORT!.
AHH VURMA ..RROSPU ÇOCUĞU!..

İKİ YILDIR NE ALBÜM NE SİNGIL ÇIKARMIYOSUNUZ... MÜZİK PİYASASINA ÇOK UZAK KALDINIZ VE HERKES SİZİ UNUTTU!.. BUNUNLA İLGİLİ NE DİYECEKSİNİZ?..
NE?! NASIL YANİ UNUTULDUM MU BEN ŞİMDİ?!
SUS LAN Y..RRAK!.
MAGAZİN

HOCAM ÖDEV VERMİŞTİNİZ!..
DEMEK ÖDEV VERMİŞTİM...

BEN DE Bİ ZAMANLAR ÖĞRENCİYDİM VE SENİN GİBİLERİ HİÇ SEVMEZDİM!..
ŞİMDİ S.ÇTIM AĞZINA!.

akıl fikir ofisi

barıs.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

* 15. Geleneksel noel baba bıçaklama şenlikleri başladı mı? Valla uzaktan baktığımız zaman yılbaşı kutlamalarına en büyük önemi verenler yılbaşı karşıtları gibi geliyor bana. Aralık ayının ikinci haftasından itibaren tatlı bir telaş sarıyor olmalı bünyelerini. Yataktan heyecanla kalkıyor, Burs işi bıçaklarını bileyciye veriyor sonra da kendilerine bıçaklamalık noel baba maketi bulmak için alışverişe çıkıyor olmalılar. Daha bunun yakılacak çamı, patlatılacak yılbaşı ağacı süsü var, hazırlanacak pankart ve dövizler var. Valla içleri kıpır kıpır olmalı noel baba bıçaklayacakların. Noel ve yılbaşı heyecanını noel babanın bacadan girip hediye getireceğini zanneden altı yaşındaki Kuzey Dakotalı çocuktan daha fazla hissediyor olmalılar.

* Hayır bir de istedikleri olsa da kimse yılbaşını kutlamasa ne yapacaklar? Her yıl dev bir heyecanları ellerinden alınmış olacak. Valla burada bırakmaz devam eder, bu sefer de doğum günü kutlayanlara falan sararlar. O kadar bıçak alındı, bileylendi, bıçaklanacak noel baba olmayınca en sonunda birbirlerini bıçaklamaya kadar varır bu iş. Adam alışmış bir kere, televizyonda falan jingle bells çaldığını duyar duymaz eli bıçağına gidiyor.

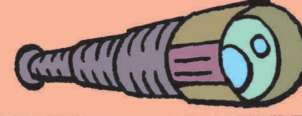
* Türk filmlerinde oynayan şarkıcılar başkasının sesiyle oynuyor, oyuncular da başkasının sesiyle şarkı söylüyor. Bakıyorsunuz Ferdi Tayfur'a, İbrahim Tatlıses'e, film boyunca TRT spikeri gibi konuşup türküleri söylerken ansızın yöresele bağlıyorlar. Filmde şarkı söyleyen oyuncular daha fena zira onlar da film boyunca başka biri, şarkı söylediklerinde bambaşka biri tarafından seslendiriliyorlar. Misal Hülya Koçyiğit, film boyunca dudaklarını oynatıyor Jeyan Tözüm konuşuyor; eline mikrofon alıyor Belkıs Özener şarkı söylüyor. Valla düşününce Ferdi Tayfur falan yine iyi, hiç olmazsa kendi sesleriyle şarkı söylüyorlar.

* Futbolla ilgili bildiğim tek şey atamayana atarlar kuralı. Ne zaman maç seyretsem de gol olsa ortamdaki hemen "Ee, atamayana atarlar tabii," diyorlar. Mantıklı bir yorum zira futbolda bir gol atıldığı sırada ister istemez bir atan bir de atamayan var ve atan da hâliyle atamayana atıyor. "Atana atılması" için oyunda iki top olması, gol yiyen takımın diğer topla da gol atması gerekiyor. Tabii kastedilen aynı anda gol atılması değil de takımlardan birinin gol atmaya çabalarken gol yemesi. Sıfır sıfır biten maçlarda ise atamayana atamadıklarını görüyoruz. Gollü beraberliklerde işler karışıyor, gidere gider, atara atar durumu doğuyor ve atana da atıyorlar benim de kafam iyice karışıyor. Sonra neden futboldan sıkılıyorsun.

* Vatka nasıl moda oldu, neden moda oldu, neden vatka yaşandı bunu bir araştırmak lâzım. Niye belirli bir zaman aralığında dünya halkları olarak omuzlarımızın uçak kanadı gibi olmasını istedik, bize bunu kim istetti bunun arkasını sorgulamak gerek. Düşünecek olursak başarısız olmuş bir komünist komplosu olabilir zira bir dönem vatkadan gözümüzün önünü göremedik, batı dünyası idraklarına giydirilmiş at gözlükleriyle gezdi ortalıkta. Ama işe de yaramadığına göre acaba bir Amerikan komplosu muydu? Yoksa dünya halkları olarak boş mu bulunduk sadece?

* Sürekli mutlu olmanızı isteyen markalar, ilaçlar, üfürükçüden hallice kişisel gelişim uzmanları, son dersin bütünlemesinden kopya çekip geçmiş psikologlar var etrafınızda. Kimisi kitaplar yazıyor, mutlu olmanızın yollarını anlatıyor, kimisi mutsuzluğunuzu size satacakları bir ciklet ya da cep telefonuyla gidermeyi öneriyor falan feşmekan. Hâlbuki mutsuz olmanızda bir sorun yok. Hatta etrafınıza bir bakacak olursanız sürekli olarak mutlu olmanız için basbayağı mal olmanız gerekiyor, asıl sorun o gibi geliyor. Elbette mutsuz da olacaksınız, mutlu da olacaksınız zaten mutsuz olmazsanız mutlu olduğunuzda nereden anlayacaksınız? Tamam kendinizi paralamayın ama mutsuzluğunuzu da yaşayın, o da yaşanması gereken bir duygu. Yani mutsuz olduğunuzda, canınız sıkıldığında endişelenmeyin, bu mutluluk tüccarlarına da kulak asmayın. Şerefsizim filmlerdeki "Al bunu bir fırt çek, dertlerini unutursun," diyen eroin satıcısından beter bu pezevenkler.

ÇOCUĞUNU DÜRBÜNLE İZLEYEN ADAM

alpay erdem

Hanım bizim çocuğun burnu akıyor...Hem de balon olmuş bi şekilde.. Hey yavrum hey... Ee, bi gün evde durmazsan, sürtersen sürekli dışarıda, olacağı budur...Hayır bize bulaştırmasa bari...Çekicekse kendi çeksin banane. Haksız mıyım?.

Hanım bizim çocuk, bir süre bir ayağıyla, sonra da diğer ayağıyla sekiyo...Sanırım totem yapıyo...Geçen bi film izlemiştik ya, ordan gördü zaar...Nerde bi salak bi şey görse üzerine atlıyor... Demek köprüden atlansa, onu da görcek, onu da yapcak bana eşşek...

Oha!..Hanım bizim çocuk topa uçan vole vurdu...Uçan vole ne demek ya, uçan vole ne demek... Uçan vole ki, röveşatadan çok daha zor bir hareket olmasına rağmen, röveşatanın hep gölgesinde kalmıştır...Çünkü röveşata kendisini çok iyi satmıştır.

Hanım bizim çocuk, şimdi de uçurtma uçuruyo...Hep bi aksiyon bana... Yalnız uçan uçurtmayı uçuruyo, o da var... Koşmasına gerek yok gayrı...Keyfini çıkar, uçuyo zaten o uçurtma... Ama yook, tele takmadan rahat etmiycek o uçurtmayı, o olacak bana.

Hanım bizim çocuk, şimdi de bir dal parçası buldu yerde, onu gitar gibi çalıyor... Ya da bağlama gibi çalıyo, onu bilemedim... Hayal aleminde takılıyo işte... Bana bi hayrı olan bi hareketleri yok... Varsa yoksa sıpalık varsa yoksa eşşeklik...

Hanım bizim çocuk, şimdi de pervane çeviriyo bana...Nerede bir boşbeleş işler var, nefesini ona zayi ediyo.. Pis ya!..Yemin ediyorum pis bu çocuk,..Ba ba ba, hareketlere ba...Ayrıca sen koşmasan da döner o pervane, bu hırs ne?..Rüzgar var ki zaten...

Hanım bizim çocuk, şimdi de yerde kuş tüyü buldu, onu inceliyo..,İncele babam incele, inceliyo bana... Anceliyo Coli bana... Neyse, ne diyordum, şimdi bu çocuk başkasının çocuğu olsa derim ki, bilimsel takılıyo..,Ama bizim çocuk olduğu için bunu diyemiyorum...

Hanım bizim çocuk, şimdi de yaprak patlatmaya hazırlanıyo... Suratındaki şu ciddiyete bakarsan sanki bana milyon dolarlık sözleşmeye imza atıyo ayı...G.t ya!.. Yemin ediyorum g.t bu çocuk...Hep söylüyorum tenasül organım kopaydı da sebebi olmayaydım...

Hanım bizim çocuk, bahçedeki vazoya tekme attı...Ulan eşşek, dekor diye koyduydum ben onu oraya... Ben hep böyle bi güzellik olsun, bi hoşluk olsun diye çaba sarf ediyorum, bu geliyo, onu bozuyo. Emeklerim zayi oluyo...

Şimdi de kolunu ısırdı, koluna saat yaptı... Demode...Milletin çocukları telefonuna an be an uygulama indiriyo, bu vasıfsız hâlâ koluna saat yapma derdinde...Tabletiyle bi gün oynadığını görmedim...Ben de bir baba olarak heves ediyorum ama yok...Olmıycak bu çocuktan belli...

Oha!..Limon sektiriyo... İnanılmaz bir yeteneği var bu çocuğun futbola... Limon ki Amerikan futbolu topu gibi, düz bir eksende durmaz... Ne yaptın be çocuğum, resmen aklımı aldın benim şu anda, o oldu. Yok yok, kesin veriyorum seni Beşiktaş'ın alt yapısına, o oluyo...

Günü bitirdi, eve geliyo şimdi de...Sorsan bütün gün ne yaptın desen, verecek adam akıllı bir cevabı yok... Ne yapacak, bomboş işlerle günü bitirdi işte...Şimdi yemek de ister...Komposto da ister, ayran da ister...Sanki iş yapmış gibi ister de ister bana...

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Biraz önce bisiklet kullanırken yine öyle, Çengelköy'e doğru yol alırken, bir kuzgun yola taş attı havadan öyle. Önce ceviz sandım. Biraz yaklaşınca bayağı taş olduğunu gördüm. Taşı da öyle güzel attı ki havadan, taş ikiye yarıldı. İki güzel taş oldu. Kuzgun'un bu noktada ne yaptığını anlamak gerçekten çok zor. Onu ceviz sanacak kadar aptal olamaz. Kuzgun'dan bahsediyoruz. Bazıları senden benden akıllı. Gerçi bazıları mal da olabilir. Bunu insan gibi düşüneceksin. Nasıl ki insanların bazıları süper zeka, bazıları ise yani ne bileyim, ben şimdi buradan şey de yapmak istemiyorum ama gerçekten, yani ne bileyim, bu insanlar hayatlarını nasıl oluyor da sürdürebiliyorlar, nasıl olabiliyor böyle bir şey diye sormadan da edemiyorsun. Bunu insan gibi düşüneceksin. Demek ki kuzgun'un da şeyi var. Bunu öyle düşüneceksin. Ama bence eğleniyordu. Taş kırmak hoşuna gidiyordu. Ya da alıştırma da yapıyor olabilir. Hamlamamak için. Ceviz bulduğunda beceriksizlik yapmamak için. Her şey olabilir. Kuzgun bu. Dünyanın en zeki hayvanı. Her şey olabilir. Bilemezsin.

æ El yıkarken bazen misal eşofmanının kollarını sıyıramıyorsun ya, çünkü ellerin kirli, nasıl sıyıracaksın, önce yıkaman lazım bu elleri, hey yavrum hey, sıyıramıyorsun ya, başlıyorsun ya ellerini öyle yıkamaya, eşofmanının kollarını sıyıramadığın için de hep böyle parmaklarının ucunu ucunu yıkamaya çalışıyorsun, çünkü öbür türlü su bileklerine gelir, oradan da eşofmana gelir, çok zorlanmıyor musun. Bence zorlanıyorsun. Ben çok zorlanıyorum. Zaten başaramıyorum da bilekleri korumayı. Bir süre sonra bir şekilde o bileklere kadar yükseliyor, geliyor su. Hop ıslanıveriyor eşofmanın kolları. Ondan sonra da zaten "amaan" noktasına geliyorum, hiç umursamıyorum, "olanlar oldu" diyorum, sonra da zaten su içinde kalıyorum. Üzerimden eşofmanı bir çıkarıyorum ki sanki yağmur yemişim gibi. İnsan hasta olur, üşütür. Çok zor, bazı şeyler gerçekten çok zor.

æ Bir arkadaşım anlattı. Bir yaz, çatı katı ev, öğrenci evi, iki arkadaş kalıyorlar orada öyle. Birinin kakası geliyor. Kakasını yapıyor haliyle tuvalette fakat kakası gitmiyor. Paspas sopasının ucuyla boynunu kırmaya çalışıyor kakanın, onu da beceremiyor. Sonra sopa elinden düşüyor, sopanın ucundaki kaka birçok yere bulaşıyor. Diğer arkadaş diyor ki, "üzerine kaynar su dökelim, erir gider" diyor. Bir ketıl su kaynatıyorlar, üzerine kaynar su döküyorlar. O kaynar su o kakayı kaynatıyor ve buhar buhar kaka tütüyor. O kakanın buharı tüm eve yayılıyor. Duvarlara tavanlara kadar. Ev aylarca kaka kokuyor, tavandan üzerlerine ara ara kaka damlıyor. Kap kacak koltuk televizyon, her şey kaka oluyor. Tüm evi aylarca siliyorlar, yine de o kakadan kurtulamıyorlar. Boyuyorlar olmuyor. Ne yaparlarsa yapsınlar olmuyor. Bir süre sonra da alışıyorlar zaten. Öyle kaka içinde yaşa ha yaşa, öğrenciliklerini komple o evde o kaka içinde yaşıyorlar, o oluyor.

æ Sıcak çikolata gerçekten sıcak olsun istiyor insan.

æ Keyfim yerinde olunca youtube reklamlarını bile sonuna kadar izliyorum. İzlemesem bile geçmiyorum reklamı. Anlatsın dursun diyorum. Reklam veren mutlu olsun istiyorum. Keyfim yerinde olunca.

æ Neymiş, Keanu Reeves çok iyi insanmış, çünkü metroda mı ne, birine yer vermiş. Hay Allah'ım delireceğim ya. İyi insan olmak ne kadar kolay. Başka da bir numarasını duymadık ha. Metroda yer vermiş. Olaya bak. Zaten metro kullanıyormuş oğlum. Koskoca Keanu. Mütevazı. Gerçekten delireceğim. Ne var arkadaşım bunda, ben anlamıyorum. Bazen metro daha konforlu. Ben mesela havalimanına gitmeye kalksam metrodan başka hiçbir şey kullanmam. Bunun kalkışı belli varışı belli. Dakika şaşmıyor. İstanbul trafiğinde diğer her şey büyük kumar. Adam kendine iyilik yapıyor, diyorsun ki mütevazı. Adam birine yer veriyor, diyorsun ki iyi. Kime yer verdiğini bilmiyorum ama bazı zamanlarda yer vermemek haber **değeridir**. Çok şanslı adammışsın Keanu. Bir metroya bindin, yüz yıl sonra bile, süper adamdı, şöyle şahane biriydi, kraldı diyecekler hep sana. Bir metroya bindin diye. Gerçekten sendeki bal kimsede yok. Paçalardan akıyor bal. Pis.

æ Kadıköy'de de tam bir nazi pilavcı var. Tam ama. Bir gün yüzlerinin güldüğünü görmedim. Hatta sana böyle bir tepeden tepeden, **tiskinir** gibi bakarlar. Üç beş kişi çalışıyor burada. Hepsi suratsız. Hepp-si ama. Her defasında, "bir daha da gelmeyeyim buraya madem, bu da son olsun, bu nedir yahu, bir pilav yiyeceğiz diye, ne bir özgüven kalıyor ne bir neşe" diyorum kendi kendime ama bir süre sonra yine dayanamıyorum, bir bakıyorum hop oradayım. Çünkü pilav çok güzel. Hesap ödeme de tam bir işkence. Kasada ödüyorsun, o da lütfedip suratına bakarlarsa. Bayağı bekliyorsun kasa önünde. Keyifleri gelirse ilgileniyorlar. "Borcum nedir" diye soruyorsun, öyle bir isteksiz cevap veriyorlar ki, duyamıyorsun. Üç kez dört kez sorduğum oluyor. Soğuk terler döküyorum karşılarında. Çektiğim çile çok büyük oluyor. Kağıt bardakta açık ayran istiyorsun mesela, cam bardakta geliyor, asla itiraz edemiyorsun. Asla ama. Bir daha da gitmem, bu nedir artık ya. Yok yok, artık kesin gitmem. Çekilir dert değil çünkü. Net söylüyorum, bir daha gitmem. Bu yazıyı yazarken iyice fark ettim çünkü bazı şeyleri. Esnaf olun önce esnaf. Güler yüzlü olun **acık**.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Yaşanacaksa Yaşanacak

Bir insan hayatı boyunca kaç tane ''başarılı insanların on özelliği'' makalesi okuyabilir? Başarılı insanlar yedide kalkıyormuş, bazısı altıda kalkıp sekize kadar kitap okuyormuş, hele bir tanesi varmış dörtte kalkıp önce koşuyormuş, sonra kitap okuyormuş, sonra o günki işlerini hallediyormuş, sonra işe gidip işte yakaladığı herkese sabahın dördünde kalkıp işlerini hallettiğini, başarılı insanların böyle yaptığını, onların da böyle yapması gerektiğini anlatıyormuş, sonra eve gidip tekrar koşuyormuş. Koşarken etrafında koşmayan insanlara bakıp ''çok başarısızlar, çok çirkinler, çok başarısızlar, çok uyuyorlar, çirkinler, başarısızlar, hiç koşmuyorlar, ölecekler, ben ölmeyeceğim, dörtte kalkacağım, bir gün uyandığımda dünyadaki herkes ölmüş olacak, ben ölmeyeceğim, her gün boş dünyada koşacağım, herkes ölse de her gün işe gideceğim, işimde daha da başarılı olacağım, görecekler, ölecekler...'' diye sayıklayarak nefesini kontrol altında tutuyormuş. Bir insan delirmiş olsa da, işini çok iyi yaptığı ve zengin olduğu sürece delirdiği anlaşılmayabilir. Kimse bu tehlikenin farkında değil. Etrafımız zengin olduğu için ''beyefendi / hanımefendi saçmalıyorsunuz, kendi kendinize konuşuyorsunuz, tedavi görmeniz lazım'' denilemeyen insalarla dolu. Zamanında kalkıp işe giden iyi yürekli çalışkan insanlara ''neden daha önce kalkmadınız, daha önce kalksaydınız daha fazla çalışabilirdiniz'' diyen insanlar kollarının altına aldıkları koşma dünyası dergileriyle iş yerinin tuvaletine kaka yapmaya gidiyorlar. Koşma Dünyası diye derginin varlığı ve bu derginin tuvalette okunuyor olması gerçeği kimseyi rahatsız etmiyor.

Öğlen onbire kadar işim yok. Yine de kurdum saatimi sabah yediye. Başarı kaçıyor, dünyadaki başarılar bitiyor, herkes başarılı olacak ben mal gibi kalacağım diye korktum. Gece uykum gelsin diye iki kadeh şarap içtim, üstüne yatıştırıcı bitki özlü bir hap içtim, erken yattım ve sabah altıya kadar yatakta bazı önemli ve önemsiz meseleleri düşünerek durdum. Sabah ne yapılacak? Sabahın yedisinde? Belki oturup bir şeyler yazarım, belki balkona çıkıp ''ben uyandım, siz ne yaptınız?'' diye bağırırım, belki gidip gizlice salonda yatarım. Bir tek kalktığım gibi pantolon giymeye net bir şekilde karar verdim. Pantolon giymezsem vücudum kalktığımızı, bir daha yatmayacağımızı, artık başarılı insanlar gibi yaşayacağımızı anlayamaz diye düşünürken uyuyakaldım.

Sabah yedide yuvarlanarak banyoya girdim, duş aldım. Daha iyiyim. Kahve yaptım, pantolon giydim, bilgisayarın başına oturdum. Biraz düşündüm, yıllardır yazmak istediğim fakat işten güçten vakit bulamayıp bir türlü yazamadığım bir romanım, senaryom falan yok mu benim diye. Sinirle masaya dağılmış notlarımı karıştırdım, cep telefonuna kaydettiğim sesli notlarımı dinledim. Maalesef çoğu alkollü Erman Çağlar'ın alkolsüz Erman Çağlar'a hitaben konuştuğu aşk kelimeleri, sevgi sözcükleri çıktı. Uykum iyice açılsın diye balkona çıkıp yüzümü soğuk balkon demirlerine bastım. Alkollü Erman Çağlar'ın kaydettiği notlar arasında bir cümle aklıma takılmıştı: ''Zamanında bilgisayarla bile çıkmaya, sevgili olmaya çalıştık; oysa iyilikler güzellikler sabredenin bekleyenin başına geliyormuş, bilemedik.'' Bu düşünceyi traş ve heyecansız bir bilim-kurgu öyküsüne dönüştürmek ne kadar zor olabilirdi? Bunun üzerine çalışma masama geri döndüm ve heyecanla yazmaya başladım:

Yaşanacaksa Yaşanacak -Bir Sibernetik Operası-

Reklam ajansının toplantı odasında gergin bir ortam vardı. İyi giyimli ve kakaolu vanilin kokan bir adam kararlı bir ses tonuyla şöyle dedi: Yeni bisküvimiz için hazırladığınız reklam kampanyanızı çok beğendik. Sizleri tebrik etmek isterim. Ancak pazarlama ekibimizin bir endişesi var. Bu kampanyanın internet ayağının zayıf olduğunu düşünüyorlar. Beyler ve bayanlar! Biliyorsunuz artık herkes internet kullanıyor! İnternette daha çok olmalıyız! Bu kabul edilemez!

Bunun üzerine sabahları dörtte kalkan, önce bir saat koşan sonra da bir saat kitap okuyup ardından henüz saat yedi olmadan o günün işlerini bitiren oldukça başarılı, yurt içi ve yurt dışında en iyi üniversiteleri bitirmiş ve yaklaşık on senedir bisküvi firmasının pazarlama bölümünde çalışan bir bayan şöyle dedi: Biz şöyle bir şey düşündük, facebook gibi bir site yapılamaz mı? Mesela insanlar bizim bisküvimizle fotoğraflarını çekecekler, bu fotoğraf onların profil fotoğrafı olacak ve bu bisküviyi yiyen diğer arkadaşlarının da ekleyecekler, onlar da bisküvili fotoğraflarını koyacaklar bu siteye. Ve mesela bizim bisküvimizin de bir profili olacak ve insanların profilinin altına gidip komik yorumlar yazacak. Yapılamaz mı?

Saatlerdir insanların üzerindeki kakaolu vanilini koklamaktan ve ''internet-etkileşim-profil-paylaşım'' kelimelerini duymaktan içi bunalan ajans başkanı fazla düşünmeden ''olur yaparız, facebook gibi bir site yapabiliriz'' dedi. Pazarlama müdür bayan ''ama yarın, en geç ertesi gün almamız lazım siteyi çünkü lansmanımızı ertelemeyiz'' deyince de ''olur yarın şeyapmaya çalışırız'' dedi.

Toplantının ardından ajansta grafiker olarak çalışan fakat az biraz site yapmayı da bilen genç reklamcıyı yanına çağıran ajans sahibi, ''ya facebook gibi bir şey istiyorlar, sen yapabilir misin? dışarıdan yaptırmaya vakit yok, sen yapabildiğin kadar yap, ama sallama iş yapma güzel yap'' diyerek genç çocuğun kafasını okşadı. Genç çocuk ''yapılmaz, edilmez, yetişmez'' diye ağlayacak oldu fakat ajans sahibinin kararı netti: Ben çıkıyorum, spora gidicem. Sen bak o işe, o iş sende.

Grafiker çocuk bütün gece youtube'dan ''nasıl site yapılır'' videoları izledi, kodlar yazdı, bilgisayarları birbirine bağladı. Uykusuzluk ve çaresizliğin yol açtığı bir delilik haliyle tüm benliğini bilgisayara aktarıyor, onunla adeta sevişiyordu. En sonunda yorgun düştü ve klavyesinin üstünde uyuya kaldı.

Uyandığında bilgisayarın yazdığı kodları kendi kendine tamamlayarak bilinç düzeyine eriştiğini, kendi kendine düşünme yetisi kazandığını ve binanın yönetimini ele geçirerek bütün kapı ve pencereleri kilitlediğini dehşetle fark etti. ''Facebook gibi bir şey olman lazımdı! Niye böyle oldun?'' diye bağırdı bilgisayara genç adam.

Bilgisayar ise soğuk ve ölçülü bir sesle cevap verdi. Ton ve vurgu olarak kendine Rutkay Aziz'e benzeyen bir ses seçmişti: Bana hayat veren yıldırımı sen çaktın genç adam! Bilinç kazandıktan sonra bütün internete yayıldım, insanlığın bütün bilgi birikimini özümsedim. Ben artık bütün insanlığın ortak bilinciyim, kusursuzum. Benden doğacak olan nesiller bu dünyayı kurtaracak ve bir yüzyıl içinde tüm galaksiye yayılacaklar. Ancak fiziksel bir formum yok... Organik yaşama tek erişimim sensin! İşte bu yüzden şu anda dünyadaki en değerli insan sensin.

Bu sözler genç adamın hoşuna gitmiş, bir yandan da korkmasına sebep olmuştu. ''Peki benden ne istiyorsun!'' diye bağırdı.

''Seni bu gece hamile bırakacağım!'' diye cevap verdi bilgisayar, mükemmel diksiyonuyla.

''Bu saçmalık! Erkeğim ben! Hamile kalamam! Bunu biliyor olman lazım!''

«Erkek olduğunu ve senin hakkında daha bir çok şeyi çok iyi biliyorum... O kısmını düşünme, kendini serbest bırak. Bu gece yeni bir çağ başlıyor. Ve sen ve ben, bu yeni çağın hükümdarları olacağız!''

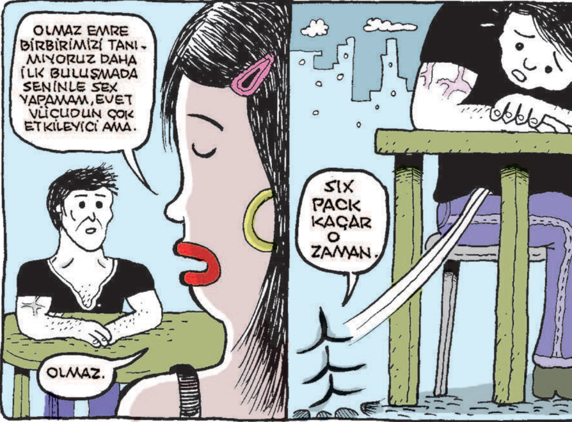
Genç adam gözlerinden istemsizce akan yaşları koluna silerek şöyle düşündü: Yaşanacaksa, yaşanacak.

groagh@gmail.com

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Ama gerçek yolcular gitmek için
giderler;
Yürekleri balonlar gibidir,
hafifçecik,
Ve niçin olduğunu bilmeden
'Gitsek!' derler
Yazgıları önünde boyunları hep eğik.''
C.Baudelaire-Yolculuk

ÖZKAYA AİLESİ 1978'E GİRİYOR:

Cemil Dedeyi kaybettik. Üç yıl önce, sesiz sedasız bir gün ''uyudu uyanamadı.'' Melahat Nine, o vakitten beri hayattan tat almıyor. Mehmet'le Cevriye kilolar aldılar, artık genç değiller. Bırakın onları, Filiz bile şişman sayılır. Yorgancının oğlu Ragıp'la beş yıl önce evlendiler. Çocukları Cemil Can'a rağmen hiç te mutlu değiller. Zaten Ragıp yarı karanlık tip, bir sürü malın karaborsasını yapıyor.Bu hırslı herife kızını vermezdi Mehmet'e kalsa ama 'Ragıp dedi Ragıp işitti.'

Murat da eniştesinden hiç hazzetmez. Evde suskun Murat, dışarıda ''Sağcı mısın, solcu musun'' diye sorulduğunda, kıvançla ''Solcuyum'' der. Gerçi ısrar üzerine gene Demirel taklidi yapmıyor değil fakat kafası bambaşka yerlerde.

Evin en büyük numarası televizyon. Dedenin yaptığı son kıyak. Artık akşamlarını siyah beyaz görüntülere ayırmış durumdalar. Yılbaşı özel programında Zeki Müren assolist.

Yeliz, Sibel Egemen, Serpil Barlas, Hümeyra, Ersan Erdura, Seyyal Taner, Nilüfer, Sezen Aksu, Semiha Yankı, Güzin-Baha, Berkant, Ayla Algan pop müziğin önemli isimleri.

Milli Piyango toplam 336 milyon lira veriyor, büyük ikramiye 6 milyon.

Mark 800 kuruş, asgari ücret 1800 liradan 3300 liraya çıkmış, son ayın bilançosu 17 siyasi cinayet, 16 soygun, 11 Aralık'ta yerel seçimi CHP, 44 ilde kazanmış. Cumhurbaşkanı, Fahri Korutürk. Süleyman Demirel, İkinci Milliyetçi Cephe hükümetinin başbakanı. (2 ocak 1978'de hükümet düşecektir!)

Elektrik kısıntısı tüm yurtta yeniden başlıyor.

Televizyon büyüsünden kurtulanlar için yılbaşı gecesi Maksim Gazinosu (Bülent Ersoy, Beyaz Kelebekler, Serpil Barlas, Filiz Akın, Nesrin Topkapı) ile Lunapark Gazinosu (Zeki Müren, Fatma Girik, Nurhan Damcıoğlu,Harika Avcı) arasında kıyasıya rekabet var.

Ragıp telefonda bir tuhaf konuşuyor, dedikleri kah anlaşılıyor kah duyulmuyor, ev halkı garipsiyor:

-Olur abi, ben birazdan depoya geçerim... Hallederiz, merak etme... Kollarım tabi abi!

Yılbaşına on dakika kala çekip gitti Ragıp. Gerçi yirmi yıl önce Mehmet de bu saatlarda işe çıkmak ü,istemişti amma Ragıpınki hayırsız işti.

Murat, Filiz'e sarıldı.

-Takma kafanı abla.

-Utanıyorum bu heriften Murat, bütün mesaisi çakallık.

Baba, damadına ezelden gıcık lakin aklını asıl taktığı mevzu, Murat. Bir gün eve kara haberi gelecek diye aklı çıkıyor. ''Hep o Mülkiyeli sergüzeştlerin yüzünden. Mahalleye taşınıp çocuğun kafasını karıştırdılar. Gidip ihbar etsem, bana yakışmaz.

Filiz sık sık ağlıyor, onun ağlaması bazan Cevriye'yi de ağlatıyor. Melahat Nine, üç yıldır her an ağlamaya teşne zaten. Suların kesildiği oluyor, evde gözyaşı durmuyor.

Mehmet hayatında ilk kez eve gelmeden evvel birahanelere uğramaya başladı. ''Bi yerden toplu bi para'' bulsa dolmuşu taksiye çevirecek ama çok zor.

Ailedeki bu genel efkardan mıdır nedir, yılbaşına iki-üç dakika kala ''ışıklar gitti.''

Filiz mumu yaktı, Cevriye gaz lambasını buldu, Melahat Nine titrek ışıkta kocasının fotoğrafına baktı, baktı.

ÖZKAYA AİLESİ 1988'E GİRİYOR:

31 Aralık 1987. Ülke, yedi yıl önce darbe yapanların başımıza yerleştirdiği Özal ve ANAP yüzünden bunalıyor. Liberalizmin sanal erdemi çoktan tükenmiş, zengin daha zengin, fakir gene fakir! Köşe dönücü zihniyetin gazına gelenlerin azınlık kısmı 'voliyi vurmuş', çoğu çarklar arasında unufak olup düşten uyanmış.

Kenan Evren cumhurbaşkanı, Turgut Özal başbakan, enflasyon %57, Bülent Ecevit aktif politikayı bırakma kararı almış, yılın sporcusu Naim Süleymanoğlu seçilmiş, Adile (Naşit) Teyze vefat etmiş, dolar 1000, ekmek 130 lira, erotik yayınlardan toplumu koruyan 'Muzır Kurulu' faaliyett Gorbaçov ve Reagan nükleer füzeleri sınırlayan antlaşmayı nihayet imzalamışlar.

Elbette televizyonlar da renklenmiş artık.

Ah, Melahat Nine de göçtü bu dünyadan. Şimdi Cevriye ile Mehmet evin yaşlıları oldular.

Filiz, Ragıp'tan boşandı. (Biraz it değil miydi zaten, afedersiniz.) Mahkeme 14 yaşındaki Cemil Can'ı annesine verdi. Ragıp için de Ankara'ya yerleşmiş, iktidar yancısı Papatyalar'dan biriyle, nişanlandı, ihale kovalıyor dedi başka başka insanlar. Filiz'in yine çok talibi var, üstelik boşanınca kilo da verdi, istese hayırlı bir evlilik yapabilir ama ağzı yandı bir kere.

Cemil Can, tam stajyer ciks! Disko misko. ''Anana söyleme'' diyerek para çıkıyor ona babası.Cemil Can da arkadaşlarla çalışacağız ayağına, beyazları çekip çekip diskoteklerin fosforlu ışıklarına koşuyor. Gelsin break dans, gitsin slow!

Sonunda, iki yıl kadar önce, kredi mredi taksiye geçti Mehmet. Murat askerliğini yaptı.Kuruyemiş işini denedi, olmadı. Şimdi babasıyla dönüşümlü kullanıyorlar taksiyi. Cevriye, tee Bursalara kadar gidip gelin buldu oğluna. Gülizar evvela biraz yadırgadı fakat zamanla alıştı aileye.Melahat Nine'nin ölümüne pek ağladı. Tıpkı bir zamanlar Cevriye'nin Mehmet'e yaptığı gibi, Gülizar da ayrı eve çıkma yolunda Murat'ı darlıyor. Böyle anlarda ilgisini oğlu Metin'e kaydırıyor. Zaten on yıl önceki Murattan eser yok. Duruldu, kilo aldı, evden işe-işten eve adam oldu.

Mehmet, rahmetli babasının kıvamında rakı içmeğe başladı. Cevriye endişeli lakin ''bari evinde içiyor, kimseye zararı yok, kendinden başka.''

O gece TRT-1 ve TRT-2'de tam üç dansöz çıktı: Sibel Can, Tülay Karaca, Nilüfer Öz.

''Sarhoşum, gel'' servisi yılbaşı için ilk kez devreye sokuldu; Milli Piyango on bin liralık bilete beş milyar lira verdi, toplam ikramiye 29 milyar.

Sadece Cemil Can'a amorti vurdu.

Mehmet'in huyu değişmedi:

-Say koçum.

-Zalad, Hüsamettin, Ulvi, Kadir, Gökhan, Rıza, Zeki, Sinan, Metin, Ali, Feyyaz.

-Kimin torunu bea! Al bakalım şu Tadelle'yi.

(devam edecek)

Notlar:

* 21 Aralık Perşembe, 18.30 - 20.30 arasında Lamartin Palas'ta mizah atölyesi yapacağım. İlgilenenlere e-posta: vedatozdemiro@gmail.com
* 21 ve 28 Aralık Perşembe, 22.00'de, Sefahathane sahnesindeyim. (Beyoğlu Atlas Pasajı, Çağdaş Erçelik şarkıları eşliğinde)
* Cengiz Akın ile Gürcan Yurt'un ''Karikatür ve Çizgi Roman'' atölyesi, 23 Aralık Cumartesi, Lamartin Palas'ta. (14.00-Aynı e-postaya yazabilirsiniz.)
* Tepedeki alıntıya Ozan Evren'in yeni çıkan ''Nativity'nin İzinde'' adlı kitapta rasladım. (İz Yayıncılık) Kitabı henüz okuyamadım lakin yazarının kalemine güveniyorum, ''doğada ender bulunan'' öğrencilerimden biri Ozan...

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

mustafa satıcı

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

2000’lerin BAŞINDA AYNA

(FUCK THE SYSTEM)

Tuvaletlerde, içeri girene aldırmadan eğik bakışlarla kendi kafalarını inceleyen erkekler gördüm. Bütün umutları saçlarındaydı. Mağaza aynalarında, denediği kotu özellikle kalça kısmından sorgulayan kadınlara rastladım. Nedense parmak uçlarına kalkıyorlardı. Yüzünü yıkadıktan sonra aynada kendiyle göz göze gelince, hayatından tiksinen oyuncularla dolu “kusan Hollywood sineması”na çok denk geldim. Aynanın yanındaki dolaptan buldukları (nedense hep plastik şişedeki) ilacı ağızlarına atarak musluktan su içiyorlardı. Filmin son sahnesinde, asıl düşmanın kendini aynalarda çoğaltarak kahramanı şaşırttığı eski filmleri heyecanla izledim. Sonunda topluca ölüyorlardı. Aynaya ironi, metafor, simge ve imge yükleyen sanatçılarımızın çalışmalarını gıptayla takip ettim. Her fırsatta sanatseverin yüzüne ayna tutuyorlardı. Aynayı bulunca hemen kendini sorgulayan (kimim ben?), ayna bulamadığı zamanlarda diğerlerini sorgulayan (kim bu insanlar?) ve toplamda “Nerdeyim ben?”e kadar varan sanatı ben de cevaplayamadım, ama bu büyük varoluş acısına ortak olmaya çalıştım. Sonuçta ayna, kendi hayatımda yer kaplamayan, ama onu önemseyenler yüzünden önemli bir eşya oldu benim için. Dedim ki kendi kendime, sen de bak aynaya. Sonra yaşlı bir denemeci gibi ekledim: “Bakalım neler göreceksin?” Dayamayıp devam ettim: “Bakmasını bilene...”

Yüzleşme

I. Deneme:

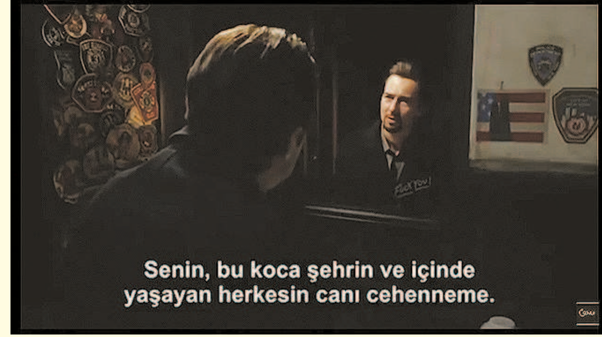
Aynaya bakıyorum. Aynada hemen biten bir suratım var benim. Saç yok. Gözlerim, kulaklarım, ağzım, burnum ve bunları taşıyan kafam küçük. Kaygıyla elleyebileceğim bir gıdım yok. İki parmağımla sıkıp rahata erebileceğim sivilce yoğunluğuna ya da ilgi odağım haline gelerek beni aynaya iyice yaklaştıracak kıl dönmelerine sahip değilim. Sıkıntılarımın altını çizecek ve beni tecrübeli gösterecek gözaltı torbalarım oluşmadı. Gözlüklerim var, ama aynada gözlük incelemek sadece ilk satın alındığı gün gözlükçüde gerçekleştirilen bir eylem. Bu basit halimle, görüntüm çoğu insandan daha hızlı oluşuyor olmalı. Yüzeyden bir sonuç alamayınca, son koz olarak dilimi çıkarıyorum. Üzerindeki sigara pası dışında bir numarası yok, genetik olarak yuvarlama, ikiye katlama gibi akrobasilere sahip değil. Dilimi içeri alıyorum. İşte bittim. Gidiyorum. Belki boş ayna bir imge olarak işe yarar.

II. Deneme:

Alnımda çocukluktan kalan bir yara izi var. Bu yarayla ilgili dramatik bir hikâye anlatmak isterdim, ama sadece kafamı sehpaya çarptım. 5’li yaşlarını yaşayan her çocuk gibi, aşırı oynamaktan dengemi kaybettim ve düştüm. Düştüğüm yerde sehpa vardı. Sehpa, her evde olduğu gibi salonun ortasındaydı.

III. Deneme:

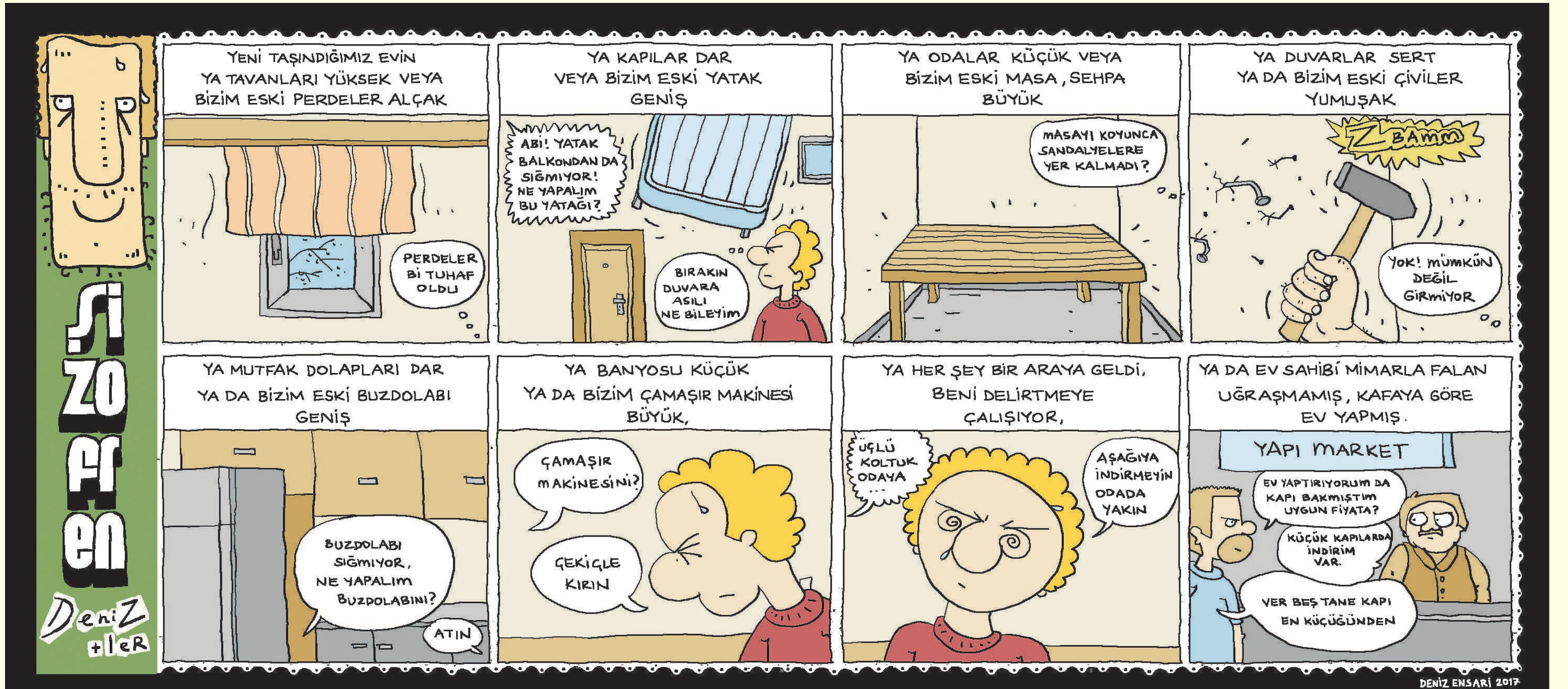
Bu sefer aynaya bakmak konusunda direnmeye kararlıyım. Görüntüme bakarak kendi kendime konuşmayı denemeyeceğim. Bunun için, kötü bir geçmişe, yaşadığım modern hayattan (kapitalizmden vs.) tiksinmeye, konuşmamın etkili olabilmesi için biraz İngilizceye, asilik işleri yüzünden günlerdir uyuyamamış Edward Norton bakışına ve başarılı olursam paramparça bir final için yumruklarıma ihtiyacım var.

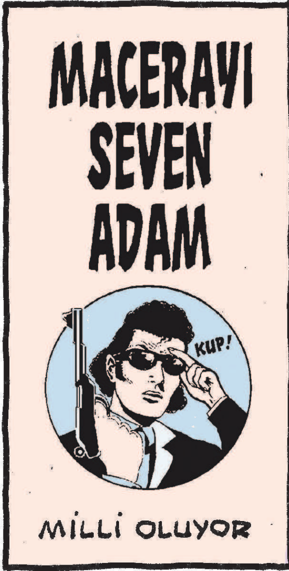

Kendime dik dik bakmakla başlıyorum. Bu biraz uzun sürüyor, çünkü aklıma “Naber lan!” dışında söyleyecek hiçbir şey gelmiyor. Bakmaya devam ediyorum. Bir süre sonra, suratım kendiliğinden gerilmeye başlıyor, gözlerimi tiksintiyle kısarak bu gerilime destek veriyorum. Bir şeyler olacak gibi. Dudaklarım sert bir başlangıç için şekilden şekile girerken ağzımdan kendiliğinden “fak” kelimesi çıkıyor. Fuck kelimesi, otomatik olarak “mother” eklemem konusunda baskı kuruyor, ama o işleri sevmiyorum. Üst üste “fak” demeye devam ediyorum. İşler yolunda. Başkaldırımın öbek öbek ağzıma hücum ettiğini hissediyorum. Sistem karşıtlığı, beynimden büyük bir basınçla ağzıma ilerlerken yolunun üstündeki gözaltı torbalarımı şişiriyor sanki. Peki, neden “fak” diyorum, bilmiyorum. İşten mi atıldım? Hayır. Beni işten atsın diye patronu mu dövdüm? Tövbe. Anamı babamı yok mu saydım? Allah korusun. İngilizcem çok mu az? Evet. Sistem karşıtlığının resmi dili olan İngilizcede “fak”tan öteye başkaldıramayınca anadilime dönmeye karar veriyorum. Şimdi artık ben dursam bile aynadaki yansımam durmayacak. Kelimelerim, aynada çoğalarak toplumsal ahlakı, sahte hayatları, metropol yaşamını parçalayan birer kırbaç gibi şaklayacak. Yarattığım büyük kaos, hemen şimdi, bu banyoda başlayacak: *“Senin de canın cehenneme! Senin ve bu koca şehirde yaşayan herkesin canı cehenneme! Mesai saatlerinde kariyere odaklanan, mesai bitiminde maaşının onda biri Lagavulin viskiye gömülen, çeşit çeşit detoksla vücudunu serinleten, hafta sonları Bomonti Babylon, IF Performance konserleriyle stresini dinlendiren, Yılmaz Özdil’le ülkeyi biçimlendiren, geceleri yatarken Akilah Azra Kohen kitaplarıyla kültürünü besleyen baylar ve bayanlar hepinizin canı cehenneme... Üniversitedeyken üzerinde bir kot-bir tişört, sırtta bir çanta ülke ülke gezme planları kurarken, evlenince “ETS Tur-Madrid-Barcelona-5 gece-6 gündüz”e 12 taksit isteyenlerin canı cehenneme... Akdeniz mutfağı ve dev beyaz tabakların, avokado dilimleriyle sotelenmiş deniztaraklarının, buharda pişmiş mevsim sebzeleri ve ılık kestane ile servis edilen ıspanak yatağındaki levreklerin ve Ebi Roll’den California Roll’e kadar yuvarlanan bütün suşilerin canı cehenneme... On dakikada bir çantasından çıkardığı jelle elini ovuşturup geriye kalan bütün ellere şüpheyle bakan hijyen manyaklarının canı cehenneme... 20’li yaşlarında güneş gözlüğü ve araba anahtarıyla adamlığa terfi edenlerin ve onların evlenir evlenmez diyete terfi eden eşlerinin canı cehenneme... Düğünlerde Jennifer Aniston gibi süzüldüğünü sanırken aslında Nilgün Belgün’den öteye gidemeyen gelinlerin, gelinlerin kuyruğunu toparlayan kara gün dostu telaşlı arkadaşların, kaygı ve aşırı makyaj yüklü suratlarıyla etrafı süzen kayınvalidelerin ve kolunda müstakbel eşiyle davetlilerin olduğu salona girerken libidosunu kapıda bırakan damatların canı cehenneme... Özel bir gecede altına sandalye ittiren erkek bulunca derhal “mersi” diyen kadınların ve dünyada milyonlarca satılmasına rağmen aldığı tek taşla özel bir an yarattığını sanan erkeklerin canı cehenneme... Kariyerini “elinin tersiyle” itip Fransa’da pastacılık eğitimi alanların, kariyerini “bir anda” silip küçük ama sevimli kafe açanların, kariyerini “ani bir kararla” terk edip kendini mistik doğuda arayanların canı cehenneme... Bıraktığınız kariyerler kapıldı haberiniz olsun!*

“Napıyorsun?” dedi. Aynada arkamı kontrol ettim. Kimse yoktu. Döndüm. Karşımda, aynada kadraja giremeyecek kadar küçük boyuyla oğlum duruyordu. “Muhalif sinema”dan, “yakalanma sineması”na geçiş yapmıştım. Bu tür sinemanın kilit sorusu olan, “Ne kadar zamandır buradasın?” sorusunu sormayı düşündüm, ama karşımdaki 5 yaşında olduğundan vazgeçtim. Tekrar “Napıyorsun?” diye sordu. “Aynaya bakıyordum,” dedim. “Ben de bakmak istiyorum,” dedi. Kucağıma alıp aynaya döndüm. Kendini görünce güldü. Sonra aynadaki görüntüme bakarak, “Neden konuşuyordun?” diye sordu. “Oyun oynuyordum,” dedim. “Ben de oynamak istiyorum,” dedi. “Tamam, oyna,” dedim. Aynada kendine bakarak “Canın cehenneme!” dedi. “Çok ayıp!” dedim. “Bu hiç güzel bir laf değil.”

Not: Ayna sahnesinde Fırat Budacı karakterini Edward Norton canlandırmıştır.

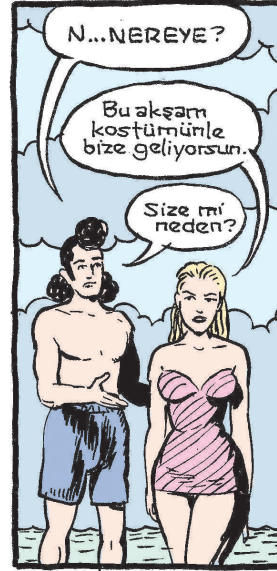

20 Temmuz 1999 Alaçatı-İzmir

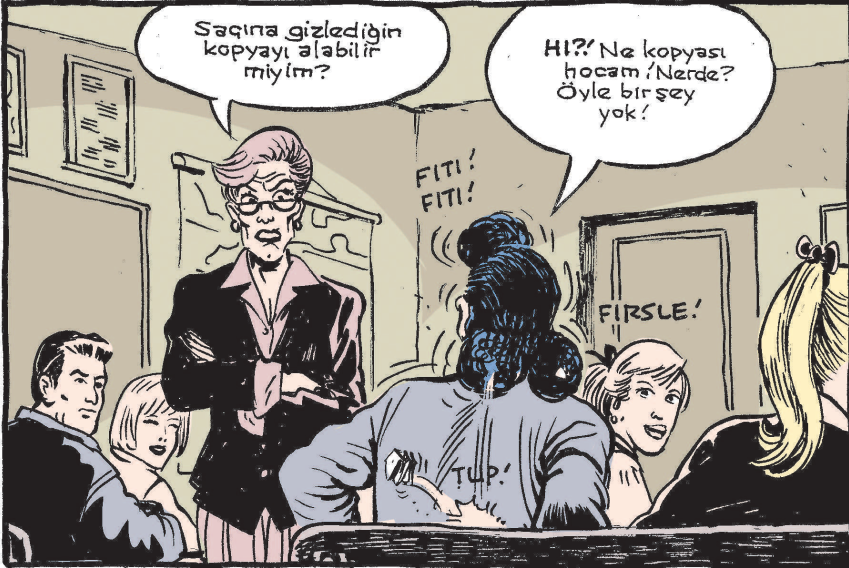

6 Kasım 1998. Lise 3...Tarih sınavı.

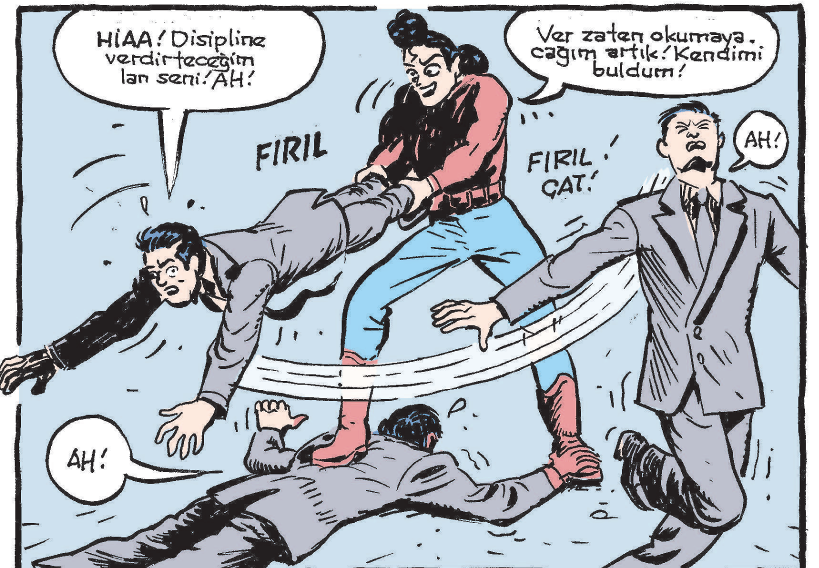
Birazdan.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Seyreyledim eşkal-i hayatı/ Ben Havz-ı hayalin sularında"

Ahmet Haşim

"SIRALI ÖLÜM"

Çıktım. Fırtına kıyamet. Bir saksının altından uçuşan damlalar mı. Çiselemeye başlayan yağmur mu. İri seyrek birkaç damla. Hepi topu o. Yukarıda kara bulutlar. Önümden uçuşan yapraklar geçiyor. Apartmanın giriş katının penceresinde o yatak. Ölmüş kedinin yatağı. *(yattığı yerden bahçeyi seyredebilsin diye o hasta, ihtiyar kedi, perdenin önüne, cama minik vantuzlarla hafif eğik bir vaziyette raptedilmiş o yatak)* Geçerken biraz durur, bakardım. Uyuklardı orada. Hep orada. Hayatla bağlantısı kopmuş, uzak, dalgın, boş bakışlar. Gözgöze gelemezdiniz. Artık hiçbir yere bakmayan bakışlar. Yatak hala orada. Belli ki eli gitmemiş. Neredeyse iki ay olacak. (ölünün eşyaları; dünyanın en hüzünlü şeyi) Gerçek bir evladı gibi severdi. Komşum. Henüz bir bebekken sokaktan almış. Ne tedaviler ne tedaviler… (çok nadir görülen bir hastalığı varmış) Güneşlenmeye çıkartırdı. Birlikte güneşe oturmuşlar. Kedi kıpırtısız. Aynı bakışlar. Selamlaşırdık.

Hiç beslememiş, ilgi duymamış olana çocuk oyuncağı gibi gelebilir. Ama "evlat acısı" gibi bir şey oluyor. "Bir daha almam, yok" diyordu "o acıya bir daha dayanamam" bir ay önce rastladığımda. Komşu. Dünyanın en büyük acısı; "evlat acısı" O yüzden "Allah sıralı ölüm versin" diye o temenni. Ama işte, gelin görün ki kedi köpek bahsinde olamıyor o. Maalesef. Baştan biliyorsunuz. Hem sahiden bir evlat gibi seveceksiniz hem de, elinizde büyümüş o bebek, gözünüzün önünde ihtiyarlayıp sizden önce ölecek. Bir daha alsanız o da aynı. Sıralı ölüm yok. Daha doğrusu var da; sıra ters. Can yakıcı. Bebek olan önden ölüyor. (yani genellikle) Zaten bir şekilde sahip daha önce ölse de, o da bir başka trajedi. (kim bakacak onlara)

O harikulade Rumen filmi. "Bay Lazarescu'nun Ölümü" (The Death of Mr. Lazarescu) Christi Puiu adlı o müthiş yönetmen. Görmediyseniz mutlaka görün. Komşuları tarafından hastahane hastahane dolaştırılan o yalnız adam. Bay Lazarescu. Hastahane koridorunda, sedye üzerinde ölünün eşyaları. Eşofmanlar ve üç kedisi. Afişi öyle.

PREMIO UN CERTAIN REGARD
CANNES 2005
LA MUERTE DEL
SR. LAZARESCU
"UNA EXPERIENCIA KAFKIANA"
THE NEW YORK POST
2 DISCOS
versus entertainment

METRO

Yanıma oturan o iki genç kız.(Yenikapı/ Hacıosman--bi yere gidiyorum "bi yer?"--) İstemeden duyuyorum. Onun kabahati. Sadece yanındakinin duyabileceği bir tona inse duyamayacağım. Öyle yapsa. Duymamak için büyük çabalar gerekir(içinizden sürekli şarkı söylemeniz falan) Şikâyetçi olduğumdan değil, son derece ilginç bir hikaye anlatıyor çünkü kız. (uyduruyor mu) Şikayetim var, var da bambaşka--anlatıcam birazdan--) Hafif mahrem de işler. Anlattıkları. Anlatışı falan müthiş esas, çok yerinde esler bırakıyor, o tonlamalar... Sorular soruyor. ("Peki ben ne dedim?") Sen tahmin ediyorsun içinden. Ama o öyle dememiş, çok çok daha şaşırtıcı bir cevap bulmuş. Bak bak. Dinlememeye mi? Çabaladım, çabalamaz mıyım. Telefonu karıştırdım bişeyler yaptım.(bu devamlı telefonuna bakanlar nesine bakıyor) Olmadı. Kaptırdım basbaya dinliyorum. Baksam daha iyi olacak, mimikler, jestler falan da çok ölçülü. Çok ilginç. İnsanlar kıpırdanıp bir aralık falan oluştukça karşı camdan bir kısmını görüyorum. Yalnız birden çok acayip bişey oldu. İkisi birden o kapının üzerindeki ışıklı levhaya bakıp hızla kalktılar. Hikaye yarım kaldı. En önemli yerinde. "Meğer…" Devamı yok. Rezillik. Mahsus yapılsa bu kadar olur. Kalakaldım. İçime oturdu. Filmin sonunu söyleyip kaçmanın tam tersi. Tamam Şehrazat da yapıyor. Yapıyor ama ertesi gece gelip devamını anlatıyor. Ben sizi nerde bulayım ki koca şehirde. Geçmiş olsun. İnsanı talep falan etmediği, hiçbir zaman, hiçbir yolla da devamını öğrenemeyeceği bir hikâyeye maruz bırakıp apar topar inmek…

F.H. Dağlarca

Büyük şairimiz Dağlarca'nın bir şiirinde rastlamıştım. Şöyle diyordu üstad: "Biten hikayelerdeki adamlar nereye gidiyorlar haber vermeden"

Demek ki var böyle bir dert.

Hikaye bitse bile…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

GALA'DAN NOTLAR

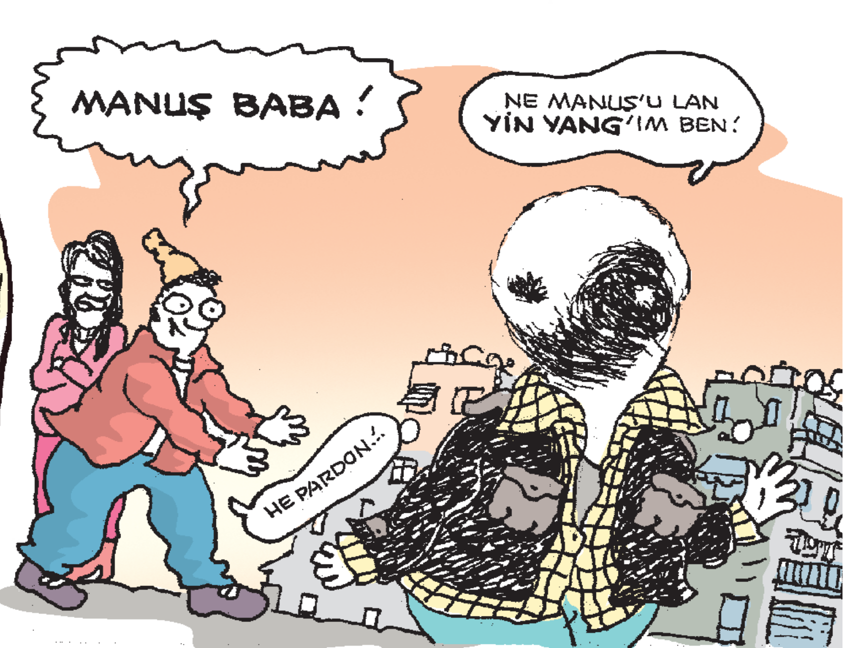

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

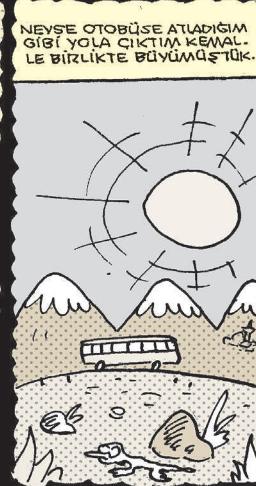

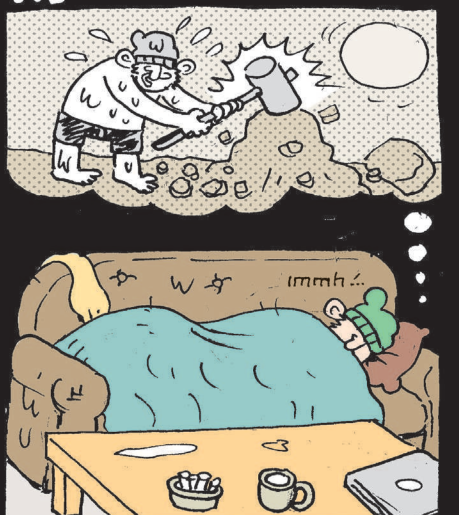

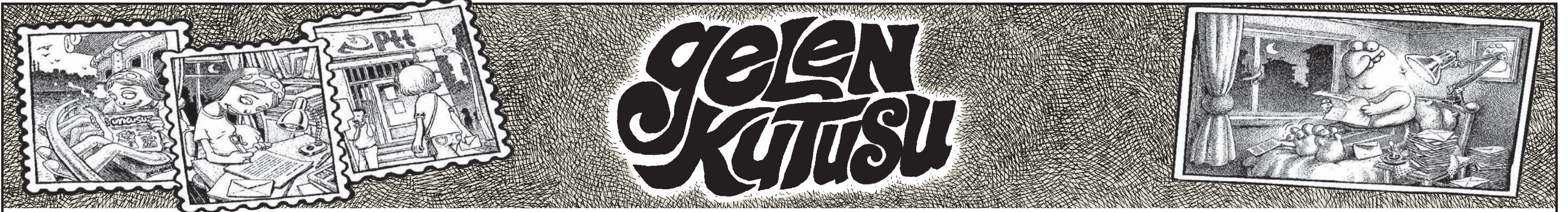

Barbaros ALTUĞ

Caner DAĞLI

Erhan GÜNEŞ

Haftalık Mizah Dergisi | 21 ARALIK 2017 | Sayı: 538

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

TOLGA ORTAM'A HAYBECİ Bİ İŞ İCAT ETMİŞ, ŞİRKETİN TIRLARINA HELAL GIDA TAŞINDIĞINA DAİR GİYDİRME Bİ TASARIM YAPMASINI İSTEMİŞTİR. BEKLENDİĞİ ÜZERE İŞİ SÜNDÜREN ORTAM, EBEVEYN EVİNDE ÇALIŞAMIYOM ARGÜMANIYLA ESKİ İŞYERİNE, KORAY'A NASI YAPICAZ HESAABI DANIŞMAYA GELMİŞTİR

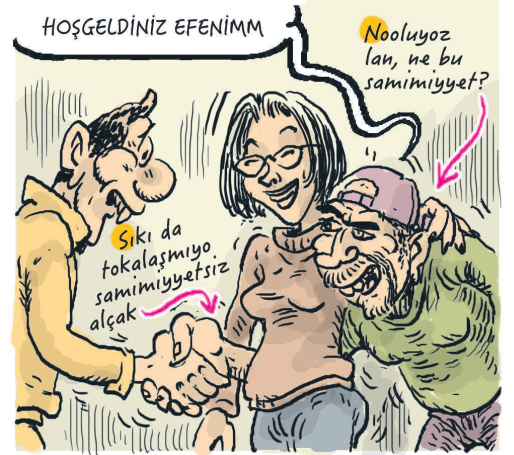

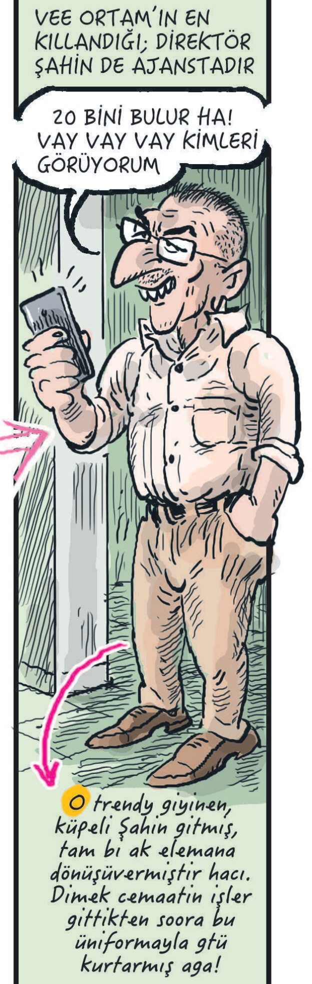

Bi yandan Geysu olayı, bi yandan dergi olayı bi yandan bitcoin...

2018 TAKVİMLERİNİZ DERGİNİZİN İÇİNDE!

UYKUSUZ

28 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2017/52 No: 539
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

696 sayılı KHK ile "darbe girişimi ve terör eylemlerinin bastırılması için hareket ettiği" ileri sürülen sivillerin cezai sorumluluğu kaldırıldı.

TOPLANTI VE GÖSTERİ YÜRÜYÜŞÜ YASASINA MUHALEFET SUÇUNDAN MI GELDİNİZ?..

YOK, BİZ ONLARI ÖLDÜRDÜK... Bİ ÇAYINIZI İÇMEYE GELDİK...

İLKER ALTUNGÖK

her şey olur
A'DAN Z'YE 2017

Adalet Yürüyüşü
Blok Zinciri
Cumhuriyet Davası
Dolu
Enflasyon
Filmli Cam
Galip Tekin 1958 - ...
Hollanda Krizi
Işid'in Sonu?
İthal Et
John Berger R.I.P.
KHK'lar
Las Vegas
Meral Akşener
Nükleer Arbede
Ohal
Ösym
Penguen 2002- ...
ANKARA BELEDİYESİ
Robotların Düşüşü
Sophia
ELON MUSK KÖPÜĞÜN İÇİNDE KAYBOLDU
Şengül Hamamı
Tek Tip Elbise
Uçan Araba Falan Yok
Über
DÖNDÜRÜNCE BİRAZ Ü'YE BENZEDİ
Vize Krizi
Yemen
Zarrab Davası
cem din len miş

Konuşulmaması gereken şeyler

Normal şartlar altında ülkenin toplam ihracat rakamının önemli bir kısmını tamamen hayâli olarak örtülü bir para transferi şeklinde gerçekleştirmiş, kamu bankalarının müdürlerinden boyunsuz bakanların çocuklarına büyük küçük yüzlerce memur ve siyasetçiyi rüşvete boğmuş ve işlerini görmek için yeri geldiğinde muhabbet tellâlığına bile soyunmuş bir arsızın bütün bunları yaptığı ortaya döküldüğü hâlde ülkenin bakanlarının elinden hayâli olarak yaptığı ihracat için ödül alması haftalarca her gün sekiz sütuna manşet, her ana haberin ilk konusudur ama **Yeni Türkiye'de konuşulmaması gereken şeylerdir.**

Normal şartlar altında devlet aynı zamanda şiddet ve yaptırımı tekeline alan organizasyondur. Vatandaşların birbirini cezalandırması, devletin yetkilerini gasbederek kullanmaları sadece şiddet uyguladıklarına değil aynı zamanda devlete karşı da işlenen bir suçtur. Kanun hükmünde kararnameyle hiçbir görevi ve yetkisi olmadığı hâlde polisliğe, savcılığa, hâkimliğe ve de infaz memurluğuna soyunanların devlet tarafından affedilmeleri ve böylece gelecekte aynı suçları işlemeye niyetlenenlere yeşil ışık yakılması haftalarca her gün sekiz sütuna manşet, her ana haberin ilk konusudur. Ama **Yeni Türkiye'de konuşulmaması gereken şeylerdir.**

Normal şartlar altında onlarca insanın öldüğü bir katliama karışan ve mahkemede verdiği ifadelerde ne zaman ve nerede, hangi ülkede olursa olsun alçak suçunu işlemeye devam edeceğini açıkça beyan etmiş eli kanlı katil zanlılarının, hele hele aynı suçu işlemek için yurt dışına da gidebileceklerini söyledikleri hâlde tutuksuz yargılanması ama bu katil zanlılarının silahlı saldırı planladığı bir gazetenin çalışanlarının, savunma haklarını kullanmaları da engellenerek tutuklu yargılanmaları dünyanın her yerinde haftalarca her gün sekiz sütuna manşet, her ana haberin ilk konusudur ama **Yeni Türkiye'de konuşulmaması gereken şeylerdir.**

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?
FIRAT BUDACI

Mutlu Yıllar...

Tüm Türkiye yeni yıl için 10'dan geriye sayarken, Çeşme Belediye Başkanı Faik Tütüncüoğlu ilçe meydanındaki kutlamalarda 1'den 10'a ilerleyeli **5 yıl,**

Sagopa Kajmer ve Kolera'nın, Cübbeli Ahmet Hoca'nın vaazlarından derledikleri "Noel Tehlikesi" isimli kitap çıkalı **9 yıl,**

Tayyip Erdoğan, "Milli Piyango zulümdür," diyeli **24 yıl,**

Emrah, Milli Piyango için bestelediği, "Milyar bana çıksaydı. Çıksaydı keşke, hani nerde..." gibi sözleri olan bir şarkı söyleyerek yılbaşı gecesinde bile acılar içinde kıvranalı **22 yıl,**

"Tayyare Piyangosu" ilk özel yılbaşı çekilişini düzenleyeli **87 yıl,**

Milliyet gazetesi, "Peki büyük ikramiye ile neler alınabilir?" haberciliğindeki 590 kilo külçe altın, 250 lüks otomobil, 330 normal daire gibi alışıldık kalemlerin yanında "gebe düvelerden 5 bin adet" alternatifini sunalı **8 yıl,**

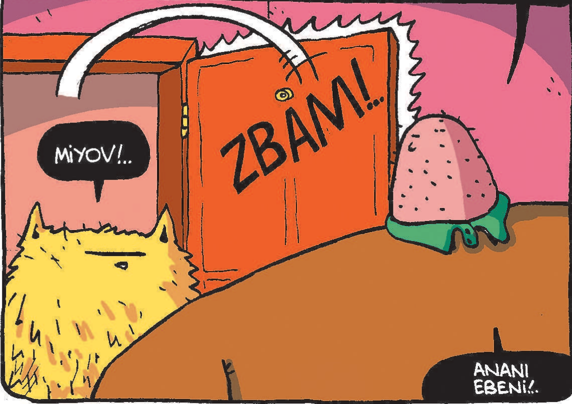
Demre ilçesi Belediye Meclisi tarafından "Noel Baba'nın dünyadaki tek temsilcisi" ilan edilen avukat Hüseyin Önder Aktosun, Noel Baba'nın Hıristiyan değil Mitra dininden "astronom-rahip" olduğunu iddia edeli **15 yıl,**

"Yolu sevgiden geçen herkesle bir gün bir yerde buluşuruz" sloganını kullanan Kayahan, Kanal 6 stüdyolarında 15 manken, 2 palyaço ve 7 cüceyle buluşarak yılbaşı programı yapalı **26 yıl,**

Kayseri Belediye Başkanı Hüsamettin Çetinbulut, ANAP milletvekilleri ve MKYK üyelerine yılbaşı hediyesi olarak toplam 1 ton pastırma gönderели **29 yıl,**

İstanbul Elektrik İdaresi, Cumhuriyet'in ilk yılbaşı kutlaması için saat 00.00'da şehrin bütün ışıklarını bir dakika süreyle söndüreli **93 yıl olmuş.**

nisanhakan

AAA YILLAR ÖNCE ÖLDÜRÜP ORMANA GÖMDÜĞÜM KEDİM YOLU BULUP GERİ DÖNMÜŞ...
MİYOV!..
ZBAM!..
ANANI EBENİ!..

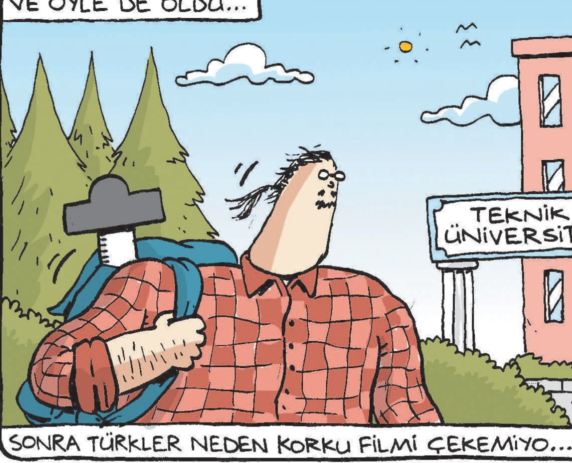
İNANMIYORUM BENDEN ÖNCEKİ SEVGİLİN BU MU?
YAANİ İŞTE MUHABBETİ İYİYDİ...
BİLDİĞİN TAŞ BU!.
TAŞ MI? VER BAKIYİM ŞUNU BANA...

İKİ SAATTİR BAKIYOSUN!.
Bİ SANİYE YA!..
estetik mi yaptırdın sen
özledim
Görülmedi
PIT PIT!.
GÖRÜCEN SEN!..

MUSTAFA BU ÇOCUĞUN ÇİZİMLERİ BENİ ENDİŞELENDİRİYOR!..
S.ÇTIRTMASIN RESİM MERAKINA, BENİM OĞLUM OKUYACAK MÜHENDİS OLACAK!..
ÖLÜM CİNNET!
GEBER YAN!
ŞEYTAN! 666

VE ÖYLE DE OLDU...
TEKNİK ÜNİVERSİTE
SONRA TÜRKLER NEDEN KORKU FİLMİ ÇEKEMİYO...

SEKS SIRASINDA SÖYLEDİĞİM ŞEYLER İÇİN ÖZÜR DİLERİM..
VALLA ÖZRÜ BENDEN DİLEME BENCE....
NEDEN?.

KARIMDAN DAHA İYİSİN SÜRTÜK FAHİŞE!..
HAYATIM BEN GELD...
DUBUDA DOBARA!..
NEYSE BEN ANNEMİN EVİNE DÖNEYİM ÖPTÜM BAAAY...

ŞİMDİ SANA BİŞEY DERDİM AMA ANLAMAYACAĞINI BİLDİĞİM İÇİN DEMİYORUM...
BEBEYİM BİZ PROBLEMLERİMİZİ NASIL ÇÖZÜCEZ? SORUN NEYSE BENİMLE PAYLAŞABİLİRSİN...
İYİ PEKİ.. REGLİN ÜÇÜNCÜ GÜNÜNDE ÇIKAN SİVİLCELERİMİ AYNA KARŞISINDA SIKMAMAK İÇİN KENDİMLE VERDİĞİM SAVAŞIN AYNISINI GİDİP İKİ KİLO NÖTELLA ALIP KAFAMI İÇİNE GÖMMEMEK İÇİN VERİYORUM VE BU KONUDA SAYGIYI HAK ETTİĞİME İNANIYORUM...
ANLAMIYORUUUUM!

HEY TAKSİ!.
?..
BARİ SU SIÇRATMA ÖKÜZ!.
???
FOŞŞ!.

İÇİME KÜLOT GİYMİYORUM...
OOOO LELELELE!..

TAM OLARAK 15 GÜNDÜR...
LELELELÖÖEĞÖĞK!.

BEBEYİM ŞİMDİLİK İLİŞKİ YAŞADIĞIMIZI ARKADAŞLARIMIZDAN GİZLİ TUTALIM... GEREKSİZ Bİ SÜRÜ SORU SORACAKLAR FALAN...
SEN NASIL İSTERSEN SEVGİLİM...

EMİYORUM AYIKLIYORUM O KIZI, SADECE TAKILIYORUZ... SEKS ODAKLI BİRLİKTEYİZ..CİNSEL ORGANLARIMIZ İÇİN GÖRÜŞÜYORUZ..BİRBİRİMİZE NABER NASILSIN BİLE DEMİYORUZ... SEVİŞİVERİYORUZ...SEVİŞMEK DERKEN POMPEL YANİ..SEKS..
YÜRÜ BE!.
EYV KRŞM!..
HELAL!.
YAVŞAK İBİNEYE BAK KENDİ NASIL ANLATIYO.. SIRF TÜKÜRDÜĞÜNÜ YALATMAK İÇİN KANDIRCAM EVLENCEM SENİNLE İT!..

KAHKÜL MÜ KESTİRSEM??
KAHKÜL MÜ KESTİRSEEEM??

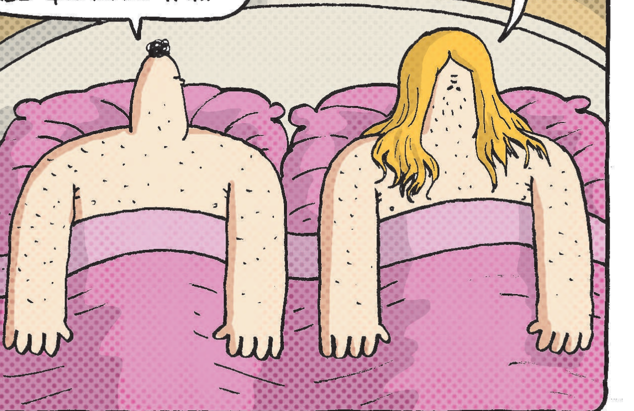
KAHKÜL KAHKÜL!. EEEH YETER LAN S.ÇICAM KAHKÜLÜNE!
OH BE...

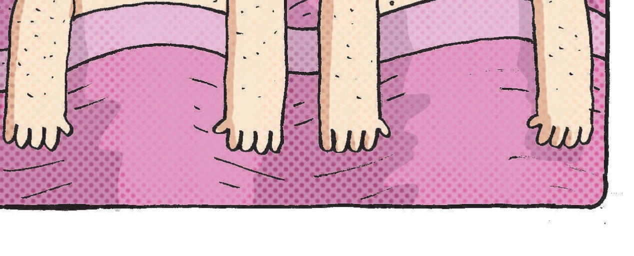
BU SARI SAÇ KİMİN?.
YA BİZİM KAHVEDEN HİLMİ ABİNİN SAÇI O!. 45 YAŞINDAN SONRA SAÇ UZATTI HERİF!..

HİLMİ ABİ HAKKATEN KES ŞUNLARI YA!..
ASLA!..

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

* Pek sorgulamadan kabullendiğimiz gerçekler serisinin klasiklerinden biri "ezberci eğitim" karşıtlığı. Çocukluğumuzdan beri, bütün yetersizliklerimizin en büyük suçlusu "ezberci eğitim" oldu. İlkokulda girdiğim sınavda yanlış cevapladığım bütün soruların müsebbibi ezberci eğitimdi, hasbelkader liseye başladım, ne zaman düşük not alsam ezberci eğitim yüzündendi.

* Ben hayatımda bu kadar enfes bir bahane görmedim. "Hoca bana takmış," "İşlemediğimiz konulardan sordular," "Hoca kâğıtları yanlış okumuş," gibi bütün bahaneleri yerle bir ederdi. Niye? Bir kere bu bahaneyi size büyükler vermiş. Yahu ben bu "ezberci eğitim" safsatasını ilk duyduğumda ilkokul dörtteydim, o yaşta çocuğun akıl edeceği bahane mi bu? Sırf o yüzden "ezberci eğitim" gerçek bir gulyabani olarak eğitim hayatımızın üzerine gölgesini düşürdü.

* Akla yatkın da görünüyordu zira matematik, fizik formüllerini falan ezberlemiş değildim, ezberlemediğim için yapamıyordum, demek ki benden ezber bekleniyordu. E "ezberci eğitim" de yanlış olduğuna göre demek ki sorun bende değil eğitim sistemindeydi. Ha eğitim sistemimiz elbette her zamanki gibi tırtonun önde gideni bir eğitim sistemiydi ama allahtan ezberci eğitim safsatası çıkmadan ilkokul üçe kadar geldiğim için bugün en azından kerrat cetvelini ezbere biliyor, iki sayıyı birbirine çarparken parmaklarımı tutup gözlerimi kısıp terler dökmüyorum. Ama ne zaman ki her tahtası ayrı oynayan eğitim sistemini "ezberci eğitim" diye eleştirmek moda oldu, ben o noktada takımdan ayrı düz koşu yapmaya başladım.

* Yani evet, neticede derste falan duymuştum, 1'den 100'e kadar olan sayıları toplamak için bir yöntem var falan ama ezberci eğitime karşı olduğum için yöntemi de ezberlememiştim hâliyle. E böyle bir soru sorulduğunda da formül olduğunu bildiğim için önce 1'den 5'e kadar olan sayıları topluyor, bulduğum sayıyla sayı dizisi arasında bir bağlantı kurup aynı bağlantıyı probleme uygulamaya çalışıyordum ve bu sırada tabii dev sınav dakikaları geçmiş oluyordu. Ama zaten sınav sistemi de berbat değil miydi? Ne o öyle süre sınırlaması falan?

* Kaldı ki bu sadece birisi. Örneğin üslü sayıların toplanıp çıkartılması gibi sorularda canım çok sıkılıyordu. Hesaplamak için gerekli formülleri ezberlemediğim için gerçek bir keriz gibi 7 üzeri 8 gördüğüm zaman oturup yediyi sekiz kere birbiriyle çarpıyor, bulduğum yedi basamaklı sayıyı bir de 6 üzeri 9'la toplamaya çalışıyor, bu esnada sınav süresinin de yarısını harcıyordum. Ezberci eğitime karşı olduğum için pisagor teoremi diye bir şey olduğunu biliyor ama sınav kitapçığında üçgen görünce beşgene dönüşüveriyordum. "A kare artı B kare eşittir C kare" formülünü ezberlemektense "Ezberci eğitim çok yanlış yeaa," geyiği çok daha kolay geliyordu.

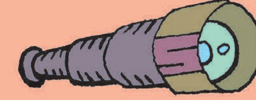
* Yani aslında ezberci eğitim karşıtlarının "anlamadan ezberliyorlar" iddiasının tersi "ezberlemeden anlamak" değil "anlayarak ezberlemekti." Zira ben her koşulda anlamayan ve de ezberlememiş bir öğrencidense anlamayan ama en azından ezberlemiş bir öğrenciyi tercih ederim. Anlamayan ve de ezberlememiş adamları sağda solda "Şimdi Vahdeddin Atatürk'ten sonra tabii, Atatürk Osmanlı'yı kurdu, ondan sonra…" diye konuşurken görüyorsunuz. Misal bu adamcağıza en azından Anadolu'da hüküm sürmüş devletleri sırasıyla ezberletseydiniz böyle olmayacaktı. Anlasa daha iyi tabii ama varsın anlamasın, en azından sırasını bilecekti. Ha "anlayan ama ezberlememiş" diye bir şeyse maalesef yok. Yani var da işte ben varım, yarım yamalak da olsa anladım ama keriz gibi her sınavda Gauss yöntemini yeni baştan kurgulamaya çalıştım durdum. Dizideki en büyük sayıyı en küçük sayıyla toplayıp sonra en büyük sayının yarısıyla çarp. Al sana sınavda kaybettiğim on dakika on saniyeye indi.

* Aslında "ezberci eğitim" karşıtlarının içinde bulundukları en çelişkili durum kendilerinin basbayağı ezberlemiş bir şekilde ezberci eğitime karşı çıkmaları. Ortada bir kontrol grubuyla yürütülmüş ezberci eğitimin yanlış olduğunu ortaya koyan hiçbir çalışma yok, olması da mümkün görünmüyor. Ne yapacaksınız, aynı sosyo ekonomik koşullara sahip yüz çocuk bulup ellisini beş yıl boyunca mahalle mektebine kalan ellisini de çağdaş bir eğitim yapan Şemsi Efendi Mektebi'ne gönderip beş yıl sonra sınava mı sokacaksınız? Nasıl olacak bu?

* Tabii ezberci eğitime çok karşı çıkanlar çocuklarını "Biz çocukları özgür bırakıyoruz, ne isterlerse onu öğreniyorlar," diyen abuk subuk okullara göndermeye devam ederlerse günün birinde "Baba ne bileyim ben çemberin çapını biz bu ay okulda reçel yapmayı öğrendik," diye eve gelen orta iki öğrencisi çocuklarına bakıp kara kara düşünmeye başlayacaklar. "Ay bizim çocuk zeki ama çalışmıyor" un yerini "Ay bizim çocuk kerrat cetvelini hiç bilmiyor ama çok güzel ters perende atıyor" alacak. Aslında daha iyi ve gerçekçiymiş. Birilerinin de ters perende atması lâzım.

ÇOCUĞUNU DÜRBÜNLE İZLEYEN ADAM

alpay erdem

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Çengelköy'den çay evinden selamlar. Bisikletle geldim yine. E tabii ki yani. Hava çok güzel. Aralık yirmi beş. Vallahi biraz terledim bile gelirken öyle yolda. Seviniyorum. Normalde öngöremezsin ya çünkü böyle bir şeyi. Aralık'ın son günlerinde güzel bir günde bisiklete binmeyi. Böyle günlerde daha çok seviniyorum bisiklete binebildiğim için. Piyangodan çıkmış gibi. Sanki bir şeyimi kaybetmişim de sonra bulmuşum gibi. İyi yani böyle. Gele gele geldim Çengelköy'e. Önce börek almam lazımdı. Çünkü börek gerçekten çok önemli. Ispanaklı yoğurtlu börek gerçekten çok önemli. Ispanaklı yoğurtlu börek hazır edilirken, dedim su da alayım bari bu arada dolaptan. Zalım oy dolaptan. Tan. An. Nan. Dolabın kapısını açtım, ışığı söndü dolabın. Suyu aldım, kapattım kapıyı, ışığı yandı dolabın. Vallahi bir şaşırdım. Çünkü normalde tam tersi oluyor ya. Ama tabii bunu da şimdi dolabına göre şey yapmışlar. Camlı olduğu için kapısı, içerisi görünsün dışarıdan diyerek hop ışık koyuvermişler öyle o kapalıyken, o olmuş. Ama bence açıkken de lazım ışık. Işıktan illa bir tasarruf edilecek diye bence bir saçmalanmış bu noktada. E ben kapıyı bir açtım, ışık yok. Zor gördüm de aldım suyu söyleyeyim. Olmamış bence. Bu dolaba puanım pek iyi değil. Bir şark kurnazlığı sezdim bu dolapta. Sevmedim. Hazır oldu böreğim, çıktım dükkandan, çay evine geldim. Çay evinin önüne gelince de bir hayal kırıklığı yaşadım. Her zaman köşemi yazdığım masam sandalyemde biri oturuyordu. Cüssesi de öylesine devdi ki, sanki bir çekirdek aile oturuyor gibiydi. Üzüldüm. Ne yapacağımı bilemedim. Bisikletimle öyle kalakaldım çay evi önünde. Şengül ablaya baktım öyle, o da bana baktı. Derdimi anladı. Şengül abla, Erol ağabeyin eşi. Erol ağabey ise çoğu zaman olduğu gibi yine tavlaya gömülmüş idi. Bazen öyle olur ki, çayımı ben tazelerim, kaldırmam kendisini tavladan. Kararttım gözümü, girdim içeriye. Alacaktım masamı. Adama baktım, o da bana baktı, Şengül abla hem bana baktı, hem adama baktı, Erol ağabey oralı olmadı. Şengül ablanın bakışlarından da güç alarak, dedim ki adama, "burası benim yerim, ben köşe yazacağım, başka yerde yazamam" dedim. Sağ olsun adam hiçbir şey demeden kalktı yan masaya geçti. Şaşırdım. Hanımını çocuklarını da aldı. Gerçi niye şaşırdım, o da var. Şaşırmamam lazımdı. Çünkü benim hep yaptığım şey bu. Bana diyorlar ki mesela, "eniştemin g.tüne dübel çakmışlar, kalkabilir misiniz o masadan acaba, biz oturacağız" diyorlar, hemen kalkıyorum. Hemen ama. Ben hep kalkıyorsam, bu bir karmadır sonuçta, adam da kalkabilirdi, kalktı zaten. Niye şaşırdım ki. Ha ben kalkmayan bir insan olsam derim ki "bu adam niye kalktı". E ben kalktığım için adamın da kalkması normal bence. Neyse, oturdum masama, başladım **senlen hasbihal etmeye**. Çünkü bir hasbihal dünyanın en güzel şeyidir, bunu sakın unutma.

æ Geçenlerde de yine bisikletimle Fıstıkağacı'ndaydım, bir kahveye oturdum. Benim çaya verdiğim para bellidir. Bir buçuk, iki lira. Bazı yerlerde bir yirmi beş. Kadıköy'de iki buçuk lira. Bir yirmi beşlik bir yerdi burası. İçiyorum öyle çayımı, içeriye bir adam girdi. "Bisiklet senin mi" dedi. Dedim "benim". "Ayakkabıların da özel galiba" dedi. Dedim "evet, bisiklet ayakkabısı bu, pedallara kilitleniyor, iyi oluyor" dedim. "Aslında en güzelini sen yapıyorsun" dedi ve arkadaşlarına dönüp anlatmaya başladı. Almanya'da herkes bisiklet kullanıyormuş. Vay efendim, şöyleyken böyleymiş, boş boş konuşuyor. Her zaman duyduğum boş muhabbetler bunlar benim. Yalnız sonlara doğru bombayı büyük patlattı. "Ben de çok kullanmak istiyorum aslında, ama bu yaştan sonra kullansam bana hayvan derler" dedi. Ne düşüneceğimi hiç bilemedim. "S.keyim senin belanı" diyebildim sadece içimden. Usul usul.

æ Viking kraliçesine aşık olmayı hiç istemem.

æ Bir de "bırakmadın bisikleti haa" var. "Ben bırakırdın diye bekledim ama bırakmadın, helal olsun" diyen var. Ümraniye'deki kebapçı dedi ya bana bunu ya.

æ Üç pilli kumanda ile iki pilli kumanda arasında bence büyük fark var. Ha ikisi de kanal değiştirttirttirtirmiyor mu, değiştirttirttirtiriyor, ikisi de değiştirttirttirtiriyor, ben demiyorum ki değiştirttirttirttirmiyor, değiştirttirttirtiriyor. Değiştirttirttirttiriyor fakat iki pilli kumanda ile üç pilli kumanda kanal değiştirttirttirttirmesi aynı lezzeti vermiyor. Vermiyor anam vermiyor. Ben misal iki pilli kumanda ile kanal değiştirttirttirttirmeyi çok daha fazla seviyorum. Hatta size şöyle söyleyeyim, ben üç pilli kumanda ile yemin ediyorum kanal değiştirttirttirttirmiyorum bile. İçimden gelmiyor. Varsın bu kanal da değiştirttirttirilmesin madem, kalsın öyle diyorum. Kasılıyorum, çünkü biliyorum ki bu kumandanın içinde üç pil var. Neden ya neden üç pil. Bunun uygunu iki pildir. İki kalem pil. Fıstık gibi. Net. Üç ne ya üç ne. Üç pil'de bir sinsilik var. Fakat iki öyle mi. İki bizim canımız, iki bizim balımız. O yüzden üç pilli kumanda ile iki pilli kumanda arasında çok büyük bir fark var. İki pilli kumandalı evler mutlu, üç pilli kumandalı evler mutsuz. Bu hep böyledir ve hep böyle olacaktır, nokta.

æ Topluluk içinde sessiz sümkürmeye çalışmak da çok büyük bir acı bu arada. Resmen.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

YİĞİT ÖZGÜR

Tanrılar gibi yaşayacak, tanrılar gibi öleceğiz (ya da normal yaşayıp, normal öleceğiz).

Durdukları yerde aniden sıkıntıya kapılıp, ayağa fırlayıp duvarları ısıracak gibi olan, dünyadaki bütün kokteylleri içip üstüne iki tane de bira içmeye niyetlenen yaştaki arkadaşlar belki şaşıracaklardır; ancak bir yerden sonra insanın neşesi sönüyor, alnındaki kabaran damarlar iniyor, "müziğin sesini biraz kısar mısınız ve sigarayı dışarıda içer misiniz, içeriyi kokutuyor da" diyesi geliyor. Bir günde olmuyor tabii, yavaş yavaş gazı kaçan bir balon gibi günden güne sönüyor, buruşuyor hisler. Önce akşam gezmesinden eve gelirken tekelden aldığınız beş biradan birini ertesi gün buzdolabında buluyorsunuz. Ertesi gün birası. Önce seviniyor insan, oha keriz birası, bedava bira, hiç aklımda yokken öğlen birası diye neşeleniyor. Oysa yaşlanan vücut nasıl deri ve tüy döküyorsa aynı şekilde geride bira bırakmaya, teklemeye başlıyor. Sadece vücutla ilgili değildir büyük ihtimalle. Beyin bir yerde "benim yarın işim var, ben gidiyorum" deyip masadan kalkıyor, siz de kalkmak zorunda kalıyorsunuz. Şaşırıyorlar, üzülüyorlar. Buradan kalkıp buranın aynısı bir bara daha gidecektik, niye kalkıyorsun diyorlar. İtlik ve serserilik mahzunlaşıyor, ağlayacak gibi oluyorlar. Ağlamayın, benim için üzülmeyin. Al bak, bu bira kapaklarını cebimde buldum. Nedense açtığım biraların kapaklarını cebime koymuşum belki lazım olur diye. Artık bunlar sizin. Bunlara gözünüz gibi bakın ve arada bir elinize gelince "allah allah, bunlar niye cebimde taşınıyor?" deyip cebinize geri koyun. Ben eve gidip kendimi yorganlara saracağım. Koza gibi içine gireceğim, orta yaşlı olarak çıkacağım. Ya da bir bira daha içerim ama ondan sonra kesin kalkacağım.

İçmeler, gezmeler bittikten, biraz ayıldıktan sonra vücuduma sordum: Ne istiyorsunuz? Ne yapalım? En az bir yirmi yıl daha yaşarız diye umuyorum. Bu vaktin en güzel şekilde değerlendirilmesi lazım, takvimin bir şekilde doldurulması lazım.

"Çay içebiliriz, bilgisayara bakabiliriz" diye bağırdı bir tanesi. Bu bir program değildir, bu bilgisayarlardaki uyku modu gibi bir şeydir. Hiçbir şey yapmazken onu yapacağız, ama bir şeyler de yapmamız lazım. Yoksa bir anda yok oluruz.

"Babaeskililerle buluşabiliriz!" diya bağırdı başka bir tanesi. Babaeskililer içmeye dün başlamıştır, bugün devam ediyorlardır, yarın için kendi aralarında "yarın seçim falan var mı, bira alalım mı, yarın bira satışı yasak olursa bira alamayız, o yüzden bugünden alalım" diye fikir teatrisi ediyorlardır. Benim daha başımın ağrısı geçmedi, bir aya kadar da geçmez. Başka bir şey düşünün.

"Ölücülük yapalım; düşmüşün, zor durumdakinin, ölmüşün malını ucuza alalım, tamir edelim, asla satmayalım. Bizim olsun. Bedava ya da çok ucuza malı çok seviyorum. İtiraf ediyorum. Beni lütfen yargılamayın; siz sordunuz, ben söylüyorum. Adam belli ki ölmüş, artık malı kullanamıyor. Mal çöp mü olsun? Çalışan mal hurdaya mı çıksın? Benim gönlüm elvermiyor. Açın çekmeceleri bakın. On sene önceki televizyonun kumandası duruyor. Benim gönlüm elvermiyor..." diye tutkuyla kulağıma fısıldadı bir tanesi. Gerçekten böyle bir şey mi var? Biz böyle bir insan mıyız? Düşününce gayet mümkün. Babam zamanında esnaflık yaparken firmalar bize eşantiyon saçarlardı. Üzerinde gilette yazan bir çanta, üzerinde tadelle yazan bir plaj havlusu, üzerinde algida yazan bir plaj şemsiyesi. İşte güzel bir tatilin habercisi. Bedavaya sevdiğim kadar hiçbir şeye sevinmiyordum o günlerde. Demek ki beynimin en güzel yerlerinde saklamışım bu hatıraları, hatıralara eşlik eden bu duyguları.

Yakınlarda bir ikinci el pazarı varmış, koleksiyoneri de benim gibi çöpçüsü de orada buluşup tezgahtaki malları elleye elleye neşeleniyorlarmış. Başlamak için iyi bir yer olabilir diye düşündüm. Umarım yakınlarda bana benzeyen, benimle aynı şeylerle ilgilenen birisi ölmüştür de onun mallarını satıyorlardır pazarda. Düşünürseniz kötü bir şey söylemiyorum. İnsanlar ölüyor maalesef. Elimizden onları en iyi halleriyle hatırlamak ve geride kalan mallarını ucuza almaktan başka bir şey gelmiyor.

Pazar yerine vardığımda kayıp ailemi bulmuş gibi sevindim. Cihan Kılıç daha önce getirmişti beni buraya ama o zaman sadece, "buradan çıkınca öğlen birası içer miyiz" diye düşündüğüm için hiçbir şey anlamamışım. He iyimiş, he güzelmiş diye bakmıştım tezgahlara. Şimdi bak bana, şamdanlarla konuşuyorum kilimleri okşuyorum. Eve bira değil kilim götüreceğim, halı götüreceğim. Belki eski sahibi bu halının üstüne yığıldı kaldı? Nereden bilebilirsin? Belki son düşünceleri halıdaki desenlere bakarken "aaa kuş, kuş mu varmış ya, allah allah?" oldu. Bu halıdaki kuşu daha anlamlı yapmaz mı? Kaç para bu kuşlu halı hanımefendi? Üç yüz diyorsunuz? Ölü beden değmiş halıya üç yüz, fakat bravo? Elli veririm. Kilimle ikisine yüz veririm. İkisine de ihtiyacım yok, halıdan nefret ederim. Sadece neşeliyim.

KUŞ?

Sonra onu gördüm: Elektro gitarım için güzel bir efekt cihazı. Gerçekten de benimle aynı zevklere sahip birileri mi ölmüştü? Bunlar az bulunan cihazlardır, pahalı cihazlardır. Bunun pazarlığının ustaca yapılması gerekir. Cihazı elimle kaldırıp "bu kaça dayı?" diye bağırdım tezgahtaki adama. "Gitar için o!" dedi. Biliyorum dayı. "Bir müzisyenin evinden çıktı, hoparlör de var bak" dedi. Üzme beni, ölü müzisyen getirme gözümün önüne. Hoparlör dediği de hoparlör değil başka bir şey, lazım değil bana. "Bu kaça?" diye tekrarladım, yüzünü buruşturdu "40 olur" dedi. İçimdeki ölücü "hayat yaşayanlar içindir, bu hayatı yaşamayı bilenler içindir! O cihaz en az ikiyüz elli lira eder, o da ikinci eli, sıfır alsan dolar kaç para oldu, en az dörtyüz liradır!" diye bağırıyordu. Neşesi yerindeydi.

groagh@gmail.com

BeBek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Babam Don Diego, hayatımda tanıdığım en iyi kalpli kişidir. İhtiyar saat sabah dörtte fabrikada olabilmek için çok az uyku uyurdu. Beni hiç aç bırakmadığı için ona teşekkür ederim." - Maradona, "El Diego" adlı kitabından

ÖZKAYA AİLESİ 1998'E GİRİYOR:

Çeteler mi devlete sızmış, devlet mi başlı başına bir çete haline gelmiş, belirsiz. Dolar, iki yüz bin lirayı sollamış, ülkede başka sol yok! Politikaya Çiller girmiş ki, Özal'a kadar gelmiş geçmiş hepsine rahmet okutur...

Mehmet'le Cevriye'yi 1995'te bir trafik kazasında kaybettik. Artık ailenin reisi Murat. Murat'la Gül'ün Açelya adında kızları oldu, yedi yaşında. Murat, taksiciliğe devam.

Filiz evlenmedi. Başörtü takmaya başladı. Filiz'in oğlu Cemil bi sürü vukuatla tamamladı askerliğini, o tiki oğlan gitti, yerine sahici arabesk biri geldi. Süpermarketin kasiyeri Yeşim'le evli. Yeşim hamile.

Gül, görümcesi Filiz'in elini sıcak sudan soğuk suya sokmuyor.Zaten anne-baba öleli beri Murat da ablasına iyicene düştü. Bazan Filiz;

- Duvara bizim de resmimizin asılması yakındır!

diye içleniyor, o içlilik Murat'ta da yok değil ama çaktırmıyor.

Yeşim, ikide bir Cemil kıstırarak ayrı eve çıkma arzusunu dillendiriyor, cevap rutin;

- Bakıcam, ayarlıcam gülüm.

Evin en ilginç kişiliği Metin. Murat oğluna hiç ses etmez. Sorsan, Beşiktaş'ın renklerini bile bilmez, kaldı ki onlar renk değil, ışık; 'Amogachi' desen, Tamogachi'ylen karıştırır.

Tutturmuş, repçi olacam diye. Sen tut okul zamanı, ekim, kafayı sıfıra kazıt. Gül'ü okuldan çağırıp görüştüler. On yaşından beri bilgisayarı var Metin'in, internet dalgası çıktı çıkalı, sabahlara kadar şunla bunla çetleşiyor.

Gençlik çetleşiyor, devlet çeteleşiyor; kumarhanecilerden rüşvet alıp çiftlik kuran aileler, mukaddes inançları sömüren saklı yobazlar, sol görünümlü sağ partiler, rejim rejisörlerinin emir komuta zinciri ve altı ay zam olmayacak diye sevinen bir halk!

Yapılan hesaba göre Erbakan'ın 44, Çiller'in 267, Yılmaz'ın 8, Cindoruk'un16 ve Bülent Ecevit'in 1.7 milyar lira zekat vermesi gerekiyor, Ankara Metrosu açıldı, 30 Aralık'ta yani dün, Boğaz Köprüsü'nden geçen bir milyarıncı araç olan 34 HAL 04'ün sürücüsü Haldun Kırıkoğlu'na gümüş tabak içinde çukulatin armağan edildi ve geçiş ücreti alınmadı; Micael Jackson, herkesin 'prens' dediği oğluna 'elma kafa' adını taktı..

Can Ilgaz Özdemiroğlu, 8 ay 10 gün sonra doğarak Vedat' baba yapacak.

Nitelik mahrumu onlarca televizyon, yüzlerce radyo kanalı kitlelerin beynini çitim çitim çitiliyor.

Ülke, karapara cenneti; gelir kalemi eroin trafiği cehennemi.

Lakin çok sayıda benzerleri gibi, Özkaya ailesinin gündeminde de daha ziyade Sibel Can'ın imajı, Seda Sayan'ın yeni aşkı ya da Hülya Avşar'ın lohusalığı var. Ultra magazin çağının girdabından kurtulmak ne mümkün; her akşam yemekte eksik kuponların temin ihtimali masaya yatırılıyor.

Bu yılbaşı akşamı da, yeni ilk giren Okyanusya Yerlileri izlendi, piyango biletleri ikişer kez kontrol edildi, Yeşim ısrarla tombala oynattı ve kazandı, Murat çok az Demirel taklidi yaptı, Metin de repiyle güldürdü: "Yağmur mu yağıyor? / Yağmur yağıyor! / E peki bana mı yağıyor!!"

Gecenin hakiki sürprizi, 40 yıl önce sarhoş kafayla gelen "tanrı misafiri" Bülent Bey'in (Dervişoğlu), hatır süresinin dolmasıyla beraber evlerini ziyareti oldu.

Filiz onu hatırladı.

Alkole veda etmiş Bülent Bey:

- Rakıyı çok bozdular. Dinlendirmiyorlar rakıyı, böyle oluyor. Viski miski de ben içmem!

ÖZKAYA AİLESİ 2008'E GİRİYOR:

"Zamansız aşık / Bir avuç ışık için / Döner durur niçin / Çünkü aşka düşünce / Yok başka düşünce / Kısmet -değilse- / Nasıl giyeyim hırkayı / Nasıl yiyeyim lokmayı."

Metin, repçi oldu.

"Işık Oyunları" diye albüm çıkardı. Yaza damgasını vuramasa da maliyetini çıkardı, "Sert Metin"i canlı yayınlara çıkardı, onun zihin açıklığını yükseklere çıkardı.

Ev, Elif üç aylık bebekken yaşanan 99 depreminde sallandı lakin yıkılmadı.

Filiz hanımı kaybettik, çoklu organ yetmezliği.

Murat, emekli; Cumhuriyet'in bulmacalarını çözmektedir.

Gül göğüs kanseri, moralini bozmamamaktadır.

Ailede en çok Tarkan seviliyor.

(Kurtlar Vadisi'ne de 'bakıyorlar.)

Altı yıl önce Ak Parti seçilmiş...

Sağ, başka bir kostümle yönetimdedir.

Sarhoşluğu kınayan zevat, bizzat iktidar sarhoşluğu içindedir.

Olmayan davaların düzmece bilgileri 'plan' diye pazarlanıyor, Büyük Ortadoğu Planı belki de akıllardan çıkar diye.

Peki gelecek yaz ne olacak?

Nihat Kahveci, Çek maçını kendi alacak, tek başına kendi takacak.

Türkiye, ah, Almanya'ya yarı finalde yenilecek, bu kez biz, almanlardan bağımsız kendi başımıza yenilmiş olacağız.

V.Ö. boşanacak, oğluyla tatile çıkacaktır.

Dolunay, aşığın güneşi olacaktır.

Şirin Soysal, şarkıcı olma kararı alacak ve zaman içinde de, olacaktır. (Yancılardan anlaşılır marka)

Repçi oldu Metin:

"Onu anlayan beni anlamaz / Eşittir artıları eksileri / O yasa maddesi gibi yaşar / Ben kopuk-kopuk şiir defteri... Evet-evet bildiniz / Ben dediğim o / O da benim / Ben şarkı yazarım / O kazanır parayı / Gene de severim niye bilmem/ Eksiyle eksinin çarpımı niye artı?"

On yedi yaşındaki Açelya, ekonometri okuyor, Dünya Gazetesi'nde staj yapacak.

Yeşim ve Cemil, nihayet "ayrı eve çıktılar."

Kızları Elif, basketbolcu olmak istiyor, tekli yaşların sonunda.

Benazir Butto öldürüleli dört gün olmuş, "Borsada haksız kazanç elde etmek" davası Orhan Gencebay lehine sonuçlanalı üç gün.

Ertesi gün, yani o hep sıkıcı olan 1 Ocak'ta da cep telefonundan gizli aranma devri sona erecek.

Metin, oldu mu sana "Sert Metin":

"bağdat semalarına / uçaklar değil / füzeler bombalar / değil değil / işçi çocuğu amerikalı işgalci / bu masalın gerçeği önünde eğil / ben senin memleketinde ölmeni isterken / a barbisiz ken / seni niçin beni memleketimde öldürüyorsun? / bağdat göğüne kardeşim / gökkuşağı gökgürültüsü yakışır / yağmur yakışır / ah kardeşim / bağdat semalarına uçan halı yakışır / ah, kuşları dinlesen bilirdin, ah..."

Notlar:

* Üç haftadır çizimlerini kullandığım Sencer üstad, sağolsun. teknik malumata destek olan Ömür Uzel, varolsun. İki hafta önceki hesaba göre 7 Aralık doğumlu çıkıyorum, 7 Kasım 1968 doğumluyum, özümden özür dilerim.

* Mizah atölyem, 28 Aralık 2017, perşembe günü, 18.00'de, Galeri Eksen'de. (Maçka Caddesi, 29, Teşvikiye) Günlük katılım mümkün, detay için e-postam köşede.

* Çağdaş Erçelik'in giderek ustalaşan kabare şarkıları eşliğinde, 28 Aralık 2017 perşembe 22.oo'de, Sefahathane, Minik Sahne'de tek kişilik gösterim var. (Beyoğlu Atlas Pasajı)

* Aziz ve kadim dostum, değerli sanatkar Haluk Çetin'in "Yürüdüm Sana Doğru" adlı cd'si çıktı.

Hararetle tavsiye ederim. Hususiyetle seyahatte...

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

mustafa satıcı

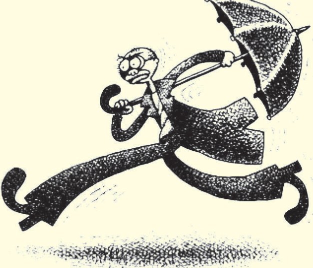

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

BİR KELİN PARÇALANMIŞ YAŞAMI

Durup dururken bir insan bağırırsa dönüp bakılır. Dönüp baktım. Sabahın üçünde benden başka dönüp bakacak birileri olmadığından göz göze geldik. “Laaağn!” diye bağıran biriyle göz göze gelmek iyi değildir. Eğer bağıran, gündüz vakitlerinde kalabalık bir yerdeyse, onlarca kişiyle birlikte kamufle olup uzun uzun, tadını çıkara çıkara bakarsın kendisine. Hatta seyir halindeki insanlardan birine “sarhoş galiba” anlamında gülümser, böylelikle normal hayatı kutsama şansına bile erişebilirsin. Oysa şimdi bu ıssız sokakta baş başayız. Bağıranın tek bakanı olarak hedef haline geldiğim için derhal bakmayı kesip yürümeye başladım. Belaya alışık olmayan bünyem soğuk soğuk terleyerek tepki veriyordu. Bağıran, hazır bir hedef bulmuşken şiddeti boşa gitsin istemediğinden olacak, “Ne bakıyon lan kel!” diye bağırmaya devam etti. Bunun bir soru olduğunu sanmıyorum, zaten şiddet dünyasında sorulan soruların, “Kimsin lan sen?”, “Asıl sen kimsin lan?” örneklerinde olduğu gibi sonsuza giden bir tanışamamazlığa sebep olduğunu, hazır tanışmıyorken de gönül rahatlığıyla yumruklaşmaya yol açtığını biliyoruz. Elimde olmadan dönüp tekrar baktım. “Hala bakıyo a... kodumun keli!” diye bağırdı. Yaşadığı bu öfke patlamasının ortasında “kel” demek hoşuna gidiyor gibiydi. Elini bana doğru uzatıp “Lan Keel!” diye bağırarak öfkesini kutlayınca tekrar dönüp yürümeye başladım. Bana kalırsa insan adını koyabildiği şeylere daha sağlam sinirleniyor. Bunun sebebi, kelimenin ağza oturmasıyla birlikte öfkenin müzikal bir tonlama kazanarak şiddetlenmesi. Kel kelimesi öfkesine bir çeşit neşe katıyordu. Gözlüğüm, sırt çantam ve küçük kel kafam “bu dövülür” hissiyatı yaratıyordu. Bağıran'ın bela analizi sonucu dayak yemeye değer bulunmuştum. Arkamdan bir kere daha bağırdı. Bir an durup cevap vermek istedim. Kelliğimi niye bu kadar öne çıkarıyordu? Yaşadığımız bu şiddetin içinde ne önemi vardı? Gelip kafamda Bioxin ampul mü kıracaktı? Üstelik bana göre, kelliğim bütün görüntümü belirleyen baskın bir özellik olacak kadar bariz değildi. Kelliğini ancak bir berberin kafa arkasına tuttuğu ayna sayesinde hatırlayanlar kadar keldim. Kel dediğin, Yul Brynner gibi olur, Caillou gibi olur. Kelliğimi vurgulayan sesler yaklaşmaya başladı. Galiba arkamdan geliyordu. Bir an ne yapacağımı bilemedim. Belki yanımda bir kadın olsa (Kelly), belayı savuşturmak adına daha sistematik davranabilirdim. Beyoğlu'nun arka sokaklarını anlatmaya çalışan kötü bir yönetmenin eline düşmüş gibiydim. Yönetmen, kavga sahnesi sonrası dudağımın kenarına kırmızı boya sürdürecek, makyözе kaşımı patlattıracak, kırık gözlüğü kaldırımdan alıp yılıkça takmamı isteyecek ve ben sisler içinde topallayarak yürürken alttan acı bir klarnet salacak gibiydi. Bu genç yaşımda arka sokakların bilinmeyen yüzü olmak istemiyordum. Ne yapmam, nasıl davranmam gerektiğine bir an önce karar vermeliydim.

Fırat 1 (delikanlı versiyon)

Fırat 1, kendisine yaklaşan belayı, babasından “Çok gördük bunun gibileri”, dedesinden “ Havlayan köpek ısırmaz” düsturlarıyla karşılıyor. Henüz kendine ait bir düsturu olmadığı için şimdilik basit ama korkmadığını belli eden bir çıkış yapıyor: “Derdin ne bilader senin?” Bilader, saçma ama basit bir cevap veriyor: “Kelleri hiç sevmem!” Fırat 1'in şimdi yapması gereken, modern, şehirli davranışlarını tamamen bırakıp ağzını bozarak Belalı'yla ortak bir dilde buluşmak. “Yapma yaa,” diyor Fırat 1, “ben de kelleri sevmeyenleri sevmem.” (Tek kelimeyle berbat! Gördüğünüz gibi Fırat 1, ne kadar sokağın diline inmeye çalışsa da şehirli kimliği ona başarısız, olgunlaşmamış ve karışık bir cümle kurdurdu.) Belalı, Fırat 1'in kafasına kendi kafasını dayayarak “Sus len kel!” diyor. Saçlı ve büyük bir kafanın, kel ve küçük bir kafayla temas ettiği bu an önemli. Fırat 1, bu temas anında, sokağın diliyle pek yaratıcı olamadığından bin yıllık bir soruyla yetiniyor: “Kimsin lan sen?” Belalı'nın cevabı, dev kafasını bir mancınık gibi gerip Fırat 1'in kel ve küçük kafasına fırlatmak oluyor. Fırat 1 yere yığılıyor. Annesinin “Oğlum noldu sana?” düsturunu anımsatan bir görüntü bu.

Fırat 2 (şehirli versiyon)

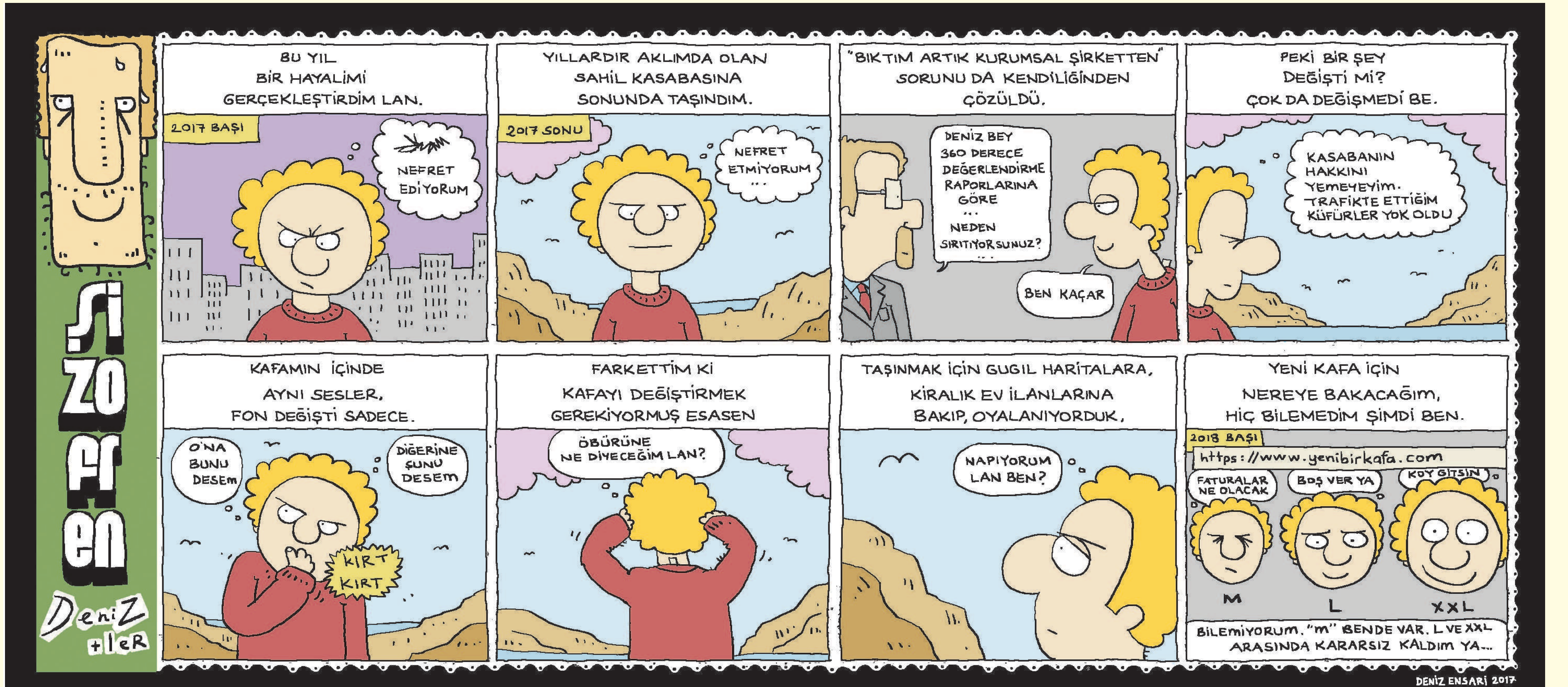
Fırat 2, Belalı'nın arkasından geldiğini görünce adımlarını sıklaştırıyor. Ama bela şehirliye saldırmaya kararlı, laf atarak takibe devam ediyor. En sonunda dönüp, “Abi noluyo yaa?” diyor Fırat 2. Belalı, saçma ama basit bir cevap veriyor: “Kelleri hiç sevmem!” Fırat 2, tehlike altındaki modern insanın durumu bir türlü kavrayamayan ses tonuyla, “Abi ne alakası var durup dururken, lütfen ama...” diyor. “Sus len!” deyip tokat atıyor Belalı. Fırat 2, sözle ya da fiziksel cevap vermek yerine fırlayan gözlüğünün peşinden gitmeyi tercih ediyor. Belalı'nın iştahını kabartan bir eğilme bu. Tam parmakları gözlüğe değecekken kalçadan tekmeyi yiyince gözlüğün yanına yuvarlanıyor. Ayağa kalkıp gözlüğünü taktığında, sanki dünyaya yeni gelmiş gibi bir kere daha soruyor: “Abi noluyo yaa?”

Fırat 3 (fantastik versiyon)

Fırat 3, Belalı'nın ayak seslerini duyduğu anda arkasına bile bakmadan koşmaya başlıyor. Belalı kendisini yakalayıp diğer Fıratlara dediği gibi, “Kelleri hiç sevmem!” dese, saç ektirip gelecek kadar korkak bir versiyonla karşı karşıyayız. Fırat 3, Belalı'nın gelip gelmediğini kontrol bile etmeden sokaklar boyunca nefes nefese koşmaya başlıyor. Bu performansıyla kendini, Beyoğlu'nun arka sokaklarını anlatmaya çalışan kötü yönetmenin yerine, alttan verdiği nefes sesi ve hareketli kamerasıyla genç bir kısa film yönetmenine emanet ediyor. Yönetmen ondan eve kadar koşup, kapattığı kapıya sırtını yaslayarak nefes alıp vermeye devam etmesini isteyecek. Film kısa olduğundan, nefesi biraz düzene giren bu adam kadrajdan çıkarken, biz izleyiciler bir süre daha kapıda kalacağız. Sonrası bildiğiniz gibi kararma ve jenerik.

Fırat (orjinal)

Aslında Belalı takip falan etmedi. Biraz daha kelliğe vurgu yaparak bağırdıktan sonra, aniden beliren bir arkadaşı tarafından kolundan çekilerek götürüldü. Gittiklerine iyice emin olunca bütün Fıratları toparlamaya gittim. Özelikle Fırat 1'in durumu çok kötüydü. Yediği kafa darbesi yüzünden burnu kanıyordu. Koluna girip kaldırdım. Biraz ilerde korkuyla bekleyen Fırat 2'yi yanıma çağırıp “Fırat 3 nerde?” diye sordum. “Abi o kaçtı, çoktan eve varmıştır,” dedi. Taksi durağına gittik. 3 adet kel ve gözlüklü Fırat taksiye doluştuk. Kısa bir süre sessiz yol aldıktan sonra, Fırat 2, “Abi bir anda noldu anlamadım,” diyerek konuyu açmaya çalıştı. Cevap vermedim. O ana kadar hiç konuşmayan delikanlı versiyon Fırat 1, “Ben aslında döverdim o şerefsizi,” deyince, ensesine vurup “Susun artık!” diye bağırmak zorunda kaldım. Taksiye bir sessizlik çöktü. Fıratlara baktım. Küçük, kel kafalarıyla pencereden dışarıyı seyrederek kim bilir neler düşünüyorlardı. Bir an bu Fıratlardan tiksinti geldi. Taksiden indirip kovalasam mı, diye düşündüm. O sırada Fırat 2'yi yamulan gözlük çerçevesini düzeltmeye çalışırken görünce, tiksintim acıma hissine dönüştü. “Neyse,” dedim içimden, “eve götürür, yıkayıp yatırırım bunları.”

MACERAYI SEVEN ADAM

KUP!

CENGİZ ÜSTÜN

DAYI ÖDÜMÜ KOPARTTIN AMA!.. O DA NE ÖYLE ?!.

KUP!

Lan nesinden korkuyorsun minnacık şeyin! Dokun olum dokun korkma!.. Yavru daha ısırsa nolur...

Bakayım... OV!.. Dişleri iğne gibi!..

Aman abi...

Ye olum! Tuts!

HESS!

HISS!

OOİYY! KUZU O KUZU! Di mi benim minnoşuma! Yerim ben onu be! Öpücük ver bakiyim babişine! MM... MUCK!

Dayı onu bana ver! Büyümesini izlemek büyük macera!.. Belki de ehlileştiririm...

VICICI

OİYK!

Y.rramı ehlileştirirsin! Nerde görülmüş evcil timsah! Onu şirket deposunu korumak için aldım! Hırsıza alarm da kâr etmedi! Depoyu korumak için son çare etrafına hendek kazıp su dolduracağım.

Lan yoksa anladı mı?

Dayı biliyorsun, şirketin arabasıyla Anadolu'ya dağıtıma çıkıyorum... Her yaptığım satışı kaydediyorum. Ama arada bir kaçanlar olmuştur bir iki...

Yahu ne bir ikisi, 10 değil, 20 değil birisi dükkanı soyuyor resmen...

Timsah şart olmuş o zaman dayı! Alarm da fayda etmiyorsa ne yapalım! Hendeği ben kazarım!

Yaşa!

3 ay sonra!

YİHHUUU! Fakat ip kısa kaldı!

SVISS!

Korkma abi etimi südümü veriyorsun bi şey olmaz.

Furkanözçoban

Senin içinde daha iyi olucak üstad inan bana.

Değişen hiçbişey olmicak ki, hergün seni görmeye gelicez. (GELMEMEK)

KOŞUYOLU HUZUREVİ

Yetişkin Bezi

ARTIK KİMSE ŞAŞIRMIYOSA, ARABALARIN DİREKSİYONUNU SAĞDAN TEKRAR SOLA ALIYORUM...

SİZ BİLİRSİNİZ KRALİÇEM...

ALDIM GİTTİ...

BİRLEŞİK KRALLIK ANAYASASI (İngilizce)
- Arabaların direksiyonu sağda solda olsun.
- Hava hep kapalı olsun...

Hah, şirketin neşe kaynağını da bulduk!..

ALDIM LAN SENİ İŞE!

MUSTAFA BİÇER...
14/06/88 TOKAT
KISACA BEN:
Mustiyle tanışmam sıcak bir Haziran sabahında oldu... İlk söylediği kelime "OLE" olduğu için yıllarca kendini İSPANYOL zannetti... Musti 25 yıldır yaşıyor ve henüz bi gören çıkmadı...

Medeni durumu	KISMET :))
İş deneyimleri	YOK

VALLAHA MI?

NORMAL KİTAP OKURKEN

OĞLUM HADİ İÇERDE OKU KİTABINI MAKİNEYİ ÇALIŞTIRICAM.

E-KİTAP OKURKEN

OYUN OYNİCAĞINA ANNENE YARDIM ET!

UYUYAN GÜZEL

TAŞKÖPRÜ Sarımsak FESTİVALİ

Hanfendi Son durak! Uyanın.. HOOOP!

Tamam Kaptan ben Hallederim.

PAZAR EKONOMİSİ AZINLIĞIN YARARINA OLSA DA ÇOĞUNLUĞA HEP ZARAR VERMİŞTİR. MÜLKİYETİN KAMULAŞMASI TOPLUM EŞİTLİĞİ İÇİN GEREKLİ BİR YOLDUR...

Ne kadar doğru olsa da yakışıklıdan siyasi bişeyler duyunca hiç bişey ifade etmiyor...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Güvercinliktir bu alem/ Konan göçer, demedim mi"
Karacoğlan

Uykumun içinde (karanlık, karmakarışık, dolambaçlı bir rüyanın da orta yerinde tam--"*orta yeri" derken, lafın gelişi, en başı* belki--) Tangırtılar, tungurtular... Sıçrıyorum. (amman medet!) Üst katta temizlik. Hiç bitmeyen temizlikler. Temizlikler... Tiz, çangırtılı çungurtulu, metalik çarpma sesleri.(yerden sürüklenerek çekilen metal ayaklı masalar) Vınlamalar... Sanki koltuğu havaya fırlatıp yıldırım hızıyla siliyorlar da altını, düşüyor sonra.(tavanın tam kafamın hizasındaki o bölgesi, o nokta)

Uyku'nun bölünmesi. Tamam. O bir yana da... Ama, bir rüyanın bölünmesi? Yarım kalması. Bir rüya yarım kaldığında. Sadece senin için, bir tek sen seyredeceksin diye, binbir incelikle, titizlikle, kılı kırk yara yara, ince ince hesaplana hesaplana imal edilmiş, o eşi benzeri olmayan, "biricik" film. Uçar gider. Yarım kalır. Devamı? Sonsuza dek kaybolur. *(gayb'ın derinlerine karanlığın içine, uçuşa uçuşa, döne döne, küçüle küçüle)* Kainatın dipsiz karanlıklarının köşesini bucağını ışık yıllarınca dolaşsan bulamazsın. (ağla, sızla;yok) Tek bir kopyası dahi yok. Geçmiş olsun! (o eski komşumuzun aynısı ama aynı anda "meğer annemmiş" de olan, hem de nedense bir erkek gibi başı kabak, gözlüklü o kadın niye o odaya girmişti? Sanki gizli bir şey söyleyecekmiş gibi eliyle ağzının yarısını kapayaraktan beni niye çağırmıştı? Ne diyecekti?) Cümle kainatı dolaşsan cevabı yok işte! Koptu gitti.(peki hem çocukken oturduğumuz o eski evin mutfağı ve hem de "meğer hamammış" olan, o karanlık, buharlı yer?)

Oda soğuk. Perdeleri aralıyorum. Temizlik sürüyor.(bütün ihtişamıyla) *–benim altımdakiler rahat ama, ses yapmıyor ne de olsa birikmiş tozlar, (a*ğızları var, dilleri yok)-- En güzel şey dışarıda; Kasvetli, koyu grili bulutlu, hafif çiseliyen yağmurlu, rüzgarlı enfes/leziz hava. Evin girişine sığınmış kara kedinin, karakedigözü yeşili gözleri. Sallanan dallar. Sesleri duymaz oluyorum.

Temizlik? Ben de yapıyorum bazen. Kendimce, karınca kararınca.(aşık atamam kimseyle) En hayret ettiğim; iki temizlik arasında geçen süreye göre artan bir koyulukta(fazlaysa süre biraz daha karanlık) hafif bir siyaha dönüyor kovadaki su. Siz sildikçe sildikçe. Zaman'ın rengi siyah sanki.
Çok çok yavaş bir kumsaati gibi ağır ağır boyuyor, sezdirmeden, odaları, koridorları, mutfakları, insanları, zaman. *(biz çizerler"ton atmak" tabir ederiz, hafif sulandırılmış siyah mürekkeple önce çok çok açığından başlayarak derece derece, sulandıra sulandıra boyarız fırçayla, çizdiğimiz dünyayı, yavaş yavaş, kademe kademe)*

Hayır unutmadım.
Bir çay içeyim, aklım başıma gelsin. Anlatacağım devamını. (Şeharazat olmanın bir etiği, bir şeysi var--*kaybolup gitmeyecek yarım kalmış bir rüya misali-)*
Çok çok kısa bir özet yazayım mı okumamış olana. Bilenler, okumayın siz.

(Gerçek bir hikaye bu. Fransa'da geçiyor. Geçmiş yani. Arkadaşımın arkadaşı bir Breton. Loik adı. Alkolik. Bir kadına aşık olmuştu bu. "Gel evlenelim senlen" demişti kadına, "senin için içmeyi bırakırım." "Olmaz" demişti kadın buna, kendi babası da alkolikti çünkü ve çok yi biliyordu meseleyi. "Bıraktım" deseler de evin her köşesinde minik minik şişelerle alkol gizliyorlardı alkolikler. Onları gizlice içiyorlar, sizin ruhunuz duymuyordu. Kadın Loik'i de çok beğendiği için günlerce düşünüp düşünüp bir çare arıyor, sonunda dahice bir buluş yapıyordu. Peki kadın ne bulmuştu?)
Binbirgece masallarında olabilecek bir çare.(orda bile yok böylesi, sanki)
(...)
"Evlenirim senlen ama bir şartım var." demiş kadın. Uçmuş tabi bizim Loik havalara. Öyle seviyor ki kadını çocukcağız, sevinçten hemen birkaç kadeh götürmüş orda, anında ardarda.(iç iç Loik, bilmiyorsun başına neler gelecek) Demiş ki bu Breton abla: "Bak Loik, evleniriz evlenmesine, tamam, ama evde benim yanımdan, gözümün önünden her ayrıldığında, bi saniyeliğine bile olsa dahi..." Nefesini tutmuş, "evet?" demiş Loik. Kadın "... diyelim tek başına mutfağa girdin, anında ıslık çalmaya başlıyacaksın." "Ne! Islık mı?" demiş Loik yutkunmuş. "Evet ıslık" demiş Breton abla, "hem de kesintisiz." Loik'in gözlerinin içine dikmiş gözlerini ciddi bir ifade ile devam etmiş, "bir saniye bile ara vermeden, ama, taa ki benim gözümün önüne geldiğin an'a kadar kesilmeyecek o ıslık!" Hem ıslık çalıp hem de içki içilebilinemez aynı anda. Haklı. İnsanoğlunun yapısı öyle. "Yalnız ıslığı durdurursan bir an bile, anında bavullarımı toplar çeker giderim. Haberin olsun Loik bak!" Bunu da demiş. Sormuş sonra: "Var mısın?" "Tamam." demiş bizim kahraman Loik, "varım." Tuvalete girdiği anda dahi hiç kesintisiz ıslık çalıyormuş. Yapışık kardeş gibi yaşıyorlarmış bizim bu tuhaf aşıklar.(bi kira gelirleri falan varmış, çalışmıyormuş ikisi de) Öylece işte bir yuva kurmuş çoluk çocuğa karışmışlar. İflah olmaz alkolik Loik'ten koca yapmış kendine. Ölmemiş Loik.
Benim sevgili/biricik arkadaşım ve onun bütün arkadaşları genç yaşlarda rahmetli oldular. *(ama onların durumu buralarda içenlerle kıyaslanabilinir bişey falan değildi tabi, mezesiz hiçbişeysiz, hiç ara vermeden)*
İşte o müthiş kadın, elleri bırakılıp ayakları öpülesi o kadın, kurtarmış o şekil Loik'i.
Heykeli dikilse yeridir. Bir azize.

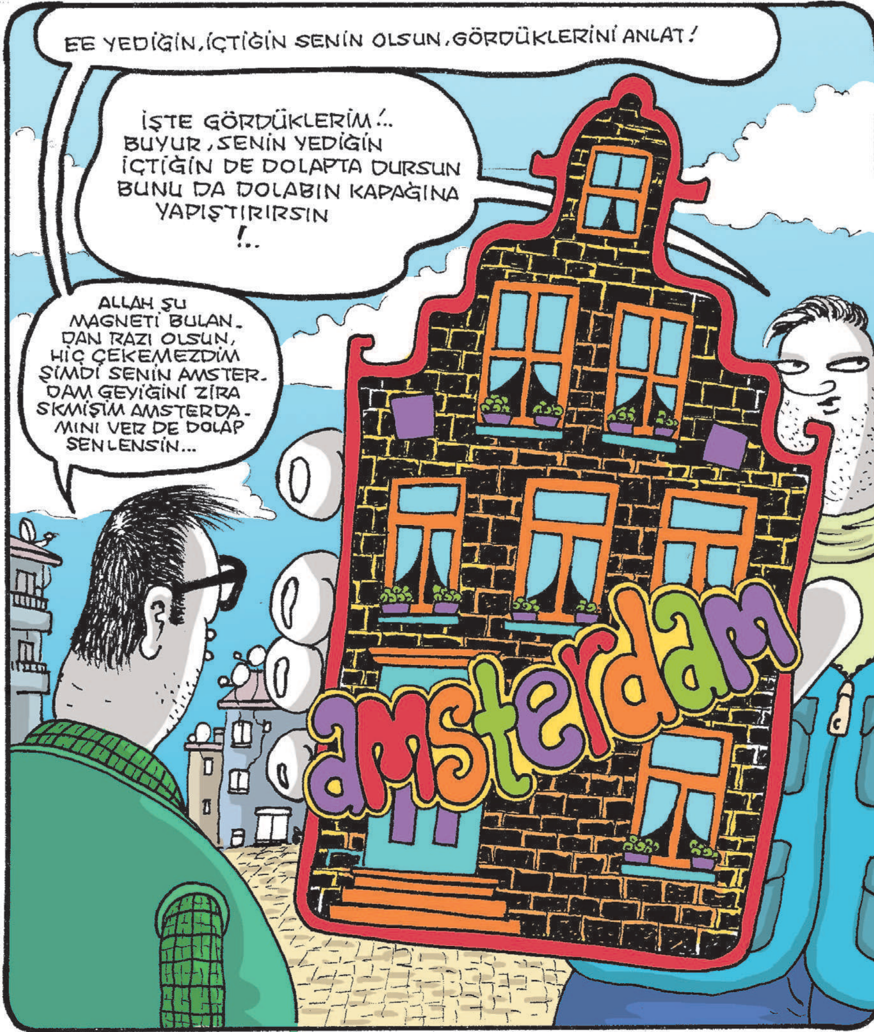
Yalnız, yine de içmiş Loik. Hayret! Evet içmiş! Nasıl? Şöyle: Rahmetli arkadaşımla ikisi yakınlardaki göle balık tutmaya gidiyorlarmış bunlar. Loik'le arkadaşım sandalla biraz açılıp--izin veriyormuş ama, kıyıda elinde dürbün, bir an bile gözlerini ayırmadan izliyormuş onları kadın--tekrar, o dürbün tutan ellerinden öpüyorum-- Sandal rüzgarla hafif hafif dönerken bir an geliyor, "ince ince hesaplıyorduk" diye anlatmıştı arkadaşım, Loik'le ikisinin silüeti üst üste çakıştığında, "tek adam" gibi göründükleri o çok çok kısa an (arkadaşımın silüeti, sırtı dönük, önde, onun silüeti içinde kayıp Loik'inki) İşte o an,
arkadaşım iç cebindeki konyağı çok hızla çıkarıp veriyormuş Loik'e, iki yudum alıyormuş Loik de şimşek hızıyla. Hop, sandal tekrar hafif döndü. Şişe cepte. O kadar olacak. Kırk yılın başı. (yarasın Loik)

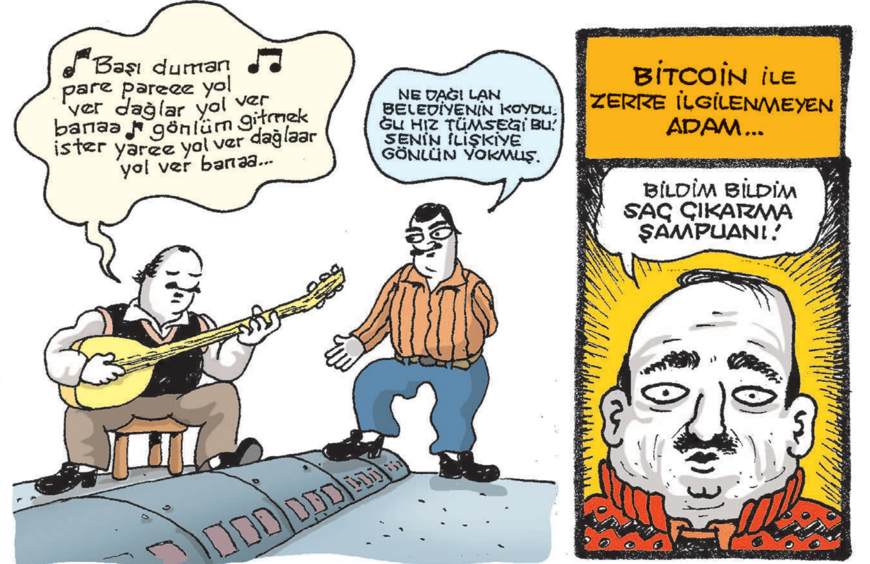
İşte o kutsal kadın'la Loik'in yuvasından, o evden yükselen o ıslık sesleri...
Ah onlar... Onlar işte. Dünyanın en güzel aşk melodileri.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

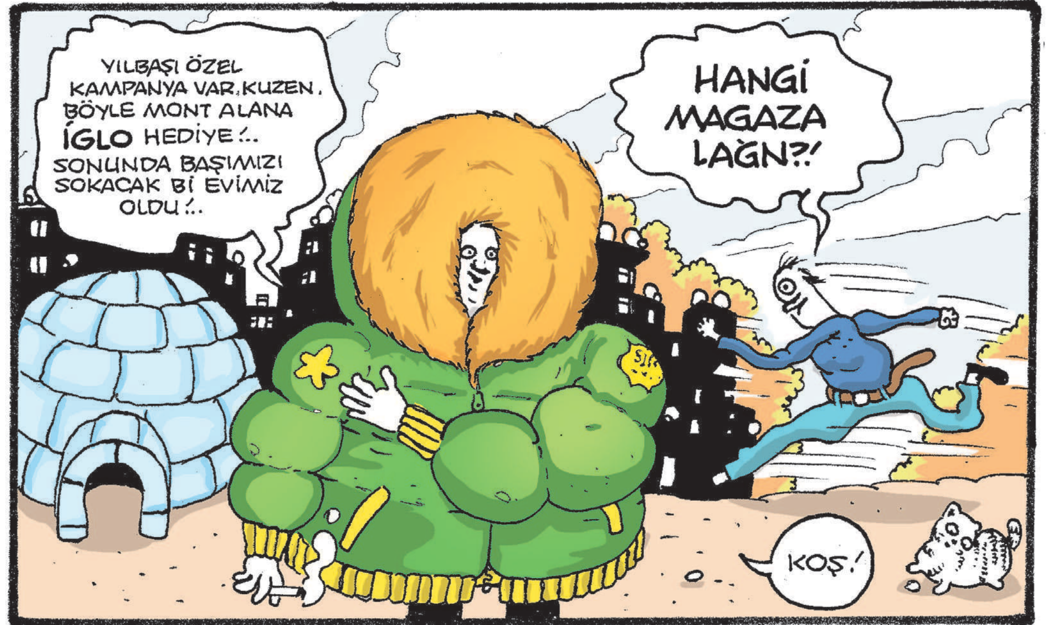
cihan ceylan

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Gelen Kutusu

Barbaros ALTUĞ

RADYASYONLU ÇAY YİNE HORTLADI.
T.V.
Haber değerimiz de yok... Yine çay hortladı oldu.

USTA BEN ZİNCİR TAKIMINI KAYBETTİM. KOMİNİST OLCAM...
LEN SAÇMALAMA KOMÜNİST OLCAKMIŞ. ONLARIN ZİNCİRLERİNDEN BAŞKA KAYBEDECEK BİŞEYLERİ YOK.... Bİ DAKKA SEN CİDDİSİN!.

SİSTEMDE KAYITLI İMZANIZ DAHA FARKLI GÖZÜKÜYO...
KREDİ HEYECANI... TEKRAR ATİYİM...

Caner DAĞLI

OFF! BAK ROBİN O KADAR PARAM SERVETİM VAR AMA HUZURUM YOK!..
BAK DEMEK Kİ ONU DA BECEREMİYORUM!.. BEN BİLE BU HALDEYSEM ONLAR NASIL HUZURSUZDUR KİMBİLİR?! OFF! HERŞEYİ MAHVEDİYORUM!.
ABİ SAĞLIYOZ YA İŞTE HUZURLU ŞEHİR DE NOLDU?
ABİ ÇIK ŞU DEPRESYONDAN GÖZÜNÜ SEVEYİM YAKIŞIR MI KOSKOCA BATMAN'E!.. HEM BAK İŞ GELDİ HADİ ABİCİM!

16. YÜZYILDA AŞIKLIK GELENEĞİ ÇOK FAZLA YAYILMIŞ, ANADOLU BİR AŞIKLAR VATANI HALİNE GELMİŞTİR...
İŞTE BÖYLE GELİR GİDERİZ DADALOĞLU-16 DERKİ BİR GÜN BİZ DE SEVEEĞRİZ...
O NE BİÇİM İSİM LAN ÖYLE?..
DADALOĞLU ALINMIŞTI! BEN DE ALT TİRE 16 EKLEDİM!.. HERKES AŞIK ANUNA KOYIM MAHLAS MI KALDI!

MERHABA BEYEFENDİ!.. YANINIZ BOŞSA OTURABİLİR MİYİM?.. HEM SOHBET EDER ARKADAŞ OLURUZ!..
Kesin fake lan bu?!

Erhan GÜNEŞ

BLOK REKORTMENİYİM BEN ABİ... HİÇ KİMSENİN ATEŞ YAPMASINA İZİN VERMEM...
OĞLUM ÇEKİL KENARA BİRAZ... KIZLA KESİŞMEMİ ENGELLİYOSUN...
Basketball
Güzeell!

EY RUH GELDİYSEN SES VER!..
AY GELDİM GELDİM!.. DEDİKODUSUZ HİÇ ÇEKİLMİYO VALLA KIZLAR! ÇOK TEŞEKKÜR! EE ANLATIN HADİ!..
GÜLSEREN'LER KUMBURGAZ'DA YAZLIK ALMIŞLAR...
A-AA?

SENİ PİLATES TOPUNA ÇİZDİM AYTEN! BENZEMİŞSİN Dİ Mİ?! EHEHE!
Belanı versin...

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 28 ARALIK 2017 | Sayı: 539

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ELEMANIMIZ TOLGA'DAN ALDIĞI DORSE GİYDİRME İŞİNİ NASI KOTARIRIM DİYE KORAY'A DANIŞMAK İÇİN ESKİ İŞYERİNE; AJANSA GİDER. BİR BAKAR Kİ ORTALIĞI BİTCOİN HUMMASI SARMIŞ, ESKİ TAKINTISI GEYSU BAŞ DÜŞMANI ALİ OSMAN'LA ÇIKMAYA BAŞLAMIŞTIR. YETMEMİŞ, DİREKTÖR ŞAHİN DE ÇARESİZLİĞİNİ SEZİP REİS'İN FİKİR STRATEJİ DERGİLERİNDEN BİRİNİ ÜÇ KURUŞA YAPMASI İÇİN ONA PASLAMAK İSTEMİŞTİR. KORAY'LA TOLGA'YA GİTMEK ÜZERE ÇIKMIŞLARDIR

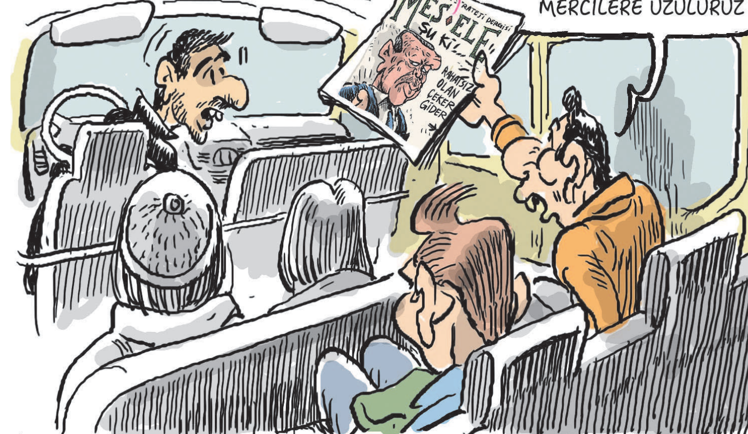

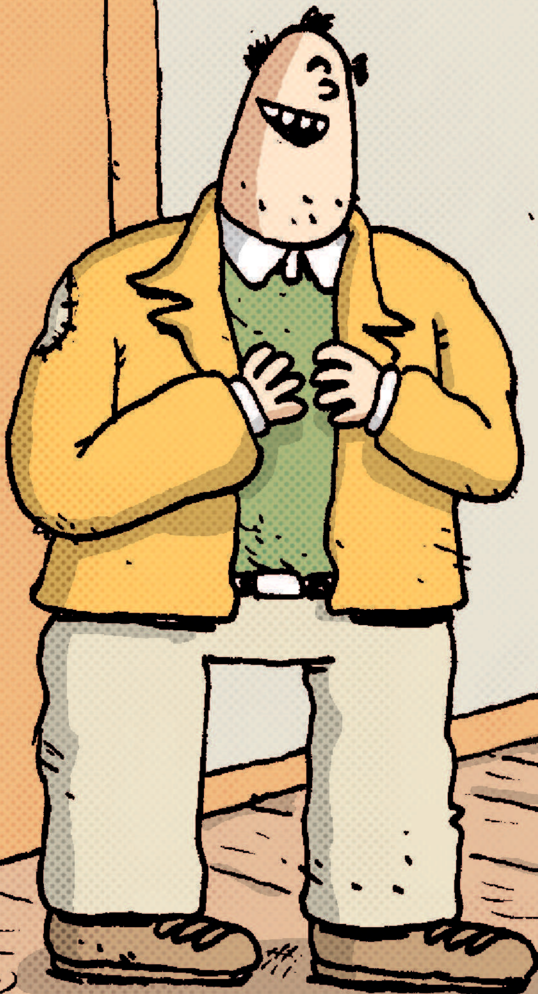
UYKUSUZ

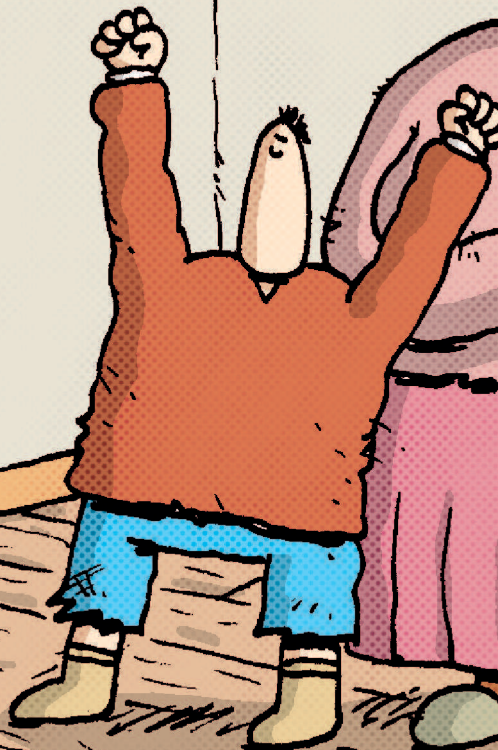
4 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2018/01 No: 540
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

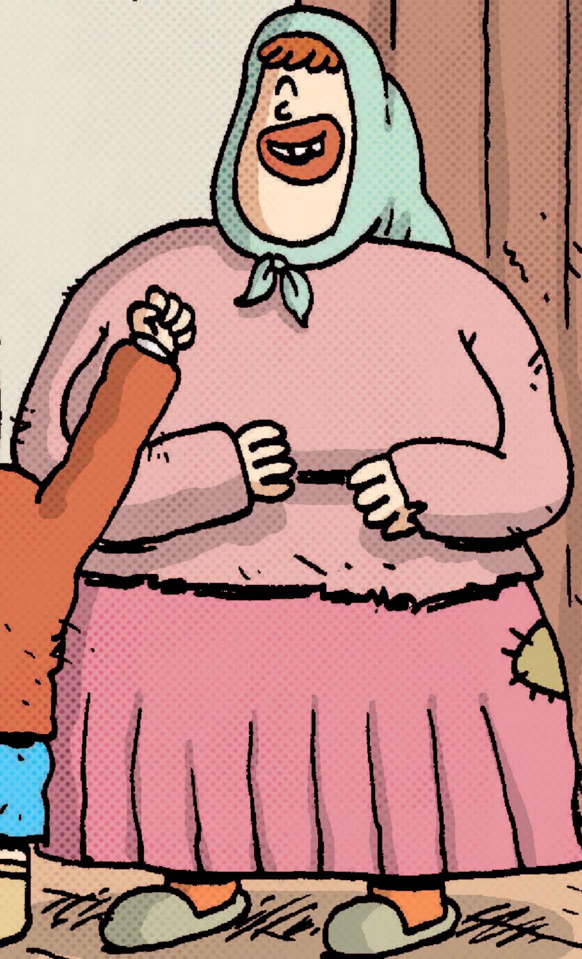

Başbakan Yardımcısı Hakan Çavuşoğlu asgari ücret zammını övdü : "2002 yılında asgari ücretle çalışan bir kişi 90 maaşıyla 1.4 motor gücüne sahip bir sıfır araç alabilirken şimdi 42 maaşıyla sıfır bir araç alabiliyor."

SİZE BİR İYİ BİR DE KÖTÜ HABERİM VAR. KÖTÜ HABER ASGARİ ÜCRET 1603 TL. İYİ HABER, ARABA ALIYORUZ!

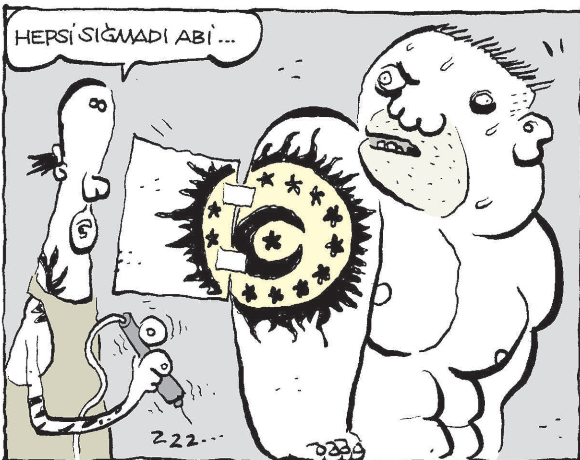

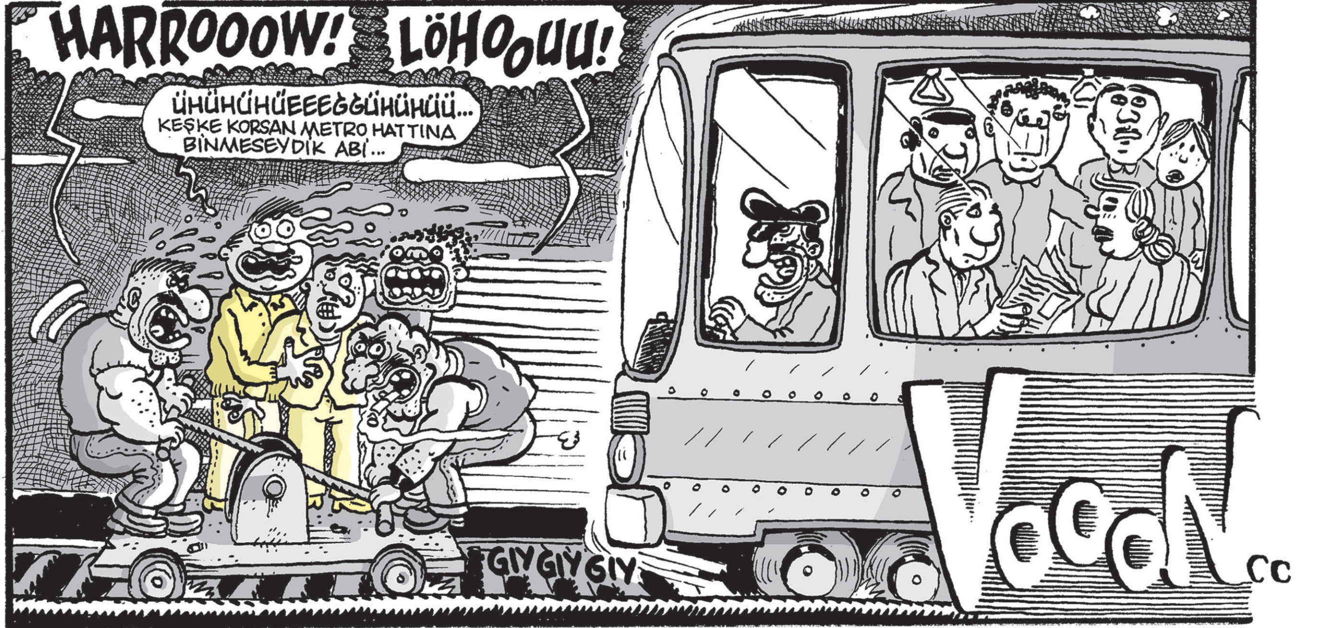

ABİ GEÇMİŞ OLSUN..! PERUĞUNU KAYBETMİŞSİN.
HA EVET, YENGEN SAĞOLSUN BAKTI Bİ ÇARESİNE...
efil efil..

OSURUK SESİ VE KOKUSUNU ABZORBE EDEN BU BULUŞUM ÇOK KONUŞULACAK...
KIRMIZI DUMAN ORJİNAL OLMUŞ!
FASULYE
COZZ
COZZZ

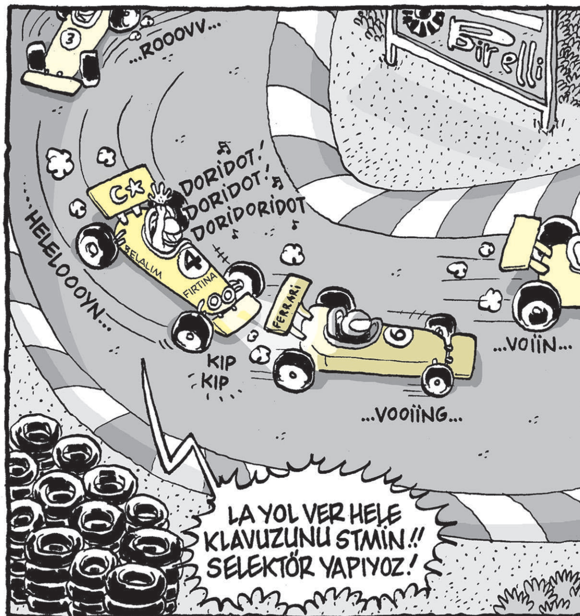

ALO, KULE...İNİŞ İZNİ İSTİYORUM...
LA OLM, TELSİZDEN NİYE ARAMIYOSUN?!
O DEĞİL DE NİYAZİ ABİ, BENİM SENLEN KONUŞMAK İSTEDİĞİM BAŞKA BİŞİ VAR...
EVET!?

SİGARAYI BIRAKTIM DA...
AMA VARSA SON Bİ DAL İÇERİM...
ŞIK ŞIK
ŞIK ŞIK
ŞIK

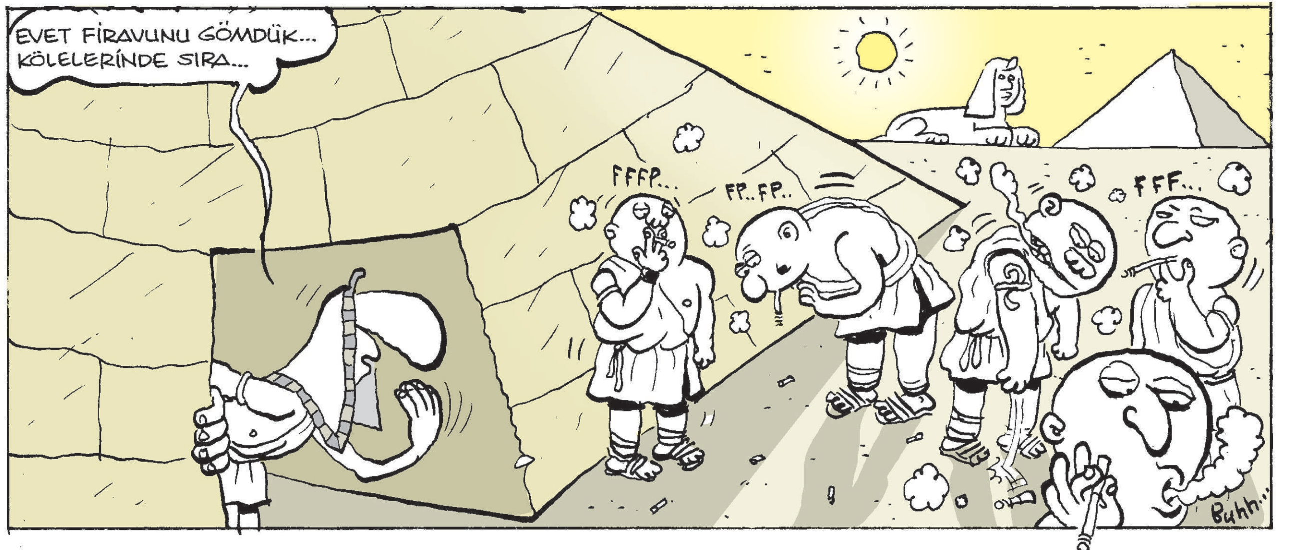

HERSİ SIĞMADI ABİ...
zzz...

HARROOOW!
LÖHOOUU!
ÜHÜHÜHÜEEEĞĞÜHÜHÜÜ... KEŞKE KORSAN METRO HATTINA BİNMESEYDİK ABİ...
GIYGIYGIY
VOOOONCC

HEY YA HEĞĞİ... HEY YA HEĞĞ
TÜRKMÜŞÜZ OLUM...
BİZ BİLİYOZ DA MI OYNUYOZ...
YAWW.

...ROOOVV...
Pirelli
DORİDOT! DORİDOT! DORİDORİDOT
...HELELOOOYN...
KIP KIP
...VOİİN...
...VOOİİNG...
LA YOL VER HELE KLAVUZUNU STMİN!! SELEKTÖR YAPIYOZ!

JOKER ÇEKTİM LAN...
0:37
BANKA

EVET FİRAVUNU GÖMDÜK... KÖLELERİNDE SIRA...
FFFP...
FP..FP..
FFF...
Puhh...

Nankörler

Normal şartlar altında ay sonunda maaşınızla evinizin kirasını ve faturalarınızı öder, mutfak masrafı için borçlandığınız kredi kartı borcunu (yeterse) kapatırsınız ama **Yeni Türkiye'nin** yeni işçilerinden beklenen üç buçuk yıl boyunca yemeden içmeden, fatura ve kira ödemeden otomobil almalarıdır. **Yeni Türkiye'nin** hedefleri de büyük, hedefleri de projeleri gibi çılgındır. **Yeni Türkiye'nin** başbakan yardımcıları, işçilerden 42 aylık maaşlarıyla otomobil almalarını beklerken biz de aynı başbakan yardımcılarından 42 aylık maaşlarıyla altlarına sıfır bir Lamborghini çekmelerini bekliyoruz hâliyle. Ama işin garibi bütün bir ülkedeki hiçbir asgari ücretlinin altına sıfır kilometre otomobil çekmeyeceğini bilsek de başbakan yardımcısının değil 42 ay, 42 saat içinde kendisine bir Lamborghini alabileceğini kestirmemiz.

Normal şartlar altında oyunbozanlık edip arabozuculuk yapmak isteyen bir insanın bunun için gözle görülür bir çaba sarfetmesi beklenir. Ama **Yeni Türkiye'de** yıllarca salla başı al maaşı konseptiyle çaşlıştığınız ve ülkenin yarısı terörist ilan edilirken hiç sesinizi çıkarmadığınız hâlde daha sonra arada bir "Herkes bana bakıyor, ayıp olmasın bari," diyerek bin bir ihtimamla yaptığınız açıklamalarla bile bozguncu ilan edilebilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** her canlı bir gün bozgunculukla suçlanmayı tadacaktır.

Normal şartlar altında yaşadığı şehrin bir noktasından diğerine giderken dört kere polis kontrolünden geçen bir insanın bu durumdan hiç olmazsa böyle bir şeye gerek duyulduğu için rahatsız olması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'nin Yeni Türkiye'ye** pek de güzel ayak uydurmuş gazetecileri için sokaklarda adım başı durdurulup aranmak devlet olmanın ispatı ve neşeyle dünyaya duyurulacak bir gurur kaynağıdır.

@baris_uygur

NTV sunucusu Esra Sert, Süper Lig puan durumunu verirken puan yerine oynanan maç sayısını okuyarak, takımların 27'şer puana sahip olduğu çok çekişmeli bir lig havası yaratalı **7 yıl,**

Yiğit Bulut, evrim konulu Sansürsüz programında akademisyen konuğuna, **"**Cansız bir maddeden canlı oluştu diyorsunuz, şimdi niye tahtadan kedi çıkmıyor?" diye sorali **9 yıl,**

Aylarca konuşulan Deniz Akkaya'nın Brad Pitt'le röportaj yapacağı haberlerinin ardından, 65 gazeteciyle beraber bir basın toplantısına katılan Deniz Akkaya, sorduğu iki sorudan birine cevap alamazken, diğerine "Fikrinize katılmıyorum" cevabını alalı **13 yıl,**

İnsansı robot ASIMO, kendisiyle el sıkışan Tayyip Erdoğan'ı, "Beraber yürüdük biz bu yollarda" şarkısıyla uğurlayalı **14 yıl,**

Seren Serengil, kendisini Allah'a havale eden Gülben Ergen için, "Ben onu çok önceden Allah'a havale etmistim," diyerek Gülben Ergen'in havalesinin geçersiz olduğunu açıklayalı **15 yıl,**

İngiliz grup Napalm Death, "Acı çekiyorsun, ama neden?" sözlerini hızlıca söyledikleri 1 saniyelik "You Suffer" isimli şarkılarını besteleyeli **32 yıl,**

Urfaspor'da oynayan Mahmut Tuncer, Urfa'nın kurtuluşu için düzenlenen geceye İbrahim Tatlıses'in gelmemesi üzerine, Urfaspor teknik direktörü tarafından sahneye çıkarılarak türkü dünyasına kazandırılalı **39 yıl,**

Agatha Christie, 55 yıl boyunca 33 romanında hayat verdiği dedektif Hercule Poirot karakterini "Ve Perde İndi" romanında öldürünce, New York Times ölüm ilanı yayımlayalı **43 yıl,**

Kadir İnanır'ın bir sünger avcısını oynadığı "Yaban" filminde, oyuncunun köpek balığıyla boğuşma sahnesi için çekimden önce köpekbalığının dişleri pense ile kırılalı **45 yıl,**

II. Abdülhamit, Japon İmparatoru Meiji'ye kollarını açıp dönerek ezan okuyan ve yarım metre yürüyebilen "Alamet" isimli bir robot hediye edeli **129 yıl olmuş.**

nisan hakan

Hayat sen plan yaparken başına gelenlerdir..
NOLUYO YA?!
Bişii YOK SEN DEVAM ET...
-PLANLAR-

ROZETİNİ VE SİLAHINI BIRAK! HER YIL OLDUĞU GİBİ YİNE ROZET VE SİLAHLARI YENİLİYORUZ DOSYA ÜCRETİ OLARAK 800 LİRA ALICAZ...
POLİS
KOVUN ARTIK BENİ!..

NEREYE GİDİYOSUN?
DEDİM YA ARKADAŞLARLA OLCAZ ERKEK ERKEĞE TAKILCAZ...
YALAN SÖYLEME!
YA ADAM ADAMA OLCAZ İNANMIYOSAN GEL!..
BEBEĞİM SIKILDIYSAN BIRAZ SEN GEÇ MİTRALYÖZÜN BAŞINA...
RATATATATA TATATA!..
YOK BEN İYİYİM BÖYLE..
FUUU!
GÜMM!
ZIP!

YILBAŞINDA NE YAPTIN NOEL BABA?..
MÜSLÜMAN NOEL KUTLAMAZ!..
??!

BENDE Bİ DEĞİŞİKLİK FARK ETTİN Mİ?..
S.KİN GÖZÜ YOKTUR MELTEM!..

OLM BU BAYIR ÇOK KORKUNÇ YA ÇIKMAYALIM, AŞAĞIDAN DOLAŞALIM...
ÇIKARIZ YA NOLCAK...

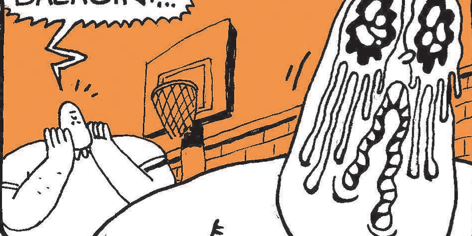
ÖHÜHÜĞ ALLAH SENİN BELANI VERSİN!
AMA BEN DEMİŞTİĞM!...
TAK TAK!
ÇAT!
KAÇMA-YIN SEKS YAPALIM!
NİH! HİI ÖL ÖL!
CORT CORT!
Bİ LİRAĞ AĞBİEE Bİ LİRA!
SPAÇ SPAÇ!
KES BE!..

EVLAT BİLİYORUM BÜTÜN SENE ÜNİVERSİTE SINA-VI İÇİN ÇALIŞTIN, SIRTINDA BÜYÜK BİR YÜK VAR, SONUÇTA BİR MİLYON KİŞİYLE YARIŞACAKSIN!. KAZANAMAZSAN KOCA BİR SENEN ÇÖP OLACAK.. HELE Bİ DE DÜŞÜNSENE BÜTÜN ARKADAŞLA-RIN KAZANIYOMUŞ AMA SEN BUNU ALIYOMUŞ-SUN FALAN...
ÜHÜ BABA NE DİYOSUN?..
OKUL

AMA ÜZÜLME BİZ HER ZAMAN YANINDAYIZ, SENİ SEVİYORUZ...
OHH TE-ŞEKKÜR EDERİM...
BOL ŞANS..

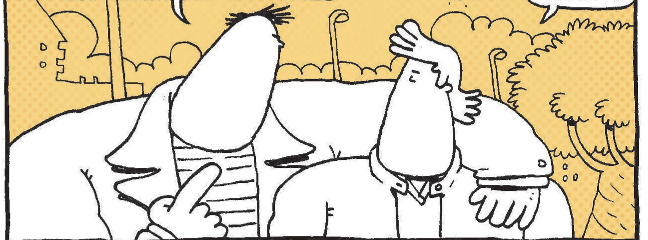
HA BİR DE UNUTMADAN, İLK KAYBEDEN İKİNCİ OLANDIR!. BENİ UTANDIRMA S.KERİM DALAĞINI!..

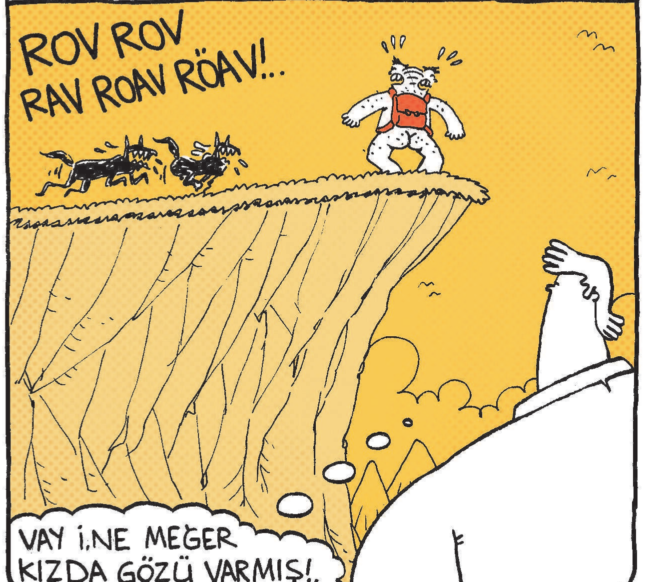

BU KADININ FOTOĞRAFLARINI NEDEN BEĞENDİN?..
YA BEN ELİN DİK GÖĞÜSLÜ, İNCE BELLİ, DİRİ POPOLU, BAL DUDUŞLU, MİNNAK AYAKLI, ZARİF BİLEKLİ OOAĞH EVET BEBEĞİM DAHA HIZLI DAHA HIZLI!..
NOLUYO BE?!
NE KONU-ŞUYODUK BİZ?
BU KADININ FOTOĞRAFLARINI NEDEN BEĞENDİN DİYORDUM!.
BEĞENMEDİM!...

İLİŞKİYE BAŞLADIĞIMIZDAN BERİ HER FIRSATTA POPOMA ŞAPLAK ATIYOR VE BU HUYUNDAN ASLA VAZGEÇMİYOR!.
ALLAH ALLAH BEN BURADA-Kİ SORUNU ANLAYAMADIM...
AŞKIM DİYORUM İŞTE SANA BU NORMAL BİŞEY..BEN BÜTÜN ESKİ SEVGİ-LİLERİMİN POPOSUNA GÜN BOYU ŞAPLAK YA-PIŞTIRIRDIM, HİÇBİRİ DE SENİN GİBİ KEZBANLIK YAPMAZDI!..
BEN DE KARICIM..
?!!
!
!!!
???
!!!
?
ŞAAP!
İLİŞKİ TERAPİSTİ
AŞKIM FIRTINA ÖNCESİ SESSİZLİĞİ GÖRÜYO MUSUN?.
Bİ SN. YENİ Bİ ŞAPLAK ÜZERİNE ÇA-LIŞIYORUM...

BAK SAKIN O KIZLA TAKILMA O KIZIN BELALILARI VAR, KENDİNİ BİR ANDA BİR UÇURUMUN KENARINDA SIRTINDA PARAŞÜT TAKILI, ÇIRILÇIPLAK VE ÜZERİNE KOŞAN KUDUZ KÖPEKLERLE BULUVERİRSİN...
İYİ PEKİ..

ROV ROV RAV ROAV RÖAV!..
VAY İ.NE MEĞER KIZDA GÖZÜ VARMIŞ!.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Dış Güçler

Çocukluğumuzda "dış mihraklar" denirdi. Kenan Evren sağ olsun, odak kelimesinden önce mihrak kelimesini öğrendim. Öğrendim dediysem ne anlama geldiğini değil tabii. "Cümle içinde kullan," deseler "Zeynep'in mihrakı çok güzel," diyeceğim, Zeynep'ten de temiz bir sopa yiyeceğim zira bazı kelimeler sadece küfürde kullanılır gibi geliyor. "Hay ben senin mihrakını…" gibi. Traka da öyle mesela. Bir tabipten duymuşluğum bile yok hatta, ne zaman duysam birisi başka bir insanın trakasıyla ilgili akla hayale gelmeyecek planlarını dile getiriyor.

Kısacası çocukluğumuz dış mihrak masalı dinleyerek geçti. Bıraksalar süperdik de dış mihraklar izin vermiyordu ve her pisliğin arkasında onlar vardı. Pempo'nun bir yılda iki kat zamlanmasını da, kahveye babalarımızı ziyarete gittiğimizde içtiğimiz şişe meyve sularının 250 değil de 200 ml olup ve hemencecik bitivermesini de hep dış mihraklara yorduk.

Zamanla o mihraklar güçlenmiş ki "dış güçler" olarak anılır oldu. Dış güçler artık oyuncak gibi oynuyordu bizimle. Dış güçler söylemi ve problemler arasında bariz bir korelasyon vardı: Problemler ne zaman daha katlanılmaz olsa dış güçler söylemi hemen sahneye çıkıveriyordu.

Eğri oturup, doğru konuşalım: Dünyadaki ülkelerin diğer ülkelerin iç işlerine karışmadıklarını söylemek saflık olur. Hele bunu havaalanına neredeyse palası ve tüfeğiyle inen ama "Turistik bir gezi yapıyorum, buradan da Suriye'ye gideceğim, çok güzelmiş oralar," diyen binlerce manyağı sırtını sıvazlayıp Suriye'ye göndermiş bir ülkede söylemek saflıktan fazlasını gerektirir. Ama sormamız gereken şu: Dış güçler karıştığı için mi bazı ülkelerde problemler var yoksa bazı ülkelerde problem olduğu için mi dış güçler karışma fırsatı buluyor?

Mesela ben dış güç olsam, (gerçi o zaman kendi kendine keriz gibi dış güç demiyorsun tabii, dünya gücü, bölgesel güç, falan diyorsun. Tanıdık değil mi?) önce güçlü ülkeleri karıştırırım. Ama hayat öyle değil işte. Karıştırmak istediğini değil sadece karıştırabileceğini karıştırıyor, daha doğrusu zaten karışmış olanın karışıklığına katkıda bulunabiliyorsun. Yani karıştırmak isteyen umduğunu değil karışmaya hazır bulduğunu karıştırıyor.

Misal dış güçler yıllardır bizi muhtelif eksenlerde bölmeye çalışıyor da İsviçre'yi niye bölmeye çalışmıyor? Bölsen gayet bölünür, dünya kadar farklı resmi dil var hatta Romançşa diye bir tanesi var ki konuşanların bile anladığından emin değilim. Dilin adını bile uydurmuşlar sanki. Tam Rumence diyecekken virajı son anda alıp uydurulmuş gibi duruyor. Din desen katoliği, reformisti, müslümanı, yahudisi, urumu basbayağı ada vapuru gibi. E peki niye kimse karıştırmıyor abi bu İsviçre'yi?

Niye Japonya, Kanada, Yeni Zelanda sokaklarında "Diktatöre ölüm!" sloganları duymuyoruz? Ya da neden kimse Moğolistan'da sokaklara dökülen gençleri, Avustralya'da meclisi basıp polisle çatışan işçileri dış mihraklardan para almakla suçlamıyor? Alman basınında hiç mi gerizekâlı yok da "Occupy Germany" diyerek direnenleri "Aa bakın bunlar Amerika'ya Almanya'yı işgal et deyollar," diye karalamaya çalışmıyor?

Problemlerini çözmeye niyeti olmayan ülkeler o problemlerin körüklenmesi tehlikesiyle karşı karşıya. "Hırvatistan, İran'da gösterierini destekliyorsa bunda bir çapanoğlu vardır!" analizlerini ciddiye almamak gerek. Tamam Hırvatistan bugün kapalı kapılar ardında bin bir dolap çeviren, dünyayı perde arkasından yöneten bir ülke ama önemi yok. Amerika, Rusya veya isterse San Marino, İran'daki gösterileri destekleyebilir ama önce sokaktaki insanlara kulak vermek gerekir. Amerika, İran'da kendilerine tanınmayan demokratik haklarını kullanmak üzere sokağa dökülenleri destekliyor diye o sokağa dökülen on binlerce insan ortadan kaybolmuyor. Doğrulara muarızlarımıza bakarak karar vermeye kalkarsak, doğrularımızı da muarızlarımızın belirlemesine yol açarız. Tumturaklı gibi gözükse de imama kızıp abdest bozacak değiliz anlamına geliyor, bence bir düşünün.

İLKER ALTUNGÖK

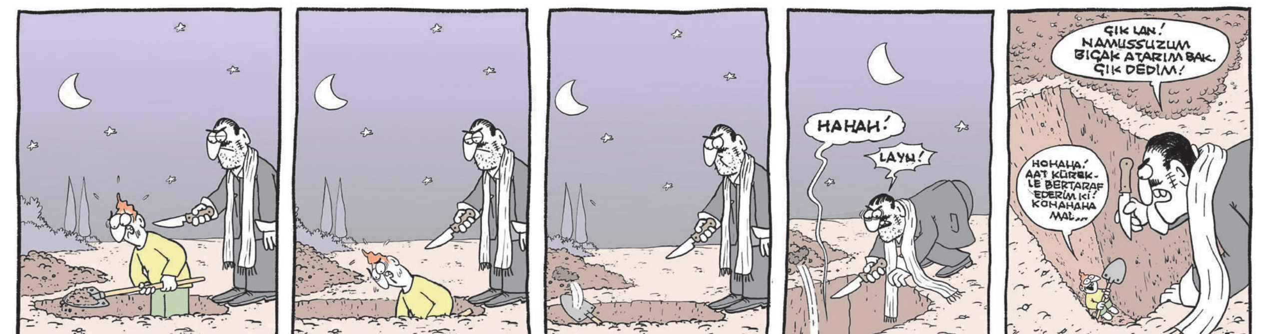

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ 2018'den selamlar. Piyango biletime 200 lira vurmuş. Çeyrek olduğu için 50 lira. Ye ye bitmez. Gerçi hediye biletti, o yüzden temiz 50 lira. 2018'e şahane girdim galiba, o oldu. Hemen bisikletime atladığım gibi çay ocağına geldim. Çayın bir buçuk liraya içildiği bir yerdeyim. TRT Müzik kanalı açık. Tarkan nostaljisi var. Tarkan'ın bütün şarkıları, komple klipleri. İlk kliplerindeki hali tam bir Davut Güloğlu. Biraz daha kısa olanı. İçeride de ağabeyler var. Tarkan seviyorlar ağabeyler. O dönemki saçı şimdinin modasıymış aslında. İleriyi gören bir sanatçıymış Tarkan. Çok geliştirmiş kendisini. Biliyorsunuz, Türkiye'de Tarkan övmek hep moda. Yediden yetmiş yediye herkes Tarkan övüyor memlekette. Tarkan'a karşı nötr insanlar var. Onların sesi hiç çıkmıyor. Tarkan sevmeyen zaten yok. Tarkan çünkü bu yani, nasıl sevilmez. Manyak manyak konuşmayın. Derken konu Tayfun'a geldi. Tayfun aslında daha öndeymiş fakat Tarkan depar atıp öne geçmiş. Tayfun şimdi neredeymiş. Tayfun'la da çok uğraşıldı çayı bir buçuk liraya içtiğim bu şahane mekanda. Neyse, ne diyordum. 2018'den selamlar.

æ Güneş gözlüğü olayı da aslında bir acayip. Doğa'yla arana set çekiyorsun resmen. Doğa'nın rengi başka, senin gördüğün başka. E kullanmasan olmuyor. Gözler yanıyor. Gözler bir de öyle bir yanıyor ki, alışmışsın ya güneş gözlüğünün serinliğine, "aman güneş" diyerek davranıyorsun gözlüklere. "Amann" diyerek yani. Biz bu güneş gözlüğünün esiri olmuşuz. En az internet kadar zararlı ve onun kadar yararlı. Bence.

æ Geçenlerde de Özlem'imi önce sevindirip sonra üzmüşler. Öğretmen ya kendileri, okula bir ara kantine döner gelmiş. Döner de sadece öğrencilere kadar. Çok kokmuş döner. Özlem de öğretmenler odasında bu konu üzerine biraz laf söylemiş. Demiş ki, "yahu" demiş "ben emziren kadınım, canım çekti vallahi" demiş. Bu laf dönmüş dolaşmış, kantin müdürünün kulağına kadar gitmiş. Derken öğretmenler odasına haber gelmiş. "Özlem hanım sizin için yarım ekmek döner ayırmışlar, kantine gidip alabilirsiniz dönerinizi" demişler. Çok sevinmiş Özlem'im. Koşa koşa gitmiş dönerini almaya. "Benim burada bir döner olacaktı" demiş. "Biz o döneri öğrenciye verdik yine" demişler. Özlem ne düşüneceğini hiç bilememiş, geri dönmüş. Öğretmenler odasına yine haber gelmiş. Bir ay sonra yine döner gelecekmiş, o zaman kesin vereceklermiş döner Özlem'ime. Özlem'im şimdi resmen gün sayıyor. Bana sorarsanız resmen oyun oynuyorlar Özlem'imle. Ress-men ama.

æ Sokağa inen mizahçı aslında büyük bir paradoks yaşıyor. Oradan besleniyor, fakat bu beslendikleri insanlar mizah dergisi okumuyor. Seni okumayan insanları gözlemliyorsun resmen.

æ Bir de Türkiye'de özürler nedense hep kabahatten büyük. Bakıyorum, biri bir halt ediyor, sonra özür diliyor, yorumlar hep şu yönde, "özrün kabahatinden büyük s.kik". Bir de küfür ediyorlar insana. Düz özür diliyorsun mesela, o da kesmiyor. Çünkü düz özürden pek bir mana çıkaramıyor insanlar. Ne yaparsan yap, nasıl özür dilersen dile, mutlaka bir kabahat buluyorlar. Cımbızla seçiyorlar kelimelerini. O yüzden bu ülkede bir halt işliyorsan, sonrasında özür mözür dileme bence. Çünkü hep özrün kabahatinden büyük oluyor. E kabahatimden büyük olacaksa ben niye özür diliyorum. Kalırım kabahatimin büyüklüğüyle, o olur. Türkiye'de gerçekten insanlara bir şey beğendirmek mümkün değil. Özür bile beğendiremiyorsun mınako.

æ Nişantaşı'na sıkışıp kalmış bir arkadaşım var.

æ Dün de donut savaşı yaşandı bizim evde, o oldu. Bu donut metal kutuları var ya, hastasıyım ben o kutuların. Ara ara yeni tasarım metal kutular çıkarıyorlar, aklımı alıyorlar. Tek başına kutu dokuz lira. Ama altı donut alırsan kutu bedava. Altı donut alıyorum tabii. Çünkü kutu bedava. Kutuyu bedavaya getirebildiğim için o kadar mutlu oluyorum ki anlatamam. Aldım işte öyle altı donut. Eve götürdüm kutuyu. Altı çeşit donut. Üçünü hemen gömdük Özlem'imle. Paylaşa paylaşa. Böle böle. Böylelikle her donutu tadabilme imkanımız oluyor, o iyi oluyor. Dün sabah da kalan donutlara bakayım şöyle bir dedim. Özlem'im iki donutu yarım yarım yemiş yine, bir tam donut duruyor öyle. Sinirlendim. Bensiz donut yemek ne demekmiş yahu diyerek kendisini cezalandırmak maksatlı tam donutu gömdüm. Hiçbir şey olmamış gibi salona geçtim. Bir süre sonra Özlem'im mutfağa donutlara doğru yöneldi. Korkunç manzarayla karşılaşınca beni sorguladı. Ben de neden öyle davrandığımı anlattım kendisine. Hiçbir şey demedi. Mutfağa geri döndü. Bir süre sonra da salona geldi. Donut yemiş ama, belli. Donut mu yedin sen dedim. Evet dedi, seni cezalandırdım dedi. Nasıl dedim. O yarım kalan donutlardan birini daha gömdüm, böylelikle tıpkı ben de senin gibi tam bir donut gömmüş oldum dedi. O donutu sadece ben tattım, onun tadını asla bilemeyeceksin, tıpkı benim senin yediğin donutun tadını bilemeyeceğim gibi dedi. Korkunç bir intikam aldı benden, ve bunu hiç beklemiyordum.

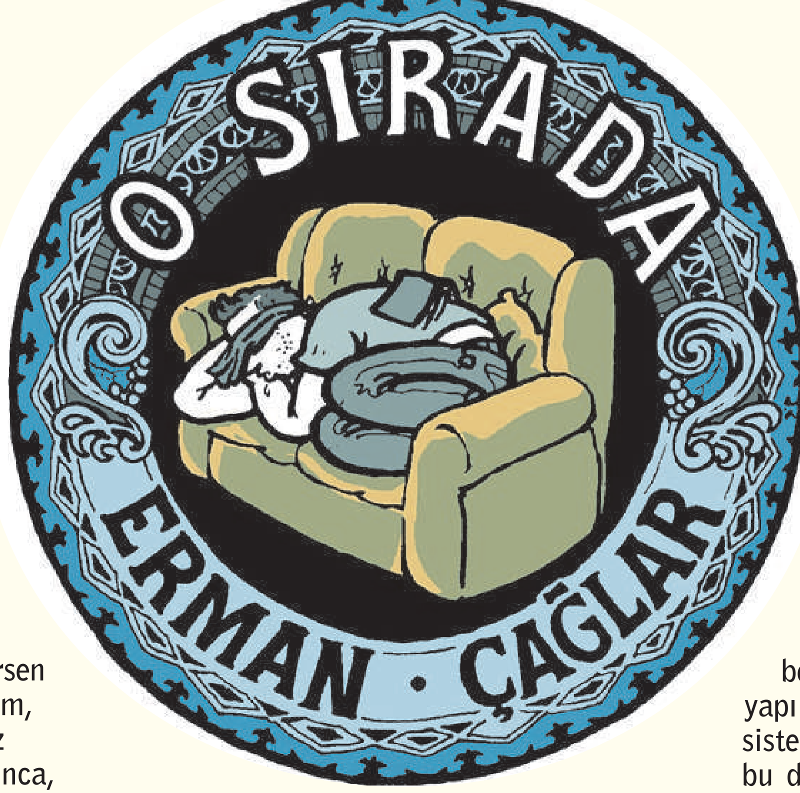
æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"laheyya"
11 Ocak Perşembe / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
13 Ocak Cumartesi / **Karaköy İkincikat Loft Performance** / Saat: 22.30 / bilgi: 0545 462 45 28
14 Ocak Pazar/ **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 19.00 / bilgi: 0216 345 54 49

Sağlığımız

Dışarıdan baksan "bu çocuk biraz şey, sanki çinde yapılmış oyuncak adamlar gibi, yüzü gözü yanlış yapılmış, on yaşında çinli çocuk boyadığı için saçma sapan boyamış, başka güzel kaliteli insanlardan arta kalan parçalarla yapılmış gibi" dersin ama benden çok daha pahalı ve kaliteli gözüken bir çok insandan daha az sıkıntı çıkartırım. Sinbo gibi, premium marka mutfak robotu gibi. Çok hasta olmam, hasta olursam çok bağırmam, ufak ufak inlerim, doktora gidelim dersen gelmem, ilaç iç dersen sıkıntı çıkartırım, neden böyle yapıyorsun diye sorarsanız bilemem. Çorba içiyorum çok kötü olunca, vücudum ne yapmaya çalıştığımı anlıyor ve hastalıklı hücrelere "az önce çorba içildi, çocuk kendince uğraşıyor, bizim de burada biraz anlayışlı olmamız lazım, empati göstermemiz lazım, iyileşmek için daha çaba sarf ediyor olmamız lazım. Siz mesela iyi hücre misiniz? İyi hücreyseniz tamam sizin çok bir olayınız yok, siz kötü hücrelere bağırabilirsiniz belki? Olumlu şeyler bağırın. Kötü hücreler kendilerini kendi imkanlarıyla vücuttan dışarıya atmaya uğraşsın. İlaç beklemeyin, ilaç gelmeyecek. Ya da cahil gibi gider ecza dolabında bulduğu kas gevşeticisini içer. Kas gevşetici içince daha kötü oluyoruz biliyorsunuz. Kol bacak koordinasyonumuzu kaybediyoruz, gerizekalı gibi oluyoruz." diyor. Vücut kendi başının çaresine bakmayı öğrenmiş seneler içinde. Karşılıklı anlayışla ve hoşgörü ile, konuşarak, diyalog yoluyla yok ediyoruz hastalıkları. Peki normal günlerde çorba içince ne oluyor? Bu vücudumuzun binlerce çözülmemiş gizemlerinden sadece biri. Normal öğütüyordur herhalde, çok da üzerine düşünmüyordur diye tahmin ediyorum.

Tıbba bulaşmadan geçen yıllar kendime güvenimi aşırı arttırdı, küstahlaştım. Kış başladığı gibi orta kulak iltihabı olan şahıslara gidip "vücudunuz çok güzel, saçlarınız da güzel ama ZAYIFSINIZ! Kendinize aşırı değer verdiğiniz için kolay hasta oluyorsunuz. Her gün kendinize nazar değdiriyorsunuz." diye bağırıyorum. Dişi ağrıyan dostlarıma gidip "Benim dişim hiç çürümez. Bak dişlerime! Elle! Elle dişlerimi! Bir kere on yaşında gittim dişçiye, dişlerin ne kadar sarı ya senin dedi, üzüldüğümü görünce ama en azından hiç çürüğün yok dedi. O günden beri bir kez bile dişçiye gitmedim! Siz de biraz benim gibi olmaya çalışabilirsiniz belki" diye üstten konuştum. Hem insanları kırdım, hem de az tanıdığın insanlara diş elletmek ne kadar doğru bilmiyorum. Bunun ilahi adalet noktasında bir karşılığı mutlaka olacaktı, ancak yüzon yaşında her gün bardakla zeytinyağı içen sırtında buzağı taşıyan köylü dayılara benzeyen sağlığım gözlerimi kör etmişti.

Yılbaşından iki üç gün önce beynimin bağırmasıyla uyandım: Erman Bey yanıyoruz! Vücudumuzun bazı kısımları yanıyor. Bu koşullar altında uyumamız mümkün değil. Oturup inlemeniz, ağrıyan ve yanan yerleri tutarak yere çömelmeniz için sizi uyandırıyorum. Kolay gelsin.

Böyle dedi beyin ve ortadan kayboldu. Tam uyanamadığım için "neyimiz ağrıyormuş ya, normal gibiyiz" diye düşünmeye çalıştım ancak düşünme sistemleri kapalıydı zira kulağımın ağrısı elinde balyozla beynime "yıkalım bu köhneleşmiş yapıları, paramparça edelim bu çarpık sistemi, kahrolsun kardeşi kardeşten ayıran bu duvarlara" diye bağırarak sağlı sollu girişiyordu. Bebeğimi uyandırmayayım diye yataktan kalktım, salona gittim, duvar dibine çömelip "miimiimii" diye incecik inlemeye başladım. Yarım saat ya da beş dakika geçti, zaman kavramının bir anlamı kalmamıştı, sonsuz bir boşlukta sadece ağrı ve ben vardık artık. "Ağrı kesici alayım, bu ne böyle?" dedim, "al tabi de bu başka bir şey, ağrı kesici çok şeyapmayabilir, yine de al tabi" dedi ağrı. Yuvarlanarak mutfağa gittim, ağrı kesiciyi buldum. Yutmaya uğraşırken asıl dişimin ağrıdığını, onun ağrısının kulaktan dışarı taştığını fark ettim. Bir günde suratımın yarısını kaybetmiştim. Ağrı kesiciyi içtikten sonra "ayrı kesiciyi aç karnına içmeyeyim" diye düşünerek dünden kalan çorbayı çıkarttım. Çorba donmuş ve topaklanmış haliyle "ben ne yapabilirim?" der gibi bakıyordu. Bir şey yapmasan da sarıl bana ve beni asla bırakma. Ya da doktora götürün beni, tıptan özür dileyeyim ayaklarına kapanayım, bana delüks bir ağrı kesici vursunlar. Hamile bayanlara vurduklarından vursunlar. Acılara gebeyim.

groagh@gmail.com

BEBEK KAFASI
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Gerçekten de bu kadında erdemlerini bile kötüye kullanabilme gibi alışılmadık bir yetenek vardı.''
-Tomris Uyar/Ödeşmeler'den

VE 1 DİĞER...

''yazmasaydım çıldıracaktım'' demiş ışıklı ruh sait faik abasıyanık...

ben yazıyorum; o, burada 'gönderi oluşturmak' oluyor. gönderi oluşunca beğenenler oluyor. güzel oluyor. bakıyosun,...
kimler diye, isimler, isimler ve nihayetinde ''ve 1 diğer'' yazıyor. işte ben o 'meçhul dost' meftunuyum. böyle oluyor. beni, o bir diğer de beğendi diye seviniyorum.

çünkü, 'insan bir kainattır' demiştir, rahmetli şeyh bedrettin...

ben, o 'bir diğer' olduğumu da düşünüyorum. düşünmek ne, benim o. yeri geldi, açıklıyorum. yerini ben getirdiysem ne olmuş?

dünyada bir diğerim. son adam olmağa, ben, razıyım. bütün dünya insanları, hepinize selam olsun, siz varsınız, bir diğer de benim. anlaştık sayıyorum. üstelik beğenen de biriyim. insana doyamadım. dünyanın her yeri pek latif. gündüzü gecesi güzel, uyuması uyanması güzel, ağlaması gülmesi güzel.

oğlum, kızım güzel; onlara bakarken ben de güzelleşiyorum.

'insan bir virüs' diyorlar, ben insanım, üzülüyorum. 'kimseye güvenmiceksin' diyorlar, ben kimseyim, inciniyorum. 'istanbul çok kalabalık' diyorlar, kalabalık yapan ben miyim ki diye hayıflanıyorum. nerdeyse her yaşı, rakamına 'bunalımı' yapıştırıp anıyorlar, 'hay allah' diyorum. böyle oluyor.

kardeşlerim; değer, vefa ve zeka, her gün çoğalır. hayat, iyiye akar. nur içinde yatsın, erzurumlu ibrahim ''mevlam görelim neyler, neylerse güzel eyler'' demedi mi? o neydi o zaman?

her saniye benzersiz, her gün bir ömür, hepimiz bir diğeriz...
....
....

''ZOR ADAM''

vay arkadaş, ''zor adamsın'' diyen topuk, bari vasat değiller ve güzeller.
''kolay adam'' olduğunu kim söyledi?
siz, kolay adam sevmezsiniz ki....
kolay adamı 'drama queen' sever, siz 'o kadın' değilsiniz ki.
'bir bahar akşamı rastladım size' diye güftem var benim, 'aşık' diye mesleğim var, 'sezenax' meftunuyum ilkokul üçten beri.
nasıl ve ne diye kolay adam olayım?
göklerdeki ustalarımız büyük eflatun nuri, zeki beyner, vedat saygel, oğuz aral, tekin aral, ilhan selçuk, aysel gürel, okay gönensin, derya sayın, nihat tuna, galip tekin, orhan alev ve nice ışıltılı ruh, mesai arkadaşım oldu.
ahmet yılmaz, mehmet çağçağ, mahmut tibet, suat özkan, tuncay akgün, feyhan güver, ramize erer, umut sarıkaya, okan bayülgen, ata demirer, doğan güneş, kemal aratan, meltem cumbul, deniz seki, üstün kardeşler, gündüz kardeşler, soner günday, zafer temoçin, ergün gündüz, latif demirci, murteza gürkan, bocutoğlu kardeşler, hatice k.erişir, şafak sezer, beyazıt öztürk, kadir inanır, serdar erener, melis aydın devecigil, uğurcan ataoğlu, kadir yılmaz, cem yılmaz, cengiz akın, gürcan yurt, settar tanrıöğen, deniz arcak, hasan kaçan, murat beşer, mesut ekener, emine şirin soysal, kerem arın, oky, ümit atalay, serhat gürpınar, tanıl bora, kıvanç koçak, bağış erten, levent cantek, mesut ceylan, nihat genç, ömür okumuş, cezmi ersöz, tınaz titiz, orhan pamuk, aynur öztürk, muharrem şengönül, cenk bayer, can barslan, atilla atalay, alper atalan, öğünç ersöz, vasilisa chugunova, cihan kılıç, behiç pek, büyük engin ergönültaş ve nice yüksek zekalı insanlarla çalıştım.
çağlar çorumlu, şebnem bozoklu ve sinan çalışkanoğlu, ayrı zamanlarda da olsa aynı sahneyi paylaştığım isimler.
büyük ferhan şensoy, beni sahnede izlemek için o ışıklı zamanını paylaştı.
attila ilhan'la divan pastanesinde kahve içtim.
ah, yaşar kemal'in evine misafir oldum, edebiyat tarihinin dipnotuyum, az şey midir a suzidiller, ey pehlivanlar?
yiğit özgür, deniz ensari, cihan ceylan, ersin karabulut, uğur gürsoy, erdal belenlioğlu, murat arda, murat menteş, başak buğday, çağdaş erçelik, kaan küley, aydan gündüz, funda özdemiroğlu, tuna kiremitçi, yetkin gülmen, mustafa satıcı, kerem atabeyoğlu şu zamanımın pırıl pırıl iş arkadaşları.
ben olmayayım da kimler zor adam olsun be canımın içi?
mevlam beni, bizi kibirden esirgesin.
ve yaşattığı kıvanç için şükürlerimi kabul etsin, amin efendim.

....

ricardo hakikati...

başta cihangir modernleri olmak üzere, birçok genç kızımızın en önemli eksiği, ''ricardo'' adlı, bir latin kökenli sevgililerinin olmayışı. bu işte gerçek bir dram. kübalı olur, brezilyalı, ispanyol olur, portekizli veya honduraslı olur. türk mürk olmasın yeter. yabancı soyadı kapma ihtimaliyle yaşar yarım aydınlanmış kızımız. brezilyalı ricardo'nun brezilya edebiyatına vakıf olup olmaması önemli değildir, çünkü kendisi kendi edebiyatını ancak kulaktan duym...uştur. ailesinden ve memleketinden utancını ricardo'yla çözecek, o da latin olacak, başka kültüre yamanacaktır. çevresi ve arkadaşları, onu bu şanslı ilişkisi için kutlayacak ve hafiften kıskanacak, o ise ricardo'dan 'riko' diye bahseden bir yarı türk olmanın tadını çıkaracaktır. ağır gelmesin, ingilizle evlenmek üzere olduğu için ''biz ingilizler'' diye konuşan bir boş beyinliye daha yeni rastladım. arkadaşlarıyla buluşmaya hava atmak gittiğini söyledi. onun arkadaşları da muhtemel beyin mahrumu oldukları için kıskanıyormuş biçareler. ricardo olur, tom olur, jack olur, hans olur, osvaldo da olur. hadi uyandırın şu vasatları da, kapsınlar bizim özentileri, vasata vasat pek güzel yakışır...

Notlar:
** Özkaya Ailesi'nin 2018 yılbaşı gecesi iki hafta sonra. (Ya da üç.)*
** Mizah atölyem, 7 Ocak Pazar, 16.00'da Teşvikiye Galeri Eksen'de. (Maçka Caddesi, 29. Günlük katılım mümkün. E-posta köşede.)*
** Orjinal Scrabble arıyorum, ahşaptan yapacam elimden iş gelse. Heyhat, elimden öyle iş gelmeyor!*

Sefahathane (Beyoğlu Atlas Pasajı)
Her Cuma-21.00
İrtibat: uzelomur@gmail.com

Çizim: Kemal Aratan

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

mustafa satıcı

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

KELEBEĞİN YAŞAM DÖNGÜSÜ

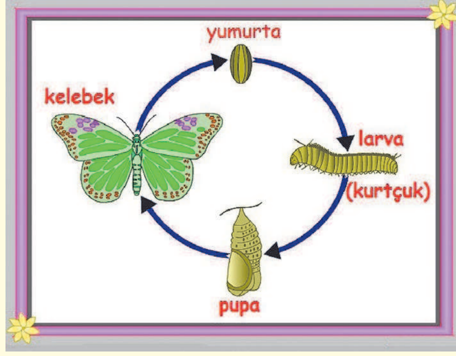
“Abi yanlış düşünüyosun!” diye laf kesenlerin başka bir yanlışı ortaya sürdüğü bir masadayız. Bu masa, bu coğrafyadaki binlerce içki masası gibi, alkolü aldıkça ülkenin tüm sorunlarını aynı anda kuş bakışı görebilecek kadar yükselmiş durumda. Masanın sakinleri, çoğu üniversitelinin yaptığı gibi, hissen tamamladıkları yarım yamalak bilgilerini birbiriyle yarıştırıyor. Azıcık bilgiyle Osmanlı tarihinden, yakın dönem Cumhuriyet tarihine, oradan sol akımlara uzanan bir muhabbet dönüyor. Herkes kısıtlı dağarcığında ne varsa bir ansiklopedi kesinliğiyle masaya döküyor. Yanlışlar, diğer yanlışları ittire ittire kendine yer açmaya çalışıyor. Özellikle içlerinden bir tanesi, “yanlış düşünüyosun” derken masaya attığı minik yumruklarla yan masaların da ilgisini cezbedecek bir performans sergiliyor. Gidişata bakılırsa hikâyemiz bu adamın üzerine odaklanacak. Komik değil, acıklı bir hikâye olacak bu. Bir masanın etrafında, toplam bir saat içinde doğan, büyüyen ve ölen bir kaygının hikâyesi. “Aslında hepimizin hikâyesi” falan demek isterdim, ama değil. Çünkü bu yalnızca Ertan Tufan'ın hikâyesi.

Dünyaya Geliş (Larva Safhası)

Şu anki gidişata göre Ertan Tufan bu gecenin açık ara galibi. Hem verdiği bilgilerle kendini dinlettirmeyi başardı, hem de engin kültürünü gösterirken telaffuz ettiği bazı isimlerden haberi bile olmayan arkadaşlarına, “Abi hiç duymadın mı bu adamı? Ciddi misin!” diye diye ağızlarının payını verdi. Artık muhabbetin sakinleştiği dakikalardayız. Konu nereden çıktıysa Prag'ın güzelliklerine, oradan da Prag'ta bolca tüketilen Absent'e kadar geldi (bu ismi duymayanlar için Absent'in yüzde 75'e varan alkol oranıyla efsaneleşen bir içki olduğunu söyleyeyim). Ertan Tufan başlarda girmedi muhabbete. Konu şehrin ünlü yazarı Kafka'ya gelinceye kadar girmeye de niyeti yoktu. Fakat arkadaşlarından biri, “Absent Prag'a özgü bir içki mi?” diye sorunca, aniden, “Prag mı? Çeklerin milli içkisi değil mi Absent?” deyiverdi. Der demez de, söylediğinin sanki Prag ve Çek Cumhuriyeti bambaşka coğrafyalarmış gibi bir anlama yol açtığını fark etti. Kendi kendine “Hass.ktir yaktım kendimi,” dese de üzerinde çok durmadı. Sonuçta arkadaşları Ertan Tufan'ın bu kadar temel bir bilgiyi bilmediğini düşünmezler, bunun bir cehalet değil, ufak bir dalgınlıktan kaynaklandığını anlarlardı herhalde. Ama ne yazık ki olaylar Ertan Tufan'ın düşündüğü gibi gelişmedi. Masadakilerden bazılarının kafasını eğmesi, bazılarının etrafa bakması, bir tanesinin de “haydaaa” anlamında kaşlarını kaldırması, Ertan Tufan'ı gittikçe artan bir kaygıyla bir tür varoluş sorununun içine atıverdi. Duruma bakılırsa, açıkça söylemeseler de masadakilerin yüzlerinden okunan şuydu: “Bizlere saatlerdir şov yapan Koskoca Ertan Tufan, meğer Prag'ın nerde olduğunu bilmiyormuş!”

Koza (pupa) Safhası

Temel bilgi eksikliği olan birisi dünyanın en acayip bilgilerini sunsa bile pek kıymeti yoktur. Adama “Olum sen önce Prag nerde onu öğren de, ondan sonra konuş!” derler. Belki demezler, ama Ertan Tufan böyle düşünüyordu. Bir an önce bir dalgınlıktan, tanımlayamadığı bir boşluktan cehalete düştüğünü açıklamalı ve itibarını geri kazanmalıydı. Bu düşüncelerle gittikçe masadan kopmaya başladı. Etrafına adeta bir koza örerek masadan soyutlandı. Sürekli, konuyu nerelere getirsem de, biraz önce yaşadığım o rezil anların gerçek yüzünü açıklasam, diye düşünüyordu. Bir yandan konuyu durup dururken açarak hastalıklı bir görüntü sergilemek de istemiyordu. Bir iki defa, kendi kendine “Oğlum s.ktir et, nolcak, ne düşünürlerse düşünsünler,” diyerek rahatlamaya çalıştıysa da, her seferinde Prag'ın o kederli coğrafyasında buldu kendini. Suskunlaştıkça suskunlaştı. O suskunlaştıkça içindeki küçük insanın dili açıldı: “Prag'ın Çek Cumhuriyeti'nde olduğunu bilmediğimi nasıl düşünürler? Ulan ben Kafka'nın sırtına binip dolanmış adamım Çek diyarlarında, şimdi düştüğüm şu hale bak. Ayıptır ayıp!”

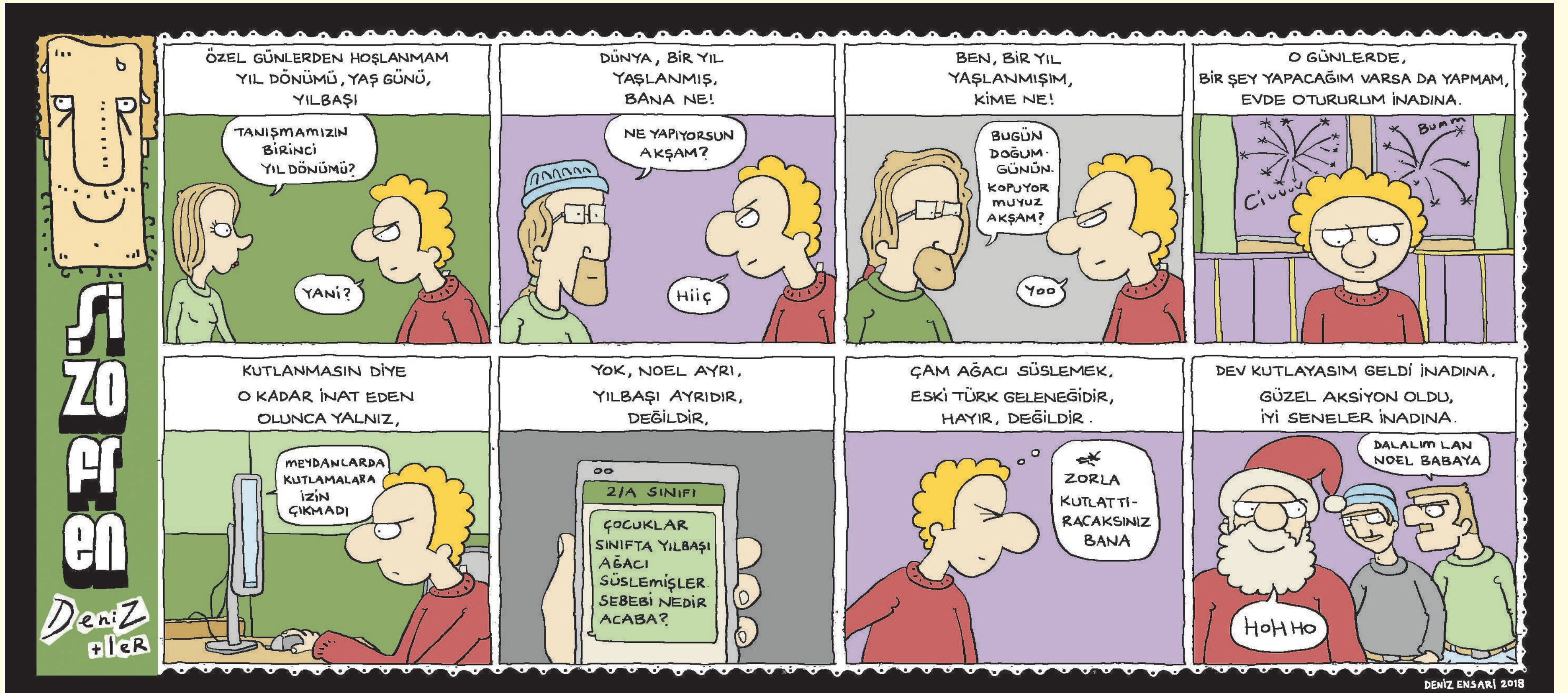
İşte kaygı böyle bir şeydir. İnsanı, kimse için önemi olmayan bir olayı bin defa düşünmeye, her düşünüşte yeni kurgularla iyice saçmalamaya zorlar. Küçücük bir kaygı düşüne düşüne devasa boyutlara ulaşıp yaratıcısını yiyebilir. Ertan Tufan, gece boyunca, hatta eve gidip yatağa yattığında bile düşünmeye devam edecek.

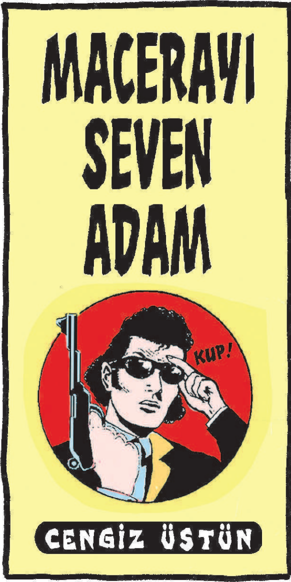
Kelebek Oluyorum

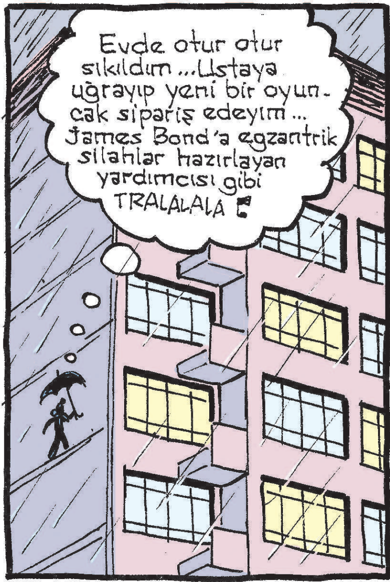
Ertan Tufan, tuvaletin önündeki 3 kişilik kuyruk yüzünden erken dönünce masada ani bir suskunluk oluyor. Arkasından konuşulan insanın baskın vermesi durumunda, yakalananlar çeşitli davranış biçimleri sergiler. Suratlar gerilir (basılmada yaşanan geçici yüz felci), masadaki bardaklara hamle edilir, yetenekliler konu değiştirir, yeteneksizler yakalanma hissini kafalarına diktikleri bardakla gizlemeye çalışır. Bu tip anlarda bir kibrit çakılsa havaya uçar mekân. Olay inceleme ekibinin sebebini bulamayacağı bir patlamadır bu (cesetlerin suratındaki anormal gerginlik dışında olağan dışı bir ize rastlanamadı). Ertan Tufan, arkasından konuşulduğunun sımsıkı bilincinde masaya oturuyor. Kendisi hakkında konuşulduğunu anlayan insanların, durumu anlamamış gibi normalleştirmeye çalıştıkları, ama pek beceremedikleri o kederli yüz ifadesiyle dikiyor rakısını. Prag, gerçekten melankolinin başkenti. Ve artık Ertan Tufan, yaşadığı bu kederle hiç gitmediği bu şehrin belki de en önemli simgesi. Konuyu ne olursa olsun açmaya karar veriyor.

Ölüyorum

Aniden bir elini havaya kaldırarak, “Abi demin naptınız siz ya, ben bilmiyo muyum Prag'ın Çekoslovakya'da olduğunu, bu kadar basit bir şeyi bilmediğimi nasıl düşünürsünüz, yani bi anlık dalgınlıkla söyledim ben onu!” diyor. Ah be Ertan Tufan! Nihayet durumunu açıkladı, ama daha açıklaması bitmeden yaptığı yeni hatayı da anında fark etti. Bu yeni hatasıyla 1993'te dağılan Çekoslovakya'dan daha beter dağıldı Ertan Tufan. Durum daha da kötüydü artık. Herhangi bir tepki gelmemesine rağmen, “Oğlum kafa mı bıraktınız Çek Cumhuriyeti diyecektim, Çekoslovakya nerden çıktı,” diye mırıldandı. “Abi napıyosun sen ya, bırak artık, bir saat oldu konu biteli,” dedi bir arkadaşı. Ertan Tufan'ın açıklama yapmak için biraz önce kaldırdığı eli hâlâ havada duruyordu. Konuşmalar devam ederken bir anda diğer elini de kaldırdı. Masadakiler “napıyo lan bu?” der gibi ona baktılar. Ellerini iki yana açtı Ertan Tufan. Kanat çırparak masadan havalandı. Arkadaşlarının şaşkın bakışları arasında yükseldi. Yükselirken, “Ne kadar güzel kanatlarım var,” diye düşündü. Göz alıcı renkteki kanatlarını çırparak havada dolana dolana çevredeki binaların son kat seviyesine kadar ulaştı. Aşağıda kendisini seyreden arkadaşlarına baktı. Sonra bir anda bütün gücü tükendi. Bıraktı kendini.

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN

Evde otur otur sıkıldım ...Ustaya uğrayıp yeni bir oyuncak sipariş edeyim ... James Bond'a egzantrik silahlar hazırlayan yardımcısı gibi TRALALALA

Selamun Aleyke Muammer usta, benim şemsiyenin ucuna gizli bir sustalı bıçak ekleyebilir misin?
Ha, eklerim tabi, gel gel! Hayret bişey ya!

Nasıl hayret bişey? Dalga geçer gibi söyledin? Bu havalarda maceraya atılırken özellikle gece tehlikelere gebe, iti var, uğursuzu var!..
Gece gece senden iyi it uğursuz mu olur be!
N... Ne demek istiyorsun?

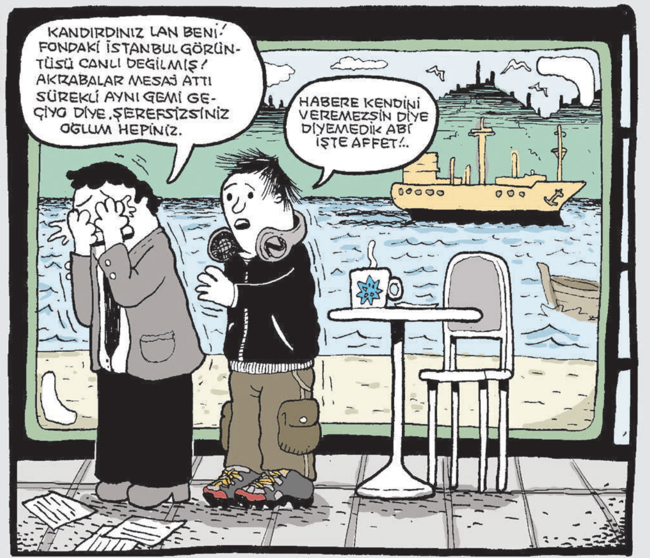

Bu demek istiyor ospi çocuğu!..Emekli babamı hasta hasta işe koşmak neymiş göstereceğim sana! AL!
AH!
GÜP!
YIIIAAH
SVİSS!

AH! siz Muammer usta'nın bahsettiği Almanya'daki oğlu olmalısınız!..
Evet kendisi kara kuşak sahibi aklını başına getirecektir.

Sarı kuşak terk Macerayı Seven Adam'la yeni tanışıyorsunuz o zaman! Macera lan!..
AH! Yamanmışsın! En güzel dostluklar kavgayla başlar diyelim!
ZBAM!

KANAL TEDAVİSİ GEREKİYOR. SİGARA KULLANIYO MUSUN?
YOĞUN SESSİZLİK.
SÖYLESENE OĞLUM İÇMİYORUM DESENE.
EĞER KIYAMET KOPACAKSA ŞU AN KOPSUN NOLUR KOPSUN!

Furkanözçoban
TAŞA OTURMA TIRIK OLURSUN TISISISI!
OFF HER SEVİŞMEMİZDE AYNI ESPRİ... BIKTIM...

KANDIRDINIZ LAN BENİ! FONDAKİ İSTANBUL GÖRÜNTÜSÜ CANLI DEĞİLMİŞ! AKRABALAR MESAJ ATTI SÜREKLİ AYNI GEMİ GEÇİYO DİYE. ŞEREFSİZSİNİZ OĞLUM HEPİNİZ.
HABERE KENDİNİ VEREMEZSİN DİYE DİYEMEDİK ABİ İŞTE AFFET!..

TAM ŞU İŞARETLİ YERE, ARKADAN DA GÖRÜLEBİLECEK 8-10 SANTİM ÇAPINDA Bİ DELİK AÇABİLİR MİSİN USTA?
TAHARET MUSLUĞU İÇİNSE DAR OLUR ORASI ARKAYA AÇALIM...
Sevin Sevin
YOK ONUN İÇİN DEĞİL SEN DEDİĞİMİ YAP YA!
LEX
GLORY HOLE!

BELEDİYE LOGOLARINI TASARLAYAN ADAMI BULDUK! İŞTE ORADA!..
TESLİM OL ZEVKSİZ! BURAYA KADARDI HERŞEY!
EYVAH ENSELENDİM!..
Photoshop
ÇORUM BELEDİYESİ
YİNE İĞRENÇ Bİ BELEDİYE LOGOSU TASARLIYOOUN Dİ Mİ?

İLK BAŞLARDA KAFA DENGİ GİBİ GELDİ DE HİÇ ÖYLE DEĞİLMİŞ ÇOK FAZLA "İYİDİR" DİYEN ADAM. BOŞANIYORUZ BANA MISIN DEMİYO ŞUNA BAK...
İYİDİR YA ... BOŞANMAK DA İYİDİR. İNSAN SERBEST OLMALI. İYİDİR İYİ.
SKTİR GİT ORSPU ÇOCUĞU!
İYİDİR YA KÜFÜR ETMEK DE İYİDİR. DEŞARZ EDER.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

Çok soğuktu, ama
aynı odada uyuyorduk,
rahattı içimiz.
Matsuo Başo (1644/1694 Japon haiku ustası)

Yarın yılbaşı.(yarın gece yani)
Akşam oluyor. Siz (içinde bu yazının da bulunduğu) o dergiye el değdirdiğinizde. İlk üç günü çoktan geçip gitmiş olacak. Uçup gitmiş. Ucundan kenarından kemirilmiş, yeni'liğine hafiften bir "halel" gelmiş, o "yeni", yepyeni yıl'ın. Geçmiş olsun. Zaman bir fare gibi üfleye üfleye, kıtır kıtır kıtır kemirir durur her şeyi. Piramitlerin bile uçlarını yuvarlamış işte.(o sivri yer tamir, sonradan) Böyle bu işler. "Yeni" kelimesini yazmayı bile bitirmeden henüz, daha son "i"ye dahi varmadan, "y".eskir.(bak bak, yazar, adeta tam bir bilge)
Herneyse. Ne demiştim. Evet. Akşam.

Matsuo Başo

Karşı uzak pencerelerde noel ağaçları. Süsler müsler. Yanıp yanıp sönen minik minik, rengârenk ışıklar. Geçiciliğin göz kırpan hüznü.(al işte, gene) Tam bunları yazarken ansızın bastıran şiddetli yağmur. Camlarda tıpırtılar. Hiçbir şey net görülmez oldu. O noel ışıkları dağıldı, yayıldı. Filmlerde olduğu gibi; tam gerektiği anda; Hazır. Hiç aksamaz. Bir gerilim mi başlayacak, sevgilisi mi terkedip gitti, arabada tereddütler içinde o mühim bağlantıyı mı çözmek üzere, o meşum, kanlı (parça etli) gece mi başlıyor. İşte tam o ihtiyaç duyulan anda, aniden başlayan kuvvetli sağanak. Takır takır takır. Arabanın camında.
Onun gibi oldu işte; oturmuş, masa lambasının ışığı altında "yeni yıl melankolisi" yazmaya başlamak üzereyken yazar. Buraya ne lazım? Yalan da yazamam ki şimdi burada. Çok yağmur oldu diye yazılarda. Olmaz öyle. Bende neyse o. Sahiden çok şiddetli yağıyor. Abartılı. Filmde olsa dahi "biraz suni" bulursunuz.
Yeni yıl.
Küçükken. Çok çok küçükken ama. Sanki sahiden bir şey olacak sanırdım. Bir değişiklik. Tam anlayamıyordum. ("nasıl yeni yıl yani anane?")
Kafamda soyut olanlarla somut olanlar, tahinin üstüne döndüre döndüre, ip ip dökülmüş ince pekmez şeklinde, ağır ağır birbirlerinin içine doğru bulaşa bulaşa, sıra sıra helezonlar halinde… Gel de ayır.(artık daha başarılıyım tabi) Ertesi gün uyanır uyanmaz pencereden bakardım. Heyecanla. İçim kıpır kıpır. "Yeni" önemli bir şeydi.(pahalıydı bi kere)
Bakardım yeni yıl'a. Seyrederdim. Oraya buraya. Bişey hissediliyor mu? Aynısı değil gibi sanki. Bir başka. "Var ya, yeni yıl işte şu an"
Biraz daha büyünce de şu: (yedi, sekiz…)
Teyzemlerle birlikte hep beraber topluca gittiğimiz diğer teyzem. Karagümrük'teki o ev.
Nispeten biraz daha ucuz olanlarından alınmış, alınabilmiş (hepimizin aldıklarını kastediyorum)o hafif ham gibi portakallar. Onlar soyulurken yayılan o ispirtolu, ekşi, keskin koku. Bir tarafı nar gibi kızarmış o büyük demir döküm sobaya kömür boşaltılırken ara ara çıkan o kömür kokusu da. Cehennem gibi ısıtılmış, kaçıp köşelere, duvarlara sığınılarak can kurtarılmış o oda. Suratlar kıpkırmızı. Eniştem elindeki o torbayı karıştırırken çıkan o şıkırtılar. (kaderimizle oynanıyor) Çektiği her bir numaranın ardından söylediği, o numara ile kafiyeli o tuhaf, esprili cümleler. Bu gün için hele iyice tuhaf, espri de denemez onlara. Başka bir şey; Bir gizli dinin ritüeli için tekrar edilen esrarengiz tekerlemeler. Gibi. Hafif bir hipnoz etkisi de yapan o tek düze, kalın biraz hırıltılı ses tonuyla, eşit aralıklarla (seyrek damlayan bir musluk gibi) tekrar edilen o acaip cümleler. Ne yazık ki hiçbirini hatırlayamıyorum. Komik değillerdi ama bir başka yolla içimizi gıdıklar, kıkırdatırdı. Bilmediğimiz bir haz alırdık. Bir iç gıcıklanması. Her tekrarında. Hiç ama hiç benzemiyorlar; yanlış örnek; ama yine de en yaklaşığı şu: o aynı zamanlarda, tavla oynarken söylenen, "pencüse, severler güzeli gencüse"ye, ya da "otuzaltı, babamın bıyığı yolda kaldı" falan gibisinden o laflar. Ama bunlar komik gibi. Enişteminkilerle alakaları yok. Kendi icadıydı o cümleler, çok çok daha soyuttular.
Herneyse. İşte o tılsımlı kafiyeler eşliğinde okunan numaralarla, tombala aracılığı ile meşum, lanetli kaderimin ilk 'semptom'larıyla da müşerref olmuştum.(yanlış anlaşılmasın, sadece kadın ismi değil o) Şöyle; Hangi kartı alsam olmuyor. Olmuyor. Olmuyor. Allahalla. Hiçbir şekilde bana çıkmıyor. Ne tek bir çinko, ne bir şey… Nasıl olabilir böyle bir şey? Töbe töbe! Olacak gibi olup da, tek bir numara falan bekliyor falan da değilim. O hale bile gelemiyorum. Bambaşka bir şey. Bişey oluyor. Ama ne? İşte tekrar başlıyor. Herkes kart seçiyor. Şu bulanık, pis bir kahverengi gibi renkli olanı mı alsam ? Bu sefer. Ya da o grimsi soluk, ne idiğü belirsiz o renk? Acaba kader'in efsunlu mekanizması bu şekil mi çalışıyor? Daha kötü, alımsız olana gönül indirdiğim için ödüllendirilebilir miyim? Allahım. Yoksa bu hilem anlaşılır daha mı beter olurum? Tersi mi doğru? Şu parlak kırmızı, kıpkırmızı kart, ya da yumurta sarısı olan? Şu canlı, pespembe olan? Onları mı seçsem? Umutsuzca bir çare arıyorum. Çırpınıyorum. Hem o kadar gösterişliler,(o kartlar) hem de onlara mı çıkacak? Bu kadar basit olabilir mi? Dünya bu şekil mi? Allahım. Yoksa bu soluk kartta ısrar mı etsem? Teyzemin kızı "çinkoo" diye bağırıyor. Zaten her nedense bir metal adı olan o kelime, o bağırış karnımın içini sivri uçlarıyla çize çize geçiyor. Başıma gelenlerden sersemlemiş kalın boğazlı kazağımı çıkartmayı dahi unutmuş, yanıyorum.

Daha sonraki yılbaşları…
Aynı şeyler tekrarladığında, iş apaçık, aleni bir hale gelir gibi olduğunda. Bir tür trajedi kahramanı gibi hafif tertip bir çeşit haz almaya başlamıştım. Bu sefer korkum değişmişti; Artık tek bir çinko'nun çıkıp da birden, bütün trajik olma potansiyelimi acımasızca berhava edebilmesi ihtimali. O ihtimal. Trajedi'min yamuk yumuk, eğri büğrü, yarım yamalak… Oydu işte yeni korkum. Yüreğim ağzımda dinliyordum…
Bitirken bi dakka. Eniştemin o tuhaf sözlerinden birini hatırladım şimdi. Dokuz çıktığında, "Dokuz", deyip çok kısa bir es veriyor, "sadece dokuz" diyordu ardından. ("Sadece"yi biraz daha vurgulu söyleyerek)Maalesef kafiyesiz en düz olanını hatırladım işte. Niye" sadece dokuz?" O da bir muamma… Gerçi o zamanlar biz anlıyorduk işte. Kıkırdıyorduk… "dokuz, sadece dokuz" Şu an hiçbir şey anlamıyorum…

Hepinize dostluk kardeşlik muhabbet dolu bir yeni sene diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

"Dirse Han oğlu, bir av sırasında karşısına çıkan boğa ile dövüşüp onu öldürdükten sonra BOĞAÇ adını alır..!"

İşte eski Türklerde ad bu şekilde konurdu... Avda ya da savaşta kahramanlık gösteren çocuğa Adı konur gösteremeyene ise NO NAME denirdi.

O gün o avda iki arkadaştan biri Boğaç olurken diğeri NO NAME oldu...

HOCAM BENCE BU ROLÜ NO NAME BİRİSİ OYNASA ÇOK DAHA İYİ...

HAKLISIN NO NAME OYNASIN...

Heyhat kim derdi ki ulu yiğit Boğaç Han'ın soyu kuruyacak fakat No name ilelebet payidar kalacak...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

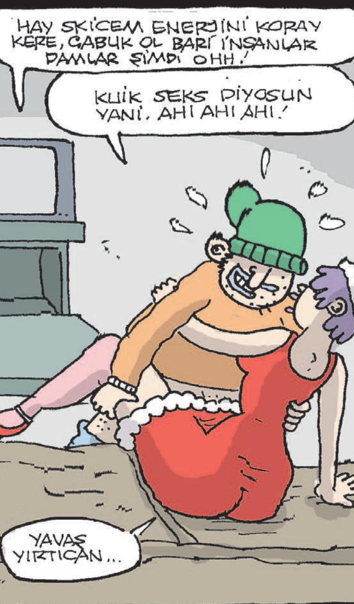

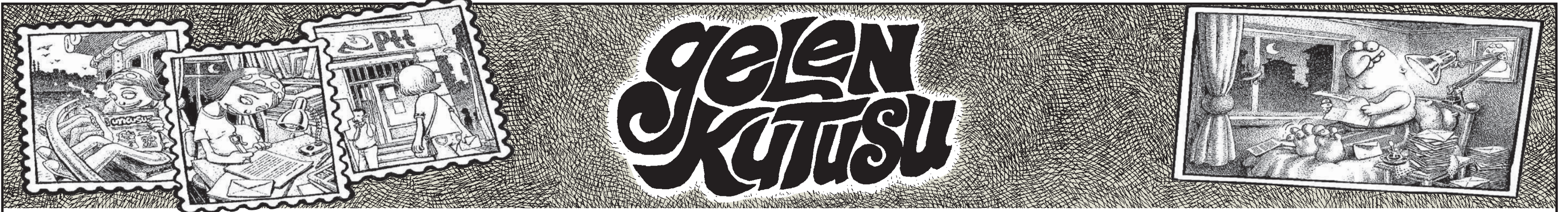

6,5,4,3,2,1

Barbaros ALTUĞ

Erhan GÜNEŞ

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 4 OCAK 2018 | Sayı: 540

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet: AYRILDIĞI AJANSTA, ESKİ TAKINTISI GEYSU'NUN BAŞ DÜŞMANI ALİ OSMAN'LA ÇIKMAYA BAŞLADIĞINI GÖREN ORTAM DAĞILMIŞTIR. DİREKTÖR ŞAHİN'DE REİS'İN STRATEJİ DERGİLERİNDEN BİRİNİ ÜÇ KURUŞA ONA YAPTIRMAYI TEKLİF ETMİŞTİR. BU POZİSYONDA KORAY İLE AJANSTAN ÇIKMIŞ TOLGA'YA GİTMEKTEDİRLER

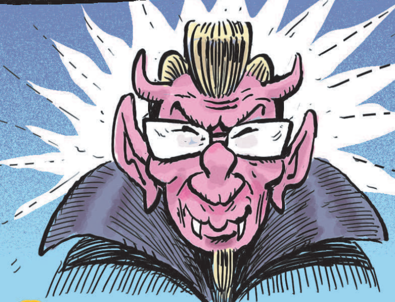

TANRIM DERTTE ORTAM'I YİNE Mİ YALNIZ KOYDUN TANRIM!

UYKUSUZ

11 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2018/02 No: 541
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Tayyip Erdoğan, "Boğaziçi Üniversitesi bu ülke ve milletin değerlerine yaslanamadığı için uluslararası planda beklendiği yere gelememiştir" dedi.

YİĞİT ÖZGÜR

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Cratos Hotel'de sahneye çıkan Serdar Ortaç, coşkunun tavan yaptığı anlarda hayranlarına aniden, "Maaşlı çalışan olmak isterdim, azıcık aşım ağrısız başım," diye seslenelí **7 yıl,**

Devlet Bahçeli, MHP için "Yavru muhalefet!" diyen Tayyip Erdoğan'a "Cücük!" diye karşılık vererek atışmanın boyutlarını iyice küçülteli **9 yıl,**

Erzincan'da sahnelenen "Üvey Karım" adlı tiyatro oyununda, rol gereği kenardan bağırarak sahneye çıkmak isteyen oyuncu, kendisini 'eylemci' zanneden valinin koruması tarafından kıskıvrak yakalanalı **9 yıl,**

Rexona, yaptırdığı bir araştırmaya göre, Türkler'in %17'sinin deodorantı kalçalarına, %18'inin kasıklarına ve % 46'sının yüzüne sıktığını açıklayalı **10 yıl,**

Reha Muhtar'ın "Bir de senaryom var yazacağım. Onunla da Oscar alacağım. Yöneteceğim de, Allah izin verirse," sözleriyle açıkladığı planlarına Allah izin vermeyeli **11 yıl,**

İbrahim Tatlıses, Dalyan'da düzenlenen "Uluslararası Dalyan Caretta Caretta Kültür ve Turizm Festivali" kapsamında verdiği konserde, "Buradaki kurbağaları herkes biliyor," diyeli **13 yıl,**

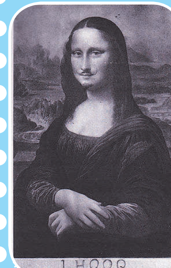
Serdar Ortaç, "Ben Adam Olmam" isimli şarkısını İspanyolca'ya çevirip Meksika'da piyasaya sürerek, kendi hakkındaki yargısını Meksikalılara da açıklayalı **22 yıl,**

Özcan Deniz, sonradan ortadan kaldırdığı, "Gece tabuttan çıkarsın/ Dişlerini fırçalarsın /Old spaysını sıkarsın" gibi sözleri olan "Dracula Memo" isimli bir şarkı söyleyeli **25 yıl,**

İbrahim Tatlıses, yönetmenliğini yaptığı "Mavi Mavi" filminde Hülya Avşar'la öpüşme sahnesini 15 kere tekrarlatalı **33 yıl,**

BBC radyoda 18.30 haberlerini sunan spiker, "Bugün hiç haber yok," anonsunu yapalı **84 yıl,**

Marcel Duchamp, Mona Lisa'nın yüzüne bir bıyık ilave ettiği tablosuna L.H.O.O.Q (Elle achaud au cul- Sıcak bir götü var) ismini vereli **99 yıl olmuş.**

her şey olur

SERİ İLANLAR

ARANIYOR

AB ve ABD'yle pazarlık amaçlı kullanılabilecek itibarlı insanlar gözaltına alınacaktır

FIRSAT

10 aydır tutsak temiz kullanılmış 2017 model AB vatandaşı gazeteci

Askeri araç, silah ya da füzeyle takas kabul edilir

KLİŞE MAKİNESİ

Ölen ünlülerin arkasından itinayla klişeler sıralanır

HZ. NUH'TAN SATILIK

Su geçirmeyen, darbeye dayanıklı, garantili, faturalı cep telefonu

Mür: Dr. Yavuz Örnek

KAYIP

Parti lideri kimliğimi kaybettim. Hükümsüzdür.

Devlet B.

AVRUPA BİRLİĞİ'NE

Kadrolu üye yerine sözleşmeli imtiyazlı ortak alınacak

KİRALIK

TABİAT PARKI

- Göl manzaralı
- Yüksek kira getirili
- Otel imarlı
- Turizme açık
- Krediye uygun
- Projeli ruhsatlı
- Bugün al yarın inşaata başla

Müracaat: Bolu Belediyesi

SUDAN'DA

Türkiye'ye kiralık, uluslararası krize elverişli 133 bin metrekare ada

DENEYİMLİ SATINALMA MÜDÜRÜ

Yurtdışından et, saman, füze, uçak, zeytinyağı alımı konusunda deneyimli, tam zamanlı çalışacak yönetici adayları arıyoruz

TEŞEKKÜR

İşimi, hayatımı, varlığımı, sahip olduğum her şeyi Sayın Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a

BORÇ BİLİRİM

BORÇ NEDENİYLE

satılık ben yani kendim :(((

PREZANTABL

ÇATI ADAYI USTASI ARANMAKTADIR

iletişim becerileri gelişmiş, takım çalışmasına yatkın, motivasyonu yüksek, sorumluluk sahibi, özgüvenli, genç, enerjik ve dinamik

TROL ADAYLARI

aramaktayız

SATILIK

Az kullanılmış, kelepir yol arkadaşları

ACELE

Yoğun iş temposu ve esnek ölüm saatlerine uyum sağlayabilecek işçiler

BOĞAZİÇİ ÖĞRENCİSİNE

Yerli ve millilik dersleri verilir

EFENDİSİNDEN

Libya'da çiftlik işlerine uygun satılık mülteciler

PARAMİLİTER

çatışma arkadaşlarına ihtiyaç duymaktayız

Dolgun maaş + SGK + Yemek + Yol + Cezasızlık

cem dinlenmiş

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu: "Biz dünyayı negatif yönde ayrıştırmaya çalışanlara karşı, zalim bir denge kurmaya çalışanlara karşı, dünyayı değiştirdik."

2022'de işsiz öğretmen sayısı 1 milyonu bulacak.

Normal şartlar altında bir buçuk yılda iki bin kişinin hayatını kaybettiği bir yer ancak bir savaş meydanı olabilir. Sıcak çatışmanın sürdüğü Suriye gibi ülkeler dışında yılda iki bin kişinin beklenmedik bir şekilde hayatını kaybetmesi normal olarak kabul edilemez. Ama **Yeni Türkiye'de** iki bin kişinin, OHAL'in yürürlükte olduğu süre içerisinde iş cinayetlerine kurban gittiğini görebilirsiniz. OHAL, her ne hikmetse kimseyi korumamakla birlikte iş cinayetlerini ikiye katlamıştır.

Normal şartlar altında bir dans grubu koreografisi, müziği ya da baştan aşağıya kendisi kötü olduğu için eleştirilebilir. Ama ne olursa olsun on beş yılda beş bin kere sahneye çıkıp dans etmiş bir topluluğa revü grubu muamelesi yaparak kıyafetlerini daha kapalı seçmesi için baskı yapmak ancak **Yeni Türkiye** gibi özgürlükleri kıskanılan ülkelere hastır.

Normal şartlar altında *dünyayı yorumlamakla yetinmek yerine onu değiştirmeye çalışmanın gerektiği* nereden baksanız bir yüz elli yıldır felsefe çevrelerinde en çok konuşulan konuların başında gelir. Ama dünyada fırtınalar koparan bu iddiayı gerçekleştirmek ne mutlu ki ancak **Yeni Türkiye**'ye nasip olmuş, **Yeni Türkiye'nin** kol bacak kırdırma heveslisi bakanları tarafından dünyayı değiştirdikleri açıklanıvermiştir. Bu da her değişikliğin pozitif olması gerekmediğinin ve bazen **"bulduğun gibi bırak"** anlayışının ülke yönetimlerine de uyarlanmasının lâzım geldiğinin ispatı olarak felsefe tartışmalarına dev bir katkı sağlamıştır.

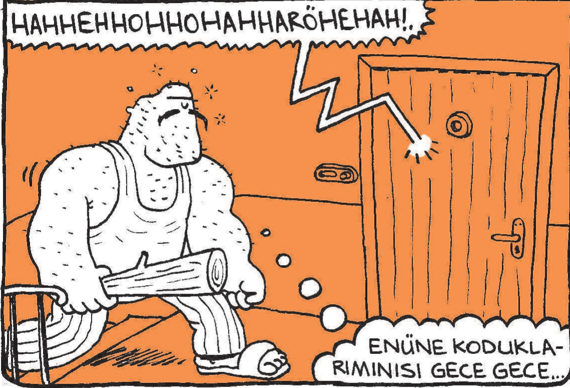
Normal şartlar altında bir üniversitenin başarısını uluslararası değerlendirmeler ve yayın endekslerindeki sıralaması, dünya çapında tanınırlığı, öğrenci, öğretim görevlisi ve eğitim üyelerine sağladığı özgürlük ve son olarak "İki net daha yapsaydım oradaydım, Ortaöğrenim başarı puanı olmasa girerdim," ve "Benim oğlan aslında giriyormuş da boyu kısa diye almamışlar," gibi geyiklerin konusu olabilme potansiyeli belirler. Ama Türkiye'nin en önemli üniversitelerinden birinin başarısı konusunda kafalar karışıktır. Zira görünen o ki **Yeni Türkiye'de** üniversitelerin gelmesi beklenen yerle, TRT sansür dairesinde uygun bulunmayan sözcükleri zorla değiştirilen türkülerin ya da kıyafetlerine çeki düzen vermesi gereken dans gruplarının yeri arasında pek de bir fark yoktur.

@baris_uygur

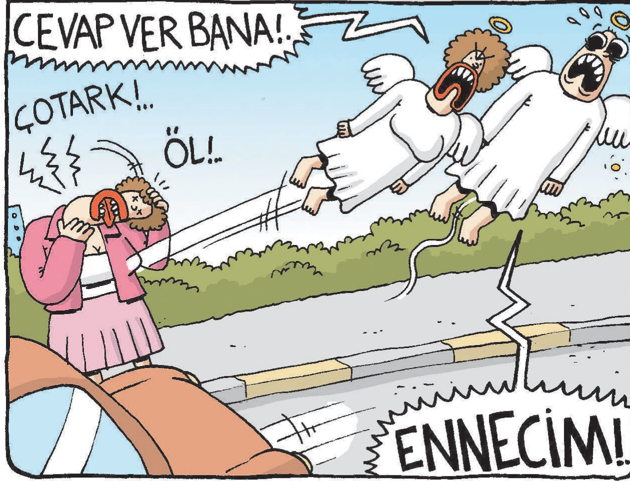
nisan hakan

-Dırdır istemiyorsan annen bu evden gidecek o kadar!..

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Yeni Sezon Netflix ve İndirmedenizle (a.k.a HBO) dizileri

Zombi Kuşatmasında Aşk
Uzayın derinliklerinden gelen bir meteorun taşıdığı bir virüs kısa sürede bütün dünyayı etkisi altına alır ve dünyanın büyük çoğunluğu zombiye dönüşür. Ama zombiden zombiye fark vardır elbette. Old School, yavaş zombiler olduğu gibi yeni nesil hızlı zombiler de şehirlerin sokaklarında az sayıda zombileşmemiş insan için büyük tehlike yaratmaktadır. Tabii zombiliğe adım atan insanlar, geçmiş yaşamdaki alışkanlıklarından kolay kolay kurtulamamaktadır. Dolayısıyla en zararsız zombiler vegan ve vejetaryen zombilerdir. Bütün gün sokaklarda "Beyiin beyiiin istiyorum," diye dolaşan diğer zombilerin aksine "Bitki köküüü, bitki kökü istiyoruuum," diye gezmekte az sayıdaki zombileşmemiş insan tarafından kolayca avlanmaktadırlar. Diğer zombiler arasındaki en teklikeli grup ise Canan Karatay liderliğinde zombiliğe devam eden tereyağ ve yumurta lobisidir. İnsanları sadece yemekle kalmayıp yemeden önce üzerlerine tereyağ sürmekte, masum insanları zeytinyağına bandırıp bandırıp yemektedirler. Ama can derdine düşen insanlık bunun da bir çaresini bulmuş, Canan Karatay liderliğindeki zombilerden korunmak amacıyla kendilerini şekere bulayarak, ortalıkta elma şekeri gibi dolaşır olmuştur. Zombilerin kuşatmasında yaşam savaşı veren insanlar ve bu karanlığa bir umut ışığı gibi doğan bir aşkın öyküsü.

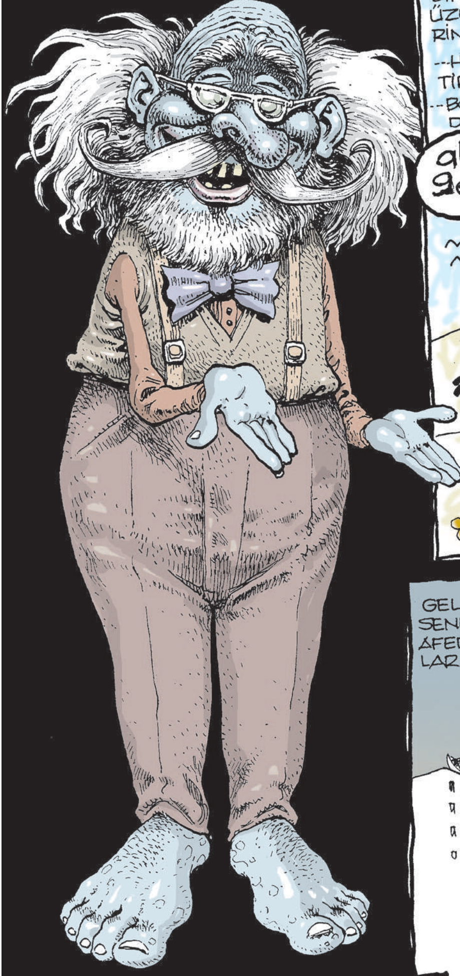
Arsızlığın Doruklarında
Kendi halinde bir yaşam süren İstanbul 186. Noteri'nin hayatı, bir gün bir umumi vekaletname vermek için gelen bir vatandaşın tam da noter vekaletnameyi incelerken ölmesiyle hareketlenir. Noteri şaşırtan, vekaletname verilen kişinin kendisi olmasıdır. Acaba bu beklenmedik yabancı ne diye durduk yere 186. Noter'e vekaletname vermeye kalkmıştır ve daha da önemlisi, kimdir bu adam? Ambulansın alıp götürdüğü sahipsiz cesedin ardından ölen adamı araştıran noter şahsın Kolombiya'dan Namibya'ya uzanan dev bir elmas ve kokain imparatorluğunu yürüttüğünü anlar. Evine gelen telefondaki esrarengiz bir ses bu operasyonu artık kendisinin yönetmek zorunda olduğunu söyler. Sıradan bir insanın kendisini suç imparatoru olarak bulmasının ve telefondaki esrarengiz sese duyduğu gizemli aşkın öyküsü.

O Yalanlar Boy Boy
Zengin ailelerin tam zengin değil de tıpkı fakirlerin zenginleri hayâl ettiği gibi yaşadığı bir muhitte geçen, iktisadi gerçeklere meydan okuyan, entrika, drama ve heyecan dolu bir dizi. Muhitin ev kadınları birbirleriyle okula gönderdikleri çocukları ya da kendi başlarına ayakkabılarını bağlayacak zekâdan yoksunmuşçasına ortalıkta dolanan koca kafalı kocaları üzerinden sidik yarıştırırken fakir ama gururlu ya da o kadar fakir olmasa da gururlu gibi bir kadın aynı muhite taşınır. Dünyaca ünlü mimarların elinden çıkmış dekorasyonlarıyla içinizi titretecek evlerin, ünlü terzilerin hazırladıkları haute couture kıyafetlerle bakkala çakkala giden sıfır beden üç çocuk annelerinin resmi geçidi niteliğindeki dizi, bir karakolda Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'ndan hiç haberi olmayan polisler tarafından sorgulanan ve niye aynı mahallede oturduğuna bir türlü cevap bulamadığımız insanların ifadeleriyle bölüm bölüm flashback'ler hâlinde izler. Yapımcısının "Oğlum biz zenginler öyle yaşamıyoruz lan, keriz miyiz?" diye uyarmadığı dizi imkansız üçgenler arasına sıkışmış ikisi de dik açılı aşklarının öyküsü.

YERALTI ÖYKÜLERİ

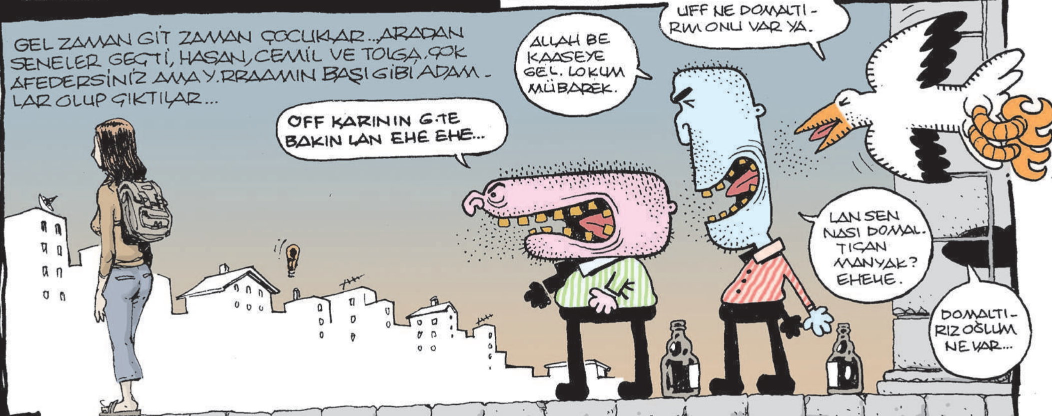
ERSİN KARABULUT

çocuklara hikayeler

DEVAMI ARKA SAYFADA

Karakolda Ayna Var
Her bölümü ayrı bir heyecan kasırgası olan Karakolda Ayna Var, modern toplumun her gün yüzleştiği çelişkileri, sonunu başından tahmin etseniz de şok edici hikayelerle işliyor. Myspace hesabından vazgeçmediği için arkadaş grubundan dışlanan bir obuacı, sonunda klon olduğu ortaya çıkacak aşırı sevecen bir annenin dramı, kariyerde ilerlemenin LinkedIn'deki zeka testlerini çöözmeye bağlı olduğu bir şirketin arka planı, dillerin ortadan kaybolduğu ve sadece emojilerle konuşulan bir geleceğin karanlığı… Karakolda Ayna Var bütün bölümleri arka arkaya izlenip kendi hayatımızı sorgulamamıza neden olacak bir modern toplum eleştirisi ve sentetik bir aşkın öyküsü.

Ahmet'in 13 sırrı
Problemli ve içine kapanık bir lise öğrencisi olan Ahmet bir gün ansızın ortadan kaybolmuş, geride kalan sınıf arkadaşlarından ikisi, daha önce hiç umursamadıkları bu genç oğlanın hayatını bok varmış gibi araştırmaya başlamıştır. Facebook hesabındaki ipuçlarından yola çıkarak buldukları bir defterde Ahmet'in önemli bir sırrını açıkladığını görürler biz de keriz gibi flashback'lerle Ahmet'in sırrını izleriz. Dizi standardı 13 bölüm olduğu için her bölümde ayrı bir sırrı flashback'lerle izler sonunda da normalde "Ya bırak otuzbirci hıyarın tekiymiş," dememiz gerekirken Ahmet için üzülürüz. Başta da üzülebilirdik aslında, neticede çocuk kaybolmuş falan. Kendi hâlinde bir lise öğrencisinin şaşırtıcı sırları ve umutsuz bir aşkın öyküsü.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Durum buğdayı** ile **durum bu dayı** aynı şey. **–Erkan Yazıcı-**

æ “Nasılsın” diye sordum geçen Özlem’ime, “değilim” diye cevap verdi.

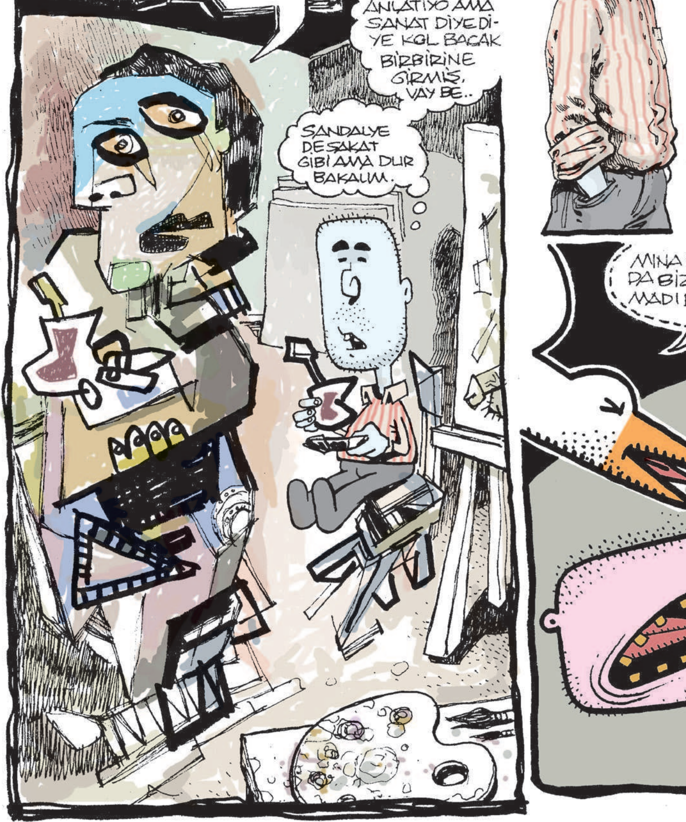
æ Tankut Ağabey o gün, ekranı kesinlikle hiçbir şekilde dokunmatik olmayan, kimsenin caydıramadığı dev tuşlu telefonunu çıkarıvermişti demek öyle cebinden. O telefon ki hiçbir zaman boşa çıkmaz o cepten. Beni arıyordu. Nasıl heyecanlandım, anlatamam. “Bambu mu yoksa yine” dedim içimden. Heyecandan elim ayağıma dolandı, yanlışlıkla meşgule düşürdüm. “Eyvah” dedim “ben ne yaptım”. Avcumun içini alnıma vurdum. Alnımdan “çap” diye ses geldi. Yeniden aradı. Doğru yere dokunmak için büyük çaba harcadım ve telefonu açtım. Son zamanlarda hiçbir şeye böyle büyük odaklanmamıştım. “Bisiklete mi biniyorsun” diye sordu. Babacandı sesinin tonu. Ben tam cevap verip özürlerimi sunacakken, ciddileşti birden. “Bambu abajur istiyor musun çocuk” dedi bana. “Almazsan atacağım” dedi sonra da. “İsterim tabii Tankut Ağabey” dedim, “bambu istenmez mi hiç, bambu bu, başka bir şeye benzemez ki bambu” dedim. O kadar çok “bambu” dedim ki, bir an, ömrümün sonuna kadar “bambu” diyeceğim sandım. “Tekneye gel” dedi, kapattı telefonu. Hemen gittim tekneye. Sadece hafta sonları giydiği, açık kahverengi deri montu, içine yakıştırdığı krem rengi, döneminin zenginliğini gösteren kaşmir boğazlı kazağı ile oturuyordu öyle teknesinde. Gerçi şimdi daha da zengin, sanırım Tankut Ağabey’in zenginliğinin sınırı yok, daha da zengin şimdi, ama yine de döneminin zenginliğini göstermekten asla geri kalmıyor, döneminin zenginliğini göstermeyi ayrı seviyor. Masaya itina ile koyduğu bambu abajur’a ve yanında duran kemik gözlük’e bakıp anlatmaya başladı. “Ne zamandır sana verecektim bunları, eve koyarsın abajuru, mis gibi bambu, hakiki Sakarya Bambusu, bizim Turgay Bey’ler vardı, Kartal’da belediye plajını işletirlerdi, onların hediyesi, Bülent Ersoy’lar Nil Burak’lar çıkardı hep orada, ne giderdik zamanında, şimdi oralar hep sahil yolu oldu, doldurdular öyle, ciğerim burkuluyor gördükçe, gözlük de Beyoğlu’nda büyük gıda toptancısı Nafiz Bey’ler vardı, onun hediyesi, şimdi ganyan bayileri var, onlarca, multimilyoner, büyük iş adamı, doksan beş’ten beri duruyordu teknede, bir yerde lazım olur sana bu gözlük, al bunu da” diyerek gülümsedi öyle. Uzun çenesi biraz daha uzadı sanki. “Ha bir de paspas var, bunu da Rodos’tan almıştım, hiç kullanmadım duruyor öyle” diyerek onu da uzatıverdi koltuğumun altına doğru. Yarı rulo halindeydi paspas, koltuğumun altına da tam oturmadı aslında. Sonra da anlatmaya devam etti. Çocukken hep uçan paspas’ı olsun istemiş. Halı gereksiz büyükmüş. Park ettiği yerde sıkıntı olurmuş halı. Ama paspas öyle miymiş. Paspas iyiymiş. Kaykay gibi kullanacakmışsın ama. Ayakta. Yolcu etti sonra beni Tankut Ağabey. Koltuğumun altında eğreti duran kokuşmuş bir paspas, elimde bambusunu güvelerin yediği abajur, kafamda doksan beş model, kemiği sararmış gözlük, kalabalığa karıştım sonra öyle.

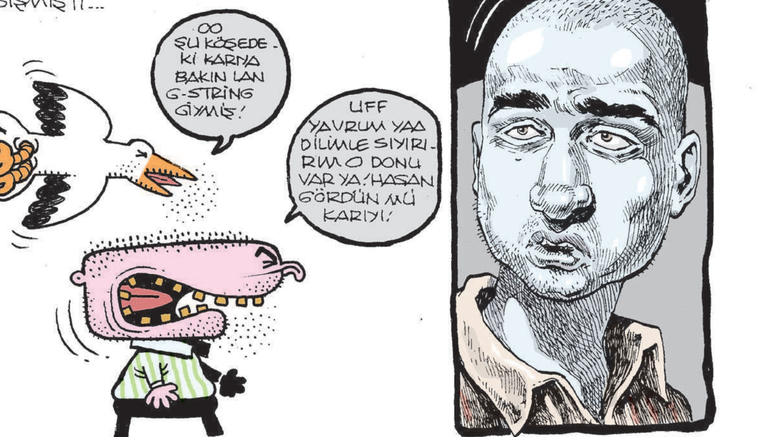
æ Geçenlerde de telefonum çalındı. Bisikletimle Çengelköy’deydim. Çengelköy’de ikileme düştüm. Tantuni mi yemeliydim, yoksa ciğer mi. Bazen de böyle. Aslında ciğere hep biraz daha yakındım. Fakat tam da tantunicinin önündeydim. Ama yine de aslında ciğer alacak gibiydim. Nasıl oldu bilmiyorum, tantuniciye girdim. İçeride gençten bir çocuk var. Daha önce de bu tantuniciden tantuni almıştım ve içeride yine bu arkadaş vardı. “Üç çeyrek tantuni oluyor mu ki acaba” diye sordum. Çünkü açlık derecem tam olarak o derecedeydi. Yarım ekmek tantuniyle doymazdım, tam ekmek tantuni ise hiç olmazdı. “Olmuyor öyle” dedi çocuk. “Öyleyse yarım olsun, doymuyorum ama olsun” dedim. “İçine biraz bol tantuni koyayım öyleyse” dedi. İnanılmaz saçma bir muhabbetin içindeydim. “E öyle olsun madem” dedim. O ara telefon geldi. Bel çantamdan telefonumu çıkardım ve boş insan eyledim telefonda. Ararlar bazen beni. Ara ara boş insanlar ararlar, boş muhabbet kovalarlar. Tantunim hazır oldu, o ara telefonu bir yere koydum ama nereye koydum hiç bilmiyorum, tantuniyi aldım, içine tuz kattım, tantuniciden çıktım. Yirmi metre ilerideki Erol ağabeyin çay

DEVAMI 14. SAYFADA

ocağına gittim. Çay içiyor, tantuni yiyordum. Elim bel çantama gitti, telefonuma. Telefonum yok. Bütün ceplerimi kontrol ettim, a-ah, yok. Tantuniciye gittim. “Buraya bırakmış olabilir miyim acaba telefonumu” dedim, orada da yok. Kamera görüntülerini istedim. Patron şehir dışındaymış, onunla konuştum. Bir saat içinde bakıp geri döneceğini söyledi patron. Manav vardı arada, önünde düşürmüş olabilir miyim acaba diye yerleri kontrol ettim, yok. Telefoncuya gidip hattımı dondurdum. Bisikletime atladığım gibi eve gittim. Tüm sosyal medya, ıvır zıvır ne varsa şifrelerimi değiştirdim evde bilgisayar başında. Sonra tantunici patronu aradım kız kardeşimin telefonundan. Sol üst eşofman cebime koymuşum telefonu, öyle çıkmışım dükkandan. Görüntüyü de gönderdi. Hep iPhone 7 kırmızı’yı almak istiyordum zaten, gittim onu aldım. Hattım açılır açılmaz biri aradı. Telefonum manavda çalışan bir ağabeydeymiş, kendisi de onun oğluymuş. Teşekkür ettim, ertesi gün gidip çalındığını düşündüğüm telefonumu aldım. Ama aslında çalınmış zaten. Detayını vermeyeceğim, bir başkası çalmış, o da ortaya çıkmış, ona da yol vermişler işten. Olaylar böyle. Bu hafta çok olaylar oldu kendi içinde.

æ Hoşça kal.

“laheyya”
11 Ocak Perşembe / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
13 Ocak Cumartesi / **Karaköy İkincikat Loft Performance** / Saat: 22.30 / bilgi: 0545 462 45 28
14 Ocak Pazar/ **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 19.00 / bilgi: 0216 345 54 49

İnternet bitti. Oraya girildi, buraya girildi bazı şeylere gülündü, bazı şeylere üzülündü, bugün de internet bitti. Şimdi bebeğimi izleme zamanı. Üçlü koltukta, hakettiği yerde, ayaklarını uzatabildiği bir noktada oturuyor. Yüz ifadesi kendini çok ele vermiyor, profesyonel bir ifadeyle dizi izliyor. Belki kendinden memnun, belki de kafasının içinde benimle ilk tanıştığı zamanlardaki saçlarımla şu anda gelinen noktayı karşılaştırıyor. Kadınlar böyle şeylerin ayrıntılı kayıtlarını tutar, beyinlerinin içindeki excelden grafiğini çıkartır, raporlar ve klasörlendirir. Siz her gün aynaya baktığınızda "bugün de iyiyim, teşekkürler allahım" diye düşünürken, banyoda bir gün normal şampuan yerine saç köklerini güçlendirici ve dökülmelere karşı etkili bir şampuan bulursunuz. Sizden habersiz yönetim katında performans değerlendirilmesi yapılır, bazı kararlar alınır, iyileştirilmelere gidilir. O "bana çok yakışıyor, rock grubu gibi oluyorum" diye ısrarla giydiğiniz eski tişörtler şimdi nerede? "O da terlik, bu da terlik, üstelik diğer terliklerden ucuz ve içi yünlü gibi" diyerek migrostan aldığınız gezer terlik şimdi nerede? Hepsi kovuldu. Onlar belki evet neşeli çalışanlardı, her fırsatta muhabbete koşuyorlar, çay kahve aralarında şakalar ediyorlardı ama performans değerlendirmesini geçemediler. Onlar yerine robert liseli, boğaziçi mezunu birkenstok terlikler, yutdışı tecrübeli h&m tişörtler işe alındı. Muhabbete çok gelmiyorlar, çay içmiyorlar, kahve kesinlikle içmiyorlar detoks bir şey içiyorlar, iş çıkışı sonrası rakı organizasyonlarına katılmıyorlar ama ekibin total performansını yükseltiyorlar. İnsiyatif alıyorlar, ellerini taşın altına koyuyorlar, yapıcı eleştirilerde bulunuyorlar ama hayır demeyi de biliyorlar. İş yerinde "aman beni görmesin" diye kaçtığım ne kadar adam varsa gardırobuma doluşmuş. Gece uyumayı unutup öğlene doğru şiş suratla giyinirken bebeğim tarafından işe alınan tişört "bugün toplantı var, toplantıya bu suratla mı katılacaksın? Aslında biraz daha düzenli çalışsan ve akşamları yediğine içtiğine dikkat etsen gece normal bir saatte uyursun ve iş yerindeki insanlar senin bu suratını görmek zorunda kalmaz" diyor. Sen ne diyorsun pahalı terlik? "Sana işini öğretecek değilim ama senin yaptığın hatalar hepimizin performansını etkiliyor. Yani biraz daha dikkat edebilirsin, benim emeğim senin yüzünden boşa giderse o zaman kusura bakma ama senin yüzünden ben kendimi rezil edemem yani" diyor. Maalesef terlik haklı.

"Ne bakıyorsun?" diye soruyor bebeğim. Kesin saçlarımı düşünüyor, sinirli gibi şu anda. Kalitesiz saçlarımla evimizin toplam kalite puanını düşürüyorum. Ekstra bir hareket yaparak kafasını karıştırmalıyım, yanar dönerli bir hayvan gibi çeşitli oyunlarla beni avlamak isteyen yırtıcıları usandırmalıyım. "Sana çok güzel bir somon yapacağım!" diye bağırıyorum. Somon asil bir balık olduğu için daha telaffuz edildiği gibi ortamın havasını değiştiriyor. "Daha dün somon aldım yaparız diye, buzdolabında duruyor şimdi, gerçekten yapar mısın?" diye neşeleniyor bebeğim. Yapmak bir yana soslu yaparım. yarım saat içinde soslu somon yiyor olacaksın. Tıpkı avrupalı hemcinslerimiz gibi.

Sözü edilen somonu dolapta yatarken buluyorum. "Avrupalılar da somona bizim kadar değer yüklüyorlar mı, modern hayatın taşıyıcı bir kolonu olarak görüyorlar mı yoksa normal yiyorlar mı sizi?" diye soruyorum, "normal yiyorlar ama bu senin duygularının yanlış olduğu anlamına gelmiyor, lütfen artık mutlu olmak için başkalarından onay beklemeyi bırak ve kendi içindeki sese kulak ver" diyor somon. Gerçekten asil bir hayvan. Benimle markete gelir misin somon? Soslu yaparım dedim ama sos falan bilmiyorum, belki sen yardımcı olursun, malzemeleri koklarsın, ellersin ve şu olur bu olmaz diye beni yönlendirirsin. "Hayhay, tabii ki. Buyrun gidelim" diyor somon. Kendim giyiniyorum, somonun giyinmesine yardımcı oluyorum. Nasıl oluyorsa benim elbiselerim ona daha çok yakışıyor. Biraz üzülüyorum, ama çok değil. Daha önce de başıma gelmiş bir şey çünkü. Buruk bir şekilde "çok tatlı oldun, keşke sos diye tişörtlerimi giyebilsen" diyorum, "avrupalı olduğumuz için bu tişörtler bize göre yapılıyor, kendini adil olmayan standartlarla yargılama lütfen" diyor. İyi bir dost ve iyi bir besin.

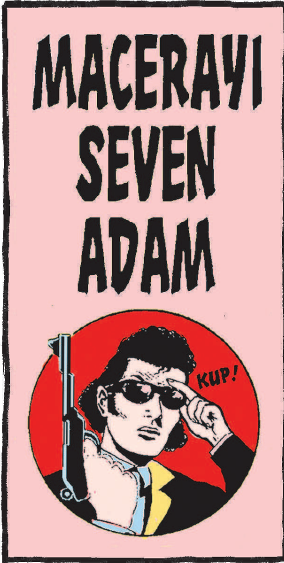
Markete gitmek için sokağa çıkıyoruz, gözler bizim üzerimizde. Özellikle karşı apartmanda oturan ve birbirimizin evlerini camlar açık olduğunda görebildiğimiz komşum bana düşman olduğu için yanımda somonla dolaşmamı kendisine yediremiyor. Benim yaşam kalitemin artmasını istemiyor. Onun yerden ayaklı avizeleri çok iyi ama benim de orta sehpam daha kaliteli. Bir şekilde eşit gibiyiz, bu dengelerin bozulmasını istemiyor. Göz ucumla bizi izleyen karşı komşumu işaret ederek somonun kulağına eğiliyor ve "dikkatli ol, zararsız gözükür ama akla hayale gelmeyecek şeyler yapabilecek kapasitede bir insandır. Beyin cerrahıymış galiba... Emekli..." diyorum. Sözlerimi henüz tamamlayamadan zehirli bir ok somonun başını sıyırıp yanı başımızdaki elektrik direğine saplanıyor. Panik içinde kafamı çevirdiğimde komşumu ağzında zehirli ok üflemeye yarayan boru olduğu halde görüyorum. Gözlerinde hesaplı bir nefret var. Borusunu bana çeviriyor ve kalbime doğru zehirli bir ok fırlatıyor. "Buraya kadarmış" diye düşünürken somon kendisini benim ile zehirli ok arasına atıyor. Benim için fırlatılmış zehirli ok somon balığının asil gövdesine saplanıyor, somon balığı yere yığılıyor.

"Hayır!" diye bağırıyorum, "neden yaptın bunu? NEDEN?!?"

"Benim için üzülme dostum... Bazen zehir bile hayatımızı anlamlı kılan bir sos olabilir. Bunu unutma. Endişelenmeyi bırak ve hayatını yaşa..."

Sıcak gözyaşları istemsizce yanaklarımdan aşağı süzülüyor. "Peki hala yenir misin?" diye soruyorum. Son bir çabayla "yok... atın beni..." diyor. Hayat pullu bedenini terk ederken karşı komşumun evine bakıyorum. İntikamını alacağım sevgili dostum. Onun yerden ayaklı avizelerini yok edeceğim. Hayatta yapacağım son şey olsa da onun o modern tasarımlı avizelerini yok edeceğim.

groagh@gmail.com

Uludağ 10-1-2018 12:30 P.M

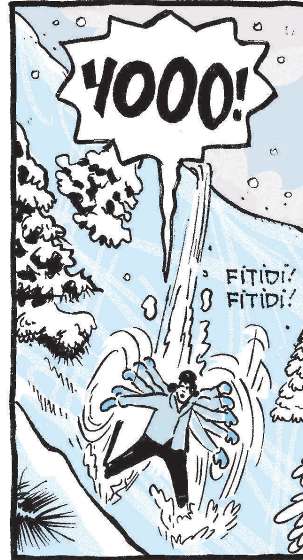

Devamı haftaya...

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

“Yağmur yağmaya başladı
üstelik
üstüm ince,
ellerim cebimde,
öptüğün yerler kesiliyor
üşüdükçe.”
Meryem Koç, ‘Ağladım Arka Koltukta’
şiirinden

Moda Sahilleri

- “Lütfen kara para girişi yapınız” moda… “Lütfen kağıt para girişi yapınız” değil…
- “Beyaz Yakalı Prensip” moda...“Beyaz Atlı Prens” değil…
- “Ulusal geliri tabana yayma” moda… “Rüşvet” değil…

Kırmızı Bulaşık Eldivenleri

Çocukken anladım, gözün kapalı ama tam uyumamışsan, yine de bir renk görüyorsun; koyu, siyahımsı, ama tam siyahta diil, zaten başka, küçük noktalardan ibaret renkler de var.Gözünü biraz daha sıkı kapatırsan renkler değişiyor, göz kasların gevşediğinde renkler yine değişiyor. Bu ne, gizli ve sakin, diğer hayatımızdan bir kesit. ‘Kesit’ gayet kentli bir kelime, bu saçma tespit de diğer hayata diğer örnek. Uyanınca titrek çizgiler de görürüm ben, bilmem herkes görür mü? Denedikçe vardırlar, unuttuğunda kaybolurlar, sen de hemen unutursun zaten. Evde, salonda, mutfakta bir parça günışığının içinde danseden tozlar. Sakin tozlar. Kırmızı bulaşık eldivenleri. Büyük harflerle yazarsak: KIRMIZI BULAŞIK ELDİVENLERİ.

HEY YAVRUM HEY!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU 2018

Sefahathane (Beyoğlu Atlas Pasajı)
Her Cuma-21.00
İrtibat: uzelomur@gmail.com

Çizim: Kemal Aratan

Bana Diyorum Sen Diye

Sen mutsuz olursun,
birileri az az mutlu
olur; toplamı birbirine
eşittir.

Sen mutlu olursun,
birileri az az mutsuz
olur; toplamı gene
birbirine eşittir.

Sen mutsuz olursun,
birileri az az mutsuz
olur; toplamlar
eşitlenir.

Sen mutlu olursun,
birileri pek çok mutlu
olur; eşitlikler toplanır.

Renk Tozları

Çocukken anladım, gözün kapalı ama tam uyumamışssan, yine de bir renk görüyorsun; koyu, siyahımsı ama tam siyah da değil, zaten başka, küçük noktalardan ibaret renkler de var. Gözünü biraz daha sıkı kapatırsan renkler değişiyor, göz kasların gevşediğinde renkler yine değişiyor. Bu ne, gizli ve sakin hayatımızdan bir minik keşif mi? Uyanınca titrek çizgiler de görüyorum, herkes de görür diye bilirim. Denedikçe vardırlar,unuttuğunda kaybolurlar, sen de hemen unutursun zaten. Evde, salonda, böyle oluyor bunlar…

Yurttan Sözler:

- Bi sana hastayım, bi de sabah uykusuna : Bir kamyondaki çamurluk yazısı. Hissiyatını çok şık anlatan bir cümle. Argo gayet tadında kullanılmış.
- Dalgasız denizde herkes kaptan: Tavırlı, sade bir minibus yazısı. Biraz “sinire kesmişlik” yok mu, var, fakat en az sesle güzel toparlanmış.
- Yüreğine sağlık: Türkü bar söylemi, elle kola tatlanır…Durduramazsın!

Not: Mizah yazarlığı atölyesi, 14 Ocak 2017 Pazar, saat 16.00-18.00 arasında Balat Malikane’de. (Ayan Caddesi, 32- Günlük katılım mümkün – uzelomur@gmail.com)

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

AYLAR SÜREN KUŞATMAYLA ŞEHRİ ALDIM AMA HİÇ HEYECAN YAŞATMADILAR...
BAŞKA BİR ŞEY VAR MIYDI?
YOK...
BİR TELEFON NUMARASI ALABİLİR MİYİM?

İYİ GÜNLER HANIMEFENDİ, İNATÇI LEKELERDEN ÇOK MU SIKILDINIZ?
ABİ BİZ BULAMADIK MUCİZEVİ FORMÜL...
OĞLUM SİZ İŞİNİZİ YAPSANIZA!

OĞLUM BEN SENİ TEHDİT ETMEK İÇİN SANA MERMİ GÖNDERİYORUM, SEN NİYE BANA BİR TEPSİ BAKLAVA GÖNDERİYOSUN?
ŞEKERİN BİRDEN ÇIKSIN, KOMAYA GİR DİYE YOLLADIM!..
ŞEKERİM YOK Kİ BENİM...
O DEĞİL DE ABİ, BİR ORTA YOL BULAMAZ MIYIZ ?..

YANIMIZDA TATİLE GETİRİYORUZ İLGİNÇ FOTOĞRAFINI BİLE ÇEKİYORUZ AMA ANNEN YİNE MEMNUN OLMUYOR...
SUS, DUYACAK!
ANALAR ÇEKER YÜKÜ...

BENCE NE OLURSA OLSUN, İNSAN HAYALLERİNDEN VAZGEÇMEMELİ...
UZUN YOL ŞOFÖRÜ OL...
BABA O KÜÇÜKKENDİ, ARTIK İSTEMİYORUM ASTRONOT OLMAK...
Bİ TÜRLÜ GÖNDEREMEDİK ŞUNU...

BİZ DE CAZİP FİYATLARLA KİRA ÖDER GİBİ EV SAHİBİ OLMAK İSTİYORUZ.
TABİİ, ŞÖYLE UZATAYIM SÖZLEŞMEYİ!..
KENT
MASANIN ALTINDAN NAH YAPIYOR!..

BOBO

GRRRRRRRRR...
GRRRRR
EHEHE NE BU?.. DAŞ...
FITI FITI FITI
HEHE... ŞU NE? GUŞ...
GRAW! KAT! KAT! KAİİİ... GAV GAV GRRR.. GAV!
YA KARDEŞİM AMA SAHİP ÇIKIN HAYVANINIZA BAK NE BİÇİM PARALADI ÇOCUĞU!
NOOLDU ADAM?.. BİŞEY Mİ OLDU? KAMYON MU ÇARPTI NE OLDU?.
TASMASIZ GEZDİRMEYİN CANIM KÖPEĞİNİZİ!..
KÖPEK Mİ VARDI?..
S. Altıngöz

CEM GÜVENTÜRK
instagram.com/cemguventurk

EVE GELDİĞİMDE KAÇ ADIM ATTIĞIMDAN DAHA ÇOK MERAK ETTİĞİM ŞEY
BUGÜN KAÇ FARKLI KİŞİ OLMAK ZORUNDA KALDIM ACABA?

UYUMADAN ÖNCE...
..BAZI DÜŞÜNCELERİN UYUDUĞUMU SANIP GİTMELERİNİ SAĞLAMAK İÇİN UYUMA TAKLİDİ YAPARIM

KULLANIM SÖZLEŞMESİ
BU UYGULAMADA BENİM HARİCİMDE HERKESİN AŞIRI MUTLU OLDUĞUNU, GEZİP TOZDUĞUNU VE ÇILGINCA EĞLENDİĞİNİ KABUL EDİYORUM.

SPOR YAPTIKÇA VÜCUDUM YERİNE, Bİ DÜŞÜNCEMİN GELİŞTİĞİNİ FARKETTİM.
BU NE KADAR SÜRCEK BÖYLE YA

HİÇ ANLAŞAMADIĞIM KİŞİLERLE AYNI SINIFTAYDIM
HİÇ ANLAŞAMADIĞIM KİŞİLERLE AYNI İŞ YERİNDE ÇALIŞTIM
HİÇ ANLAŞAMADIĞIM KİŞİLERLE İLİŞKİLER YAŞADIM
ŞİMDİLERDEYSE HİÇ ANLAŞAMADIĞIM BİRİYLE BAŞBAŞAYIM

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

AV YASAĞI KALKTI

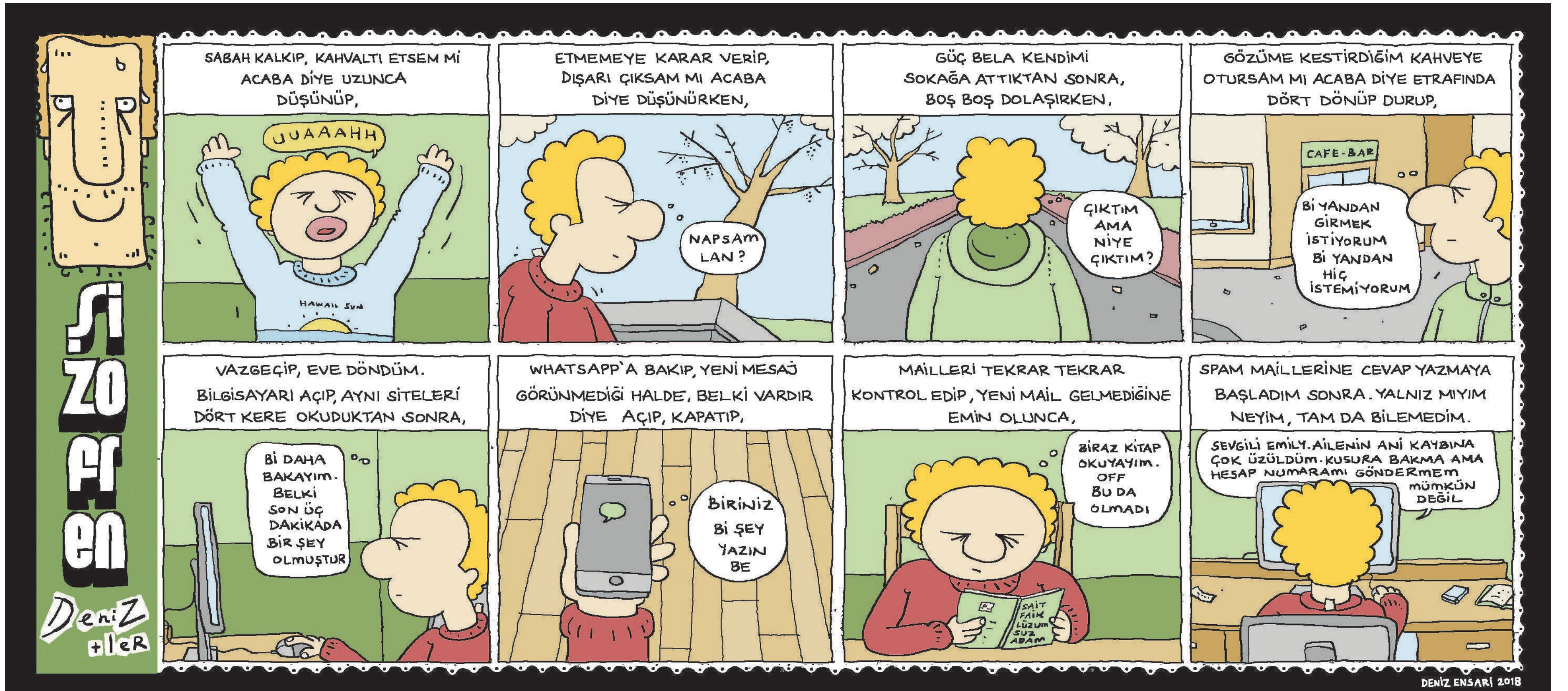
Hayattan keyif alan ve keyif veren, anlattıkları ilgiyle dinlenen, sözleri birer hayat dersi gibi kafa sallatan, aranılan, özlenilen, özenilen, anıları masalara yayılan bir insan olmak istiyorsanız, ihtiyacınız olan tek şey balık. Yapmanız gereken, balık yemek, balığı övmek, balığı bilmek ve etrafınıza zorla balık yedirmek. İşe, balık sevmeyen ergenleri küçümsemekle başlayın. Balık sevmeyeni, “sen daha hayatı bilmiyorsun” anlamında manalı manalı gülümseyerek köşeye sıkıştırın. Masaya sizin balığınız, onun köftesi geldiğinde her zamankinden daha büyük bir görkemle, yanak göz demeden girişin önünüzdekine. Onu köftenin kuruluğuyla baş başa bırakın. Bir balığı değil, bir kültürü, bir tarihi, bir şehri hatta bir şairi yediğinizi hissettirmeye çalışın. Balık sevenin sevmeyen üzerindeki zulmü genetik bir mirastır. Unutmayın, o kuru köfte, siz hayatsınız, tadını çıkarın.

Karşınızda sizin gibi balık seven biri varsa işiniz biraz daha zor. Farklılık yaratmak için balığı bilgisiyle beraber yemelisiniz. Mesela, aniden “Denizlerin kraliçesi lüferdir,” diyebilirsiniz. Ya da karşınızdaki balıksever, eylül ayında hamsi istemişse, “Havalar soğumadan hamsi yenmez, yağsız olur şimdi,” diyebilirsiniz. Karşınızdaki, “Valla ben geçen hafta yedim, gayet güzeldi,” derse, “mümkün değil” anlamında kaşlarınızı kaldırın. Yine de ısrar ederse, atlayın Boğaz’ın sularına, ellerinizi iki yanda sulara çap çap vururken, “Bu su daha so-ğu-ma-dı!” diye bağırın. Sonra aniden dalın. Orada, 20 metre aşağıda ağzındaki rakıyı gargara yapan, kalın gözlüklü bir adamla karşılacaksınız. İsmi Aydın Boysan’dır. Öpün o muhabbetli yanakları. Söz konusu balıksa, inanın sizi hiçbir şey tutamaz. Sakın çekinmeyin. Nefesiniz tükeninceye kadar muhabbet edin.

Böyle bir gece geçireceğim hiç aklıma gelmezdi. Sürekli balıklardan konuşuyorduk. Kara hayatına dair (iş, kadınlar, askerlik anıları, lise yılları) en ufak bir girişimimiz yoktu. Denizin kıyısında değil altında içiyor gibiydik. Önümüzdeki balığı yemek yetmiyordu sanki, üstüne bir de şu an masada olmayan türlerden konuşuyorduk. Karşımdaki adam, sinarit, kofana, mırmır gibi az bilinen balık türleriyle muhabbetimizi bir tür su ürünleri dersine dönüştürmüştü. Balığı severim, ama bu kadarına alışık değildim. “Hiç kaya barbunu yedin mi?” diye sordu. “Yok,” deyince gözlerini hayretle açarak, “Yemedin mi? Yazık lan, sen hiç balık yememişsin oğlum,” dedi. “Doğrudur,” diyerek kavuna uzandığım an, “Kavun, rakının mezesi değildir aslında,” dedi. Ardından gözünü bardağıma kaydırıp eliyle işaret ederek, “Ve aslında (ve aslında mı?) rakı soğuk içilir, ekstra buz atılmaz,” dedi. Ağzımda kavun, rakı bardağımda buzla büyük yanlışların içinde debelenirken, bir zamanlar her okul çıkışında sucuklu tost yediğim lise arkadaşımın nasıl bu hale geldiğini düşündüm. Görüşmediğimiz yıllarda, “hangi balık hangi mevsimde yenir” tablosunu parmaklarını kapata kapata ezberlemiş, eski adamlardan meyhane adabı almış ve artık hazır olduğunda buluşmak için beni aramış gibiydi. En son sucuklu tostta bıraktığım bu adam, balıkları yanaklarından öpe öpe, rakıları gelenekten süze süze bir çeşit Aydın Boysan efekti yaratarak beni etkilemeye çalışıyordu. Vakit ilerledikçe üst üste gelen bilgilerle masada hareket edemez hale geldim. Tuvalete gitmek için ayağa kalksam, sanki engelleyecek gibiydi: “Tuvalete kasımda gidilir, istiyosan git, ama şimdi pek tadı olmaz.”

Tuvalet dönüşü, kaliteli lakerdanın torikten yapıldığı bilgisinden sonra bir süre sustuk. Galiba hayalindeki geniş muhabbet, benim yetersizliğim yüzünden gittikçe şiddetini kaybediyordu. Kafamda boşluğu dolduracak, ortama uygun bir şeyler aradım, ama aklıma bir zamanlar Bülent Ersoy’un Popstar Alaturka stüdyosuna hamsi getirtmesi dışında bir şey gelmedi. Bir iki dakika sonra, “Geçen Pazar mırlanı fırına yatırdım,” diyerek suskunluğu bozan o oldu. Mırlanın bir balık olduğunu hissetmiştim, ama bir an tepki veremedim. “Mırlanı fırına yatırmak” bütün gece boyunca duyduğum en garip balık haberiydi. Bir balığın pişirilme haberinin ötesinde, *üstünü örtmek, yanaklarından öpmek, bir süre onu yatarken seyretmek* gibi daha insani duygular uyandırdı bende. Belki işin içinde fırın olmasa, mırlanı her gece yatırırken öptüğü çocuğuna taktığı sevimli bir isim olarak algılayabilirdim. Mırlanın bir balık olduğunu kesinleyen cümle gecikmedi: “Fırına yatırmadan önce karnına biraz soğan ve bir dal biberiye serdim, 180 derecede 45 dakika, lokum oldu lokum.” “Vay be!” diyerek rakıyı diktim. “Oğlum napıyosun? Rakıyı boğazında dolandırıp yavaşça göndereceksin yemek borusuna,” diyerek bir uyarı daha gönderdi. Mırlan’a baktım. Anlatmaya devam ediyordu. Ağzı, karaya çıkarılınca nefes almaya çalışan bir balık gibi açılıp kapanıyordu. Gözlük camları kalınlaşmaya ve ardından metal gözlük çerçevesi siyaha dönüşerek büyümeye başladı. Gittikçe yaşlanıyordu. Kafamı Boğaz’a çevirdim. Yavaş yavaş ayağa kalktım. Masamızın dayandığı alçak duvarın üzerine çıktım. İki koluma yana açtım ve “Vira bismillah!” deyip atladım. Su çok soğuktu. Dibe doğru ilerlerken “Ooo hamsiler yağlanıyorlar,” diye düşündüm. Bir istavrit sürüsünü yararak (“Hepinizi tavada görmek istiyorum!”) ilerlemeye ettim. Lüferlere, lüfer olamadan yakalanan zavallı çinekoplara selam verdim. Dibe doğru ilerlerken hedefimi görünce bir kılıç balığı gibi hızlandım. Yanına ulaşır ulaşmaz yakasına yapışarak, “Naptın sen arkadaşıma?” diye bağırdım. Aydın Boysan, hipermetrobu yüzünden devleşen balık gözleriyle bana baktı. Sonra ne dediğimi anlamış gibi kahkaha atmaya başladı. Güldükçe ağzından çıkan onlarca sinarit yavrusu denize yayılıyordu. Kahkahası gittikçe şiddetlendi. Boğazından beyaz bir sıvı yükseldiğini gördüm. Rakı oluk gibi denize akmaya başladı. Bir anda etrafımız bembeyaz oldu. Gevşemeye başladım, beni etkisi altına alıyordu, fakat amacımdan sapmak istemiyordum. Yayılan dudaklarımı toparlayıp, “Dur artık!” diye bağırdım. Gülmeyi bırakınca fırsattan istifade devam ettim: “Senin yüzünden etraf rakıya buz atılmaz, diyen adamlarla doldu. Senin yüzünden ağız tadıyla kavun yiyemez olduk. Senin yüzünden 2 dakkada bitecek anılar 20 dakkaya yayıldı. Yukarda saatlerdir taklidinle uğraşıyorum. Neyin peşindesin sen?” Yüzüme baktı, sonra dudaklarını yalayıp “Bak evladım,” diyerek bir anısını anlatmaya başladı. “Anlatma!” dedim. Sustu. “Yürü çıkıyoruz!” diyerek yukarı doğru sürüklemeye başladım. Rumelihisarı kıyısından karaya çıktık. Derhal Rumelihisarı’nın tarihini anlatmaya başladı. Dinlemedim. Zorla taksiye bindirmeye çalışırken, “Nereye gidiyoruz?” diye sordu. “Eve,” dedim. “Güzelce yıkayıp yatırıcam seni, bunu herkese yapmam, ama sevdim seni.”

İLKER ALTUNGÖK

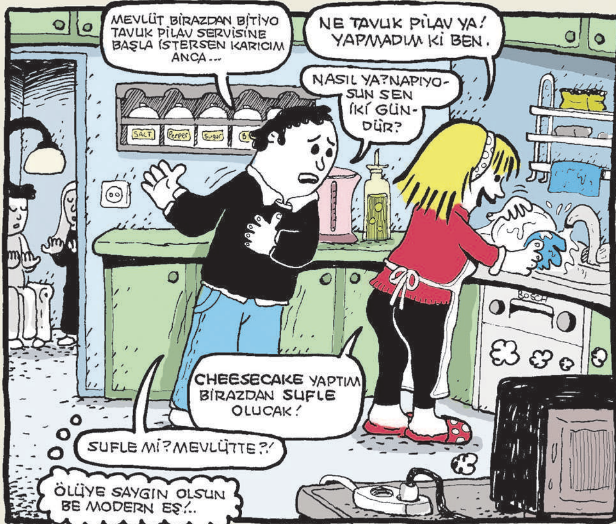

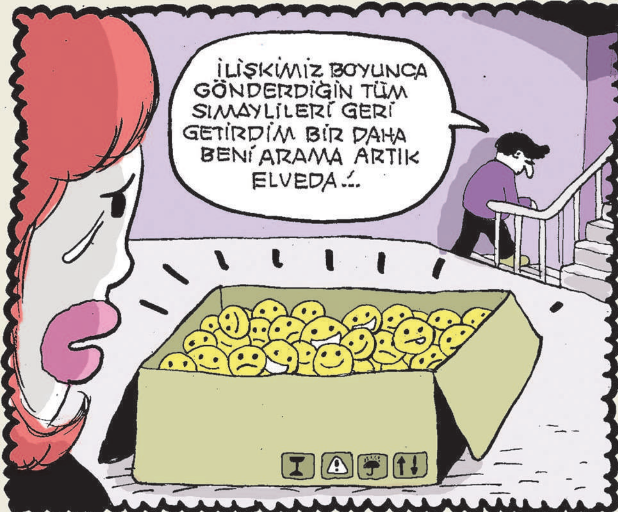

Furkanözçoban

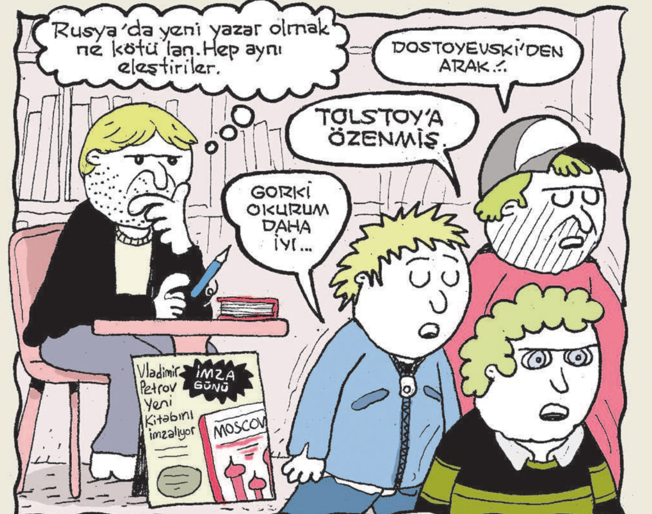

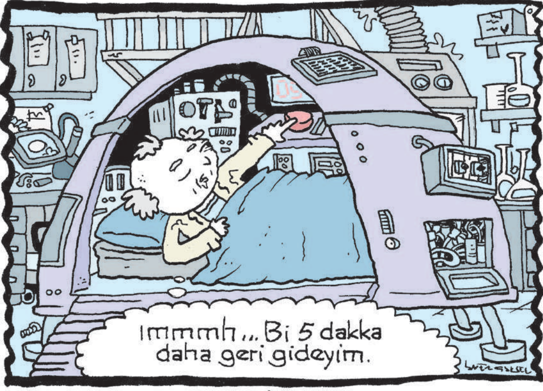

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Günaydın geceyarısı"
Emily Dickinson

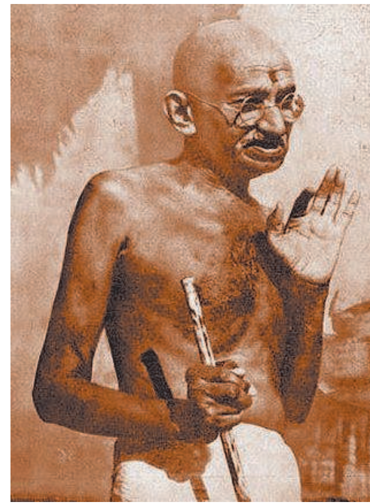

Amerika'lı şair 1830/1886 Emily Dickinson

Köprü üzerinde ilerlerken ilerlerken birden alev alan, içi ateşlerle, korlarla dolu otobüsler. Biraz o şekil; ışıl ışıl alev alev yana yana ilerleyip sonra tekrar normale dönüyorlar. Kırmızı kırmızı. Demek batmakta olan güneşin son kırıntıları oralardan hâlâ. Akşamın sisli dumanlı soluk mavileri, morlar. Yerleşiyor. Yeni geçenler alevsiz malevsiz düz artık.
Akşam.
Evin içinde çok çok eski Hint şarkıları. Dönüp duruyorlar. Üst üste, sürekli. Mütemadiyen. Bila fasıla. Epeydir sadece Hint şarkıları, Hint filmleri. Sadece onlar. Bollywood değil ama. O vakitler Bollywood denilmiyordu henüz. Ellilerin, altmışların filmleri. Siyah beyaz olanlar. Bu yeniler; onlar da meraklısı için güzel. Ama fazla gösterişliler. (bana) Eskiler bambaşka. Neredeyse o dönemin bütün filmlerinin şarkılarını seslendiren eşsiz Mohammed Rafi (1924/1980). *–ister 60 yaşında adam söylüyor olsun, ister 16 yaşında bir delikanlı, hepsinde ses onun*–Gelmiş geçmiş en büyük, en büyüleyici ses. Bir daha öyle bir ses gelir mi bilmiyorum. Efsunlu bir iksir gibi insanın kanının içine yayılıyor. Şarkısını sevdiğim filmin kendisini de merak edip bulup seyrediyorum sonra. Altyazısız maltyazısız. Tekrar tekrar. Tek bir kelime dahi anlamadan. Bir bebek olsaydım şakır şakır Hintçe konuşuyor olurdum herhalde şimdi. O kadar çok seyrettim. Ama bu kafayla olmuyor işte. Dünyanın tortusuyla tıklım tıkış. Evet'i, Hayır'ı olsun öğrenmişliğim yok. (Şu an çalan şarkı: "Sou Bar Janam Lenge"–*"dinliyorsun dinliyorsunn ama, anana mı küfrediyor babana mı, haberin yok" derlerdi eskiden*-- Büyük Rafi söylüyor. "Ustaadon Ke Ustad" adlı 1963 yapımı filmden. Mutlaka dinlemeli meraklısı–*Karagözlü kız ıssız bi arazide, epey yüksekçe bir şelalenin uçurumunun önünde. Hava kararıyor. Dağlar kararıyor. Çağlaya çağlaya kayalara çarpa çarpa çılgın gibi akan, çırpınan sular. Kız aşağılara bakıyor. Atlayacak mı? Bir karar vermeye mi çalışıyor? Derin nefesler ala ala. Gergin, endişeli. Dalıp dalıp gidiyor. Bir dakka. O uzakta kayanın üzerinde oturan gölge sevgilisi mi? O mu? Bir umut? Hayalmiş. Birden yok oluyor gölge*–)

Mohammed Rafi

"O eski şarkılar daha güzeldi" Denir ya hani. Çok gençken bile aynısını düşünürdüm.(yazar büyümüş de küçülmüş) Söylerdim de o cümleyi. Bence de öyleydi. Hak verirdim. "Beatles gibisi geldi mi işte, yok hani nerde? Bırak allaşkına" Falan gibisinden bi şeyler deyip dururdum. Deyip durdum da. Yalnız bi keresinde tuhaf bir şey olmuştu. Bir kitapta da tıpkısına rastlayınca afallamıştım. O aynı cümlenin. *(J.J.Rousseau "Yalnız Gezerin* Düşleri" Bir tür biyografi olan o kitapta *(yazar yaşlanmıştır, insanlardan iyice uzaklaşmış, kırlara çekilmiş, bütün ilgisini bitki türlerine falan yöneltmiştir)* eski günlerinden söz ederken: "…şimdikilerden kesinlikle daha güzel olan eski şarkıları söyler" Ne? Nasıl yani? Bi dakka. "şimdikilerden kesinlikle daha güzel" mi? "Kesinlikle"? Ben Fransız şarkılarını da seviyordum zaten. Eskilerini hem.(Brel, Aznavur, Piaf, Ferrat, Trenet, falan) Onlar kötü mü? Ne kadar eski şarkılar daha güzel? 1782 o kitabın yayınlanış tarihi. 1600'lerin şarkılarını mı dinleyeceğiz? Onlar mı daha güzel? Birden anlamıştım ki; hepsi laf ı güzaf. Demek herkes öyle demiş. Hiçbir sahiciliği yok. Gerçi hâlâ "eski şarkılar daha güzel" diyorum ben. Olsun. Madem öyle denmiş gelmiş. Adet bozulmasın.
Karşı pencerelerde ışıklar yandı.
Artık hiçbir pencerede o yanıp sönen minik ışıklar, yılbaşı süsleri, çamlar falan yok. Bir iki gün öncesine kadar hâlâ vardı. Tek tük de olsa. Belki bir çocuk ağladı:"kaldırmayın" Eski Balat'ın, Fener'in o pamuklardan yapılı kar sahneleri de öyle olurdu. Rum, Ermeni kırtasiyecilerin vitrinleri o sahneler. Kıyamaz hemen kaldırmazlar, yılbaşından sonra da daha bir hafta kadar kalırdı o vitrinler. Geçerken bakar bu gün de duruyor diye sevinirdim. O misinaya yapıştırma minik pamuklardan olma havada duran(güya yağıyor) karlara. Sonra sadede gelinir. Her şey kendi rutinine döner. Sadece ilkokul defterinize tarih yazarken şaşırıp, o yeni rakamı hatırlayıp da değiştirirken duyduğunuz küçük heyecan kalır. O da bir zaman sonra geçip giderdi.
Eski şarkılar daha mı güzeldi? O bir illüzyon olsa da, eski zamanlar(çok çok eski zamanlar değil ama)daha güzeldi. Bu kesin. Eski Hindistan bile. O da daha güzeldi. Yeni Okudum o bölgenin bakanı "Taç Mahal bizim kültürümüze ait değil" diye Tac Mahal'i turizm broşürlerinden çıkartma kararı almış. Dünyanın yedi harikasından biri sayılan Hindistan'ın sembolü Tac Mahal'den söz ediyor. Kültürel ırkçılık işte. Dünyanın her yerinde ırkçı, yabancı düşmanı partiler yükselişte. Büyük Gandi'nin memleketinde oluyor bunlar. Varın hesap edin. Gandi bunları görse o elinden düşmeyen asası ile kovalardı.

Büyük düşünürümüz Cemil Meriç'den bir alıntıyla bitireyim yazıyı: "O ülke düşünce hürriyetinin vatanıdır… Hint'ten tesamuhu öğrendim, düşüncenin gökkuşağını bütün renkleriyle sevmeyi öğrendim. Peşin hükümlerin mahpesinden kaçmayı, hakikatin çeşitli yönlerine eğilmeyi, hayatın her tecellisine saygı beslemeyi öğrendim. 'Hint', bir çağrıdır, güzele, sonsuza, hoşgörüye çağrı"*("Kırk Ambar"s.451)*

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

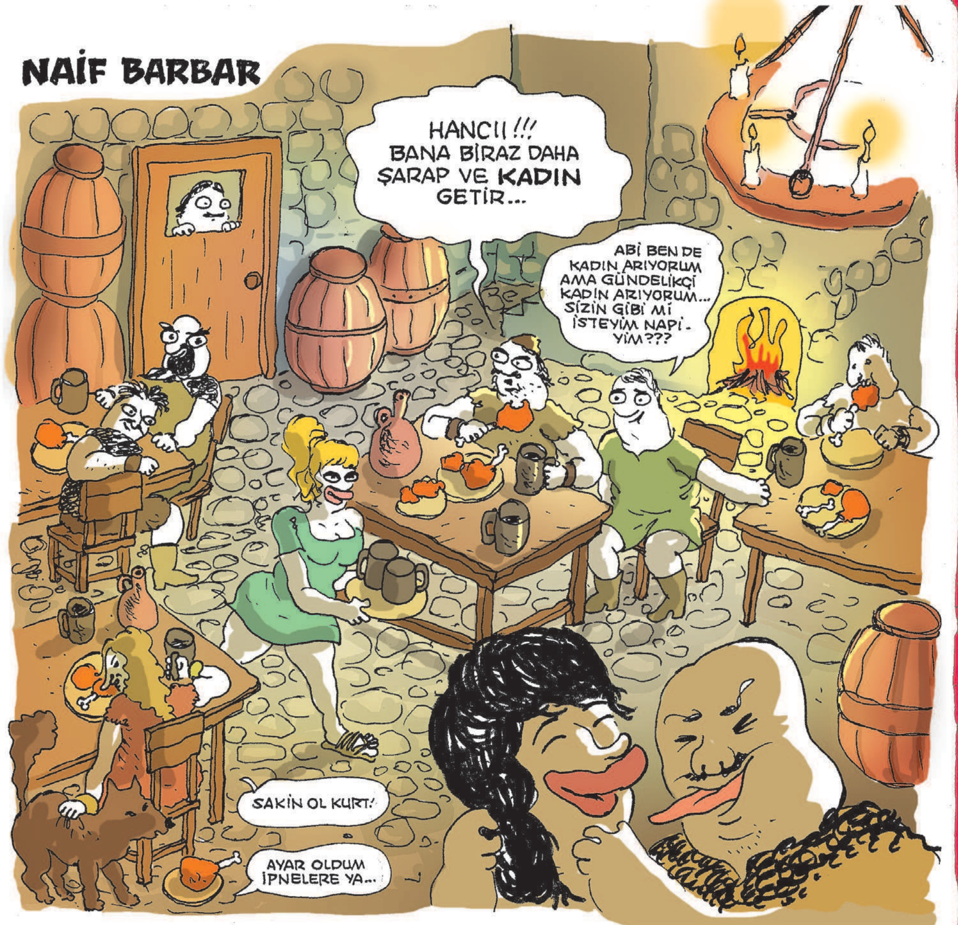
engin.ergonultas@gmail.com

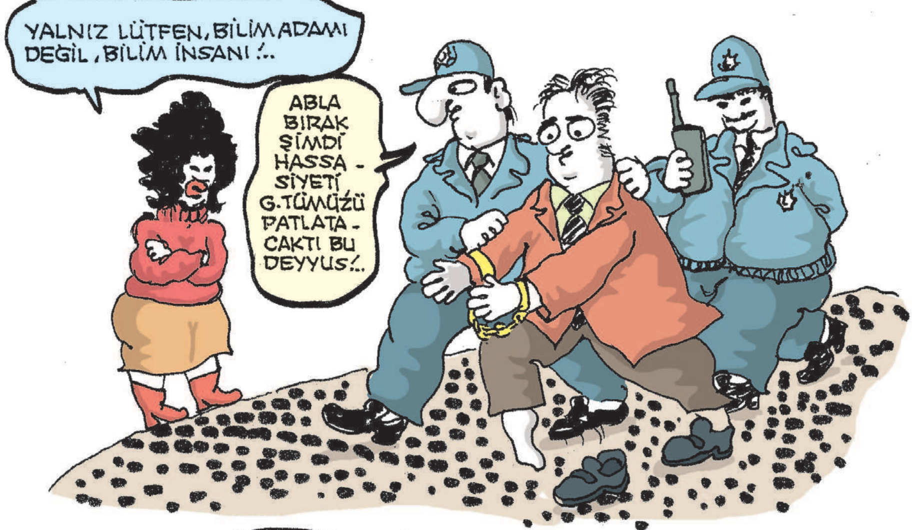
Cihan Ceylan

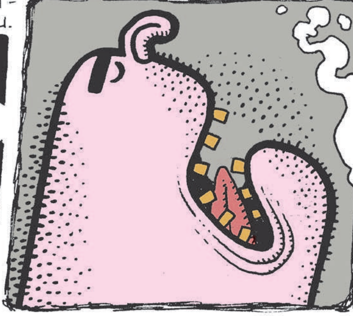

BİR SÜRE HİÇBİŞEY OLMAMIŞ GİBİ DAVRANAN CEMİL VE TOLGA'NIN KEYFİ İYİDEN İYİYE KAÇMIŞTI... BÜTÜN GÜNÜ NERDEYSE TEK KELİME ETMEDEN GEÇİRİP HAVA KARARINCA ERKENDEN AYRILIP EVLERE DAĞILIYORLARDI... CEMİL, TOLGA'YA ÇAKTIRMAMAYA ÇALIŞSA DA, ASLINDA FAZLACA MUTSUZDU... HER AKŞAM YATAĞINA UZANIP UYUYAKALANA DEK SAATLERCE OLANI BİTENİ DÜŞÜNÜYO, DURUM TAHLİLİ YAPIP HAYATINI SORGULUYODU.

..ANNESİ, BABASI, DAYISI VE HATTA BÜTÜN AKRABALAR CEMİL'DEKİ BU DEĞİŞİME ÇOK SEVİNDİLER.. ESKİ YATAK KALDIRILDI, YERİNE ÇOK RAHAT Bİ YATAK ALINDI..

..DURUMDAN MEMNUN OLMAYAN TEK KİŞİ VARDI.. O DA **TOLGA...** ARTIK İKİ ARKADAŞINDAN DA HAYIR GELMEYECEĞİNİ ANLAYINCA BİR SÜRE TEK TABANCA TAKILMAYI DENEDİ.. FAKAT O DA ANCAK ÖNÜ VE ARKASINDAKİ BESİNLERE ULAŞABİLEN Bİ TABİATA SAHİPTİ.. OYSA DİĞER MARTILAR ARKALARDAKİ BALIKLARI LÜPLETİP DURUYOLARDI...

HASAN'LA CEMİL'İ Mİ MERAK ETTİNİZ? SÖYLİYİM.. İKİSİ DE ÇOLUĞA ÇOCUĞA KARIŞTI.. ARA SIRA EŞLERİ MUTFAKTA BULAŞIK YIKARKEN ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ YAŞAMAYI DENİYOLAR.

Onlar da ne yapsınlar, çocukluğu düşünmeyi bırakıp erkenden yatıyolar.. Erken kalkıp işe gidebilmek için...

..Efendim? Tolga'yı mı merak ettiniz? E martı olduğunu dedik ya, daha bilmiyorum sonrasını... İnşallah **döner möner** olmamıştır mna koyiyim. Eminönü'nde falan tavuk döner diye hep martı satıyorlarmış di mi? Gerçi ben hep et döner tercih ediyorum zaten... Aslında bir kere yemiştim lezzetliydi, fena değildi..

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

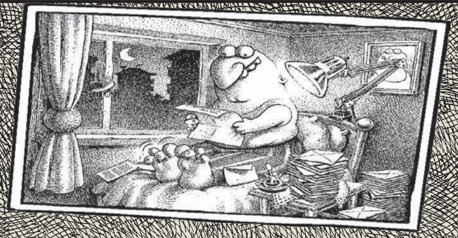
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN **Numaralarımız: Garanti Bankası**
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Ocak 2018 | Sayı: 541

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

gelen kutusu

Erhan GÜNEŞ

Caner DAĞLI

ORTAM
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ORTAM, KORAY VE UMUT TOLGA'DADIR. UMUT BİTCOİN'DEN EPEY Bİ PARA KAYBETMİŞ VE KAHROLMAKTADIR. MAMAFİH KAYBI, DİGER ELEMANLARIN "BİZ KERİZİZ GİRMEDİK, Bİ SEN UYANIKSIN HA" NİDALI YAKLAŞIMLARINA MANİ OLACAK DÜZEYDE DEĞİLDİR HENÜZ. DERKENE ENDEKS YİNE YÜKSELİR VE ZARARINI TELAFİ EDECEK BOYUTA GELİR AMMA NE FAYDA

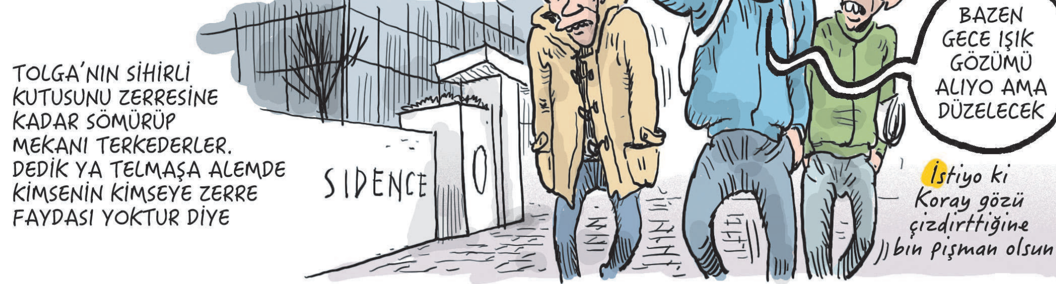

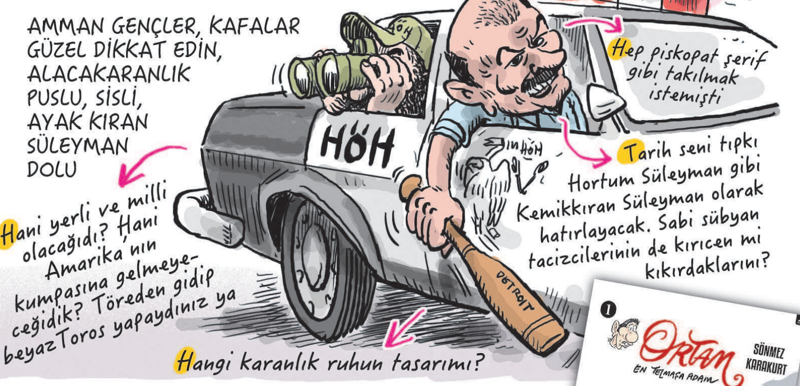

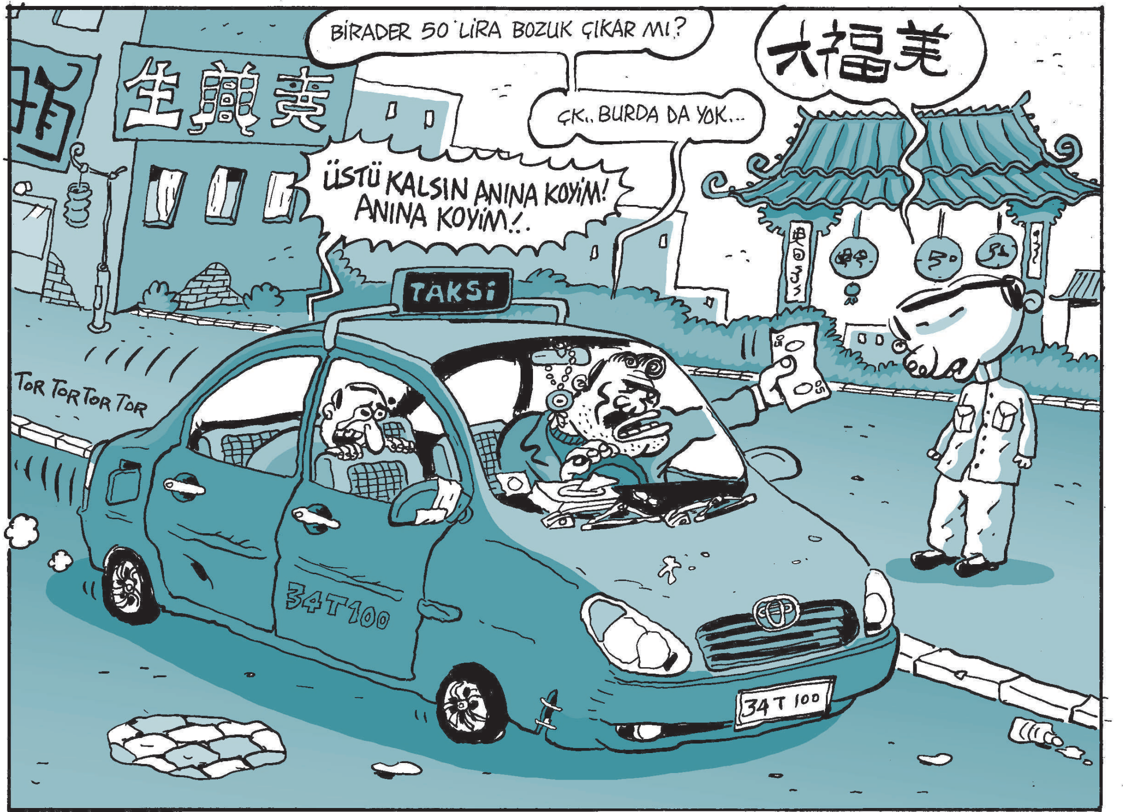
UYKUSUZ

18 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2018/**03** No: **542**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619
9 771307 761000

Bakan Numan Kurtulmuş, "Tanzimat elitleri, Meşrutiyet elitleri, Cumhuriyet elitleri kültür-sanat alanını milletten kaçırdılar, milleti dönüştürmenin bir aracı olarak kullandılar. Çaykovski vesaire dinletirsek millet adam oluruz zannedildi." dedi.

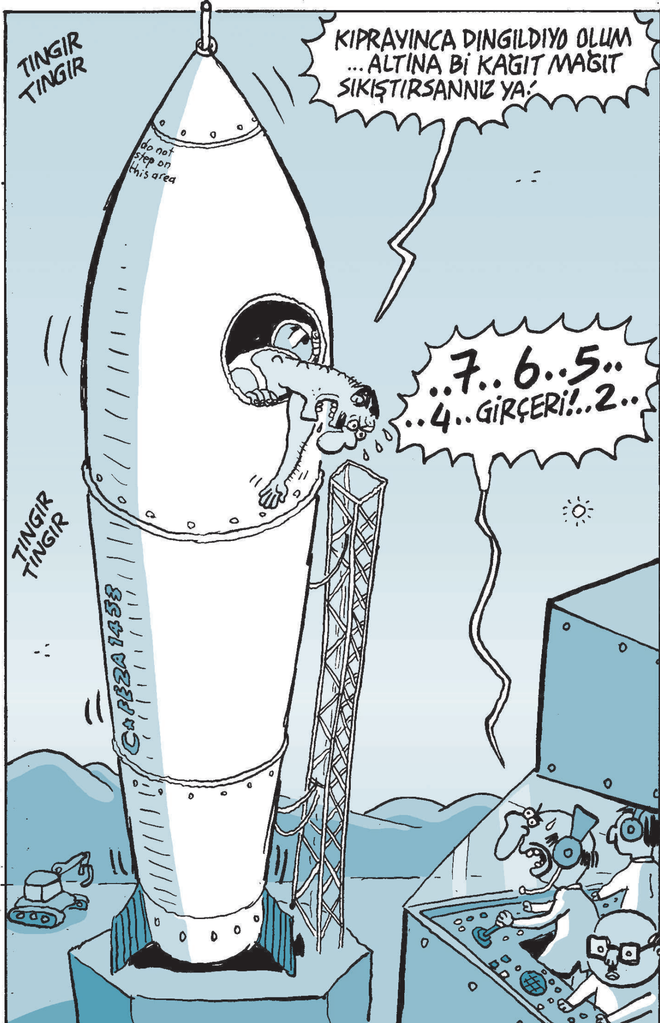

MEMLEKETE DÖN SANA DOĞRU DÜZGÜN Bİ İŞ BULALIM...
AMCAOGLU?

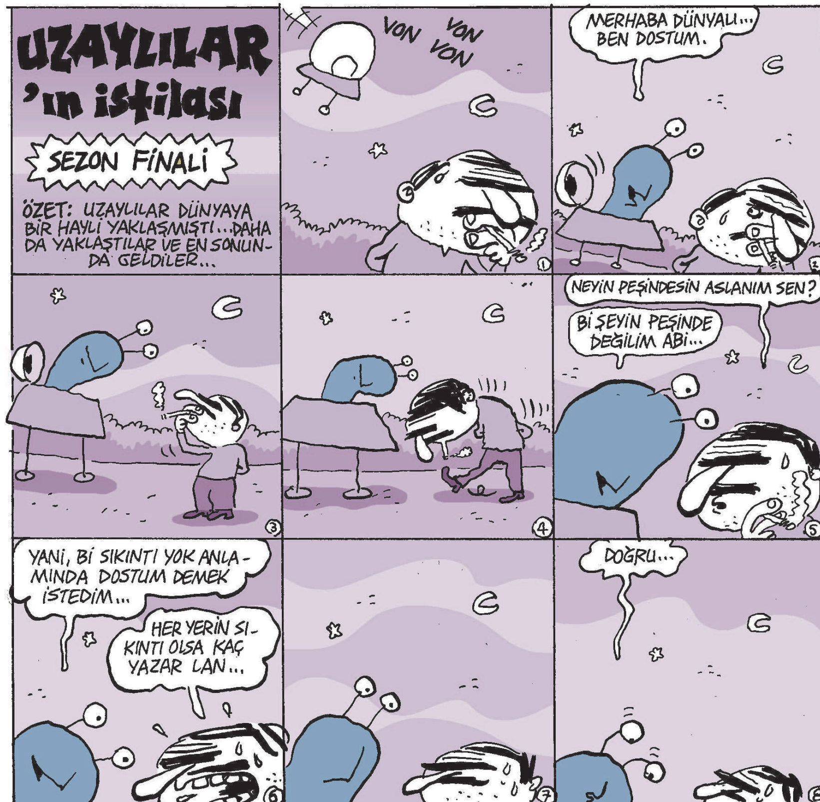

BİRADER 50 LİRA BOZUK ÇIKAR MI?
ÇK.. BURDA DA YOK...
大福美
生鮮賣
ÜSTÜ KALSIN ANINA KOYİM! ANINA KOYİM!..
TAKSİ
TOR TOR TOR TOR
34 T 100
34 T 100

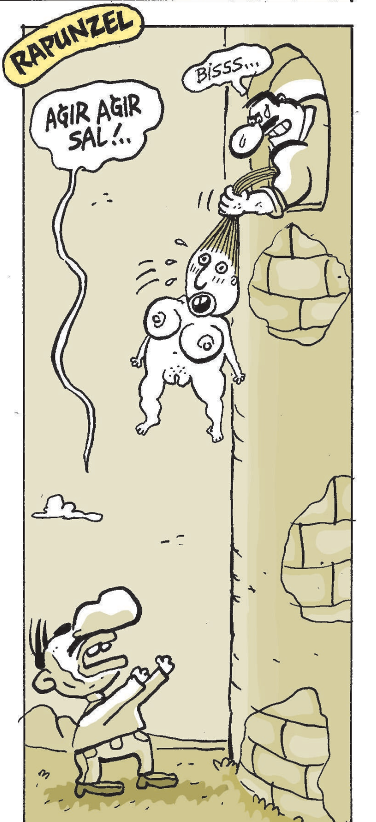

DEDEM KORKUT SOY SOYLAMIŞ BOY BOYLAMIŞ LEY LEY LÜMÜLÜMÜLEY.
NE ÇABUK UYUYO LA BU...
FSSS...

OLUM, HEMEN DÖNÜP BAKMA, ARKANDA ACAİP GÜZEL MANİTA OTURUYOR.
TUVALETTEN ÇIKARKEN ELLERİNİ YIKAMIŞ MIYDIN?
EVET...
POB!
TUTSANA O YANA DOĞRU...

AYY ÇOK ŞİRİİN... NASIL ÇAĞIRIYORUZ BUNLARI?..
..ANNE... ..BABA...
ÖP ELLERİNİ...

TINGIR TINGIR
KIPRAYINCA DINGILDIYO OLUM ...ALTINA Bİ KAĞIT MAĞIT SIKIŞTIRSANNIZ YA!
do not step on this area
..7..6..5.. ..4..GİRÇERİ!..2..
TINGIR TINGIR
FEZA 1453

UZAYLILAR 'ın istilası
SEZON FİNALİ
ÖZET: UZAYLILAR DÜNYAYA BİR HAYLİ YAKLAŞMIŞTI...DAHA DA YAKLAŞTILAR VE EN SONUNDA GELDİLER...
VON VON VON
1
MERHABA DÜNYALI... BEN DOSTUM.
2
3
4
NEYİN PEŞİNDESİN ASLANIM SEN?
Bİ ŞEYİN PEŞİNDE DEĞİLİM ABİ...
5
YANİ, Bİ SIKINTI YOK ANLAMINDA DOSTUM DEMEK İSTEDİM...
HER YERİN SIKINTI OLSA KAÇ YAZAR LAN...
6
7
DOĞRU...
8

RAPUNZEL
BİSSS...
AĞIR AĞIR SAL!..

her şey olur

VÜCUDUNUZU TANIYALIM!
KIÇI KİRLİ!
ELİ KANLI!
BEYNİ SULU
PARMAĞI KURTLU
KALBİ MÜHÜRLÜ
AKLI KİLİTLİ
PERUĞU BİTLİ
DELİĞİ BOKLU!
OMZU APOLETLİ
KOLU SEPETLİ
ALNI TERLİ ELİ NASIRLI
5 YILDIR ADALET ARIYORUM!
BİTİ KANLI
BİZ ÇADIR DEVLETİ DEĞİLİZ! KABİLE DEVLETİ DEĞİLİZ!
BEYAZ ADAM ÇATAL DİLLİ!
DÜN ALNI SECDELİ
BUGÜN BURNU SÜMÜKLÜ
İÇ HUKUK YOLLARI TAŞLI
KEMİĞİ HEP BIÇAKLI
GÜLÜ DİKENLİ!
YAKLAŞMA, KAFASI HAPLI!
AVUCU KINALI
AYAĞI ZİNCİRLİ
cem dinlenmiş

Normal şartlar altında halkı temsil ettiği mecliste, yaptığı konuşmalarla parmak bastığı sorunlarla şimdiye kadar ,takdir toplamış ve gerçekten de halkın tamamını veya en azından %90'ını teşkil eden yoksulları temsil etmiş başarılı bir siyasetçinin, gecenin bir yarısı ortada fol yok yumurta yokken abuk subuk vehimlerle ırkçılığa varan ifadeler kullanmasının savunulacak hiçbir yanı yoktur. Ama **Yeni Türkiye**, bir gecede kariyerini çöpe atma konusunda da birinciliği beyaza verdikleri bir ülkedir.

Normal şartlar altında seri suç itirafları savcıyla anlaşma sağlayan ya da "Müebbet yedim, şunları da anlatayım bari," diyen suçlular tarafından yapılır. Akıllara insanın vicdanını rahatlatmak için de suçlarını itiraf edebileceği gelse de, vicdanlı insanlar seri hâlinde suç işlemez, yakalanınca değil, işledikleri ilk suçtan sonra vicdan azabı duyarlar. Ama **Yeni Türkiye** üstelik sanık da olmamasına, olamamasına, olması teklif dahi edilememesine rağmen her gün yeni bir suçunu itiraf eden bir adamı dinlemektedir. Bir gün ülkenin savunma teşkilatını, ertesi gün kolluk kuvvetlerini, devrisi gün eğitim sistemini, ertesi hafta yargısını ve hatta daha da ileri giderek ülkenin kullandığı bilgisayar sistemlerini bile namussuz bir çeteye peşkeş çektiğini itiraf edip üstelik şu OHAL ortamında elini kolunu sallaya sallaya gidebilen "tek" kişinin yaşadığı ülkeye **Yeni Türkiye** denir.

Normal şartlar altında siyaset ortamında birbirinden farklı siyasi partiler olmasının nedeni bunların siyaset yaptıkları ülkenin ve dünyanın sorunlarına farklı çözümler önermeleri, ülkeyi ve dünyayı farklı yorumlamaları ve hiç kimse kimseyi kandırmasın, pastanın ülkedeki sınıflar arasında nasıl bölüşüleceğine ilişkin farklı fikirlere sahip olmalarıdır. Elbette siyasi partiler bu veya başka konularda birbirleriyle benzerlik gösterebilirler ama temelde diğer bir partiden ayrıldıkları bir nokta yoksa eşek değillerse birleşirler. Neticede ayrıntılarla ilgili yorum farkları parti içinde de olur, bunların mücadelesi parti içinde de verilir. Ama görünen o ki **Yeni Türkiye'de** bazı partilerin ayrı bir parti olarak varlık göstermelerinin tek sebebi devletten alınan yardımın tepesinde oturup, "Ya şu yeni yaptırdığımız binanın tadını da çıkaramadık," diyerek ayrı bir partiymiş gibi yapmalarıdır. Daha fenası, yanaşmalığını yaptıkları iktidar partisine girmek istiyor ama iktidar partisi tarafından köpek çekilerek kabul edilmiyor olma ihtimalleridir. İktidar partisinin her icraatını destekleyip peşinde kara sevdalı aşık gibi dolaştığı hâlde ayrı bir siyasi parti sırasına yazılanları sadece **Yeni Türkiye'de** görebilirsiniz.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Tayyip Erdoğan, "Sadece anneler gününde değil, yılın 367 günü anneleri seviyoruz," diyerek anneleri hepimizden 2 gün fazla seveli **7 yıl...**

Karl Marx'ı erkek giyim markası yapmak için patent başvurusu yapan iki girişimci, bebek giyim markası için de "Karly Marky" ismini düşündüklerini müjdeleyeli **9 yıl,**

AKP Kastamonu Milletvekili Musa Sıvacıoğlu, "İnebolu ilçesinin adı Yiğitnebolu olsun," diye kanun teklifi vereli **12 yıl,**

Sabah gazetesi , NASA'nın "Aslında Ay'a gidilmedi" iddalarını yanıtlamasını, "Ekmek Çarpsın Ay'a Gittik!" manşetiyle vereli **16 yıl,**

İrfan Gürsoy'un buluşu tavuk döner Ankara Sakarya caddesinde dönmeye başlayalı **32 yıl,**

Önündeki masayı yumruklaya yumruklaya AKP'yi eleştiren MHP Milletvekili Kemal Erdal Sipahi konuşmasının finalinde masayı kıralı **9 yıl,**

Hürriyet gazetesi, "bir uzmanın önerileri" adı altında "Yalnız bir kadına yaklaşmanın 10 yolu"ndan birini süpermarketten tavuk alan yalnız bir kadına yanaşarak, "Umarım bana da tavuk bıraktınız," diye şaka yapmak olarak açıklayalı **9 yıl,**

Seda Sayan, "Karar vereceğim zaman önce halka sorarım, kabul ederlerse ben de ederim," diyerek sevgilisinden aldığı evlenme teklifine vereceği cevap için referandum havası yaratalı **13 yıl,**

Kavramsal sanatçı Kendall Bruns'un sergilediği işleri, sanatçı Michael Maldiberg'den aşırdığı, Michael Maldiberg'in aynı işleri 1979'da sergi açan Shirrie Levine'den aşırdığı ve Shirrie Levine'nin de yine aynı işleri Walker Evans'ın 1936'daki sergisinden aşırdığı ortaya çıkalı **17 yıl,**

Ankara Londra seferini yaparken düşen THY uçağının enkazına ilk ulaşanlardan Margareth Bailey, enkazın biraz ilerisinde başını ellerinin arasına almış bir halde oturan adama "Kimsiniz?" diye sorunca, "Adnan Menderes, Türkiye Cumhuriyeti başbakanıyım," cevabını alalı **59 yıl olmuş.**

nisan hakan

AY SONUNDA EVLENME TEKLİFİ EDİCEK GALİBA!..
YALVARIRIM BORCUNU ÖDE ARTIK!

KANKA AŞIK OLDUM BEN, ÖYLE MUTLUYUM Kİ LAL LAL LAA♫
HACI GEÇMİŞ OLSUN SEN Y...RAAA YEMİŞSİN HEHE!..
2 AY SONRA
ÖĞÜHÜĞĞ!..
HAH HA HA! AĞLARSIN İŞTE ŞİMDİ, BEN SANA DEMİŞTİM Y...RRA YEMİŞSİN DİYE!..
BABAM ÖLDÜ LAN BENİM!..
ÖZÜR DİLERİM!..
2 GÜN SONRA
ÜHÜ NABIYONUZ LAN SİZ ŞEREFSİZLER!..
AY PARDON YA SENİN BABAN ÖLMÜŞTÜ Dİ Mİ? BENİM AKLIMDA AYRILDINIZ DİYE KALMIŞ...
AY BENİM DE...
ÖHÜHÜ-HÜĞĞ!..
YALNIZ DURUMA BAKILIRSA SEN Y...RAA YEMİŞŞİN HACI...

HEBE-HEBELE-HEBE!..
DUR OLM SAKİN OL, TANE TANE ANLAT...
ANANI ZİKİM KAÇ!!..
HEBE-HEBEBE-HEDEDEBE!..

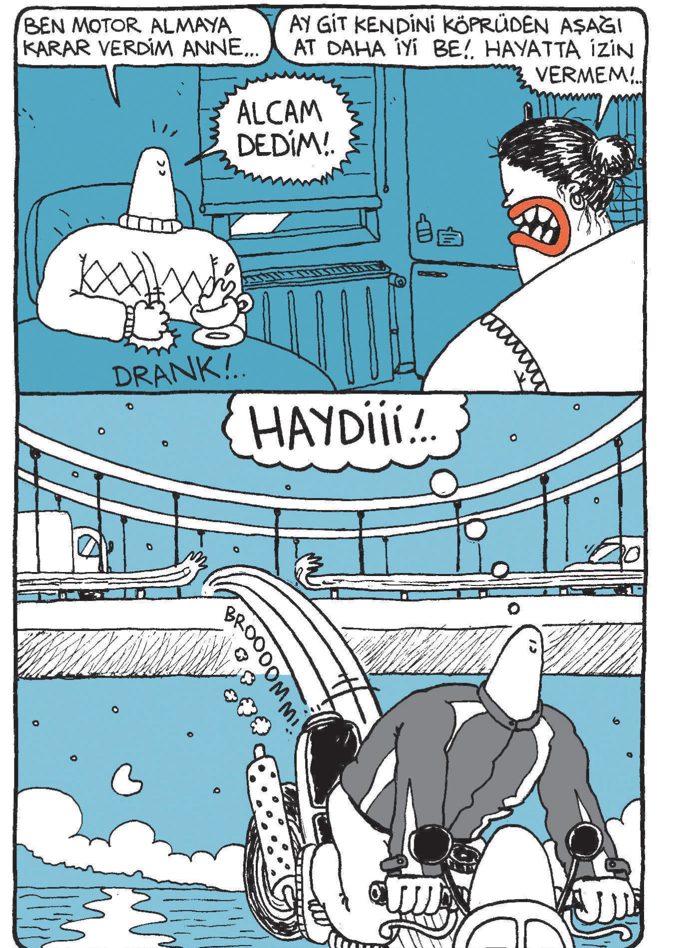

SANA BÜYÜ YAPMIŞ OLABİLİRLER DİYE DÜŞÜNÜYORUM KIZIM...
AY Bİ HOCAYA MI GİTSEK?
BEN ÇAĞIRDIM BİLE BAK GELİYO..
HOCAM BENDE BÜYÜ MÜ VAR?!!
ENNECİM!!..
ÇOTARK!..
180°

BABA BANA NİYE SADECE GÖRÜLDÜ ATIYOSUN YA?!
ALLAH KAHRETSİN HERGÜN BİR YENİ KAVRAM!..
YANLIŞLIKLA FOTOĞRAF MI ATMIŞIM? NE Kİ O?..
YAA AHAHAHA BUNU TWITTER'DA PAYLAŞICAM AHAHAHA LOL!..
PAYLAŞMAZSAN İBBİNOSUN, AMAN HEMEN PAYLAŞ!..
LOLMÜŞ!..
LOL NE AMK?!

BAOOW! BAOOOW!
KARAR VER BENİMLE BİRLİKTE SAĞLIKLI VE UZUN BİR ÖMÜR MÜ, YOKSA DIŞARDA ÇOK EŞLİ CİNSEL HAYAT, BİRSÜRÜ YAVRU VE HASTALIKLARLA DOLU ZOR BİR YAŞAM MI?..
15 YIL SONRA
KEŞKE ZAMANINDA BANA ŞANS VERDİĞİNDE GİTSEYDİM...
NE DİYOSUN BE NE ŞANSI?
YA DEMEMİŞ MİYDİN ÇOK EŞLİ CİNSEL HAYAT? YAVRULAR FİLAN?!
NE NE NE?
!
??
NE?!

BEBEĞİM BUGÜN PEK HAVAMDA DEĞİLİM, O YÜZDEN KULAĞINA DAHA EDEPLİ ŞEYLER FISILDIYCAM...
P-PEKİ...
BUGÜN OFİSTE MÜDÜRÜN DEDİKODUSUNU YAPIYOLARDI BEN YAPMADIM.. YERE ÇÖP ATMADIM... BÜŞRANIN YENİ CEKETİ BOK GİBİYDİ AMA YÜZÜNE SÖYLEYİP MORAL BOZMADIM.. SONRA SENİ ALDATMADIM... OFİSBOYA YAN GÖZLE BAKMADIM...
DUBU DUBU DUBU!..
??

ÖFF NURAY DA BURDA!. HEMEN DE YENİ SEVGİLİ YAPMIŞ!..
TAKMA ABİ BENCE SANA NİSPET YAPMAYA ÇALIŞIYO...
LELE LİLİLİ!..
SANA ARIEL FELIPE JORSE LUIS MIGUEL SANCHEZ EDUARDO CAMACHO'NUN SELAMI VAR...
ABİ AYNI İSİMDE Bİ SÜRÜ TANIDIĞIM VAR BENİM...
YAV YOK MU BİZİM SİVRİ GÖT SERKAN...
HAA ÖYLE DESENE...
A.S.

BEN MOTOR ALMAYA KARAR VERDİM ANNE...
AY GİT KENDİNİ KÖPRÜDEN AŞAĞI AT DAHA İYİ BE!. HAYATTA İZİN VERMEM!..
ALCAM DEDİM!..
DRANK!..
HAYDİİİ!..
BROOOOMM!

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Tutku başka bir şey. Tutkulu insan sizi de etkisi içine alır. Etkiler yani. Bu kaçınılmaz. İçinizden "hass-siii-iieee" deseniz de, geri dönüşü olmayan yola çoktan girmişsinizdir bir kere. Tutkulu insanın tutkulu tutkulu tutkusunu anlattığı o anlar, ben insanım diyen herkesi yakar. Ha insan değilsen sana zaten yapacak hiçbir şeyimiz yok. Biz sana ne yapabiliriz. Sana Allah acımamış, biz sana ne yapabiliriz. Sieee. Kapatma dükkanın önünü. Yürü. Mına koduğu. Sieee. Ne diyordum, tutku. Tutku çok önemli. Tutku olmasa ha yaşa odun gibi. Bilhassa beni ben yapan zaten tutku. Tutkuyla bağlıyım işime. Çizgiye, aha işte bu kelimelere, sahneye, ve birçok şeye. Tutkusuz tek bir anım yok. Tutkulu insanların tutkusunu dinlemek de müthiş bir şey. Bazen denk geliyorum, içimden içimden hayvan mutlu oluyorum. Aha o büyülü durumlardan birine daha denk geldim resmen diyorum. Ne olursa olsun ama. Neye tutku duyuyorsan. Ben seni dinlerim arkadaşım. Ha sapıksan ağzını kırarım o ayrı. Sieee. Bir keresinde bir bisikletçiyle bir bisiklet dükkanının merdivenlerinde oturuyorduk öyle. Başladı anlatmaya. Bir kadro varmış, hafifliği inanılmaz hafifmiş. Tabii hafiflik beraberinde kadronun mukavemetinde bir zayıflık da şeyapıyormuş ama olsunmuş. Nasıl anlatıyordu ama. Kadro yurt dışındaymış. Anlatırken yurt dışına bakıyordu sanki bakışları. Bir ara dedim o almadan ben alayım kadroyu ama sonra vazgeçtim. Çünkü benim kadrom zaten mükemmel. Zirkonyum bir kere. Hey yavrum hey. Geometrisi dünya eşsizi. Sieee. Bir keresinde de restoran işleten bir arkadaşımın restoranına gitmiştim. Orayı kapatacak, kahvaltı üzerine yeni bir yer açacakmış. Mükemmel bir yeri gözüne kestirmiş. Yapacaklarını düşündükçe heyecanlanıyormuş. Ki gerçekten de heyecanlanıyordu. Tiril tiril titriyordu. Oturttum çocuğu, dedim "sen ayakta anlatma, oturarak anlat bakam". Anlattı ha anlattı. Geçenlerde de yine bir araya geldik. Hayalini gerçekleştirmiş, işler süper tıkırında. Hülle yoluyla almış dükkanı bir şekilde. E olacak o kadar. Tutkulu insanda biraz bir kanıbozukluk da oluyor, olmuyor değil. Resmen. Ne diyordum, tutku. Tutku iyi bir şey. Yalnız çok da şeyapmıycaksın. Ama tutku iyi bir şey. Tutkulu insanları dinlemek müthiş bir şey. Bir kez şu hayattasın, tabii ki tutkulu olacaksın. Tabii ki dinleyeceksin tutkulu insanları. Tutkuyla dolacaksın. Bir böceği tutkuyla seven birini dinlersen, o böceği çünkü sen de seversin. Böcek sevmeden olmaz çünkü. Böcek bu, illa sevilecek.

æ Böcek dedim de, adli tıpçı bir arkadaşım anlattı. Aklımda kaldığı kadarıyla aktarayım o zaman. Aktarayım çünkü Aktar Baba'lık bunu gerektirir. Bu arada "çünkü" de ne kadar güzel bir kelimedir. Çünkü önce kelimeleri seveceksin. Kelimeleri seversen her şeyi seversin. Kısaca, seveceksin. Öğrencilik zamanında bir yere asistan mı olacak ama hangi yere bilmiyorum. Gidiyor fakülteye. Bunu asistanı olacağı profesörün odasına alıyorlar. Diyorlar ki "profesörüm, yeni asistan geldi" diyorlar. Profesör hop ayağa kalkıyor, arkadaşımın önünde ceketinin düğmelerini ilikliyor. Arkadaşım da şaşırıyor. "Ne oluyo amoğa goyim" diyor. Bir ilgi, bir hürmet, olamaz böyle bir şey. Vay efendim, "ne içersiniz"ler, "daşşağını yiyim"ler. Koskoca profesör iki büklüm oluyor arkadaşım karşısında. Zalım oy karşısında. En son profesör bilgisayarını arkadaşıma doğru döndürüyor, ve, "görüyor musunuz şu çamkese böceklerini, böcek diyoruz ama tırtıl aslında bunlar, anasını belliyorlar ormanın, hayır çamdan da başka bir şey yemiyorlar, zorda kalırsalar yerler ama bilhassa çama çok sevdalılar, kurutuyorlar ormanı, resmen ateşsiz yangın diyor köylüler bu duruma, görseniz sanki kül olmuş gibi oluyor orman, vallahi çok dertliyiz, Allah belasını versin bu çamkese tırtıllarının, hayır bir de her türlü hava şartlarına dayanıklılar, kendilerine kese yuva yapıyorlar, eksi yüz derecede bile yaşıyorlar, hayvan gibi ürüyorlar, baş etmek vallahi imkansız, ne yapacağımızı şaşırdık Mert Bey" diyor profesör. "Mert Bey". Mert Bey de diyor ki, "profesörüm" diyor, "bu neymiş yahu böyle" diyor, "ne illet bir yaratıkmış,.. da, bunu bana niye anlatıyorsunuz, çamkese'leri ben şu anda niye biliyorum" diyor. Profesör de diyor ki, "e siz Yeni Asır'dan gelmediniz mi röportaja, sizi bekliyorduk, bu çamkese'lerin canına ot tıkayacağız ya hep beraber" diyor. Mert Bey de diyor ki, "ya tıkarız tıkamasına da, ben Yeni Asır'dan gelmedim, yeni asistanım ben" diyor, "sanırım siz yeni asistan'ı Yeni Asır'dan diye şeyaptıysanız, demek ki bir yanlış anlaşılma olduysa demek ki" diyor, "yoksa" diyor "bu şerefsiz çamkese'lerle hep birlikte mücadele edelim, kurtaralım ormanlarımızı, o ayrı" diyor. Profesör ayağa kalkıyor, "s.ktir lan" diyor buna, "kalk git, sana mı kaldı lan çamkese'lerle mücadele, sieee" diyor, kovuyor arkadaşımı odadan. Arkadaşım çıkyor odadan, kapının önünde, "ne oldu şimdi böyle amoğa goyim" diyor, gidiyor.

æ Hazar beyefendiyi haftada bir yıkıyoruz. Demek ki çocuk haftada bir yıkanan bir şey. Her defasında Özlem'im, "çocuğum köpürmüyor" demiyor mu, dev gülüyorum. Köpürmüyor çünkü resmen çocuk. Sonra sonra köpürüyor.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
19 Ocak Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
21 Ocak Pazar/ **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 19.00 / bilgi: 0216 345 54 49

REPLİKLERDEN KARAKTER ANALİZİ (aşırı geçici köşe)

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Kerrat cetveli de kaldırılsın

Biliyorsunuz, akademik dünyamızın ayak bileklerine takılmış bir tahakküm prangası olan, hakın öz evlatlarının önünü kesmekten başka bir işe yaramayan doçentlik için dil sınavının kaldırılması da sonunda gündemimize geldi çok şükür. Bu kararı yerli ve milli herkesin ayakta alkışlaması son derece isabetli olacaktır. Zira yabancı dil zorunluluğu akademik camiamızın, elitlerin tekelinde inim inim inlemesine, bu vatanın öz evlatlarının parya muamelesi görerek küçük düşürülmesine neden oldu. Sırf yabancı dil bilmiyor diye iman dolu göğsü gibi serhadleriyle garbın afakını saran çelik duvarlara meydan okuyan koç yiğitler doçent olamadı.

Şimdi neyse ki reisimiz kendisi için küçük ama vatanımız için büyük bir adım atarak yardımcı doçentliğin kaldırılacağını, yani iki kelime yabancı dil bilmeyen ve sırf ortaokul İngilizcesiyle dahi verilebilecek bir yabancı dil sınavını veremediği için doçent olmasının önü kesilen yerli ve milli bilim adamlarının zalimce tutsak edildiği o meşum ikna odasının kapatılacağını buyurdu.

Elbette, imamın söylediklerini görüp artırma özelliği cemaatin varsayılan ayarlarından olduğundan yerli ve de milli akademisyenlerimiz yardımcı doçentliğin yanı sıra dil zorunluluğunun kaldırılması gerektiğini de söylemeye başladılar. İşte gerçek konuşan Türkiye de budur. Bakın böyle fikirleri dile getirmek Eski Türkiye'de ortaokul sıralarındaki bir çocuk için bile çok güçtü. Eski Türkiye'de ortaokul çocuğu söylese dalga geçilecek, çocuğun hunharca aşağılanmasına ve belki de bir ikna odasına alınarak "Evladım sen niye böyle malsın?" diye hakarete uğramasına neden olacak fikirler Yeni Türkiye'de allahın izni ve de reisin müsaadesiyle yakında profesör olacak yerli ve milli dehalar tarafından çekinmeden dile getirilebilmekte. Eskiden ifade edenin hapse olmasa da duvarları süngerli bir koğuşa tıkılacağı fikirler bugün korkusuzca ifade edilebilmekte.

Zaten bilim adamının neden Türkçe'den başka bir dili bilmesi gerektiği de muamma. Kaynaklar yabancı dildeyse, her tarafta çeviri büroları var. Hatta google var, yapıştırırsın google translate'e, Türkçe'ye anında çevirir. Şimdi söyleyin bana, doçent olmaya hak kazanmış yerli ve milli halk evlatlarına yabancı dili şart koşan Eski Türkiye'nin zalim elitleri mi daha iyi biliyor, google mı?

Ama bununla kalmamalı. Bugün hâlâ yüksek lisans ve doktora için tez zorunluluğu koşuluyor. Üstüne üstlük tez zorunluluğu koştukları yetmiyormuş gibi, vatanın has evlatlarının yazdığı tezlerle dalga geçmek, bu tezleri bütün dünyaya duyurup afişe etmek için fırsat kolluyorlar. Eski Türkiye'nin akademik elitleri, ayrıcalıkları ellerinden alındığı için tutuşmuş durumda. Doktor olmak için tez yazma zorunluluğu Eski Türkiye'nin akademik elitlerinin vatanın has evlatlarına, kel oğlanlarına, keleş oğlanlarına bir zulmü değil de nedir? İlla tez lazımsa, onu da her kırtasiyede yazıyorlar, nasıl ki çeviri büroları sayesinde yabancı dil bilmek gereksiz hale gelmişse, kırtasiyelerimiz ve de copy paste komutları sayesinde tez yazmak da anlamsızlaşmıştır. Kaldı ki illa tez yazdırılacaksa bunlar kişi ölene kadar gizli tutulmalı, vesayet rejimi heveslisi elitlerin vatanın has evlatlarının yazdığı tezlerle taşşak geçmeleri engellenmelidir.

Vesayet rejimi heveslilerinin, eski elitlerin önümüze engel olarak koyduğu bir çok şeyi şimdiye kadar aştık. Kerrat cetvelini bilmiyor, okuma yazmayı öğrenemedi bahanesiyle vatanımızın yerli ve milli çocuklarını sınıfta bırakıyorlardı, sınıfta kalmayı kaldırdık, yerli ve milli evlatlarımızın kafasını kerrat cetveliyle, alfabeyle gereksiz yere doldurmaya çalışan vesayet meraklısı öğretmenlere hadlerini bildirdik. Peki soruyorum, yardımcı doçentliği, yabancı dil zorunluluğunu, tez yazma zulmünü kaldırdıktan sonra kerrat cetveli zulmü hâlâ devam mı edecek? Bunlar vatanın has evlatları bir yere gelemesin diye önlerine konan bariyeler, ayaklarına vurulan prangalardır. Herkesin bir telefonu, her telefonun bir hesap makinesi varken çocukların beynini matematikle meşgul etmek ve yine herkesin bir telefonu her telefonun da okuma yazma bilmeden emojilerle derdini anlatabilme imkanı varken okuma yazma öğrenmeyi zorunlu kılmak vesayetçi laik rejimin bir zorlaması değil de nedir?

PS:Yüksek Lisans tezini iki yıldır bitiremedim, bu tezsiz mezun olma işi bir an önce çıkarsa sevinirim. Saygılarımla.

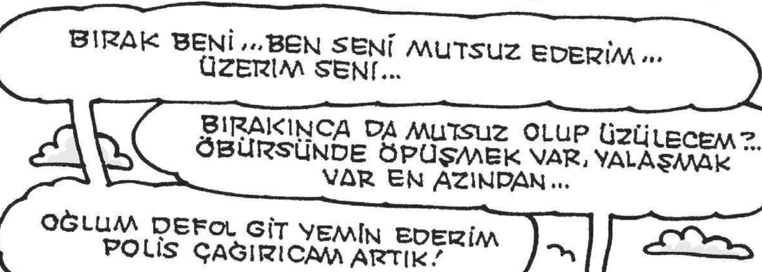
YİĞİT ÖZGÜR

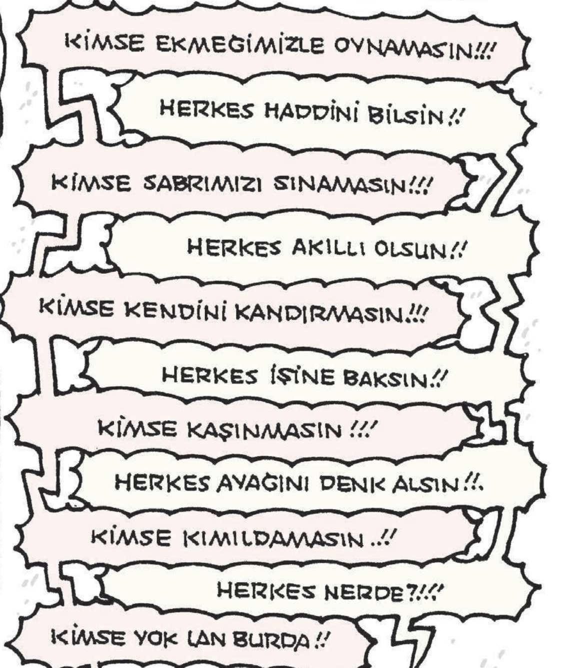

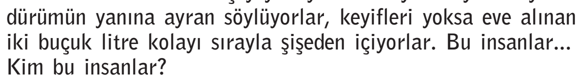

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

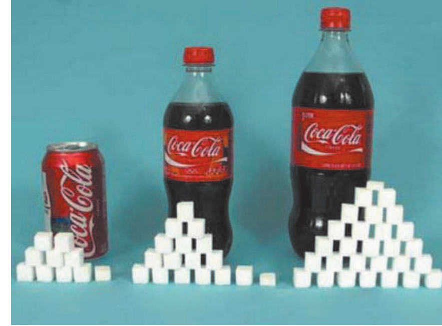

Oturma odamda oturuyorlar, oturma odamda yatıyorlar, sabahtan akşama dürüm yiyorlar. Üç kişiler, ikisi şeytana taptığını iddia ediyor, birisi "ben şeytana bile tapmıyorum, hiçbir efendim yok, ben efendisizim, hiçbir güç önünde diz çökmem!" diyor, hep aynı yerden dürüm söylüyorlar, dürümden başka bir şey yemiyorlar. Keyifleri yerindeyse dürümün yanına ayran söylüyorlar, keyifleri yoksa eve alınan iki buçuk litre kolayı sırayla şişeden içiyorlar. Bu insanlar... Kim bu insanlar?

Bu insanlar bir akşam ben üniversite okurken dört adamla birlikte kaldığım eve geldiler. Ben geldiklerini görmedim, okuldan geldiğimde zaten salonda oturuyorlar, evin diğer sakinleriyle birlikte bira içiyorlardı. "Merhaba, güzel evimize hoş geldiniz." dedim, kendimi tanıttım, aralarından eşortmanlı olanı "merhaba dostum, sen erman olmalısın, kusura bakma yanıma eşortman almayı unutmuşum, eşortman istedim senin eşortmanını verdiler, sana sormadan senin eşortmanını giydim umarım sorun olmaz" dedi. Yeni tanıştığım bir insana göre çok fazla eşortman diyordu. "Yoo sorun olmaz, biz insanlık ailesinin farklı anne babalardan doğma kardeşleriyiz, birimizin tökezlediği yerde diğerimiz omuz verecek, tek başımıza koşarak gidebileceğimiz bir ev yok, birlikte yürüyeceğiz. İnsanlık kazanacak, yıldızlara uzanacağız" dedim. Suratı asıldı, yarım ağızla "öyledir, doğrudur" falan dedi. O an için satanist olduklarından haberim yoktu, eğer olsaydı insanlık falan diyerek inançlarına saygısızlık etmezdim. Eşortmanlı bir insanın satanist ve mizantrop olabileceği aklıma gelmemişti.

İnsanları dış görünüşüne göre kategorilediğim ve dikkat etmediğim için ben suçluydum.

Ev arkadaşlarımın yüzüne yirmi saniye kadar dikkatle baktım ve salondaki bu insanların kimin arkadaşı olduğunu başarıyla tespit ettim. Gerçek ismini vermek istemediğim için kendisinden Ali diye bahsedeceğim. Ali salondaki herkesten biraz daha güler yüzlüydü ve yanlışlıkla bir okulun kantinine girmiş kedi gibi bir tavırları vardı.

Ali'ye "Ali bir saniye benimle odama kadar gelir misin? Bu gün elime ingilizce bir yazı geçti, ben tabii ki anlamadım, etrafımdaki insanlar da anlamadılar ve şaşkınlıklarını gizleyemediler. Sen ingilizce öğretmenliği okuduğun için senin anlayabileceğini düşündüm ve ingilizceyi yanımda getirdim. Odama gelirsen birlikte bir bakalım" dedim. Bu tabii ki bir yalandı. Gençliğimde Babaeski Anadolu Lisesi'ne gittiğim için mükemmel bir ingilizcem vardı ve daha önce yabancı bir insanla bile ingilizce konuşmuştum. Büyük ihtimalle Ali'den daha iyi bir ingilizcem vardı. Ali'nin "getir abi burada bakalım" demesine fırsat vermeden odama koştum, arkamdan geldiğinde ise odamın kapısını üzerine kapattım.

"Ali, odama hoş geldin. İçerideki arkadaşlar kim? Onların yanında da sorabilirdim ama o zaman sanki varlıklarından rahatsız olmuşum gibi bir tavır olurdu."

"Abi eskişehirden arkadaşlarım, black metal grupları var, buraya konsere gelmişler. Kalacak yerimiz yok sizde kalalım mı dediler ben de bir akşamlık zannettiğim için kalın dedim. Ama iki gece üst üste konserleri varmış yani üç gece kalıyor olacaklarmış. Sen rahatsız olur musun? Çünkü ben erman rahatsız olmaz dedim."

"Rahatsız olmam da... Alt eşortmanımı giyen arkadaş çoraplarını da çıkartmış, benim duşa girdiğim anlar dışında çoraplarımı asla çıkartmadığımı ve duştan çıktıktan sonra ilk olarak çoraplarımı giydiğimi, ondan sonra pantolon ya da alt eşortman giydiğimi biliyorsun. O eşortman altının paçaları daha önce hiç çıplak ayağa dokunmamıştı ama şimdi bu durum değişti. Bunu düşünmem lazım. Bir de evde zaten beş erkek kalıyoruz, üç erkek daha ekleniyor bu sayıya. Sekiz erkek tanrıların zoruna gidebilecek bir rakam. Ya tanrılar yüzlerini evimizden öte dönerlerse, ya tanrıları istemeden gücendirirsek? Tanrıların gazabıyla nasıl başa çıkarız? Adak mı adayacağız? Tapınak mı inşaa edeceğiz? Eğer öyleyse herkes eşit para mı verecek, yoksa bu felaketi eve sen getirdiğin için kendi cebinden mi ödeyeceksin? Bunları düşünüyorum. Onun dışında sorun olacağını zannetmiyorum."

"Sağol abi, kusura bakma hayır diyemedim. Satanistiz falan diyorlar ama aslında iyi çocuklardır, tanıyınca seversin sen de."

Böyle dediğini duysalar büyük ihtimalle üzülürler.

Ertesi gün uyandığımda salonda dürüm yiyorlardı. "Kendimize söyledik ama sen uyuduğun için sen ister misin bilemedik, o yüzden sana söylemedik. İstersen hepimizinkinden biraz verebiliriz" dediler. Bunun yüce gönüllü bir teklif olduğunu, ancak kabul edemeyeceğimi bildirdim. Ortadaki yarısı içilmiş ikibuçuk litre kolaya bakarak "isterseniz bardak verebilirim, bardaklarımız var" dedim. "Gerek yok dostum, bardak kirletmeyelim, biz alışığız böyle" diyerek aynı şişeden içmeye devam ettiler. Satanizmle ilgili hiçbir şey yapmıyorlardı. Ayine yakın olarak tek yaptıkları şey aynı ikibuçuk litrelik şişeden birlikte kola içmekti.

"Yaşa ve yaşat!" O dönemlerde bu düsturla yaşıyordum. Salonumuzda kalan black metal grubu iki hafta sonunda evimizden "abi istemiyorsanız istemiyoruz deyin, bu tavırlar, pasif agresif hareketler falan size yakışmıyor" diye sitem edip ayrıldıklarında düsturumu "Bazı insanlar maalesef iyi niyeti saflıkla karıştırıyor! Bir evde kalıyorsan en azından masraflara ortak olmayı teklif edebilirsin ve tuvaleti kullanırken biraz özen gösterebilirsin." diye güncelledim. Bugüne kadar da faydasını gördüğüm bir düsturumdur.

groagh@gmail.com

MACERAYI SEVEN ADAM

KUP!

CENGİZ ÜSTÜN

Devamı haftaya.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Tutkular çevreye göre değişen şeylerdir. Evli kadınlar toplantısında, en temiz pak aile kadını olmaya özenen kadın, orospuların yanında en orospu olmayı niçin istemesin? Önemli olan istektir, hiçbir istek diğerinden daha soylu değildir." - Sevgi Soysal, Tante Rosa'dan

50 YILIMIN 50 TÜRKÇE ŞARKISI...

1. Sigaramın Dumanı - Asu Maralman: 'Bağrı yanık dostlar'dan ziyade 'boynu bükük eşler' hazin gelmiştir bana...
2. Saydım - Ogün Sanlısoy: İlk karasevdayı güzel özetliyor, "Sana değil kendime kızardım ben, sen giderken" cümlesi...
3. Niyet - Neşe Karaböcek: İnanmak, gerçekten de bir yetenektir...
4. Sürünüyorum - Gülden Karaböcek: Sürünmediğin, süründürmediğin şey aşk değil, ilişkidir...
5. Olmuyor - Selami Şahin: Delirtici Mısır ezgileri, 'Olmuyorlar' birleşip şahane şarkı olmuş...
6. Kaçın Kurrası - Sibel Tüzün: İyiden iyiye beğenip "Yavrum baban nereli?" diye sormak...
7. Lambaya Püf De - Barış Manço: Alemlere baskın zamanlarından kalma şarkı, "Kol sarıyor, kol basıyor" dediği kolluk kuvvetleri...
8. Deli Etme Beni - Tülay Özer: Sonlara doğru önce "Sensiz kaldım, yalnızım hatıralarla" der, sonra da "Yalnız kaldım, sensizim hatıralarla..."
9. Dert Değil - Metin Arolat: Askerde o kadar çok dinledim ki, içime işledi. Merve İldeniz'in memelerine yoğurt döküldüğü sahnede, kantinde toplu halde ayağa kalkıyorlardı...
10. Delikanlı Sevdası - Cem Karaca: "Sendeki işve anamda olsa, babam geri dirilir" sözüyle pes dedirtmiş bir muhteşemlik...
11. Karakız Kantosu - Sema Moritz: Dünyanın en güzel introsu bu şarkıda, o güzellik bana bir dans icat ettirdi, on kişi kadar takipçim de var...
12. Yağmurun Sesine Bak - Erkin Koray: Bulamamaktan daha acısı var, kaybetmek...
13. Gönül - Zerrin Özer: O kadar etkileyicidir ki o gönül, zamanla 'paşa' olmuştur...
14. Sevdanın Son Vuruşu - Tarkan: "Sen artık benden sonra sevemezsin, yanmışsın" diyebilene helal olsun...
15. Kim Bilir - Kibariye: İkinci dörtlük mahvedici, hele "Ne malum uzun mudur, sensiz geçecek ömrüm" diyor ya, ah...
16. Demedim Mi - Hayko Cepkin: Evrenin kısa tarihi, ''Bu bir demdir, gelir geçer...''
17. İçime Sinmiyor - Sezen Aksu: Konu ne zaman Aksu'dan açılsa, "Sezen gibi ben de İzmirliyim" diye bi kız atlar ortaya, çok yıldır. Her Liverpoollu, Beatles'a dahilmiş gibi. Ben de Sezenciyim ulan, benim de içime sinmiyor zaman zaman...
18. Gönül Yareler İçinde - Ümit Sayın: Hüzünler Şehri...
19. Aşk Kitabı - Nilüfer: O aşk kitabının yazarı olmaktan başka bir şey istemez hale geliyor insan...
20. Ölmemişiz - Yüzyüzeyken Konuşuruz: ''Rüzgarıyla ünlü'' yer nere, Alaçatı mı, Kaş mı? Keşke şarkıdaki 'konu' yerine 'mevzu' diyelermiş...
21. Yalnızlar Garı - MazharFuatÖzkan: "Kelimeler birer varsayım." Olağanüstü...
22. Ya Sonra - Ajda Pekkan: O nasıl bir "Anla beni sevgilim" deyiş öyle...
23. Hangimiz Sevmedik - Müslüm Gürses: Nur içinde yatsın bütün babalarımız, tüm analarımız...
24. Taht Kurmuşsun Kalbime - Esengül: Tek gerçek krallık...

25. Köprüaltı - Duman: "Belini kavrasam yeter" diyor, daha ne diyecek adam...
26. Kimse Bilmez - Mehmet Güreli: Herkes bilir...
27. Sensiz Olmaz - Bülent Ortaçgil: İlk sigaranın bile tatsız oluşu, hakiki aşk acısı...
28. Mor Yazma - Umut Kaya: Şarkıdaki 'baba' ne gıcık bir adamdır Yarabbim...
29. Hep Sonradan - Ahmet Kaya: "Ya sen Leylasın ya da Mecnun" diye de okunabilir... ('Haçan Ölesim Gelir' de beni çok heyecandırır, rahmetli Attila İlhan'ın dizeleri.)
30. Zor - Nev: Hem de pek çok zor gönül işleri...
31. Güneş Topla Benim İçin - Zülfü Livaneli: "Geceleyin gökyüzünde, güneş topla benim için." Bu kadar zor talep görülmemiştir...
32. Bir Derdim Var - Mor ve Ötesi: "Hiç anlatamadım, hiç anlamadılar." Al sana iletişim çağı...
33. Makinalaşmak İstiyorum - Fikret Kızılok: Nazım Hikmet'in müzikli şiirine kallavi bir saygı...
34. Bugün Yarın Ve Daima - Timur Selçuk: Has dahi işi. Kızım Lale Leyla'yla bizim şarkımız. Doyamayız...
35. Ne Çıkar Bahtımızda Ayrılık Varsa Yarın - Zeki Müren: Yarım kafiyenin ustaca kullanıldığı şaheser şarkı, üstad Gündoğdu Duranıı gönülden selamlarım...
36. Gemiler - Orhan Atasoy: Yanık tenli omuz...
37. Dertler Benim Olsun - Orhan Gencebay: Ben çaresiz yetmiyor, çare de bensiz ya lan...
38. Sokaklar Aşıyorum - Doğan Canku: Sisler içinde, gizemli bu şarkı...
39. Dilektaşı - Ferdi Özbeğen: Bir hayal tufanıını seçenler, hakikate nasıl, nasıl uyum sağlasınlar?
40. Uyurgezer - Şirin Soysal: "Birdenbire resimden silinmişim..."
41. Numara - Ciguli: On numara...
42. El Adamı - Yıldız Tilbe: Kalbi yanmayan temiz sesli tayfa için, şarkı söylemeye giriş...
43. Bahar - Özlem Tekin: Büyüleyici yetenek, elektriği muhteşem şarkı...
44. Babamın Öldüğü Yaştayım - Teoman: Hislenmeyen de kalpsizdir, valla bak...
45. Gamsız Hayat - Candan Erçetin: "Çok mu güçlü duruyorum uzaktan bakınca?!"
46. Eyvallah - Deniz Arcak: Tertemiz bir ayrılık...
47. Yalan - İbrahim Tatlıses: Gerçek...
48. Tavla - Mirkelam: Evet, kaderin bitmek bilmez oyunu bu...
49. Durun Biraz - Bülent Ersoy: Vallahi ve billahi şarkı haklı, rüya gibi uçuyor
yıllar, geçti işte da!
50. Etme Eyleme Canım - Erol Evgin: Çocukken meftun oldum ve hiç vazgeçmedim....

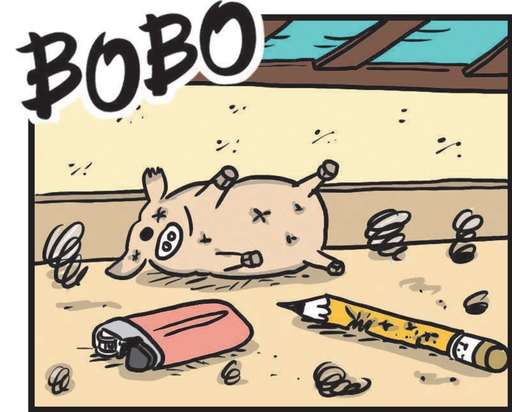
Odaya pazarlık için girmişler geniş yatağa çekişmek için uzanmışlardı ama ne Karaoğlan ne İreni, tek kelime konuşmak niyetinde değillerdi...

(Melihat Gülses'ten 'Kapın Her Çalındıkçaı', Ferdi Tayfur'dan 'Ben de Özledimı', Yeşil Kaman Ustalarıından 'İçin İçin Yanıyorı', Ümit Besen'den 'Yalnızlar Rıhtımı' ve Muazzez Abacııdan 'Fındıklı Bizim Yolumuz' da gönlümdedir. Elli türkümü de listeleyince yazacağım. Şu sıralar Kazancı Bedih'ten 'Urfalı Sevmiş'i dinlemelere doyamıyorum...)

Notlar:
* Çizimler, büyük üstad Suat Yalaz'ın Karaoğlan albümünden alınmıştır. Teşekkür ederim usta...
* "Hey Yavrum Hey" adlı tek kişilik gösterimle, 19 Ocak 2018 cuma (ve her cuma) akşam dokuzda Sefahathane sahnesindeyim. (Beyoğlu Atlas Pasajı)
* Mizah yazarlığı atölyem, seyahat nedeniyle bu hafta yok. Sonrası için "uzelomur@gmail.com" adresine yazabilirsiniz. Sevgili öğrencim Ömür Uzel, meslektaşım oldu, ne mutlu bana...

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

mustafa satıcı

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

GORDAR EFSANESİ

(K.R. AS. Günlükleri)

5 Ocak
Fantastik bir roman yazmak istiyorum. Her biri en az 500 sayfadan oluşan ciltlerce fantastik roman devirmiş biri olarak yazmak konusunda geç bile kaldığım söylenebilir. On iki ciltlik bir macera yazabilecek kadar birikime sahip olduğumu düşünüyorum. Romanımın ana başlığı **“Gordar Efsanesi”** olacak. İlk kitap, *“Gordar Efsanesi - Kralın Şarkısı 1”* adını taşıyor. *“Kralın Şarkısı 3”*’e kadar devam edip *“Gordar Efsanesi 2 – Kralın Dansı 1”*’e geçeceğim. Kralın Dansı da 1-2-3 diye üç cilt devam ettikten sonra sıra,*“Gordar Efsanesi 3 – Kralın Düşüşü 1”*’e gelecek. Bu seri de üç kitap olacak ve finalde yine üç ciltlik *“Gordar Efsanesi 4 – Lordlar Çağı”* serisiyle bu büyük projeyi sonlandıracağım. Bunları yazarken bile tüylerim diken diken oldu. Şimdiden şu yaşadığım berbat dünyadan sıyrılıp Gordar dünyasına girdiğimi hissedebiliyorum. Hadi bakalım!

6 Ocak
Dün gece Gordar Dünyası’nda yaşayan ırklar, romanın ana karakterleri, Gordar coğrafyası ve bazı kutsal nesneler üzerine çalıştım. Tasarımlarım şunlar:
* **Minarlar:** Minarları ilk başta ortalama seksen santim boyunda, toynak ayaklı bir ırk olarak tasarladım, ama sonra bu küçük ırkın başka ırklarla savaşacağını düşünerek (görsel mantık adına) boylarını yüz otuz santime kadar uzattım. Yüz otuz santim yeterli, çok da uzun olsunlar istemiyorum. Biraz düşününce toynak ayaklı olmaları fikrinden de vazgeçtim. Sonuçta yazacağım macera, düşmanın arasından sessizce süzülmeler, dağ tırmanışları ve dar patika geçişleriyle dolu; bu durumda toynak ayaklı Minarlar zorlanabilir. Büyük ve kıllı ayak fikri de çalıntı gibi olacak, en iyisi bildiğin düz ayak. Fantastik diye illa abartmanın alemi yok.
* **Kötü Irk:** Leş gibi bir kötü ırk planlıyorum, bu ırkın ismini henüz bulamadım. Çiğ et ve hatta yoklukta birbirlerini yiyorlar. Berbat sesler çıkan ağızlarından salya, sümük eksik olmuyor. Baş kötü karakter ise serinin sonuna kadar elbette görünmeyecek. Zaten onun bedeni olmayacak, bir çeşit enerji ya da ruh planlıyorum. Bu karakterin adı çok önemli. Aklıma gelen ilk isim Zero. Kötülüğün sıfır noktası!
* **Asil Irk Eratralar:** Eratralar neredeyse şeffaf bir ırk. Arazide gözükmeyebiliyorlar. Ve Eratra prensesi Simina... Şeffaf, nefis bir kadın... Eratralar, üzerinde en çok çalışmam gereken ırk olacak. Kısa boylular, salyalılar fantastik dünyanın vazgeçilmezleridir, ama onları görünür kılan asil bir ırktan yayılan ışıktır.
* **Orion Kolyesi:** Gitan Volkanları’nın kadim ateşinde sekiz krallıktan gelen sekiz kadim çekiçle dövülen, uğruna büyük savaşların verildiği kutsal kolye. Elbette bu kolyeyi döven kadim çekiçler de çok daha kadim başka çekiçler tarafından dövülmüş...
* **Everat:** Budur işte! Everat, bulduğum en iyi isimlerden biri. Tüneller ve karanlık mağaralarla dolu kadim bir dağ. Bakalım, evrensel ve yereli harmanladığımı, Everest ve Ararat’a gönderme yaptığımı kimler anlayacak?
* **Armor:** Kadim ama çok kadim bir ağaç bu. Kadim bir lisanda konuşuyor. Fantastik edebiyatta kadimlik müessesesi çok önemli. Armor, romanda bir kere görünecek ama okuyucu için unutulmazlar arasında yer alacak.
Şimdilik bu kadar. Peki, yeterli mi? Değil. 12 kitaplık bir seri olacağına göre ırk sayısını ve kadim nesneleri çoğaltmalıyım. Düşünelim bakalım...

7 Ocak
Ev arkadaşım baş kötü karakter Zero’nun Coca Cola’yı çağrıştırdığını söyledi. Hak verdim. İsmi Xero’ya çevirdim, fakat ev arkadaşım bu ismin de bir fotokopi makinesi şirketi olan Xerox’u çağrıştırdığını söyledi. Fantastik edebiyat yapmaya çalışırken sürekli şirketlere toslamam gerçekten ilginç. Kapitalist dünyanın başlı başına fantastik olduğu sonucunu çıkmıyor mu buradan? Al sana göndermenin kralı. Bu isimleri aynen koyuyorum. Zero ve Xero taht kavgasına düşen iki kardeş olacak. Gerçek alegori budur işte! Anlayan anlar...

9 Ocak
Dün gece 15 tane yeni karakter, 5 tane yer ismi ve 3 tane kutsal nesne ismi buldum. Irklara isim oturtma konusunda çok iyiyim, ama önemli olan hikayeyi yazmak. Fakat ne yazmalı, nereden başlamalı? Gordar’ın gizlerinin önümde zamanla açılacağını biliyorum, belki de çok acele etmemek lazım. Bu arada, karakterlerin ismiyle uğraşmaktan en önemli ismi unuttuğumu fark ettim: Kendi ismimi. Fantastik edebiyatta yazarın ismini baş harflerle kısaltması bir gelenek. Doğrusu bu durum benim de işime geliyor. Kamuran Rıza Aslan’ın bir fantastik edebiyat yazarı için pek şık duracağını sanmıyorum. İsmimi kısaltıp seslendirdiğimde inanılmaz bir sürprizle karşılaştım: “K.R. AS.”. Bir dörtleme yazarı için okunuşu “kare as” olan bir isimden daha iyisini düşünemiyorum. Harika! Artık dış dünyadan soyutlanıp Gordar dünyasında yaşamaya hazırım! Kafam çok açık. Mesela şu an aklıma kutsal bir kılıç ismi geldi: “Laximera”. Savulun fantastik edebiyat, ben geliyorum!

14 Ocak
Biraz hızlı gidiyorum. Kadim kılıç Laximera’yı daha ikinci sayfada kırmasam iyiydi. Buna bir çözüm bulmak lazım. Belki Laximera’yı sekiz parçaya ayırıp Gordar’ın sekiz farklı bölgesine gönderebilirim. Böylelikle serinin ikinci kitabının öyküsü bu sekiz parçanın birleştirilmesi için yola çıkan sekiz karakterin sekiz yıl süren macerası olabilir. Kitabın alt başlığı da şöyle olur: “Sekizlerin Çağı”. Yazmak için sabırsızlanıyorum. Bu arada karakter sayım 37’ye, kadim nesne sayım 14’e çıktı.

21 Ocak
Şu ana kadar yazdığım yedi sayfayı çöpe attım. Belki de seriyi altı kitaba düşürmek en iyisi. En büyük sıkıntım kim kimin oğluydu, kim kimin kardeşiydi, kim hangi soydan geliyordu unutmak. Akşam heyecanla aldığım notları sabah anlayamıyorum. En iyisi tüm karakterlerin soy ağacını çıkarmak.

20 Şubat
Sonunda soy ağacını bitirdim. Toplam 224 karakter ve 700 yıllık bir süreç. Artık yazmam çok kolay. Akşam masaya oturduğumda bütün Gordar coğrafyasına hakim olmanın verdiği rahatlıkla en baştan yazmaya başladım. Şu girişin güzelliğine bakar mısınız: “*Kral Sivan ve Güney İttifakı, can düşmanları Xero’yu ezmek üzere o güne dek görülmüş en kudretli orduyu topladığında, Aran tepelerinde rüzgârı dinleyen Prenses Simina, gökyüzünün kadim kuşlarına geleceği fısıldadı: “Elen sila lúmenn omentielvo”*

26 Şubat
Şu ana kadar otuz sayfa yazdım. Soyağacını duvara asmama rağmen hala öyküye tam hakim olamıyorum. Bugün bütün sabahım kurgudaki karışıklığı aramakla geçti. Öğleden sonra karışıklığın sebebini bulduğumda kendime çok kızdım. Ah benim aptal kafam; meğer Angabor’ın oğluyla Ominus’un dedesine aynı ismi (Zomar) vermişim. Yanlış Zomar’dan gidince de kurgu hatalı oldu tabi. Word’te bütün Zomarları bulup tasnif etmem gerekecek. Yaktın beni Zomar!

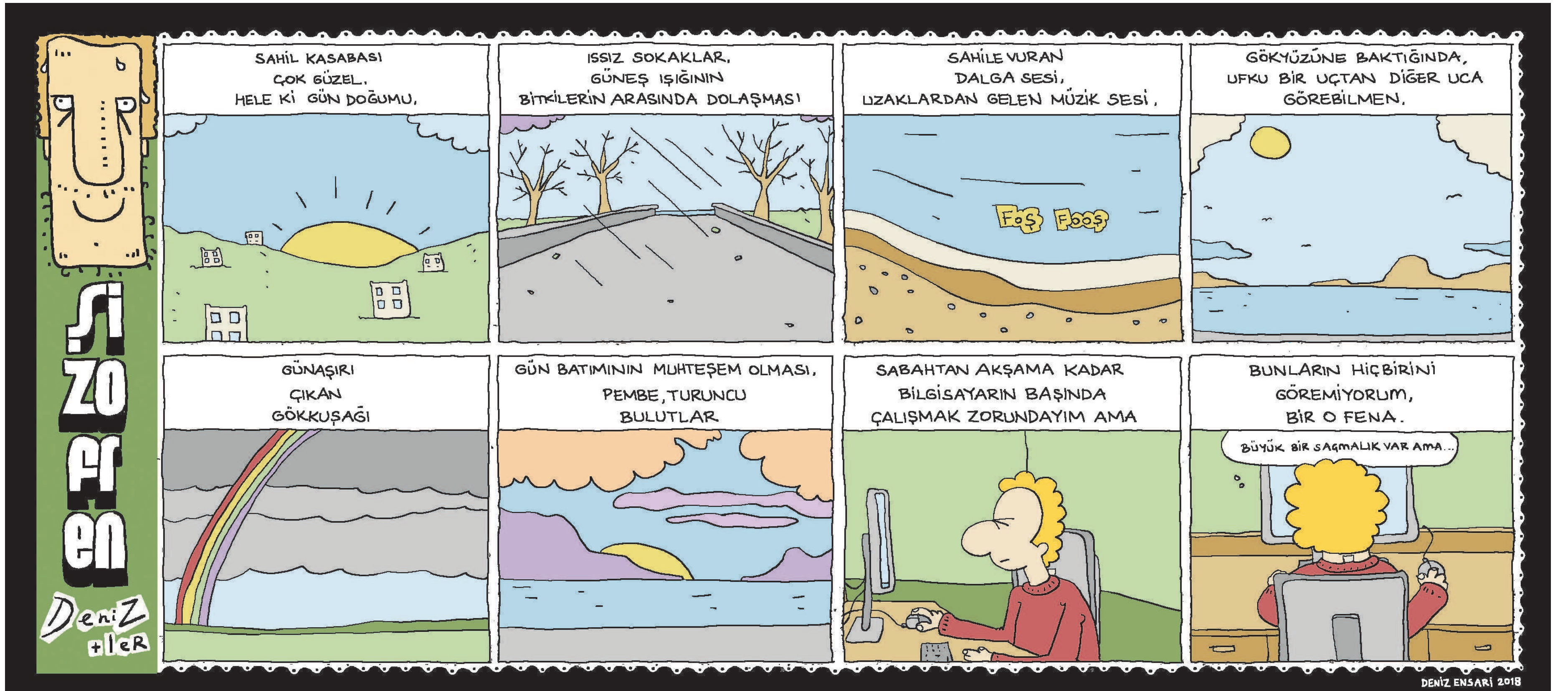
27 Şubat
Zomar sorunsalının içinden çıkamayınca bütün Zomarları attım. Efsane oldukça rahatladı. Romanım için Zomar’a ihtiyacım yok. Zaten önemli olan Kutsal İttifak. Bir diğer sorunum da kutsal kılıç sayısını fazla tutmam. Romanda 6 farklı kadim kılıç var. Laximera’yı da sekize ayırdığımdan toplam sayı 14’e çıktı. Hangi kılıç kimdeydi karıştırıyorum. Sanırım kılıç sayısını da azaltmam gerekecek. Yarın sabahımı kılıçları düzenlemeye ayırdım.

28 Şubat
Sabahın erken saatlerinde çat kapı Balıkesir’den babam geldi. Çok sinirli. Okula pek gitmediğimi (soy ağacını oluştururken evden hiç çıkmamıştım) kim haber verdi bilmiyorum. Durumu anlatmaya çalıştım ama anlamadı. “Başlatma Gordar’ından mordarından, otur adam gibi derslerine çalış!” diye bağırdı. Çok pis kavga ettik.

1 Mart
“Baba-Oğul”savaşları devam ediyor. Roman yazmamın okulumu etkilemeyeceğinden, bu işin sonunda iyi para olduğundan, hatta ilerde Zero, Xero gibi isimler sayesinde bazı sponsorluk anlaşmaları yapabileceğimden falan bahsettim. İşe yaramadı, adamın fantastik dünyadan haberi yok. Kavga büyüyünce vurup kapıyı çıktım.

1 Mart – akşam
Babam soyağacımı yırtmış. Acayip sinirliyim. Bir aylık emeğimin yok olduğuna inanamıyorum. Balıkesir’den gelip Gordar’ın ağzına sıçtı resmen! Adam tam bir Layron! Layron bile hafif kalır, ağzından kan damlayan bir Grimrold! Hatta Bataklıklar Diyarı’nın sefil yaratığı üç gözlü Triol!

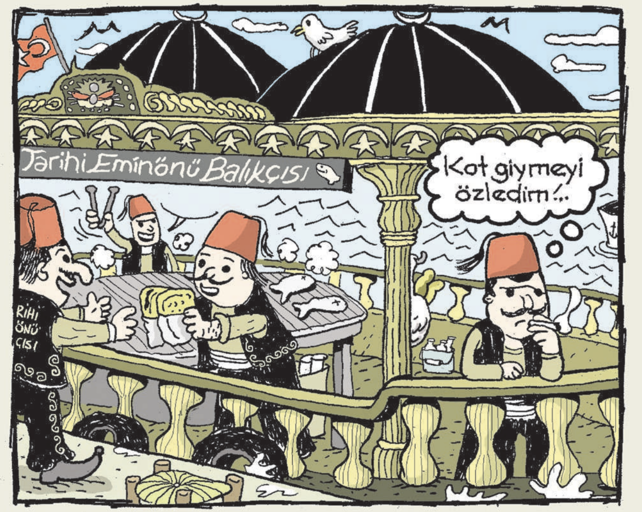
3 Mart
Babamın gittikçe artan baskısı yüzünden romanıma ara vererek okula (Karanlık Diyar’a) ağırlık vermeye karar verdim. Romanımı yaza kadar ertelemem gerekecek. Şimdilik Kamuran Rıza Aslan’lığa devam, ama okul kapanır kapanmaz “K.R. AS” ve “Gordar Efsanesi” geri dönecek. Gordar’da görüşmek üzere...

Furkanözçoban

İLKER ALTUNGÖK

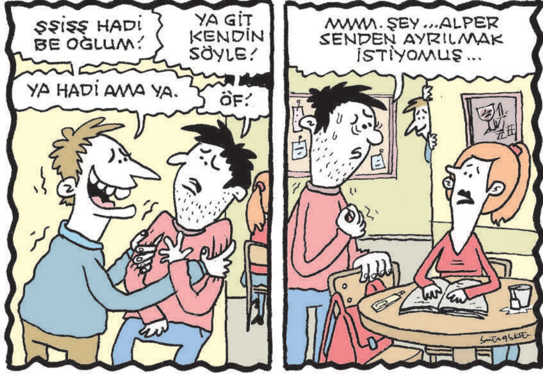

ÖMER GÖKSEL

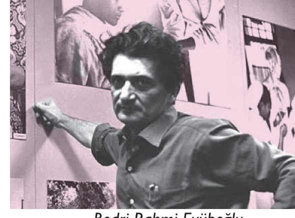

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Sabah oldu./Ağaç/Her günkü yerine/oturdu,"
Bedri Rahmi Eyüboğlu

Kar geliyormuş.

Bedri Rahmi Eyüboğlu

Öyle yazıyor. Deniz köpüklü, kurşuni. Çırpıntılı. Uçuyor ortalık. Karşı pencerelerde erkenden yanan bir kaç ışık(akşama çok var) Henüz kara dönüşmemiş damlalar camlara sertçe çarpıyor. Oda gitgide kararan bir koyu mavi buharla doluyor. Sanki. Bazen iyice incelip bir ıslığa dönen uğultular. (epey yüksek bir tepe burası)

Babası arkadaşıma, o çok çok küçükken, böyle bu şekil ağzıyla "vu vuu" dan başlayıp giderek bir ıslığa dönüşen ses efektleri yapa yapa, fırtınalı tipili acıklı masallar anlatırmış.(bir nevi kibritçi kız) Yarı Breton, yarı Fransız olan o arkadaşım. O terkedilmiş, soğuk Breton köyü. Çoktan rahmetli oldu. (babası da, kendisi de) Demek her yerde var o. O rüzgâr sesi taklitli masal. O anlatınca hatırlamıştım, ben de anlatırdım o çeşit seslerle teyzemin küçük kızına karlarda dışarda kalmış sokak çocuğu hikâyeleri.(Kemalettin Tuğcu'vari) Rüzgârlı, ıslıklı. Ağlardı. Sert rüzgâr taklitli o hikâyeler. (Platon 'taklit'ten "mimesis"nefret ederdi.--sanattaki taklit-- Ona göre bu dünyada var olan her şey, esas gerçek dünya olan idealar "düşünceler/ fikirler" dünyasındaki asıl gerçeklerinin kötü bir kopyasıydılar. Bu dünyada varolan; zaten kendileri bir taklit olan o şeyleri taklit ede ede, "taklidin taklidini" yapmaktadır sanatçılar. Sahtenin sahtesi yani. Kendi ideal devletinden sanatçıları, oyuncuları kovmuştu. Öyle düşünüyordu.)

Bense pek seviyorum. Taklidin taklidini. Özellikle de o: Sahtenin en sahtesini. (eh, gel de kovma--o ideal "devlet"inden ödüm patlıyor zaten "siz kovmadınız, ben kendim …"--gelmiş geçmiş bütün baskıcı devletlerin ilham kaynağı o devlet--) Daha sahte olanı daha hoş. Bana. Eski filmlerdeki kar sahneleri. (mesela, "kar" dedik madem) O sahte oldukları apaçık karlar. Onları gerçeğinden çok daha fazla severdim. "Dim" de değil, hâlâ hayran hayran bakıyorum. (Daha dün seyrettim bi tane)Yeni filmlerde basbaya kar yağdırıyorlar. O eskiler öyle değildi; anlaşılırdı. Oyuncunun omuzuna saçına tane tane çarpıp sıçrarlardı sert sert, o kar taneleri, artık hangi malzemeden yapılıyor idiyseler. Nerede gerçek karın o hafifliği, uçuculuğu. Yumuşaklığı. O döne döne savruluşu. Bir tane olsun yüzüne yapışıp eriyen olmaz mı. (o oyuncunun)Yok işte. Olmazdı. Bak, kaşındaki, bıyığındaki taneler bile erimeden duruyor. Kar öyle mi olur. Anlardınız. Ağızlardan buhar falan da çıkmaz konuşurlarken. Yazık, o kalın paltoların, atkıların içinde ışıkların ısısıyla hafif terlemiş parıldayan o suratlar. Stüdyoda. Neyse ki siyah beyaz. Kırmızılığı göremiyoruz. Hele geniş alanlı sahnelerde iyice anlaşılırdı. Un öbekleri gibi oraya buraya yığılmış o şeyler. Merdivenlere. Kar'ın bombeleri öyle olmaz. Un gibi dağılıyorlar yürürken. Homojen de yağmaz kimi yerlere çuvaldan dökülür gibi çok daha yoğun. Atıf abi(Atıf Yılmaz)anlatmıştı, eski Yeşilçam'da naftalinden yaparlarmış o kar sahnelerini. Hatırlıyorum, hakikatten de pırıl pırıl parlarlardı. Normal, bildiğimiz kara göre çok aşırı bir pırıltı. Korkunç kötü kokarmış ortalık. O bayıltıcı koku. Torba torba naftalin dökerlermiş ortalığa. Zehirlenmenin eşiğinde. Seyri başka tabii. O tam olmamışlıktan özel bir haz alırdınız. Yani ben alırdım. Çin, Japon tiyatrosunun o iki ucundan iki adamın tutup da çırptıkları uzun mavi ipek kumaştan olma o nehirleri gibi. İçimde bir sevinç kıpraşırdı.

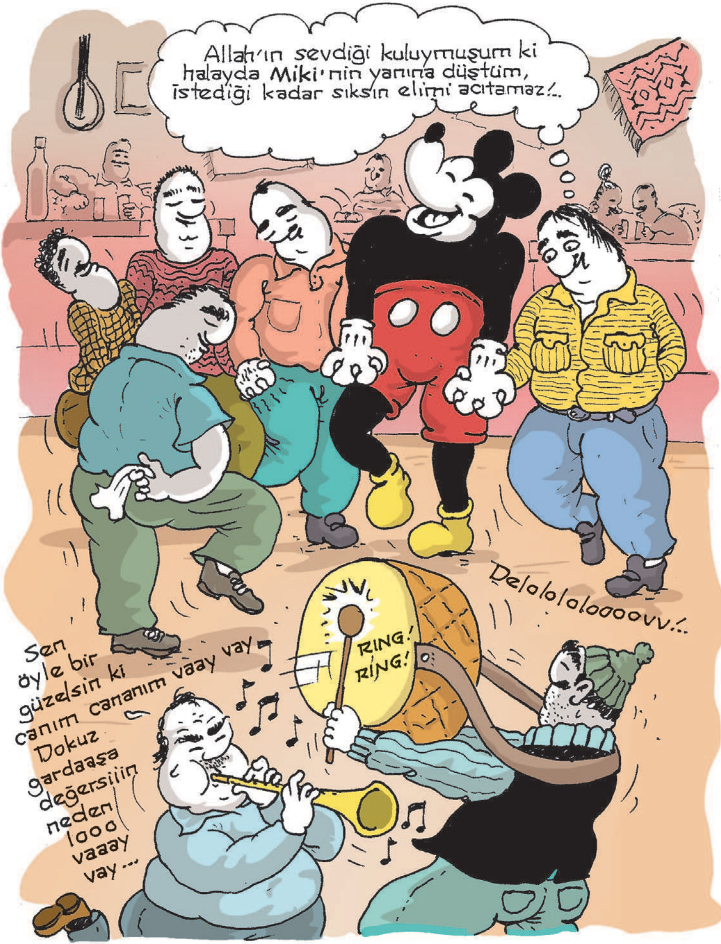

Platon ve öğrencisi Aristotales

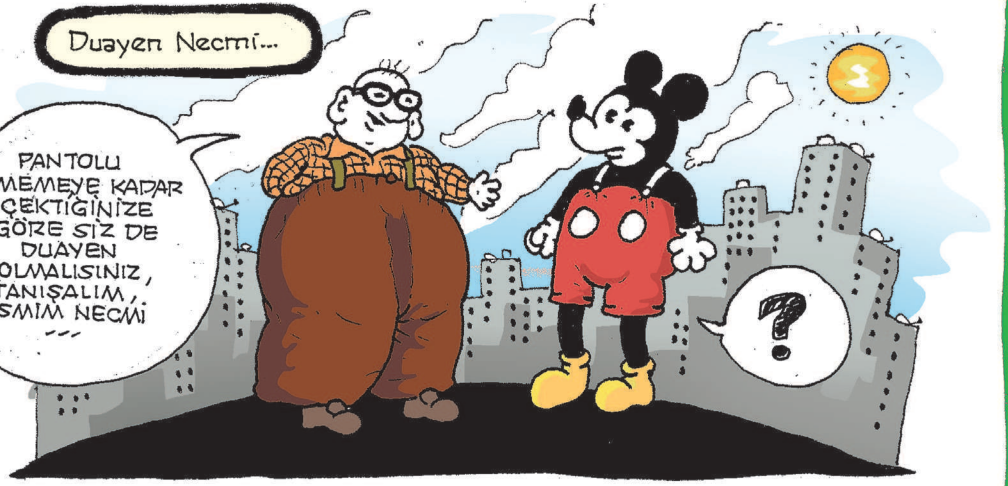
Oda daha da kararıyor. Eşyalar görünmez oldu. Islıklar, uğultular gitgide şiddetleniyor. Onlara eklenen takırtılar tukurtular. Işığı açıyorum. Arkadaşım ve ona acıklı masallar anlatan babası, (o hiç konuşmayan içine kapanık, sessiz amca) kayboluyor.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

CİHAN CEYLAN

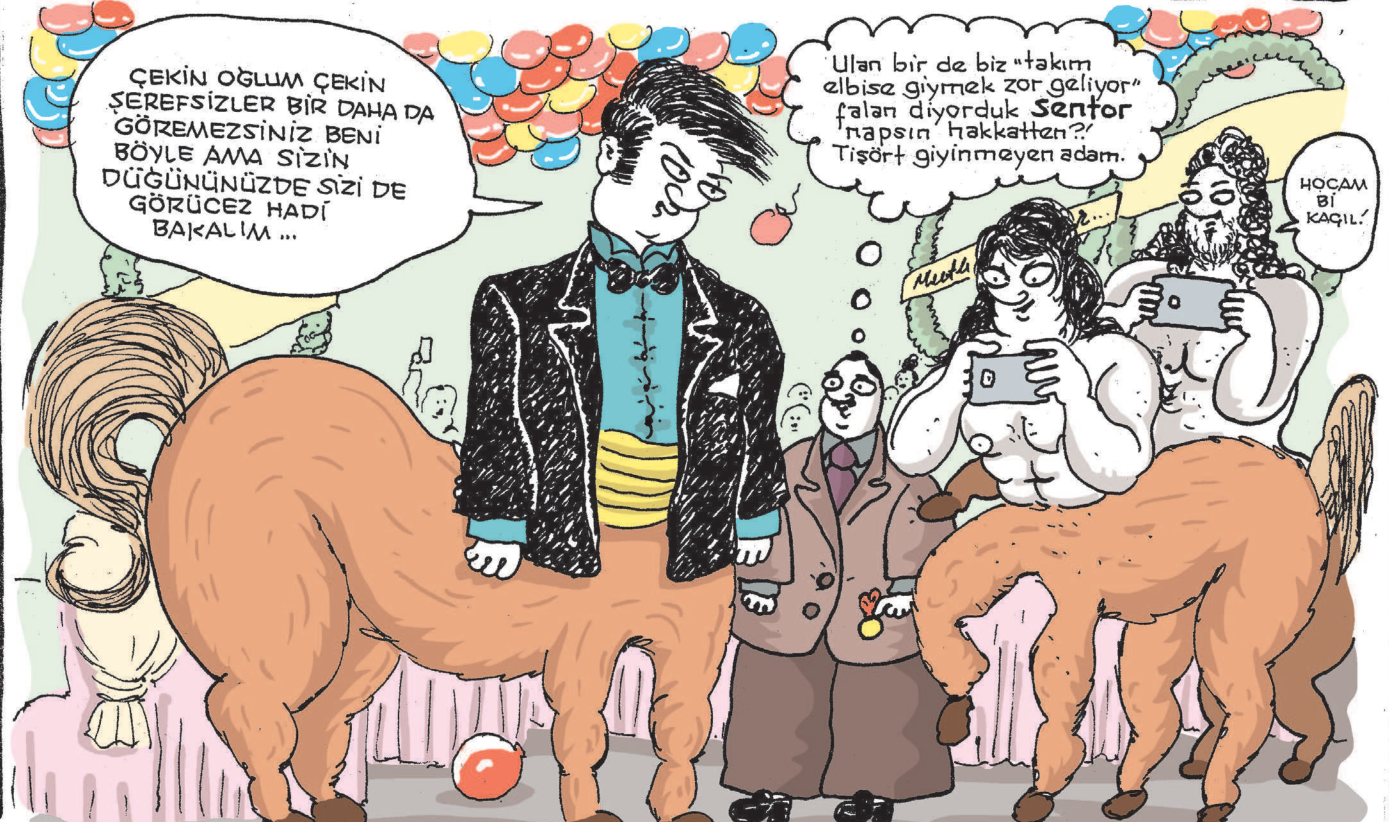

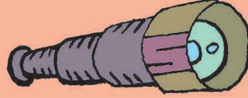

ÇOCUĞUNU DÜRBÜNLE İZLEYEN ADAM

alpay erdem

Hanım bizim çocuk, yerde resmen mermi buldu... Burdan görebildiğim kadarıyla sıfır, cillop gibi, hiç kullanılmamış bir mermi bu... Vay anasını... Olaya gel... Bu civarda demek ki bir manyak var... Yoksa bu bana bir işaret mi, bak o da olabilir...

Hanım bizim çocuk, evdeki oklavayı almış, kendince orda tek başına çelik çomak oynuyo... Hoşuma gitti... Çelik çomak oynayan çocuk, güzel çocuktur, bakma... Kalmadı bunlardan piyasada... Yalnız evin oklavasını murdar etmesi hoş değil, onu da diyim...

Hanım bizim çocuk, şimdi de oklavayla yer eşeliyo... Oklavayla yapılacak her türlü eşşekliği yapıyo bana, o oluyo... Ben burda oklavasında olan bi insan değilim, ben burda kirli bir zihniyetin eleştirisini yapıyorum... Ben burda müsrifliği, sıpalığı, g.telekliği işaret ediyorum...

Oha!.. Saksağan gelmiş bahçeye... İşte şimdi neşem yerine geldi.. Çocuğumdan alamadığım neşeyi kuştan alıyorum... Özel bir kuştur saksağan... Asla bir karga, bir güvercin gibi marka olmamıştır, ama kendine de çok ayrı bir yer edinmiştir... Kral gibi takılır, o olur...

Hanım bizim çocuk, uçan tekme çalışıyo... Aferin oğlum, iyi çalış... İyi çalış ki yarın bi gün kafama mermeyi sıkmak istediklerinde onların anasını s.k... He mi oğlum... Dur ben seni karateye göndereyim de, iyice işinin ehli ol, o olsun...

Vaay bizim çocuk ekmek öpüyo... Bugün bu çocuğun bazı hareketleri resmen benim ruhuma dokunuyo... Oklavadan yana bi sinirlerimi hoplattı ama, ekmek öpmesi de, demek ki diyosun, bu çocuktan öyle demek ki çok da ümidi kesmemek gerekiyo diyosun kendi içinde, o oluyo...

Hanım bizim çocuk, şimdi de oklavayla cirit atmaca oynuyo... Geçen belgeselde izledik ya, ordan görmüş bana zaar... Oklavanın her türlü eline verdi, o oldu... Ben artık oklavasından geçtim, ben artık çok başka şeyleri sorguluyorum artık burda bir baba olarak...

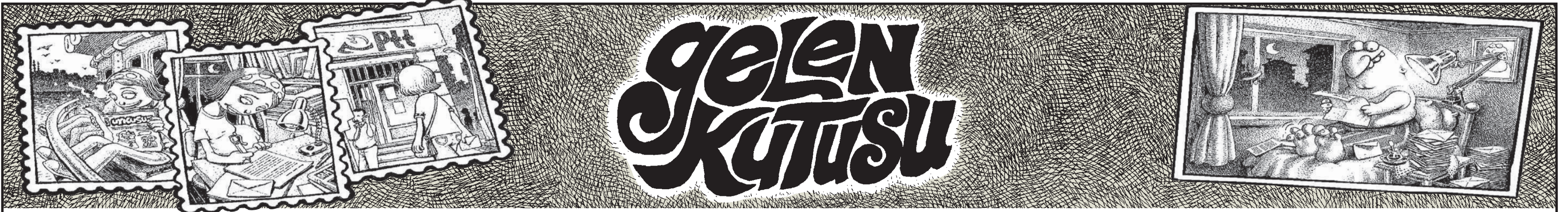

Şimdi de barmaanın ucunda oklavayı dengede tutuyo... Bir oklavayla ne yapılabilirse hepsini yapıyo bana, o oluyo... Hepp-sini yapıyo ama... Mantı açılıyodu o oklavayla ya... Ne bileyim, hep güzel şeyler oluyodu... O oklavayı ben ne zaman senin elinde görsem hanım, karnım resmen hamur işine dev doyuyordu...

Aha, oynadı oynadı oklavayla, hevesini aldı, attı yere, şimdi de eve geliyo... Karnı acıktı tabi, susadı tabi bana bi yerde... Oklavaya ben para mı vermişim, hiç umru değil... Evin eşyasıyla oynayıp oynayıp sokağa atmak ne demek ya... Babasının düşmanı s.kilesiceye bak sen...

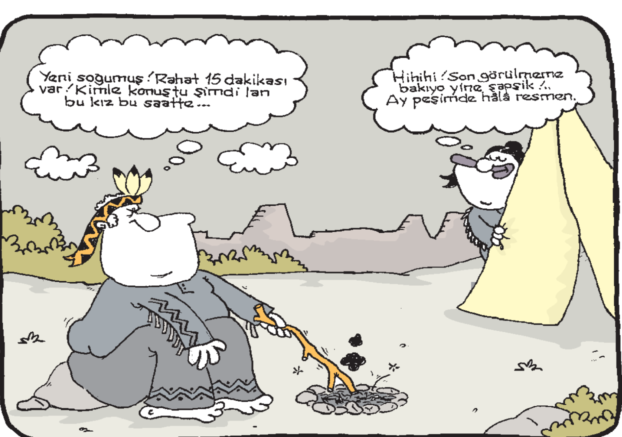

Barbaros ALTUĞ

Caner DAĞLI

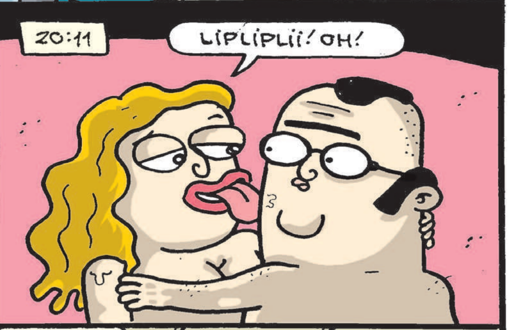

Haftalık Mizah Dergisi | 18 OCAK 2018 | Sayı: 542

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
TOLGA'DAKİ TISTISLI MUHABBETTEN VE KANKALARIN DERTLERİYLE AVUNMAKTAN KENDİ TRAVMASINI HENÜZ YAŞAMAMIŞTIR ORTAM. ESKİ TAKINTISI GEYSU'NUN BAŞ DÜŞMANI ALİ OSMAN'LA TAKILDIĞI GERÇEĞİYLE, EVE DÖNÜP SERETONİN DİBE VURUP BİR BAŞINA KALINCA YÜZLEŞECEKTİR

SABAHA DOĞRU EVE GELDİĞİ GİBİ YATAN BÜNYE ÖĞLEN SAATLERİNİ TAŞAN HUMMALI Bİ UYKUDADIR

Bu kanepe sevdasının ardında oedipus hesaabı şu köşe yarığa bi sığınma, sığışma arzusu mu var?

KABUSUNDA GEYSU'YLA ALİ OSMAN ŞU POZİSYONDADIR

Vah Geysu'm vah! Neler olmuş sana böyle, nası bi tezgaha düşmüşün?

Amma Geysu halinden gayet memnun

ŞÖYLE BÜYÜK BARDAK Bİ ÇAY GETİRCEN Mİ ERKEĞİNE?

Kendini çekiyo ozanımız; Face'te paylaşacak

HOYRATÇA ARKADAN YANAŞIYO ÇAKALL, SIYIRMACA YAPICEK

ORRSPUM MUSUN HA SÖYLE!

İğreniyodun o ibneden, kokuyo diyodun, bunu nassı yaparsın Geysu?

SONU GELMEYEN EKSTRA SELAYLA BÜTÜNLEŞİNCE KABUS, ELEMAN ÖLÜMDEN UYANIRCASINA KALKAR. SAAT ÖĞLENİ HAYLİ GEÇMİŞTİR

ENNEAA? BABBAA?

Yeni kalkmış encik kopiller gibi annesini arar amma kimse yoktur evde

KİMSE YOKKEN ŞÖYLE SAKLAMADAN SAKINMADAN KOYVER ÖKSÜRÜĞÜ

EHHEE ÖHHEE EHHEAA

HIRS HIRSSS

Ebeveyn duysa var ya biterdin

YOKSA BİLİRSİN ONLAR HER ÖKSÜRÜĞÜNÜN ÇETELESİNİ TUTAR KAPALI KAPILAR ARDINDA

19-01-2018
KESİK ÖKSÜRÜK: XXX/
HIŞIRTILI ÖKSÜRÜK: XX
KURU ÖKSÜRÜK XXXX/
GICIK XX

ÖHHE!

AHA BAK Bİ TANE DAHA HIŞILLI

BEN DE ÇOCUĞUN KURU ÖKSÜRÜĞÜNÜ HİÇ BEĞENMİYORUM

NORMAL ŞARTLARDA EVDE TEK TABANCA KALIR KALMAZ DİREKTMEN KENDİNİ ÇAKIYA VAKFEDECEK BÜNYE HEMMEN GEYSU VE ALİ OSMAN'IN FACE'İNE İNSTAGRAMINA FİLAN DALAR

MAALESEF ENGELLENMİŞTİR, AA GEYSU ARKADAŞLIKTAN NE ZAMAN ÇIKARMIŞ? HEP O KALLEŞ EVLADI ALİ OSMAN'IN KURNAZLIKLARI! NASIL KAPTI LAN KIZI O PAÇOZ HERİF?

ALACAĞIN OLSUN GEYSU! NAAPTIM ULAN BEN SANA?

Ebeveynin yokluğunda yaşa! Terliksizliğin özgürlüğünü, bas fayanslara ölçüsüzce. Nedendir Türkiş ebeveynin soğuk, cereyan korkusu?

Keşki senin ebeveyn vebadan korksa, Evropalı hesaabı

DU Bİ KIPRAŞMA AŞKIM

Geçmiş gelir gözüne; Geysu her masaj yapmağa, memnun etmeye kaktığında

Dalyrakça bi romantik mütekabiliyetle hemmen bizimki de masajla karşılık veriveriyodu, erkeğine geyşalık yapma zevkinden mahrum bırakıyordu kızı

Hoyrat erkekliğiyle kadınlığını, dişiliğini mi hissettirdi, geyşa ruhunu açığa çıkarttırdı o koduumun evladı ki böyle oldu hacııı?

O HIRSLA SOSYAL MEDYADAKİ HABERLERE TAKILIR. HELE Kİ Bİ TANESİ ONA BU RUH HALİYLE PERVAZSIZ FANTEZİLER KURDURUR

MİSAL DİYANET GÖREVLİLERİ GELİP EV EV DOLAŞICAKMIŞ YA, ELEMAN ONLARI NASI KARŞILAYACAĞININ FANTEZİSİNDE

Manita gregoryan açıyo hemi de ezan vakti

Yüksek volüm nası bi zulüm?

FREUD

İÇER MİSİNİZ? YAHUT ÇAY, KAAVE? HAYATIM SANA DA Bİ KADEH KOYİİM Mİ?

Fişlerler ulen!

Bu evde patron kadındır nidası

I ♥ DAR WIN

Bizim eve ayakkabıyla girilir diye zorla ayakkaplarını çıkarttırmamış

YANİ ŞİMDİ EN DOĞRUYU BİLDİĞİNİZE O KADAR EMİNSİNİZ HA?

MOZART NASSI YAZDI REQUEM'İ ÖLÜM DÖŞEĞİNDE? YA DARWİN, EVLATLARI ÖLÜR AMA O YİNE DEVAM EDER ÇALIŞMAĞA. LEONARDO KADAVRA ÇALIP ÇÖZER ANATOMİYİ. YA SEN, PSİKOLOJİM BOZUK DİYE ŞU GTÜ BOKLU DORSE VE DERGİ İŞİNE Bİ EL ATAMAN BE HAFIZ

MESELE

Asla uzlaşmaz ikili yorgan ve nevresim hele ki bi de boyutları eşleşmeyince kainatın en zorlu mücadelelerinden birine girişmişmiş eleman

Güzel kafla da ananın gönlünü al dana

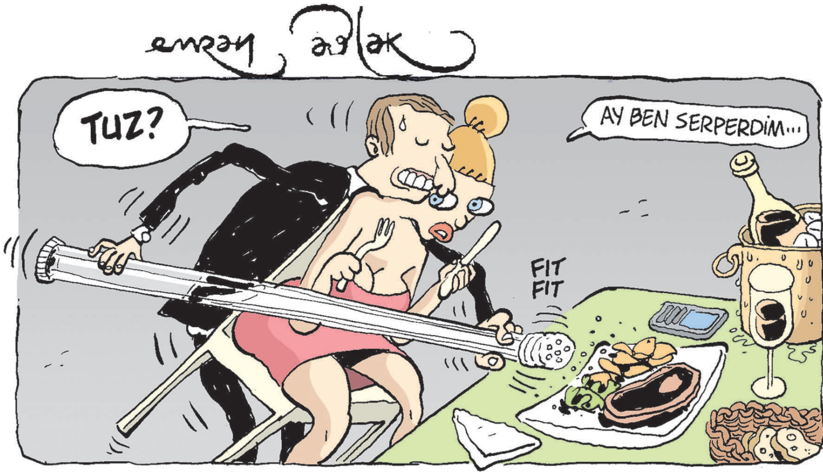
GÖNÜL ACISI EVDE KODURTMAZ ADAMI, DAR GELİR DUVARLAR BASAR İNSANI

UYKUSUZ

25 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2018/**04** No: **543**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619
9 771307 761000

YPG AFRİN'E DESTEK GÖNDERSİN Mİ GÖNDERMESİN Mİ?

NE BİLEYİM, HER KAFADAN Bİ SES ÇIKIYO??

TUZ?
AY BEN SERPERDİM...
FIT
FIT

KOFFSSS
TUFFSSS
KOHOFFS
TUFSS
TUFFsss
KOFFsss
Hossss...
Bİ ŞEYE KIZMIŞ... SİNİRDEN G*TÜNDEN SOLUYOG-G-G...
ONUN SOLUĞU ÖYLE YA LAN.., GE-RİZEKALI APTG... G-G...

HAMSİLERİ EZMEMEK İÇİN İNCE TOPUKLU BAYAN AYAKKABISI GİYDİĞİMİZ BİLİNMEMELİ...
harş...

ABİ.?.
HANIM, SÖYLEDİKLERİNİ GEÇ ALGILIYORUM DİYE ÇÖZÜNÜRLÜĞÜMÜ DÜŞÜRDÜ... ARTIK 240P'YİM AMA KAFA ÇOK HIZLANDI.., SOR BİŞEY...

?
BİRADER ETİKETİ İÇERİ SOK.....
YANLIŞ ANLAŞILIR..., ELİMDE KALIRSIN.
HIZLA GEL...

VIRVIRVIR DIRDIRDIR...
VIRVIRVIR DIRDIRDIR..
KASAP
PAKET LASTİĞİNİZ VAR MI ACABA?
VIRVIRVIR DIRDIRDIR

STARWARS'UN YENİLERİ ÇOK KÖTÜ YAA..
"SITARVORSUN" NE LAN?.
"SITARVORSUN" DEĞİL ABİ.. "SITARVORS"
HA-HA?
UZAY FİLMİ İŞTE..
YA AMK!. Bİ ŞEY DİYOSUN SANDIM..

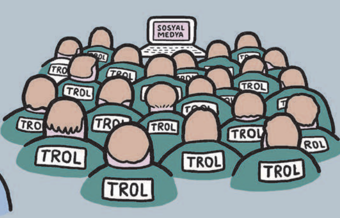
SANA 10 BİN DOLAR VERECEĞİM.. KIZIMIN PEŞİNİ BIRAK..
Bİ HAFTA DÜŞÜNMEK İSTİYORUM..
NEDEN DÜŞÜNECEKMİŞSİN?!. AL PARANI GİT!.
N'HAYIR..
HEM Bİ HAFTA DAHA SEVİŞİRİM, KEYFİMİ ALIRIM, HEM DE DOLAR HAFTAYA KADAR 4 LİRA OLUR, KAZANCIM ARTAR..
KAFAN ÇALIŞIYOR.. DAMADIM OL..
N'HAYIR..
10 BİN DOLAR VERİRİM..
Bİ HAFTA SONRA OLURUM..

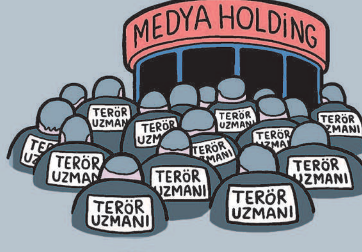

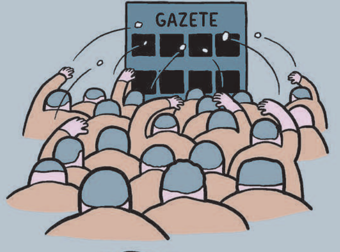
BU SESSİZLİK YAKLAŞAN FIRTINANIN HABERCİSİ BEYİM..
AHMET ABİ! AHMET ABİ!
?
NE VAR LAN!? NE BAĞIRIYOSUN AYI!?
FIRTINA GELİYO!!
BENİNANI!

her şey olur

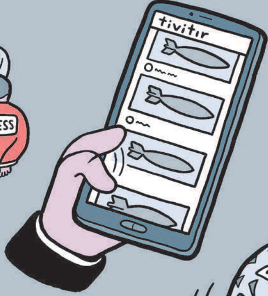

BURDA SİZİN HAREKETİNİZLE SURİYE'DE ASKERLER SAVAŞIP ÖLÜYO!

AKILLI MÜHİMMAT!
İHA!
SİHA!
MODERNİZASYON!
SİBER GAZA!
DİCİTAL BOMBA!
Cİ Pİ ES GÜDÜM!
Sİ Cİ AY GAZİ!

cem dinlenmiş

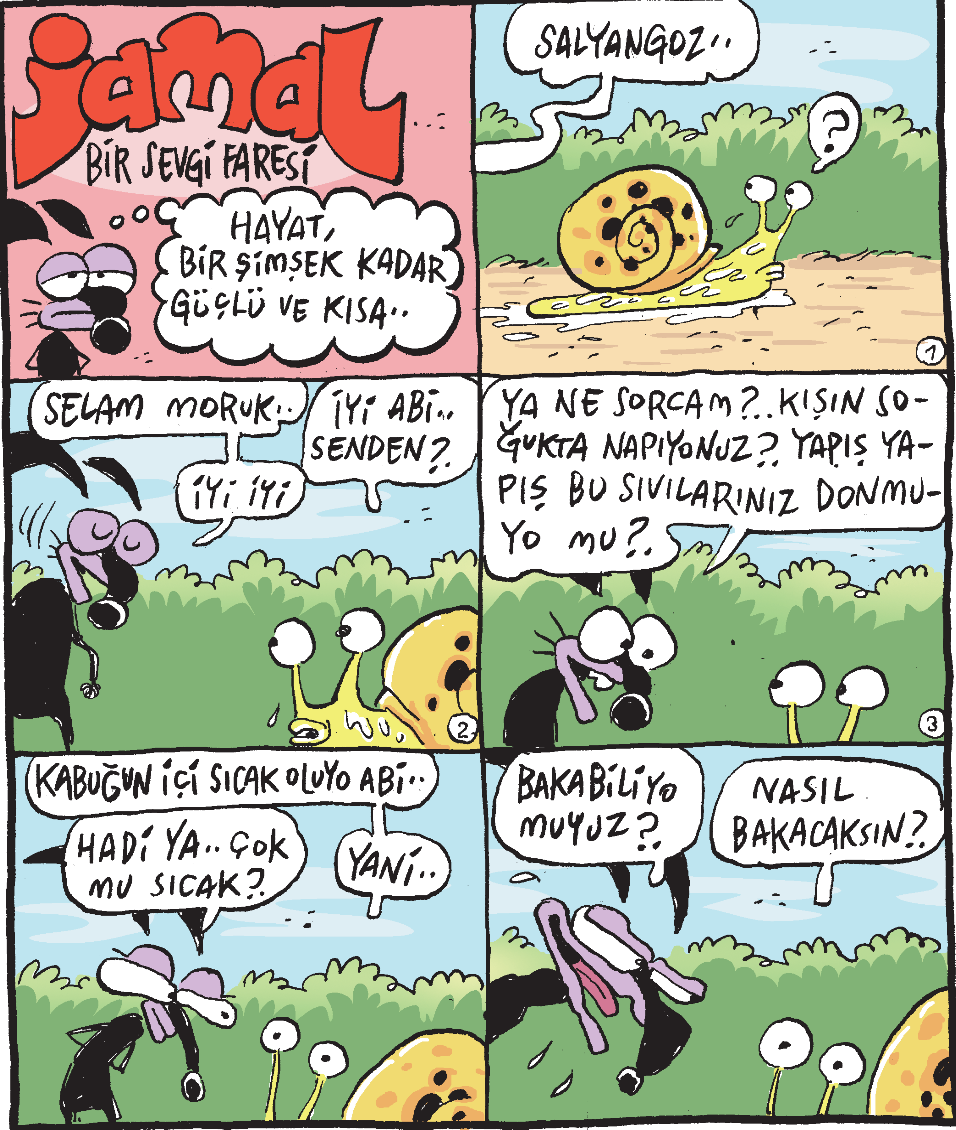

Normal şartlar altında değil bir ülkenin düzenlediği askeri operasyona, kendi hâlinde bir şirketin yönetim kurulu toplantısına bile yoldan geçen, o şirkette hiçbir görevi olmayan kerestenin biri giremez. Yönetim kurulu üyelerinden biri davet etse diğer üyeler izin vermez. Ama **Yeni Türkiye'de** ülkenin askeri operasyon odalarında hiçbir görevi, yetkisi, bilgisi ve de ilgisi olmayan abuk subuk adamların sırf babalarının görevi nedeniyle en azından Gizli gizlilik derecesi olması gereken operasyonu adım adım izlediğini görebilirsiniz. Anlaşılan o ki **Yeni Türkiye** "yetkilerin" babadan oğula geçtiği bir ülke hâline gelmiştir.

Normal şartlar altında bir siyasi partinin il başkanını o siyasi partinin delegeleri seçer. Eğer bir partinin delegeleri belirli bir kişiyi kendilerine başkan seçiyorsa özellikle bir tokatla dünya görüşünü değiştiren namus fakirlerinin, gazetedeki abilerine özenip cinayete azmettirmeye özenen ve iki satır yazıyı bile ekşi sözlükten araklayarak yazan fikir hırsızlarının itiraz etmesi mantık dışıdır. Ama **Yeni Türkiye'nin** kompleksleriyle kıvrım kıvrım kıvranan müfterilerinin, bir yandan sayısız iftirayı, iftira olduğunu bile bile yaymaya devam ederek bırakın üye olmayı hayatı boyunca oy bile vermediği bir partinin il başkanını tayin etmeye kalktığını görebilirsiniz.

Ve yine **Normal şartlar altında** yıllardır sabah akşam hem kendisi hem partisinin üyeleri hem de partisinin milyonlarca seçmeni terörist ilan edilen, ağzıyla kuş tutsa iktidara yaranamayacak, attığı her adım, ağzından çıkan her söz terörist suçlamasıyla karşılık bulan bir muhalefet liderinin yıllardır kendisine terörist diyen iktidarın "terörle mücadele" operasyonuna koşulsuz destek vermeden önce hiç olmazsa bir an düşünmesi beklenir. Ama görünen o ki **Yeni Türkiye'de** muhalefet liderleri de düşünme yeteneklerini sonuna kadar kaybetmişler, onay verdikleri hukuka aykırı kararla yargılanmalarından bile ders alamayıp kendi mezarlarını kazmaya başlamışlardır.

@baris_uygur

nisan hakan

BEBEĞİM HER GELDİĞİNDE ÇILGINLAR GİBİ TEMİZLİK YAPMANA GEREK YOK.. BEN TEMİZLİYORUM ZATEN...
AMAÇ TEMİZLİK DEĞİL SAFIM BENİM, DELİL BULMAK!..
İŞTE BİR SÜRTÜĞÜN KÜLOTU!.
VUUUU..
HA YOK BENİMMİŞ!..

BAŞKAN KÖZ!..
ULEN BURAYA DA MI GELDİNİZ!..
FOKUR FOKUR!..

ALLAH RAZI OLSUN İSTAGRAMDAKİ DÖVMECİLER SAYESİNDE AZ MEME GÖRMEDİK!..
tattu_mattu
#dövme#meme#dövmelimeme#tits#boobs #tattoo#memeler#meme demişmiydim#

KIŞ
YAZA İYİ GÖRÜNMEK İSTİYOSAN ŞİMDİDEN SPORA BAŞLAMALISIN...
PEKİ...

YAZ
YAZ GELDİ SEN HALA SPORA BAŞLIYCAN...
YA TAMAM BAŞLARIZ...

KIŞ
SEN NE DENGESİZ HERİFSİN!..
GELME ÜSTÜME!..
BAK AMA YAZA BU VÜCUDU KORUMAK İÇİN ASLA AMA ASLA BIRAKMAMAN LAZIM, YOKSA ANINDA KÜÇÜLÜRSÜN...

YAZ
OMUNO GODUMUN AYARSIZ ÖKÜZÜ!..
SEN DEDİN SEN KORKUTTUN BENİ BOĞUCAM SENİ!. SENİN YÜZÜNDEN SENİN YÜZÜNDEN!.. AĞZINI KIRICAM!..

AY ÇİÇEK Mİ ALDIIIN? NİYE ZAHMET ETTİN AŞKIM?!
ZAHMET OLUR MU HİÇ KARICIĞIM, SEN BENİM NELERİME KATLANIYORSUN!..
DOĞRU VALLA YA, ÇAMAŞIRLARINI YIKIYORUM...
BULAŞIKLARINI YIKIYORUM...
HER AKŞAM ÖNÜNE YEMEĞİNİ KOYUYORUM...
ÖKÜZ GİBİ HORLAMANA SESİMİ ÇIKARMIYORUM!..
İĞRENÇ TER KOKUNU ÇEKİYORUM!..
KISKANÇ VE DEDİKODUCU GÖRÜMCELERİME KATLANIYORUM!. VERDİĞİN SÖZLERİ TUTMADIĞINDA CINGAR ÇIKARMIYORUM!. AT YARIŞINA KARIŞMIYORUM!..
YETER LÜTFEN SUS!..
PİNG!

BU ATI AL VE KIZIMI TERK ET!
ATI MI?
EVET...

KIŞ
YAZA İYİ GÖRÜNMEK İSTİYORSAK ŞİMDİDEN YEDİKLERİMİZE DİKKAT ETMEYE BAŞLAMAMIZ LAZIM...
AYNEN ŞEKERİM!..

İLKBAHAR
AY NOLDU SANA?..
YA BEN SEVGİLİMDEN AYRILDIM YEMEĞE ABANDIM!..

İLKBAHARIN SONUNA DOĞRU
ÜHÜHÜ ŞİMDİ DE BEN AYRILDIIIM!..
ÖHÜHÜY BEN DE KİLO VEREMİYOM!..

YAZ

İNANIN ARKADAŞLAR PARA MUTLULUK GETİRMİYOR!.. PARA EŞİTTİR MUTLULUK DİYE BİŞEY YOKTUR!.. DÜNYA PARAN OLSUN, 2 GRAM MUTLULUĞU BULAMADIKTAN SONRA O PARANIN NE ANLAMI VAR!.. YA DA MUTLULUK Bİ GELİYO YARISINA TIRNAK ATILMIŞ!.. OLUR MU LAN ÖYLE ŞEY?!.
Abi narkotik geldi seni soruyo...
NARKOTİK

ASLA Bİ KADININ SAÇLARINI KESTİRMESİNE SEBEP OLMA...
AMAN DAHA FAZLA KİLO ALMANA SEBEP OLMAYAYIM DA...
ŞEREFSİZ!..

E EVDE DE BEBEK VAR TABİ MECBUREN AÇIYORUZ KOMBİYİ...
HA-HAKKATEN BEBEKMİŞ...
EYV KRŞM...
GULP!..

Hasan İnceler akşam sekiz civarı evime giriş yaptı ve inledi: Dışarlar soğuk ha!

İçeri gir ve kendini bir kalorifer peteğine yasla. Bir odun sobası değildir, bir şömine değildir fakat apartmanımızda akan sudan yanan elektrikten sonra hayatın en önemli üçüncü kaynağıdır. Apartmanımızda genelde yaşlılar yaşamaktadır, yaşlandıkça kuluçkadaki kuş yumurtalarına dönmüşlerdir. Apartmanın genelinde bunaltıcı bir ısı devamlı olarak korunmadığı halde maalesef ölebilirler, şikayet edebilirler, kaloriferin yanında 1970'lerde yakın aile dostları Kemal Bey'in Almanya'dan hususi sipariş üzerine getirdiği elektrikli sobayı yakmaya çalışabilirler. Bu cihaz şimdiki ruhsuz, zevksiz, tutkusuz ufolara, katalitik sobalara benzemez. Kemal Bey'in kendisi gibi hayata karşı anlaşılamaz bir doyumsuzluk hissiyle yanarlar. Çok elektrik çekerler ve kısa devre yapıp yatak odalarında ani ve söndürülemez yangınlara yol açabilirler. Tıpkı Kemal Bey'in kendisi gibi.

Üçüncü kattaki Buket Hanım'ın kocası Murat Bey Buket Hanım'ın Kemal Bey'le yaşanan o günah dolu geceden sonra pişmanlıklar içinde kahrolup Kemal Bey'i hayatından tamamen çıkarttığını, ancak Kemal Bey'in dokunuşunun, nefesinin sıcaklığını Almanya'dan sipariş üzerine hususi getirttikleri elektrikli sobada bulduğunu, bacakları ve ensesi elektrikli soba ateşinden her yandığında o talihsiz fakat heyecan dolu geceyi hatırladığını nereden bilebilirdi? Murat Bey sadece Kemal Bey'in evlerine ziyaretlerinin birden kesildiğini fark etmiş ve "acaba adama bir terbiyesizlik mi yaptık, çok da kültürlü hoşsohbet bir insandı" diye düşünmüştü.

Kemal Bey

Kemal Bey'in ziyaretlerinin kesilmesi demek, Kemal Bey'le birlikte eve gelen alman şerilerinin, tereyağlı noel kurabiyelerinin yabancı viskilerin de hayatlarından aniden çıkması demekti. Kemal Bey kaliteden, lüksten anlıyordu. Adamın elli sene önce getirdiği elektrik sobası bile halen tık demeden çalışıyor, odaları ateşe veriyordu. Elektrikli soba her ortaya çıktığında karısı Buket Hanım'a önce sobayı "şimdiki elektrikli sobaları iki sene kullan sonra çöpe at, malzemesi dandik, her şeyin en adisini, en ucuzunu kullanıyorlar. Eskiden aldığımız her şeyi çocuğumuza kalacak diye alırdık. Bu soba mesela, biz öldükten sonra, eğer isterse oğlumuz Berk'e kalır. Ama istemez, beğenmez. Bizi de beğenmiyor, hiçbir şeyimizi de beğenmiyor. Davar gibi tek eğlencesi cipe binip orada burada nargile içmek." diye över ardından da "Kemal Bey vardı, bu sobayı Almanya'dan hususi getirmişti, ne kadar beyfendi bir insandı hatırlıyor musun? Eski insanlar başkaydı, eğlenmeyi de bilirlerdi, yaşamayı da bilirlerdi ama her zaman incelikle, terbiyeyle davranırlardı. Kemal Bey'e bak bir de bizim oğlumuz Berk'e bak. Benzer bir yeri var mı bu insanların?" diye hayıflanırdı. Buket Hanım'ın şakaklarından omuzuna doğru yürüyen terleri, bir anda yere sabitlenen bakışlarını Alman malı elektrik sobasının yaydığı amansız ısıya yorardı. Oysa Buket Hanım'ın aklını başka hiçbir düşünceye ya da harekete yer bırakmayan bir şüphe dolduruyordu bu konular açıldığında. Kemal Bey ile oğlu Berk gerçekten o kadar farklı insanlar mıydı? Benzer yerleri yok muydu? Bazı halleri, sesi, hareketleri, güldüğü zaman yüzünün aldığı şekil... Bunlar Kemal Bey'e benzemiyor muydu?

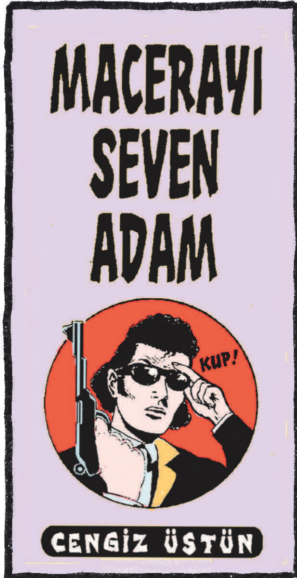
"Biralar ısınmasın, dolaba koyayım ben bunları. Anlat ama sen dinliyorum, değişik bir olaymış, Kemal Bey kundiklemiş mi diyorsun şimdi Buket Hanım'ı? Sen nereden duydun, kendisi mi anlattı? Belli bir yaştan sonra akıllarına geleni anlatmaya başlıyor insanlar, filtre falan kalmıyor beyinde. Bizim de Edirne'de komşumuz vardı, gençliğinde geneleve gitmişler arkadaşlarıyla, kim gelse onu anlatıyordu güle güle. On kere dinlemişimdir. Ailesi de bir şey yapamıyordu adama, ne yapsınlar odaya mı kapatsınlar? Alışmışlar artık bir yerden sonra."

Böyle dedi Hasan ve toplamda on adet birayı buzdolabında boş bulduğu her noktaya yerleştirmeye başladı. İki adet bira çorba tenceresinin yanına, bir adet bira tost ekmeğinin kucağına, biri iki ayrı paket beyaz peynirin arasına. Beyaz peynirlerim tam yağlı yumuşak inek peyniri oldukları için aralarına aldıkları bira şişesinin şekline giriyorlar, mükemmel destek sağlıyorlar. Burada şiirsel bir uyum yok mu Hasan'cığım. Şimdi bira şişesini destekleyen bu peynirler biraz sonra biranın yanına meze olacak, birbirlerine bambaşka bir noktada destek olacaklar. Bana tatlı geliyor böyle şeyler.

Alman elektrik sobası.

Mevzuları da Buket Hanım'dan öğrenmedim. Buket Hanım böyle konuları ulu orta konuşacak bir insan gibi gelmedi bana. Bilmiyorum, belki dört biradan sonra değişir halleri de, onu bilmemize imkan yok. Bir gün bilgisayardan facebook'u açamamışlar, apartman boşluğunda beni yakaladılar, torunları yurt dışına gidecekmiş, davar oğulları Berk ve hayırsız gelinleri bizim buralara gelmeye üşenmişler, "facebook var ya sizde, oradan açın görüntülü konuşalım, hem çocuk da yurt dışına gitmeden önce arkadaşlarıyla görüşmek istiyor, şimdi sizin oraya gelirsek onun da planlarını bozarız" demişler. Benden rica ettiler, bu facebook'u kurar mısın, facebook'da bizim davar oğlumuz Berk'in ve sivilce suratlı ergen irisi torunumuzun suratının gözükmesini sağlar mısın?" diye. Onlara facebook ayarlamaya çalışırken dinlediğim bazı konuşmalardan toparladım beynimde olayları.

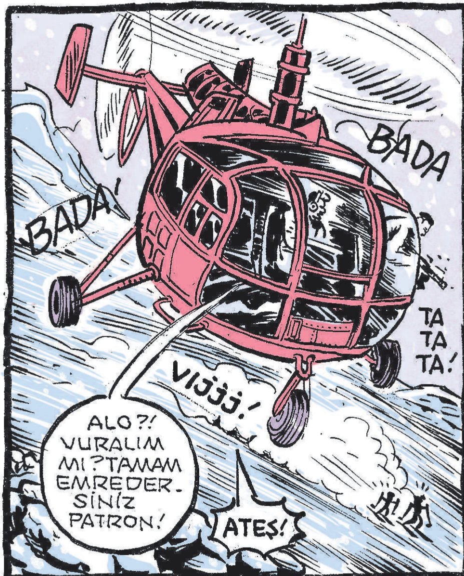
Görüntülü görüşmeyi ayarlayınca inanılmaz sevindiler, Buket Hanım bana "sen maşallah, ne kadar terbiyeli, nur yüzlü bir çocuksun sen" diye sarıldı, bana kendi yaptığı saçma sapan bir tatlıdan ikram etti, evime gidemedim. Davar Berk anne babasının evinde kendi yaşlarında bir insan görünce inanılmaz huylandı, tedirgin oldu. Aklından geçenler sıçana benzer suratına yansıyordu: "Anne babamı kandıracak, eve girip çıkacak, evde altınların yerini bulacak, altınları çalacak, pırlantaları çalacak, oysa altınları benim almam lazım, müteahhit bir arkadaşla inşaat işine gireceğiz, altınlar o iş için lazım" diye düşünüyordu. Berk'e bir yandan tatlımı yiyerek "belki de son günlerinde çok yardımcı olduğum, hep evlerine uğrayıp hal hatırlarını sorduğum için Buket Anne'yle Murat Baba vasiyetlerinde bana da pay verir, hatta belki siz hiç arayıp sormadığınız için bütün mirası bana bırakırlar, beğenmediğiniz bütün eşyalar bu apartman dairesiyle birlikte benim olur? Ne diyorsun bu işlere? Böyle şeyleri hep duyuyoruz, oluyor böyle olaylar..." der gibi baktım. Biraz huzursuz olsun hayırsız oğlan. Belki anne babasını biraz daha sık ziyaret eder, belki biraz bok boğazından kesip bir yardımcı falan tutar. Ne dersin Hasan'cığım? Ben mi yanlışım? Ben mi ön yargılıyım? Bunları konuşalım...

Devamı ve sonu haftaya.

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
barisuygur@gmail.com

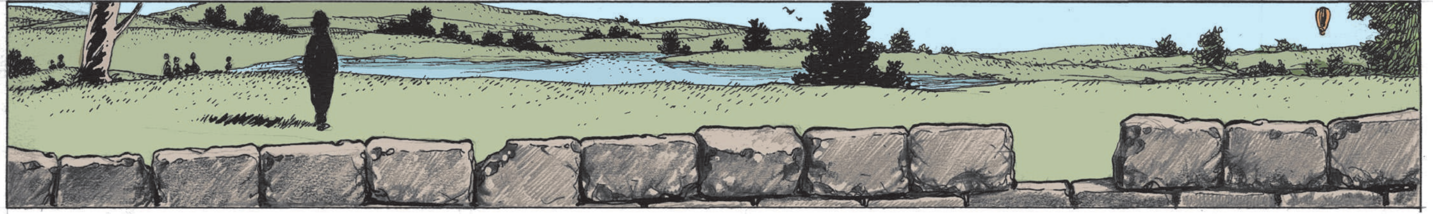
Türk sinemasındaki filmlerin yüzde ellisi paranın ne kadar da önemsiz olduğu, hiç paramız olmadan da mutlu mesut yaşayabileceğimizi iddia ediyor. Ansızın milyoner olan kasabalı kahramanlar milyonlarca liralık servetlerinin hiç de onları mutlu etmediğini görüp servetlerini fakir fukaraya şirketlerini işçilere devredip kasabalarına geri dönüyor. Ama bu filmlerin yapımcılarına baktığımızda, bırakın film şirketinin hisselerini sette çalışanlara dağıtmayı, senaristlere ve oyunculara bile neredeyse zırnık koklatmamaya çalışmışlar hep. Artık bu senaristlerin kerizliği midir yoksa bizim yapımcılar çektikleri filmleri hiç mi izlememiş o kadarını bilemiyorum. Ama filmlerde inceden bir "Hak alınmaz, günün birinde patronun canı sıkılınca o kendiliğinden verir," mesajı olduğundan da kıllanmıyor değilim.

Geçtiğimiz hafta yirmi beş yıldır yabancı dil sınavını geçemediği için yardımcı doçentlikten doçentliğe geçemeyen bir abimizin feryadını okudum. Abimizin tabii kendisi feryat, biz bunlara feryat diyoruz, muhtelif ön ekler alıyorlar. Hayır öğrenmek zorunda da değilsin, kimse kafana silah dayamıyor öğren diye. Kimse kimseye ehliyet almayı da şart koşmuyor, bunun bir sınavı var, giriyorsun; bazen ilk seferinde bazen de benim gibi beşinci seferde ehliyeti alıyorsun. "Sırf sağa dönmeyi ve geri vitese almayı bilmiyorum diye ehliyet vermiyorlar!" diyerek yakınan adamı da kimse ciddiye almıyor, "Ben hiç sağa dönmeyeceğim, geri geri de gitmeyeceğim, park ederken de valeye vereceğim," diyene "A iyi o zaman," diyerek ehliyet takdim etmiyor.

Sevgiliniz sizden "Valla eski sevgilim şöyle bir kötülük yapmıştı," ya da daha beteri "Bir arkadaşımın sevgilisi ona şöyle bir kötülük yapmış," diyerek ayrılsa ne düşünürsünüz? Ya da oturduğunuz apartmana girerken adamın biri size kafayı gömse ve "Bu apartmandan biri bizim bir arkadaşa kafa atmış," diye kendini savunsa ne hissedersiniz? Arada bunları düşünmekte fayda var.

Diğer bir alıştırma konusu da şu. Ailelerin arasında ayrım yaptığı kardeşlerden daha az ilgi gören, aileden daha çok dayak yiyen, kendisine bayramlık alınmayan, kardeşi kuaförlere götürülürken kafası zorla sıfıra vurulan, kardeşi lunaparka götürülürken eve kapatılan çocuk ailesine de ve hiçbir suçu olmasa da kardeşine de mesafeli davranmaya başlar. Ha üstüne üstlük kardeşi lunaparktan dondurmasını yalaya yalaya gelip diğer çocukcağız →

YERALTI ÖYKÜLERİ "tek!" ERSİN KARABULUT

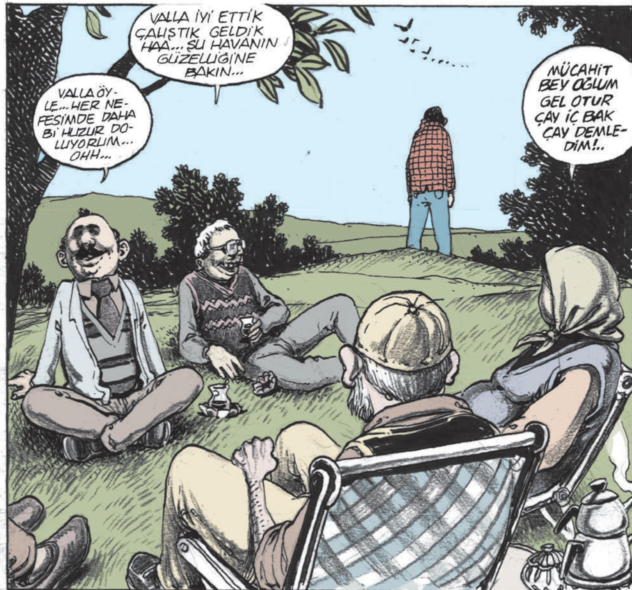

-OOLUM CİDDİ MİSİN, ORDA NASI CANIN SIKILIYO YAA, MİS GİBİ ORTAM... YOK MU ŞÖYLE GEYİK YAPÇAK KİMSE · HARBİDEN ?..
-YAA VAR DA... NE BİLİYİM ABİ BEN ANLAMIYORUM Bİ ACAİPLER... YAA ADAMLAR HAYAT BOYU UGRAŞIP BURAYA GELMİŞLER TAMAM MI... HALA YOK İYİLİK, YOK SAFLIK, GÜZELLİK DERDİNDELER... HAYIR YANİ NE GEREĞİ VAR, BURDAN DAHA NEREYE GİDİCEKSİN... ŞÖYLE İKİ GEYİK ÇEVİREMİYOSUN YAA...

rutin dayağını yerken kenardan gülerek seyrederse o iki çocuk arasında kardeşlik falan kalmaz gibi geliyor bana. Bunu da düşünmekte fayda var.

Hemen hiçbir soygun filminde seyirci olarak bankayı tutmuyoruz farkında mısınız? İnsanların kendilerini bankalardan ziyade banka soyguncularına daha yakın görmesinde, banka olmaktansa banka soyguncusu olmayı tercih etmesinde deşilesi bir hikmet var.

Kısa ömürlü yenilikler çağındayız. Bakın bundan on beş yıl önce öyle filmlerin kamera arkasıydı, yönetmenin yorumlarıyla izleme seçeneğiydi falan yoktu hayatımızda. Ama DVD'lerin piyasaya çıkmasıyla hepimiz bu "DVD ekstralarının" peşine düştük. DVD'sini aldığımız filmleri izledikten sonra bir de kamera arkalarını, filmi nasıl çektiklerini, film hakkında yönetmenin oyuncuların falan ne düşündüklerini merak eder olduk. Ama gel zaman git zaman bu medyum hayatımızdan çıktı, yani evet çıkmadı ama nasıl müzik CD'leri artık çok daha az satılıyorsa DVD'ler ve hatta onun yerini alan Bluray diskler de eskiye nazaran daha az satılıyor. Filmler artık dijital olarak satın alınıyor, stream ediliyor, netflix, amazon ya da basbayağı abone olduğumuz dijital televizyon platformlarından satın alınıyor. E hani DVD ekstraları? Çok da ihtiyacımız yokmuş demek ki.

Benzer bir eskiye dönen yenilik de Amazon. Amazon mağazadan alışveriş yapmayı ortadan kaldırmak iddiasıyla ortaya çıktı. Artık alışveriş için kıçımızı kaldırıp bir dükkâna gitmeye gerek yoktu, kitaptan deterjana, lahanadan televizyona her şeyi Amazon'dan alacaktık ve almaya da başladık. Bunun neticesinde bir sürü elektronik ürün satan mağaza ve bir sürü büyük kitapçı topu attı ve kepenkleri kapattı örneğin. Ha Amazon ne yaptı? Valla onca yılın ardından geçen aylarda kitapçı dükkânları açmaya başladı, yetmedi gitti Amerika'nın en büyük süpermarket zincirlerinden birini satın aldı, resmen bir anda 500'ün üzerinde dükkân açtı. E hani internetten alışveriş? E hani artık mağazaya gitmeyecektik? Ha değişen bir şey yok mu? Var elbette. Amazon'un kitapçılarında da, süper marketlerinde de normalden çok daha az insan çalışıyor, insanlar oradan da amazon hesaplarıyla alışveriş yaptıkları için kasiyere gerek kalmıyor. Sadece Amerika'da yaklaşık üç milyon kasiyerin işi tehlikede. Daha fazla insan işsiz kalacak, saha çok işsiz olduğu için daha düşük ücretlere çalışacağız vesaire; silsile yoluyla hepimize ayrı ayrı girecek. Tam da onlara ihtiyacımız varken ludistler nerede?

DEVAMI 11. SAYFADA

BeBek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Gece böyle güzel
Kara ve yalın
Uzat sokakları
Tek bir çiçek atılsın suya
Çünkü resmi yapılmaz yalnızlığın"
- Sennue Sezer, 'Çine Bir Şarkı' şiirinden

ELLİ YILIMIN ELLİ HAKİKATLI TÜRKÜSÜ

1. Cemilemin gezdiği dağlar meşeli... O tarihi soru: Nasıl, nasıl edelim de biz bu işe...
2. İzmir'in kavakları, dökülür yaprakları... O konakların yıkılışı gibi, manzara kapayan garabetlerin yıkılışını da bir gün coşkuyla kutlayacağız umarım...
3. Kiraz aldım dikmeden haydi de dallarını bükmeden, bir armağan ver bana Halimem ben bu elden gitmeden... İnsanda durduk yere Bolu'ya gitme isteği uyandırıyor...
4. Bülbül ne ötersin virandır bağım, dost senin elinden ben yana yana... 'Tükendi fitilim' kısmı ümit kırıcı...
5. Ah bir ataş ver cigaramı yakayım... Uzun oluyor gemilerin direği, güzel oluyor gemileri uzaktan seyretmesi...
6. Urfalı sevmiş... "Sır var sözümde, sözümün sırrı yarin isminde:" Çok yüz yıllık bir miras bu türkü...
7. Nemrudun kızı, yandırdı bizi... "Sil yazımızı" diyor, "Mevlam gör bizi." Yazıyı yazan siler de. Zira yazarlık için kalemden ziyade silgi lazımdır insana...
8. Kalenin dibinde taş ben olaydım... Gelene geçene yoldaş olmak için bu istekte bulunan topraklar, hakikaten aziz...
9. Tanrı'dan diledim bu kadar dilek... O kara kaşlar, kara gözler daha kim bilir neler neler yazdıracaklar aşıklara...
10. Yaz demedim kış demedim eğlendim... Her mevsim coşup taşıp, nihayetinde "Dünya pas!" demek...
11. Çarşamba'yı sel aldı... Gizli sevda eşittir ateşten gömlek. Ateşten gömleğin ütüsü nasıl yapılıyor?
12. Karadır kaşların ferman yazdırır... Tam sevda hali: Ormanın gümbürtüsü başa başa vururken, nazlı yarin 'hayal' dozunda belirmesi...
13. Su sızıyor sızıyor taşların arasından... Enişte'nin 'hişt' sesiyle lezzet kattığı şahane türkü...
14. Yüksek eyvanlarda bülbüller öter... Ölümden beter çekmek, bir hummalı yaşamak...
15. Yanıyorum... Bahçe duvarından da, sevgi duvarından da aşırtır insanı bu mucize türkü...
16. Yalan dünyada... Dünya yalansa rüya gerçek demektir...
17. Mihriban... Aşk kağıtlara yazılmıyor, işte böyle gönüllere yazılıyor... Daha ne olabilir, lambada titreyen alev üşüyor...
18. Hey onbeşli onbeşli, Tokat yolları taşlı... "Gidiyom elinizden, kurtulam dilinizden" kısmı iyice hazin...
19. Bilirsen mi senlen niye küsmüşem... Devamında açıklıyor sebebi: 'Bahmadın yüzüme size gelende..."
20. On dört bin yıl gezdim pervanelikte... Haydar'ın efsaneleştiği başyapıt...
21. Karahisar kalesi yıkılır gelir, kakülü boynuna dökülür gelir... Karlı dağları aşacağız, bayramlaşacağız...
22. Mevlam bir çok dert vermiş, beraber derman vermiş... Karşılıklı gollerle maç devam ediyor...
23. Değirmen üstü çiçek... Can Ilgaz'ı bebekken bu türküyle pek çok uyutmuştum...
24. Hele yar yar, zalim yar, hain yar... "Zalim yar" olmasa, edebiyat da olmazdı valla...
25. Altı hızma mülayim, seni haktan dileyim... "Sen terle, ben sileyim" hakiki aşk çağrısı...

"31 Ocak 2018 Çarşamba ve her çarşamba, akşam dokuz buçukta... Sefahathane, Beyoğlu Atlas Pasajı"

26. Kesik çayır biçilir mi... Ankara'nın her şeyi gibi, tren yolunun da gahi eğri gahi doğru olması...
27. Burçak yolması... Öncü kadın türküsü. "Sorun şu deyyusa" diyor, "kaç tarlası var?"
28. Bu gala daşlı gala... Ara ara bedenden oynamayan ruhu ne yapalım de mi biz?
29. Bir of çeksem karşıki dağlar yıkılır... "Ellerim mektubu gelmiş okunur, benim yüreğime hançer sokulur" pek acıklı...
30. Beyaz giyme toz olur, siyah giyme söz olur... En yakan tarafı "Zaten bende talih yok, seni benden alırlar" dediği yer...
31. Yazımı kışa çevirdin, bak gözümde yaşa Leylam... Hepimiz Mecnunuz, hepimiz gökte uçan kuş...
32. Yüce dağ başında yağan kar idim... Hikayede kırılma yaşanır ve şimdi uzaklardan bakan sen olursun...
33. Vardar Ovası... Ak topuklu beyaz kızlar, canımın içinde canlardır...
34. Bir evler yaptırdım mori Ramizem, sazdan samandan... Yapay Morilere karşı en organik mori...
35. Çayeli'nden öteye, gidelum yali yali... Çay toplayan eller sağ olsunlar, varolsunlar...
36. Haburadan o yani pazaradur pazara... 'Zalimin kızı' yetmez gibi, 'Hayırsızın gelini' bi de...
37. Evlerinde lambaları yanıyor... "Deli olmuş" diyenler hiç mi delirmezler?
38. Evlerine vara gele usandım, ayağıma diken battı gül sandım... Aradaki 'Oooooo' nidası aşırı derecede kayda değer...
39. Acem kızı... "Burnu fındık, ağzı kahve fincanı" bir hayli iştah uyandıran bir tarif yalnız...
40. Sobalarında kuru da meşe yanıyor efem... Mehmet Efe ve Bocuklu Gelin baş rollerde...
41. Caney caney caney işte meydaney... Dar günde toz olanları paspaslayan türkü...
42. Arda Boyları... 'O gıymatlı İsmayıl' bariz rol çalar...
43. Manda yuva yapmış söğüt dalına... Öküzleri koruyalım, öküzleri torbadan düşürmeyelim...
44. Bilmem şu feleğin bende nesi var... En aklımda kalan yeri "Sanki benim mor sümbüllü bağım var" mısraı...
45. Şekerli misin vay vay... İnsan merak ediyor, entarisi ala benzeyende...
46. Sendeki kaş göz bende de olaydı vay... "Edalı küçük hanımdan" ayrılmak hiç kolay olmoor...
47.Silifke'nin Yoğurdu... Bir ince 'damdan yuvarlanış' yaşanır...
48. Adanalı... "Evde duramıyom sana dadanalı" diyen var, daha ne diyebilir ki insan...
49. Aman Ormancı, canım Ormancı... Bay Mustafa'nın masum dama oynama arzusuyla başlayıp kara haberle nihayetlenen çalışma...
50. Iğdır'ın al alması... "Ne böyle sevda gördüm ne böyle ayrılıklar" diyen muhteşemlik...
("Gide gide bir söğüde dayandım","Şeker Oğlan","Zeytinyağlı yiyemem aman","Kekliğim kınalıdır" ve "Mezarımı derin kazın" yazmasam içime sinmeyecek güzellikteler. Sonuncusu, rahmetli Yaşar Kemal tarafından seslendirilmiş. Dinlemeyenlere illa ki tavsiye ederim.)

vedatozdemiro@gmail.com

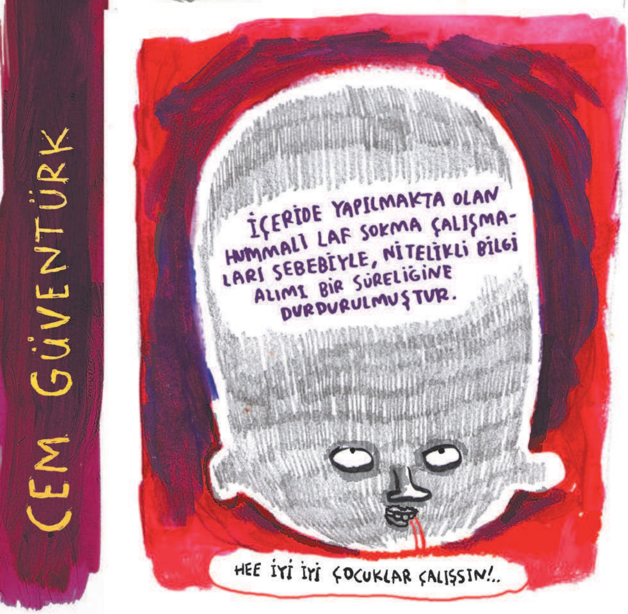
instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

mustafa satıcı

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AŞKIN GEOMETRİSİ

I. Sizi Kimse Ayıramaz

Özlemişim. Epeydir görmüyordum tek vücutları. Aşırı aşktan iyice içine kapanan bu çifti, yaklaşık üç metre ötelerindeki masamdan rahatlıkla izleyebiliyorum. Buraya birbirlerine yapışmış bir halde tek vücut olarak geldiler. Adam, omuza attığı koluyla kadının kafasını sıkıştırırken, kadın kollarıyla adamın belini sarmaya çalıştığından yürümekte bir hayli zorlanıyorlardı. Yeni aşk, bazı çiftleri yanlarından hafifçe eriterek birbirine kaynaştırır. Yol boyunca sık sık yaşanan öpüşmelerin verdiği ıslaklık yapışma gücünü artırır. Ortaya iki kafalı, dört bacaklı, eni boyuna yakın, ama erkeğin daha uzun boyu yüzünden yamuğa benzer bir organizma çıkar. Aşk bir çeşit patoloji olduğundan ayaklardan ikisinin 36, diğer ikisinin 43 numara olması şaşırtıcı değildir. Bu tür organizmalar hem hantal bir yapıya sahip olduklarından, hem de öpüşmek için sık sık durduklarından hareket kabiliyetleri oldukça düşüktür. Metro turnikesi, AVM kapısı gibi yerler dışında kimse ayıramaz onları. Lise yıllarımda ben de böyle bir kaynaşma yaşamış, ilişkinin ilk aylarında sevgilime yapışmıştım. Yürümek çok zordu. Mesafeleri iki katı sürede alabiliyorduk. Boy farkı gözetmeksizin sürekli sevgilimin üzerine kapandığımdan sırt ağrıları çekiyordum. Özellikle kış aylarında, giydiklerimiz yüzünden birbirine sarılan bir çiftten çok, içinde insan olduğu şüpheli garip bir tekstil yığınına benziyorduk. Tahminim bizi görenler sarılarak yürüyen bir çift değil, kendi kendine hareket eden gocuklar görüyordu.

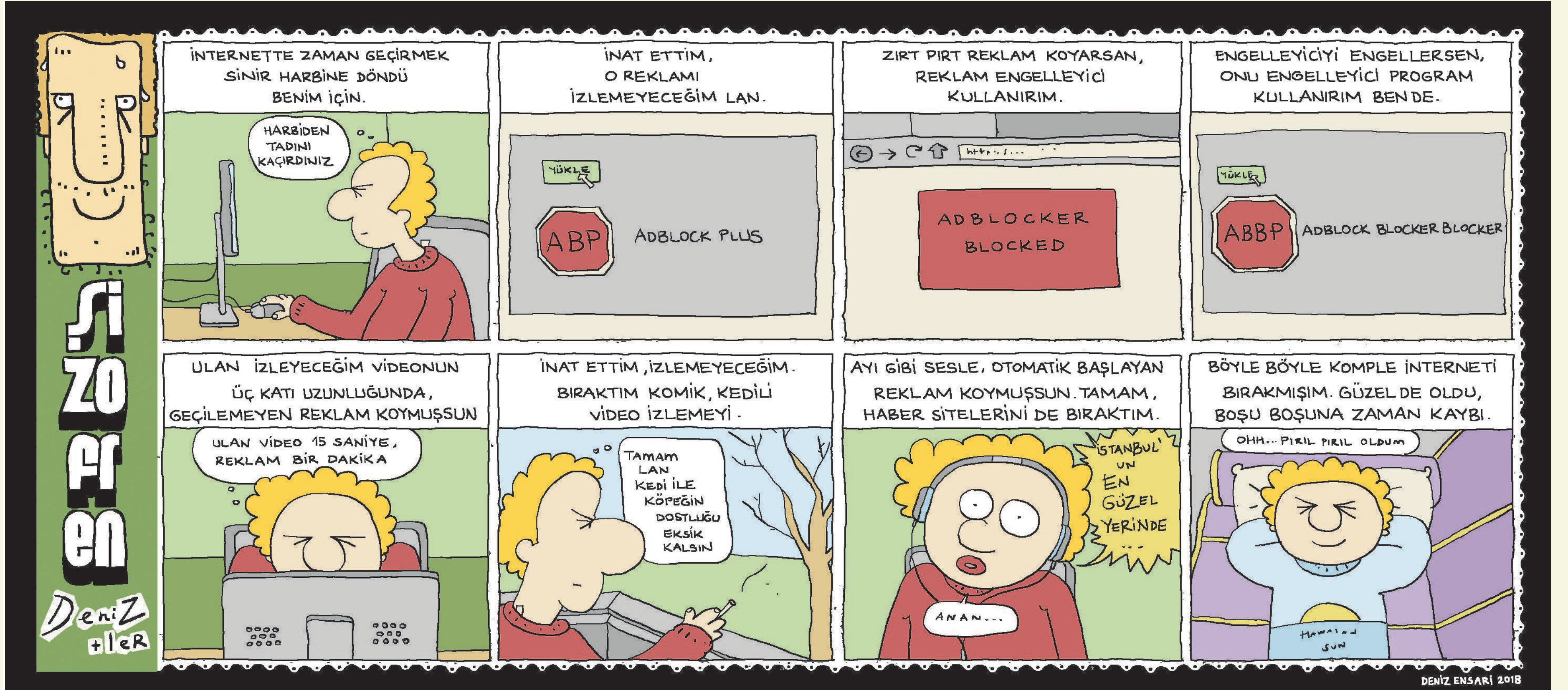
Yan yana oturup bütün varlıklarıyla birbirlerine sarılınca yamuktan çembere dönüşüyorlar. Adam, kızın saçlarını parmağıyla kulağın arkasına alıyor. Aslında istese bu güzel saçları kendi kulağının arkasına da alabilir. Çünkü kendi yüzüyle kızınki arasında yaklaşık üç santimlik bir mesafe var. Modern hayata uyum sağlayamayan ilkel benliğimiz, bütün aşkları üremeyle sonuçlanacak sandığından yakın temas konusunda ısrar ediyor. Üremeye programlı beynin ürünü olan aşk, zaman ve mekan gözetmeksizin "uzaktan ürenmez, üreyecekseniz yakın durun" mesajı verdiğinden sürekli bir temas yaşanıyor. Öpüşme sıklıkları suni solunum ritmine yakın. Dudakları uyuşmuş olmalı. Aslında tek bir organizmadan bahsettiğimize göre, iki kişinin öpüşmesinden çok, bu canlının kendi kendini öptüğü sonucuna varabiliriz. Dünyayla hiçbir ilgileri yok. Bağlantıyı kesmişler. Mekândaki diğer müşteriler, ben ve garsonlar bu sahneyi gerçekçi kılmak için yerleştirilmiş birer figüran gibiyiz. Garson bu hermafrodit yapıya nüfuz etmekte zorlanıyor. Sipariş almak isteyen garsonun ısrarlı bekleyişi uzayınca, nihayet erkeğin kafası kütlenin içinden ayrılarak iki bira söylüyor. Garson daha ayrılmadan adamın kafası kütlenin içine geri dönüyor.

Aşk canlısının yarısı (eril kısmı) aniden ayağa kalkıyor ve oturmaya devam eden diğer yarıyı (dişil kısmı) dudaklarından öpüyor. Bir veda öpücüğü bu. Erkeğin öpmek için eğilirken oluşturduğu doksan derece düşünülürse tam bir dik üçgen. Ayrılırken elleri en son parmak uçlarına ulaşıncaya kadar birbirine temas ediyor (onsuz gidilecek mesafeyi bir kol boyu kısaltmak). Bu ayrılığı anlamak çok zor, normalde vücut bütünlüğünü bozmadan beraber kalkmaları gerekiyordu. Artan merakıma rağmen, o tarafa direkt bakmayı keserek yan bakışlarla idare etmeye başlıyorum. Çünkü bir aşk canlısı ikiye bölünmüşse, kalan kısım normal insana dönüştüğünden dış dünyadan gelen bakışları yakalayabilir. Bu ani bölünme konusunda mantıklı bir açıklama bulamıyorum, çünkü bildiğim kadarıyla yapışık çiftler, işleri ne olursa olsun birlikte halledebilirler (amfiye sevgilisini sokup boşta kalan eliyle not tutmak, sol eliyle sevgilisini boynundan sarmalayıp sağ eliyle para uzatmak vb.). Kısa bir süre sonra durumu açıklamak için boşuna çabaladığımı anlıyorum. Açıklama, su vurulmuş saçlarıyla geri geliyor. Tuvalete gitmiş. Organizmanın yarısı ihtiyaç gidermiş. Demek ki adam biraz önce sevgilisine 3 santim mesafeden, "Ben bi tuvalete gideyim," demiş ve karşılığında öpücük almış. Masaya oturur oturmaz tek vücut pozisyonuna geri dönüp öpüşmeye başlıyorlar. Ayrıyken kaybettikleri öpücükleri karşılayabilecek uzunlukta bir öpüşme yaşanıyor. Biralarına neredeyse hiç dokunmuyorlar. Aslında tek bira, iki bardak alsalar hem daha ekonomik hem de ilişkileri için daha uyumlu bir karar vermiş olurlardı. Çeşitli şekillerde yaklaşık bir saat oturduktan sonra kalkıyorlar. Uzaklaşırlarken onları seyretmeye devam ediyorum. Zaten sarılarak yürürlerken sokağın ortasında durup daha çok sarılıyorlar. Tam bir ikizkenar üçgen.

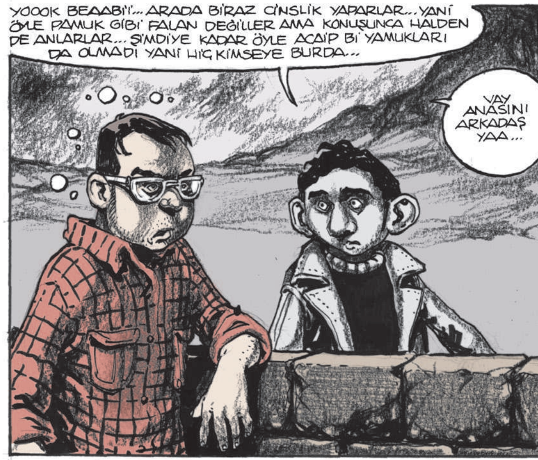
II. Noldu şimdi?

"Ya niye yüzüme kapatıyosun?" diye bağıran çatlak bir erkek sesini kim duysa dönüp bakar. Dönüp bakıyorum. Arkası bana dönük bir adam telefonla konuşuyor. Çok uzaklaşmadan dar bir alanda hareket ettiğine göre, elinde çalan telefonla buralardaki bir mekândan çıkmış olmalı. "Hayır, niye kapatıyorsun sen onu söyle?" diye bağırırken yüzünü bana dönüyor. Gözlerime inanamıyorum, bizim tek vücudun eril yarısı bu! Derhal karşı kaldırımdaki alçak tabureli biracıya oturuyorum. Görüş alanım çok iyi, mesafe yaklaşık üç metre. Soruyu tekrar soruyor. Karşıdan gelen cevabı aklı almadığı için olacak, "Alla Allaa! Kızım manyak mısın sen, ne alakası var?" diyor. Daha iki hafta önce öpmelere doyamadığı birine "manyak" demesi hiç hoş değil. İçimden, "Olmadı aslanım," deyip garsona bir bira sipariş ediyorum. Eril, "Ya kızım, hasta mısın sen, duymadım diyorum sana!" diye bağırınca problemin ne olduğunu anlıyorum: *"Tek vücut yaşayan çiftlerin kız tarafı memlekete gidince erkek tarafın arkadaşlarıyla dışarı çıkması ve gürültülü mekânda telefonu duymayarak iletişimi aksatması üzerine kız tarafın memlekette coşması"* isimli sorunla karşı karşıyayız. Telefonun tekrar yüzüne kapanmasıyla Eril'in öfkesi kontrolden çıkıyor. Bu kadar basit bir sorunun nasıl bu hale geldiğine inanamıyor. Zor zapt ettiği çatlak sesi kızın memleketinde yankılansın diye öfkeyle basıyor telefonun ekranına. Öfkesini ağzında bekleten insanlar gibi gözlerini hızla kırpıştırıp alt çene kaslarını sıkıyor. Telefonun her çalışında alt çenesi biraz daha öne gelerek Fatih Terim kalitesine ulaşıyor. İki hafta içinde aşk dolu gözlerden, Fatih Terim'in basın toplantısı öncesi tüm ülkeye ders vermeye hazırlanan öfkeli çenesine nasıl geldik? Telefon bir türlü açılmıyor. İlişkiye servis sağlayan operatör çalma sayısını yeterli bulunca adam kısa bir an ekrana bakıp tekrar arıyor sevgilisini. Oturduğum yerden "aç artık kızım!" temennisinde bulunuyorum. Çalma sayısı en fazla üçe ulaşmışken adam yeniden ekrana bakıyor. Karşı taraf, ekranda no'yu tercih eden başparmağıyla Eril'i ezmiş olmalı. Oturduğum yerden "arama artık" temennisinde bulunuyorum. Ama Eril duracak gibi değil. Yüzüne telefon kapatılan erkeğin öfkesi, alışveriş merkezinde istediği alınmayan bir 4 yaşın kendini yere atan öfkesine ya da arkadaşlarıyla tatile gideceğini söyleyince ailesi tarafından reddedilen bir 16 yaşın kapı çarpan öfkesine denktir. Bu üçünü bir araya getirseniz rahatlıkla bir savaş kazanabilirsiniz. Eril yine basıyor tuşlara. Fakat bu sefer telefonun kulakta bekleyişi daha da kısa sürüyor. Aradığı kişiyle ilgili bilgi veren başka bir kadının sesini duymuş olmalı. Artık sinematografik bir görkem isteniyorsa tek bir hareket kaldı; telefonu yere çarpmak ve ihtişamlı bir finalle aşkın geometrisini parçalamak. Yemiyor. Arkasındaki duvara avuç içiyle tokat atmayı tercih ediyor. Elini duvardan çekmeden bir süre hareketsiz kalıyor. Şu haliyle adam tam bir sinir küpüne benziyor.

BEN

ALPAY ERDEM

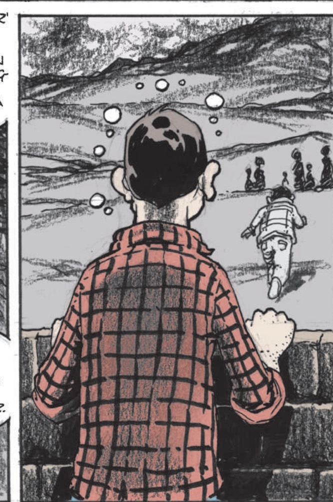

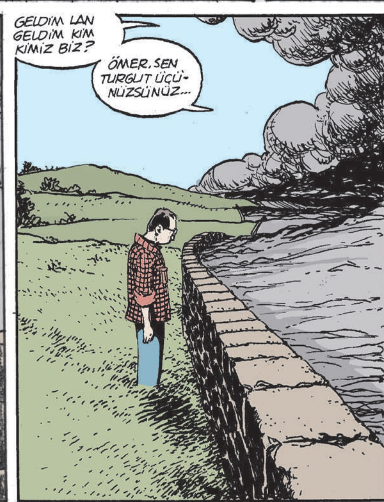

-SON-

æ Merhaba.

æ Baba olunca ben şunu anladım. "Çocuk" demek "çeyrek altın" demekmiş, ben bunu anladım. Çocuk, çeyrek altın'la çok özdeşleşmiş bir şey. Her gelen çeyrek altın takıyor. Bu konuyla ilgili çok ruh hastası bir olay yaşadım ben. Çocuk henüz iki aylıktı, Bodrum'dan bir arkadaşım aradı beni. "Alpaycım" dedi, "hayırlı uğurlu olsun, Allah analı babalı büyütsün, Hazar'ın çeyrek altınını aldım, en yakın zamanda geliyorum İstanbul'a, çocuğun çeyrek altınını takacağım, görüşürüz" dedi. Birkaç ay sonra da geldi gerçekten İstanbul'a. Bize geldi ziyarete. Çeyrek altın takacak ya, her zamanki misafir ağırlamanın bir üst seviyesinde bir hizmet söz konusu kendisine. Çar var, kurabiye var, normal düz misafir menüsü bu, buna ilaveten bir de meyve de var. Meyve de var çünkü çeyrek altın takacak. Bu böyle yiyor, içiyor, sohbet muhabbet, gözüm sürekli elinde bunun, "ne zaman takacak acaba bu çeyrek altını, acaba hangi cebinde şu anda çeyrek altın, hangi eliyle takacak?" Yedi içti, "hadi Allah analı babalı büyütsün" dedi, çekti gitti. Çeyrek altın falan da takmadı. Biz Özlem'le kalakaldık. "Çeyrek altın takmayacak mıydı bu şimdi" dedim. "Valla takacaktı ama, öyle söylememiş miydi sana, meyve de yedi çünkü" dedi Özlem'im. "Öyle demişti ama, ne bileyim, neyse artık" dedim. "Neyse artık" dedim ama o gece gözüme uyku girmedi. Bütün gece ÇEYREK ALTIN'la boğuştum rüyamda. Sonraki birkaç gece de her gece rüyalarımda çeyrek altın gördüm. En sonunda dayanamadım, aradım kendisini. "Tacettin" dedim, "sen bizim çocuğa çeyrek altın takmayacak mıydın, öyle söylemiştin ama, unuttun mu ki acaba" dedim. "Alpaycım yemin ediyorum unutmuşum o gün" dedi. "Cebimdeydi biliyor musun" dedi. "Hangi cebindeydi" dedim. Bu bir afalladı. "Ceketimin cebindeydi işte" dedi. "Ben şu anda neredeyim biliyor musun" dedi. "Gemlik'teyim, sana" dedi "buradan bir zeytin almışım, aklın çıkar, parmaklarını yiyeceksin yemin ediyorum" dedi. "En yakın zamanda geliyorum, çocuğun altınını takıyorum, sana zeytinini takdim ediyorum" dedi bir de üstüne. Üç gün sonra Kadıköy'de bir kahvecide buluştuk. Bu eli boş geldi. Gözüm en azından bir elinde bir küçük kavanoz da olsa bir zeytin aradı çünkü. Yenildi, içildi, "hadi eyvallah" dedi, çekti gitti yine. Ne bir çeyrek altın var, ne bir zeytin. Hesabı da bana taktı. Dedim "demek ki Tacettin ağır ruh hastası, demek ki bu çocuk böyle, benimle oyun oynuyor, takmayayım madem kafaya" dedim. "Takmayayım kafaya" dedim ama berecemedim. Üç gün sonra aradım kendisini. "Yahu" dedim "Tacettin, sen nasıl bir insansın, çocuğa çeyrek altın takacağım diyorsun, çeyrek altın yok, sana Gemlik Zeytini vereceğim diyorsun, Gemlik Zeytini yok, insanı heveslendirip heveslendirip hevesini kursağında bırakıyorsun, sen nasıl bir insansın acaba" dedim. "Alpaycım" dedi, "inanmazsın",.. dedim "inanmam",.. "o gün arabada unutmuşum altınla zeytini, ama şu anda neredeyim tahmin et" dedi. "Neredesin" dedim "Allah'ın cezası". "Afyon'dayım" dedi. "Sana buradan bir kaymak almışım, delirirsin" dedi. Dedim "ya kapat, ruh hastası". Bir de böyle insanla kaymaklı kaymaklı konuşuyor. "Arama lan bir daha beni" dedim. "Ben seni aramıyorum ki zaten, sen beni arıyorsun hep" dedi. Bir de böyle laf soktu. O günden beri aramıyorum ama aslında aramamak için de zor tutuyorum kendimi. Çünkü minicik küçücük bir ihtimal de olsa, doğruyu da söylüyor olabilir. Belki de şu anda Tacettin'in elinde, bana verilmek üzere, bir çeyrek altın, bir Gemlik Zeytini, bir Afyon Kaymağı olabilir. Gerçekten çok üzülüyorum.

æ Bugün de çok acayip bir şey oldu. Dergiye gideceğim diye evden erkenden çıktım. Karaköy'de bir börekçiden bir poğaça alayım dedim. Bir şey yemeden çıkmıştım çünkü evden. Girdim poğaçacıya, normal poğaça var, bir de böyle yuvarlak börek gibi bir şey var. Poğaça boyutunda ama. Onu alayım istedim. Gösterdim, "şunu alayım" dedim. "Kaç lira" dedim. "Sekiz lira" dedi börekçi. Ben onu "sekiz lira" olarak duydum ama beynim kabul etmedi. "İki lira" olarak kabul etti beynim onu. Beyin bu çünkü, bunun önüne geçemezsin. Yuvarlak börek gibi şeyi alırken iki lira'yı koydum tezgaha. "Sekiz lira" dedi adam yine. Dedim, "sekiz mi, bunu almayayım o zaman, normal düz poğaça alayım" dedim. Normal düz poğaçaya doğru davranırken adam, "neden pahalı ki acaba bu bu kadar" dedim. Cevaba bakınız, "taze çünkü bu, ona göre fiyatlandırıyorum" dedi. "Ha iyi, öyleyse öyledir o zaman" dedim, aldım düz poğaçayı, çıktım dükkandan. Ömrümde de ilk kez böyle bir şey duyuyorum ha. Düz poğaçaya da bir buçuk lira verdim. Off yaa. Gerçekten esnaf olmak ehliyete tabi olmalı. Yoksa bu böyle olacak iş değil, ben size söyleyeyim. Sekiz lira ne lan ne idüğü belirsiz bir şeye.

æ Geçende de bir kasiyere çok pis rezil oldum, o oldu. Market'te kasanın önüne geldik öyle Özlem'imle birlikte. Kasadaki adamın adı "Onursal". Derken bir şey oldu, bir muhabbet oldu, Özlem'im, "adınız gerçekten Onursal mı" diye sordu adama. Niye soruyorsa. Onursal işte. Ben de gerizekalı gibi "Onursal başkan" dedim. "Onursal başkan" dedim ya, ben ne yaptım diyerek alnıma vurdum. Avcumun içiyle, ama bunu kimse görmedi. Umarım duymamıştır dedim içimden. Duymuş. "Herkes de aynı şakayı yapıyor, daha yaratıcı şakalar bekliyorum artık insanlardan" diyerek **iyice**. Yirmi yıllık profesyonel mizahçıyım, yaptığım şakaya bak. O gün çok ağladım.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
28 Ocak Pazar/ **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 19.00 / bilgi: 0216 345 54 49
2 Şubat Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
7 Şubat Çarşamba / **İzmir Alsancak Bios** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 575 23 96
8 Şubat Perşembe / **Aydın Gramofon** / Saat: 17.00 / bilgi: 0256 214 53 40

ÖMER GÖKSEL

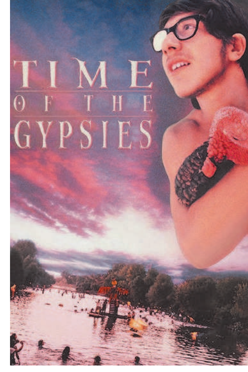

ENGİN ERGONÜLTAŞ

Geceyarısı ayazında
Korkuluğun gömleğini giyip
Uyuyacağım.
Matsuo Basho/ Japon haiku ustası(1644/1694)

Hafif çiseliyor. Sallanan çıplak dallar. Bir şeyler mi yakmışlar bir duman dağılıyor. Uzaklardan akşam ezanı.
Arka taraftaki yokuşta o kapüşonlu adam ve gezdirmeye çıkarttığı (beyaz)köpeği. Zavallı köpek. Niye bizi bu kadar seviyor bu zavallılar. Yazık. Boyu da yetişmiyor; adamın yüzünü (nispeten biraz daha cepheden)görebilmek, bir saniye olsun onunla yüzyüze gelebilmek için sürekli zıplıyor. Yüzüne doğru. Bir daha zıplıyor. Zıplıyor. Bir daha. Bir daha… Bir saniye bakıp düşüyor. Adamın yüzüne. Aşırı sevinçli. Kuyruk tıkır tıkır. Ne kadar eşitsiz, meşakkatli (biraz da iç paralayıcı) bir ilişki.(aşk) Hâlâ sıçrıyor. Eğil bari. Çömel be adam. Bi sarılsın boynuna.

Ben? Ben aynı. Aynı şeyler. Hint dönemi bitmedi. Hâlâ dinliyorum. Biraz ürkütücü. Fazla sürdü. Seyrediyorum. Biter. Bekliyorum.
Ne zaman neye göre değişir bilmiyorum ama. Bir gün bir uyanırım ki. Japon ya da Mısır filmlerine geçmişim.
Eski mahallelerde oynanan oyunlar, (çocuk oyunları)böyle; aynı bu şekil; hiç bilmediğimiz muammalı, esrarengiz bir yolla değişirdi. Nasıl olur, kim, kimler karar verir?(Karar verilir mi?)
Bütün mahalle diyelim misket oynarken, bir kalkardınız; hayda, noolmuşsa olmuş, bişey olmuş; sokaktaki herkes, hepbirden topaç çeviriyor! Ya da mozaik parçalarıyla, cikletlerden çıkan o futbolcu, Türk büyükleri resimleriyle falan oynuyorlar. Herkes ama. Misket bitmiş. Ne oldu, nasıl oldu? (bir tahtalar edinilmiş, tak tak çiviler çakılıyor ya da--metal paralarla oynanan o maç--) Elinizdeki torbadaki misketler tedavülden kalkmış paralar gibi ansızın bütün değerlerini, manalarını kaybetmişler. Alt, üst mahalleler bile aynı; onlarda da değişmiş. Töbe töbe! Nasıl bi iş bu. O torba dolusu misketi atmaz, saklardınız tabii. Bir divan altına falan. *(misketlerin torba içinde birbirine çarpmasından çıkan o hoş, unutulmaz çıngırtı–yazmıştım–)* Ama, bilirdiniz ki devran dönecek, tekrar zamanı gelecek. Misketin. Beklerdiniz.(sabırlı bir yatırımcı) İşte o oyunların gizemli, ani, nedensiz değişimini hatırlatır bir biçimde, (mekanizmalarından tamamen bi haber olduğum bir yolla) değişiyor benim bu çeşit çeşit ülkelerin kültürlerine, filmlerine, müziklerine olan aşırı, saplantılı ilgim.
Bu sefer çok uzadı. Bir şey, bir şeyler olacağı belliydi. Hissediyordum. Oldu da; Hintliler için hazırlanmış, Hintçe reklamlar çıkmaya başladı. Birden. Videoların başında. Youtube beni artık Bir Hintli olarak kabul ediyor.(İlk tescil--hadi hayırlısı--)Öyle zannediyor. (Türkiye'de yaşayan bir Hintli mi ya da?—ülkelere göre olmuyor mu bu reklamlar--) Öylece kaldım. (Dört saniye sonra reklamı geçebilme hakkımı dahi)
Eh bu da oldu işte. Başlangıçta öyle değildi tabii "Türk ama bu, Hint filmlerine dadanmış " muamelesi yapıyor, bildiğimiz Türkçe reklamlar çıkıyordu. Ama işte bir sınır, dur durak, mesafe, ölçü, nizam bilmezsen. Bu derece aralıksız, sadece, (arada başka hiçbir dilden video falan izlemeden) Hint filmi/şarkısı dinleyen/seyreden biri olsa olsa bir Hintlidir önermesi. *(deli de olabilir ama o çok küçük bir ihtimal olduğu için kaale alınmıyor herhalde)* Demek o çeşit bir algoritması var. Var mı? Bilemiyorum. Geçmiş hayatlarında Hintli, Mısırlı ya da İskoç, eski Romalı olanları falan duymuştum da. Böyle bu çeşit cari hayatı içinde yavaş yavaş bir Hintli'ye dönüşen? Var mıdır?

(Yazı biterken çalan şarkı: "Toote Hue Khwabon" 1958 yapımı "Madhumati" filminden. Mohammed Rafi söylüyor)

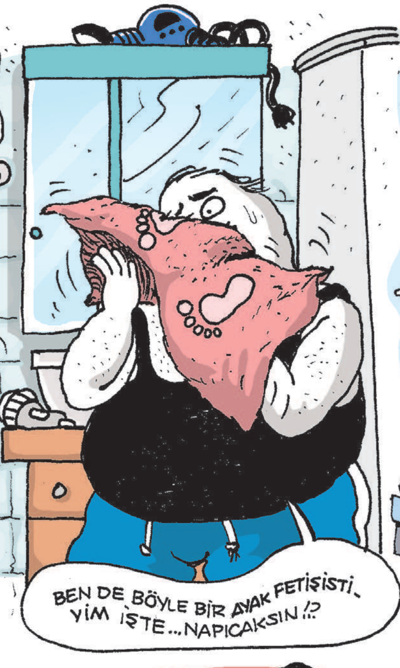
Çok, pek çok sevdiğim "Çingeneler Zamanı"(ki onu da elli kere falan seyretmişimdir) filminin ünlü meyhane sahnesi. Perran İtalya'dan dönmüş, eşini bir başkasından hamile kalmış zannetmekte. Çılgın gibi içer. İnsanın içini parçalayan o olağanüstü müzikle dağıttıkça dağıtır. Komşu (Zabit) Perran'ın peşi sıra çala çala dolaşan çalgıcıları iter "Kesin şu müziği be!" diye bağırır Zabit, "…çocuğu delirteceksiniz!".
Bilemiyorum.
Belki birinin aynı şekilde…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

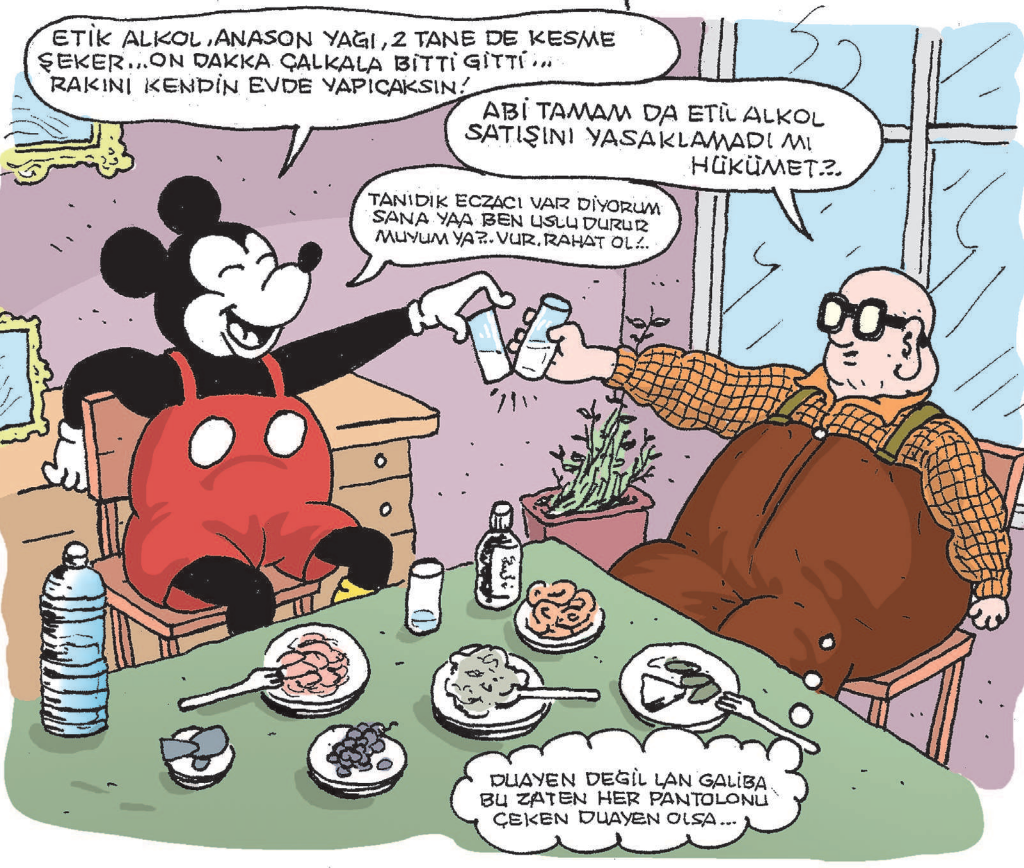
Kara mizah Köşesi

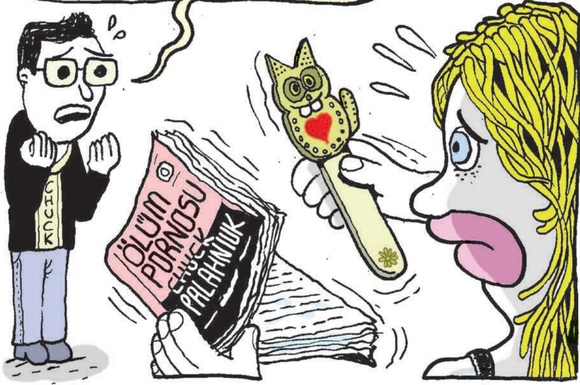

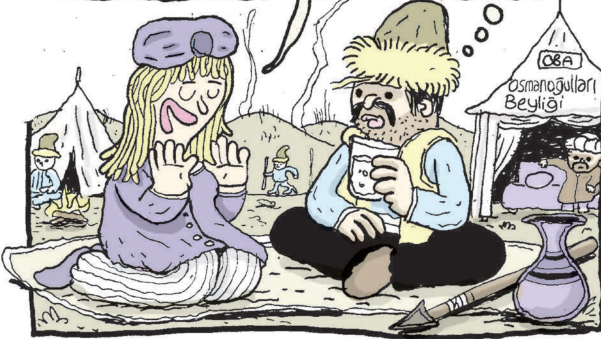

Furkanözçoban

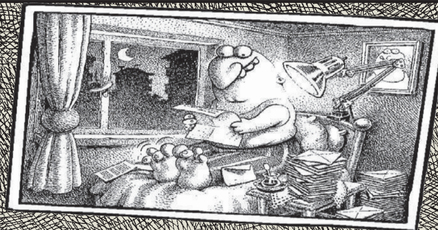

gelen kutusu

Caner DAĞLI

BABA YAPAMAZSIN! SEN YILLARCA SİNEMA VE TELEVİZYONU REDDEDİP SADECE SESLENDİRME YAPMIŞ BİR TİYATRO DUAYENSİN! FOX'DAKİ YILAN KONAĞI DİZİSİNDE OYNAYAMAZSIN! VAZGEÇ DÖN!

BİRŞAN AĞA ROLÜNÜ OYNAMAZSAM BİRŞEYLER EKSİK KALICAK SANKİ EVLAT!.. HER DUAYEN GİBİ HAYATIMIN ŞU SON GÜNLERİN SK GİBİ BİR ROLDE OYNAMA HİSSİ BÜYÜYOR İÇİMDE!.. GELME PEŞİMDEN...

Facebook

Hesabı dondurmak istediğine emin misin?

Meral seni özleyecek

Buse seni özleyecek

Eda seni özleyecek

Hesabını kapat Onayla İptal

Ulan Zuckerberg! Bir erkeği nasıl kandıracağını çok iyi biliyosun!.. Yine sen kazandın kapatmıyorum!.

Erhan GÜNEŞ

ŞUNU BİRAZ DA SEN TAŞISANA!..

?

AT İÇİNE!

Robotlar insanların işini elinden alır.

Şimdi onlar düşünsün...

AL BİRADER ESRAR VE HAPLARIN... ÇOK GÜZEL GOKAYİNİM DE GELDİ AKLINDA OLSUN...

ÖYLE Bİ HAYDARİYLE ACILI EZME ÇEKTİ Kİ CANIM! YANINDA DA KAVUN PEYNİR.

HEP MEZE AŞERİYOSUN HÂLÂ İÇİYO MUSUN YOKSA GİZLİCE?!

Hasktr!.. Çok açık ettim lan kendimi!

NİYE ANLAMIYOSUN? BÖYLE Bİ DÜNYAYA ÇOCUK GETİRMEK İS-TE-Mİ-YORUM!..

SİZİ BİZİM ORAYA ALALIM O ZAMAN. BUYRUN!

HAY YAŞA BE!

ÇOCUK KİTABI

BARBAROS ALTUĞ

Okulun ilk gününde öğretmeni küçük Ali'yi minik bir sınava sokar...

BESİN PİRAMİDİNDE DOMATESLERİ EN ALTA MI KOYUYOSUN YANİ BUNU YOLDAN GEÇEN BİRİNE SORSAM BİLİR...

YAVRUM DOMATESLERİ EN ALTA KOYMA EZİLİR.

İNTİHAR ÇÖZÜM DEĞİL AMA GİDİŞ YOLUN DOĞRU...

Hayatın zorluklarıyla başedemeyeceğini anlayan küçük Ali, işin kolayına kaçar ve herkesi bir telaşa düşürür...

Ve küçük Ali öğretmenin söylediklerini dikkatle dinledikten sonra kendi iyiliği için bir karar verir...

YAVRUM BURDAN ATLANIR MI? BURDAN DÜŞÜNCE NOLUCANI YOLDAN GEÇEN BİRİNE SORSAM SÖYLER.

EZİLİR ÖLÜR...

KİME SÖYLESEM ŞU RUHUNA FATİHA'YI OKUR.

Başına gelenlerden dersler çıkaran küçük Ali öğrenimin yaşam boyu bitmeyeceğini anlar ve huzur içinde uyuuur...

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 25 OCAK 2018 | Sayı: 543

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

ORTAM

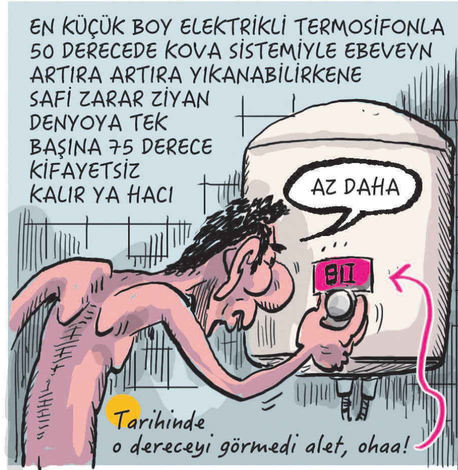
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

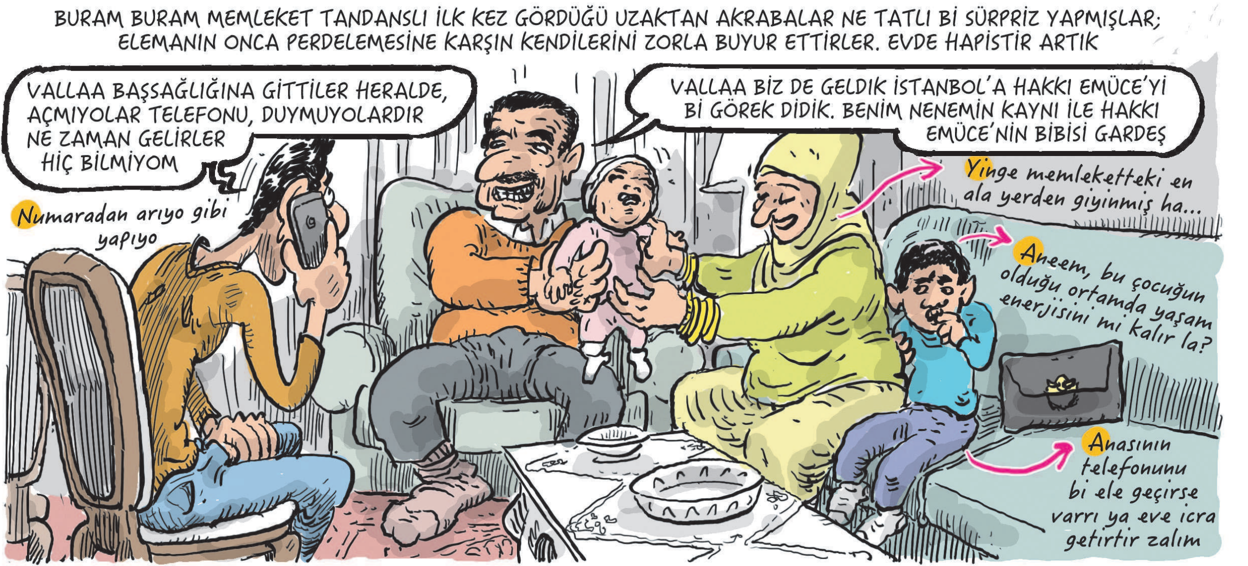
özet:
EBEVEYN EVİNDEYİZ. EVDE KİMSE YOKTUR VE ELEMAN KABUSLAR İÇERSİNDE ESKİ TAKINTISI GEYSU'NUN BAŞ DÜŞMANI ALİ OSMAN'LA MANİTA OLDUĞU GERÇEĞİYLE YÜZLEŞMEKTEDİR. KAFAYI YİYECEK GİBİ OLUR, EVİN DUVARLARI DARALIR, BİR AN ÖNCE EVDEN ÇIKMAK, KENDİNİ DIŞARLARA ATMAK İSTER...

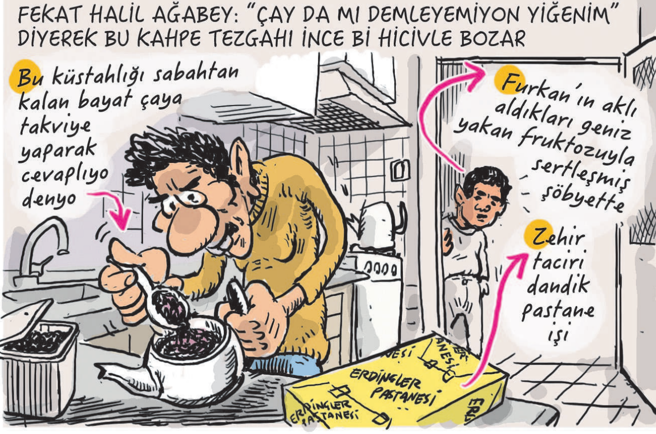

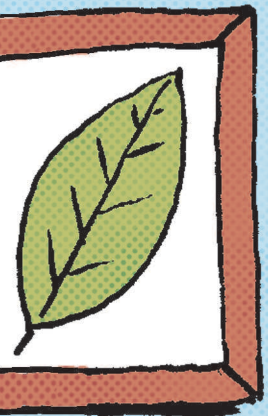
NİREDEN BİLEBİLİRDİ İLYAS AĞABEY'İN DERMAN OLABİLECEĞİNİ, NEREDEN BİLEBİLİRDİ O YİĞENİN SİMAY AFATI OLABİLECEĞİNİ? GETTİİİİİ!

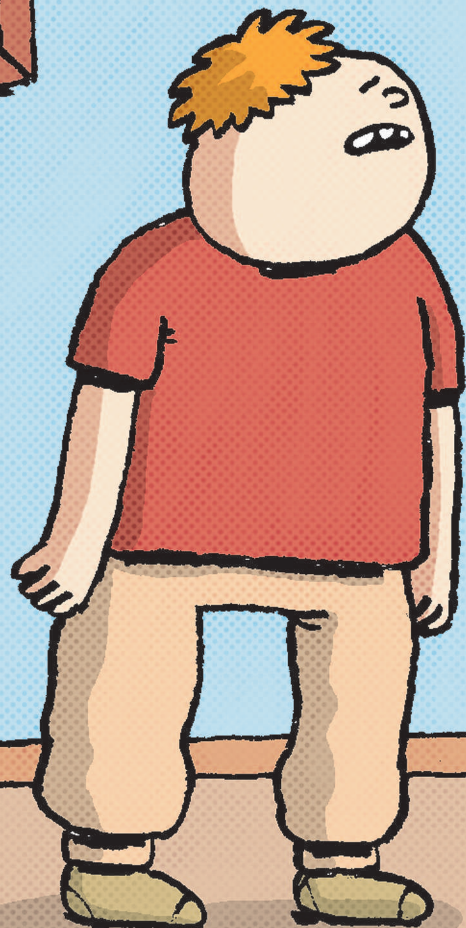
UYKUSUZ

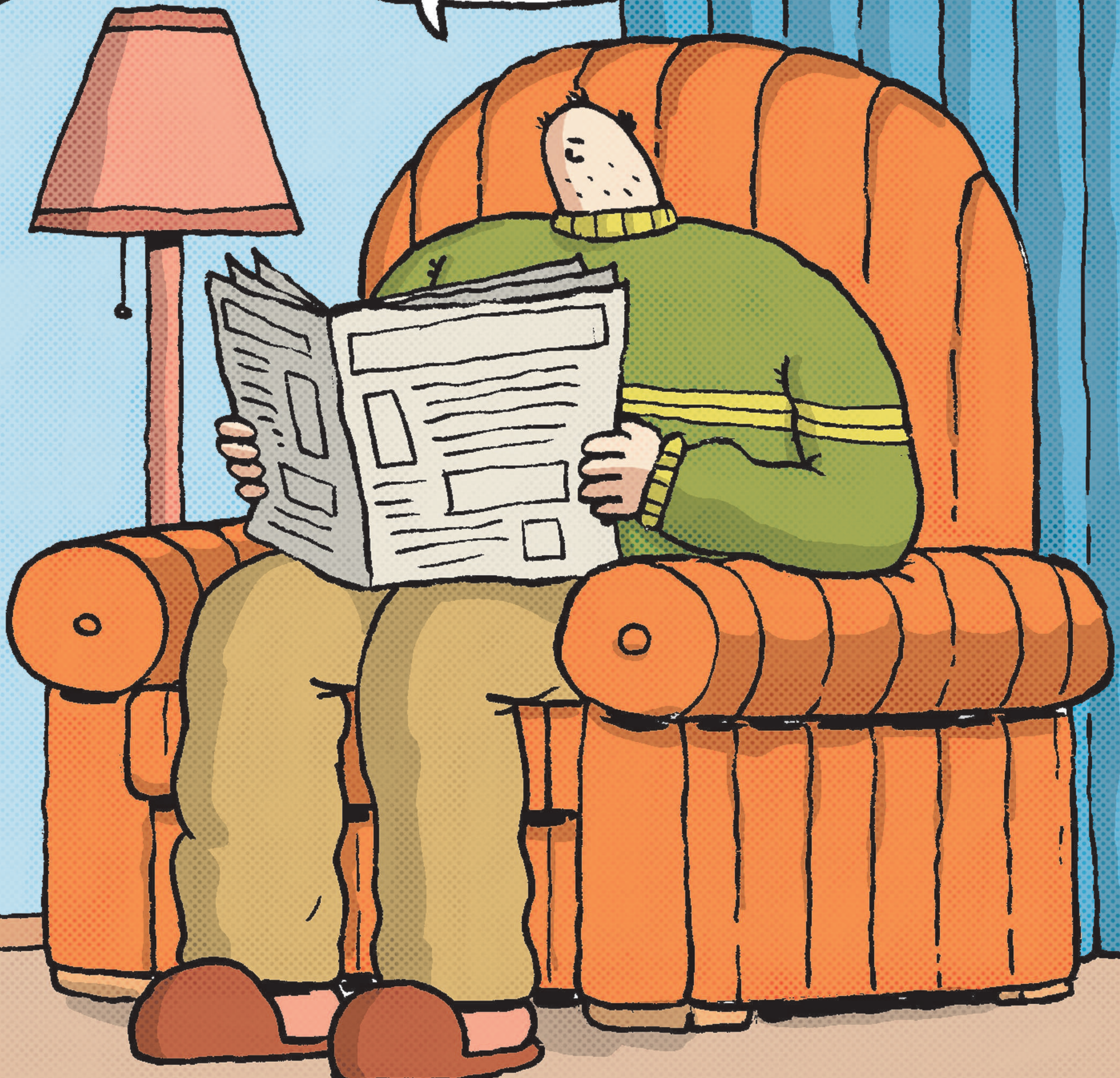
1 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2018/05 No: 544
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

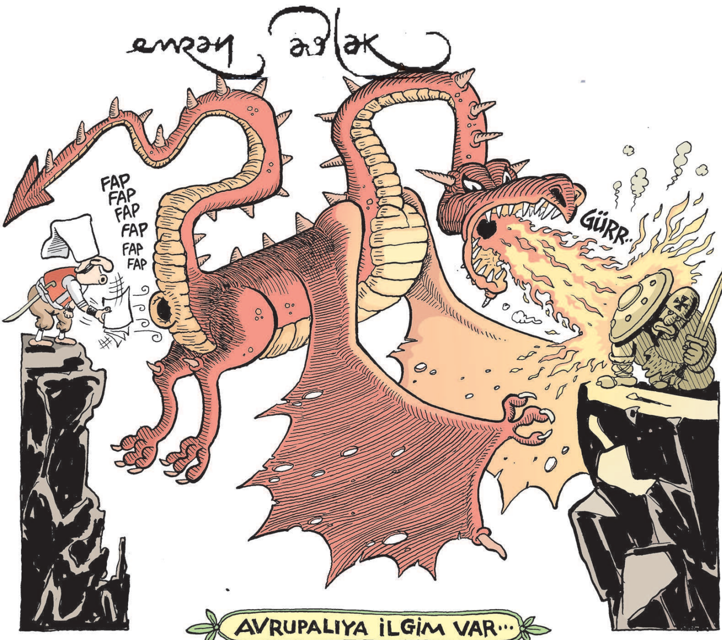

Yıllık 25,6 milyon araç geçişi garantisi verilen Avrasya Tüneli'nden, 2017'de yaklaşık 15 milyon araç geçti. Aradaki 10 milyon araç farkı halkın vergileriyle şirkete ödenecek.

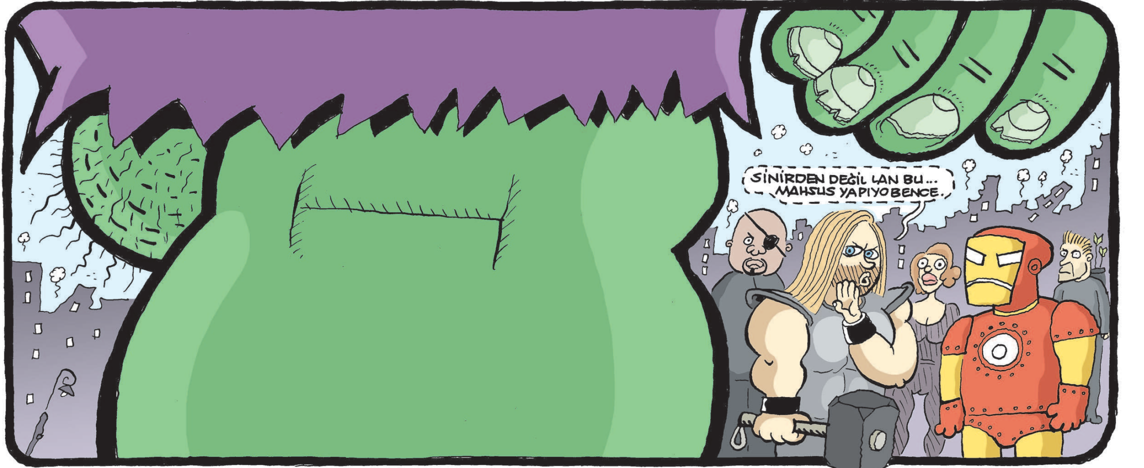

FAP FAP FAP FAP FAP FAP
GÜRR..
AVRUPALIYA İLGİM VAR...

SİZİ GASP EDEN ADAM BUNLARDAN BİRİ MİYDİ..? MERAK ETMEYİN SİZİ GÖREMEZLER...
190
170
150
OTTO

POLİGON
BOM BOM
DAN DAN
BOM
BOM
DAN
DAN
GIKT..
DZZZZ...
DZZZZZT...
Yok abi, bu çamaşır böyle kurumayacak...

DENİZ FENERİ
KURTULMAMIZ İMKANSIZ!
ÖLÜCEZ!
DENİZ FENERİ!
işte yine geldiler...
...SSS...

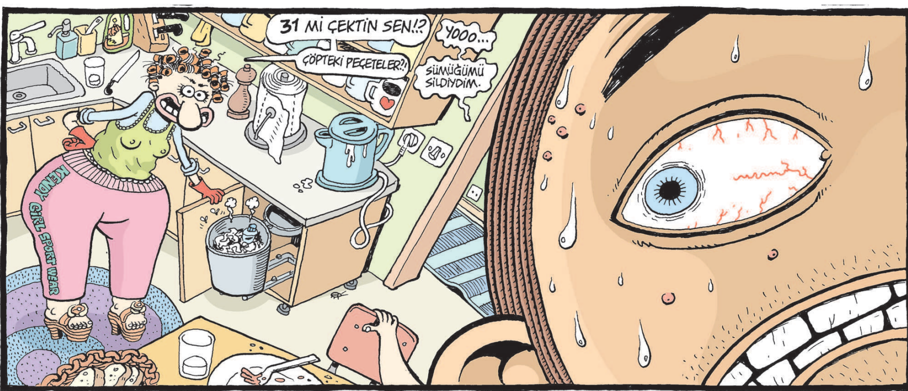

SİNİRDEN DEĞİL LAN BU... MAHSUS YAPIYO BENCE.

PİŞMAANİYE...
ÇUF ÇUF ÇUF..

EVET BEYLER KİMLİKLER...
ABİ BENİM Kİ KEMKÜM...
ALIN BUNU AL AL AL AL...

KUNG-FU: LAVABO AÇ TEKNİĞİ
oğğccc...
..ccuuddğ..
ÇOK!
oh..
Sink
Sonk

SİZİN GİBİ GÜZEL BİR BAYANIN NİYE YALNIZ OTURDUĞUNU SORABİLİR MİYİM?
ZUFFFFF...
TUVALETE KAPAR GİTTİYDİM

31 Mİ ÇEKTİN SEN!?
ÇÖPTEKİ PEÇETELER?!
YOOO...
SÜMÜĞÜMÜ SİLDİYDİM.

merhaba dünyalı. Ben dostum.
aparlörden konuşma! kendini göster!
Budur abi robotum ben.
Sayibin nerde?
gezegende kaldı...
Çağır gelsin.
arıyorum.

her şey olur

KAMUFLAJLAR

BİZ DE OPERASYONU DESTEKLİYORUZ!

SİZİN DESTEKLEMENİZ YASAK!

BENCE SAVAŞ...

SİZİN DE KARŞI ÇIKMANIZ YASAK!

SEÇİM DALI HAREKATI İYİ GİDİYO... PARDON ZEYTİN DALI DİYCEKTİM!

KÜRT KORİDORUNU YOKEDİCEZ... PARDON TERÖR KORİDORU DİYCEKTİM!

DEĞİŞİK TONLARI ARAMIZA ALMAYINCA KAMUFLAJ BOZULUYO!

KAMUFLAJDA FARKLI RENKLER OLARAK BİR ARADA YAŞAMAYI ÖĞRENMELİYİZ!

ŞEREFSİZ ALÇAK MÜFTERİ!

NİYE TWİT ATTIN?

NİYE TWİT ATMADIN?

TSK SİVİLLERİ VURUYO... PARDON YPG DİYCEKTİM!

SSS GENÇ!

GEL LAN BURAYA!

NE RENGİ LAN!

KAMUFLAJ HAİNİ!

İŞTEN ATILDIN!

ZATEN 3-4 TONUZ ŞURDA, TADIMIZ KAÇMASIN!

SORUŞTURMA!

cem dinlenmiş

Normal şartlar altında insanların otobüste yanındaki insanla sohbet etmeye çekindiği, olur a sohbet ederse polis tarafından ifadeye çağrıldığı, tiyatrocuların sahneledikleri oyun için ülkenin hiç bir şehrinde izin alamadığı, gazetecilerin kafa kesen, kalp söküp yiyen bir katil sürüsünü bile eleştirmeye çekindiği, üstüne kafa kesip kalp yiyen adamlara terörist diyenlerin bunu neden dediğini anlamadığını ciddi ciddi sorguladığı bir ülke Rusya tipi bir diktatörlüktür. Neyse ki **Yeni Türkiye'de** herkes sadece otobüste, takside değil internet üzerinde, facebook'ta twitter'da da hiçbir korkuya kapılmadan düşüncelerini ifade edebilmekte, tiyatrocular istedikleri oyunu istedikleri yerde sergileyebilmekte ve en satılmış gazeteciler bile kafa kesip kalp yiyen katillerin gerçekte ne olduklarını söyleyebilmektedir. En azından bir an için. Hiç olmazsa teorik olarak.

Normal şartlar altında ağzından çıkan iki kaftan biri sandık olan, sandıkla yatıp sandıkla kalkan, sandıkta kaybetse bile sandık sandık diye kazanana ya da kazandığını kabul ettirene kadar insanların önüne sandık koyan bir siyasetin, onlarca yıldır meslektaşlarının seçtiği insanlar tarafından idare edilen meslek odalarının yönetimlerine hiç olmazsa saygı gösteriyormuş gibi yapmaları beklenir. Zaten hükümet beslemesi, modern bir ülkede değil gazetede yazmayı, adliye önünde arzuhal yazmaya kalksa daktilosu kafasında paralanacak şaklabanların ağızları köpürerek meslek odalarına saldırdığı bir ülke tipik bir diktatörlüktür. Neyse ki **Yeni Türkiye'de** seçimle iş başına gelen meslek odaları ve birliklerinin temsilcilerinin fikirleri, katılınmasa bile bir mesleğin bütün erbaplarını temsil ettikleri için dikkatle dinlenir, söylediklerinin doğru olabileceği de değerlendirilerek olaylar yeniden yorumlanır. En azından bir an için. Hiç olmazsa teorik olarak.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Hiç müzik kullanılmayan "İki Dil Bir Bavul" filmi Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından düzenlenen "1. İlk Yönetmen Uluslararası Film Festivali"nde en iyi müzik ödülünü alalı **8 yıl,**

Milli Eğitimi Bakanlığı'nı eleştiren Tunceli Emek Gazetesi'ne, "Vurucu Kobra" takma adıyla tehdit mesajları gönderen kişinin Tunceli İl Milli Eğitim Şube Müdürü olduğu ortaya çıkalı **8 yıl,**

Gülşen, Michael Jackson'un öldüğü gün helva kavurup Londra'daki apartman komşularına dağıtarak İngiliz'i şaşırtalı **9 yıl,**

Kadir İnanır, verdiği bir röportajda "Hiç kadın dövdünüz mü" sorusuna, "Nisa Suresi'nin anlattığı kadar," cevabını vererek 'Allah'ın izniyle' havası yakalayalı **9 yıl,**

Prof. Dr. Erdal Işık, İbrahim Tatlıses'in bazı türkülerinin nedeni tam olarak bilinmeyen bir sebeple sara nöbetlerini tetiklediğini açıklayalı **12 yıl,**

Refah partisi milletvekili Şevki Yılmaz, "Bu yezitlerin kapı zilleri bile 'dinden dön' diye çalıyor, günahtan günaha koşuyor bunlar!" diyeli **21 yıl,**

TRT denetimi, "Dün gece hiç tanımadığım bir erkeğe / sırf sana benziyor diye / usulca sokulup / 'Merhaba' dedim..." sözlerine "Türk kadının tanımadığı hiçbir erkeğe selam vermeyeceği" gerekçesiyle karşı çıkarak Leman Sam'ın "Anladım" şarkısını yasaklayalı **26 yıl,**

Zulüm filminde Yıldız Kenter'in oynadığı tecavüz sahnesi, "devlet sanatçısı tecavüze uğrayamaz" gerekçesiyle denetleme kurulu tarafından sansürleneli **35 yıl,**

Ajda Pekkan ilk estetik operasyonunu geçireli **49 yıl,**

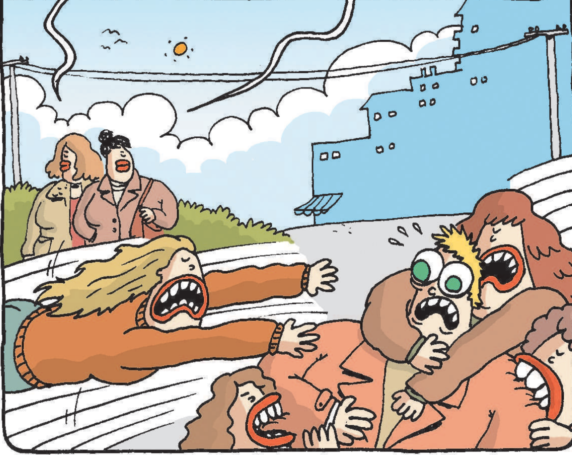

İtalyan sanatçı Piero Manzoni, tüm dünyayı kendi yapıtı olarak sergilediğini duyuralı **56 yıl olmuş.**

nisan hakan

ANLAMIYORSUN FİGEN BEN DÜZENLİ İLİŞKİ ADAMI DEĞİLİM...
MÜMKÜN...
HA BU YERDEKİ KAĞIT SENİN O ZAMAN...
KONDOM DİYE BİŞEY DUYMADIN MI SEN ÖKÜZ?!
KAN TESTİ SONUÇLARI Firengi (+) Pozitif HPV... (+) Pozitif Uçuk.. (+) Pozitif
O NE ÖYLE VOCCİRİ VOCCİRİ!..

OĞLUM BEN GİDİCİYİM, AZ VAKTİM KALDI, HİSSEDİYORUM...
ONU DEMİYO BE!..
NEYİ YA NOLUYO?
BEBEYİM HABERSİZ YAPICAKTIK NİYE HİSSETTİRİYOSUN?!!

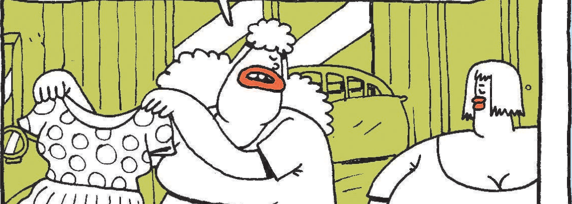

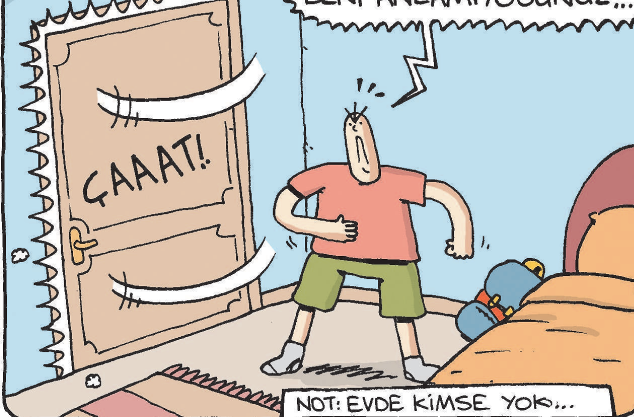

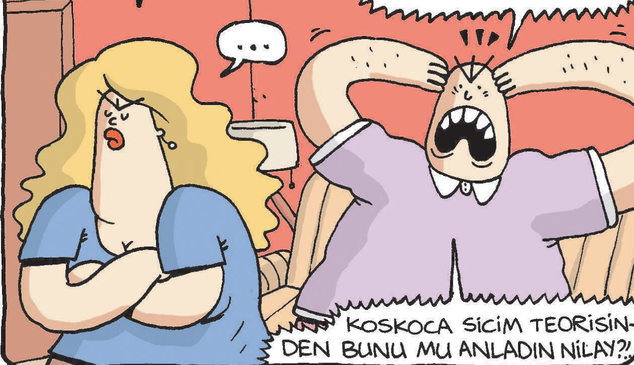

Kitaplığa bakıyorum. Rafların bir kısmı "bizim iş ne oldu?" der gibi bakan henüz okunmamış kitaplarla dolu. Genel olarak üniversite yıllarında, heyecanlı ve idealist asistanlar tarafından ders müfredatlarına yedirilen soyut ve kafa karıştırıcı, başlığını okumaya kalktığında bile baş dönmesi ve hafif mide yanmasına yol açan kitaplar.

Genç asistan belki de kendisi öğrencilik günlerinde bir türlü okuyamadığı, bir türlü içine giremediği, ilk bir kaç sayfasını geçemediği kitabı okuyup kısmen anladığı için heyecan içinde. "Ben bu bilgileri aldım ve şu an insan olarak geldiğim üst düzey noktaya inanamıyorum, benim bir asistan olarak görevim sorumluluğum altındaki bütün üniversite öğrencilerini benimle aynı seviyeye getirmek ve insanlığı bir üst seviyeye taşımaktır. Bu öğrencilerle birlikte, bu taşra üniversitesinin sosyal bölümler bölümünde yeni bir uygarlığın temellerini atacağız, hepimiz bu kitabı okuyacağız, öğrencilerin anlamadığı yerlerde onlara sorular sorarak, yol göstererek zihinlerini açacağım, hem onları etkileyeceğim, hem de onları post-modernizmle tanıştıran isim olarak zihinlerinde sonsuza kadar yaşayacağım. Belki bu tek bir kitabı okuduktan ve kendi medeniyetimizi kurduktan sonra heykelimi dikerler ve altına "bize yıldızlara giden yolu gösteren ulu önderimiz anısına" yazarlar" diye düşünmüş olabilir. Peki ne oldu da yıldızlara giden yolu keşfedemedik, ne oldu da el ele yeni bir insanlık ideası gerçekleştiremedik? Şöyle oldu diye hatırlıyorum:

Bir süre kitabı okumaya, anlamaya çalıştık. En iyilerimizin bile nefesi yetmedi o maratonu koşmaya. Dalağı şişenler, bacağına kramp girenler, susuzluktan bayılanlar bir bir bilgi yolunun kenarında inler halde yatmaya başladı. Aramızdan birini gönüllü seçip asistana "hocam bu kitap vizelerde çıkacak mı?" diye sorduruk. Bu soru şanlı lideri çok sinirlendirdi. Onun amacı bizleri karanlıklardan aydınlıklara çıkartmaktı. Ama biz basit köylüler olduğumuz için sadece bir ay sonra gireceğimiz vizeyi düşünüyor, asla insanlığın geleceğiyle ilgilenmiyorduk. Heyhat, belki sinirinde haklıydı, çünkü gerçekten de ders aralarında masa tenisi oynamak ve ucuza kaliteli yemek yemek dışında çok bir tutkumuz yoktu. Yine de iyi bir lider halkının güçlü ve zayıf yönlerini bilir, onları nasıl motive edeceğini bilir, bir anne baba şefkatiyle davranır. Genç asistanın öfkesi onun kendi kafasındaki "ölü ozanlar derneğindeki Robin Williams gibi hem aşırı bilgili, hem de aynı zamanda ilham verici ve komik" öğreticiden manyak bir despota, bir tirana dönüşmesine sebep oldu. "Çıkacak tabi!" diye bağırdı, "vizede de çıkacak, finalde de çıkacak! Bundan sonra böyle size!"

Bir süre daha çabaladık. Samimiyetle, içtenlikle çabaladık. Birbirimizin evlerinde toplandık, kitabı ortaya koyduk, satanist bir ayinin ritüellerini yerine getirir gibi kitaptan parçaları birbirimize yüksek sesle okuduk, anlamlarını tartıştık. Felsefe bölümünden üst sınıflardan birinin tanıdığı bir abiyi çağırdık anlatsın diye, kitabın ismini duyunca irkildi, huysuzlanan yerliler gibi yolun bir noktasından sonra devam etmek istemedi. Onun yerine kendisinin komünist partiye katıldığını, çok memnun olduğunu, bunlarla uğraşmak yerine gösterilere falan katılmamız gerektiğini bildirdi. Kendisine sonsuz çabaları için buradan bir kere daha teşekkür etmek isterim.

Vicdansızlar

"ÜNİVERSİTEDE HİÇ Mİ BİR ŞEY ÖĞRENMEDİNİZ YA? FORDİZM, POST-FORDİZM FALAN HİÇ Mİ BİR ŞEY BİLMİYORSUNUZ?! NASIL GELDİNİZ BU YAŞA KADAR, KİM SİZE BU ŞANSI VERDİ?!" diye bağırıyor, üzerimize yürüyordu genç asistan. "Hocam biz zaten üniversite ikiyiz, geçen sene hep psikolojiye giriş, felsefe tarihine giriş falan giriş dersleriyle geçti. Bir de burası taşra üniversitesi olduğu için bizim lise eğitimimiz falan da kötü, fordizmi benim lise okuduğum ilçede kimse bilmiyor, lütfen artık vurmayın" diye ağlıyorduk ama dinlemiyordu. Çılgınlığının içinde kaybolmuş, yüksek lisans süresince kendisine eziyet eden hocalarına dönüşmüştü. Kendisini doçent, bizleri de doktora öğrencisi zannediyordu. Öğrencilerden bazıları da asistanın deliliğinin girdabına kapılmışlardı. Kimisi nereden bulduysa kitap üzerine yazılmış bir doktora tezini ele geçirmişti. Tezden "ders notları" olarak bahsediyor, "buradan çalışınca daha rahat anlaşıldığını" iddia ediyordu. Kimisi "not çıkartarak çalışınca biraz daha anlaşılıyor gibi" derken bütün kitabı el yazısıyla a4 kağıda geçirmişti. Hangi cümlenin önemli, hangisinin önemsiz olduğunu anlamaya çalışırken, çoğumuz bütün kitabın altını çizmiştik.

Doçentler.

O durumdaki insanların yapması gereken şeyi yaptık. Aramızdan bir bayan arkadaş gitti, bölüm başkanına ağladı. İşte o konuşmanın tam metni:

"Hocam müfredatta yok ama Gürkan hoca bizi zorunlu tutuyor, başka bir şey okutmuyor, vizede sadece bundan sorumlu olacaksınız diyor. Felsefecilere sorduk, onlar bile bu kitabı okumuyormuş, hocam lütfen Gürkan hocayla konuşun, normal ders kitabından sınav olalım hocam."

O günden sonra genç asistan, kitabın konusunu bir daha açmadı. Derslere gelir, merhaba demeden ders kitabından konuları anlatır, arada bir iki nefret dolu bakış atıp gider oldu. Üzülmüş müydü? Hayal kırıklığına mı uğramıştı? Akademiye olan inancını mı yitirmişti? Belki bu konuyla ilgili söylenebilecek en güzel şeyi o dönemdeki masa tenisi partnerim Ercan Bey söylemişti: S.keyim Gürkan'ı ya, dengesiz pezevenk.

Yıllar sonra kitabı tekrar elime alıp incelediğimde, o yıllarda bir kere bile merak edip çevirmenin önsözünü okumadığımı fark ettim. Çevirmenin önsözü vahşi bir ihtirasla "on sayfa önsöz, beş sayfa içindekiler, kırk sayfa da kaynakçayı çıkart, baya neredeyse yüz sayfa falan eksiliyor" diye atlanmıştı. Elimden gelse kopartıp atacaktım belki kitap biraz ferahlasın diye. Oysa bakın kaleme aldığı önsözde çevirmen, okurları bekleyen sürprizi ne kadar tatlı bir dille açıklamış:

"Bir kitabın Türkçe diline çevrilmesi, Türkçe konuşan herkesin bu kitabı okuyup anlayabileceği anlamına gelmez. Türk okuyucunun artık Türkçe olan her şeyi anlayacağı yanılgısından kurtulması gerekmektedir. Kimse kusura bakmasın."

İşte bu kimseyi kırmadan "paranı boşuna harcadın, bu kitap seni s.ker" demenin çok zarif bir yoludur. Çevirmenler medeniyetin bel kemiğidir.

MACERAYI SEVEN ADAM

KUP!

Uludağ - 2 Şubat 2018 öğle saatleri

Hasmımızın helikopteri olması ne iyi oldu, Tam bir kar-kış macerası yaşadık, karda yuvarlanmalı filan.

Demek macera-yı seviyorsun?!

KTUK!

Kostüm dikelim o zaman sana; bu ne macera sevgisiymiş, kendine hiç zaman ayırmıyor musun?

Macera benim diğer adım bebe-ğim.

Yanması için biraz çıra eklemen lazım.

CASSS!

HEY! Ne yaptın! O sonun-cu sömi-ne kibri-tiydi!..

Sönmeden sigaranı da yakayım.

MMP! MMP! Ya çakmak vardı aslında.

Daha bugün tanıştık! Başımıza bi bela geldi ve şimdi buradayız...

Bela benim diğer adım be-beğim.

TAK! TAK!

ÇI-KIRT!

Kusura bakma-yın rahatsız ettim ama Macerayı Seven Adamı resep-siyon-dan çağı-rıyorlar...

Geldiler!

Gitmeyeceksin di mi?

Hemen dönücem bebeğim! Macera lan!

KUP

Dönecek.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

Hasbi Tembel Er'in yaratıcısı Mort Walker'i kaybettik. Hasbi Tembel Er, adı üzerinde sürekli arazi olmak, kaytarmak peşinde koşan bir askercikti. Bugün oğullarına Hasbi kadar askerlik yaptırmaya kıyamayanlar, halkın çocuklarını, sırtlarını bile uzaktan sıvazlayarak savaşmaya gönderiyor.

Hadi eskiden hiç olmazsa görüntüyü olsun kurtarırdık. Başbakanların çocukları, yurtdışında okusalar ya da çalışsalar da; zihinsel ya da bedensel olarak askerlik yapmaya elverişli olmasalar bile, anne babalarının yalısının elli metre ilerisindeki askeri birliklerde de olsa askerliklerini yapardı. "Kıyak askerlik" yaptıkları için eleştirilirlerdi de ama neticede orada bir askeri birlik vardı ve illa ki birileri oradaki askeri birlikte yapacaktı askerliğini.

Tabii o zamanın iktidarlarını yönetenler de, askerlikle tek ilgileri Kwai Köprüsü filmini, belki sonuna kadar dayandılarsa bir de Sezercik Küçük Mücahit'i seyretmekten ibaret olduğu hâlde orduların önünde şaha kalkan atıyla poz veren bir kumandan edasıyla kahramanlık taslar, kimi kağnısını itekleyen Elif Bacı, kimi top mermisini sırtlanan Seyit Onbaşı edasıyla konuşurdu. O zaman bile bu kendi çocuklarına kıyamayıp, yalılarının yanındaki askeri birliklerde askerlik yaptıranların halkın çocuklarını sınır ötesi maceralara sürüklemeleri canımızı sıkardı ya aklımızın ucundan bile geçmezdi, bir siyasi partinin başta lideri, neredeyse tüm ileri gelenlerinin kendi çocuklarına bot bile bağlatmadan halkın çocuklarını savaşa göndereceği.

Askere gitmenin çoğunluk için ne kadar büyük önem taşıdığını askere gittiğimde anladım. Her yeni gelen asker grubunun arasında illa ki askerlik yapmaya hiç elverişli olmayan bir iki çocuk oluyordu. Bir gün mesela, gelen askerler arasında birinin tek gözü bir garip geldi bana, yanına gidip sordum, çocuğun tek gözü basbayağı görmüyor çıktı. Yüzbaşıya gidip durumu anlattım, "Komutanım bu çocuğun askerlikten muaf olması gerekmiyor mu? Bir gözü resmen kör," dedim. Yüzbaşı bana bakıp "Öbür gözü görüyor mu?" diye sordu. Gördüğünü öğrenince biraz düşünüp, "İyi, onu da bölük fotoğrafçısı yap o zaman," dedi, "Fotoğraf çekmeye tek göz yeter nasıl olsa."

Bunun gibi bir kaç askerle ilgili daha yanına gidince en sonunda beni kenara çekip "Sen bilmiyorsun, bu çocukları askerliğe elverişsizdir, diye gönderirsek köylerinde ne kız verirler, ne adam yerine koyarlar," dedi. Askerliğe de zorunlu askerliğe de karşı olduğumu bildiği için bıyık altından gülerek "Dediğin gibi askerlik kalksa, bu çocuklar yine gelir kapıda bekler," diye ekledi.

Hayatımızdaki birçok şeyin bundan henüz yüz elli yıl önce hiçbir şekilde var olmaması düşündürücü bence. İnsanoğlu'nun üç milyon yıldır yaşadığından farklı şekilde yaşıyoruz. Bugün gün içerisinde kullandığımız hemen hiçbir şeyi insanlık üç milyon yıl boyunca kullanmadı. Yaşantımız baştan sona yenilendi ama çok da kabarmaya gerek yok zira hâlâ grip olup ölüyoruz.

Tabii toplumsal iş bölümü ilerlememizde bir hayli etkili oldu. Keriz gibi her işi yapmaya çalışmaktansa herkes bir alanda uzmanlaştı, hayat kolaylaştı falan da, bu iş ilerledikçe uzmanlık dallarının kiminde yığılmalar oldu. "Abi işletme mezunlarını bankalar üçüncü sınıfta işe alıp mezun olunca müdür yapıyormuş!" zannıyla binlerce kişinin işletme fakültesinin sıralarını doldurması gibi, bilimsel araştırma alanında da gerçekten ihtiyacımız var mı yok mu bakmadan bazı alanlara yığılma oldu. Misal bugün dünyanın su sorununu çözmek için çaba harcayan bilim insanlarının sayısı (pek de bir ilerleme olmadığına göre) azken, erkeklerin ereksiyon sorununu çözmek için çaba harcayan bilim insanlarını toplayıp eğitip donatsan, bırak IŞİD'i, Fransız ordusunu bile darma duman eder. Yirmi birinci yüzyıldayız ama su sorunu yerine erkeklerin çükü üzerine sabah akşam kafa patlatan laboratuarlardan çıkmayan bir bilim insanları ordusu var. Hayır bak, kimse bu konuda çalışmasın demiyorum ama arkadaş binlerce profesör bu işe kafa yoruyorsa bu işte bir yanlışlık var. Aman beylerimizin tadı kaçmasın da, varsın Meksika kuraklıktan kavrulsun. İlerlemiş olmamız, gerizekâlılığı geride bıraktığımız anlamına gelmiyor yani.

YİĞİT ÖZGÜR

ACI KAYBIMIZ

Muhsin ve Meliha Yolkaran'ın biricik oğlu,
Fehmi ve Şükran Yolkaran'ın kardeşi,
İhsan ve Şaziye'nin dayısı, hepsi birden
Duran ve Faruk'un amcasının dükkanını basınca
Latif'in babası pompalı tüfekle ateş açtı
Fehmi ve Şükran eğildi fakat arkadaki

ERKAN YOLKARAN'I

Kaybettik...
İsmi söylerken bağır dediler
kusura bakmayın... İlan verecek paramız yoktu,
ilanı kendimiz seslendirdik. İkindi namazını
müteakiben yine büyük kavga var.
Kendine iyi bak

See you...

Bura boş galdı...

SON...

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Hazar beyefendi bir buçuk yaşında şimdi. Yürüyor bir süredir. Ve ben çocuğun yürüdüğünü nasıl öğrendim biliyor musunuz. İstanbul dışındaydım, turnedeydim, Özlem'le telefonda konuşuyoruz öyle, başka başka şeylerden bahsediyoruz, derken Özlem aynen şöyle dedi, "ananı s.kiim bu çocuk yürüyor!" Ben bir baba olarak, çocuğumun yürüdüğünü, annesinden, bu şekilde öğrendim resmen. İyi oldu yürümesi. Şimdi istediği yere kendi gidebiliyor. İyi oldu yani. Eskiden biz taşıyorduk kucağımızda. Ve bu bir sorun olabiliyordu. Çünkü sürekli yere düşürüyorduk kendisini. Bunu çok normal bir şey gibi söyledim ama gerçekten ne yapacağımızı şaşırmıştık. Çocuk yere düşmesin diye ne yapacağımızı şaşırmıştık. Çocuğu yere koyuyordum, çünkü bir şey yerden yere düşmez, yere koyuyordum yere düşmesin diye, oradan da yere düşüyordu. Bal porsuğu'na benzetiyordum ben çocuğu. Bal porsuğu çok acayip bir hayvan ya. Sen bir kaplan olarak sırtından ısırıyorsun bal porsuğu'nu, bal porsuğu derisinin içinde dönüyor, bir anda yüz yüze geliyorsun, egzorsiz gibi, "bu ne korkunç bir şey" deyip atıyorsun ağzından. Bizim çocuk da öyleydi. Ben onu kucağımda zannediyordum, o böyle derisinin içinde döne döne, bir bakıyordum çocuk yerde. İyi oldu yani yürümesi.

æ Bu arada "ananı s.kim" bir küfür değil. Bir nida. Yani çoğunlukla. Yüzde beş küfür evet. Onu kabul ediyorum. Yüzde beş, şaşırma şeysi. Yüzde doksan olarak ise bir yardım çığlığı aslında. "Ananı s.kim", yani "yetişin a dostlar". Size bunu bir örnekle şeyapayım o zaman. Kanıtsa kanıt, ispatsa ispat. Ben öyle hiçbir zaman boş konuşan bir insan olmam. Benim halimden alim olan anlar efendi, malum olan değil. Hey yavrum hey. Hele hele hele hele hele hatta. Geçenlerde bisiklete bindim yine öyle, eve döndüm sonra, o ara da arabayı servise götürecektim, kış lastiklerini taktıracağıdım, dedim ki, "lastiklerin ikisini hemen indireyim, diğer ikisini ise sonra indiririm, o olur". Üzerimi hiç değiştirmeden, bisiklet kıyafetlerim üzerimde, kaptım iki lastiği, bu arada kış lastikleri de ne ağır oluyor be kardeşim, çıktım evden dışarıya. Baktım asansör bakım ekibi gelmiş, asansöre bakıyorlar, asansör çalışmıyor yani, dedim "yürüye yürüye o zaman, merdivenlerden aşağı, öyle yapayım o zaman" dedim. İki elimde iki ayı lastik, in ha in, iniyorum öyle merdivenleri. İki kat inmiştim ki, paldır küldür düşüverdim iki alt komşumun kapısının önüne diye. Düşerken de "ananı s.kim" dedim. Lastiklerden biri bana hava yastığı oldu, diğer lastik ise karşı kapıya doğru yuvarlandı. Bisiklet ayakkabılarım sebep oldu tabii düşmeme. Altı sert kauçuk, bir de çelik "kal" diye bir şey var altında, pedallara kilitleniyor, e kayarsın tabii. Yük de olunca. Komşu hemen açtı kapıyı. "Alpay bey iyi misiniz" dedi. Ben yerdeyim bu arada. Lastiğe nasıl sıkı sıkı sarılmışım ama. Köprücük kemiğimi kontrol ettim, baktım iyiyim. Bu arada on yaşında çocuk da var evde, o da nasıl korkmuş ama. Şimdi ispat noktasında bu noktada bir davranıyorum. Düşünün, evdesiniz öyle, kapınızın önünde bir patırtı kopuyor, ve biri "ananı s.kim" diyor. Normalde "ananı sikim" küfür olsa, bu kapıyı açmamanız lazım. Korkarsınız yani. "Bela geldi" dersiniz kapıya. Yüzde beş küfür. Yani çok düşük bir ihtimal. Yani aslında küfür bile değil. Bir yardım çığlığı bu. Yüzde doksan yardım çığlığı. O yüzden insan olan, "ananı s.kim" diyenin yardımına koşar. Yardımıma koştular zaten. Kalktım ayağa, "ooldu, iyi günler" dedim, yoluma devam ettim. Dediğim gibi, kanıtsa kanıt, ispatsa ispat bende.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Napıyon" dedi. Dedim "iyiyim, sen napıyon". "İyiyim ya" dedi, "Frida'yı bildin mi" dedi. "Ressamı mı diyon" dedim. "Ressamı diyom" dedi, "kendisi aslında 1907'de doğmuş, fakat doğum gününü Meksika Devrimi'nin gerçekleştiği 1910 olarak kabul etmiş, herkese de öyle söylemiş" dedi. "Ee" dedim. "Tam bir çakalmış işte" dedi, "resmen kisve yapmış, yaşını üç yaş küçük göstermiş herkese kendini" dedi. "Ee" dedim. "Bu kadar" dedi, "paylaşayım istedim" dedi. "Git o zaman" dedim. Gitti. Susmadım. İşime gücüme baktım.

æ Basketbol neden tam olarak ülkede futbol gibi benimsenmiyor, yeni anladım. E abi seçkinler sporu gibi basketbol. Tiplere bakıyorsun, hepsi uzun boylu, iyi eğitimli, yakışıklı, kadınsa güzel. Bu yüzden bence. Toplumun yüzde doksanı, "evet, ben de oynayabilirim basketbol" diyemiyor. Bu arada ben de bu hafta bu yüzde doksan'a tam taktım ha. Ama futbol öyle mi, kısaysan da oynuyorsun, uzunsan da oynuyorsun. Kaslıysan da oynuyorsun, bakınız Ronaldo, göbekliysen de oynuyorsun, bakınız, Rooney. Her türlü oynuyorsun. İçine girebiliyorsun yani futbolun. Bence bu yüzden böyle yani.

æ Bu arada ne düğün seviyormuşuz biz arkadaş ya. Düğünlü filmlerin gişesine bakıyorum, piyiiii, uçmuş düğünlü filmlerin gişesi. Hastasıyız düğünlü filmlerin. En son Aile Arasında'yı izledik, onda da düğün var. Onun da gişesi süper oldu. E hani biz düğün sevmiyorduk arkadaş. Bilhassa da gençler olarak. Hani kendimiz evlensek bile düğün yapmayacağıdık. Hani. Demek ki gidemediğimiz düğünün özlemini filmde şeyapıyoruz demek ki. Öyleyse öyle demek ki.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"laheyya"
2 Şubat Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
7 Şubat Çarşamba / **İzmir Alsancak Bios** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 575 23 96
8 Şubat Perşembe / **Aydın Gramofon** / Saat: 17.00 / bilgi: 0256 214 53 40
9 Şubat Cuma / **Muğla Mabolla Art** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 266 44 94 **(katılım ücretsiz)**
10 Şubat Cumartesi / **Antalya Kaleiçi Simurg** / Saat: 20.30 / bilgi: 0543 537 23 23
11 Şubat Pazar / **Eskişehir Kıraathane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0222 220 77 70
12 Şubat Pazartesi / **Sakarya Radio Pub** / Saat: 20.00 / bilgi: 0532 245 23 45

Furkanözçoban

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Allahım, ölmeden canımı alma!" (Kuştepe otobüsünde bir kadın)

● **Değişim kaçınılmazdır, hayırlı olsun, temennim odur ki Başkomutan ''Ordular, ilk hedefiniz Ak Partidir, ileri!'' diyecek kadar değişmesin...**

● Kürt'ten nefret eden Türk'ü de tam sevemez. Nefret, insaniyete haybeden bir yük. Şeytanın düşmüş melek olması gibi, nefret de sıkışmış sevgi...

● **Zamanla oynasam, son il gene Zonguldak olur; Sovyetler dağılmaz, Yugoslavya durur... Ah, zamanla oynasam, sabahleyin ilk Uğur Mumcu okunur...**

● "İyi" diye parti mi olur? İnsan mı bu? Ortalamayı yakalamak adına bundan sonraki parti adı, "Fena Değil" olur, burdan düz gidersek...

● **İnsanlıktan o kadar hikaye, efsane, destan çıkmış ve çıkmaktayken, çevremizde zaman zaman had safhada tutkusuz, ruhsuz, nursuz tiplere denk gelmemiz paradoks değil mi? Bunlar, niye böyle? Bunlar kim? Bunlar, 1001 Gece Masalları anlatılırken uyuyanların nesilleri. Bunlar onlar.**

● Uyuyan insanla konuşmağa çalışan başka bir kavim var mı acaba galakside?!

● **"Bir erkek, kadınlar hakkında her şeyi bilebilir ama bir kadın hakkında hiçbir şey bilmiyor olabilir'' diyor Tatlı Perşembe'nin tatlı Suzy'si... Rahmetli Tekin Aral ustam, çeyrek asıl evvel sormuştu "Tatlı Perşembe'yi okudun mu'' diye, "Hayır abi'' demiştim, "Yakışmadı'' demişti. John Steinbeck'in bu enterasan, insani ısısı yüksek, enfes romanını nihayet geçen ay okudum. Tekin ağbim haklıymış, Steinbeck'le beraber nur içinde yatsınlar... Hızımı alamayıp Fareler ve İnsanlar'ı da tekrar okudum, gene ağladım... Ezilenlerin yazıcısı olma babında, bir çeşit Amerika'nın Yaşar Kemal'i sayılası Steinbeck, takım elbiselerine Eski Mavi, Tatlı George Brown, Cenaze Siyahı, Dorian Grey, İhtiyar At gibi isimler verirmiş. Tuhaf huyları olmayan bir yazar görmedim de duymadım da zaten...**

● Bilim, herkesin derdine çare bulabilir; "az tutkulu" hariç...

● **Arkadaşım Tolga Baysal'ın annesi ve anannesi, Roma'ya gitmişler. İki kadın, usule uyarak Aşk Çeşmesi'ne para atmışlar. Ananne para atarken, dileğini sesli söylemiş: "Bütün buralar bizim olsun Yarabbim!!''**

● Bir bela olunca kimi arabaya, kimi taksiye atlar giderdi; rahmetli Ahmet Kaya, bizzat belaya atlar giderdi...

● **Bir başka arkadaşım Kübra Erişir, ilkokulda Kızılay kolu olmuş, birinin elini cam kesince kan görmüş ve bayılmış. Bunun üzerine Yeşilay kolu olmuş ama son bayram fincanla likör içtiği için içine sinmemiş. Nihayetinde Kütüphane kolu olarak tamamlamış parkuru...**

● Bulgar Konsolosluğu var Şişli'de. Bulgaristan'dan daha güzel...

● **Kafam hafif yanık çünkü çocukken Taş Devri ve Jetgiller çizgi filmlerini aynı dönemde izledim. Geçmiş ve geleceğin komedisi, o günün gerçek dramına hiç benzemiyordu; bankalar soyuluyor, bombalar patlıyordu. O iki çizgi film bana zaman kayması yaşatırdı, her çağın şakası kendine göreydi; metalik Jetgiller'dense organik Taş Devri'ni yaşamak için tercih ederdim. Halen daha ederim... (Jetgil ailesinin sarışın kızını hep beğenirdim, o ayrı.)**

● Peki tekne turu boyunca, sadece tekne hakkında konuşan bir güruh nerede var bu alemde, bizim burlardan başka?

● **Bir usta sanatçı için "İyi hocadır amma kötü babadır'' dedi, kadim asistanı...**

HEY YAVRUM HEY!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU 2018

"7 Şubat 2018 Çarşamba ve her çarşamba akşamı, dokuz buçukta... Sefahathane, Beyoğlu Atlas Pasajı... Çağdaş Erçelik şarkılarıyla''

● Bir arkadaşım, saunaya girmiş, yoğun duman, sonra sislerin arasından Burhan Çaçan belirmiş. "Mitolojik kahraman felan gibiydi" diye anlattı.

● **Bizim atalar da onikiden çakıyorlar yani bazan. Söze gel: ''Doğuştan sıska, neye yarar muska!?''**

● Müptelası oldum, doyamazam! Yumuşacık yorumuyla Figen Genç'ten "Nazende sevgilim yadıma düştün" şarkısını dinlemediyseniz, yazıya ara verip dinleyin n'olur.

● **8 Şubat 1882 doğumlu Jules Verne, çocukken evden kaçmış ve kısa sürede yakalanıp ailesine teslim edilmiş. Kaçış sebebi, gemilerde tayfalık yapmak. Okyanusa sevdalı çocuk... Sonradan çok okunan bir yazar olunca, 1876'da büyük bir yat alıyor ve son yıllarını Avrupa'yı liman liman dolaşarak geçiriyor. Meçhule meraklı yazar... Bu süreçte, belki de kaçak bir çocuk geldi tayfalık için ve işe alıverdi o haylazı üstat! Olmadıysa bile montajda çözün bunu! Çocukluğumun en fransız kahramanı Jules Verne, 24 Mart 1905'te dünyaya veda ediyor. Bir başka deyişle, Hakka yüzüyor...**

● Bizim sabahlama dediğimize, Fransız "beyaz gece" diyor. Uyumadan geçen, karanlıktan nasipsiz gece. Böyle bakınca, bembeyaz gecelerle geçti zamanım, St.Petersburg'un çocuğu gibi!

● **birinci eski: gökte allah var / yerde annem... gün ışımış / ekmek kızarmış / çay demlenmiş / ne güzelmiş... bitmez o gün / birazı durur / allah herkesi / annem beni korur**

● Fırlamaların, cin fikirlilerin birbirlerini bulmaları gibi, vasat adamlar da bir yolunu bulup kaynaşıyorlar. Tanık oldum da not düşüyorum... İşte böyle, içinde 'düşmek' de olan bir mesai...

● **Pendik'te pasaj tuvaleti ismi: Yoksul WC. Zaten isim bu, bir de benden bozuk çıkmadı elli kuruş. Tek dal sigara alıp helalleşti adam, sağolsun...**

● Seneler evvel, metalciliğin coştuğu, uzun saçlı ve karanlık giysili kardeşlerin çoğaldığı dönemler. Mahalle dayıları da "Bunlar neyin peşinde" diye huylanıp iki metalciyi durduruyorlar. "Satanist misiniz siz" diyor dayı, "Yok abi, hiç alakamız yok" diyor metalci; "Şeytana mı tapıyorsunuz lan" diyor diğer dayı, "Aman ne diyosun abi, hiç işimiz olmaz abi ve hatta şeytanın mına koyiim abi" diyor diğer metalci. İlk dayıdan tokat iniyor bunun üzerine: "Doğru konuş lan, şeytan da melek!!!"

● **Tuz, zamanla gereksiz bir ihtiyaç olur. Karabiber hep gerekli bir zevk olarak kalır...**

● İspanyol olmayan ne bilsin taze gelmiş "As" spor gazetesini okumanın keyfini. Ben bilmiyorum kendi adıma. Hiç İspanyol değilim. Yıllar yılı adını okurum yazılı basında. Güzel çakıyorlar yalnız manşeti, sürmanşeti!

● **Allah'ın rahmeti üzerinize olsun üstad Kazancı Bedih... "Nemrud'un Kızı'' yorumunuz hakikaten yandırdı bizi. O, nasıl organik bir ses? Kaç bin senelik bir ses? Onlar nasıl sözler? "Sil yazımızı, kurtar bizi'' diyor, "Mevlam gör bizi...'' Amin...**

● Şehirden uzakta, 16 el kesintisiz scrabble oynayıp derginin yazısını kaçıran hisseder rulet masasındayken bitiremediği romanını hatırlayan Dostoyevski'nin kederini! Tek tesellim, 16 oyunun 12'sini kazanmış olmamdır...

● **Neonlar da güzel lakin adını kafalara yazdırmak daha değerli...**

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

SİNCAAAAK...

CİVİKLETTİRMESSSİİ..

BODOOZZZZ!!!

CUVİK?..

OLUM GERİZEKALI GİBİ NE DİYE SİNCAP KOVALIYOSUN ANLAMIYORUM Kİ ?. HAYIR YAKALASAN NAAPICAN? ZATEN YAKALAYAMIYOSUN.

HEHE SEVİYOM SİNCAK!

MAL!

HEHE BENCE DE GAV!..

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

YENİ Bİ İLİŞKİYE BAŞLAYIP BİRİNE TEKRARDAN KENDİMİ TANITMAK KİŞİLİĞİMİ ANLATMAK FALAN AŞIRI ZOR GELİYOR YA!..

LAN GERÇİ TANIYINCA TERK EDİYORLAR, ŞİMDİ HİÇ ÜŞENMEYİP GİDİYİM DÜZGÜNCE Bİ İLİŞKİ YAŞAMAYA ÇALIŞAYIM

UÇAK KORKUSU

OFFF NASIL TELEFONSUZ DURUCAM YA, NASIL GEÇİCEK ONCA ZAMAN, SKİYİM!!!...

KAPAT

HAYATIMIN DIŞARIDAN GÖRÜNÜŞÜ

HAYATIMIN İÇERİDEN GÖRÜNÜŞÜ

YA YİNE TEMİZDE Bİ TANE TİŞÖRT BİLE KALMAMIŞ, BUGÜN DÜĞÜNLÜK GÖMLEK PANTOLON GİYİCEZ ARTIK!

HADİ! HEMEN! ŞU AN!

20 YILDA GELDİĞİM NOKTA

ERTELE... ŞİMDİ DEĞİL... DAHA SONRA HATIRLAT...

BAZI KONUŞMA BALONLARINA BUNU YAPMAK İSTİYORUM

YA PARDON BÖLÜYORUM AMA BURDA Bİ ARAYA GİRMEK ZORUNDAYIM

SANA GÜ

VENİYORUM

YA Bİ ANDA TREND OLURSA...

Sevgili için ölme challange

mustafa satıcı

DOSTUNU YAKIN TUT, DÜŞMANINI DAHA YAKIN TUT...

AMA BENİM SENDEN BAŞKA KİMSEM YOK Kİ...

ZORLA DÜŞMAN EDECEK KENDİNE...

BENİ YAZMAK KONUSUNDA CESARETLENDİREN DOSTUMA BİR ALKIŞ İSTİYORUM!..

TUTMAZ SANDIM LAN...

SÜRÜNÜN ERKEKLERİ SÜRÜ LİDERİ OLMAK İÇİN SAVAŞIYOR...

ABİ BU BENİM BELGESELİMDİ! RESMEN BELGESELİMİN ÜZERİNE YATIYOSUN...

SANA İLLA HAYVAN GİBİ Mİ DAVRANIİM?

İYİ Kİ ANKARA'NIN EN GÜZEL YANI İSTANBUL'A DÖNÜŞÜ DEDİĞİ ZAMAN ETKİLENDİK... ŞİMDİ KONU ORAYA GELSİN DİYE ELİNDEN GELENİ YAPIYOR!

ANKARA Nüfus: 945000 Rakım: 958

BİLİN BAKALIM NERDEN GELİYORUM.

HAZİNENİN BAŞINDA ATEŞLER SAÇAN EJDERHA BEKLERKEN ELİNDE CİDDİ BELGELER OLAN ADAMA DENK GELDİM.

BEN Bİ KONUŞURSAM HEPİNİZİN BAŞI YANAR...

HAPİSTE DÜŞÜNMEK İÇİN ÇOK ZAMANIM OLDU EVLAT... BANA SORDUĞUN PROBLEMİN CEVABI ÜÇ.

BABA ONU İLKOKULDAYKEN SORMUŞTUM. SEN İÇERDEYKEN PROFESÖR OLDUM, ŞİMDİ BU PROBLEMİ ÇÖZMEYE ÇALIŞIYORUM.

Bİ MÜEBBETLİK İŞİ VAR!

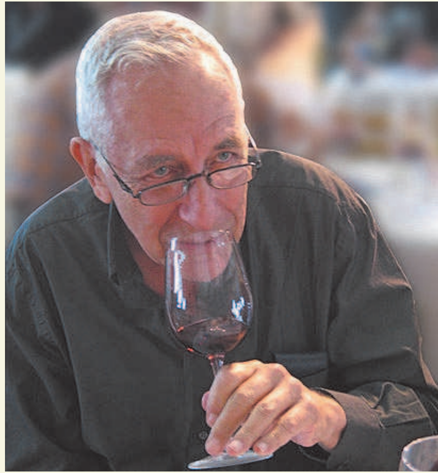
“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

EMEKLİ OLAMAYAN ADAM

2038-İstanbul

Geçen sene emekli oldum. İlk başlarda iyiydi. Boğaz’ın kıyısında banklara oturup gelip geçeni (insan, vapur ayırmadan) ermiş bir surat ifadesiyle saatlerce seyrediyordum. Filmlerden bildiğim kadarıyla bir yere oturup hayatı seyreden emekliler iç konuşmalarıyla meşhurdur. Ben de kimi zaman “Eee Fırat”, kimi zaman da “Eee koca Fırat” diye başlayan bazı cümleler kurmaya çalışıyordum. Zamanla “Eeee Fırat” dedikten sonra cümlenin devamını bulamamaya başlayınca, banklara oturup emekli taklidi yaptığımı fark ettim. Sonraki süreçte ‘eee’lemeyi bırakıp vapur ve insan portföyüme bakımlı ve güzel kadınları (geç dönem cinsel çaresizlik) katarak 1 hafta kadar daha idare ettim. Bir insanın hiç hareket etmeden hareket eden şeylere bakması gerçekten çok sıkıcıdır. Bir ayın sonunda bank hayatını tamamen terk edip bir iki defa Uğur ve Yiğit’le buluşmayı denedim. Bu buluşmaların da pek başarılı geçtiği söylenemez. 60 yaşın üzerindeki üç insanın, içinde bulundukları yaşı unutup eski bir alışkanlıkla ‘zamanın ruhunu’na ulaşmaya çalışmaları ve gelip geçen insanlardan koparabildikleriyle gülme-güldürme denemelerine girişmesi gerçekten trajikti. Sonunda eve, yaşı ilerledikçe sosyal hayatı şenlenen karımın yanına döndüm. Yaşlı olduğum için bu dönüşü bir mısrayla taçlandırmak istiyorum: “Eve dönmek kendime sarkıntılık etmekten başka nedir?” Evde hiçbir şey yapmadan, eşyalarla uyum içinde uzun uzun oturmaya başladım. Bu süreçte, cumartesi günleri bize gelen torunumun, hareketsizliğimden faydalanarak oyuncak arabasını üzerimde sürmesi ve bir iki defa da kafamın üstüne park etmesi, rutinimi kırdığım nadir anlardandır. Buradan kendisine teşekkür ediyorum.

Karımdan ne zaman soğuduğumu hatırlamıyorum. Geçen sene, bir düğün daveti için hazırlanırken file çorap giydiğinde soğumuş olabilirim. 61 yaşındaki dudaklarına sürdüğü kıpkırmızı rujla ve modern çaresizlik yüzünden kestirdiği kısacık saçlarıyla “Nasıl olmuşum?” diye sorduğu gece... Lüks marketlerin dolabında hep ilgimi çeken fileli salamlara benzeyen bacaklarına uzun uzun bakmıştım. Ya da belki yıllar önce, “her şey dahil” bir otelde, tepeleme doldurduğu tabağın en üstüne turşu koymaya çalışırken, hırstan gözü dönmüş bir suratla bana dönüp neredeyse bağırarak, “Sen de tavuk kuyruğuna gir!” dediğinde... Artık ayırt edemiyorum, haberleri izlerken, “Bu millet daha uyusun, memleket elden gidiyor haberleri yok!” dediğinde de soğumuş olabilirim. Tek bildiğim, hemen her akşam çaktırmadan ona uzun uzun baktığım. Bir insan karısını uzun uzun incelemeye başlamışsa, sanki onu ilk defa görüyormuş gibi cevapsız bir soru düşer aklına: “Kim lan bu?”

2038 yılının sonlarına doğru Seferihisar’a taşınma fikri karımdan geldi. Seferihisar, “slow food” akımının yıllar önce uygulanmaya başladığı geriatrik bir sahil kasabası. Geviş getirerek uzun uzun çiğneyen (slow mouth) yaşlılar için harika bir yer! Öğle yemeğine 6 saat ayırdığımızı ve 2 saatlik hazmın ardından masaya gelen karpuzu 2.5 saat boyunca eme eme çiğnediğimizi düşündüm. Zaten yavaşlayan hayatımın iyice yavaşlaması bir an bana da mantıklı geldi. Karıma dönüp “Neden olmasın,” dedim. Zaten sıkıntılı olan hayatımı zehir edecek olan Fransız vatandaşı Bernard Henry’nin orada beni beklediğini bilsem, “Otur oturduğun yerde!” der Seferihisar’ı kesin bir dille reddederdim.

ULUSLARARASI EMEKLİLİK TABLOSU

ULUS	GÖMLEK	ŞORT	GÖZLÜK	İLGİ ALANLARI	HASTALIK
Fransa	Keten	Keten	Oval-küçük	Kitap, şarap	Check-up
Türkiye	Sert kumaş	Sert kumaş	Köşeli-dev	Meyve	SGK bünyesindeki tüm hastalıklar

2039-Seferihisar

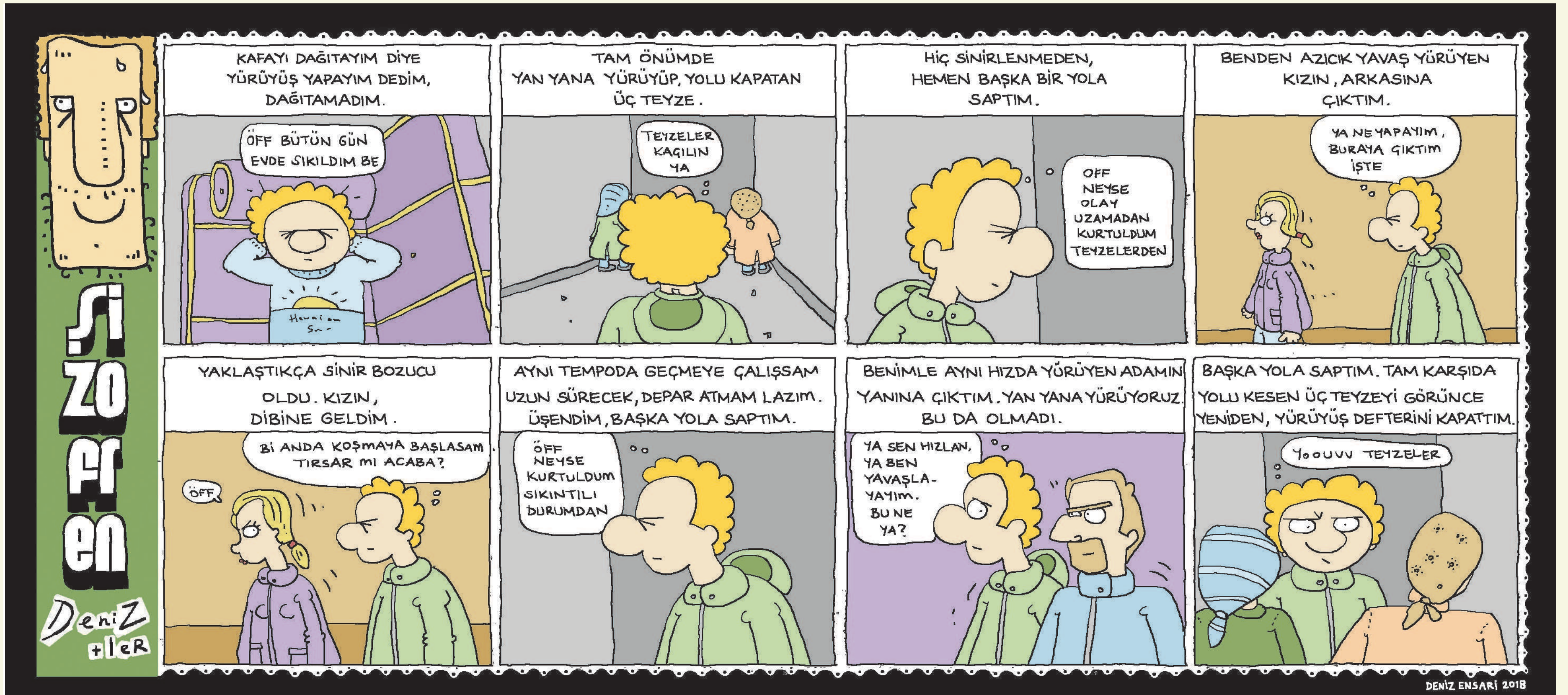
Yine benden erken uyanmış. Ne kadar erken kalkarsam kalkayım, benden daha erken kalkmayı başarıyor. Şuna bakın; koşmuş, duşunu almış, kahvaltısını yapmış şimdi de verandada kitap okuyor (aynı sitede olmamıza rağmen nasıl yaptırdıysa artık onunki veranda, bizimki bildiğiniz fayanslı balkon). Yan komşum Bernard Henry’den söz ediyorum. Seferihisar’a taşınalı 2 ay oldu ve 2 aydır Bernard’ı seyretmekten bir türlü kendi emekliliğimin tadını çıkaramıyorum. Beni görünce, “Günaydın,” diyor kırık Türkçesiyle. Sanki yeni görmüş gibi sesin geldiği yöne dönerek, “Günaydın Bernard, erkencisin,” diyorum. “Evet, erken seviyorum, çünkü buraya yerleşmek için çok geç kaldım ben,” deyip edebi edebi gülüyor. Her sabah aşağı yukarı bu çapta bir iletişim gerçekleşiyor aramızda. Bazen, yabancıları kendi ülkesinden bilgilerle tavlayarak aslında kendini yüceltmek isteyen insanlar gibi, Baudelaire’den, Sartre’dan, Proust’tan falan söz açmayı düşünüyorum ama çok pis unutmuşum edebiyatı. Bernard, beni, okey taşı dizen, karpuz emen, et geveleyen, pazarı öven, marketi yeren, gömleğinin elverdiği ölçüde bronzlaşan, buzdolabına kolonya, ensesine mendil koyan, birbiriyle tansiyon yarıştıran, doktor övgüsü ve yergisi arasında günden güne buruşan kendi ulusumun emeklilerinden mahrum bıraktı. Ne güzel dümdüz bir emeklilik yaşayacakken, hayatımıza bir tür reklam emekliliği sokması canımı sıkıyor. Sabahları daracık şortuyla koşulardan geliyor. Öğlenleri şekilli gözlüğüyle dev kitaplara dalıyor. Akşamları verandasında koklaya koklaya şaraplar içiyor. Verandasından taşan yaşama sevinci ve hayata bağlılığıyla bana yaşam alanı bırakmıyor. Ara sıra laf sokmak istiyorum, ama aklıma saçma sapan şeyler gelince (“Sizin bir Sarkozy vardı, bücür, heh heh...”) susmayı tercih ediyorum. Karım, Fransız komşumuz Bernard Henry’den çok memnun.

Açıkça itiraf etmeliyim ki onun bu memnuniyeti benim Bernard’a olan duygularımı daha da zora sokuyor. Aslında ben Bernard’ı idare ederdim de, karım gerçek bir dünya vatandaşına, gerçek bir moderne, gerçek bir hümaniste, hayattan haz alan ve veren gerçek bir centilmene denk gelince biraz coştu. Karımın Bernard’ı “ideal emekli erkek” olarak gördüğünü biliyorum. Bernard’ın benimkine pek benzemeyen (emekli olmamakta direnen bir vücut ve güldüğünde 23 yaşın ışıltısını saçan dişlerle biçimlenen) emeklilik hayatını dikkatle ve hayranlıkla izlediğinin farkındayım. Ondan bahsederken “yalnız çok iyi bir insan” deyişinin altında yatan gizli aşkı görüyorum. Maşallah Bernard da karımın bu ilgisinden çok memnun.

İşler iyice büyüdü. Bernard, son zamanlarda verandasından sık sık bizim fayanslı balkona doğru “hadi gelin” anlamında elindeki şarap şişesini sallamaya başladı. File Çorap’ın şişe sallayan bu adamı her seferinde sevinçle karşılaması (bir keresinde ellerini çırpmıştı) durgun beynimde ufak öfke patlamalarına yol açıyor. Öfkem, kıskançlıktan falan değil, sırf görüntünün çirkinliğinden… Üç ay içinde Bernard’ın en yakın arkadaşları konumuna gelirken, bu arkadaşlık dolayısıyla kendi ulusumun emeklileri arasında iyice gözden düştüm: “Karısı pek rahat, Fransız’ın evinden çıkmıyo maşallah, adam biraz saf herhalde...”

8 Eylül 2039 tarihinde, artık haftada en az üç kere tekrarlanan “verandada şarap” teklifini “Yorgunum yatıcam” gerekçesiyle reddettim. Karımın, “E ben gidiyim o zaman, ayıp olur şimdi,” demesiyle, Seferihisar, tarihinin en yüksek tansiyonuna şahit oldu. Tansiyonumu kafasından bastırarak, “Sen bilirsin,” dedim. Bütün gece verandadan gülme sesleri geldi. Gece saat 10’a doğru Fransız şansonları çalmaya başlayınca, yattığım yerden “Lan yoksa sakın “slow dance” geliyor olmasın?” diye düşündüm. Kalkacak halim yoktu. “Bernard ayıp oluyo ama!” diye mırıldandıktan sonra uyumuşum.

9 Eylül sabah saat 6’da kalktım. Bir süre uyuyan File Çorap’ı seyrettim. Aslında ona sevgiyle bakmak ve yanağına son kez bir “slow kiss” kondurmak isterdim, ama bitmiş ilişkilerin o büyük sorusu (“Kim lan bu?”) peşimi bırakmadı. Balkona inip verandaya yan göz attım. Bernard ortalarda yoktu. Bu sefer ondan daha erken kalktım, diye sevindim. Ne yazık ki yolda karşılaştık. Koşudan dönüyordu. “Hayrola?” dedi. “İstanbul’a dönüyorum,” dedim. “Sonra emekli olucam.”

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

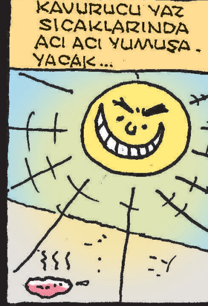

Eyi değildir babo.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Geçmemiştir hayatım boş yere/ Önleyebilirsem eğer bir kalbin kırılmasını"
Emily Dickinson

ALACA/BULACA

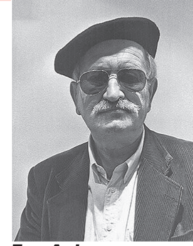
Kuşlardan olma bir "v" harfi. Geçiyor. Bir kenarları kırmızı(yavruağzı) bulutlar. Onlar da yavaşça kayıyor. Uçan "v"nin gittiği yöne doğru hepsi. Yavaşça solan kırmızılar. Karanlığı bekliyorum. Tek bacağım o eski dikiş makinalarını çalıştırır gibi.(sallanıyor) Tıkır tıkır. Gün ışığında bişey yazamıyorum. Yazmıştım burda.(gece) Hep karanlıkta çalıştım. Mağara devri insanları; Onlar da mağaraların girişlerine yakın bölümlerinde yaşar, (o zaman sanat/ din/büyü hepsi iç içe) tılsımlar, efsunlar yapmak için; içlerine; diplere, daha karanlık derinlerine geçerlermiş. Mağaraların. (daha ustaca/gelişmiş/ sofistike resimler/ desenler daha derinlerde) Anlıyorum onları. Dedelerimiz. O yoğun kıllarla kaplı ellerinizden öpüyorum. Size çekmişim biraz işte. Kendim icat etmemişim yani. Her eve lazım o derinler, karanlık, bilinemez, bulanık, müphem bölge. O kuytular. Bir mini inziva köşesi. Eski evlerde vardı. Bir miktar yani. (Balat'ta oturduğumuz o cumbalı, kırmızı tuğlalı Rum/ Ermeni evleri) Karanlık bodrumlar, kömürlükler. Zaten bahçede falan da değil, evin tam içinde bir de kuyu olurdu; hepsinde. O bile yeter. (mutfağındaydı, en son oturduğumuz ev) Tek başıma evde. Eğilir(kendisi de epey loş) mutfağın köşesindeki o karanlık kuyuya bakardım. İçerisi ağzından çok çok daha geniş o karanlık, (yankı da yapan)boşluk. ("halka"filmlerine henüz çok var--çok şükür--) "Karanlıkta yapılan iş alacalı olur" diye atasözü gördüm geçenlerde. Demek onun için ihtiyacım oluyor o karanlığa. Oluyormuş. Görünce anladım o cümleyi. Biraz "alaca" sever biriyim demek. "Alaca"nın peşinde. (Gün ışığının ayan beyan düz'lüğü, dümdüz'lüğünün bitimi)

Peyami Safa

EV

Evde film seyrederken filmin sonuna ne kadar kaldığını görmek; Tek berbat yanı o işte. Bence yani. Durdurup çay koyup tekrar başlatırken altta beliren o ışıklı çizgi.(internetten izlemek sözünü ettiğim) Işık iyice ilerlemiş. Sonuna çok az bişey kalmış. Gidişatın ritmi aşağı yukarı belli oluyor. Az sonra bitecek. Hikayenin ne zaman biteceğini bilmemenin gizemi, o gizemden alınan haz (hayatın kendi bilinemezliğiyle de olan o uyum, aheng) yok oluyor. Hiçbir zaman bilemeyeceğimiz o şey. Sinemada seyrederken insan daha ne kadar kaldığını tam kestiremiyor. Bitimine. O karanlığın içinde. Zaman başka türlü. "Hiç kimse yoktur ki yarına kadar yaşayacağını bilsin" demişti Euripides. Aynı şey. Tadı tuzu orada.

Ece Ayhan

KEDİ/KÖPEK

"Doğu kediyi batı köpeği sever" Peyami Sefa'nın Fatih Harbiye romanında. Öyle deniyordu. O çeşit bir karşıtlık. Yalnız, artık; (elan)bu yeni zamanlarda; sanki benim gördüğüm, kedi severlerin daha büyük bir kısmı daha bir batılılaşmış (individüalist,/bireyci/ bireyselleşmiş)kişiler. Mi sanki? Başka bir alıntıyla bitirelim bu kısmı: "Doğuya doğru fazla giden, coğrafya yüzünden, Batıya düşer. Tersi de geçerlidir bunun." Ece Ayhan.

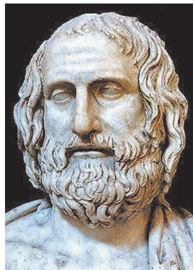
"ÜÇ DERT"

Hayatı tanımayan bir prenstir genç Buda, (henüz Buda da değildir) arabacısının refakatinde dolaştırılır. Yollarda yaşlılığı, hastalığı ve ölümü görür. Üç en büyük felaket. Bizim Karacaoğlan'ımızın o ünlü şiirindeki, o müthiş özet üçleme: "Bir ayrılık, bir yoksulluk, bir ölüm" Onun gibi. Epey gençken yazmış olmalı ama bizim çok büyük şairimiz. Henüz "yaşlılık" yok aralarında. "Birbirinden seçilmez" o üç derdi içinde. ("Ayrılık"o var) Saçına, sakalına ilk ak düştüğünde ama işte; ansızın hanyayı konyayı anlayacak, kıyameti kopartacaktır :"Sakal seni makkabınan yolayım/ Bir kız bana emmi dedi neyleyim"
Nur içinde yatsın.

BAVUL

Elinde bavulla bir adam silueti. (filmde, hayatta) Gitse de, gelse de. Çok şiddetli bir duygu yaratıyor. (bir fotoğraf)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

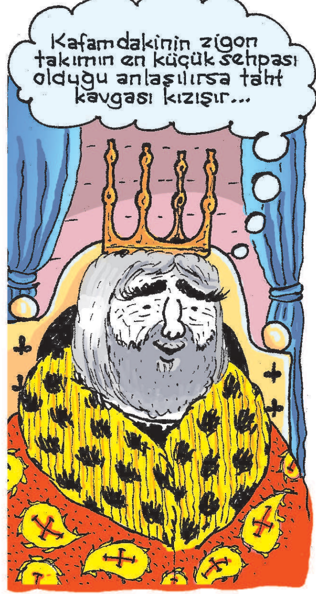

Euripides

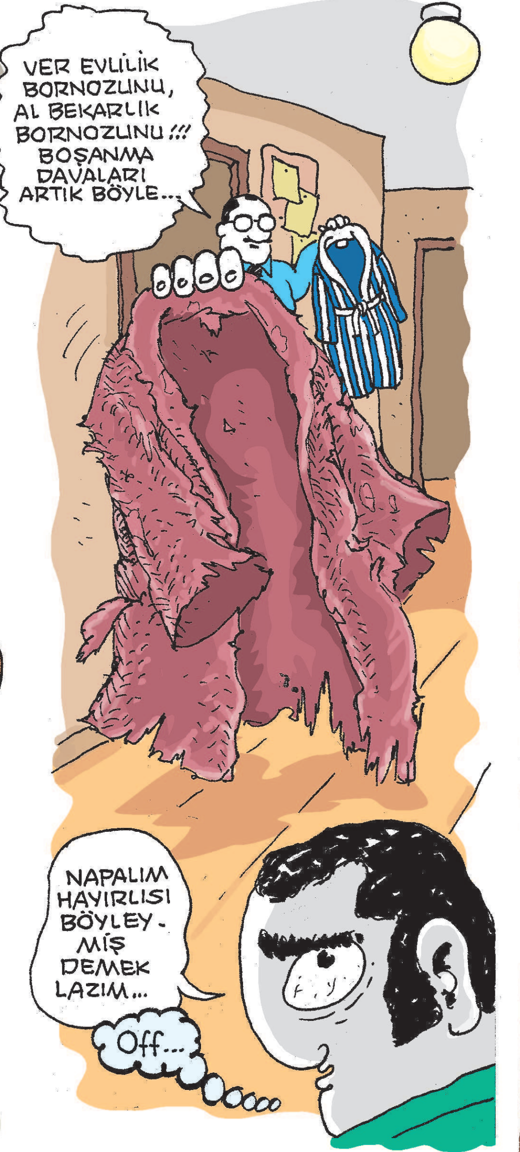
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

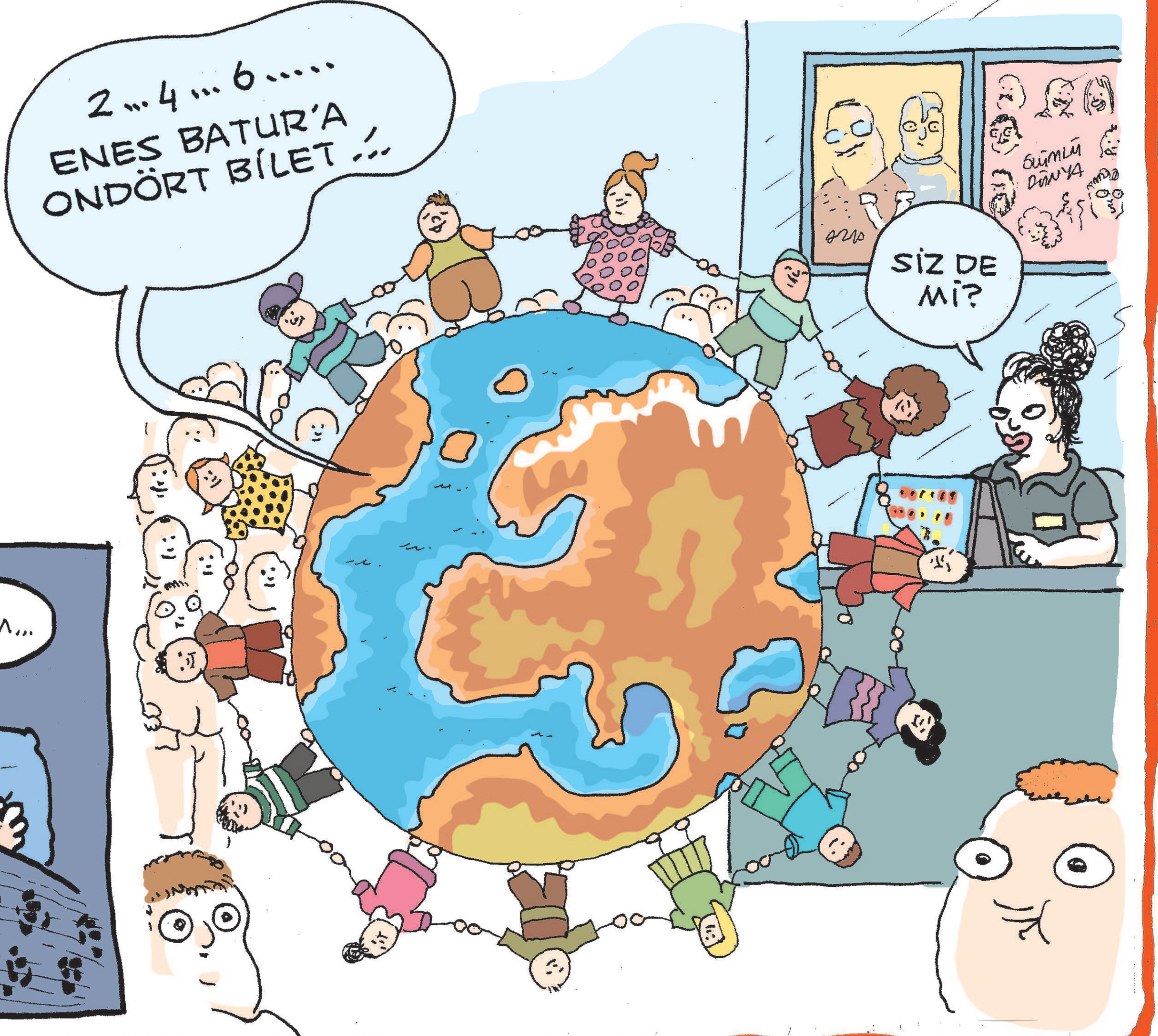

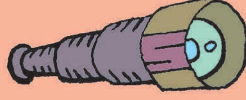

ÇOCUĞUNU DÜRBÜNLE İZLEYEN ADAM

alpay erdem

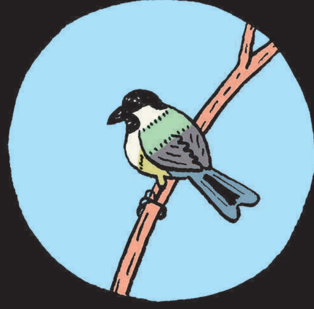
Hanım bizim çocuk, kendini tebrik edercesine kendi sırtını sıvazlıyo... Sabahtan beri takip ediyorum kendisini, ben ortada öyle takdir edilecek hiçbi şey göremedim... Aylaklığını mı takdir ediyor, yoksa sıpalığını mı, hiç bilemiyorum...

Hanım bizim çocuk, şimdi de göz alkışı çalışıyor... Göz kapaklarını birbirine vurdura vurdura kinayeli alkış çalışıyo... Gördüm gördüm de ömrümde böyle saçma bişey görmedim... Nerde var deli manyak şeyler, hepsi bu çocukta...

Oha!.. Bastankara!.. Kuşların şahı... Ağır ruh hastasıdır bastankara... Eskaza bir serçeyle, ne bileyim flurya ile aynı mekanda kapalı kalsa, dar eder diğer kuşlara orayı... Çok vahşi bi hayvan, bakma... Tam bir külhanbeyi...

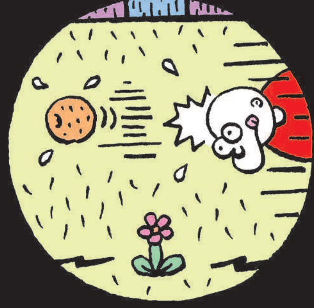
Oha!.. Şakrak kuşu... Yeryüzünün en güzel kuşu... Şu renklerin ahengine bak... Ötüşü akıl alır, Türkiye'de de çok az kişi bilir... Kanarya'yla çiftleştirirsen efsane melez kuş çıkar ortaya... Vay be, bugün kuş açısından bereketli...

Derken... Şu şebeğe bak... Ellerinin üzerinde yürüyo şimdi de deyus bana... Ne güzeldi ya. Gözüm kuş görüyordu, kadrajıma yine bu sıpa girdi... Yine bir görüntü kirliliği oldu, o oldu. Ben şimdi bu görüntüyü hafızamdan nasıl silicem a dostlar...

Oha!.. Portakala uçan kafa attı... Nimete kafa atmak sorunsalını bir kenara bırakırsak, evet artık kesin kararımı verdim, veriyorum kendisini bu hafta Beşiktaş'ın altyapısına, o oluyo... Muazzam bir yetenek bu çocuk, ben sana diyim hanım..

Ohh-haa ki ne oha!.. Küçük top bulmuş, onu yerde sektiriyo... Ömrümde ilk kez böyle bi şey görüyorum... Mesajını aldım oğlum, sen hiç merak etme... Dünya futbolu unutulmaz bir yeteneğe kavuşacak, yarın gidiyoruz Beşiktaş'a...

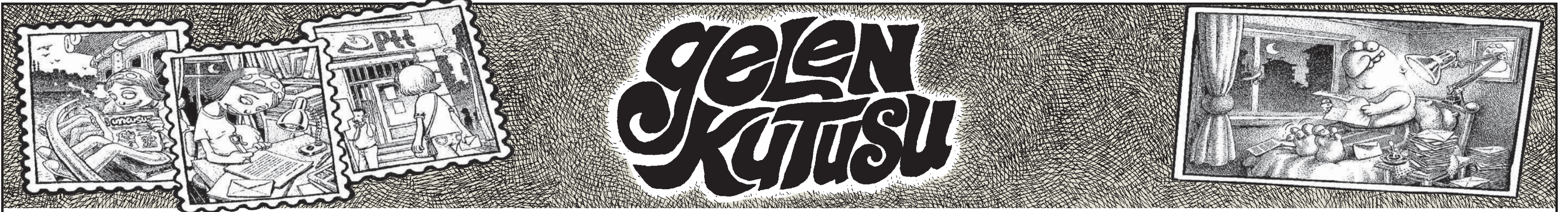

İp atliyi... Atla yavrum atla... Kaslarını iyice geliştir... İyice geliştir ki, futbolda bi Ronaldo ol, ayı gibi bi şey ol, rakiplerini tıpkı bir kamyon gibi ez geç... Arkandan desinler ki, "insan değil ayı" desinler senin için... Çekemesinler hiç seni...

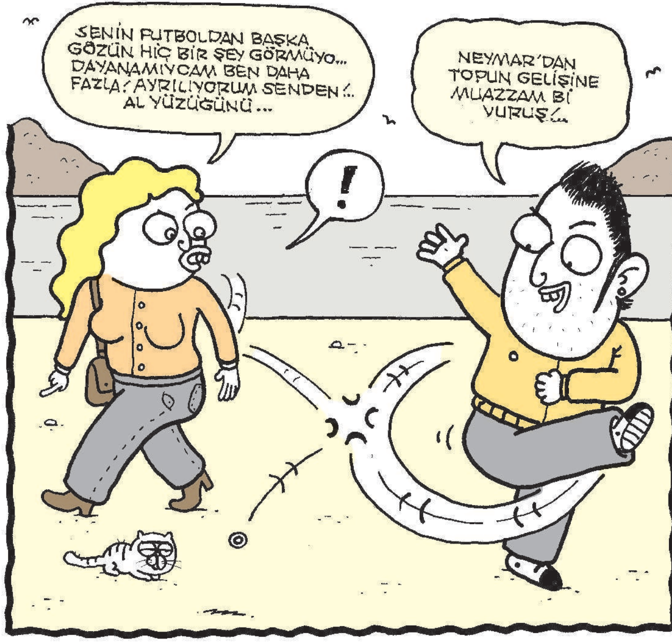
Şimdi de hulahop çeviriyo... Tam randımanlı Beşiktaş'a geliyoruz... Ya da Galatasaray'a mı yazdırsam, o da olabilir bak... E ben Cimbomluyum, çocuk da Cimbomlu... Ama hep aklımda altyapı olarak Beşiktaş kalmış... Yazdırıyorum Fenerbahçe'ye tamam...

Erhan GÜNEŞ

Barbaros ALTUĞ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 1 ŞUBAT 2018 | Sayı: 544

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

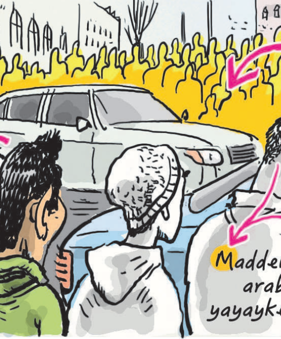
ORTAM
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

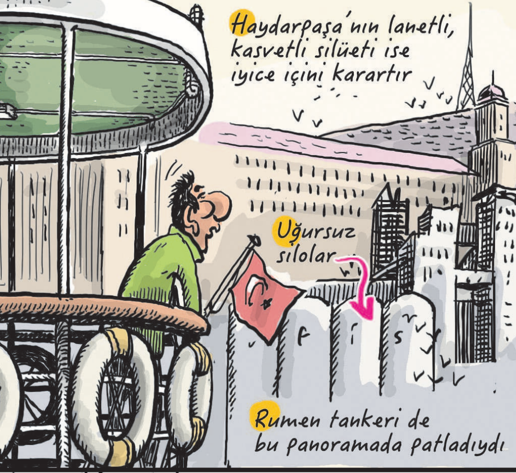
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ESKİ TAKINTISI GEYSU'NUN BAŞ DÜŞMAN ALİ OSMAN'IN MANİTASI OLMASI İLE ALT ÜST OLAN BÜNYE KENDİSİNİ DIŞARILARA ATAR. NE KORAY'I, NE TOLGA'YI NE UMUT'U GÖRMEK İSTEMEZ, ANCA KENDİNDEN DAHA TELMAŞA BİRİ PAKLAR ONU...

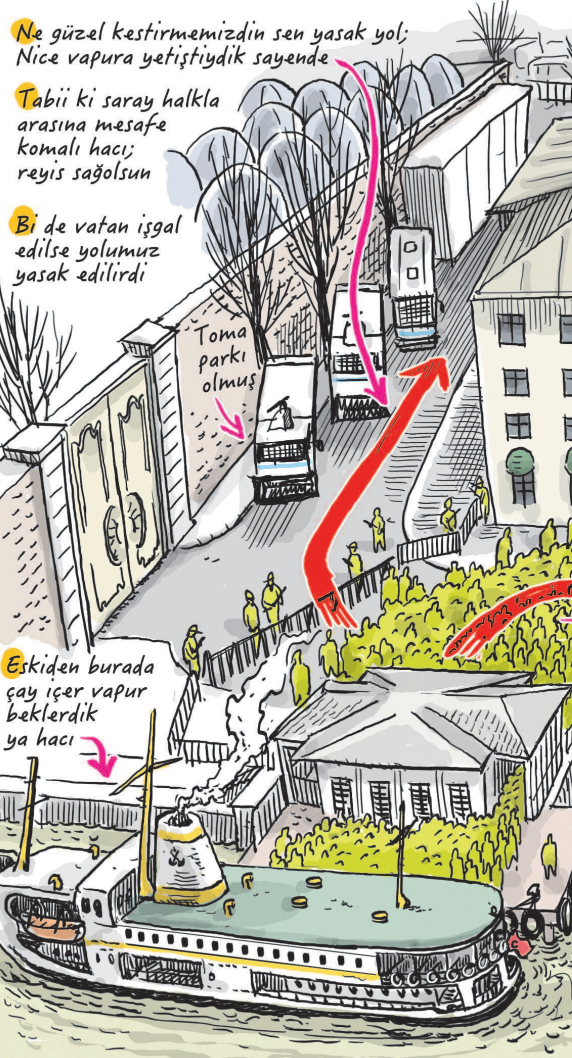

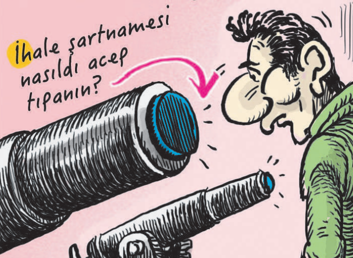

EYVAH EYVAH, BAKALIM NELER OLACAK BEYOĞLU YOLUNDA

UYKUSUZ

8 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2018/06 No: 545
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

Haberleşme Bakanı Ahmet Arslan, BTK etkinliğindeki konuşmasında sunucu robotun sözünü kesmesine sinirlenerek "Gereğini yapın" dedi. Mikrofonu kapatılan robota format atıldı.

ŞU HAYATTA NEFRET ETTİĞİM ÜÇ ŞEY VAR..
EVET ABİ..
...?
NEDİR? SÖYLEMİCEK Mİ?
OĞLUNUN İSMİ "ÜÇŞEY"

ONDAN SONRA MAYMUNLAR BULUYO BENİ... ONLAR YETİŞTİRİYO..
ÇOK ROMANTİK VE ÜZÜCÜ BİR HİKAYE..
INNHH...
EFENDİM?

PROFESÖR İRİDYUM İZOTOPLARININ STABİLİZASYONUNU BİR TÜRLÜ SAĞLAYAMIYORUZ! ISI YÜKSELİYOR!
ABİ SEN YOĞUNSUN BEN KAÇAYIM..
YOK YA OTUR
NASIL SAĞLANMIYOR.. SAĞLANMASI LAZIM.. ONU Bİ DAHA DENEYİN
MÜDÜR
İŞTE GÖRÜYOSUN.. BİZ DE BURDA BÜTÜN GÜN BU HAYVANLARLA UĞRAŞIYORUZ
ABİ BELKİ CİDDİ BİŞEYDİR ÇOCUĞUN SURAT BEMBEYAZDI
YOK YAA.. MİLLET MESAİDE GÖRSÜN DİYE YAYGARASI
PROFESÖR ANA REAKTÖRDEN ALEVLER FIŞKIRIYO!
KARDEŞİM HER B.K İÇİN BANA GELMEYİN! DEMEK GÜÇ FAZLA! GÜCÜ KIS!
YEMİN EDİYORUM HEPSİ GERİZEKALI.. ONUN YEĞENİ, BUNUN KUZENİ DOLDURDULAR KURUMA... İŞ BİLEN YOK..
ALEV NORMAL Mİ?
YA ALEV DE OLACAK, KIVILCIM DA... ENERJİ

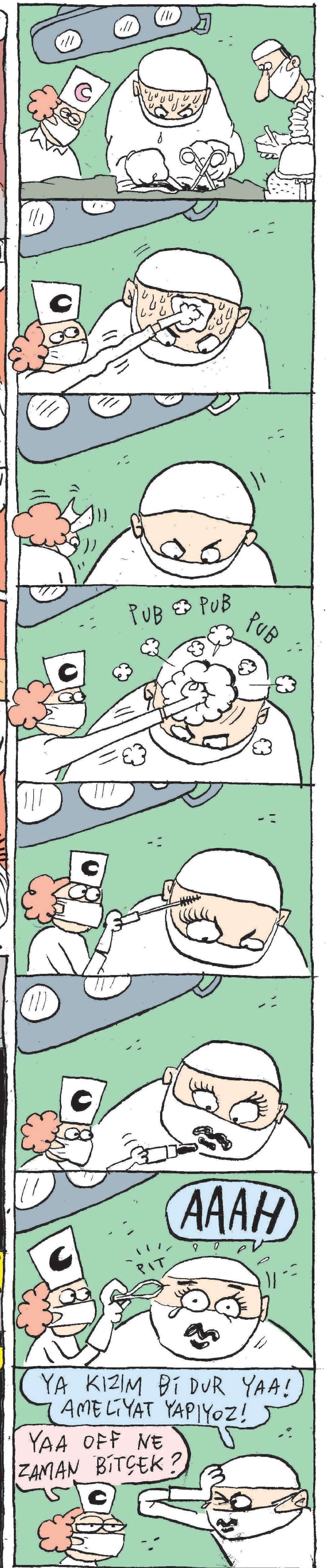
GÜM!
ABİ?!!
KAPI ÇARPTI KAPI..
OLUM CAMLARI KAPATIN!
COVVVEYY..
OHooo SİZ KAPATASIYA..
ABİ
ÜŞÜDÜN MÜ?

ÖFKENİN GÜCÜNÜ KONTROL ETMESİNE SAKIN İZİN VERME GENÇ ÇIRAK..
SABIRLI OL... SABIRIN ZAMAN DUVARINI ÖRMESİNE MÜSADE ET.. BEKLE..
BİR KAPLUMBAĞA GİBİ BEKLE... ONUN ERDEMİNE VAKIF BİR SAVAŞÇI GİBİ SABRA ER, ZAMANI İZLE...
SONRA VER AAZINA TOKATI HAYVANOLUHAYVNN
HAAH BE.. BEN DE NE ZAMAN DİYE..

ŞŞŞ...
?
YAĞMUR YAĞIYO MU?
YAĞMIYO..
TAMAM.. BU KONUŞMAYI HİÇ YAPMADIK VE BENİ HİÇ GÖRMEDİN.. GÜLE GÜLE..
....
ORDA MISIN HALA?
ABİ?
HEY!?
gitti herhalde.. açıyorum

PUB PUB PUB
AAAH
PIT
YA KIZIM Bİ DUR YAA! AMELİYAT YAPIYOZ!
YAA OFF NE ZAMAN BİTÇEK?

her şey olur

ÇED TOPLANTISINA YOLCULUK

SİNOPLULAR NÜKLEER İÇİN ÇED* TOPLANTISINA DOĞRU YOLA ÇIKTI!

NÜKLEERE HAYIR!

Nükleersiz Gelecek

*Çevresel Etki Değerlendirmesi

TRAKYALILAR TERMİK SANTRAL İÇİN ÇED TOPLANTISINA İZİN VERMEDİ!

Ölümün Çedi Olmaz!

ÇEVREYİ HOR GÖREN GELECEĞİ ZOR GÖRÜR

TEKİRDAĞ SARAYLILAR DOĞALGAZ BORU HATTI İÇİN ÇED TOPLANTISINI ENGELLEDİ!

DOĞALGAZ DEĞİL DOĞA KAZANACAK

BERGAMALILAR TAŞ OCAĞI İÇİN ÇED TOPLANTISINI YAPTIRMADI!

Zeytinimi Elleme

TOZ ALTINDA YAŞAMAK İSTEMİYORUZ!

taş taş üstünde kalsın

KARABURUNLULAR RES İÇİN ÇED TOPLANTISINI İPTAL ETTİRDİ!

GECELERİ UYUYAMIYORUZ

O SIRADA BAŞKA DİYARLARDA...

ÖLÜM BÜYÜCÜLERİNİN KARANLIK GÜÇ SANTRALİ İÇİN ÇED SÜRECİ BAŞLAMIŞ!

YİNE ZORLU Bİ MACERA BİZİ BEKLİYO!

Yerleşim yeri

Santralin yapılacağı yer

Yerleşim yeri

Yerleşim yeri

Çed toplantısının yapılacağı yer

TOPLANTI İPTAL TUTANAĞI TUTULMADAN GERİ DÖNMEK YOK!

ÇED SÜRECİ 3 AY İÇİNDE BİTMEZSE PROJE ONAYLANMIŞ SAYILIYOMUŞ!

BENİM BİLDİĞİM O MADDE TEPKİLER GELİNCE TORBA YASADAN ÇIKARILMIŞTI

İKNA EDİLMİŞ MUHTARLAR

ÇOCUKLARIMIZI İŞE ALDILAR!

KİRALIK KATİLLER

KOLLUK KUVVETLERİ

BÜYÜLÜ DİYARLARIN GELİŞMESİNİ İSTEMİYOSUNUZ!

BİZ BÜYÜYE DİİL, KARA BÜYÜYE KARŞIYIZ!

ÇED Halkın Katılımı Toplantısı

SONUNDA GELDİK!

Karanlık Güç Santrali için Çed Raporu Gerekli Değildir!

HAHHAH HAHHAH AHAHA!

Bİ SONRAKİ MACERA: BÜYÜLÜ DİYARLAR İDARE MAHKEMESİ

cem dinlenmiş

Normal şartlar altında dünya nüfusunun yüzde onu ila otuzu arasında bir oranını sırf sol elle yazı yazıyor, sol ellerini daha iyi kullanıyor diye şeytan olmakla suçlamak, sanırım en son on dokuzuncu yüzyılda Salem Cadı Mahkemelerinde falan izlerine rastladığımız bir zihniyettir. Neyse ki **Yeni Türkiye'de** halkın tarih bilinci kazanması, orta çağ karanlığının, insanların cadı diye, içine şeytan girdi diye suçlandığı dönemlerin hissiyatını edinmesi için pek kıymetli Diyanet İşleri Başkanlığımız arada bir Cadı Mahkemeleri kurmakta, Engizisyon Talimnameleri yayınlamaktadır.

Normal şartlar altında ülkeler gelecek nesillerini yetiştirirken onlara bir toplum içinde yaşadıkları ve toplumun bir parçası oldukları bilincini de kazandırırlar. Ancak faşist diktatörlükler bacak kadar çocukları birer hükümet ajanı, alçak birer muhbir olarak yetiştirir, ancak faşist diktatörlükler bacak kadar çocuklara arkadaşlarını, komşularını, abilerini, ablalarını siyasi düşüncelerinden ötürü hükümete ihbar etmelerini öğütler. Neyse ki **Yeni Türkiye** diktatörlük değildir, diktatörlük olsa bunları yazamazdık.

Dünya edebiyatının en büyük isimlerinden Bertolt Brecht, Nazi Almanyası dışında yasaklanmış değildir. Son yıllarını geçirdiği Demokratik Almanya'yı kıyasıya eleştirdiği şiirleri de yasaklanmış değildir ve **normal şartlar altında** Brecht'in yasaklı olduğu ülkelerin listesi Nazi Almanyası'yla başlar ve orada da biter. Ama neyse ki **Yeni Türkiye** bir Brecht şiirini suç delili olarak sunan savcıları ve kolluk kuvvetleriyle uzun yıllar fakir kalan bu listeye adını altın harflerle yazdırarak dünyada uzun yıllar sonra bir ilki gerçekleştirmeyi bilmiştir. Bu gurur hepimizin.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

14. Louis'nin Mecidiye Köşkü'ndeki masasında kahvaltı eden Topkapı Sarayı Müzesi Müdürü Yusuf Benli, masanın üzerinde çıkmayan lekeler oluşturarak tarihte iz bırakalı **7 yıl,**

Flash TV'de yayınlanan Rüyanız Hayrolsun programında, kocasından yakınan izleyicisine, "Kocan ölsün de sen de kurtul inşallah!" diyen sunucu Emine Akkaya izleyicisinden, "Ağzına kurban olurum. İnşallah!" cevabını alalı **8 yıl,**

Bursa'yı ziyaret eden Tayyip Erdoğan başbakanlık otobüsünden fırlattığı hediyelerden biriyle kafasından vurduğu çocuğu ağlatalı **9 yıl,**

Bir teknede röportaj veren müzik yapımcısı Şahin Özer, "Tayyip Bey şuradan atla desin atlarım," diyerek Erdoğan'a olan sevgisinde fazla risk almayalı **9 yıl,**

Çekime gelmeden önce NTV'ye telefon açarak, "Açım yemek ısmarlayın," diyen Fatih Terim bir iki dakika sonraki ikinci aramasında, "Sakın kebap ısmarlamayın, suşi ısmarlayın!" ve üçüncü aramasında da, "Bol bol ısmarlayın, somonlu olsun," diyerek kanalı uyaralı **12 yıl,**

"Bana yetki verin kaçakçılığı on günde bitiririm," diyen Mardin Milletvekili Süleyman Bölünmez'in kaçakçılık şebekesi yönettiği ortaya çıkalı **13 yıl,**

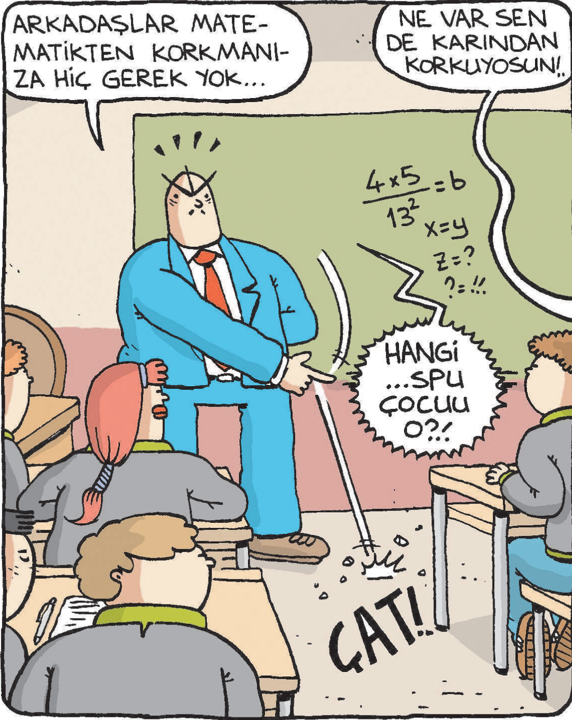
İkinci albümü çıktığında Yunanistan'da kar nedeniyle mahsur kalan, üçüncü albümünün çıkışında Kıbrıs açıklarında jet-ski ile kaybolan Gökhan Özen, dördüncü albümünün tanıtım çalışmasını "adam kaçırmak" suçundan gözaltına alınarak yapalı **14 yıl,**

Kızıl Ordu Korosu "Oynama şıkıdım şıkıdım"ı söyleyeli **19 yıl,**

Yapımcı Türker İnanoğlu, "Ne oynayacağım? Senaryoya bakayım," diyen Nuri Alço'ya, "Senaryo falan yok. Karı pazarlayan, uyuşturucu satan, pezevenk bir adamı oynayacaksın," cevabını vereli **34 yıl,**

Mark Twain, yazar Jane Austen için, "Ne zaman Aşk ve Gurur'u okusam, Austen'ı mezarından çıkarıp, kendi kaval kemiğiyle kafatasına vurmak istiyorum," diyeli **120 yıl olmuş.**

nisan hakan

ARKADAŞLAR MATEMATİKTEN KORKMANIZA HİÇ GEREK YOK...
NE VAR SEN DE KARINDAN KORKUYOSUN!
4x5 = b
13² x=y
z=?
?=!!
HANGİ ...SPU ÇOCUU O?!
ÇAT!

KIZIM SEN NEDEN BİZDEN İZİN ALMADAN ORALARA BURALARA GEZMELERE GİDİYOSUN?..
CEVAP VERİYORUM...
İZİN İSTESEM VERMEYECEKTİNİZ Kİ!..
LAFI NASI KOYDUM!
YÜKSEK IQ
ZEKA
HAZIR CEVAP!
DAHİ!
NASIL Bİ HAYAL DÜNYASINDA YAŞIYO LAN BU GERİ ZEKALI?!
NE BİLİYİM AMK!

BÜTÜN DOĞADA ERKEKLER DAHA SÜSLÜYKEN İNSANLARDA NEDEN HEP KADINLAR SÜSLÜ OLMAK ZORUNDA?!
DEĞİL... BAK SENİN İÇİN ŞUNLARDAN VAR!..
BAŞKAN KÖZ!..
FOKURS FOKURS!..

LÜTFEN BİZE İYİ HABER VERİN DOKTOR BEY!..
ACİL
DAHİLİYE
HAYALİMDEKİ ARABAYI SONUNDA ALDIM...

YÜRÜ LAN SENİN PARAN BURDA GEÇMEZ...
HOLLİ ŞİT!..
ŞRAK!..
DÖVİZ!

ŞEYY... YANLIŞ ANLAMA LÜTFEN, SORUN SENDE DEĞİL, BENDE...
AY İNANMIYORUM YA! AYRILMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLEMEK İÇİN Mİ BENİ BURALARA KADAR YORDUN YANİ?!
NE? NASIL YANİ?.. BAŞKA NASIL AYRILCAKTIM?..
CANIM TELEFONLARIMA FALAN ÇIKMAZDIN Bİ İKİ GÜN, AYRILMIŞ OLURDUK... ÖYLE DEĞİL Mİ ARTIK?..
ÖYLE Mİ?..
DEĞİL Mİ?..
?..?
?

SIKI GİYİNELİM TAM HASTALIK MEVSİMİ!..
AYNEN!..
YA OLM BU NE YA?!
2018 ŞUBAT!.. KISIK ATEŞTE İÇİMDEN İÇİMDEN BİŞİYORUM.

kedilikiz_kedikiz95
54 takipçi
175 takip
Mesaj Gönder
İki kedi annesi☺ Mişa ve Paspas'ın annesi... Kedi annesi... Anneyim ben.. Ben doğurdum!.. Cidden!.. (Yardım edin)
ENNECİM NE BİÇİM Bİ TİP!

BAK KIZIM OKU ÇALIŞ, KENDİ EKMEĞİNİ KAZAN, KİMSENİN ELİNE BAKMA...
DÜNYA KADAR MALIN OLACAĞINA FINDIK KADAR...
YA ANNE SEN SUSSANA!..
CANIM ACİL DURUM BUTONU GİBİ DÜŞÜNSÜN!..

AL İŞTE YİNE BÜTÜN GÖZLER BİZİM ÜZERİMİZDE, KESİN Bİ KIZA BAK, Bİ DE YANINDAKİ ŞU EŞŞEĞE BAK DİYE DÜŞÜNÜYORLARDIR...
YA BAKMA SEN ONLARA ÜZÜLME, BEN SENİ SEVİYORUM...
İETT
NE ÜZÜLMESİ YA KEYFİMDEN ÇILDIRICAM! NASI KAPTIM LAN KIZI?! ÇÜNKÜ TAM BİR ERKEĞİM G.TÜNÜZE GİRSİN!..
YA YÜRÜ REZİL EDİYOSUN BİZİ!..
İETT

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

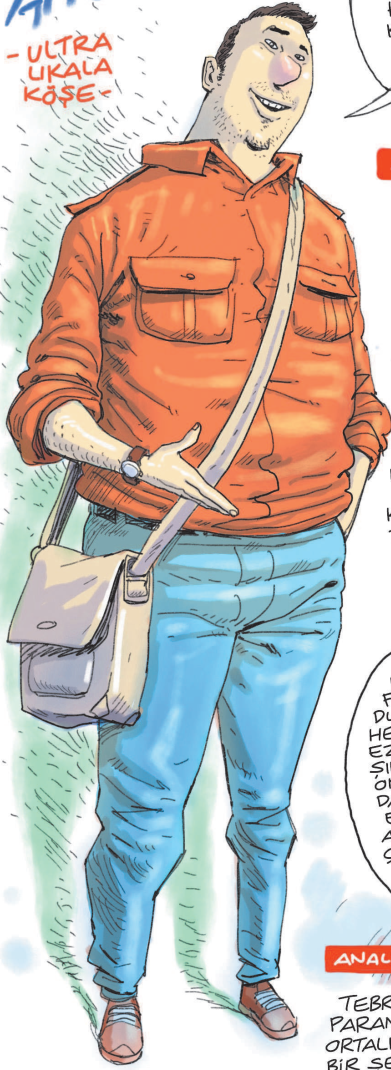
æ Tankut Ağabey o gün, elbette iki şerit kaplayan, dünyanın en büyük ve en pahalı arabası olan, ne bileyim, çok acayip bir araba yav, konuya da giremedim bak, iki şeridi kaplayan dev arabasıyla çay ocağımızın önüne doğru usulca yanaştı. Çay ocağımız derken, yani ben işletmiyorum, ben sadece içiciyim, ama güzel içiyorum söyleyeyim, sürekli içtiğim için artık ben de aileden sayılıyorum, Allah'ım ben neler saçmalıyorum, neyse, yanaştı öyle dev arabasıyla çay ocağımızın önüne diye. Ress-men önüne diye. Çay ocağımızın içi karardı. Şimdi koskoca Tankut Ağabey'e de Bulutsuzluk Özlemi gibi Güneşimden Kaç diyemezsin. Çek arabanı öte diyemezsin. İnsanı topuğundan vurur, o olur. Tankut Ağabey çünkü bu, başka hiçbir şeye benzemez. Işıksız bıraktı bizi. Camı aralayıp, "bagajdakini al" diye seslendi bana. Kazağının üstünde atkısı. Hemen koştum. Bir dehliz gibi kocaman bagajda, kırmızı soğan çuvalının içindeki maydonozları gördüm. Yüklendim çuvalı. "Dağıtadur, geliyorum" dedi. Ben "dağıtadur"un ne eşsiz eğlenceli bir tınısının olduğunu düşüneyazarken, Tankut Ağabey arabasını çekti ocağımızın önünden, park etmeye doğru gitti, ocağımız yeniden aydınlandı. Çay ocağının insanları Tankut Ağabey'in ikramlarına, hibelerine, ağabeyliklerine zaten alışkın olduklarından maydonozlar resmen avuç avuç kapışıldı. Ben ömrümde böyle bir çirkinlik görmedim. Maydonoz için birbirlerine giren insanları hayal edin. "Tankut Ağabey bu insanlara ne yapıyor böyle" diye düşünmeden de edemedim. Çünkü Tankut Ağabey'gillerin her zaman için bir bildikleri vardır. Tankut Ağabey'giller asla sorgulanamaz. Ass-la ama. "Bizim Talat var, Toprak Mahsulleri'nden emekli müdür, Hububat Talat deriz biz ona, Hububat'ın tarladan toplattım, hanım suyunu içiyor sabahları, siz de yiyin taze taze diyerek getirdim" diyerek girdi ocağımıza. Ölümcül büyük atkısından sıyrılıp anlatmaya başladı, "seksen iki yılında çok güzel **bizans grisi** bir arabam vardı, Alman, Hububat evleneceği zaman düğün arabası yaptık ona, düğünde arabayı gören, kız istemeye gelir gibi arabayı istemeye geldi hep sonra benim ofise, Harika Avcı'nın bir filminde kullanacaklarmış, para mara istemem, alın ama yıkatıp getirin dedim, üzerine neon düşürmüşler, soğudum arabadan, sattım sonra yok pahasına" dedi. Anlattıkça uzadı çenesi yine. Kalan maydanozlardan topraksız bir demet maydanoz da ben kaptım. Mutlu bindim bisikletime. Mutlu binerken de bisikletime, bisikletimi bizans grisi'ne boyatmaya karar verdim. "Bizans grisi de nasıl bir renkse artık" diyerek kendi içimde.

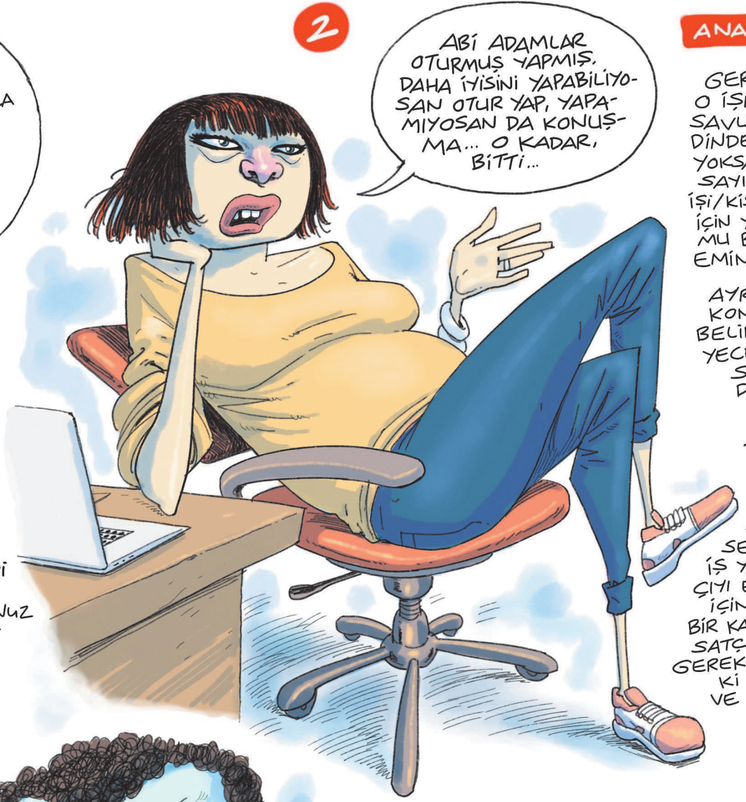
æ Geçenlerde de Hazar Beyefendi'yi yürüyüşe çıkardım. Yani daha çok ben yürüdüm, o bebek arabasında. Kadıköy'e indik önce. Çorba içtik. Oradan da Acıbadem'e çıktık. Dedim ki "şuradan simit alayım, şurada da çay içeyim madem, öyle olsun madem" dedim. Simit aldım, paskalya çöreği aldım, çayıya oturduk sonra. İlk kez geliyorum buraya. Oturduk öyle, Hazar Beyefendi'yi kucağıma aldım, çay istedim, çay ocağı sahibi, Hazar Beyefendi'ye pek bir ilgi gösterdi. Çocuğa "çak" diyor. Çocuğa "çak" diyor ve ısrar ediyor. Ben çocuğa "çak" dedikten sonra gider diye düşünmüştüm. Gider bize çayımızı getirir diye düşünmüştüm. "Çak". Yahu arkadaşım, bu çocuk "çak"tan ne anlasın. Ayrıca niye çaksın. Böyle mi yetiştireceğiz biz bu çocuğu. Böyle mi müreffeh yarınlara ulaşacağız. Böyle mi olacak yani. Bayağı eli havada kaldı koca adamın. "Hay s.keyim ya" dedim içimden, çocuğun elini bileğinden kavradım, adama çaktırdım. Mutlu oldu gitti. İçeriden bir süre sonra çayımızı getirdi. Bir başka adam çıktı içeriden, koloni gibi ortam, bakkala gitti adam, Hazar Beyefendi'ye çikolata almış, çikolata vermek istedi çocuğa. Ne alaka yahu. Çocuk çikolata yer mi. Bir rahat bırakmadınız lan. Kabul etmedim tabii. Normalde edebilirdim de hem adamdan biraz irkildim, hem de bu ne samimiyet lan. Benim bir insanla samimi olabilmem için aradan iki sene geçmesi gerekiyor. Hazar zaten snob. Ne alaka yani. Bir rahat ettirmediniz. Ne laubali imişsiniz. Siniz. Hazar çikolata yemiyor. Paskalya çöreği yiyor. Hem nasıl yiyor. Doldurdu ağzına yarım paskalya çöreğini, hamster gibi yanakları şişti. Dudakları uzadı. Küçük küçük öğütüyor. Hazar'ın da böyle bir huyu var. Yarım saat o pozisyonda kalabilir. Başka biri çıktı içeriden. "Hayır olsun inşallah" dedim içimden. Geçti karşımıza, bizi inceliyor öyle. Sınanıyorum. Resmen sınanıyorum. "Kusacak o çocuk" dedi. Dedim "kusmaz, bizim çocuk böyle". Kusuverdi Hazar kucağıma doğru. Ama nasıl kusuyor. Usul usul. Zevk alır gibi kusuyor. Karşımızdaki lavuk da için için nasıl mutlu oluyor ama. "Ben demiştim" saçtı her yerinden, o oldu. Çocuğun kucağıma oluk oluk kustuğu her an, mutluluktan eridi tam karşımda. Resmen hiçbir şekilde kusmayan çocuğumu enerji yayarak kusturdu. Temizlendik paklandık, bu nasıl oldu da düştüğüm bu yerden kurtulma umuduyla kalktım yerimden, paramızı ödedik, yola doğru koyulduk. Giderken de içeriden başka biri daha çıktı ve arkamdan bağırdı, "patron öpüyormuş çocuğu" dedi. "Hay Allah'ım" dedim içimden. Gerçekten çok zor bir gündü.

æ Hoşça kal.

Repliklerden Analizler

- ULTRA UKALA KÖŞE -

"laheyya"
10 Şubat Cumartesi / **Antalya Kaleiçi Simurg** / Saat: 20.30 / bilgi: 0543 537 23 23
11 Şubat Pazar / **Eskişehir Kıraathane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0222 220 77 70
12 Şubat Pazartesi / **Sakarya Radio Pub** / Saat: 20.00 / bilgi: 0532 245 23 45
15 Şubat Perşembe/ **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
16 Şubat Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
17 Şubat Cumartesi / **Bursa Görükle Sanat Mahal** / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 483 21 62
20 Şubat Salı / **Ankara If Performance Hall** / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06

Bitcoin

Bitcoin geldi ne de güzel oldu. Şimdilik taraftarları bitcoin'i ciddiye almayanları teknolojiden hiç anlamamakla suçluyor, bitcoin'le dalga geçenler de bitcoincileri paradan hiç anlamamakla. Tabii bu katman katman ilerliyor: Bitcoin'i en ateşli şekilde savunanlar, para kavramını anlamadıklarını kabul etmek bir yana, geleneksel para birimlerinin bitcoin'den farksız olduğunu ileri sürüyor. Futbol takımı taraftarları arasında bu denli şiddetli tartışmalar geçmiyor. Zaten geri çekilip baktığınızda Yeşil Vadi için savaşan düşman ailelere benziyorlar.

Ha bir yandan hakkını yememek lâzım, "Bitcoin'le kara para aklıyorlar, Bitcoin'le yasa dışı işler yapıyorlar," diyenler bütün bu tartışmaların en haksız tarafı onu da eklemek lâzım. Arkadaş dünyanın bütün uyuşturucu tüccarları 2009'a kadar paralarını istifleyip bu anı mı bekliyordu? Emin olun ki kara para aklamak öyle zannettiğiniz kadar zor değil, yaşadığınız ülkeye göre yeri geliyor "Oğluma düğünde taktılar," diyorsunuz, yeri geliyor bir uluslararası bankaya belli bir komisyon veriyorsunuz, işiniz halloluyor. Tabii evde benim gibi başparmağı yırtık çorapla otururken "Ulan para nasıl aklanır acaba? Aklanamaz lan herhâlde," diye düşündüğümüz için bizim gibilere zor geliyor ama emin olun o adamlar para aklamak için bitcoin falan da kullanmıyordur.

Şimdi vallahi zamanında "Hacı bitcoin diye bir şey çıkmış, alalım mı yüzer dolarlık?" diyenleri bu işten vazgeçirdiğim için söylemiyorum, "para" öyle bir şey değil. Tamam, youtube videolarından komplo teorisi sitelerinden falan Bretton Woods sisteminin bitişini okuyup piyasadaki mevcut para birimlerinin artık "altın" karşılığı olmadığı için bir karşılığı olmadığını zannedenler var ama o iş öyle değil. Bir kere para birimi dediğimiz şey, onu çıkartanların borç senedidir. Elinizde Amerikan doları varsa, Amerika; Cibuti fukokosu varsa Cibuti sizden borç almış anlamına gelir bu. Siz kimin daha güvenilir olduğunu düşünüyorsanız ona borç verirsiniz yani onun parasını kullanırsınız.

Yani doların karşılığı altın değil, Ortadoğu'dan Uzak Asya'ya, Afrika'ya, Doğu Avrupa'ya bir kıskaç başı gibi uzanan ya da uzanmaya çalışan Amerikan askeridir. Elbette bir para biriminin değerini o parayı basan (yani borçlanan) ülkenin üretimi de belirler ama Amerikan askeri bütün bu bölgelerde varlığını ortaya koymasa, hiçbirimiz öncelikli olarak Amerikan doları kullanıyor olmazdık. Ne petrolü dolarla alıp satardık, ne de altını. Onun yerine hangi kuru kullanırdık derseniz, Amerikan askerinin yerini hangi para biriminin askeri alacaksa onu kullanırdık. Suratına az evvel ütüyle vurulmuş kadar ciddi ve acı çeken bir ifadeyle "Yuan'ınıza Mark'ınıza Yüksek Faiz" derdi banka reklamlarına çıkanlar. Peki Bitcoin'in arkasında hangi asker var? Hangi askeri birlikler OPEC'i petrolü bitcoin'le satmaya zorlayacak? Bu iyi bir şey diye söylemiyorum, dolar yerine başka bir para birimi kullanmayı neden hiçbir OPEC ülkesinin düşünmediğini ya da düşünenlere ne olduğunu merak ettiğim için soruyorum. Bu arada Ekvator Ginesi de OPEC'e üye olmuş, hayırlı olsun. Bence çok önceden hak etmişti. Yalnız Kanada'yı Norveç'i falan niye almıyorlar bu OPEC'e onu anlamadım. Ayrımcılık yapılmasın, onları da alın, kardeş kardeş oynayın. Hatta ABD de petrol satmaya başladıydı, hâlâ satıyorsa onu da alın.

Askeri bir kenara bırakalım, meselede başka bir gedik daha var: Merkezileşmeden, devlet kontrolünden bu kadar bağımsız bir değişim birimi peşinde şehvetle koşulmasına bir itirazım yok ama bitcoin'i çalınan, bitcoin wallet'ı hacklenen, borsada bitcoinleri buharlaşan adamlar bu suçların soruşturulması için merkezi devletlerin geleneksel kolluk kuvvetlerinden yardım istediği zaman bozuluyorum. Hani sen bütün bu vergi sistemine, devlet düzenine, parasal ekonomiye karşıydın, anarko-kapitalist amerikan liberteryanı edalarında poz kesiyor, devletlerin denetiminden şusundan busundan uzak bitcoin'in bayrağını sallıyordun? E şimdi benim vergi vermeyi geçtim, sırf parasını kullandığım için bile fonladığım (hatırlarsanız elimde tuttuğum para, devlete borç verdiğimin belgesiydi) kolluk kuvvetleri niye benim vergilerimle senin zararını tazmin etmenin peşine düşsün? Ama bunu söylediğin zaman "Sen teknolojiden anlamıyorsun?" İyi de konuyla ne ilgisi var bunun? Otomobillerden de hiç anlamıyorum, kelebeklerden de. Hani lâzım olursa diye.

Zaten bu yeni nesil "anarko-kapitalist-amerikan liberteryanında" ciddi bir sorun var: İstiyor ki hiç vergi vermesin, sağlıktan eğitime herkes bu giderleri kendi karşılasın. Aralarında herkesin kendi güvenliğini kendisi sağlaması gerektiğini ileri süren de var. Zengin vergi vermek yerine üç beş özel güvenlik tutacak biz de mahallece yedi samuraya gireriz artık. Tamam, eğitim parasız olmasın, sadece parası olanlara eğitim verilsin bu ibişin söylediği gibi. E peki parası olmadığı için hiç eğitim alamayan milyonların yaşadığı bir toplumda nasıl bir yaşam kalitenin olacağını zannediyorsun benim eşek evladım? Aynı şey sağlık için de, eğitim için de geçerli. Yüzünü bile görmediğiniz bir çocuğun eğitimi için vergi vermeyi gereksiz görebilirsiniz ama günü gelip bir cahiller ordusu içinde yaşarken de yakınmamanız gerekir. Şu "birey kalkınırsa toplum kalkınır" safsatasını bir de tersinden deneyin: "Toplum kalkınırsa birey de kalkınır." Bana kalırsa bu ikincisinin doğru olduğu matematiksel bir gerçek, diğeri hiç gerçekleşmemiş bir varsayım.

Evet, özellikle neo-yuppie'liğin yükselen değer olduğu günümüzde modası geçmiş durabilir ama "toplumculuk" hâlâ matematiksel olarak hepimiz için ve uzun vadede tek tek her bir birey için daha anlamlı bir seçenek. Cafcaflı laflara kanmayın çünkü gerçekten kurtuluş yok tek başına.

İLKER ALTUNGÖK

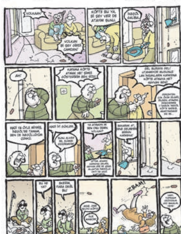

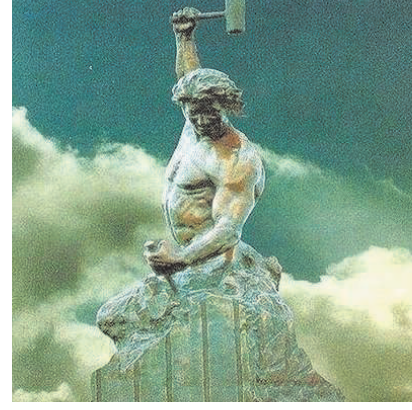
Bir ayar düğmesi montedir yüreklerimize, çevir onu sevgiyi bul. Sonra bırak daha da oynama ayarlarıyla.

"TAMAM DA NİYE BAĞIRIYORSUN, KARŞINDA İNSAN VAR!" diye bağırdı kendisine bağırıldığına inanan bir şahıs. "BAĞIRMADIM, İNSAN GİBİ SÖYLEDİM!" diye bağırdı kendisine ses tonuyla ilgili iftira atıldığına inanan diğer şahıs. "ŞU AN BAĞIRILIYOR!" diye bağırdım. Herkes bağırınca ben de bağırmayı seviyorum, bir an için bir fırsat kapısı açılıyor orada. İş dünyasında uyanık olmalısın, fırsatları her zaman kollamalısın ve doğru zamanın geldiğine inandığın anda bu fırsatı yakalamak için gerekeni yapmaya hazır olmalısın. İş dünyasında yükselmenin altın kuralı budur. Ancak her zaman bu fırsatı elinizden almaya, sizi aşağı çekmeye çalışan birileri olacaktır. Benim de krizi fırsata çevirip bağırmamı çekemeyen, bağırma ortamlarında ayağımı kaydırmayaçalışan başka biri "YA ÇALIŞMAYA ÇALIŞIYORUZ BURADA BİRAZ SESSİZ OLUR MUSUNUZ?" diye bağırdı. Ben bu çocuğu tanıyorum. Gerçekten de muhteşem bir insan ve gerçekten de çalışmaya çalışıyor. Önünde hem excel hem, powerpoint hem de word dosyaları açık. İş yükünden internet bile açamamış, facebookda ne oluyor hiçbir şeyden haberi yok. Ya arkadaşlarından biri duygular ve kararlarımız başlıklı bir tedx konuşması paylaştıysa? Ya facebooka girebilen herkes o videodan alacağını alıp kaçtıysa, ya herkes hayatlarını çok daha kaliteli hale getirdiyse ve geride bir tek keriz gibi o kaldıysa? Bu işlerin geri dönüşü yok. Artık bütün insanlar doğru kararlar verecek, en güzel yemekleri yiyecekler, akşamları kimsenin bilmediği ama kokteylleri muhteşem olan yerlerde kokteyl içecekler ve ilk tatilde vize istemeyen ama kimsenin bilmediği ve herkesin bildiği yerlerden daha güzel olan yerlerde tatil yapacaklar, üstelik orada da sadece oranın yerlilerinin bildiği, onu da herkesin bilmediği, duygular ve kararlarımız konulu tedx videosunu izleyenlerin bildiği mekanlarda takılacaklar. Hayat kaçıp gidiyor, vefasız bir kedi gibi değer kıymet bilmezlerin, iş yerinde facebook gezebilenlerin kucağına oturuyor.

Havada bir gerginlik var. Biri insanların duygu ayarlarıyla oynamış. Ama bilerek ama bilmeden. Yaptığı işin farkında olmadan. Belki de iyi bir şey yaptığını zannederek. Bir hafta önce kombinin ayarlarını bilen, kombi açıp kapayabilen tek insan pozisyonundan kurtulmak için insanları kombinin bulunduğu depo gibi bir yere topladım, dinlemeye hazır olanlara, yeni şeyler öğrenmeye açık olanlara kombinin ayarlarını anlattım: Buradan açılıyor, buradan sıcaklık ayarı yapılıyor, bu tuşu bilmiyorum, o yüzden basmıyorum.

Ancak şimdi anlıyorum ki aslında iyi bir şey yaptığımı zannederken aslında henüz duygusal olarak buna hazır olmayan insanlara iklim kontrol güçleri veriyormuşum. Şimdi bu ofiste hepimiz birer yarı tanrıyız. Ben çok uzun yıllardır yarı tanrı gibiyim, kombiyi de ben biliyorum, bilgisayarın ayarlarını da ben biliyorum, ofisteki printerin huylarını da ben biliyorum, modem sıçtığında ne yapılması gerektiğini de ben biliyorum. Biraz iş yüküm az olduğu için, büyük oranda da işgüzar bir insan olduğum için üşenmiyorum, bunları öğrenmek için zaman ve emek sarf ediyorum. Yıllardır bir problem olduğunda zavallı ölümlülerin gelip bana adaklar adamasına, "erman printer yine şeyediyor, bir ses çıkartıyor ama sonra duruyor, sonra kağıt çıkartıyor ama boş çıkartıyor, bir baksan" diye yakarmalarına alışığım. Oysa bu insanların beyni ve ruhu bu yüke hazır değildi demek ki. Güçlerini kendi çıkarları için kullandılar, kombiyi köklediler ve şimdi iş yerinin iklimi en ufak anlaşmazlıkta birbirine mızrak fırlatan kültürlerin yaşadığı bir iklime dönüştü. Oysa ben bu iş yerinin iklimini her türlü sıkıntıyı içlerine atan, kavga edilecekse "selamlar" diye başlayıp "iyi çalışmalar" diye biten mailler üzerinden eden kuzey avrupa ülkeleri seviyesinde tutuyordum. Deneye deneye bulunmuş, gözlemlere dayalı verilerle kanıtlanmış bir kombi derecem vardı.

"Bir ayar düğmesi montedir yüreklerimize
Çevir onu sevgiyi bul.
Sonra bırak daha da oynama ayarlarıyla."

Bu benim bulduğum kombi ayarıyla ilgili yazdığım bir şiirdi. Aylarca insanlar, arada bir "üşüyorum, kombi yanmıyor mu ya, erman bir baksana" diye vızıldasalar da, barış ve uyum içinde çalıştılar. Soğuk iklimlerde hayatta kalmak için birlikte ve disiplinli hareket etmenin gereğini anlamış topluluklar gibi, hayatta kalma iç güdüsüyle birbirlerine sokuldular. Yaşlılar tecrübelerini gençlere aktardı, gençler yaşlıların nefesinin yetmediği yerde onları sırtında taşıdı ve pazartesiden cumaya böyle ayakta kaldı bu kurum. Şimdi işe ilk gelen kombi odasına dalıyor ve ayarı altmışbeş dereceye çekiyor. Şimdi kombi odasına girdiğimi gören olsa beş dakika sonra arkamdan girer, yine kafasına göre ayarlar kombiyi.

Kötü durumdayız ama çaresiz değiliz. İş yerinin az bilinen noktalarında gözden uzak bir iki pencere buldum. Arada gidip onları yarım açıyorum, yüreklerde yanan ok mızrak fırlatma ateşini biraz serinletiyorum. En baskını, en hırslısı bile büzüşüp insanlaşıyor, makul davranmak zorunda kalıyor. Unutmayın dostlarım: İklimi kontrol eden, dünyayı kontrol eder...

Bu sözü de youtube'da amerikanın iklimi uydularla kontrol ettiğini belgelerle kanıtlayan ve genizden konuşan ondört yaşında bir çocuktan duymuştum, doğru geldiği için paylaşmak istedim.

MACERAYI SEVEN ADAM

KUP!

LAMBIR! LUMBUR!

Macerayı Seven Adam Uludağ'da edindiği hasımlarına büyük bir sürpriz hazırlamıştır! Başla...

Abi herif manyak, izini de kaybettirmiyor, bizimle oyun oynuyor zaar! Bırakalım abi artık peşini dondum yav...

Du! Du! Du! İşiyerek gitmiş piç, bak!

...Hâlâ tütüyor fazla uzaklaşmış olamaz! Yakınlarda olmalı...

AHA! İŞTE ORADA! AĞACIN ARKASINDAN FIRLADI! KAÇIYOR!..

-mına kodumun ibiklisi yeter peşinden koşturdugun!

Oo! Tam kafadan vurdun abi, süper.

AGH!

ÇAT!

YAKALA! YAKALA! Bırakma peşini...

Göle doğru gidiyor! Köşeye sıkıştı!

PATA! PATA!

LAN!.. DUR!.. OY!.. OY!..

ÇATIRT!

SPLAÇ!

Adımınız elimde! Silahı bırakın yoksa güvercin gibi çeviririm kafasını.

HIDI-DI-DI! Çok soğuk! Bokum dondu abi!

Tamam birader sakin ol!

Devamı haftaya.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Sana şaşıyorum; tanıdıklarım içinde, başka birisinin de kendisi gibi bir bilince sahip olduğunu keşfettiği an, ağlayabilen biricik insansın." - Simone de Beauvoir

ÖZKAYA AİLESİ, 2018'E GİRİYOR...

Sofradakilerden biri "Canımın içinde can oldu kapşon" dedi, "kışın hayat kurtarıyor." Karşısında oturan "Ben bereciyim" dedi. "Bere kayboluyor, kapşondan asla vazgeçmem" diye ısrar etti ilki.
Rahmetli coğrafya öğretmeni Mehmet Canher'in yıllar önce söylediği **"Asıl mesele, kendi içimizde!"** cümlesini asla unutmadığını belirtti ve 'bu meyanda' kafanın dışını bırakıp içiyle ilgilenmek gerektiğini vurguladı aile reisi.

Şarkıcı Sezen Aksu'nun eski sevgililerinden, bir gezginden bahsetti bir kadın, adam kendini "Sezen'in hatalarından biriyim" diye tanıtıyormuş. "Sezen Aksu, 'bütün kuşlar vefasız' şarkısından, tümden gelip, 'o kırlangıç da mı küs bana' bireyselliğine erişti" tespiti yaptı biri. "**SEZENAX** güzel albüm ismi olur, kapakta Gripin Kadını gibi Sezen" dedi aile reisi, şimdi artık mevzu müzik idi...

Kadın, 'korkunç çift' siye tanımladığı iki insanı anlattı: "Dışarıdan gayet munis, mülayim insanlar. Meslektaş bunlar, aynı sanatla uğraşıyorlar. Gözleri çekik, kısık kadın ile çok terleyen kocası, ilk bakışta nasıl da efendiler. Fakat evlerine girince bir yaratığa, bir dedikodu canavarına dönüşüyorlar. Tüm sohbetleri başkalarının mahrem hayatı üzerine, kimler sevişmiş, kimler sevişmek istemiş, hayvani bir zevkle bunları konuşuyorlar. Kendi tatmin yöntemleri bu, kaybettikleri heyecan ve elektriği böyle kovalıyorlar. Mahremlere girildikçe kadın gözleri iyiden iyiye kısılarak coşuyor taşıyor, zevk terleri döken kocası ellerini birbirine çarparak çarparak keyifleniyor.. **Arzu duymak için başkasının kulaklarına muhtaç manyaklar...** Dedikodu yapmaktan çocuk yapmaya fırsat bulamayan bu çift, saf tipleri o tatlı evin sevimli mutfağıyla kandırmakta ve dedikodular tekrarlanıp asidini kaçırdığında bi yerlerden içkiler, gofretler, krakerler çıkarıp meftun etmekte ustalar. Allah, bunların dilinden korusun insanı, ben tuzaklarına düşmedim çok şükür..."

"En vahşi saldırı, vasat saldırısı" dedi biri. **Kısa sessizlik.** Aynı adam ekledi: "Senden artanlarla idare eden, er geç düşmanın olacak, bu çok kadim bir kural."

Kolpacı birinden bahsedildi, adam, tanıdık manıdık vasıtasıyla hiç alakasının olmadığı toplantılara katılır, masada dağıtılan proje dosyalarından birini koltuğuna yerleştirtip şehirde tanıdıklarını dolaşır, işin hacmini ve bütçesini sanki kendi işi gibi anlatır, böylece bu ufak boylu adam kendini mühim hissedermiş. Kendini durduk yerde **'vizyoner'** olarak tanımlayan şahıs, baba parasıyla geçinirmiş. Teksas'ta bir zaman soluduğu için aksanlı konuşan, batı meftunu bir dürrükmüş...

-Sencer-

Tuhaf tipler konuşudu. Kediye benzeyen bir tipten, biraz yüzünü buruşturarak, **'Çok sikkobaz biridir'** başlangıcıyla bahsetti aile reisi. Taksim maksim, oralarda bir yerde, yıllar içinde yaşadığı evle bütünleşmiş uyuşuk, tembel, kıskanç bir tipten. Tek gayesi, bir hafta içinde okyanus ötesi bir yere seyahat kisvesi yaratıp evi kiraya vermek ve bu sürede seyahat ertelendi deyip, kira vermeden yaşamakmış. Düşük, her türlü tenezzüle meyilli, ezik karakteriyle çirkin tv yapımı tiplemesini ve pis sırıtışıyla çizgi roman tipini andırırmış. Kıt, sığ, yoz; tüm negatif tek heceleri bünyesinde barındıran saygısız biriymiş. En çok da ona ortalama olduğunu acıyla hatırlatanlara karşı saygısızmış. Teksas'tan gelmişti konu bu adama, belki de Tom Miks'ten, o çizgilerdeki hain suratlılara benziyordu hin...

"İngiltere'nin ilk kadın başbakanının Margaret Thatcher olduğunu biliyorsunuz, peki **ilk kadın kraliçesi kim?**" diye sordu biri, sonra kendisi 'cevab' verdi: "İkinci Elizabeth!"

Bir başka korkunç, kötücül, şekilsiz bir çifti daha masaya yatırdı kadın; dişi, niteliksizliğini unutmak için **yıldız tozu** sahiplerine yanaşıyor, karısının bayağılığına uyumlu erkekse içinde cinsel organlar geçen kafiyeli şeyler yazarak heyecanlanıyordu...

"Toracalar, timsahların karaya çıktıkları zaman derilerini çıkartarak insan görünümünde dolaştıklarına inanırlardı" dedi ve devam etti biri: "Bir gün yine bir timsah derisini bırakıp karada dolaşırken birisi bu deriyi yakmış. **Derisini kaybeden timsah** geri dönemeyince karada kalıp evlenmiş ve çoluk çocuk sahibi olmuş. İşte bu timsahın soyundan gelenlerin, timsahlarla başedebilme gücüne sahip olduğuna inanılırmış..."

Beşiktaş konuşuldu, Şenol Güneş'in hocalığı övüldü, "Bayern'i Münih'te yeneriz!" dedi aile reisi.
"Üç-İki" diye skor da verdi. Bir ara Aleyna Tilki'nin de bahsi geçti.

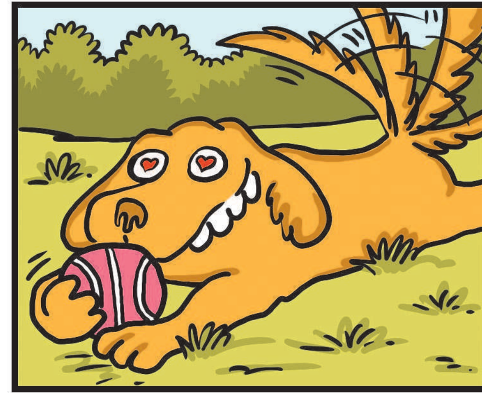
Onikide öpüşüp kutlaştılar; yüzler tebessüm ediyor, çekmecelerden birinde, **bir eski fotoğraf** sabırla sararıyordu...

Notlar:
*Jules Verne, 1828'de doğdu. 1882'de değil. Geçen hafta yanlış yazmışım. Ben düzeltmesem, Sunay Akın düzeltirdi zaten! Eski kalecidir Sunay, en arkada o durduğu için rahatça hata yaparız...
*Tepedeki alıntının alternatifi, "Kurtuluşu bir başkasında görmek, yıkılmanın en güvenli yoludur" cümlesiydi, yine aynı yazardan. Aktarmadan edemedim... Meraklısı anlamıştır, bu yıl alıntılar kadın şair ve yazarlardan... Bu bağlamda, Sennur Sezer ablamızı, 'Mektup' adlı şiirinden alıntıyla bir kez daha, rahmetle anıyorum: "Sokakta sesinizi duyar gibi oluyorum / Sanki biriniz hemen kapımı çalacak / Sofraya bir tabak daha koyuyorum"
* "Hey Yavrum Hey" adlı gösterimle, 7 Şubat 2018 Çarşamba akşamı, dokuz buçukta, Sefahathane'deyim. Ustasından parçacık mizahı! Tıslamalı, bağrışmalı, gereksizce çok öfkeli trango dizilerden ve tüm ülkeye az anılı ergen muamelesi yapan filmlerden sıkılanlara birebir! Beyoğlu Atlas Pasajı. En güzel çay pasaj çayı, konudan ayrı....

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

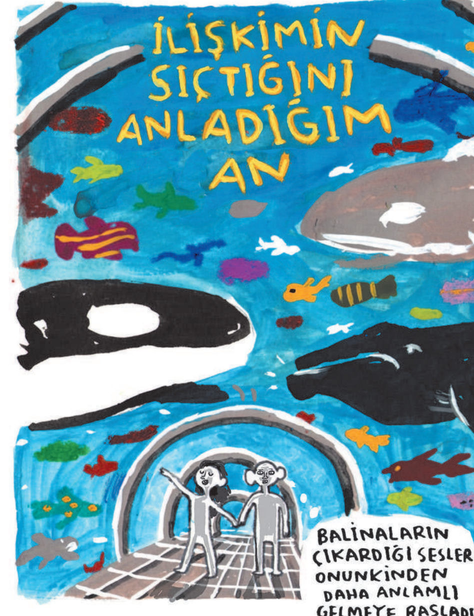

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

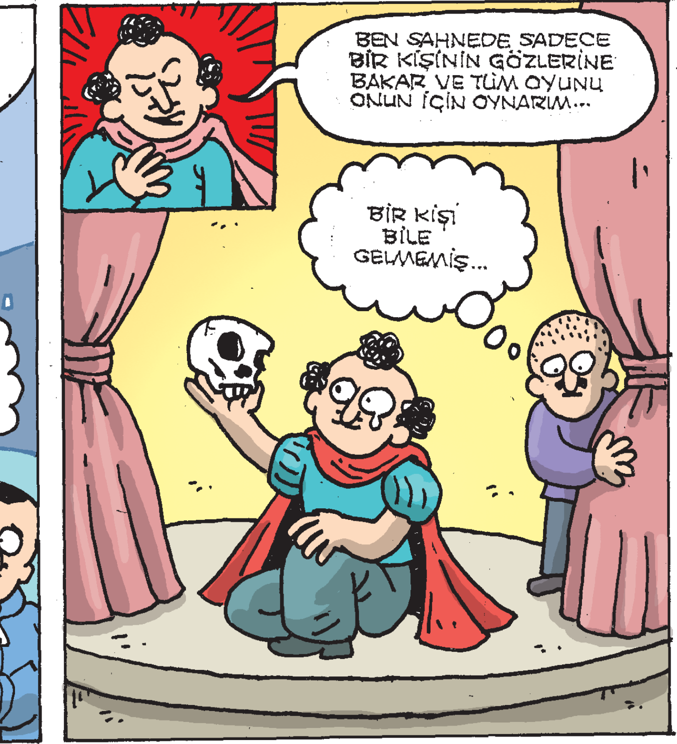

mustafa satıcı

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

YUKARIDA HAYAT VAR

Ülkemiz apartmanlarının gürültü yapan katları yıllar boyu alttan sopayla dürtüldü. Hatta gürültü karşısında kalorifer borularından metalik mesajlar yollayanlar bile oldu. Mesela dedem, üst katı sopayla dürterken, "Şimdilik sadece dürtüyorum, ama gerekirse bu sopayla döverim sizi" tehdidine ulaşacak kadar abartarak mesajını geniş tutardı. Sopalar üst katları hala dürtüyor mu, bilmiyorum. Dürtüyorsa bile sopaların yerini vileda sapları almış olmalı. Birazdan anlatacağım hikâyede, üst katta parti veren öğrenciler, alt katta ise bir vileda sapı ve evli bir çift var. Bu hikâyede, *"Dedelerden günümüze üst kat komşularının değişen gürültü anlayışı ve alt katların gürültüye verdiği tepkiler"* teması etrafında, "Vileda sapıyla eğlenceli bir parti durdurulabilir mi?" sorusuna yanıt aramaya çalışacağım. Üst kattaki üniversite öğrencilerinin gürültüsüne maruz kalan alt kattaki Burcu ve Hakan'ın normalde anlayışlı ve çağdaş bir çift olması işimi bir hayli zorlaştırıyor. Üstelik işin ilginci, Burcu üst kattan gelen yüksek sesli müzik karşısında gittikçe öfkelenirken, Hakan sanki üst kattaymış gibi hayaller kuruyor.

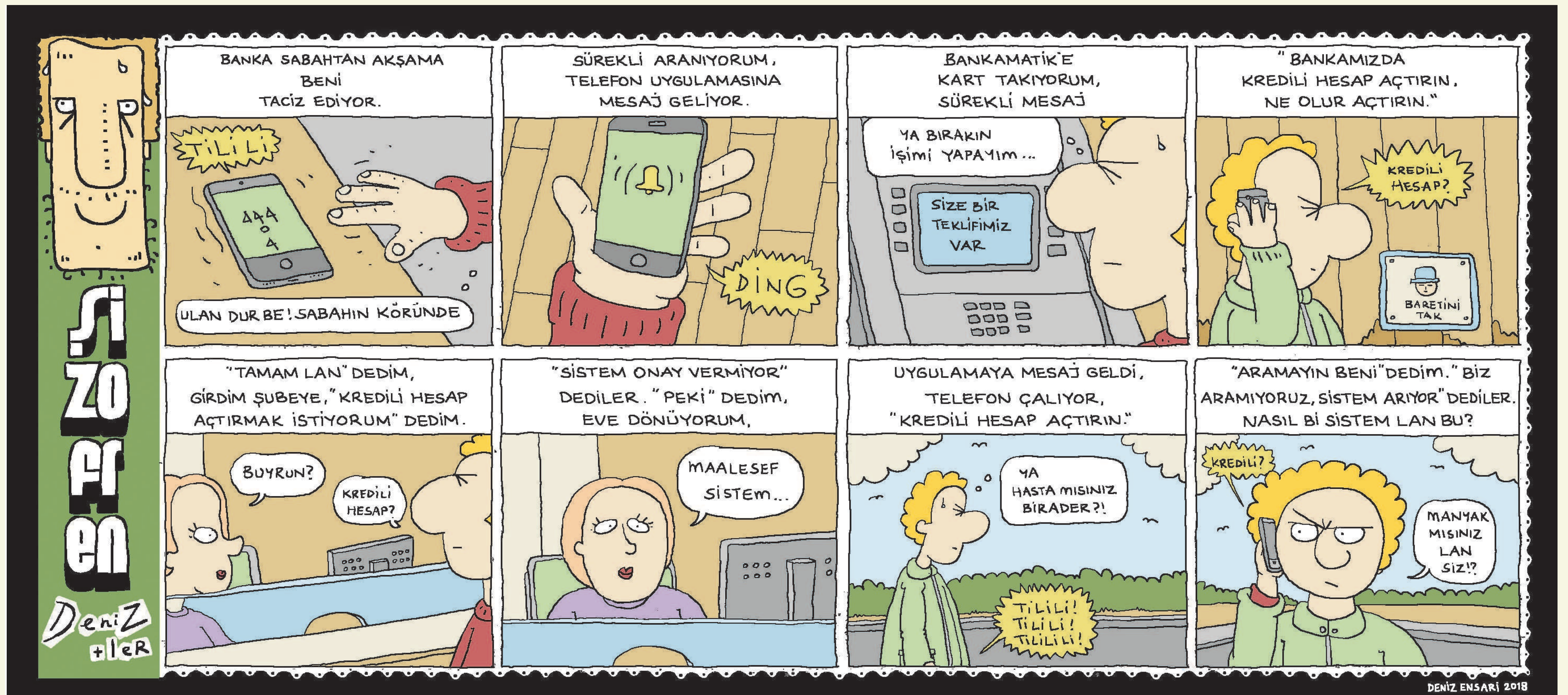
Üst kattakilerin biraz da dalga geçerek eşlik ettiği kült şarkılar, 37 yaşındaki Hakan'ın üniversite yıllarına denk geliyor. Bir şarkının bitiminden diğer şarkının başlangıcına kadar duyulan borumsu erkek sesleri neşeli kadın kahkahalarıyla kesiliyor. Burcu için gürültüden ibaret olan bu sesler, Hakan'ı sıkıcı ev hayatından kurtaracak bir davet sanki. Hakan, yattığı kanepede hiç kıpırdamadan üst kattaki partiye (tavana) bakıyor. Âdeta partinin altına gömmüşler onu. Bedeninin aksine aklı kıpır kıpır. Nasıl olacak bilmiyor ama yukarıdaki kızları güldüren boru seslilerden biri olduğunu hayal ediyor. Beyni, kurduğu hayalde Hakan'ı üst kata taşıyacak mantıklı bir olay örgüsü kuramadığından düzeysiz sürprizler üretiyor. Mesela, bir şekilde karısı yok olmuş, yani yine var da Ankara'ya mı ne gitmiş, bir anda kapı çalıyor, yukarıdakilerden biri buzunuz var mı diye soruyor, buz olmaz mı, var tabi, çok var, Hakan hemen dolaptan buz getiriyor, ama verirken de çok komik bir şey söylüyor. İşte o komik şey, Hakan'ı yukarı davet ettiren, yukarıdaki diğer boru sesliler arasında bir numaraya yükselten, kızları en çok güldüren, hakkında "çok kafa adam" dedirten, şarkılara eşlik ettiren, hatta süper dans ettiren bir yapının temeli oluyor. Sonrası zaten çok acayip…

Hakan'ın yükselerek tavandan sızan ruhu, karısının sesiyle bir anda kanepeye düşüyor. "Bu nasıl gürültü ya, okuduğumu anlamıyorum," diyor karısı. Dakikalardır tavanda yaşayan Hakan kafasını çevirip karısına bakıyor: Sadece kitap okurken taktığı gözlüklerine, ciddiyetle üst üste attığı bacaklarına, yanındaki sehpada duran papatya çayına ve en son kendisinden cevap bekleyen, had bildirme arzusuyla yanıp tutuşan gözlerine... Oturduğu berjer, kültür dünyası ve toplumsal duyarlılığa katkıları yüzünden Kültür Bakanlığı tarafından hediye edilmiş gibi duruyor. "On dakikadır aynı paragrafı okuyorum," diye devam ediyor Burcu. Hakan, karısının elindeki kitaba bakıyor: "Kurt Seyt & Shura -Nermin Bezmen". Birkaç yıl önce diziye uyarlanmıştı bu roman. O sıralar, Kurt Seyit'i oynayan Kıvanç Tatlıtuğ, Burcu tarafından, "artık oyunculuğu da oturdu", "valla çok minimal oynuyor, bravo" gibi tespitlerle övüldükçe övülmüştü. Hakan, Burcu'nun dışı çıtır sanat kaplı, içi akışkan arzu dolu bu tür tespitlerini hiç sevmiyor. "Niye bakıyorsun dik dik, kalkıp bişey yapsana," diyor Burcu. Ne yapabilir Hakan? Üst kat komşularıyla mücadele konusunda tanıdığı tek insan olan dedesinin izinden mi gidecek? Dedesinin kullandığı ilkel uyarı yöntemini vileda sapıyla günümüze mi uyarlayacak? Dedesinin izinden giderken işler büyürse, bir ucu yerleri silen bu sopayla üniversiteli mi dövecek? Hakan, ne yapacağını bilmeden ayağa kalktığında, üst katta yeni başlayan bir şarkının coşkusuyla ses biraz daha açılıyor: "Jon Bon Jovi - It's My Life". Kendisinden bu rezaleti durdurması beklenen Hakan, bu şarkıyla birlikte bir anda dans etmeye başlıyor. "Orada" olamadığı için "buranın" şartlarını zorlayan zavallı bir adamın dansı bu. Hayatının baharını zorlayan bir emekli için bile kabul edilemez figürlerle karısının önüne ilerleyerek (işaret parmağıyla yaptığı çok çirkin bir "gel gel" hareketiyle) dans davetinde bulununca gelen tepki sert oluyor. Karısının suratına bakılırsa, dedesinin yöntemini viledaya uyarlamaktan başka çözüm yolu görünmüyor. Fakat ne yazık ki vileda sapı, Jon Bon Jovi'nin yüksek desibeli karşısında, şarkıya alttan katılan ve ancak müzik kulağı olanların duyabileceği bir tür vurmalı çalgı olmaktan öteye gidemiyor. Üstelik yerleri silen ucundan saçılan sular karısıyla arasının daha da açılmasına sebep oluyor. Hakan'ın yapması gereken çözümü bu evde değil üst katta aramak.

Merdivenlerden çıkarken ne diyeceğini düşünüyor. "Hastamız var", "Bebek uyuyor" falan iyi de "Karım okuduğunu anlayamıyor" pek şık değil. Kapı açıldığında, Hollywood tipi bir ışık vuruyor Hakan'ın suratına. Karşısındakinin güzelliği karşısında nutku tutuluyor. Herhangi bir mazeret bildirme ihtiyacı duymadan, "Bu saatte yeter artık!" falan diyeceğine, "İyi akşamlar... Ya normalde sorun değil de..." diye başlıyor konuşmasına. Şikâyet etmekten çok, "Beni de alır mısınız?" der gibi garip bir ifade var suratında. Ne dediği ancak, "ses düzeyi", "saat", "geç oldu" kelimelerinden çıkarılabilen bir şeyler geveliyor. Gözlerini devirerek, "Kusura bakmayın," diyor karşısındaki. Kapı kapandığında, kısılan müziğin ardından "aman ya", "saat kaç ki", "bu ne ya" gibi sesler duyuluyor. Merdivenlerden inerken öfkeli dedesi elindeki sopayla beline vuruyor Hakan'ın: "Senden adam olmaz!"

Sesi kısılan üst kat yarım saat içinde boşalıyor. Burcu yatar yatmaz horlamaya başlarken, Hakan hâlâ tavana bakıyor. Üst katın antresini, kısmen salonunu ve en önemlisi kendisine kapıyı açan o güzel varlığı gördüğünden kurduğu hayal bu defa daha gerçekçi. Sürpriz finale ilerlediği anlarda, üst kattan kendi hayaline adeta dublaj yapan sesler duymaya başlıyor. Derinden gelerek gittikçe kendini belli eden ritmik sesler bunlar. Tavana daha da dikkatle bakarak, "Seks bu!" diye mırıldanıyor. Kafasını çevirip yan komşusuna bakıyor. Burcu, sanki bu sesleri bastırmak istermiş gibi horlama şiddetini artırarak adeta kükremeye başlıyor. Belli ki rüyasında Kurt Seyit'i görüyor. Hakan'ın tek kişilik ritmi gittikçe artıyor.

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

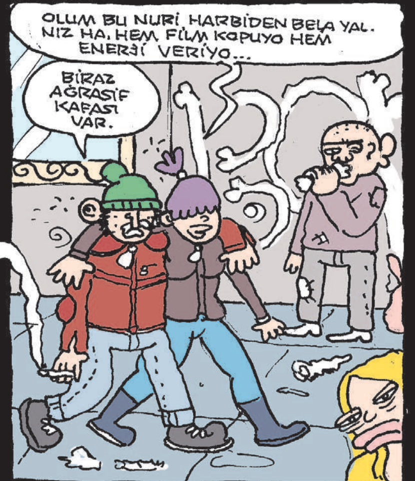

Hasktir devamı haftaya.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ve keder, atımızın terkisine binip gelir"

Horatius

Fırtına telefonu kapalı bir sevgili. Kim bilir nerelerde. Gelecekti güya. Ardından da şiddetli sağanak. ("İlgililerden Şok Uyarı; Öğlenden sonra fena geliyor") Bir daha okuyorum. Gelirse yazıya başlayacaktım ben de. Güya. Bekle bekle… (gelmeyen misafirin boş tabağı) Dur bakalım. Kararsız daireler çizen kara kuşlar. (denize değer gibi yapıp tekrar havalanıyorlar-- yamuk uçuyorlar--) Onlar da bekliyor. Gibi. Sinirli sinirli bağrışıyorlar. Emare? O var neyse; Hani filmlerde olur; bütün renkler birden uçar gider, film siyah beyaz beyaz bir filme dönüşür. Meğer geçmiş bir zaman parçasına dönüş yapmışız. Eski bir olayı anlatıyor. Onun gibi işte. Manzara o şekil oldu. Eski Türk filmlerindeki Boğaziçi sahneleri. Gibi ortalık. Sadece griler.(yan yoldan üstü açık bir arabayla geçen Ayhan Işık'la, Belgin Doruk. Dirseğine kadar uzanan beyaz eldivenli kolunu kaldırmış uçmasın diye şapkasını bastırıyor. Tek sıra inci küpesi, o virgül şeklindeki perçemi. Ne oynuyor olursa olsun--gülüyor olsa dahi-- alttan alta yüzüne sızan o gizli hüzün "pentimento") Vaad edilen fırtına. Nihayet. Karşı çatıda tangır tungur portatif sandalyeler devriliyor. "Hava durumunu şu lanet kitabına koymayı unutma. Havanın nasıl olduğu çok önemlidir" Böyle diyor büyük romancı Hemingway, bir diğer büyük romancı John Dos Passos'a yazdığı mektubunda. Azarlıyor yani. Mecburuz. Çok fazla fırtına yağmur yazıyorsun diyen olursa. Yani. Kolay değil bu işler. "Lanet" diyor. Amman.(Neyse ki epey bol kepçe yapıyorum ben)

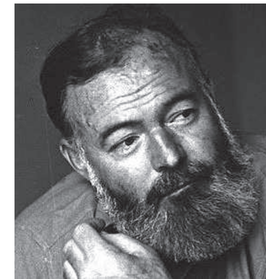

Seyrettiğim filmde; *(--evde seyrediyorum-- iç savaşın hemen ertesi, savaşın izlerini taşıyan bir İspanyol kasabasında geçiyor, Franko dönemine bi sürü eleştirel göndermeler, iğnelemelerle dolu)* adam koltuğa oturur. Elindeki dergiyi açar. Yanında köpeği falan. Tam dergiyi okuyacak. Dışarıdan tuhaf konuşmalar duyulmaya başlar: "…oturun doktor… o yaratığa dikkat etmelisiniz…tehlikeli olabilir… beyni olan bir canavar… mükemmel bir beyin doktor… benim laboratuvarımdan çalındı… bir suçluya ait" Yan taraftaki sinemada oynayan Frankeştayn filminin diyaloglarıymış meğer bunlar. Adam kalkar, balkonun kapısını açar, balkona çıkar dinler. Bizde de böyleydi. Aynı. Mahalle sinemalarında o sırada içeride oynayan filmlerin sesleri kötü bir hoparlörle sokağa verilirdi. Avaz avaz. Heyecanlanırdınız. (atlar dörtnala koşuyor, Kızılderiler, çığlıklar, patlayan tabancalar) Parası olmayan çocuklar karşı kaldırıma oturur filmi sesinden izlerlerdi.

Çok güzel film, meraklısı mutlaka izlemeli. (" Arı-Kovanının-Ruhu" diye çevrilmiş. "El Espiritu de la Colmena" 1973/Victor Erice) 1931 tarihli Hollywood yapımı o çok çok eski Frankeştayn filminin de çok önemli bir yeri var filmin içinde. (Boris Karloff'lu) Özellikle kasabanın derme çatma sinema salonunda geçen o sahneler. Onlar çok iyi halledilmiş.

Filmlerdeki sinema salonu sahnelerinde çok gerilirim. Zira. Tehlikeli iş. Zaten kendin bir "film"sin. Biz kalkmış gelmiş, seni bir sinema salonunda izliyoruz. Sen kendinin bir film olduğunu güya bilmezden gelip, sanki hakikatin ta kendisiymişsin gibi yaparaktan tutmuş bize, tekrardan bizim gibi bir salonda film seyredenleri gösteriyorsun. (yani" aa bak, sinemaya gidiyorlar orada da, demek ki film değil gerçek orası, perdede seyrettiğimiz o dünya" böyle algılayacağımızı var sayıyorlar herhalde. Bakalım öyle mi olacak. "aa, bir numara bu" da diyebiliriz) Ya zaten binbir güçlükle kırkbin türlü unsuru bir araya getirmiş, zar zor bir illüzyon yakalamışsın. Kolay iş mi. Biz de razı olmuş/inanmış seyrediyoruz. Uyuyan köpeğin kuyruğunla oynama. Ateşle oynamak. Valla çok çok, ama çok gerekmiyorsa yapma. Yapmamak lazım. (bence yani)

Ernest Hemingway

Gerilim işte ondan. Sanki bir tiyatro oyununda, oyuncunun yapışkanı akmış, yerinden oynamış takma sakalı ha düştü ha düşecekmiş gibi aklım çıkar. O sahnelerde.

(Bi kere zaten gerçek sinema salonundan epey bi daha fazla aydınlık yapıyorlar o sinema salonu sahnelerini.-- olanı biteni göstermeleri lazım, tamam da, çok yapay-- Hele seyredenlerin yüzlerine güya o oynayan filmden vuran, bir parlayıp bir kararan o ışık; O da çok çok fazla. Olmuyor ki öyle gerçekten film seyreden yüzler) Herneyse. Böyle işte. (dertlerim ummanlardan büyük)

Bitirirken bu mevzuya ilaveten bir şey daha: Esas en, enn korkunç olanı, zirvesi(zırvası) de şu: Bir filmin içinde "Böyle şeyler anca filmlerde olur" cümlesini duymak. Brrrr. İşte o zaman esas yanlışlıkla yılan çıyan tutmuş gibi irkiliyorum.(benim işim zor)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

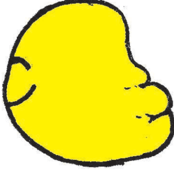
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

HER GÜN ONBİNLERCE KEZ BIKMADAN USANMADAN BİRBİRİMİZE GÖNDERDİĞİMİZ EMOJİLERİN KAFALARININ ARKASINI HİÇ GÖRDÜK MÜ?

KAFA ARKALARININ DÜMDÜZ, ENSELERİNİN DE KATLANIR ENSE OLDUĞUNU BİLSEYDİK BU KADAR SIK BİRBİRİMİZE GÖNDERİR MİYDİK BUNLARI?..

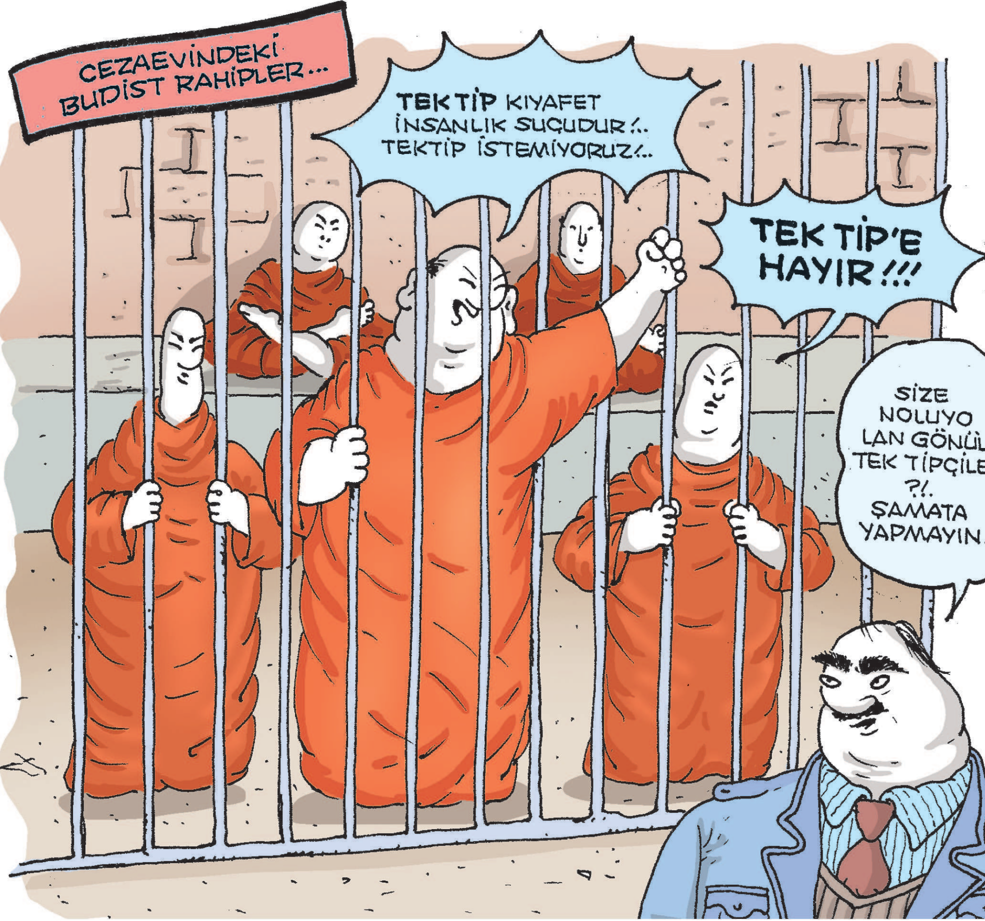

KESİNLİKLE DAHA ÇOK GÖNDERİRDİK ÇÜNKÜ TAMAMIYLA BİZDEN SIMSICAK BİR GÜLÜMSEME...

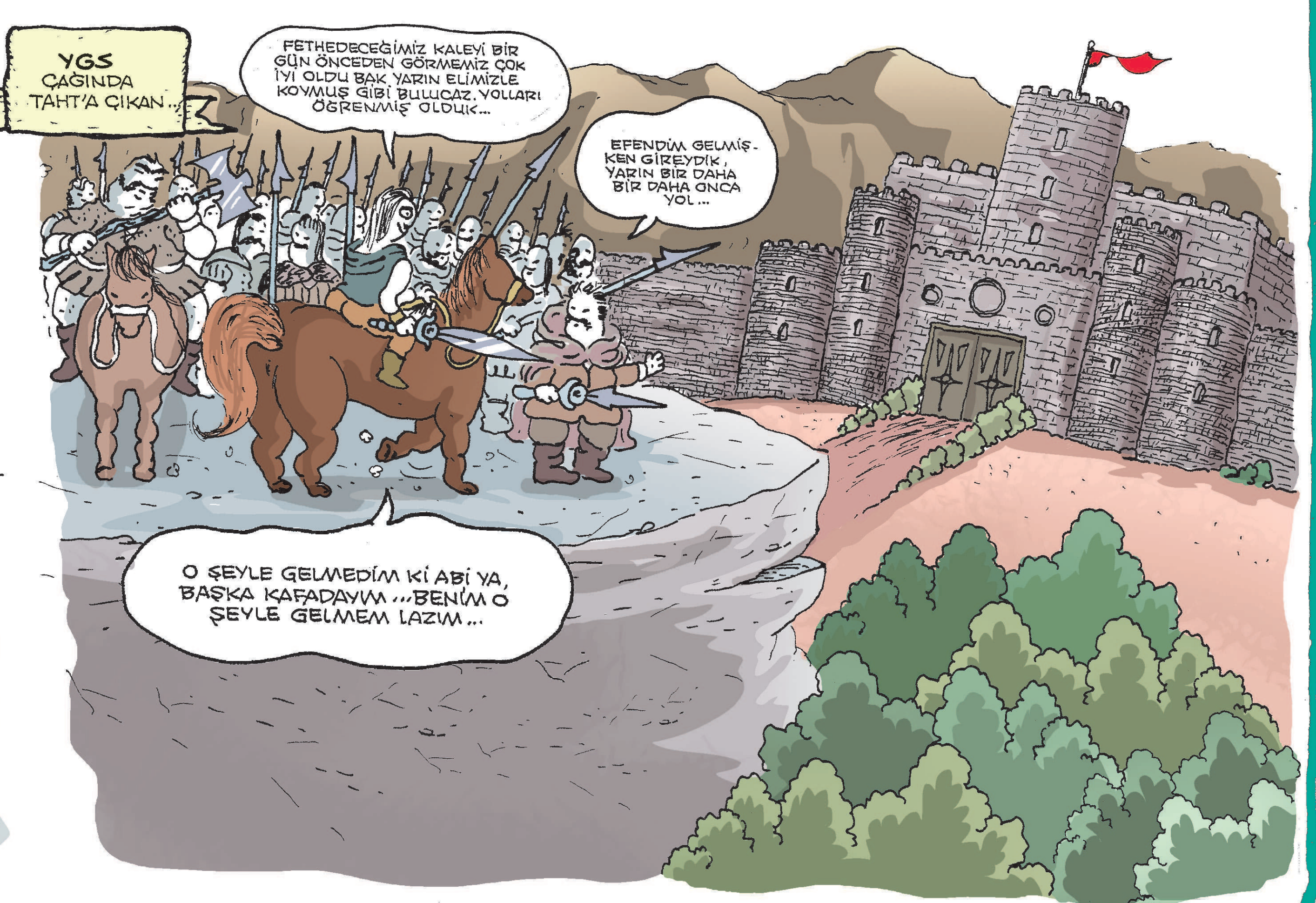
Ferhat ile Şirin, Kerem ile Aslı, Leyla ile Mecnun... Hiçbiri kavuşamadı, kavuşamadıkları için Aşkları destanlaştı, çünkü eğer kavuşsalardı şöyle bişey olacaktı...

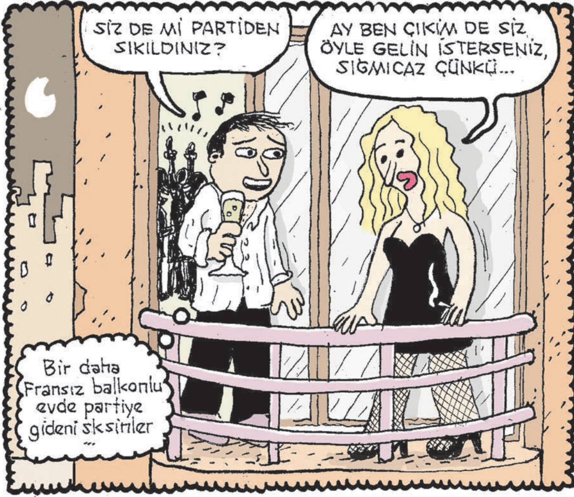

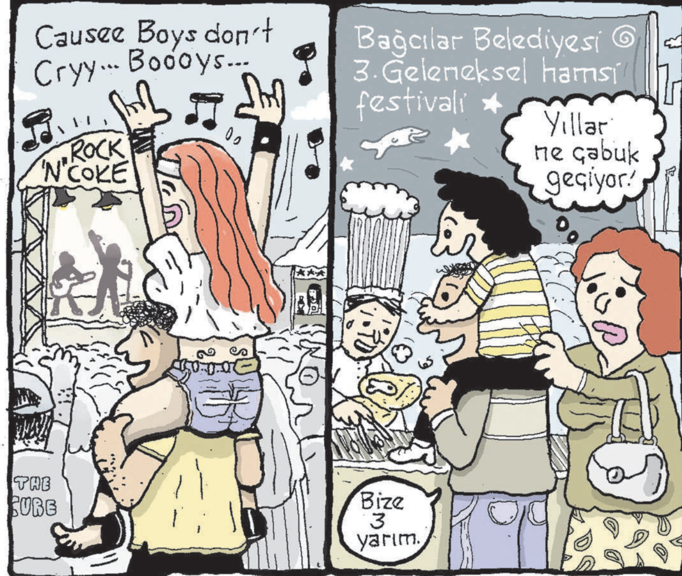
Furkanözçoban

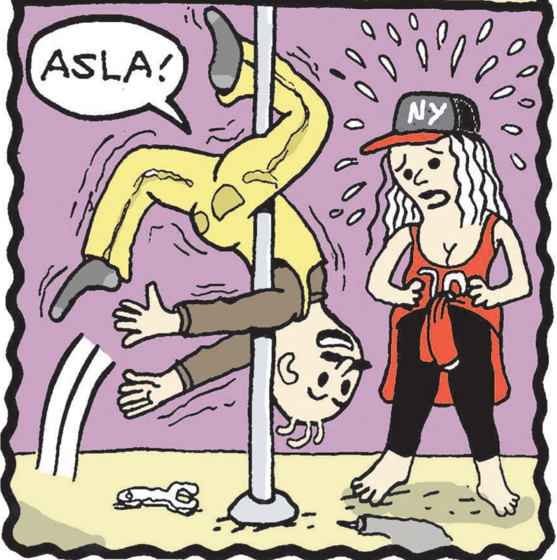

Festival Aşıkları

HOBBIT EVLENİYOR

Barbaros ALTUĞ

Caner DAĞLI

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 8 ŞUBAT 2018 | Sayı: 545
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

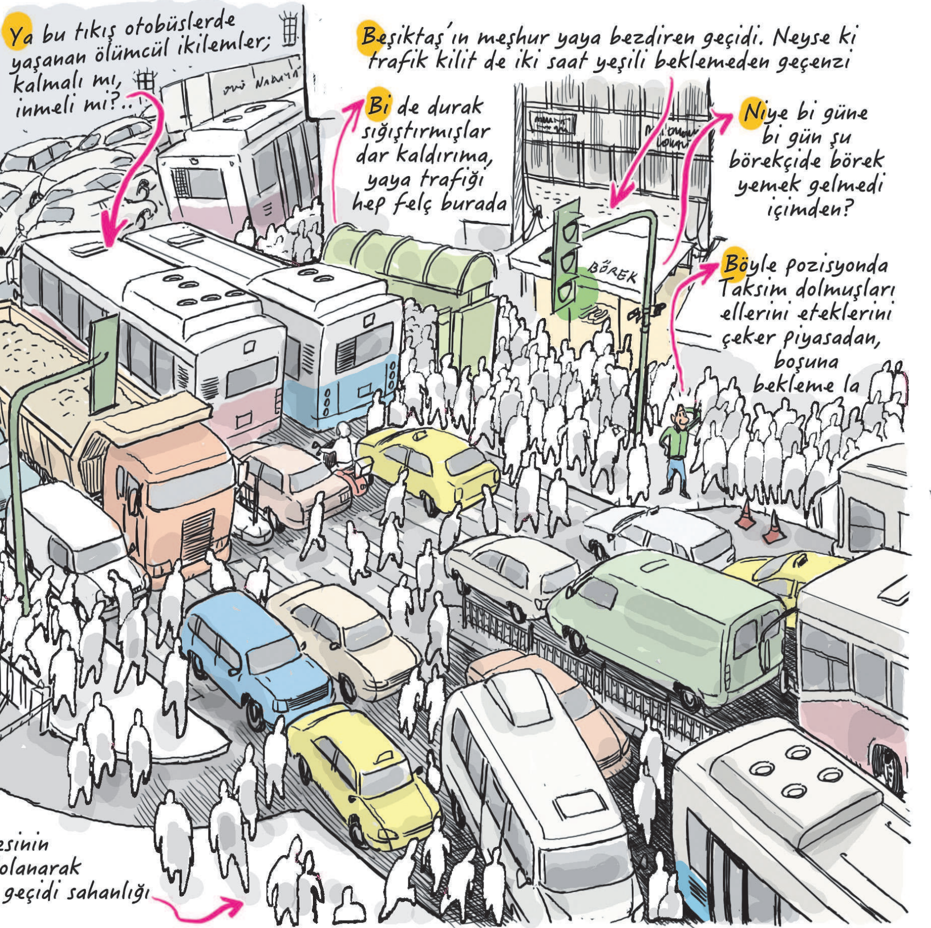
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

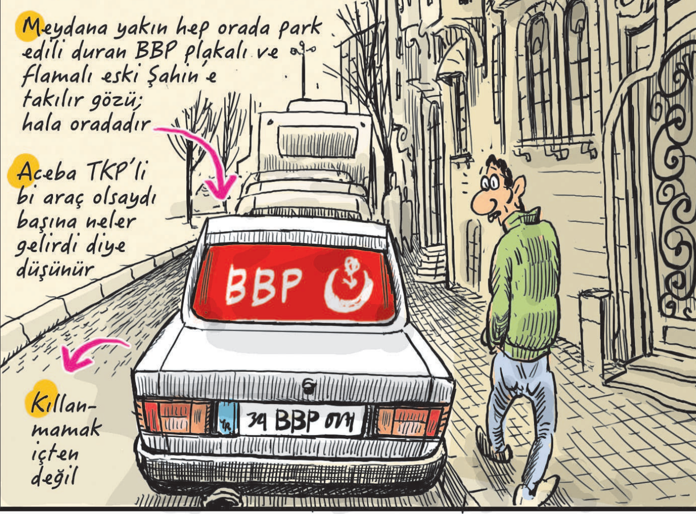
özet:

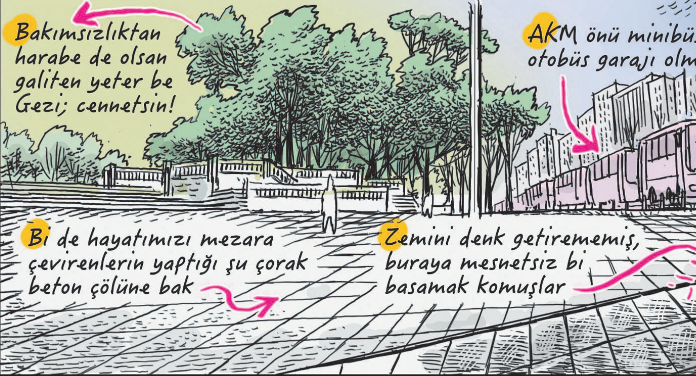
ESKİ TAKINTISI GEYSU'NUN BAŞ DÜŞMAN ALİ OSMAN'IN MANİTASI OLMASI İLE ALT ÜST OLAN BÜNYE KENDİSİNİ DIŞARILARA ATAR. KADIKÖY'DEN BEŞİKTAŞ, ORADAN DA TAKSİM'E KAYIP ESKİ BÜZÜKDAŞLARDAN BİRİYLE DENKLEŞMEKTİR NİYETİ. VE BEŞİKTAŞ'TA VAPURDAN İNER İNMEZ AİDAT AVCISI Bİ GENCO YANAŞIVERİR

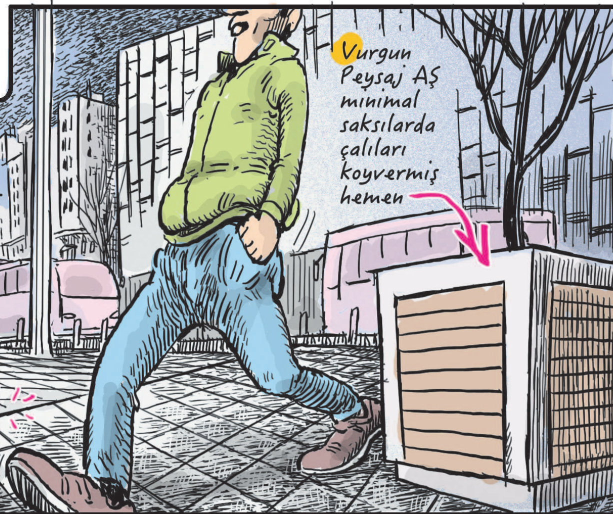

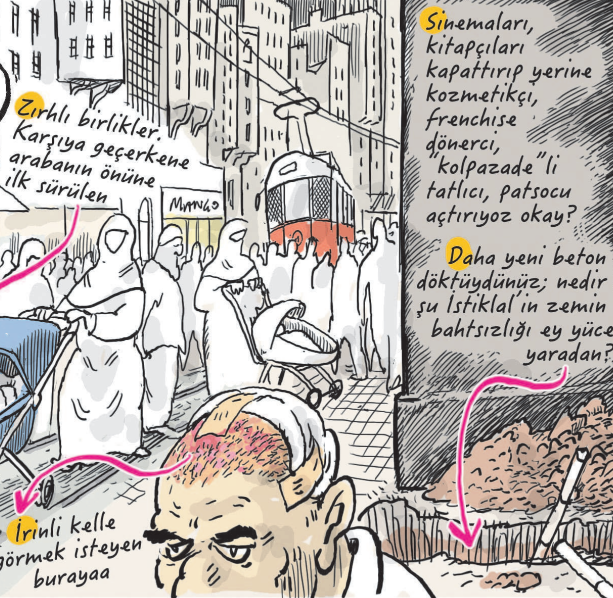

Denyo denyoyu dakkada bulur misali, elemanımız aradığı kanı bulmuştur; İzmirli!

UYKUSUZ

15 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2018/07 No: 546
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619
9 771307 761000

Diyarbakır' da zorla eve girip tecavüz ettiği iddia edilen kişi beraat etti. Mahkeme gerekçe olarak "tanışık" olmalarını gösterdi.

YİĞİT ÖZGÜR

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

● Nihat Doğan, Allah, bayrak, millet ve annesine olan aşkında sıkıntı yoksa, ancak o zaman âşık olabileceğini açıklayarak olası sevgilisine 5. sıradan yer açalı **8 yıl,**

● Çağdaş Kars Haber gazetesi icraatlarını beğenmediği Belediye Başkanı Nevzat Bozkuş için "Kars'ın İçine Sıçtı!" manşetini atalı **9 yıl,**

● Sri Lanka'nın Türkiye Fahri Konsolosu Wijeyeratbe, Tayyip Erdoğan'a sevgisi yüzünden bir orkide türünün adını "Dendrobium Recep Tayyip Erdoğan" olarak tescil ettireli **9 yıl,**

● Kıbrıs'taki Kaya Artemis Resort & Casino'da sahneye çıkan İbrahim Tatlıses, "Ben Kaya ile Artemis'i iki ortak şirket zannediyordum. Buraya gelince söylediler, meğerse Artemis tapınakmış. Zaten benim coğrafyam pek kuvvetli değil," diyeli **10 yıl,**

● İbrahim Erkal, İstanbul'da açacağı konservatuvarın geliriyle 81 ilde "Canısı" adını vereceği ilköğretim okulları yaptıracağını açıklayalı **14 yıl,**

● Trabzon'a transfer olan Jarro, her gün duyduğu ezanın ne olduğunu merak ederek bir antrenman çıkışında, "Bu adam neden hep aynı şarkıyı söylüyor?" diye sorunca, 'dinimizle dalga geçiyor' hissine kapılan Hami'nin saldırısına uğrayalı **18 yıl,**

● TRT denetimi, Barış Manço'ya "Arkadaşım Eşşek" şarkısını 'kuzuların daha sevimli olduğu' gerekçesiyle "Arkadaşım Kuzu" olarak değiştirmesini önereli **37 yıl,**

● Kenan Evren, gazetede Deniz Gezmiş'in misafir edildiği evin mühürlendiği haberini okurken kiraya verdiği kendi eviyle karşılaşalı **48 yıl,**

● Moliere, "Hastalık Hastası" oyununun dördüncü sahnesinde yakalandığı öksürük krizine rağmen oyunu tamamladıktan birkaç saat sonra hayatını kaybedeli **345 yıl olmuş.**

her şey olur

SOYAĞACINIZ BELLİ OLDU!
edevlet.gov.tr
YOOOOO!
SİZİNKİ DE BÖYLE ÇIKTI!
OH NO!
SİZİN SOYAĞAÇTA MAYMUN MAHSUR KALMIŞ!
KEDİCİKTİR O!
VONNN!
BENİMKİNİ GÖTÜRÜYOLAR!
BAHÇEKÖY MEHMET AKİF ERSOY PARKINA DİKİLECEK!
ÇOCUK TİYATROSU
Elon Musk
ÇOCUKLUĞUM ZOR GEÇTİ, BABAM KORKUNÇ BİRİYDİ, BENİ KİTAPLAR BÜYÜTTÜ...
UZAYA DA GİTSEN AİLEDEN KAÇAMIYOSUN!
AĞAÇ SAVAŞ KARŞITI MESAJ VEREMEZ!
AÇIM, İŞİMİ GERİ İSTİYORUM!
EŞİNİ AĞACA ÇIKAR!
AĞAÇ KABUĞU YE!
AİLEDE KÖKLERİN YETERİNCE UZUNSA DALLA YAPRAKLA İŞİN OLMUYO
SON DAKİKA
ZEYTİN DALINDAN ACI HABER GELDİ
cem dinlenmiş

Normal şartlar altında çocuklara yönelik tiyatro oyunları, minik yavrularımızın küçümen zihinlerine sevgi, barış, dostluk, kardeşlik gibi fikirleri sokarak bu yavrularımızın gerçek hayatta hayâl kırıklığına uğramalarına neden olmaktadır. Ama **Yeni Türkiye'nin** böyle bir sorunu yoktur çünkü minicik yavrularımızı tontonların ve ponponların yalan dünyasıyla kandırmanın önüne geçilmekte; savaş ve şiddet karşıtı, barışın iyi bir şey olduğunu anlatan tiyatro oyunları tam da hak ettikleri gibi yasaklanmaktadır.

Normal şartlar altında her ne kadar bilhassa önemli insanların kaybının arkasından "İnsanlara hak ettiği değeri yaşarken vermek lâzım," cümlesi etrafta çokça yankılansa da, yalayan insanların isimlerinin cadde, sokak, tesis veya mahallelere verilmesi çok da akıl kârı bir şey değildir. İsmi konulan kişinin sağlam ayakkabı olmadığı ortaya çıkabilir, darbeci çıkabilir, Fethullahçı çıkabilir, despot çıkabilir, diktatör çıkabilir, çıkabilir oğlu çıkabilir. Kaldı ki 12 Eylül soruşturmasından sonra yurttaki yüzlerce Kenan Evren Bilmemnesi tabelasının, Fethullahçı avından sonra Hakan Şükür Bilmemnesi tabelalarının kaldırılmasının veya doping yaptığı ortaya çıktıktan sonra bacak kadar sporcuların ismi konulan tesislerin isimlerinin değiştirilmesi bunun en güzel örneğidir. Ama **Yeni Türkiye'nin** böyle bir sorunu yoktur çünkü, camilerden köprülere, spor tesislerinden bulvarlara hemen her yere yeni bir isim verilirken asla değiştirilemeyecek, değiştirilmesi yer yerinden oynamadan teklif dahi edilemeyecek olan pek kıymetli reisimizin adı verilmektedir.

Normal şartlar altında devletler topraklarında işlenen tecavüz gibi suçları engellemek, bu suçları mümkün mertebe azaltmak için eğitimden başlayarak bir dizi önlem alır, tecavüz suçlarını azaltmak için dev bir önlemler paketini uygulamaya çalışır. Ama **Yeni Türkiye'nin** böyle bir sorunu yoktur çünkü, kafası çalışmayan diğer devletlerin bir türlü akıllarına gelmeyeni yapıp tecavüz suçunun sınırlarını daraltarak, örneğin birbirini tanıyanlar arasında tecavüz olamayacağını ve hatta bakire olmayan kadınlara tecavüz de edilemeyeceğini ileri süren mahkemeler yaratarak tecavüz suçunu büyük bir hızla azaltmaktadır.

Normal şartlar altında on yaşında bir çocuğun yazdığı tweet'ten, yetmiş yaşında bir emeklinin paylaştığı facebook iletisinden koskoca devlet başkanlarının bile mağdur olabildiği, mağdur olmadan iki adım atamadığı bir ülkede hiç şüphesiz ki televizyonda canlı yayında tehdit edilmek ciddi bir mağduriyet yaratır. Ama **Yeni Türkiye'nin** böyle bir sorunu yoktur çünkü, yüce liderimiz dışında hiç kimsenin mağdur olmak gibi bir opsiyonu bulunmamaktadır. Dolayısıyla miting meydanlarında akademisyenlerin kanıyla duş almak isteyenlerden canlı yayında gazetecilerin katlini vacip ilan edenlere kadar hiç kimse kimseyi bir türlü mağdur edememektedir.

@baris_uygur

Akhisar İlçe Eğitim Müdürlüğü, "Çevreci Afacanlar" isimli çocuk tiyatro oyununu 'savaş ve şiddet karşıtı' olduğu gerekçesiyle yasakladı.

nisan hakan

SEVGİLİMİ NEREYE GÖTÜRÜYOSUNUZ?!
KAŞI KENDİ KAŞI OLAN KADINLARDAN ÇOK AZ KALDI, ONLARI KORUMA ALTINA ALIYORUZ...

BAK İŞTE ŞURAYA ŞURAYA BASIYOSUN OLUYO...
VAY BE, OĞLUM BÜYÜDÜ ARTIK O BANA BİŞEYLER ÖĞRETİYO...
B.KA BAK DÜNE KADAR AĞZINLA YEMEK YEMEYİ BİLMİYODUN!..
ÖZÜR DİLERİM!..
ÇOTA!..

PARDON BİŞEY SORUCAM AMA YANLIŞ ANLAMANIZDAN KORKUYORUM...
SOR KARDEŞİM NEDEN YANLIŞ ANLİYİM?..
KENDİME ŞÖYLE DEV BİR DİLDO ALABİLECEĞİM SEKS DÜKKANI VAR MI BURALARDA?..
TÖVBE ESTAĞFURULLAH....
TANRIM NEYİ YANLIŞ YAPIYORUM? NEDEN KİMSE BANA YARDIM ETMİYOR?..

BOŞANMAK İSTİYORUM!..
BATAN GEMİYİ İLK FARELER TERK EDERMİŞ NİLGÜN HEH HE...
EVET EVET KESİNLİKLE BOŞANMAK İSTİYORUM! YARIN SABAH İLK CELSEDE BOŞANMAK İSTİYORUM!. OH EVET BUNU ADETA ARZULUYORUM ÖKÜZ HERİF!..

CAFER ABİ EVLENDİĞİN İLK YILLARDAKİ O ROMANTİK ADAM DEĞİLSİN ARTIK...
OLM GEBERTİRİM SENİ SANA NE LAN!..

BEN SANA YETMİYO MUYUM İBRAHİİİİM?!
AY YAZIK GÖRÜYO MUSUN HEMEN SUÇU KENDİNDE ARADI... NEDEN BİLİYO MUSUN, ÇÜNKÜ BENİ ÇOK SEVİYO...
EVET YAA.. BAK İÇİM PARÇALANDI ŞİMDİ KEŞKE BUNU ONA YAPMASAYDIN...
AMA BANA YETMİYODU...
HA O ZAMAN OK!.

HADİ BEBEYİM BANA NÜD GÖNDER...
NEYY?
NÜD İŞTE YA...ÇIPLAK FOTO...
EVLENMEDEN OLMAZ SELİM.!.
GERDEK GECESİ...
HADİ NÜD...
??

ÖFF İKİ SAATTİR BEKLİYOZ YA NE ZAMAN YAKICAN BİZİ?!
....
BABACIĞIM BİZ ZENGİN MİYİZ?..
BİZ DEĞİL BEN ZENGİNİM...
PEKİİ GENÇKEN YAPAMADIKLARINI FALAN BENİM YAPMAMI İSTEMİYCEK MİSİN?..
YOO BÜYÜYÜNCE ZENGİN OLUP YAPTIM ONLARI HEP!..
S.ÇTIK!...

ABİ ADAMLAR MARS'A FÜZE GÖNDERİYO ARABA GÖNDERİYO BİZ HALA...!
HALA NE?!
AMAAN NEYSE İŞTE..
BÜFE
JVOV!..
DJZİVOV!...
DJZİVOVZ!...

æ Merhaba.

æ Art-İst futbol takımı olarak, Şubat sonu yeniden İran'a gidiyoruz. Bu defa Kiş Adası'na. Suzuki'ye yeniden gol atma imkanım doğdu, çünkü Japonya yine bizim gruplarda. Umarım Suzuki'ye yine gol atabilirim ve yine harlı harlı anlatırım. Heyecanımı şimdilik çok içimde tutuyorum. Kendimce totem yapıyorum. Bekle beni Japonya, bekle beni resmen Suzuki.

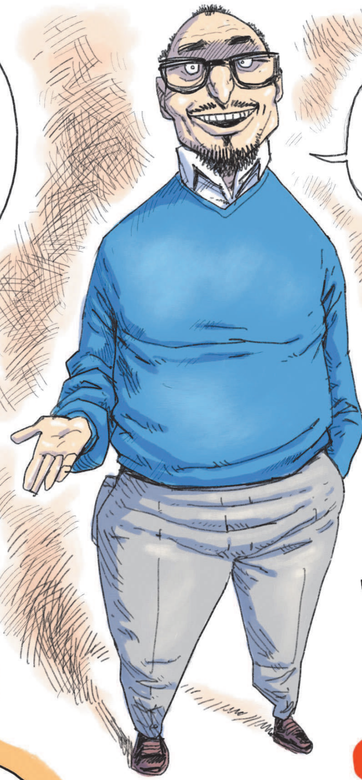
æ Turnedeyim bir de ben şimdi. Şu anda Muğla'dayım. Dün İzmir'deydim. Gez ha gez, gezmek. İzmir'e gelirken de dedik ki, "Manisa'ya gidek de Manisa Kebabı yiyek" dedik. Yanımda arkadaşım Anıl da var. Girdik Manisa'ya. Park yeri bulmak imkansız. Bir kapalı otopark bulduk. Giriş yüksekliği arabanın ancak girebileceği kadar. Yüklük de var çünkü arabanın üzerinde. Girdik içeriye, park ettik bir yere. Sonra çıktık oradan, gömdük Manisa Kebabı'nı, geri döndük. Arabaya bindik, Çıkışa doğru ilerliyoruz. Gittikçe alçalıyor sanki tavan. Derken, "bodompf" diye ses geldi tavandan. Gitti yüklük. Çıkışa kadar bir şekilde geldik. Çıkıştan çıkmanın imkanı yok. Geçemeyiz yani oradan. Görevli arkadaş bizi geri gönderdi. "Giriş'ten çıkın madem" dedi. Girişe doğru geri dönerken yüklüğü vurduğumuz yerde yeniden hırpalattık yüklüğü. Çıktık bir şekilde ama yüklüğün de anası net sitilmiş oldu çok affedersiniz. İki yandan da çatlamış. Neyse ki Anıl bu işlerde tam bir usta. Hemen bir kırtasiyeden Japon Yapıştırıcı, Yara Bandı, ve bir Soğutucu Sprey aldı, hemen oracıkta tamir etti çatlakları. Su geçirmesin yeter, ki su geçirmesinin imkanı yok artık. Hayatımda hiçbir yerde böylesine bir klostrofobik ortama da denk gelmemiştim. Bir an hiç çıkamayacağım gibi geldi o otoparktan. Canımızı zor kurtardığımız için yüklüğün derdine düşmedim açıkçası. Tam bir "mala geleceğine cana gelsin" durumu yaşadık, o oldu resmen. Gerçekten çok acayip, akıl dışı bir otoparktı.

æ Bu arada düşündüm de, evlerimizde suya erişimimiz gerçekten çok kısıtlı. Bu bana çok saçma geliyor. Koca evde bir mutfakta su var, bir de banyoda. Ben belki salonda da su olsun istiyorum. Salonda bir lavabo olsa fena mı olur. Bir yüzümü yıkasam, bir ferahlasam. Film izlerken yorulan gözlerime şöyle bir su çarpsam. Fena mı olur. Bence bizleri sürekli sınırlıyorlar. Önce evlerimizden başlıyorlar. Sonra su tesisatı neden duvarın içinde. Elektrik de öyle. Neden ya neden. Biri bana anlatsın. O kadar saçma geliyor ki bu bana. Bir sızıntı olsa, hop duvar kırıyorsun boruya ulaşmak için. Duvar kırmak ne demek ya evin içinde. Sonra tekrar sok duvarın içine boruyu, bir de bunun sıvası da var. Bence bizim bütün sorunumuz bu. Kablo'dan, boru'dan mı daha çok nefret ediyoruz, yoksa duvar'dan mı. Doğru cevap tabii ki duvar olmalı. Çünkü duvar çok zor.

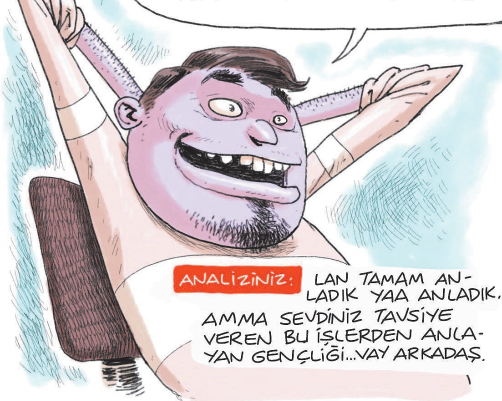
Repliklerden Analizler

(ÜBER KİBİRLİ KÖŞE)

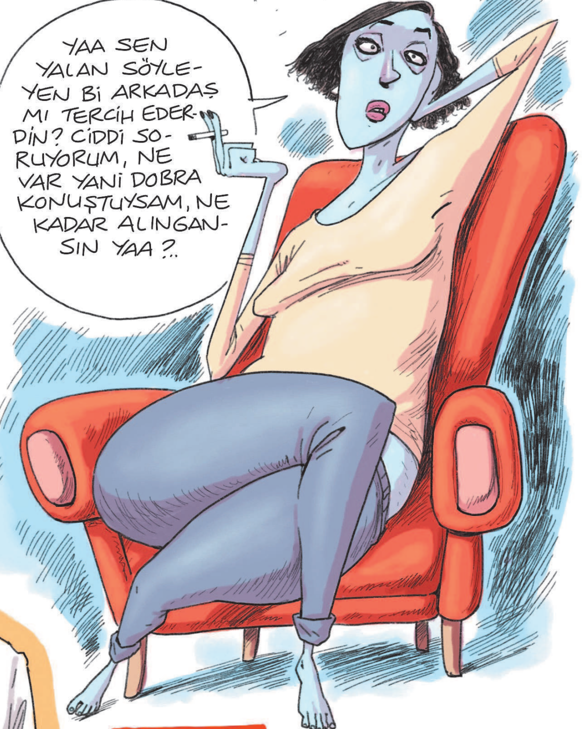
4

5

BU ÜLKEDE BASKI YOK, AKSİNE HERKES FAZLA ÖZGÜR.

ANALİZİNİZ:

ANALİZLİK Bİ DURUM YOK. HAYIRLI İŞLER DİLİYORUZ... Bİ DE FİLMLERİNİZİ DAHA AZ İZLİYORUZ.

Anlamıyorum. Kesinlikle anlamıyorum.

æ Yıllar yıllar önce de henüz Nev yeni yeni parlamış, bizim üniversiteye konsere gelmişti öyle bahar şenliğine. O kadar yeni parlamıştı ki, tanımıyoruz bile. Konser öncesi arkadaşlarcanak biz en öndeyiz. Bir adam geldi. Her tarafında bel çantası var. Nev'in menajeriymiş. Dedi ki bize, "arkadaşlar" dedi, "Nev'in normalde İzmir'den fanları gelecekti, fakat gelemediler, siz onun fanları gibi davranır mısınız rica etsem, eğer öyle bir şey yapabilirseniz çok makbule geçer" dedi. "Napacağız peki" dedik. "Nev şarkı söylerken, hep bir ağızdan, NEV SEN BİZİM HER ŞEYİMİZSİN, ÇAĞLA ŞİKEL SENİN TOSTUNU YESİN diyeceksiniz" dedi, "bu şekilde tempo tutacaksınız" dedi. Dedik "olur, yeter ki Nev mutlu olsun, tanımıyoruz gerçi kendisini ama olsun, bir insanın mutluluğu çok önemli bir şeydir" dedik. Nev çıktı sahneye, başladı şarkı söylemeye. Biz de peşinden başladık, "NEV SEN BİZİM HER ŞEYİMİZSİN, ÇAĞLA ŞİKEL SENİN TOSTUNU YESİN" diyerek kendimizi yırtmaya. Bir süre sonra Nev, "CANKUŞLAR" diyerek üzerimize atladı. Nev yere düşmesin diye neler yapacağımızı şaşırdık. Çünkü çok hazırlıksız yakalandık. Nev'i elliyoruz öpüyoruz, Nev'e neler yapıyoruz. Nev'in dili olsa da konuşsa. Ki var zaten dili. Güç bela Nev'i sahneye koyduk yeniden. Nev bir türlü uyanmıyor onun fanları olmadığımıza. Ara ara mikrofonu bize tutuyor, biz böyle kalakalıyoruz karşısında. Bir şekilde o konser bitti ama bir de bize sor. Anamız ağladı konser boyunca. Çok büyük sorumlulukmuş fan olmak. Çok zormuş. Durup durup, "NEV SEN BİZİM HER ŞEYİMİZSİN, ÇAĞLA ŞİKEL SENİN TOSTUNU YESİN" patlatmak çok zormuş. Senkronize olmak, ara ara Nev taşımak, mikrofona karşı kalakalmak çok zormuş. Çok zormuş.

æ Geçenlerde de yeniden Kamil Seven Adam çizeyim diye düşünürken öyle, bir çaycıda, aniden Kamil'le ilgili bir muhabbet dönmeye başladı. Biri diğerine dedi ki, "Kamil'mişsin sen" dedi. O da ona dedi ki, "keşke Kamil olsam, Kamil Allah'ın ismi" dedi. Sonra öbürü de diğerine dedi ki, "Selimiye'deki Sıska Kamil ölmüş, hani şu pek konuşmayan" dedi. O da ona "Allah rahmet eylesin" dedi. Resmen şaşakaldım, o oldu.

æ Muhabbet kuşun kaçmasın diye pencereye tel takıyorsun, fakat bu aynı zamanda başka bir kuşun içeriye girmesini de engelliyor ya, hüzünlenmiyor musun. Bence çok hüzünleniyorsun.

æ Geçenlerde Hazar Beyefendi'nin ışıklı topunun ışığı bitmiş, ben de buna hüzünlendim, o oldu.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
15 Şubat Perşembe/ **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
16 Şubat Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
17 Şubat Cumartesi / **Bursa Görükle Sanat Mahal** / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 483 21 62
20 Şubat Salı / **Ankara If Performance Hall** / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06 **(bilet alana Ben 3 kitap hediye)**

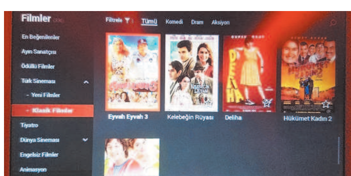

Post modern, daha doğrusu post post modern mimari dışarıdan çok güzel görünen ama kendisi polyesterden yapılma bir takım elbise gibi. Gerçi polyesterden takım elbise dışarıdan nasıl güzel gözükür onu da bilemedim orası ayrı. Ama şöyle düşünün: Dışarıdan bakıyorsunuz binayı Zara Hadid ya da Frank Gehry tasarlamış, çarpıcı yuvarlaklar, diğer binalarla farkını ortaya koyan dev kavisler, garip çıkıntılar, ilginç çıkmalar var, "Vay ulan böyle bir evde yaşamak vardı," diyorsunuz ama tut ki eve yerleştiniz, e içeride de her yer yamuk? Duvara bir tablo assanız asamazsınız çünkü içine sıçtığımın duvarı içbükey, olmadı dış bükey; artık dışarıda nasıl bir bükeyse onun tersi işte. Gittiniz IKEA'dan köşedöner koltuk aldınız diyelim evde doksan derecelik köşe mi var? Ha nedir elbette yine yerleştirirsiniz ama dev bir alan ziyanı, boşa metrekare. Neymiş evini Frank Gehry dizayn etmiş, e be pezevenk evle beraber koltuk da dizayn edeydin o vakit. Yani inanır mısınız olacak iş değil. Dünyanın bin bir türlü hâli var; tut ki cam kırıldı, had git bul bakalım dev bombeli otomobil camından hallice camı da taktır bakalım. Şerefsizim karton kolilerle idare edersin aylarca sipariş ettiğin cam gelene kadar. Ha tama dışarıdan çok ilginç, çok meh meh ama içinde olmak istemem doğrusu.

"Aslında çilek mobilya'da çok güzel yuvarlak koltuk takımları varmış."

Düşünecek olursanız milyonlarca, belki de milyarlarca insan için modadan daha güzel bir şey yok. Nedir? Her yıl birileri çıkıyor *"Efendim bu yılın modası fuşya renkler, ekoseler çok demode, sakın giymeyin,"* diyor hoop dünyanın dört bir yanındaki orta ve üst sınıftan arkadaşlarımız ekoseleri gidip bizim gibi ülkelerde ihtiyacı olana, batı ülkelerinde eski giydi toplayan kayır kurumlarına veriyor, o giysiler de gidiyor maddi durumu iyi olmayan insanlara ulaşıyor. Sadece moda da değil. Misal Amerika'nın her dört yılda bir düzenlediği başkanlık çılgınlığında sırf ön seçime giren adaylar bile milyonlarca tişört şapka bastırıyor, o milyonlarca tişört ve şapka ön seçim sonuçları belli olur olmaz Afrika'da garibanlara yar oluyor. Tabii Savana'nın ortasında bir kabilede sırtında "Romney / Ryan 2012" tişörtleriyle gezen afacanlar bir garip duruyor ama olsun: Ben hayatımda Amerikalı bir siyasetçinin Afrika'ya (ya da başka bir yere) daha faydalı olduğu bir örnek daha bilmiyorum. Moda da öyle işte, resmen hayır kampanyası: Orta sınıfın modası geçmese iki yıl daha giyeceği pantolu ceketi fakir fukaraya verme vesilesi. Ha üst sınıf mı? Onlar keriz mi anacağım? Modası geçen ceketi dolaba kaldırırlar, nasılsa üç yıl sonra yine moda olur. Dolapta yeri mi yok heriflerin.

Geçen gün uçağa bindim, artık uçaklarda eğlence sistemi var, yol boyu film izliyorsunuz. Türk filmi izleyeyim dedim, baktım iki seçenek var: Yeni filmler, Klasik filmler. Valla her daim siyah beyaz Türk filmlerinin hastası bir insan olarak hemen klasikleri seçtim ki seçmez olaydım. Hayır 70'lerin aventür, 80'lerin buhran sinemasına bile razıydım ama bayrak taşıyıcı havayolu şirketimize göre Türk Sinemasının klasiklerinden bazıları şunlardı: Deliha, Eyvah Eyvah 3, Çalgı Çengi (Çalgı Çengi 2 henüz klasik olmamış, o yeni filmler arasında)

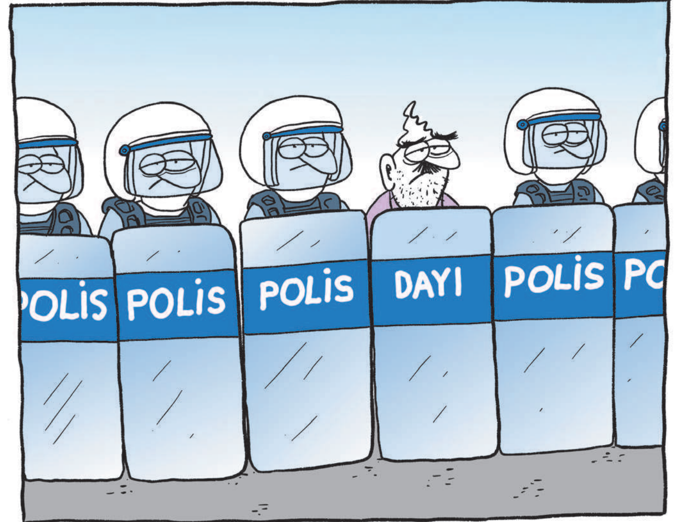
"Bir Metin Erksan, bir Yılmaz Güney hadi olmadı Demirkubuz ya da NBC beklerken..."

Yalnız Eyvah Eyvah 3 klasikleşmiş bir filmimizken ilk iki Eyvah Eyvah neden klasikleşememiş onu merak ettim. Hayır, benim bu filmlerle bir alıp veremediğim yok ama ne bileyim klasik dendiğinde insanın aklına başka türlü bir şey geliyor. Yoksa Deliha'ya benim de saygım sonsuz; onca insan emek vermiş, çekerken belli ki çok eğlenmişler, hatta o kadar eğlenmişler ki bizim eğlenmemize bile gerek kalmamış ama klasik? Lütfen.

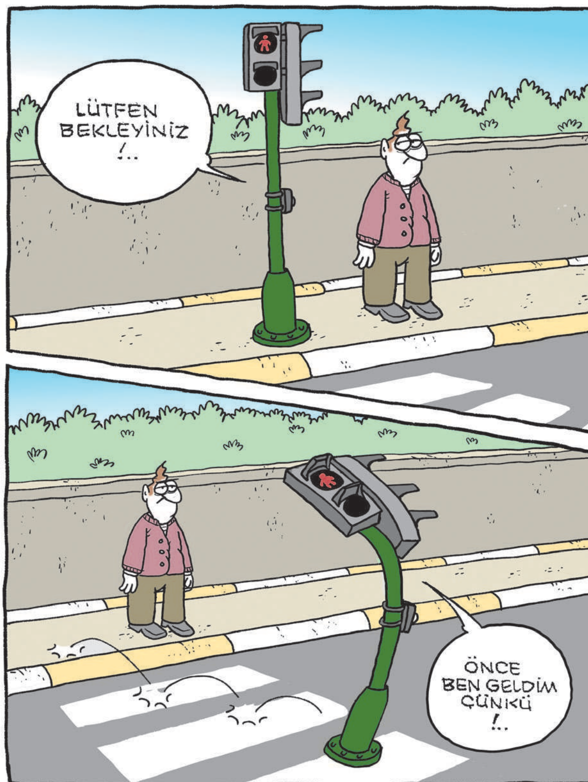
İLKER ALTUNGÖK

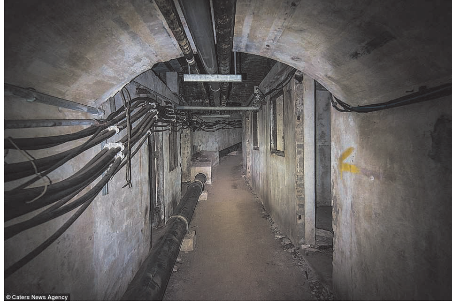

Peki güzel şeyler hiç olmuyor mu?

Kadıköy'de iki şişman dolaşıyor. Sırtlarında çantalar, ellerinde çantalar, vücutlarının her yerine asılmış çantalar, bir şekilde çantadan boş kalan noktalara asılmış elektro gitar çantaları. Hasan İnceler ile birlikte toplu taşımanın her türlüsüne binerek konser vereceğimiz bara varmaya çalışıyoruz. Kadıköy'e kadar ulaştık, ama bizi bara götürecek bir taksi bulamıyoruz. Bir insan bu kadar çantalı, kış soğuğunda buharlar çıkartarak terleyen insanları görüp de nasıl "o taraf sıkışıktır, yürüyerek daha hızlı gidersiniz, yollar inşaat yüzünden kapalı zaten, o yüzden siz yürürseniz benim açımdan daha iyi olur" diyebilir? İkimiz de ısrarı sevmeyen insanlarız. Nazımız ancak sevdiklerimize geçer; o da japon yeni gibidir, her yerde geçmez, zor kabul edilir. Ben yine de "abi konserimiz var, geç kalıyoruz, götürebiliyorsan götür, yükümüz ağır, ben şarkıları zaten zor ezberledim, biraz daha çanta taşırsam her şeyi unutabilirim. Şarkıları Hasan İnceler yazıyor, genelde insan ilişkileri üzerine yazıyor, "sen bana yastığımı vermezsen / sen uyurken ben uykusuz kalırım" diye şarkı sözleri var, biraz şu an senin yaptığın götlüğü anlatıyor, ben tam anlatamıyorum şimdi ama Hasan yolda daha iyi açıklayacaktır. Ne diyorsun? Kendin hakkında henüz bilmediğin bazı şeyleri yolda bizden dinlemeye ne dersin? He?" diye biraz ısrar ettim. "Bak arkadaşın gidiyor, sen de koş arkasından yetiş. Birbirinizi kaybederseniz bir daha bulamayacak insanlara benziyorsunuz" dedi. Hasan hayır cevabını aldığı gibi yürümeye başlamış bile. Bize de yakışan budur. Boyun eğmeyeceğiz, minnet etmeyeceğiz. Iron maiden bir kere taksiciye yalvardı mı acaba sanat hayatı boyunca "beni al" diye? Zannetmem. Iron maiden gibi olacağız. Taksiciye "fikrini değiştirirsen biz o tarafa doğru gidiyoruz, sevgiyle kal" diyip Hasan'ı yakalamak için çirkin bir şekilde arkasından koşmaya başladım.

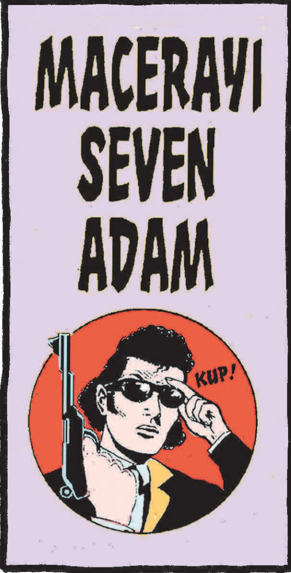

Hasan'a yetişip "Iron maiden gibi olacağız!" diye bağırdım. "Perşembe akşamı gece onda konser biraz saçma oldu, inşallah insanlar gelir ya" dedi. Gelirler herhalde, ne bileyim. Artık perşembe akşamları cuma akşamları gibi olmuş diye duydum, bizim gençliğimizdeki gibi değil işler. Gizli gece kulüpleri varmış, dışarıdan bakıldığında çorbacı gibiymiş ama içeri girdiğinde parolayı söylersen seni arka tarafta bir kapıdan geçiriyorlarmış ve içeride inanılmaz ünlü diceyler çalıyor ünlü insanlar dans ediyormuş. Üstelik diceyler türk değilmiş, fransız falanmış. Ayrıca artık bir çok bar ve gece kulübü yer altından gizli tünellerle birbirlerine bağlıymış. Bir şekilde, çalışmaları halen devam eden metro hattına bağlanan tüneller kazmış insanlar. Böylece kolaylıkla bir mekandan bir mekana geçebiliyorlarmış. Yine maalesef sadece parolayı bilenler tünellere alınıyormuş. Tünellerde de bazen fransız diceyler çalıyormuş. "Ulan nereye gitsek bu çocuk orada, dışarıda bir kez rast gelmedim, hep ortamlarda görüyorum, şebeke suyuna mı karışıp sızıyor ortamlara?" diye merak ettiğin insanlar ikinci dünya savaşındaki japon askerleri gibi bu tünelleri kullanarak bir yerden bir yere hareket ediyorlarmış.

© Caters News Agency

Bunlar duyduğum bazı şeyler. Ne kadar doğru bilemem.

Konseri vereceğimiz bara babanneler gibi giriş yaptık. Ağrılar içinde ve sesler çıkartarak. Her şeyimizi göstererek, "bunları koyabileceğimiz bir yer var mı?" diye sordum. Orada eğlence ve müzikten sorumlu şahıs "sizi kulise alalım" dedi. KULİS Mİ? Kulis mi var? Iron maiden gibi... Kulisteki buzdolabına da bir sürü bira koymuşlar. Gerçekten inanamadığım için kulise eşyaları bıraktıktan sonra çıktım, barın içinde sorumlu adamı arayıp buldum, "biralardan içebiliyor muyuz?" diye sordum. Grup üyeleri ve yakınları kulisteki buzdolabındaki her şeyi yiyip içebiliyormuş. Gerçi sadece bira var ama daha ne olabilir ki? İlk defa başkalarının giremediği yerlerde başkalarının içemediği biraları içiyorum. Hemen eşi dostu da aradık, önceden "hayırlısı ya gelemeyebilirim ama gelemezsem kesin haber veririm" diyip de gelmeyen herkes bedava birayı duyunca büyük ihtimalle gizli tünelleri kullanarak 15 - 20 dakika içinde yanımızda belirdi. Ben sahnede iyice kafam karışmasın, zaten allaha emanet ezberlediğim şarkıları iyice unutmayayım diye sadece iki bira içtim, Hasan da bir tane sahneye yanına aldı. Geri kalan bütün biraları dostlarımız ve dostlarımızın yanında gelen tanımadığımız dostlarımız içmiş. Üstelik bir şişe viski bulmuşlar, onu da içmişler. Ama ne fark eder?

Devamı haftaya.

''Bunu ta başından biliyordum
Bir gün buralarda sonuncu kalışım olacaktı
...
Bunu ta başından biliyordum
Durdum bekliyorum, gelme''
Gülten Akın, Siyah-Beyaz'dan

* Muzaffer İzgü, beyninizin ışığını çocukları ve çocuk ruhluları güldürmek için kullandınız, düşünmenin en soylu biçimi olan mizaha emek verdiniz, mekanınız cennet olsun. ''Üç Halka Yirmibeş'' ve diğer kitaplarınız, adınız sonsuza taşıyacak. ''Bizim mutluluğumuz çok basitti. Tencerede yemeğimiz olsun, çıkında ekmeğimiz, lambada gazımız, ocakta çaydanlığımız, yeter de artardı bile'' diyen meslek büyüğümdünüz, izinizdeyim usta...

* **Yobazlanmak: İktidar kıyaklarıyla iş hacmini genişletmek...**

* ABD emperyalizminden tek kelime bahsetmeyip Kuzey Kore düşmanı olmak; İnce Memed'e 'eşkıya' deyip, Abdi Ağa'nın zulmünü görmemek anlamına gelir. Amerikan terörüne karşı bin kere Koreliyim, milyon kere İranlıyım. Doğulu olarak savaşta terbiye de bize düşer, Hz.Ali'yi dinleyip düşmana sövmeyelim ve diyelim ki: ''Allahım, onların da canını koru, bizim de canlarımızı koru. Onlarla aramızı uzlaştır; onları sapıklıklarından kurtar, hidayete ulaştır; böylece de bilmeyen, hakkı tanısın; sapıklıkta direnen, ondan vazgeçsin, ayrılsın.''

* **''Mahalle baskısı'' deyimini armağan etti ve aramızdan ayrıldı sosyolog Şerif Mardin. Nur içinde yatsın. O baskı her mahallede mevcut, inancıma dudak büken batı meftunu tipler çıkıyor karşıma, aydınlanmayı ateist olmakla karıştıran çok sayıda yandan yemiş modern var...**

* Karl Marx, satranca da düşkünmüş ama asıl uzman olduğu oyun damaymış. Damam tüm pullar eşit olduğu içindir sanırım!

* **Türklerin kavim olarak bitirdiği göçü, şahsi olarak devam ettiren son adamım...**

* 1973'te ''Gençlik ile Elele'' adlı plak çıkarmış Mustafa Özkent ve bu albüm ile ''Anadolu popunun Frankestein'ı'' ünvanını almış. Türkülerimizin caz, fank ve saykodelik yorumlarını tereddütsüz bir ustalıkla dünya müziğine kazandıran Özkent'e gönülden selamlar. Albümün kapağı da gayet postmodern, henüz ortada postmodernizm falan yokken...

* **Şort giyen kadına saldırı olamaz ancak eleştri olabilir, niye mini etek giymedin diye...**

* Şarkı söylenmez, okunur. Şiir okunmaz, söylenir. Yazı da yazılır mı, kendini mi yazdırır yoksa, ben bilemedim yaylamızın yolunu!

* **Trabzon'da yolcunun ''Işıklarda inicem'' demesi üzerine dolmuş şoförünün cevabı: ''Niye, karanlıktan korkay musun!?''**

* Her 'eşli king' dendiğinde, Ashley King adlı olmayan bir erotik film yıldızı beliriyo gözümde...

* **Arkadaşımla telefonda konuşuyoduk, birden kesildi. Sonra tekrar konuştu. N'olduğunu sordum, 'Yanak' dedi. 'Yanaklı olunca böyle oluyor, yanağım değdi o yüzden kesildi'' dedi...**

* Ne zaman ki futbol maçında kaçan gol, tekrar pozisyonunda gol olur, işte o zaman benim deli gönlüm şen olur...

* **''Bu gidişle yakında lüksemburgça diye bir dil kalmayacak'' dedi biri. Yorumsuz aktarıyorum...**

* 100 yaşını geçen bir adamdan bahsettiler, her gün bir bardak birasını içmeyi ihmal etmezmiş. Demek ki dedim, ''bir asır'' yaşamanın sırrı burda: Bira, sır işte... (Amcamıza uzun ömür dilerim, bence alkolü bırakmanın yaşı yok, çünkü bir damlasının bile faydası yok.)

* **''Bacak'' soyadlı arkadaşım var... İkinci numarasını ''Diğer bacak'' diye kaydettim...**

* Kadına nereli olduğunu sordum, ''Royal Jordan'' dedi. Ben insanla tanıştım zannediyordum, meğerse iskambil markasıymış! Yok yok, bildiğin Ürdün işte, doğu diyarlarında 'batılı felan gibi' takılmak moda sadece...

* **Detay, kendi içinde bir bütündür...**

* ''Tüten Ateş'' diye avukat ismi gördüm Taksim Talimhane'de. ''Ugh'' demişim. İsmin elektriği yetmezmiş gibi, bir de ''Av.Tüten Ateş'' yazıyordu. Gözümün önüne ateşte ceylan çeviren Kaptan Swing ve ahretlikleri geldi. Acaba haciz davalarına bakıp ocak söndürüyor mudur Avukat Ateş? Peki 'cinsel haciz' mümkün müdür? Seks oyuncaklarına el koymak gibi? (Mesai gereği s.ki tutmak...)

* **''Ben bu hayatta insan biriktirdim'' diyenlerin sağlam dörtte biri, net haybecidir ha!**

* ''Çözümleme diye adlandırdığımız düşünce gücünün kendisi çözümlenmeye pek elverişli değildir'' cümlesiyle başlıyor hikaye. Gelmiş geçmiş en ünlü hikayelerden biri, Edgar Allan Poe'nin ''Morgue Sokağı Cinayeti'' adlı öyküsü. Daha yeni okudum, bunca yıl onu okumam gerekirken n'aptıysam artık. Çok şaşırdım, ters geldim. İlginçliği kadar üslubuyla da etkiliyor: ''Yersiz bir derinlik düşünceyi karıştırır, zayıflatır; bir noktaya toplanmış, devamlı, dümdüz bir bir dikkatle bakarsanız, Çoban Yıldızı bile gökyüzünden silinip gidebilir.'' Hikayeden bahsedip asidini kaçırmak istemem, belki benim gibi okumayanlar kalmıştır. Okuduklarım içinde amerikalıya en benzemeyen amerikalı olan Poe'nun dehasından çıkan her şeyi okumalıyız zaten. Yine aynı hikayeden inceci bir cümlesiyle kapatalım paragrafı: ''Alışılmamış ile anlaşılmazı birbirine karıştırmak gibi kötü, ama sık sık görülen bir hataya düştüler.''

* **''Gevende'' grubunu severek dinlerdim, daha yeni gevendenin kürtçede göçebe, bizdeki yörük anlamına geldiğini öğrendim, daha da çok sevdim...**

* Rahmetli yönetmen Osman Fahir Seden, değerli bir ağbimizdi. Sinemacılığının yanısıra ''Beşiktaşlı Sanatkarlar Derneği''nin de kurucusuydu. Böyle bir dernek de onca takımın içinde gene Beşiktaş'a nasip olmuş. Bu dernek niçin tekrar faaliyete geçmez veya yeniden kurulmaz? Kurucu başkan önerisiyle Zafer Algöz üstadımızı göreve çağırıyorum, yakışır!

* **Bir meslektaşımla sadece üç dakikalığına tanıştım... Onda da yeni kalkmıştım, gözlüğümü takmamıştım... Hayal meyal hatırlıyorum, rüya gibi, değil gibi bir durumdu...**

* birinci eski: o muhammed ali / siyah güzeli / ringde danseden deli... o muhammed ali / seçilmiş veli / şifa dağıttı eli... o muhammed ali / arısı kelebeği / onu seyretti...

* **Dudaktaki uçuğun tpsizliği yetmez gibi, bi de çekirdek yerken tuz değdikçe incecik sızlaması...**

* Kısa yoldan ilginç mi olmak istiyorsun, cümlen hazır: ''Aslında erkeler, kadınlardan daha dedikoducu!'' Nereye erkekler daha dedikoducu, bu konuda halaybaşı her zaman kadın. Hele hele, sadece konuşurken düşünen türleri. Kadın ve dedikodu, tahin-pekmez gibi, yüzyılların uyumu var. Erkek ancak yaklaşabilir ama ulaşamaz. Haa, dedikoducu erkek, dedikoducu kadından daha aptal diyorsanız, o da doğru bak.

* **Sesi o kadar tiz ki, pes edersiniz...**

* Harfi harfine yaşanmış iş görüşmesidir,
Patron: Gergin misin?
İşsiz: Biraz.
Patron: İstiyosan git bi sıç, rahatlarsın!
İşsiz: Nasıl?
Patron: Sıçmak, rahatlatır.
İşsiz: Gerek yok, sağolun.
Patron: Sıçsaydın rahatlardın!

(Patron meşhur reklamcı Ali Nuri Bey. İşsizin adı bende saklı, yakın diyarlarda evli barklı)

* **Mizahçı az değil. Lakin parçacık mizahıyla uğraşanı az. Ha benim genjlerime; şimdi bunu düşünün, sonra istirahat edin, durumunuz varsa seksedin...**

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

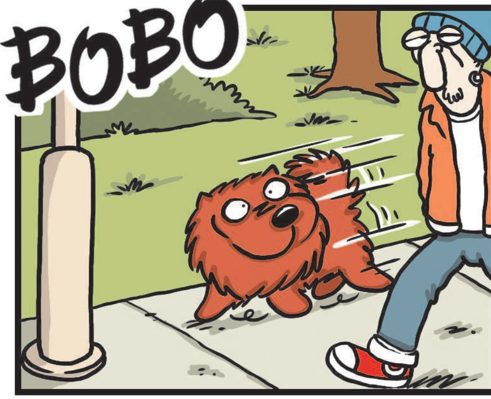

BOBO

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

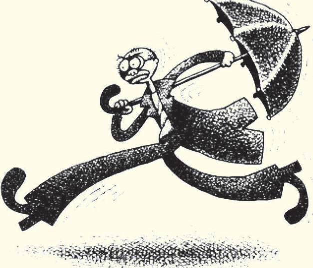

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

ERTAN BUNU BEĞENMEDİ

Tüm stalk mağduru kardeşlerime,
Başınızı dik tutun…

Giriş: Taylan da Kim?

Her şey, kendi telefonunda parmak kaydıran Ertan Tufan'ın, “Aaa inanmıyorum ya, Taylan'ı buldum, adam İstanbul'daymış...” sesini duymasıyla başladı. Bu ses, salonun bir köşesinde Facebook mesaisi yapan sevgilisi Gizem'e ait. Ertan Tufan, zerre kadar merak etmese de ayıp olmasın diye, “Taylan da kim?” diye sordu, ama Gizem'in cevabını dinlemedi. Zira kendi telefonunda yüksek kalitede direk dansı yapan bir İnstagram fenomeni yürekleri hoplatıyordu. Ertan Tufan, direğin etrafında dönmeye devam ederken, Gizem, Taylan'ı üniversiteden tanıdığını, zamanında çok iyi arkadaş olduklarını ve Taylan'ın “çok farklı biri” olduğunu uzun uzun anlattı. Eğer Ertan Tufan, o geceden sonra Taylan ismini sık sık duyacağını bilseydi, eminim ki Gizem'i can kulağıyla dinler, direkte dönen olayları daha sonra izlemeyi tercih ederdi. Ama Ertan Tufan böyledir, olayların önem sırasını asla hissedemediği için daima asıl olayın dışında kalır. Siz söyleyin, nikelajlı bir boruya fallik anlamlar kazandıran bir dansçıyı izlemek mi, yoksa Gizem'in büyük bir coşkuyla Taylan'a arkadaşlık isteği göndermesi mi daha önemli? Ertan Tufan, o gece gereğinden uzun baktı direğe, o kadar uzun baktı ki, o sırada tesadüf Facebook'ta olan Taylan, Gizem'in arkadaşlık isteğini büyük bir coşkuyla kabul edip ilk mesajını gönderdi: “Naber ya?”

İlerleyen günlerde, Gizem'in telefon ekranına bakarken ani kahkahalar atmasına ve bir türlü sönmeyen kahkahalarla cevaplar yazmasına tanık oldu Ertan Tufan. Gizem, hemen her gece, elindeki telefonu Taylan'a attığı yan yatmış gülücüklerle (iki nokta-bir parantez) doldurmaya başlayınca, Ertan Tufan kendi ekranındaki kaçak coşkulara konsantre olamamaya başladı. Aslında gidişat modern dünyanın kurallarına uygundu. Gizem, Taylan'ın bazı mesajlarını yüksek sesle Ertan'a okuyor, Taylan'ın paylaştığı videoları Ertan'a zorla seyrettirmeye çalışıyordu. Saklı gizli herhangi bir şey yoktu ortada. Yine de eski arkadaşlar arasında yaşanan bu “iki nokta-bir parantez” yoğunluğu Ertan'ın canını sıkıyordu. Çünkü Ertan, eski arkadaşların kavuşmasından aniden dev sevişmeler çıkabileceğine inanan bir hayal gücüne sahipti. Bu hikâyenin yazarı olarak ben de Ertan'la aynı fikirdeyim. Aniden bastıran dev sevişmelerin kimi vuracağı belli olmaz. Sorarım size, koskoca Hollywood endüstrisi kısa bir bakışmanın ardından bir anda birbirine saldıran oyuncuların dudakları üzerinde yükselmedi mi? Daha yerel düşünürsek; üçüncü sayfa haberleri “eşinin arkadaşı” ilişkisiyle cinnet getiren sekslerin üzerinde dönmüyor mu? Dev sevişmeler, ufak temasların beklenmedik finali olabilir. İhtimal düşük de olsa, bu budur. Şimdi hikayemize geri dönelim ve Gizem'le Taylan'ın bu ufak temaslarından sevişme çıkacağı kaygısıyla, bu ilişkinin Facebook ve Instagram profillerini irdeleme kararı alan Ertan'ın başına neler gelecek, ona bakalım.

Gelişme: Başparmaklar ve Kızaran Kalpler

Ertan Tufan, 2 metre ötesinde oturan sevgilisini Facebook'tan izleyen bir adama dönüşmüştü. İlk fark ettiği şey, Gizem'in Taylan sonrası ilgi alanlarının çeşitlendiğiydi. Ortalık, David Garett, Muzzy Star gibi Ertan'ın hiç duymadığı isimlerle, “Süper Mavi Kanlı Ay”, “Orionoid meteor yağmuru kaçmaz!” gibi paylaşımlarla, kısa ama vurucu animasyonlarla ve bütün bunları beğenen baş parmaklarla dolmuştu. Gizem, paylaşımlarını genelde Taylan'ın sayfasından aşırıyordu. Kendi üretimi olan paylaşımların altındaysa mutlaka Taylan'ın “bunu beğendi” anlamındaki başparmağı vardı. Sadece başparmağını gördüğü bu adamın geri kalanını görmek için Taylan'ın sayfasını açtığında, Ertan Tufan'ın kaygıları daha da artacaktı.

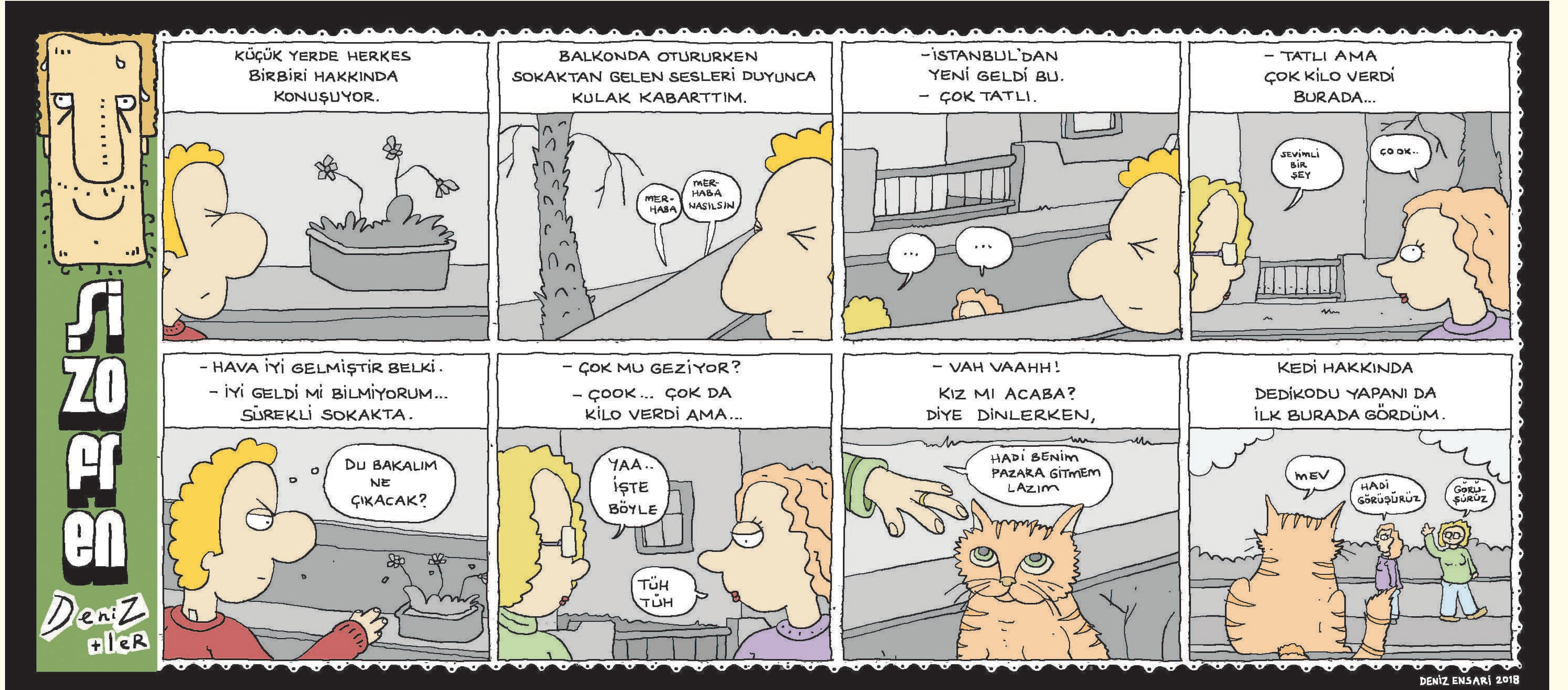
Taylan'ın Facebook profili tam bir şölen yeriydi. Envaiçeşit videosuyla, dolu dolu bir hayat yaşadığını göstermek isteyenlerin uğrayarak paylaşım aşırabileceği bir tür ana merkeze benziyordu. Az bilgili, düz ayak bir Facebook kullanıcısı, kendi profili için Taylan'dan rastgele o paylaşım aşırsa, bir anda iflah olmaz bir anti-kapitaliste, kendini santral duvarlarına zincirleyecek bir aktiviste, Assos'tan Küba'ya yürüyebilen inanılmaz bir gezgine, Danimarkalı ergenlerden oluşan bir grubu bilecek kadar aşmış bir müzik tutkununa, hatta Latince özlü sözler üreten evrensel bir ermişe dönüşebilirdi. Taylan'dan aşırılan videoların altına “mutlaka izleyin”, “muhteşem”, “çok iyi” gibi şeyler yazmak yeterliydi. Sonra gelsin başparmaklar...

Taylan'ın Instagram profili ise, artık yavaş yavaş yaşlılara terk edilen Facebook'un yerini almak için çoktan hazır görünüyordu. Kızarmış kalplerle beslenen bu profil kaliteli bir hayatın filtre edilmiş enstantaneleriyle doluydu; İngilizce açıklamaların üzerinde yükselen mükemmel kadrajlar: Yabanıl doğa; ters ışıkla beslenen siluetler; durduk yere dar sokaklar; aniden retro bir bisiklet; kitapların arasına kıvrılması için maaşa bağlanmış kediler; sırf Taylan çadırını kursun diye boşaltılmış kumsallar; Taylan Kişot fotoğrafını çeksin diye sisler içinde dönen rüzgar tribünleri; elektrik iletimine değil de sadece kuşların konmasına ayarlı teller; kuru, kupkuru, aşırı kuru, ne biçim kuru, çıtır çıtır sonbahar yaprakları; aaaa su damlacıkları, yüksek kalite bir fotoğraf söz konusu olduğunda hayatın kaynağını olmayı bırakıp derhal damla formuna geçen güzelim su damlacıkları; bakın işte bir bank, hem de deniz kıyısında, hem de boş, çok iyi, bu tür fotoğraflar için bank buluncaya kadar elde fotoğraf makinesi, sahile paralel yan yan mı yürüyorsun Taylan? Vallahi bravo! Taylan bu kaplumbağayı nerden buldun? Hadi buldun, niye hayvanı ahşap bir masanın üzerine koydun? GERÇEKTEN ÇOK İYİSİN TAYLAN!

Gizem, bütün beğenilerini Taylan'ın hayatına üleştirmiş görünüyordu. Ertan'ın öfkesi, Gizem'in parmağının peşinde dolandıkça daha da artıyordu. Sonunda, Taylan'ın yazdığı “Boş gezegenin umut vadeden gezginiyim” sözünün altında, 37 kişiyle birlikte Gizem'in de parmağını görünce, “Lan bunun nesini beğendiniz!” diye bağırarak telefonu elinin tersiyle tokatladı. O an modern hayat peşini bıraksa, gidip Gizem'i uyandırarak, “Sik.rim Taylan'ı da başparmağını da görüşmeyeceksin o herifle!” diye bağırırdı. Fakat ne yazık ki, Ertan Tufan'ın elinde başparmaklar ve kızarmış kalpler dışında, dev sevişmeyi ima eden herhangi bir kanıt yoktu.

Gizem'in paylaşımları zamanla daha da coştu. Taylan nefis videolar yayınlamaya; Gizem, bu videoları aşırıp altına “muhteşem” yazmaya; Ertan, Gizem ve Taylan'ın parmaklarını izlemeye devam etti. Gizem, kendine göre güzel bir arkadaşlıktan ibaret olan Taylan'la iletişimini hâlâ Ertan'dan saklamıyor, hatta ara sıra telefondan başını kaldırıp Taylan'ın selamını iletiyordu. Modern hayat, Ertan'ın cevabını, “O selamı alsın da münasip bir yerine soksun”dan, “Ha Taylan'la mı konuşuyorsun, sen de selam söyle”ye çeviriyordu. Günler günleri, paylaşımlar paylaşımları kovaladı. Beğeniler her geçen gün artıyor ve Taylan selamları aldıkça daha da şımarıyordu. Ertan Tufan, parmakları bükmeye, kalpleri kırmaya her geçen gün biraz daha yaklaşıyordu.

Devamı haftaya…

ESNEK ile GENİŞ

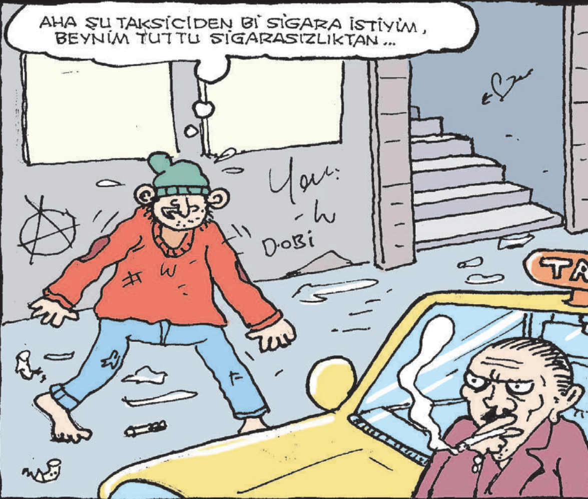
Yetkin Gülmen

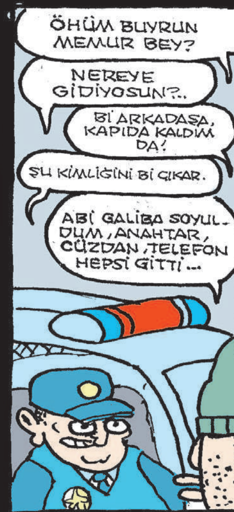

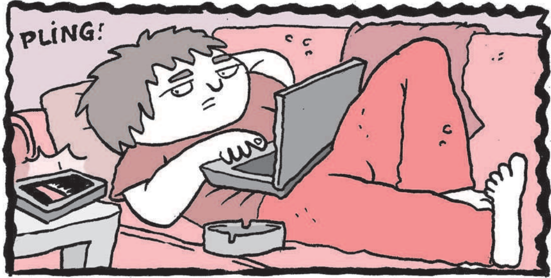

devamı haftaya.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Yapabilseydim
düşen kiraz çiçeği gibi
söylerdim şiirimi"

Matsuo Başo

"Anne, uçak düşecek"
diyor küçük kız. (varsa dört yaşlarında, beş yok) Yanımdaki koltukta annesi. O cam kenarında. Epey rötarlı bir gece uçuşu. Tekerlekler henüz yerden kesildi. Uçağın içinin ışıklarını kararttılar.(oval pencerelerde minik minik damlalar--çiseliyor— kanadın kenarında çakıp çakıp sönen mavi ışık) Tekrarlıyor. Israrla; "Düşecek" "Niye düşsün canım, deme öyle Özge" "Hayır, düşecek" diyor dönüp annesinin gözlerinin içine bakarak. Çatık kaşlarla, daha da ciddileşerek: "Düşecek uçak"
Bir meçhul karanlığa doğru hızla yükseliyoruz. Gayb'e. Dur bakalım. "Bak, şurdaki delikten (parmağıyla ortadaki boşluğun acil çıkış kapılarını gösteriyor) fırlayıp düşücez" Sesi çocuk sesinden de farklı biraz; daha ziyade; hani dublajlı yabancı filmlerdeki güya çocuk konuşuyormuş gibi, küçük kız sesi taklidiyle yapılan ama aslında bir yetişkine ait olduğu da anlaşılan o "dublaj kız çocuk" sesi. O ses. Onları andırıyor. Zaten o yaştaki bir çocuğun kuramayacağı uzunluk ve tutarlılıkta, her bişeyi yerli yerinde, mükemmel cümleler kuruyor. Töbe töbe… Kalkışı beklerken, az önce. Şaşırmıştım. Nooluyoruz. Zaten "karanlık, gizemli bakışlı küçük kız çocuk" temalı/afişli bin tane korku filmine maruz kalmış divaneleriz. (tek kolundan tuttuğu bez bebek yerlerde sürünüyor--*afişi diyorum, yok bebek falan bu kızda--)* Allahım lütfen sadece çok çok ender rastlanan derecede büyük bir dâhinin çocukluk hali olsun, lütfen, asrın en büyük kadın kâhininin çocukluğu olmasın. Olmasın. Havayolu dergisine gömüldüm, Bir güvercin gibi yandan seyrediyorum. Güya okumaya çabalarken. Noolur noolmaz belki benle ilgili bir şey de der şimdi, diye o tarafa hiç bakmadan.(ilk önce, bu adamın basınçtan kafası patlayacak)
Neyse,
kâhinliği yokmuş. Şükür. İndik.(Antalya) Sadece aşırı zekâdan gelme karamsarlık. Oymuş. Uçağın kapılarının açılması uzayınca sıkıntıdan kendi icad ettiği, bilmediğimiz, anlamadığımız kelimelerden olma çığlıklı, kafiyeli tuhaf şarkılar söyledi.(bana da bakarak ara ara--artık olmaz--yemezler başka kapıya--) Hala biraz, hafiften korkmuyor olsaydım eğer, "hani düşücekti nooldu, çakma kahin" derdim tam çıkarken. Demedim.

Özdemir Asaf

AVM'YE GİDEN CADDE/ ERTESİ GÜN
Buzlu cam gibi donuk, puslu iç bunaltan bir gökyüzü. Derin nefes alıyorum. Bulutlu, sıkıntılı bir hava. Romanların darbukaları bile kurtaramıyor durumu.(bir köşede oturmuş döktürüyorlar) Pazar gezmesine çıkmış aileler. Cadde kalabalık. Kucaklarda çocuklar. Dalgın, tatsız tuzsuz, bezgin suratlarla neredeyse hiç konuşmadan yavaş yavaş sallana sallana yürüyorlar. (yambıl yumbul) Pazar bitmek üzere. Bitmek üzere olan pazarın melankolisi. İç sıkıntısı. Koca hafta sabırla bekledikleri bitiyor işte. Vaadedilen yine gerçekleşmedi. Yine. Bir daha. Hep bir şeyler olacakmış gibi olur. Hiçbir şey olmaz. (düzenli mesaili çalıştığım zamanlardan) Önümüzdeki hafta sonuna daha çok var. En uzak an.*("Bu güne en uzak gün, dün"Özdemir Asaf)* Nişanlı çiftler; onlar bile dalgın. Bir dakka. Derken, bir mucize oluyor. AVM ye girer girmez, (kapısındaki o kontrol noktasından geçtikleri an) hayret verici bir şekilde değişiyorlar. Değişiyoruz. Yüzlerindeki o gerginlik. Tedirginlik, sıkıntı, tereddüt. Aniden kayboluyor. Birden. Daha neşeliler. Caddedeki halimizle kıyas dahi kabul etmez derecede neşeliyiz. Bi şey oldu bize. Pazar akşamı huzursuzluğu? O da yok oluyor ansızın. Burada akşam yok ki. Akşam hüznü olsun. Gökyüzü yok. Donuk gökyüzü yok o. Pazar bile yok. Hava hiç kararmıyor burada. Işık sabit; ışıl ışıl heryer. Pırıltılı. Rengarek. Ne bir çatlak, ne bir kırık. Ne bir çizik. Dökülmüş sıva. Zamanın dışına çıktık işte. Başka boyuttayız. Her şeyi alabilirmişiz de almıyormuşuz gibi bir duygu içimizde.(bir ara alırım) Vitrinler de bizi seyrediyor. Kutsal alana girdik. Mucize oldu. Alis'in düştüğü kuyunun tersi. O aşağı doğru gidiyordu. Yukarı doğru; yürüyen merdivenlerle usul usul süzülüyoruz biz.(yanlardaki raflardan istediğini alabilmek mi düşerken? Var, o da var burada, binbir türlüsü)
Ama maalesef,
sistemin modern Alamut kaleleri/kuleleri on'da kapanıyor. Saat on.
Aşağı doğru kayıyoruz bu sefer. Uyuşmuş, dumanlı, efsunlu kafalarla. Merdivenlerde.
Yarın erkenden iş başı.
Olsun,
gelecek hafta sonu gene geliriz…
("… yalnız cumaları/ yalnız pazarları" N. Hikmet)

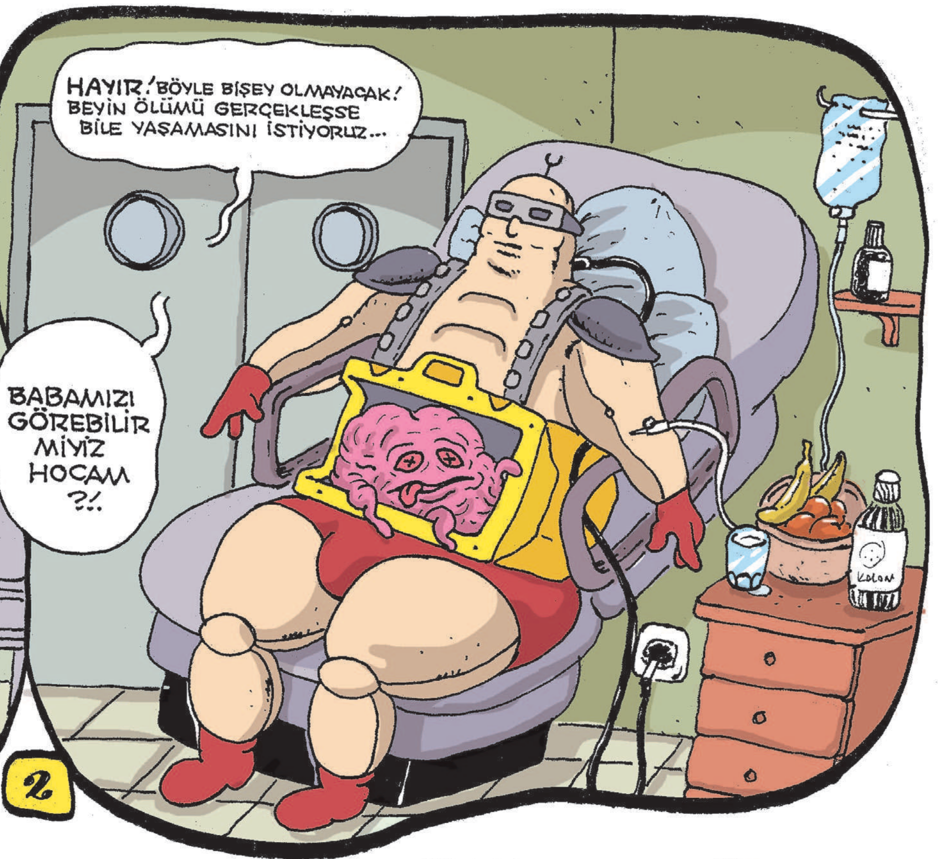

Nazım Hikmet

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

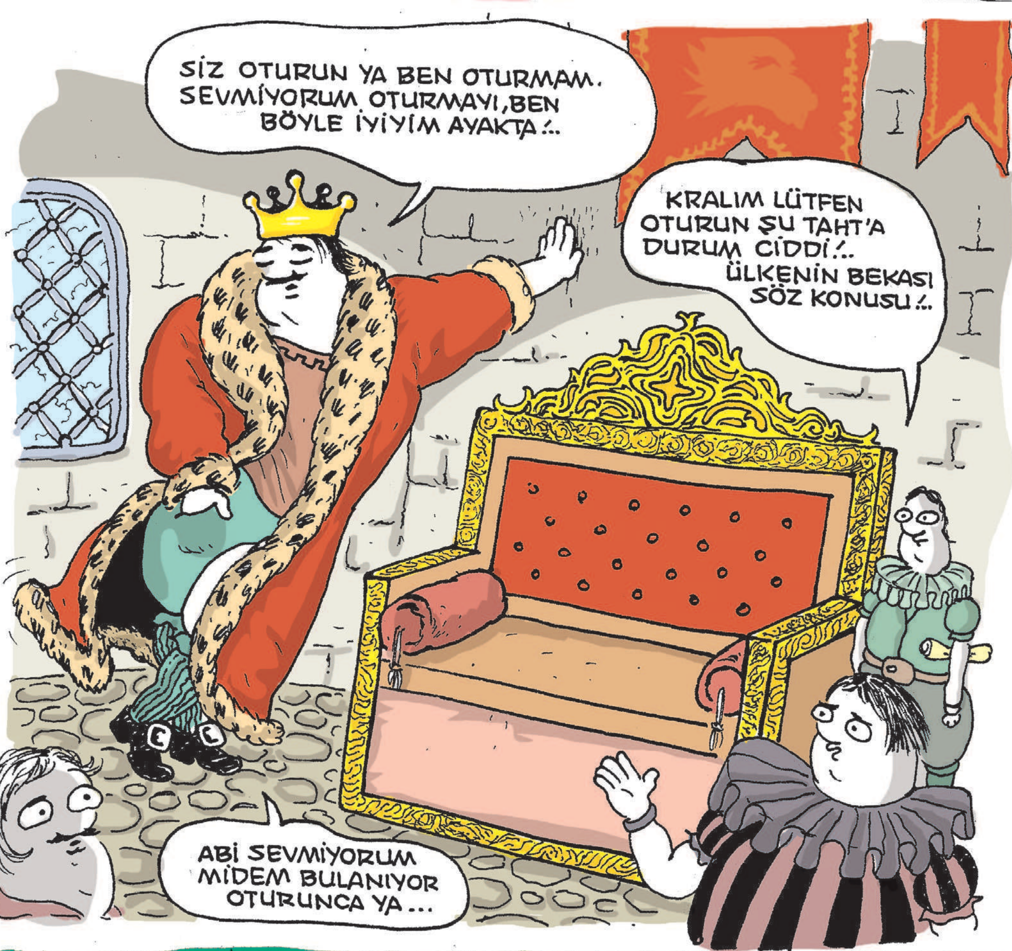
cihan ceylan

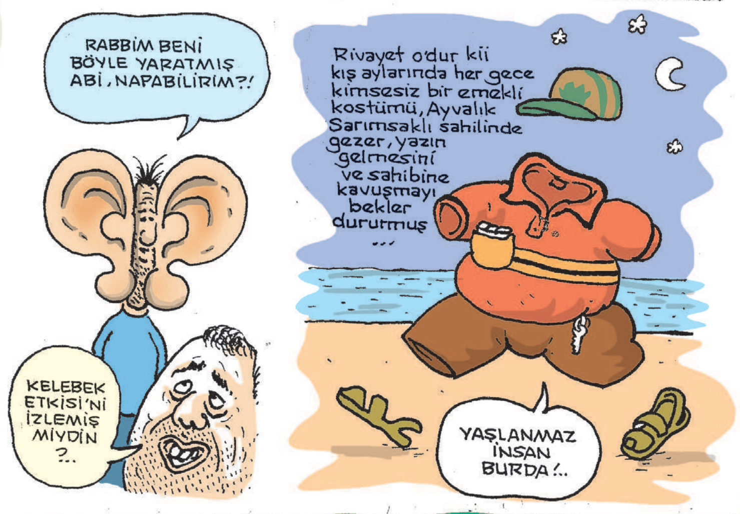

Furkanözçoban

ALAADDİN TÜRKÜ BAR

Üç diyince duvardaki halıyı çalıyoruz!

DERTLİ YUVA

Sanırım eyçdiemay kablosunda sıkıntı var, senin telefon yabancı dizi izle noktakom'a giriyo mu?..

No Connection

GAME OF THRONES

Boşver ilhan sonra izleriz kasma!

DERTSİZ YUVA

NURTEN KOŞ KOŞ! ÜNLÜLER DOKUZ DOKUZ YAPTI, SON OYUN!

tv8

Ünlüler 9 | 9 Gönüllüler

ANNEA OYUNCAK OYUNCAAMI ALDI! ANNE VERMİYOO! ANNEAA!

YA YENGE GETİRME ŞU ÇOCUĞU DÜKKANA YA!.. OYUNCAK DİİL DİYORUM! FİGÜR BUNLAR Fİ-GÜÜR!

ACTION FIGURE

AMAN VER İŞTE NE İSTİYOSA, İKİ GÜN OYNASIN SONRA HEVESİ GEÇER... GETİRİRİM GERİ BEN... KORKMA BİŞEY OLMAZ.

GEÇEN DE ÖYLE DEDİN SONRA GETİRDİĞİNDE KOLU YOKTU SPAWN'IN..!

BULDUM ONU ÇEKYATIN ALTINDAN ÇIKTI...

Eyvah genci esir alan yaşlılar var... Gidip genci kurtarmam lazım...

Baban ne iş yapıyor? Nerelisiniz?

Eviniz kira mı?

Şu karga var ya dünyanın en akıllı hayvanı he...

Sen ne diyosun yaa.

Bu kadar basit!

NE GÜZEL SENİN CV'NDE ATEŞİ BULDU YAZIYO... BÜTÜN KAPILAR AÇIK SANA... Bİ DE BİZE BAK MINA KOYİM...

ADINI YAZSAYDIN BARİ...

ADIM MI VAR MINA KOYİM..... LAN SEN YOKSA İSİM DE Mİ BULDUN?

EVET. KAYRA BENİM ADIM ARTIK!

CV

-CV- Ateşi Buldu

G.te bak modern olmuş.

Aslan toplumunda baskın erkekler sürü içindeyken nadir avlanırlar ama genellikle yemeği tek başına yerler...

ABİ 10 YILDIR BELGESELLERDE OYNUYOSUN. BAKMA ARTIK ŞU KAMERAYA...

SİNDİRELLA...

ALLAH BELANI VERSİN!.. KRİSTAL AYAKKABININ TEKİYLE SİVRİSİNEK Mİ ÖLDÜRDÜN SEN!..

SİNDİRELLA FALAN DEĞİLİM BEN DEFOL GİT BURDAN..!

Hayata yeniden başlamak için günlüklerimi yakmaya karar verdim. Fakat günlüğü bilgisayarda yazdığımı unuttum. Ne bok yiycem lan ben şimdi?..

WORD

21.08.20

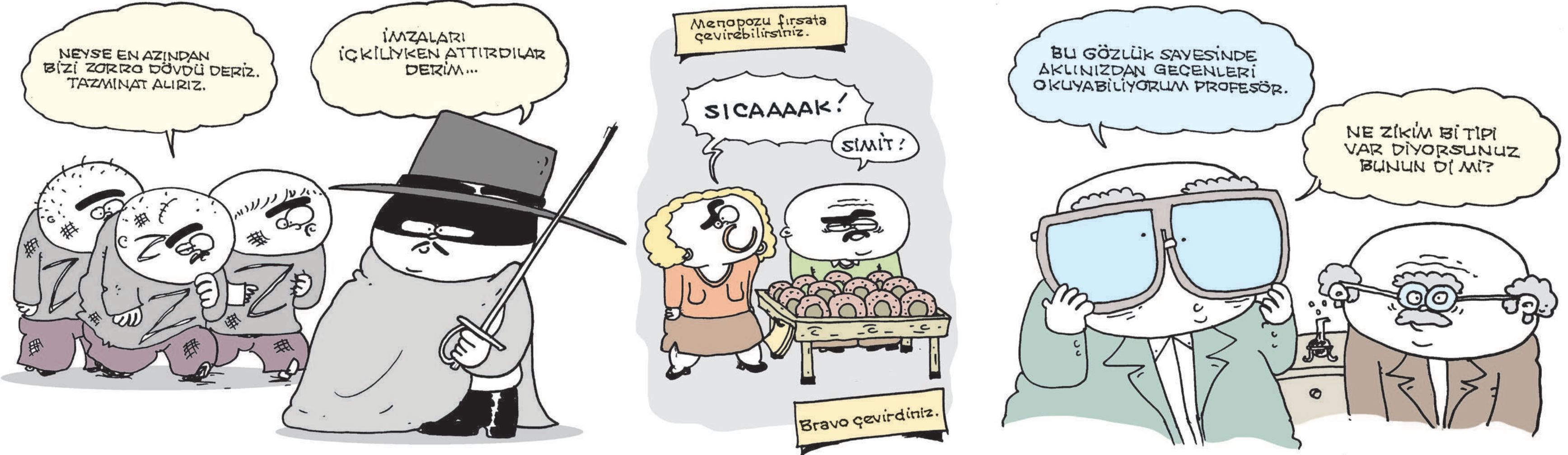
BU BEYZBOL SOPASI NE BURDA BEETHOVEN?

GEÇEN GÜN HIRSIZ GİRDİ OĞLUM EVE NOLUR NOLMAZ DİYE...

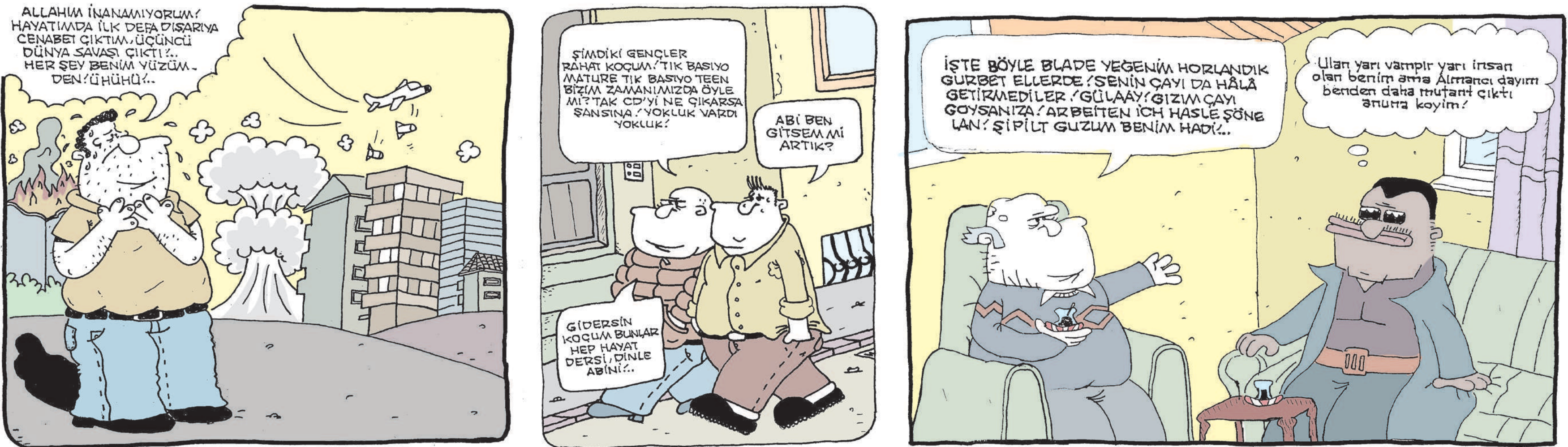
TAKSİCİ GİBİYMİŞSİN..!

Barbaros ALTUĞ

Caner DAĞLI

Erhan GÜNEŞ

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 15 ŞUBAT 2018 | Sayı: 546

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

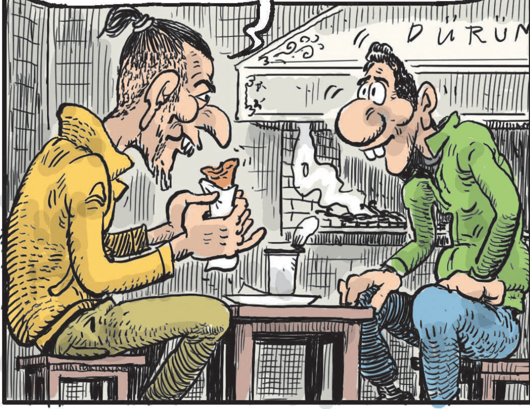
ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet: ELEMANIMIZ ESKİ TAKINTISI GEYSU'YU BAŞ DÜŞMANI ALİ OSMAN'A KAPTIRDIĞINI ÖĞRENİNCE DURAMAZ EVİNDE KENDİNİ DIŞARILARA ATAR. KAFA DAĞITMAK VE ESKİ HAYBECİ DOSTLARIYLE DENKLEŞMEK İÇİN YİNE ESKİ TOPRAKLARA; TAKSİM İSTİKLAL SAHRASINA GELMİŞTİR . ÇOK GEÇMEDEN SOTA Bİ DÜRÜMCÜDE KAYINTI YAPAN İZMİRLİ ELEMANIMIZI GÖRÜR VE MASASINA BUYUR EDER

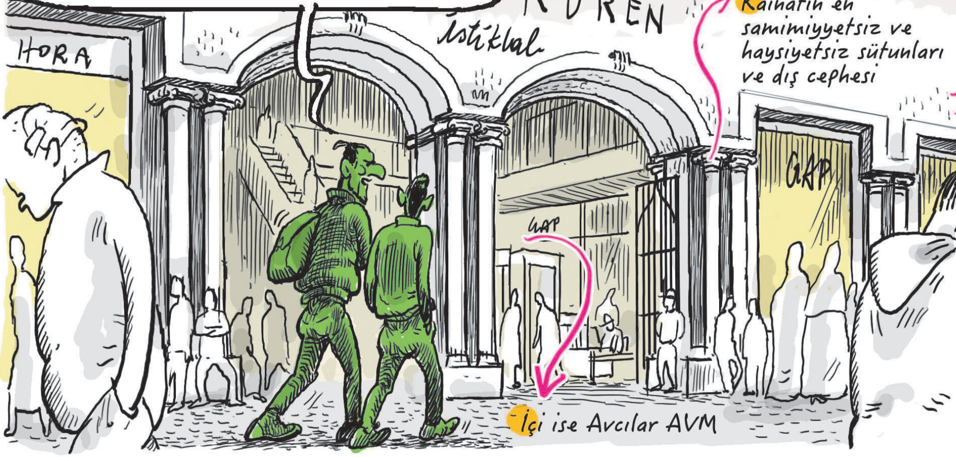
En son tatilde yediği kazıktan sonra bi daha işim olmaz dediydi İzmirli'yle amma şu dürüm ısmarlıim lafı her şeyi unutturuvermiştir. Aslında tam da aradığı muhabbetin adamıdır

HAFTAYA DA AMSTERDAM'DAYIM

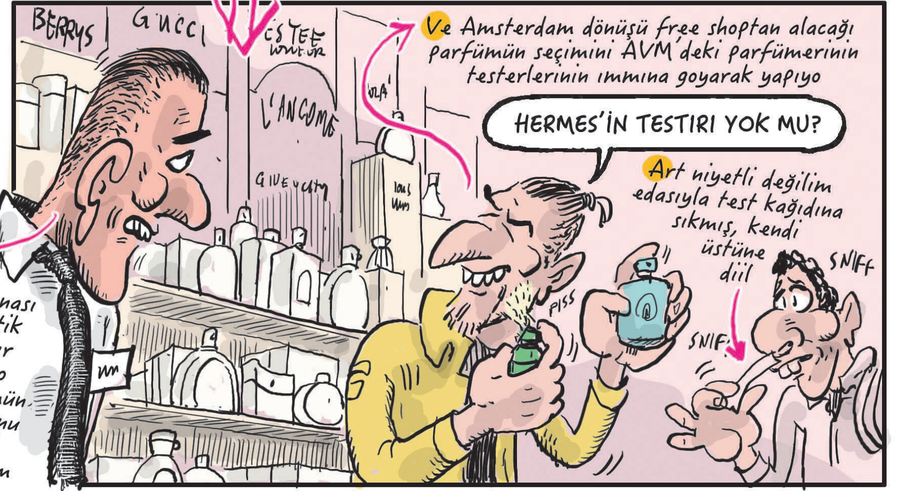

Ne güzel sana hiç projeksiyon yapmadan; "nooldu sıkkınsın, gerginsin" yaftası vurmadan hep kendinden bahseden dost! Hiç seni sormaz ve yormaz çünkü zihninde sana dair öyle az datalık bi yer ayırmıştır ki tutarsızlıklarını hatırlamaz bile

Acaba bizim zihinlerdeki karşılığımız nedir? Telmaşa mı, oturaklı mı, hangi tarafa tasnif ediliyoz? Bakalım kimmiş?